

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΒ'

Κυριακή 20 Δεκεμβρίου 1998

Αθήνα, σήμερα στις 20 Δεκεμβρίου 1998, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.34' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙΔΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ.Γεώργιο Τσαφούλια, Βουλευτή Αχαΐας, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Τρικερίου Μαγνησίας ζητεί έκτακτη οικονομική ενίσχυση για τη βελτίωση του υδρευτικού της δικτύου.

2) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Ιδιοκτητών Αγροτικών και Δασικών εκτάσεων χωριών επαρχίας Θηβών Βοιωτίας ζητεί να ενταχθεί η περιοχή της στο νέο σύστημα εκτίμησης στρεμματικής αξίας αγροτικών και δασικών κτημάτων.

3) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αξιωματικών Πυροσβεστικού Σώματος υποβάλλει προτάσεις που αποσκοπούν στην εύρυθμη λειτουργία του Πυροσβεστικού Σώματος και στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων.

4) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πέλλας ζητεί τη χορήγηση στρεμματικής επιδότησης στους ορυζοκαλλιεργητές της περιφέρειάς της.

5) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Σχολείο Σορωνής Ρόδου ζητεί δύο ηλεκτρονικούς υπολογιστές και ένα φωτοτυπικό μηχάνημα.

6) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων 10/θέσιου Δημοτικού Σχολείου Ζαγοράς Πηλίου ζητεί τον εξοπλισμό του νέου κτιρίου του σχολείου με παιδαγωγικό και εμποτικό υλικό.

7) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε

δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην επαπειλούμενη αποδιοργάνωση των ελληνικών εξαγωγών.

8) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με την εφαρμογή του νόμου για τα κίνητρα των νέων αγροτών.

9) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για τη μείωση των επιδοτήσεων που πλήττει τους Έλληνες παραγωγούς.

10) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για τις απώλειες στην τιμή του σκληρού σίτου.

11) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Τερψιθέας Ναυπακτίας του Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί τη σύνταξη τεχνοοικονομικής μελέτης του κτιρίου του κοινοτικού ιατρείου της.

12) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Σχολείο Τρικερίου Μαγνησίας ζητεί να του χορηγηθεί εμποτικό και παιδαγωγικό υλικό.

13) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ.Καρχιμάκης, πρ. Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί την καταβολή οικονομικής ενίσχυσης στην Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Σητείας Κρήτης για ιδιωτική αποθεματοποίηση λαδιού εσοδείας 1997/98.

14) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ.Καρχιμάκης πρ. Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί την ίδρυση αυτόνομου ΙΕΚ στη Σητεία Κρήτης.

15) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Κορυδαλλού Πειραιά ζητεί την απομάκρυνση των φυλακών και την παραχώρηση των χώρων τους στο Δήμο Κορυδαλλού.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 748/4.8.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 50/23.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 748/4.8.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ.Αθανάσιος Βαρίνος, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σε θέματα της αρμοδιότητάς

μας και σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) του ΥΠΕΧΩΔΕ τα εξής:

Για την κατασκευή αντιπλημμυρικών έργων υπάρχει η δυνατότητα χρηματοδότησης ύψους 50.000.000 δραχμών για τον Ν. Χίου από το ενάρημο έργο 9572146/ΣΑΕ 072/1 του προγράμματος ΤΚΑΣΕ.

Από ετών έχει ζητηθεί από τη ΔΤΥΝΑ Χίου να σταλεί η πρόταση της για κατασκευή αντιπλημμυρικών έργων προϋπολογισμού 50 εκατ. δραχ., όμως ακόμη δεν έχει υποβληθεί.

Ο Υπουργός

Κ.ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

2. Στην με αριθμό 2757/1.10.1998 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ.36024/23.10.1998 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2757/1.10.98 του Βουλευτή κ.Ευάγγελου Μπασιάκου που αφορά την ανέγερση Διοικητηρίου στη Λειβαδιά και κατόπιν του (2) σχετικού σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

"Υστερα από προκηρυχθέντα Διεθνή Δημόσιο Διαγωνισμό υπεγράφη σύμβαση για την ανέγερση του Διοικητηρίου. Παράλληλα έχει κηρυχθεί η απαλλοτρίωση του αναγκαίου χώρου για την κατασκευή του έργου. Η απόφαση για τον καθορισμό προσωρινής τιμής μονάδας αποζημίωσης δημοσιεύθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 1998 και όπως μας πληροφορήσε ο νομάρχης Βοιωτίας η εκ δραχμών 575.000.000 αποζημίωση θα κατατεθεί εντός των προσεχών ημερών, για τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης.

Η ανάδοχος κοινοπραξία οφείλει να αρχίσει τις εργασίες κατασκευής του οικοδομικού συγκροτήματος αμέσως μετά την παράδοση της απαλλοτριωθείσας έκτασης.

Ο Υφυπουργός

Λ.ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

3. Στην με αριθμό 715/31.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ.47/23.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 715/31.7.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ.Δημήτρης Πιπεργιάς, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή ότι το θέμα που θίγεται στην ερώτηση είναι αρμοδιότητας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Εύβοιας και κατ'επέκταση του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης προς το οποίο κοινοποιείται η ερώτηση.

Πέραν τούτου το ΥΠΕΧΩΔΕ διέθεσε πίστωση 40 εκατ.δραχμών για την εκτέλεση εργασιών αποκατάστασης ανατολικής προβλήτας για το λιμάνι Καρύστου.

Ο Υπουργός

Κ.ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

4. Στην με αριθμό 2770/1.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 86/20.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2770/1.10.98 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Χαράλαμπου Αγγουράκη και Μήτσου Κωστόπουλου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Πέραν των όσων έχω απαντήσει στην προηγούμενη 5779/24.3.98 ερώτηση των κυρίων Βουλευτών σχετικά με το θερινό κινηματογράφο Α-Β, σημειώνονται και τα ακόλουθα:

Το κτίριο της οδού Θεοτοκοπούλου 34 σύμφωνα με ομόφωνη γνωμοδότηση (1643/3927/21-98 ΥΑ) δεν χαρακτηρίζεται ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, γιατί έχει υποστεί αλλοιώσεις στο εσωτερικό του, έχει φθορές στις όψεις του και βρίσκεται σε περιοχή της Αθήνας, που δεν διασώζει την αρχική αρχιτεκτονική της φυσιογνωμία. Προκειμένου λοιπόν να επανεξετασθεί το θέμα για το χαρακτηρισμό από το ΚΣΝΜ, θα πρέπει να προσκομισθούν νεώτερα στοιχεία που να στοιχειοθετούν και να δικαιολογούν την

αναπομπή στο ΚΣΝΜ.

Η πρόβλεψη της ΥΑ σύμφωνα με την οποία πριν από την κατεδάφιση του κτιρίου θα πρέπει να κατατεθεί πλήρης φωτογραφική και σχεδιαστική αποτύπωση, και να παραδοθούν τα αξιολογικά αρχιτεκτονικά μέλη στο ΥΠ.ΠΟ. για το υπό ίδρυση Μουσείο της Ιστορίας της Νεοελληνικής Αρχιτεκτονικής, υπάρχει επειδή υφίστανται αξιολογικά επί μέρους αρχιτεκτονικά μέλη τα οποία θεωρήθηκε ότι είναι σημαντικά για τη μελέτη της Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής, και τα οποία από μόνα τους δεν προσδίδουν στο κτίριο τα στοιχεία εκείνα που θα το καταστήσουν διατηρητέο.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

5. Στην με αριθμό 2828/5.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ.36025/23.10.1998 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 2828/5.10.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ.Ευάγγελος Πολύζος και μετά το σχετικό έγγραφο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Πιερίας σας πληροφορούμε τα εξής:

α.Μετά την ολοκλήρωση του φακέλου του σφαγείου Κολινδρού την 27.8.98, η γνωμοδοτική Επιτροπή του Ν.11/75 συνήλθε την 4/9/98 και αποφάσισε ομόφωνα για τη χορήγηση άδειας σκοπιμότητας ίδρυσης σφαγείου στο Δήμο Κολινδρού και ακολούθως η απόφαση κατετέθη στο γραφείο του κ.Νομάρχη για υπογραφή.

β.Όπως είναι γνωστό την ίδια χρονική στιγμή ξεκίνησε η προεκλογική περίοδος των Νομαρχιακών-Δημοτικών εκλογών και ο κ.Νομάρχης κατά το χρόνο αυτό δεν υπέγραψε καμία απόφαση για να μη επηρεάσει θετικά τη διάθεση των εκλογέων. Τελικά η απόφαση υπεγράφη την 20/10/98.

Ο Υφυπουργός

Λ.ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

6. Στην με αριθμό 2959/13.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 35822/22.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 2959/13.10.98 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, από το Βουλευτή κ.Αν.Παπαληγούρα και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι σύμφωνα με τα στοιχεία που μας δόθηκαν από τη Νομ.Αυτοδ/ση Κορινθίας γίνεται σταδιακά αντικατάσταση των παλαιών αμιαντοτσιμεντοσωλήνων από πλαστικούς σωλήνες.

Ο Υφυπουργός

Λ.ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

7. Στην με αριθμό 2771/1.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 35818/22.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 2771/1.10.98 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κυρίους Απ.Τασούλα και Αχ.Κανταρτζή και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

1.Τα προβλήματα ύδρευσης-αποχέτευσης που αντιμετωπίζουν τα Δημοτικά Διαμερίσματα των Νέων Δήμων, θα αντιμετωπισθούν από το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΕΠΤΑ) σύμφωνα με το ν.2539/97, περί ανασυγκρότησης της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ήδη έχει συνταχθεί το Προσχέδιο του Προγράμματος, βάσει των αναγκών σε υποδομές, όπως αυτές διατυπώθηκαν και καταγράφηκαν σε ειδικές συσκέψεις με τους Προέδρους όλων των Κοινοτήτων που συγκροτούν τους νέους Δήμους. Το οριστικό σχέδιο του "ΕΠΤΑ" θα συνταχθεί αφού προηγουμένως διατυπώσουν τις απόψεις τους τα νέα αιρετά Δημοτικά Συμβούλια.

2.Επίσης σας γνωρίζουμε ότι για τη συνολική αντιμετώπιση

του προβλήματος της αποχέτευσης των εν λόγω Κοινοτήτων, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πρέβεζας ενέταξε στο πρόγραμμα ΣΑΝΑ/1 1998 "τη μελέτη Αποχέτευσης και Βιολογικού Καθαρισμού των Κοιν.Λούρου-Ωρωπού-Στεφάνης" συνολικού προϋπολογισμού 27.000.000 δρχ., η διαδικασία ανάθεσης της οποίας βρίσκεται αυτή τη στιγμή σε εξέλιξη.

Ο Υφυπουργός
Λ.ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

8. Στις με αριθμό 2743/30.9.98 και 2831/5.10.98 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ'αριθμ.35816/22.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση των ανωτέρων ερωτήσεων με αριθμούς 2743/30.9.98 και 2831/5.10.98 που κατατέθηκαν στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κυρίου Σ.Παναγιώτου και Μ.Μπόσκου και αναφέρονται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Τα προβλήματα Ύδρευσης και Αποχέτευσης που αντιμετωπίζουν τα Δημοτικά Διαμερίσματα των Νέων Δήμων, θα αντιμετωπισθούν από το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΕΠΤΑ), σύμφωνα με το ν.2539/97, περί ανασυγκρότησης της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ήδη έχει συνταχθεί το Προσχέδιο του Προγράμματος, βάσει των αναγκών σε υποδομές, όπως αυτές διατυπώθηκαν και καταγράφηκαν σε ειδικές συσκέψεις, με τους Προέδρους όλων των Κοινοτήτων που συγκροτούν τους νέους Δήμους.

Το οριστικό σχέδιο του "ΕΠΤΑ" θα συνταχθεί, αφού προηγουμένως διατυπώσουν τις απόψεις τους τα νέα Δημοτικά Συμβούλια.

Ο Υφυπουργός
Λ.ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

9. Στην με αριθμό 2811/5.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ.1653/22.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 2811/5.10.98 ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ.Παν.Ψωμιάδη, που αφορά στη συμμετοχή απόφοιτων αθλητών Λυκείου που εγγράφησαν σε Εκκλησιαστικά Λύκεια, προκειμένου να επανακτήσουν τη μαθητική ιδιότητα για να συμμετάσχουν στους Παγκόσμιους Σχολικούς Αγώνες "ΓΥΜΝΑΣΙΑΔΑ 98", σας γνωρίζουμε ότι:

Η Δ/ση Φυσικής Αγωγής του ΥΠΕΠΘ μετά από ερώτημα γονέων που αναφερόταν στην κατηγορία αποφοίτων Λυκείων που είχαν την προβλεπόμενη ηλικία από την προκήρυξη Αγώνων της Διοργανώτριας χώρας (Κίνας), αν θα συμμετάσχουν στους αγώνες, υπέβαλε έγγραφο ερώτημα στο Νομικό Σύμβουλο του ΥΠΕΠΘ.

Το γνωμοδοτικό έγγραφο του Νομικού Συμβούλου ανέφερε εκτός των άλλων ότι "εφ' όσον οι απόφοιτοι όλων των τύπων Λυκείων εγγράφουν εις σχολάς ισότητος και αντιστοίχους του Ενιαίου Λυκείου (που προβλέπει ο νέος ως άνω Νόμος (Ν.2525/97) δύνανται να συμμετάσχουν στη "ΓΥΜΝΑΣΙΑΔΑ 98".

Βάσει της προκήρυξης του Παγκόσμιου Σχολικού Πρωταθλήματος "ΓΥΜΝΑΣΙΑΔΑ 98" οι συμμετέχοντες θα αποδείκνυαν τη μαθητική τους ιδιότητα με βεβαίωση εγγραφής τους κατά το σχολικό έτος 1998-99 από το σχολείο που φοιτούν.

Τέτοιες βεβαιώσεις ζητήθηκαν από όλους τους μαθητές-αθλητές

που θα συμμετάσχουν.

Βεβαιώσεις εγγραφής τους στη Δ'Τάξη του Εκκλησιαστικού Λυκείου Νεαπόλεως Θεσσαλονίκης προσκόμισαν οι απόφοιτοι Λυκείου Ιωάννης Βαλκούμας και Χρήστος Θεοδωρίδης ως και άλλοι δύο απόφοιτοι Λυκείων Αθηνών σε Εκκλησιαστικά Λύκεια Αθηνών.

Με αφορμή τη διαμαρτυρία του μαθητή-αθλητή Ιωάννη Παναγιωτόπουλου (επόμενου στην κατάταξη αγώνων μετά τον Ιωάννη Βαλκούμα που είχε τις προϋποθέσεις συμμετοχής για τη "ΓΥΜΝΑΣΙΑΔΑ 98") η Δ/ση Φυσικής Αγωγής υπέβαλε ερώτημα στη Δ/ση Εκκλησιαστικής Εκπ/σης για την εγκυρότητα της εγγραφής των παραπάνω μαθητών.

Η απάντηση της Δ/σης Εκκλησιαστικής Εκπ/σης του ΥΠΕΠΘ ανέφερε ότι η Δ'Τάξη του Εκκλησιαστικού Λυκείου αποτελεί μία πρόσθετη τάξη στην οποία παρέχεται εξειδικευμένη εκπαίδευση σε όσους επιθυμούν να ασκήσουν το λειτούργημα του κληρικού της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Σε έκτακτη συνεδρίαση της Κεντρικής Οργανωτικής Επιτροπής (Κ.Ο.Ε.) Αθλητικών Δραστηριοτήτων αποφασίστηκε ομόφωνα από τα μέλη της η μη συμμετοχή των αποφοίτων Λυκείων που εγγράφησαν σε Εκκλησιαστικά Λύκεια.

Ακολούθησαν εξώδικες διαμαρτυρίες από τους τέσσερις (4) μαθητές (εγγεγραμμένους σε Εκκλησιαστικά Λύκεια) που η Κ.Ο.Ε. εκ νέου συνεδρίασε και απέρριψε τις συμμετοχές τους.

Ο αθλητής Ιωάννης Βαλκούμας επανήλθε με νέα ένσταση - υπόμνηση μετά την παραίτηση των τριών άλλων αθλητών διεκδικώντας την 12η κενή θέση της ομάδας μαθητών κολύμβησης, κενή κατόπιν απόφασης της Κ.Ο.Ε. που στηρίχθηκε στη Γ4/2836/8.12.98 (ΦΕΚ 1045/20.12.95 τ.Β') απόφαση του ΥΠΕΠΘ.

Η Κ.Ο.Ε. συνεδρίασε εκ νέου και εμμένει στην πρωτέρα της απόφαση με το εξής σκεπτικό: Τη μαθητική ιδιότητα φέρει κάποιος μέχρι να αποφοιτήσει από το Λύκειο. Έχουν θεσπιστεί για περαιτέρω εξειδίκευση κάποια έτη όπως η Δ'Τάξη των Εκκλησιαστικών Λυκείων που δεν παρέχουν Γενική Εκπαίδευση - μόρφωση στους μαθητές, αλλά παιδεία επαγγελματική της οποίας δεν μπορεί κάποιος να κάνει χρήση για να ικανοποιήσει στόχους πέραν των επαγγελματικών.

Στην προκειμένη περίπτωση το πτυχίο από τη Δ'Τάξη Εκκλησιαστικού Λυκείου σημαίνει τίτλο επαγγελματικό. Απολυτήριο αντίστοιχο του τίτλου απόλυσης του Ενιαίου Λυκείου, παίρνουν οι μαθητές των Εκκλησιαστικών Λυκείων με την αποφοίτησή τους από τη Γ'Τάξη.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

10. Στην με αριθμό 2781/2.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 32739/22.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2781/2.10.98 ερώτηση του Βουλευτή κ.Γεωργίου Καρατζαφέρη που αναφέρεται σε ληστείες τραπεζών σας γνωρίζουμε ότι αρμόδιο να απαντήσει είναι το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, το οποίο είναι συναποδέκτης της ερώτησης.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ"

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1999.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

Ο κ. Θεοδώρου έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1999, παρά τις ενδεχόμενες διαφορετικές απόψεις και εκτιμήσεις που μπορεί να έχει κανείς σε επί μέρους θέματα, είναι σαφές ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Έχει ρεαλιστικούς και αξιόπιστους στόχους. Διαφυλάσσει την κοινωνική συνοχή και περιέχει τις προϋποθέσεις για μία αναπτυξιακή διαδικασία.

Η Δημόσια Διοίκηση αποτελεί το σημαντικότερο εργαλείο στην προσπάθεια της Κυβέρνησης για την υλοποίηση των στόχων του Προϋπολογισμού. Είναι όμως κοινή η διαπίστωση ότι χωλαίνει και μάλιστα σοβαρά από δεκαετίες. Δεν θα συμμεριστώ την άποψη που λέει ότι ελάχιστα βελτιώθηκε η κατάσταση τα τελευταία είκοσι χρόνια. Έγιναν σημαντικά βήματα, καθιέρωση αξιοκρατικού συστήματος προσλήψεων με το ν. 2190, το γνωστό νόμο Πεπονή, η θέσπιση του δεύτερου βαθμού Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και άλλα πολλά.

Είναι σημαντικό και πρέπει να δοθεί μεγάλη βαρύτητα στον τρόπο λειτουργίας του διοικητικού μηχανισμού. Τα πρώτα βήματα άρχισαν να γίνονται με την εισαγωγή μεθόδων σύγχρονης διοίκησης και οργάνωσης στο δημόσιο τομέα. Πρέπει να επιταχυνθούν και να καλύψουν σύντομα όσο το δυνατόν περισσότερους τομείς. Περαιτέρω είναι αναγκαία η ενίσχυση της διοίκησης με νέες τεχνολογίες και με τον κατάλληλο εξοπλισμό.

Επίσης, η ενδυνάμωση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και της Περιφέρειας πρέπει να περιληφθούν στους άμεσους στόχους της κυβερνητικής πολιτικής. Οι τοπικές κοινωνίες πρέπει και οφείλουν να έχουν αποφασιστικό λόγο στα ζητήματα που τους αφορούν. Μοχλός της αναπτυξιακής προσπάθειας είναι οι παραγωγικές επενδύσεις. Το ύψος των δημοσίων επενδύσεων θα μπορούσε κανείς να πει ότι είναι ικανοποιητικό. Δεν μπορεί, όμως, κανείς να είναι ικανοποιημένος από την πρόβλεψη αύξησης των ιδιωτικών επενδύσεων. Είναι γεγονός ότι το πρόβλημα της αύξησης των ιδιωτικών επενδύσεων υφίσταται από εικοσαετίας και πλέον. Οι δε επιδόσεις της τριετίας του ΠΑΣΟΚ είναι σημαντικά βελτιωμένες, ειδικά σε σχέση με το 0,6 του 1994, που ήταν αποτέλεσμα της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω τώρα να αναφερθώ στο μεγάλο και οξύ θέμα της ανεργίας. Η ανεργία είναι η σκληρότερη μορφή κοινωνικής αδικίας. Ο άνεργος δεν διεκδικεί αυξήσεις αποδοχών ή καλύτερες συνθήκες εργασίας. Διεκδικεί το δικαίωμα στη ζωή και τη στοιχειώδη κοινωνική επιβίωση. Η ανεργία στην Ελλάδα, αν και είναι μικρότερη από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνεχίζει να κινείται σε υψηλά επίπεδα, γύρω στο 10%, και ασφαλώς προκαλεί σοβαρά προβλήματα με μεγάλο μέρος του εργατικού

δυναμικού και ιδιαίτερα στους νέους μας.

Η Εύβοια, για παράδειγμα, έχει ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας και υπάρχουν περιοχές της, όπως η κεντρική και η βόρεια Εύβοια, με ποσοστά πάνω από 25%.

Εδώ όμως θέλω να τονίσω ότι αυτή η ανεργία κατά μεγάλο μέρος οφείλεται στην περίοδο 1990-1993 με τα αθρόα κλεισίματα των εργοστασίων, που είχε επιφέρει η νεοφιλελεύθερη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία σήμερα επαγγέλλεται ότι, αν γίνει άυριο εξουσία, θα φέρει άνοιξη σ' αυτόν τον τόπο, ξεχνώντας ότι πολύ πρόσφατα, όταν ξαναγύρισε στην εξουσία, όχι μόνο δεν

έφερε άνοιξη στον τόπο αλλά ο λαός την αποδοκίμασε μέσα σ' αυτά τα τρία χρόνια, διότι κατάλαβαν οι Έλληνες πολίτες όπως θα καταλάβουν και στις επερχόμενες εκλογές του 2000, όταν η σημερινή Κυβέρνηση θα έχει ολοκληρώσει το έργο της, ότι πράγματι η Νέα Δημοκρατία το μόνο που επαγγέλλεται είναι "ΘΑ" και τίποτα άλλο.

Θα πρέπει λοιπόν να γίνει μία συντονισμένη προσπάθεια από όλον τον κρατικό μηχανισμό με στόχο τη βελτίωση της κατάστασης. Πρέπει να δημιουργήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερες θέσεις εργασίας.

Η Ολυμπιάδα του 2004 και τα έργα που θα γίνουν προσφέρουν πολλές δυνατότητες. Εδώ θέλω να πω για τις φανφάρες με τις οποίες η Νέα Δημοκρατία διεκδίκησε την Ολυμπιάδα του 2000. Γυρίσαμε όμως βρεγμένοι και κοιτάξαμε πώς θα χαθούμε στο αεροδρόμιο, για να μην πούμε τι είχε γίνει. Σήμερα, που αυτή η Κυβέρνηση πέτυχε να πάρει αυτήν την Ολυμπιάδα, το ξεχάσατε αυτό. Η Ολυμπιάδα δεν είναι ένα κοινωνικό γεγονός. Είναι ένα γεγονός που θα αναβαθμίσει την πορεία της Ελλάδας προς τον εκσυγχρονισμό. Δυστυχώς αυτό το έχουν ξεχάσει και πολλοί Υπουργοί της σημερινής Κυβέρνησης και δεν το τονίζουν. Η επιτυχία είναι μεγάλη και τα αποτελέσματα θα φανούν στο μέλλον.

Η εισοδηματική πολιτική πρέπει να γίνει περισσότερο κοινωνική. Πρέπει να δοθούν πραγματικές αυξήσεις αποδοχών στους εργαζόμενους και συντάξεις στους απόμαχους. Η αύξηση του ΑΕΠ πρέπει να περνάει και στα δύο σκέλη των κοινωνικών εταίρων και όχι μόνο στο ένα, στους εργοδότες.

Για την κοινωνική ασφάλιση ήδη έχουν ληφθεί τα πρώτα μέτρα για την μεταρρύθμιση του ισχύοντος καθεστώτος. Ο περιορισμός της απασχόλησης των συνταξιούχων πρέπει να επικεντρωθεί στους υψηλοσυνταξιούχους. Στις συγχωνεύσεις των ταμείων πρέπει να ληφθεί υπόψη η περιουσία κάθε ταμείου, η σχέση ασφαλισμένων προς συνταξιούχους, οι εισφορές και άλλα πολλά.

Τέλος, η διαχείριση των διαθεσίμων είναι πολύ λεπτή και εξειδικευμένη δουλειά και απαιτεί εμπειρία, γνώσεις και πληροφόρηση και δεν μπορεί να αφεθεί στον οποιονδήποτε υπάλληλο. Χρειάζεται λοιπόν μεγάλη προσοχή, για να αποδώσουν αυτά τα μέτρα.

Θα αναφέρω μερικά αριθμητικά στοιχεία, για να δούμε την κατεύθυνση του νέου Προϋπολογισμού, πάντα στο σκέλος των κοινωνικών δαπανών. Οι αυξήσεις που προβλέπονται για το 1999 κυμαίνονται λίγο πάνω από τα επίπεδα του αναμενόμενου πληθωρισμού. Οι αυξήσεις είναι για τους πολύτεκνους 4%, για μισθούς και συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων 3,7%, για τη γεωργία 4%, για υγεία και πρόνοια 6,2%, για κοινωνική ασφάλιση 3,2%, για συντάξεις 4,8%.

Τα ποσοστά αυτά είναι θετικά και δείχνουν ότι ο Προϋπολογισμός ως προς αυτό το σκέλος κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Οι λειτουργικές δαπάνες του δημοσίου και των επιχορηγούμενων οργανισμών είναι πολύ υψηλές σε σύγκριση με την παραγωγικότητα. Θα πρέπει να μειωθούν και να φθάσουν στα επίπεδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς φυσικά να μειωθούν οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων.

Ο στόχος της ένταξης στην ΟΝΕ είναι σωστός και πραγματοποιήσιμος. Δεν πρέπει όμως ο στόχος αυτός να είναι αυτοσκοπός. Πρέπει παράλληλα με αυτόν να εξασφαλίζουμε και ένα ανεκτό επίπεδο διαβίωσης για τα λαϊκά στρώματα. Και για να μιλήσουμε πολιτικά πρέπει να δείχνουμε στην πράξη το κοινωνικό πρόσωπο του κράτους. Γιατί, ας μη γελιόμαστε, ο απλός πολίτης αυτήν τη στιγμή αισθάνεται μόνο τις θυσίες που του ζητάμε, για να πετύχουμε την ένταξη. Πρέπει να του δώσουμε να καταλάβει, να τον πείσουμε και για τα οφέλη που προσδοκούνται από την ένταξη. Και πρέπει σε αυτό να είμαστε πειστικοί. Γιατί μόνο έτσι ο εργαζόμενος πολίτης, ο φορολογούμενος, θα βοηθήσει στην υλοποίηση της πολιτικής, της εναρμόνισης και στην επίτευξη του στόχου της ένταξης.

Αυτές τις δύο μέρες οι αρμόδιοι Υπουργοί άρχισαν,

επιτέλους, να ομιλούν με συγκεκριμένα παραδείγματα για τα οφέλη, που θα προκύψουν από την ένταξη στην ΟΝΕ για τις διάφορες κατηγορίες των πολιτών.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θέλω να πω ότι η επιτυχία των στόχων μας, εθνικών, οικονομικών κλπ., προϋποθέτει την ύπαρξη μιας εύρωστης δυναμικά αναπτυσσόμενης και ανταγωνιστικής διεθνώς οικονομίας, που δεν θα στηρίζεται σε πάσης φύσεως δεκανίκια, αλλά θα χαράσσει την πορεία της και θα διαμορφώνει τη στρατηγική της λαμβάνοντας συνεχώς υπόψη τις εξελίξεις στην παγκόσμια αγορά. Αυτή η οικονομία θα λειτουργεί και αποτρεπτικά, θα αποθαρρύνει τον όποιον έχει σκέψεις επιβολής κατά της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας μας.

Είναι προφανές ότι η αναγκαιότητα αυτή δεν πηγάζει καθαυτή από τα κριτήρια του προγράμματος σύγκλισης. Αποτελεί αδήριτη ανάγκη για την επιβίωσή μας μέσα στον παγκόσμιο ανταγωνισμό των οικονομιών, η όξυνση του οποίου θα ενταθεί τα αμέσως επόμενα χρόνια. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε κανείς να χαρακτηρίσει πραγματικά προσχηματική και απόλυτα τυπική τη σημερινή συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, αν δεν προέκυπταν μέσα από τη μελέτη και επεξεργασία των στοιχείων του Προϋπολογισμού οι αναδυόμενες πολιτικές, που βγαίνουν απ' αυτόν, αλλά ταυτόχρονα και η προσπάθεια παραπλάνησης του ελληνικού λαού με συστηματικές ωραιοποιήσεις, με πλαστογραφήσεις της πραγματικότητας.

Μου θυμίζει στο σημείο αυτό ότι η Κυβέρνηση μας έφερε τα πρώτα βιβλία. Μας κρύπτει όμως τα δεύτερα βιβλία, αυτά που αναζητούνται πάντα στη φοροδιαφυγή. Και εκείνο που έχει σημασία είναι ότι αυτή η συστηματική παραπλάνηση έχει ένα στόχο. Έχει ως στόχο να ωραιοποιήσει, όπως είπα στην αρχή, την κατάσταση και να αποκρύψει ουσιαστικά αδυναμίες της πολιτικής πίσω από τον εθνικό στόχο της ΟΝΕ, ο οποίος μετατρέπεται ουσιαστικά σε ένα πολιτικό σύνθημα χωρίς περιεχόμενο. Και αυτό είναι τραγικό για τον τόπο, γιατί υπονομεύεται μία τέτοια προοπτική και ταυτόχρονα ακυρώνεται η προσπάθεια που θα έπρεπε να υπάρχει, μία προσπάθεια συστράτευσης του ελληνικού λαού.

Η Κυβέρνηση όμως κάνει και κάτι άλλο. Προσπαθεί να προετοιμάσει την κοινή γνώμη για προεκλογικά συνθήματα του τύπου "πετύχαμε για την ΟΝΕ", όμως παραλείπει να πει μία σκληρή πραγματικότητα, που βασανίζει αυτήν και τον ελληνικό λαό.

Λέει ότι ο Προϋπολογισμός είναι προϋπολογισμός ένταξης. Αποκρύπτει όμως την αλήθεια, ότι η χώρα μας έπρεπε να είναι μέσα στην ΟΝΕ, ότι θα έπρεπε ήδη να έχει ενταχθεί. Και για το ότι δεν είναι ενταγμένη στην ΟΝΕ, αποκρύπτει να υπενθυμίσει ή να ζητήσει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, για πολιτικές που εφαρμόστηκαν και που οδήγησαν τη χώρα μας στα σημερινά αδιέξοδα.

Είναι οι πολιτικές των συνεχών δανεισμών, των πολυδιαφημισμένων κοινωνικοποιήσεων -θα τα θυμάστε, ασφαλώς- είναι του κράτους - επιχειρηματία με τη λογική που αναπτύσσουν οι ενδιαφερόμενοι στα συνδικάτα. Βασικός μοχλός ανάπτυξης έλεγε τότε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ότι είναι ο δημόσιος τομέας.

Βεβαίως, πληρώσαμε πραγματικά τη λογική του άκρατου κομματισμού που μαστίζει πραγματικά αυτόν τον τόπο, τη μετριοκρατία, που είναι πλέον θεσμός στο δημόσιο βίο, την προσπάθεια και την εμμονή της Κυβέρνησης στη διατήρηση και στην τροφοδότηση της αδιαφάνειας και της διαφθοράς και βεβαίως την καθυστέρηση της απορρόφησης των κοινοτικών πόρων, την πολιτική της σκληρής δραχμής, που οδήγησε πανηγυρικά στην υποτίμηση του εθνικού νομίσματος και έκανε φτωχότερους τους Έλληνες, την καθημερινά διαπιστούμενη ανικανότητα πολλών

κυβερνητικών στελεχών να προχωρήσουν την ατμομηχανή της ανάπτυξης, την απανάπτυξη, ουσιαστικά, και την καταστροφή της μικρομεσαίας επιχείρησης, τη μείωση των αποδοχών των μισθωτών.

Είναι πραγματικά τραγικό να βγαίνει η Κυβέρνηση διά του Υπουργού, του κ. Παπαντωνίου, και να ισχυρίζεται ότι δεν έγιναν μειώσεις των εισοδημάτων, ότι υπάρχει περίσσειμα, υπάρχει αύξηση του διαθέσιμου εισοδήματος των μισθωτών αλλά και των άλλων κοινωνικών ομάδων και να λέει ότι δεν υπάρχει φτώχεια, ενώ ο λαός ζει καθημερινά τα προβλήματα και νιώθει στο πετσί του αυτήν τη φτώχεια και, τέλος, να θέλει να μας πει η Κυβέρνηση ότι δεν έβαλε φόρους ενώ μέσα από αυτόν τον Προϋπολογισμό, που συζητάμε, προκύπτουν νέες πρόσθετες φορολογίες πεντακοσίων ογδόντα δισεκατομμυρίων (580.000.000.000) δραχμών και αυτό να βαπτίζεται ότι είναι και ένα δώρο, ουσιαστικά, προς τους πολίτες.

Να μη λέει τίποτα και να μη νιώθει την ανάγκη να λογοδοτήσει στους αγρότες, αδιαφορώντας για τις τιμές των προϊόντων, αδιαφορώντας για το κόστος παραγωγής, αδιαφορώντας για την έλλειψη των υποδομών και την κατασπατάληση των κοινοτικών πόρων τα προηγούμενα χρόνια, αδιαφορώντας για την πιστωτική κάλυψη και την ασφαλιστική κάλυψη του ΕΛΓΑ, αδιαφορώντας για την ισχυριζόμενη ανταποδοτικότητα του ΟΓΑ αλλά, ουσιαστικά, τη χρεοκοπία, αδιαφορώντας και σιωπώντας να αποκαλύψει στους αγρότες ότι με δικές της ευθύνες έχει μετατρέψει την Αγροτική Τράπεζα από πιστωτικό ίδρυμα σε δυνάστη των αγροτών χωρίς να έχει την ευαισθησία δείχνοντας έναν ιδιότυπο ρατσισμό απέναντι στους αγρότες με τη μη θεσμοθέτηση ψήφιση ρυθμίσεων όπως έχει κάνει για άλλες κοινωνικές ομάδες.

Τέλος, η Κυβέρνηση υποκρίνεται ότι τάχα κύτπησε τη φοροδιαφυγή ενώ είναι γνωστό σε όλους μας ότι η φοροδιαφυγή και η παραοικονομία αυτή τη στιγμή φθάνουν στο εκπληκτικό ποσό των πέντε τρισεκατομμυρίων (5.000.000.000.000) δραχμών και ταυτόχρονα να επιτίθεται ταυτόχρονα η Κυβέρνηση ότι κύτπησε τη φοροδιαφυγή με ελέγχους του τύπου μικροαπόδειξη ενός παντοπωλείου ή το δελτίο αποστολής των αγροτικών προϊόντων προς τους αγροτικούς συνεταιρισμούς και ταυτόχρονα να καθυστερεί απαράδεκτα και να παραπλανεί ουσιαστικά τον ελληνικό λαό για την εγκληματική καθυστέρηση του συστήματος TAXIS.

Προχθές γίναμε μάρτυρες, που ο κ. Παπαντωνίου πραγματοποίησε την εκατοστή φιάστα κάνοντας τάχα τα εγκαίνια της Δ.Ο.Υ. Αγίας Παρασκευής, ότι εντάχθηκε στο σύστημα και ότι είναι η εκατοστή μονάδα, ενώ η πραγματικότητα είναι ότι έχουν μπει μόνο σαράντα έξι μονάδες στο σύστημα TAXIS, με τις επτά λειτουργίες από τις δεκαεννέα που είναι ολοκληρωμένο το σύστημα για να μπορέσει να κάνει διασταυρώσεις στοιχείων. Όσον αφορά τις υπόλοιπες πενήντα τέσσερις, επιτίθεται η Κυβέρνηση που έκανε σύνδεση με το μητρώο και αυτό το λέει ότι είναι ένταξη στο TAXIS προσπαθώντας να παραπλανήσει τον ελληνικό λαό και να καλύψει ουσιαστικά και τις αδυναμίες τους. Δε λέει τίποτα για τα ελλείμματα, που το 1980 ήταν ογδόντα δισεκατομμύρια (80.000.000.000) δραχμές και σήμερα μαζί με το αφανές έλλειμμα του ευρύτερου δημόσιου τομέα ξεπερνούν τα πενήντα τρία τρισεκατομμύρια (53.000.000.000.000) δραχμές, δεν λέει τίποτα για το φιάσκο των αποκρατικοποιήσεων, που έχει τεράστιες ευθύνες ειδικά ο κ. Παπαντωνίου ο οποίος προστάθηκε στην τελευταία του ομιλία προχθές εδώ στη Βουλή να παρουσιάσει ως επιτεύγματα μία σειρά από παρεμβάσεις νομοθετικού χαρακτήρα, αλλά χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Εκείνο που έχει σημασία, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι ο ελληνικός λαός βιώνει καθημερινά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει. Όσο κι αν του λέμε εμείς ότι "ξέρεις δεν σε φορολογούμε, δεν βάζουμε καινούριους φόρους", υπάρχουν τα αποκαλυπτικά στοιχεία. Για τη διευκόλυνση των Πρακτικών θα καταθέσω μερικούς πίνακες.

Μισθωτός της τάξης των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών το μήνα, με τιμή αποπληθωρισμού της κλίμακας, αλλά και το 2% της εισοδηματικής πολιτικής, το 1999 θα χάσει

το 35% των αποδοχών του. Και η Κυβέρνηση λέει ότι έχουμε διαθέσιμο εισόδημα στη φορολογία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αδάμ Ρεγκούζας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα καταθέσω έναν πίνακα, για του λόγου του αληθές, για έναν ελεύθερο επαγγελματία με ένα κατάστημα πενήντα τετραγωνικών μέτρων με τιμή ζώνης εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) και με επαγγελματική αμοιβή ασφαλώς, αυτή που λέει ο κ. Δρυς, ότι δεν την αύξησε τάχα και ότι έκανε προσαρμογές στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη, που προκύπτει μια πρόσθετη επιβάρυνση της τάξης του 35,94% για το 1999.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αδάμ Ρεγκούζας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και ισχυρίζεται ταυτόχρονα ότι, ναι, δεν εφαρμόζουμε τις ισχύουσες τιμές των αντικειμενικών αξιών, που ισχύουν το 1998, αλλά του 1995. Και πέρσι έγινε αυτό, αλλά δεν είχε γίνει όμως η διαφορά του 725 στο 825, που το κάνει κατά απαράδεκτο τρόπο μέσα από το νομοσχέδιο που ήδη πέρασε από την επιτροπή και θα συζητηθεί εδώ στην Ολομέλεια τον επόμενο μήνα. Και από την άλλη πλευρά ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι δεν υπάρχει φορολογικό νομοσχέδιο.

Και κάνω και μια πρόβλεψη, κύριοι συνάδελφοι. Σε αυτό το νομοσχέδιο είμαι βέβαιος ότι θα γίνουμε μάρτυρες πρόσθετων τροπολογιών, έξω από τη γνωμοδότηση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής και πέρα από τις προβλέψεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Καταθέτω έναν τρίτο πίνακα για τους ελεύθερους επαγγελματίες, γιατρούς κλπ., που η πρόσθετη επιβάρυνσή τους, μετά την αύξηση των τεκμηρίων φορολόγησης, ξεκινάει από 10% και φθάνει στο 30%.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αδάμ Ρεγκούζας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ταυτόχρονα η Κυβέρνηση κάνει το άλλο εγκληματικό. Συντηρεί ουσιαστικά τη σπατάλη στο δημόσιο τομέα. Μόνο ένα ενδεικτικό παράδειγμα μιας δαπάνης, η οποία δεν είναι μεγάλης ιδιαίτερα αξίας, πενήντα δύο εκατομμύρια το χρόνο (52.000.000) δραχμές για επιτροπές και "επιτροπάτα", που συστηματικά διατηρεί η Κυβέρνηση, για να καλύψει τις ανάγκες των κομματικών της φίλων. Σας μιλάω για μια επιτροπή καζίνο, η οποία δεν συνεδριάζει ούτε μια φορά το χρόνο. Και τα μέλη αυτής της επιτροπής έχουν αμοιβή πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές το μήνα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αδάμ Ρεγκούζας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και οι αγρότες, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, οι πολύτεκνοι, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, στενάζουν κάτω από το βάρος μιας σκληρής πολιτικής.

Εκείνο που έχει σημασία, τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, είναι το γεγονός ότι οι πολίτες έχουν ανπιληφθεί την Κυβέρνηση, την έχουν πάρει είδηση, όπως λέει ο λαός μας. Δεν χρειάζονται τέτοια Κυβέρνηση και δεν χρειάζεται ο τόπος τέτοια Κυβέρνηση. Εκείνο που έχει να κάνει, αν θέλει να προσφέρει μια τελευταία υπηρεσία στον τόπο, είναι να φύγει το συντομότερο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Ρεγκούζα.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο να κάνει μια παρέμβαση για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τον μόλις κατελθόντα συνάδελφο της Νέας

Δημοκρατίας να τοποθετείται επί θεμάτων Προϋπολογισμού, κατένοησα γιατί η Νέα Δημοκρατία θα παραμείνει για πολλά χρόνια στη θέση της Αντιπολίτευσης. Τίποτε δεν είπε για τα θέματα που συζητάμε σήμερα. Αναφέρθηκε σε θέματα τα οποία έχουν απαντηθεί επανειλημμένως. Και μάλιστα είπα στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων ότι δεν χρειάζεται να αποδεικνύουν σε τόσο μεγάλο βαθμό την άγνοια σημαντικών θεμάτων, στα οποία αναφέρονται. Είπα μάλιστα ότι το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας διακρίνεται από μια πληροφοριακή αγραμματοσύνη.

Στην επιτροπή κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού παρεκάλεσα τη Νέα Δημοκρατία να έρθει να διαπιστώσει τις εκατό ΔΟΥ, οι οποίες έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα TAXIS.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Στο μητρώο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ζήτησα, λοιπόν, ποια μέρα επιθυμεί η Νέα Δημοκρατία να συνεννοηθεί μαζί μου και να στείλει μια επιτροπή ειδικών, που γνωρίζουν τι σημαίνει μηχανοργάνωση υπηρεσιών και πρόγραμμα TAXIS, έτσι ώστε να διαπιστώσει η ίδια πόσες εφαρμογές λειτουργούν σε κάθε ΔΟΥ και, βεβαίως, να διαπιστώσει τον αριθμό εκατό. Προχθές ο κ. Παπαντωνίου εγκαινίασε την εκατοστή ΔΟΥ στην Αγία Παρασκευή.

Μέχρι το τέλος του χρόνου και τις αρχές του 1999 θα έχουν ανέβει στο πρόγραμμα TAXIS εκατόν δεκαεπτά ΔΟΥ, από τις διακόσιες δεκαεννέα που έχουμε υπογράψει σχετική σύμβαση. Και στο τέλος του 1999, το σύνολο των ΔΟΥ, θα έχει ήδη ενταχθεί στο πρόγραμμα TAXIS.

Μίλησε ο κύριος συνάδελφος για πλαστογραφίες στον Προϋπολογισμό. Μα επίσης κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού, ζήτησα και εγώ και ο κ. Παπαντωνίου και ο κ. Χριστοδουλάκης ένα παράδειγμα, στο οποίο να εντοπίζουν παραποίηση των στοιχείων του Προϋπολογισμού. Δεν υπήρξε κανένα στοιχείο.

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή δεν θέλω να παραβιάσω το χρόνο της ομιλίας μου, θέλω να σας πω ότι με τέτοιες γενικόλογες τοποθετήσεις, με έωλες αναφορές, με κυριολεκτικά ψευδή στοιχεία, δεν ανατρέπεται ένας προϋπολογισμός που είναι διαφανής, κρυστάλλινος, αναπτυξιακός και οδηγεί τη χώρα στην τρίτη φάση της ΟΝΕ.

Αυτά τα ξέρει και η Νέα Δημοκρατία και ο ελληνικός λαός. Το μόνο που σας απέμεινε είναι η παραποίηση των πραγματικών στοιχείων του Προϋπολογισμού. Αλλάξτε σελίδα, για να έχετε προοπτική, για να είστε κόμμα Αξιαματικής Αντιπολίτευσης. Αλλιώς, λυπάμαι, γιατί και αυτήν την ιδιότητα δεν την τιμάτε επαρκώς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα απαντήσουμε μετά στον κύριο Υπουργό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο κ. Αργύρης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε αυτές τις ημέρες τον Προϋπολογισμό που κλείνει τον αιώνα μας, συζητάμε τον Προϋπολογισμό που ανοίγει τη νέα χιλιετία και συζητάμε τον Προϋπολογισμό που εντάσσει τη χώρα μας στην ΟΝΕ.

Πριν από ένα χρόνο, ακριβώς, εδώ σε αυτήν την Αίθουσα, είχαμε χαρακτηρίσει τον Προϋπολογισμό του 1998, προϋπολογισμό ανάγκης και υποχρέωσης. Τον Προϋπολογισμό του 1999 θα μπορούσαμε να τον χαρακτηρίσουμε σαν τον προϋπολογισμό της ελπίδας και της προοπτικής.

Σήμερα η χώρα μας βρίσκεται στο τελικό στάδιο για την επίτευξη του μεγάλου πολιτικού και οικονομικού της στόχου, της ισότιμης ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ.

Κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός Προϋπολογισμός, ή θα μας φέρει κοντά και μέσα στην ΟΝΕ ή θα μας απομακρύνει από αυτή. Η πιστή εφαρμογή είναι ο σίγουρος δρόμος, είναι η προοπτική που οδηγεί την Ελλάδα στη νέα ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Παράλληλα, παρόλη τη δύσκολη συγκυρία, διασφαλίζει και επεκτείνει τις κοινωνικές κατακτήσεις των εργαζομένων.

Η κοινωνική διάσταση του Προϋπολογισμού, αλλά και ο ορθολογισμός του, θα αποδεικνυόταν ακόμα περισσότερο, αν διευρυνόταν στις ευπαθείς ομάδες, και θα έλεγα πως είναι πολύ πιο δίκαιο η Κυβέρνηση να δει την επέκταση του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης και στους χαμηλοσυνταξιούχους αγρότες των τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών.

Στο φετινό Προϋπολογισμό όχι μόνο δεν επιβάλλονται νέοι φόροι, αλλά αντίθετα αυξάνονται τα κονδύλια στην υγεία, την απασχόληση και την άμυνα. Ενισχύεται έτσι η κοινωνική μέριμνα, η εργασία, η αποτρεπτική ικανότητα της χώρας μας, άξονες της στρατηγικής μας για μία Ελλάδα ισχυρή και δημιουργική, για μία Ελλάδα με ανθρώπινο πρόσωπο, για μία Ελλάδα αντάξια της πορείας της και της ιστορίας της μέχρι σήμερα.

Εδώ και καιρό, τόσο η χώρα μας όσο και η Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουν μπει στην τροχιά μεγάλων εξελίξεων και αλλαγών. Εξελίξεις και αλλαγές που επηρεάζονται από την ύπαρξη πολλών και μεγάλης σημασίας πολιτικών γεγονότων, που έχουν δημιουργήσει ένα πολύπλοκο, προκλητικό, αλλά και ανασφαλές περιβάλλον.

Επιτρέψτε μου, κύριοι συνάδελφοι, να υπενθυμίσω ότι σε αυτήν εδώ την Αίθουσα όταν κάναμε την ίδια ακριβώς συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 1997, είχαμε περιγράψει αυτό το περιβάλλον. Από τη διάσκεψη του Κορκ, το Νοέμβριο του 1996, που είναι ουσιαστικά το προοίμιο της "Ατζέντα 2000", διαφάνηκε η πρόθεση της ευρωπαϊκής επιτροπής για το μέλλον της Ευρώπης και ιδιαίτερα του αγροτικού τομέα.

Δυστυχώς, εκείνα τα γεγονότα δεν αξιολογήθηκαν και δεν υπολογίστηκαν όσο θα έπρεπε. Θα ήταν βέβαια χρήσιμο, αν και δεν το επιτρέπει ο χρόνος, να απαριθμήσουμε αυτά τα πολιτικά γεγονότα, διότι όλα είναι εν εξελίξει και τίποτε ακόμη δεν είναι οριστικό:

Πρώτον, η πορεία και η υλοποίηση της συμφωνίας της GATT μετά το γύρο της Ουρουγουάης. Σήμερα ζούμε τις συνέπειες αυτής της συμφωνίας.

Δεύτερον, η συνολική αναθεώρηση των διμερών συμφωνιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τρίτες χώρες για τις συναλλαγές και το εμπόριο των αγροτικών προϊόντων.

Τρίτον, η έναρξη των συνομιλιών για τη μελλοντική διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέταρτον, η θεσμική προσαρμογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασφαλώς θα επηρεάσει και τον τρόπο των αποφάσεων που θα λαμβάνονται σε κοινοτικό επίπεδο.

Πέμπτον, ο νέος γύρος των πολυμερών συμφωνιών για το εμπόριο και ιδιαίτερα για τα αγροτικά προϊόντα, που θα ξαναβρεθούν πάλι στο κεντρικό σημείο τριβής.

Έκτον, μια πρόκληση επιστημονική των γενετικά μεταλλαγμένων οργανισμών στην αγροτική παραγωγή, που μπορεί να οδηγήσει σε πραγματική επανάσταση.

Τέλος, η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, ιστορικός σταθμός στην πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, που σε εύρος και σημασία μπορεί να συγκριθεί μόνο με το 1957, δηλαδή με την ίδια την ίδρυση της ΕΟΚ.

Ακόμη, τα προβλήματα της ανεργίας και της απασχόλησης στην Ευρώπη, της κοινής αμυντικής πολιτικής στην Ευρώπη, που από μόνα τους είναι πολιτικά προβλήματα και που θα επηρεάσουν πολλές ευρωπαϊκές επιλογές και αλλαγές στο άμεσο μέλλον.

Σε αυτό το περιβάλλον είμαστε υποχρεωμένοι να αναλάβουμε όλα τα μέτρα προσαρμογής της εθνικής μας οικονομίας και ειδικότερα της ελληνικής γεωργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν και το μέλλον της εθνικής μας οικονομίας κρίνεται στον τομέα της ανάπτυξης. Εκτιμήσεις φέρνουν ότι το 1999 θα υπάρξει ανάπτυξη 3,7%, ενώ μετά το 1999 θα ξεπερνά το 4,5%. Δεν αρκούν όμως οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, όταν αυτοί δεν φέρνουν νέες επενδύσεις.

Τα δομικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας (χαμηλή ανταγωνιστικότητα και το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου), αντιμετωπίζονται μόνο με αναδιάρθρωση της παραγωγικής βάσης. Με ενίσχυση των δομών της αγροτικής παραγωγής και των

παραγωγών, με στήριξη του κοινωνικού ιστού της υπαίθρου, η συμμετοχή του γεωργικού τομέα στη σύνθεση του συνολικού προϊόντος της ελληνικής οικονομίας και η στήριξή του από εθνικούς πόρους, πρέπει να αυξάνεται τουλάχιστον στο βαθμό που αυξάνονται οι ιδιωτικές επενδύσεις στον τομέα. Με τον τρόπο αυτόν, η σύγκλιση της χώρας με την υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα είναι μόνο ονομαστική, αλλά θα είναι και πραγματική.

Εδώ όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, θα πρέπει να πούμε ότι πρέπει να υπάρξει μεταφορά τεχνογνωσίας, δημιουργία υποδομών, στήριξη των παραγωγών αλλά και ξεκάθαροι προσανατολισμοί, που είναι αυτοί που αποτελούν τις βασικές συνιστώσες ενός ολοκληρωμένου στρατηγικού σχεδίου, που έχει ανάγκη η ελληνική γεωργία.

Επιτρέψτε μου, όμως, να πω ότι αυτός ο σχεδιασμός θέλει και εργαλεία υλοποίησης ενός τέτοιου στρατηγικού σχεδιασμού. Η Αγροτική Τράπεζα και οι συνεταιρισμοί είναι σήμερα εργαλεία κατώτερα των προσδοκιών και των μεγάλων αυτών αλλαγών που θέλουμε να κάνουμε.

Χρόνια τώρα μιλάμε για την εξυγίανση της Αγροτικής Τράπεζας. Καμία ένδειξη μέχρι σήμερα δεν υπάρχει, που να μας κάνει να πιστεύουμε ότι είμαστε μπροστά στην εξυγίανση. Επίσης, μονίμως μιλάμε εδώ και χρόνια για τη ρύθμιση των συνεταιριστικών χρεών, λες και δεν υπάρχει τίποτε άλλο στον τομέα αυτόν τον αγροτικό.

Θα ήθελα να κάνω δύο επισημάνσεις.

Πρώτον, για την Αγροτική Τράπεζα. Θα μπορούσε πολύ εύκολα να πει κάποιος, να προχωρήσουμε ακόμη και στην ιδιωτικοποίησή της. Είναι σαν να λέμε ότι δίνουμε κάπου όλη την Ελλάδα, γιατί όλη η Ελλάδα είναι υποθηκευμένη στην Αγροτική Τράπεζα. Άρα, η εξυγίανσή της και ο ορθολογισμός της είναι άμεση και επιτακτική ανάγκη.

Δεύτερον, οι συνεταιρισμοί. Πολύς λόγος γίνεται για τα εργαλεία υπεράσπισης του εισοδήματος των παραγωγών, που θα πρέπει να είναι αυτοί. Πρέπει αυτήν τη στιγμή άμεσα να πούμε τι δεν είναι οι συνεταιρισμοί. Και σίγουρα οι συνεταιρισμοί δεν είναι προέκταση του κράτους. Σίγουρα οι συνεταιρισμοί δεν είναι γραφεία ευρέσεως εργασίας. Είναι απλά επιχειρήσεις, που από τη δράση τους μπορούν να υπερασπίσουν το εισόδημα των συνεταιρισμένων των παραγωγών.

Και επειδή λέγονται πολλά για τα θεσμικά πλαίσια, θέλω να πω ότι είναι το μόνο πλαίσιο που αλλάζει κάθε δύο, τρία χρόνια. Αφού, λοιπόν, είναι επιχειρήσεις και διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο, θα πρέπει να πούμε απλά ότι αυτές οι επιχειρήσεις διέπονται από τον Κώδικα του Ιδιωτικού Δικαίου και τον Κώδικα του Εμπορικού Δικαίου και να τελειώσουμε εκεί. Να αφήσουμε, λοιπόν, τις επιχειρήσεις αυτές να λειτουργήσουν με γνώμονα τα συμφέροντα των συνεταιρισμένων παραγωγών.

Το δεύτερο μεγάλο εργαλείο, είναι η Αγροτική Τράπεζα. Και αντί σήμερα να είναι μία σύγχρονη τράπεζα, η οποία θα μπει στον ανταγωνισμό, είναι γαλατάς, είναι τυροκόμος, είναι κοτοπουλάς, είναι οτιδήποτε άλλο εκτός από ένα τραπεζικό ίδρυμα. Έχει πάψει προ πολλού να είναι ο οργανισμός που θα βοηθήσει τον αγροτικό τομέα. Γι'αυτό θα πρέπει η πολιτεία άμεσα να ξεκαθαρίσει αυτούς τους δύο μεγάλους ρόλους, διαφορετικά θα έχουμε τεράστιο πρόβλημα και σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούμε να μιλάμε για την επέκταση του αγροτικού μας τομέα και για τη διασφάλιση των συμφερόντων του.

Θα έλεγε κανείς, υπάρχουν σήμερα οι πόροι και αν κάποιος άλλος σχεδίαζε διαφορετικά τον Προϋπολογισμό, θα μπορούσε να υπολογίσει καλύτερα τα πράγματα και να υπάρξει αυτή η δυνατότητα για τον αγροτικό τομέα; Θα έλεγα πως όχι, όπως είναι τα πράγματα σήμερα.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχει μία τελευταία ευκαιρία, είναι το τρίτο Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης και πρέπει να απορροφηθεί από προγράμματα πνοής και όχι από μέτρα εντυπωσιασμού. Επίσης, πρέπει να υπάρξει μία άμεση συνεργασία, μία συνεργασία που θα στοχεύει στην αειφορία και στην εξισορρόπηση των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων

και ταυτόχρονα στη διατήρηση και επέκταση του παραγωγικού και κοινωνικού ιστού της υπαίθρου.

Για να μπορέσουν τα οράματα να γίνουν προγράμματα και να μη μείνουν προγράμματα αλλά να γίνουν έργα, θα πρέπει να υπάρξει αυτή η δυνατότητα για να μπορέσουμε να κερδίσουμε το στοίχημα της εθνικής μας οικονομίας, να κερδίσουμε το στοίχημα της αναπτυξιακής τροχιάς της χώρας. Έτσι πιστεύω ότι θα κερδίσουμε και το στοίχημα για ένα καλύτερο αύριο του τόπου μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Αργύρη.

Ο κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Η συζήτηση του Προϋπολογισμού συμπίπτει, πράγματι, με τη δοκιμασία που υφίστανται οι αθώοι πολίτες του Ιράκ. Και επειδή η έννοια της αρχής του δικαίου είναι υπερτέρα πάσης άλλης έννοιας, γι' αυτό λέγω ότι η δήλωση του κυρίου Πρωθυπουργού, ότι είναι αναγκαίο να σταματήσουν οι βομβαρδισμοί και να γίνει πολιτική συζήτηση και πολιτική συμφωνία, είναι δήλωση υπεφυγής.

Μόνο η καταγγελία του αδικού αποτελεί πραγματική εικόνα αντιμετώπισης του προβλήματος. Να καταγγείλει το άδικο. Και ο χωριάτικος τρόπος αντιμετώπισης του Κυπριακού προβλήματος ότι, ξέρετε, έχουμε το Κυπριακό, και αν κάνουμε μία ευθεία δήλωση, θα αντιπαλέψουμε το φίλο μας, φονιά, δολοφόνο, φασίστα Μπλερ, αποτελεί υποχώρηση στα έσχατα.

Ο Μπλερ είναι σοσιαλδημοκράτης και τρίτος δρόμος; Είναι σκέτος φασίστας ο Μπλερ και η συνοδοιπορία της φιλίας με ένα σκέτο φασίστα είναι στοιχείο, το οποίο το βλέπει ο ελληνικός λαός, των αγώνων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της 3ης του Σεπτεμβρίου και θα έρθει σαν πέλεκος η υπόθεση της ετυμηγορίας για τη στάση αυτή. Μα, δεν είναι κουτορνήσι αυτός ο λαός!

Μπαίνουμε στην ΟΝΕ με κοινωνική αδικία, με λειτουργία διαφθοράς, με ανεργία, με εγκληματικότητα, με ελλειμματική παιδεία. Και, ωραία, μπήκαμε. Γιατί δεν περιμένετε την καταδίκη σας; Όταν μπαίνουμε με κοινωνική αδικία στην ΟΝΕ, θα καταψηφίστε.

Το 1945 έχασε ο Τσώρτσιλ, ο πατέρας της νίκης. Έχασε ο Τρικούπης το 1889, που προσπάθησε να κάνει εκσυγχρονισμό του κράτους, όχι σε τέτοιο βαθμό υποτέλειας της έννοιας του δικαίου, αλλά σε πολύ ανώτερα επίπεδα και δεν θα χάσει ο Σημίτης; Αφού το βλέπετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ξεχάσατε και το Βενιζέλο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Άφησε το Βενιζέλο. Ο Βενιζέλος είναι μία άλλη ιστορία. Είναι ιστορία προϋποθέσεων και άλλων στοιχείων, τα οποία προσδιορίζουν τη μεγάλη μορφή του πολιτικού ηγέτη.

Δεν είναι διάδοχος κανενός κόμματος -ούτε με δημοκρατικές διαδικασίες ούτε με τίποτα- είναι ο ιδρυτής της νεότερας Ελλάδος, είναι ο ιδρυτής κόμματος του οποίου οι αρχές κασιχτούν στον ορίζοντα, όχι μόνο του εσωτερικού κράτους του ελληνικού, αλλά και του διεθνούς ορίζοντα.

Επομένως μην κάνεις ανόμοιες συγκρίσεις, κύριε Πρόεδρε της Βουλής. Εάν βάλεις τον Ελευθέριο Βενιζέλο με το Σημίτη, είναι δυνατόν πλέον να υπάρξει αντιμετώπιση γελοιοποίησης της αξίας της έννοιας των εικόνων των μεγάλων πολιτικών ηγετών της χώρας.

Δεν είναι διάδοχος κανενός, είναι ο ιδρυτής της νεότερας Ελλάδος. Είναι εκείνος που μεγάλωσε την Ελλάδα. Είναι εκείνος του οποίου οι δηλώσεις αποτελούν περιεχόμενο ιστορικής μνήμης και προσδιορίζουν την πορεία του έθνους. Και εν ονόματι αυτών των αληθειών, δεν είναι δυνατόν σήμερα να μιλάμε για Προϋπολογισμό. Εάν ο στόχος της ΟΝΕ καταργήσει το στόχο της κοινωνικής δικαιοσύνης, εάν καταργήσει το στόχο της αποκατάστασης ενός κράτους από τη συνεχιζόμενη διαφθορά, εάν αυξήσει την ανεργία στο 20%, εάν μεγαλώσει την εγκληματικότητα, εάν οδηγήσει την

παιδεία σε απαράδεκτα σημεία, τότε καταργούνται όλοι οι στόχοι εν ονόματι του ενός στόχου.

Επομένως ο στόχος αυτό εξανεμίζεται, καταργείται, αλλοιώνεται, δεν υπάρχει εν ονόματι της καταργήσεως των άλλων στόχων. Και επειδή προσπαθείτε να καταργήσετε τους άλλους στόχους -και τους καταργήσατε- που αποτελούν τη λειτουργία της ζωής των πολιτών με την εφαρμογή των νόμων που φέρνετε, πώς είναι δυνατόν να πάρετε εξουσία; Επειδή θα πάτε με το στόχο της ΟΝΕ και θα συμπληρώσετε τα νούμερα; Όταν θα έχετε εισέλθει μέσα στην ΟΝΕ, όταν η διαφθορά θα συνεχίζεται, όταν θα είναι ένα κράτος διεφθαρμένο, ένα κράτος με κοινωνική αδικία, όταν θα είναι ένα κράτος με επώδυνη ανεργία και εγκληματικότητα, πώς είναι δυνατόν να λειτουργήσετε και να πείτε ότι έχετε πλέον κερδίσει;

Αυτό τον κόσμο τον αγνοείτε σήμερα, αγνοείτε τον κόσμο, ο οποίος με την εφαρμογή των διατάξεων των νόμων για εκσυγχρονισμό έρχεται αντίθετα προς εσάς, απουσιάζει από τη λειτουργία των νόμων. Έχετε πει για διάλογο και αυτόν τον διάλογο τον έχετε κάνει με τις διοικήσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων, οι οποίες είναι διοικήσεις ΠΑΣΟΚικού σωλήνα, δεν είναι η βάση του λαού.

Κουβεντιάσατε με τον Πολυζωγόπουλο; Κουβεντιάσατε με τον Κουτσούκο; Κουβεντιάσατε με το Υπουργείο Παιδείας, με τη βάση του λαού, με τα παιδιά; Κουβεντιάσε ο Αρσένης με τη βάση των παιδιών, με τις διοικήσεις των σχολείων; Επί ένα χρόνο έστειλε φυλλάδια στις διοικήσεις των σχολείων, για να έρθει σε πνευματική επαφή με τους ανθρώπους αυτούς, οι οποίοι σήμερα διαμαρτύρονται και βρίσκονται στους δρόμους; Τον καιρό που έκανε το νομοσχέδιο, εγώ ήμουν εισηγητής. Το έφερε νύχτα, καλοκαίρι, το έφερε εν αγνοία του ελληνικού λαού. Τα παιδιά και οι καθηγητές δεν ήξεραν αν ψηφίστηκε νόμος. Τα παιδιά δεν ήξεραν πώς θα λειτουργήσει, δεν ήξεραν τι είναι αυτό που λέγεται εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Και την ώρα που έρχεται η εφαρμογή του νόμου, για να αντιληφθούν τα παιδιά τι είναι εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, έρχεται και υποχωρεί, έρχεται και συνδιαλέγεται, είναι περιεχόμενο λειτουργίας νομοθετικής εργασίας και εφαρμογής των νόμων αυτό το κατάντημα της λειτουργίας;

Είναι κατάντημα αυτό του πνευματικού και πολιτικού ηγέτη -του Αρσένη αυτήν τη στιγμή- να συνδιαλέγεται στους διαδρόμους, να υποχωρεί και να έρχεται στην τηλεόραση να μιλάει με τα παιδιά, τα οποία μέσα από την ψυχή τους, στην Ελλάδα και στην κοινωνία του λαού, ήταν ανώτερα ακόμα από εκείνο το οποίο προσπαθούσε να τους δώσει.

Επομένως με αυτούς τους συνδικαλιστές "του σωλήνα" ήρθατε εσείς να φέρετε εκσυγχρονισμό στην Ελλάδα;

Μίλησε ο Υπουργός Μεταφορών για τις συγκοινωνίες και του είπα ότι αν δεν λυθεί το κυκλοφοριακό πρόβλημα, για ποιες συγκοινωνίες μιλάτε; Δεν έχετε την τόλμη να πείτε, θα καταδικασθούμε, αλλά θα φτιάξουμε νεότερη Ελλάδα και ότι δεν θέλετε άλλη ψήφο. Τέσσερις λεωφορείοδρομους μέσα στην Αθήνα, Σταδίου, Πανεπιστημίου, Ακαδημίας και Αλεξάνδρας. Εδώ θα περνούν μόνο τα λεωφορεία και τα ταξί. Απαγορεύεται η κίνηση των επιβατηγών αυτοκινήτων.

Ο Υπουργός απαντά ότι το κυκλοφοριακό δεν λύνεται. Αφού δεν μπορείς να λύσεις το κυκλοφοριακό, διότι πιστεύεις στο πολιτικό κόστος, ότι αν το κάνεις αυτό, θα χάσεις τις εκλογές, κατά ποίον τρόπο προσδιορίζεις περιεχόμενο εκσυγχρονισμού;

Για το ρυθμιστικό -Οργανισμός της Αθήνας- τι έχετε κάνει; Παίρνει ο Πετσάλλινος και δίνει εντολές φερ' ειπείν -λέω απλά πράγματα, για να αντιληφθούμε τον αναχρονισμό και όχι τον εκσυγχρονισμό του κράτους, που προσπαθεί να κάνει με τον Προϋπολογισμό- και λέει ότι θα τους αφαιρεί τις άδειες είκοσι μέρες για την παράνομη στάθμευση.

Ωρέ, έφτιαξες κυκλοφοριακό, έφτιαξες όρους λειτουργίας του κόσμου με τα αυτοκίνητα, με τα μοτοποδήλατα, ώστε αυτοί οι άνθρωποι να μην αναγκάζονται να τοποθετούνται από 'δω και από 'κει; Εσύ ο εγκληματίας του κράτους, που δεν λύνεις το κυκλοφοριακό και δεν φτιάχνεις Ελλάδα με το κυκλοφοριακό, έρχεσαι να εισπράξεις από τα θύματα, να εισπράξεις από το μικρό εισόδημα που παίρνουν και τους αφαιρείς τις άδειες είκοσι μέρες; Ή μεταθέτεις τους αστυνομικούς

μικούς, για να πατάξεις το κράτος της διαφθοράς και δημιουργείς αντίσταση, δημιουργείς μίσος, πάθος στα Σώματα Ασφαλείας; Αυτή είναι η εκκαθάριση, αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός, αυτή είναι η κάθαρση από τη διαφθορά;

Από αυτά τα απλά πράγματα, αντιληφθήκατε ποτέ ότι δεν είναι δυνατόν να κάνετε τίποτα;

Ακούσαμε από τον κ. Παπαντωνίου ότι στο τέλος του 1999 θα πέσει ο πληθωρισμός στο 2%. Με τι θα τον κάνει 2% τον πληθωρισμό; Όλα τα οικονομικά στοιχεία δείχνουν ότι θα υπάρξει κάμψη, ύφεση στη διεθνή οικονομία και το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν θα υποχωρήσει κάτω από το 3,5%-3%. Αυτά είναι δεδομένα.

Τα είπε ακόμα και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ότι εν όψει της διεθνούς κρίσεως και διότι ακόμα δεν τελείωσε η κρίση της οικονομίας στη Ρωσία, διότι η Βραζιλία δεν ελειτουργήσε, διότι αυτό, διότι εκείνο, θα έχουμε κάμψη.

Επομένως πώς θα φτάσει στο 2%; Θα φτάσει το 2%, να βρει τα εφτακόσια δισεκατομμύρια με την αύξηση της ανεργίας, που φθάνει στο 20%, με τους μικρομεσαίους, με τους "πεθαμένους" συνταξιούχους, με τους επαγγελματίες; Για να πετύχει το 2%, θα πεθάνει τον κόσμο. Με τη μείωση του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος και με τη χρηματιστηριακή και οικονομική κρίση που αναμένεται, θα φθάσει στο 2%, να εξασφαλίσει τα εφτακόσια δισεκατομμύρια; Και τα πεντακόσια ή τα εξακόσια ή τα εφτακόσια, δισεκατομμύρια, πού θα τα εξασφαλίσει ο κ. Παπαντωνίου;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Χρωστάνε οι αγρότες πεντακόσια δισεκατομμύρια και είπε η Αγροτική Τράπεζα να εισπραχθούν με αναγκαστική εκτέλεση. Με την επανεθνικοποίηση του 25% χάνει η Ελλάδα πεντακόσια δισεκατομμύρια.

Επομένως γιατί κοροϊδεύει τον κόσμο ο κ. Παπαντωνίου, ότι θα δώσει κοινωνικές παροχές, ότι θα δώσει αύξηση στους συνταξιούχους, ότι θα υπάρξει παράδεισος, όταν έχει ανοιχτό το θέμα της επανεθνικοποίησης, που είναι πεντακόσια δισεκατομμύρια, όταν χρωστούν στην Αγροτική Τράπεζα πεντακόσια δισεκατομμύρια, όταν πήγε σαν φτωχός συγγενής ο κύριος Υπουργός Γεωργίας; Τον λυπάμαι τον Υπουργό Γεωργίας, διότι είναι ήδη αποτυχημένος. Απέτυχε ο Μωραΐτης, ο Τζουμάκας, έρχεται τώρα κι αυτός. Ο άνθρωπος είναι άσχετος με το πρόβλημα.

Εδώ θέλει ρηξικέλευθες τομές, θέλει γεγονότα τα οποία να προσδιορίσουν την πορεία της χώρας. Εδώ είμαστε το 7%, συμμετέχουμε στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν και είμαστε το 21% του πληθυσμού. Στην Ευρώπη είναι το 1% στο ακαθάριστο εθνικό προϊόν και το 5% του κόσμου ασχολείται με την αγροτική οικονομία. Και έρχεται μία προσαρμογή, να φθάσουμε στο 5%, στο 4% και στο 1%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μα, ποιον κοροϊδεύει ο κ. Παπαντωνίου και ο Υπουργός Γεωργίας, όταν το πρόγραμμα της ΕΟΚ είναι να εξαφανιστεί ο αγροτικός τομέας; Γιατί δεν είπε χθες ο κύριος Υπουργός Γεωργίας για το ένα τρισεκατομμύριο οκτακόσια δισεκατομμύρια των αγροτών που χρωστάνε; Γιατί δεν τόλμησε να πει κάτι για τη ρύθμιση, όταν του ζήτησαν εκεί να υπογράψει, να πει εγγράφως, ότι δεν δέχομαι, πράγματι, να χαρίσουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Τσαφούλια, τελειώστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Υπάρχουν και τα δισεκατομμύρια των συνεταιριστικών βιομηχανιών, που τα κρύβετε. Επομένως είστε καταδικασμένοι. Διότι με τα νούμερα δεν θα ψηφισθείτε. Ο λαός στην εφαρμογή των νόμων φέρνει την αντίρρησή του και είστε ήδη καταδικασμένοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Τσαφούλια, σας ευχαριστούμε. Παρακαλώ, τελειώσατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Τα περί κεντροαριστεράς, λοιπόν, και τα περί συνεργασιών, θα τα θυμηθεί ο λαός την ώρα που πρέπει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο κ. Βούλγαρης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 1999 συμπίπτει με μία χρονική περίοδο που σημειώνονται οι πιο θετικές εξελίξεις στην ελληνική οικονομία και η χώρα μας βρίσκεται σε διαδικασία ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Η πρόσφατη διεθνής οικονομική κρίση απέδειξε τη μεγάλη σημασία υιοθέτησης του ΕΥΡΩ, δηλαδή ενός ισχυρού νομίσματος διεθνούς εμβέλειας, ως μέσου προστασίας των εισοδημάτων των μισθωτών και συνταξιούχων, αλλά και ενός μέσου που εξασφαλίζει τις συνθήκες σταθερότητας και ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας μέσα από έναν κοινό δρόμο και κοινή δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναμφίβολα η εγκαθίδρυση του ενιαίου νομίσματος, του ΕΥΡΩ, η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Κύπρο και τις άλλες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, καθώς και η εφαρμογή της νέας συνθήκης του Άμστερνταμ, αποτελούν γεγονότα τα οποία θα σηματοδοτήσουν το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα επόμενα χρόνια.

Τα γεγονότα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, θα έχουν καθοριστικές συνέπειες εθνικές, οικονομικές, πολιτικές, κοινωνικές και θεσμικές.

Εμείς στη χώρα μας επιθυμούμε τα γεγονότα αυτά να συμβάλουν σε μια ιστορική προοπτική, στην ανάδειξη δηλαδή της Ευρώπης ως ενός ενιαίου χώρου δημοκρατίας, κοινωνικής δικαιοσύνης, σταθερότητας και αλληλεγγύης. Να συμβάλουν, δηλαδή, τα γεγονότα αυτά στην εδραίωση της Ευρώπης των πολιτών και ταυτόχρονα να ενισχύσουν το ρόλο της Ευρώπης ως παράγοντα ειρήνης και σταθερότητας στο βαθύτατα αλληλοεξαρτώμενο διεθνές σύστημα, που η διεθνοποίηση της οικονομίας έχει επιβάλει και στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πρόταση, κύριοι συνάδελφοι, των δώδεκα σοσιαλιστικών και σοσιαλδημοκρατικών χωρών της ενωμένης Ευρώπης για τα μεγάλα προβλήματα της απασχόλησης και της ανεργίας σηματοδοτούν και την επιθυμητή πορεία της ενωμένης Ευρώπης και ανοίγουν ένα παράθυρο ελπίδας στην Ευρώπη της κοινωνίας των ανθρώπων.

Στη χώρα μας από την άλλη πλευρά ο ρυθμός ανάπτυξης, που για δεκαπέντε συνεχή χρόνια ήταν περίπου στο 1% κατά μέσο όρο, σήμερα κινείται στο 3,5% του ΑΕΠ και τροφοδοτείται στην πορεία του προς τη σύγκλιση από πόρους του Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης, σε συνδυασμό βέβαια με τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές που πραγματοποιούνται αυτήν τη χρονική περίοδο στη χώρα μας.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων με αύξηση για το 1999 σε σχέση με το 1998 16,5% και εκτιμώμενο πληθωρισμό για το 1999 περίπου 2,5% συμβάλλει αποφασιστικά στην ολοκλήρωση των έργων που χρηματοδοτούνται από το Β' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης.

Οι διαρθρωτικές αλλαγές σήμερα στον ευρύτερο δημόσιο τομέα μετά και από την εμπειρία που υπάρχει, αλλά και τις παλαιότερες -ας κάνουμε και μια αυτοκριτική για όλες τις παρατάξεις που κυβέρνησαν αυτήν τη χώρα- αποτυχημένες προσπάθειες, γίνονται με άξονες άμεσων παρεμβάσεων, την επιτάχυνση των μετοχοποιήσεων, την εξυγίανση των ζημιολόγων δημοσίων επιχειρήσεων, τη μεταρρύθμιση της κοινωνικής ασφάλισης και τη μεγαλύτερη ευελιξία στην αγορά εργασίας.

Το ΠΑΣΟΚ, κύριοι συνάδελφοι, ήταν και θα είναι πάντα ένα κίνημα ανοικτό στην κοινωνία, με πλούσια παράδοση δημιουργικών προσεγγίσεων στα θεμελιώδη ζητήματα, που αναδεικνύει η κοινωνική εξέλιξη, αλλά και τα κοινωνικά κινήματα.

Στις συνθήκες που επικρατούν στη σημερινή μας εποχή, η αναγκαιότητα των διαρθρωτικών αλλαγών, καθορίζεται πλέον από τις απαιτήσεις των πολιτών για καλύτερη ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών και δυνατότητα υποστήριξης μιας νέας αποτελεσματικής και συλλογικής οργάνωσης της κοινω-

νίας μας, καθώς και τη διαφύλαξη της κοινωνικής πολιτικής, ταυτόχρονα με την εισοδηματική πολιτική.

Η πολιτική εξυγίανσης, που ακολουθεί η Κυβέρνηση, έχει στόχο τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών, την αναβάθμιση της ανταγωνιστικής λειτουργίας των επιχειρήσεων, τη μεγιστοποίηση του αναπτυξιακού αποτελέσματος των επενδύσεων, αλλά και την ελάφρυνση του Έλληνα πολίτη από τα τεράστια ελλείμματα.

Έτσι, η Κυβέρνηση προχώρησε κατ'αρχάς στη λειτουργική αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων και την προσαρμογή της οργανωτικής τους δομής, ώστε να μπορούν να ανταποκρίνονται στις σημερινές απαιτήσεις της οικονομίας, στην πραγματική ζήτηση και στον ανταγωνισμό, εφαρμόζοντας ταυτόχρονα μια ολοκληρωμένη πολιτική προσωπικού, με την εισαγωγή νέων οργανισμών προσωπικού και κανονισμών εργασίας.

Το διαρθρωτικό πρόγραμμα εκτελέστηκε με συνέπεια, όσον αφορά τις ιδιωτικοποιήσεις και τις μετοχοποιήσεις χωρίς απολύσεις. Αυτήν την προϋπόθεση, κύριοι συνάδελφοι, χωρίς απολύσεις, που κατοχυρώθηκε και θεσμικά, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πρέπει και μπορεί να διαφυλάξει μέχρι τον τελευταίο εργαζόμενο στις δημόσιες επιχειρήσεις.

Έτσι, το 1998 υλοποιήθηκε ένα μεγάλο μέρος του προγράμματος διαρθρωτικών αλλαγών, που είχε ανακοινώσει η Κυβέρνηση το Μάρτιο του 1998, από τις οποίες έχουν ήδη υλοποιηθεί πάνω από τις μισές με ιδιωτικοποιήσεις τραπεζών, αλλά και με νέα θεσμικά πλαίσια λειτουργίας επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα, όπως τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, οι αστικές συγκοινωνίες, ο Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος.

Η διαδικασία ιδιωτικοποίησης, ή με την αυστηρή τήρηση των διαδικασιών πώλησης ή μέσα από το χρηματιστήριο, αναδεικνύει κρίσιμα ερωτήματα σε σχέση με το δημόσιο συμφέρον, ιδιαίτερα για τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, οι οποίες αποτελούν μια σημαντική παράμετρο του ευρωπαϊκού μοντέλου, που ήταν όμως πάντοτε, κύριοι συνάδελφοι, ο πυρήνας της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ.

Οι επιταγές του ανταγωνισμού επιβάλλουν την παροχή αυτών των υπηρεσιών με βάση ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Αυτό άλλωστε είναι και το αναγκαίο, για να μπορούν να είναι βιώσιμοι αυτοί οι οργανισμοί και επιχειρήσεις, που παρέχουν αυτές τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, αλλά και για να ενισχύσουν την αποτελεσματικότητά τους, χωρίς φυσικά να επιδοτούνται από το κράτος, κάτι που είναι πλέον αδύνατο. Όμως η κατοχύρωση της πρόσβασης όλων των πολιτών σε υπηρεσίες υψηλής ποιότητας και σε προσιτές τιμές πρέπει να αποτελεί αντικείμενο της εποπτικής λειτουργίας του κράτους. Η Κυβέρνηση κρίνει ότι σ' αυτήν τη φάση, για να διαφυλάξουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το δημόσιο συμφέρον, πρέπει να διατηρήσουμε το πλειοψηφικό πακέτο συμμετοχής στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας. Και σ' αυτό το θέμα, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια ριζική διαφωνία με την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία προτείνει την πλήρη ιδιωτικοποίηση όλων των ΔΕΚΟ. Και αυτή, κύριοι συνάδελφοι, είναι η βασική διαφορά της προοδευτικής από τη συντηρητική αντίληψη για την οικονομική και κοινωνική πολιτική της χώρας μας.

Ένα άλλο κομμάτι που θα ήθελα να αναφερθώ, εκτός από τις διαρθρωτικές αλλαγές στον Προϋπολογισμό -και που κρίνω απαραίτητο -έχει σχέση με τη σημασία και το μέγεθος των δαπανών του κοινωνικού κράτους και πώς απαντά σ' αυτό το θέμα ο Προϋπολογισμός του 1999.

Η ανάπτυξη του κοινωνικού κράτους με τη σημερινή του μορφή, την έκταση και τις διάφορες λειτουργίες, αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό, κύριοι συνάδελφοι, των προηγμένων χωρών. Μέσω των δαπανών της κοινωνικής πολιτικής το κράτος παρεμβαίνει στις οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις με σκοπό να βελτιώσει την ευημερία για το σύνολο της κοινωνίας και απευθύνεται ιδιαίτερα σε άτομα και κοινωνικές ομάδες με κριτήρια, τα οποία είναι τελείως διαφορετικά από τα κριτήρια που δίνουν οι νόμοι της αγοράς.

Οι κοινωνικές δαπάνες, που περιλαμβάνουν την ασφάλιση, την

υγεία, την πρόνοια, την εκπαίδευση, τη στεγαστική πολιτική και την προστασία από την ανεργία, ενισχύουν την κοινωνική συνοχή και συντελούν στη διαμόρφωση μιας δικαιότερης κοινωνίας. Στη χώρα μας, κύριοι συνάδελφοι, οι δαπάνες του κοινωνικού κράτους ως ποσοστό του ΑΕΠ -που ακόμη βρισκόμαστε στην τελευταία θέση, όσον αφορά το σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, - παρουσιάζουν όμως μια δυναμική ανοδική πορεία τα τελευταία χρόνια, τόσο σε κατηγορίες όσο και στο σύνολο.

Μεταξύ 1980 και 1995 αυξάνει θεαματικά το ποσοστό του ΑΕΠ που χρησιμοποιείται για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής και επιτυγχάνεται μια σημαντικότερη κοινωνική σύγκλιση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκεκριμένα, η σχέση κοινωνικές δαπάνες προς ΑΕΠ στην Ελλάδα, ως ποσοστό της αντίστοιχης σχέσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει εξελιχθεί ως εξής. Το 1980 39,9%, το 1989 65,9%, το 1993 56,8% και το 1995 75,8%.

Τα πολιτικά συμπεράσματα ως προς το ποιες κυβερνήσεις δημιούργησαν το κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα, είναι προφανή, κύριοι συνάδελφοι. Πρέπει να πω όμως ότι και με τον Προϋπολογισμό του 1999, οι δαπάνες του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων, στους τομείς που συνθέτουν το κοινωνικό κράτος, εμφανίζουν μια αυξητική εικόνα. Στην εκπαίδευση οι δαπάνες από τις δημόσιες επενδύσεις το 1999 σε σχέση με το 1988 έχουν αύξηση 25,3% στην υγεία και στην πρόνοια 46,2%, στην κοινωνική ασφάλιση 3,2% και στα προγράμματα εργασίας 32,6%.

Πέρα όμως απ' αυτό, κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι δεν είναι μόνο το μέγεθος των διαθέσιμων πόρων, αλλά είναι και η αποτελεσματική αξιοποίηση τους και επίσης ότι χρειαζόμαστε μια σύγχρονη και αποτελεσματική διοίκηση και αυτοδιοίκηση και σ' αυτήν την κατεύθυνση η Κυβέρνηση πρέπει να κινηθεί πιο μεθοδικά και με μεγαλύτερη επιμονή στις δομικές αλλαγές στο υπάρχον σύστημα.

Και στο σημείο αυτό πρέπει να επισημάνω, κύριοι συνάδελφοι, για να διαλυθεί και ο μύθος της Νέας Δημοκρατίας περί αύξησης των φόρων ότι από τα πεντακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (580.000.000.000) δραχμές, που εμφανίζονται στον Προϋπολογισμό, τα διακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (280.000.000.000) δραχμές προέρχονται από φοροκλοπή και τα τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές προέρχονται από φοροδιαφυγή. Έτσι, η Κυβέρνηση θα έχει τη δυνατότητα να ενισχύσει ακόμη περισσότερο την κοινωνική πολιτική.

Τα αποτελέσματα της προσπάθειας αυτής, που κάνει η Κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια, για να ανορθώσει την ελληνική οικονομία και να την καταστήσει ικανή, για να μπορέσει να συμβαδίσει με τις άλλες οικονομικά εύρωστες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι ορατά και οφείλονται, κύριοι συνάδελφοι, αποκλειστικά στην ενεργό στήριξη του ελληνικού λαού και ιδίως των εργαζομένων. Γιατί οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν βάλει σε αναπτυξιακή πορεία τη χώρα μας και έχουν υπηρετήσει, κύριοι συνάδελφοι, με συνέπεια την προοδευτική αντίληψη για την κοινωνία στη χώρα μας.

Γι' αυτούς τους λόγους, κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω τον Προϋπολογισμό του 1999, γιατί επιτέλους η χώρα μας βγαίνει από το τέλμα της οικονομικής κρίσης και αστάθειας και έχει μέλλον και προοπτική. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Βούλγαρη.

Ο κ. Σταύρος Παπαδόπουλος έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα πολλά οράματα των τελευταίων ετών, που χρόνια τώρα ακούει ο ελληνικός λαός από την ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έμεινε μόνο ένα, το όραμα λιτότητας του ελληνικού λαού, που οδήγησε σε φτώχεια και μιζέρια, σε απόγνωση και φοβία, ωσάν να μην υπήρχε άλλος δρόμος για τη σύγκλιση της οικονομίας μας με τις οικονομίες των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επέκτεινε την εισοδήματάς μας στην ΟΝΕ.

Τα οράματα κοινωνικής δικαιοσύνης του κράτους πρόνοιας, του κράτους δικαίου και αγάπης, του κράτους που υπόσχεται στους πάντες τα πάντα διά της κομματικής νομενκλατούρας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έγιναν εφιάλτες και όνειρα θερινής νυκτός και οδήγησαν στην εξαθλίωση και τη φτώχεια τον ελληνικό λαό. Και έγιναν οράματα κοινωνικής απαξίωσης και αδικίας. Οδηγώντας σε ένα πασοκικό κράτος ολιγωρίας, αδικίας και ρουσφετολογίας, σε ένα κράτος κοινωνικά άδικο και φοροεισπραχτικό, σε ένα κράτος που έγινε ο εχθρός του λαού, εξοντώνοντας τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, τους μικρομεσαίους επαγγελματίες, εμπόρους και βιοτέχνες, που μαζί με τους γεωργοκτηνοτρόφους είναι η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας. Αλλά και τους αστυνομικούς, τους στρατιωτικούς και πυροσβέστες, τους ιερωμένους της Ορθοδοξίας και όχι μόνον αυτούς. Και ιδιαίτερα τους συνταξιούχους του ΟΓΑ, με τα ψίχουλα των τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών μηνιαίως, που αν δεν υπάρχει κάποιος άλλος συγγενής για να τους φροντίζει και να τους συντηρεί, θα πρέπει να ζητιανεύουν ή να πάνε στα σκουπίδια, για να βρουν την τροφή τους για να ζήσουν.

Και όλα αυτά γίνονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον Προϋπολογισμό του 1999, που για όλους αυτούς του λόγους, που προανέφερα, είναι πλαστός ως προς τα στοιχεία, κοινωνικά άδικος και ανάλγητος, που οδηγεί σε οικονομικά αδιέξοδα, χωρίς προοπτική ανάπτυξης, αναποτελεσματικός, που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους, σκορπίζοντας απελπισία και δυστυχία.

Μπορώ να πω ότι είναι ένας Προϋπολογισμός που καταρτίστηκε από τους μάγους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να τιμωρήσουν των ελληνικό λαό για τα αποτελέσματα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών, παρά την καρτερικότητα και ανοχή που έδειξαν όλα αυτά τα χρόνια οι Έλληνες απέναντι στις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον παρόντα Προϋπολογισμό, το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ομολογεί τον καθάρτα φοροεισπραχτικό χαρακτήρα του, που στοχεύει στη μείωση του συνολικού ελλείμματος κάτω από το όριο του 3% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και του δημοσίου χρέους κάτω από το 60% του ΑΕΠ, για να πληρώμε έτσι τους όρους που πρέπει με τα κριτήρια του Μάαστριχτ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και ο κ. Σημίτης με τον παρόντα Προϋπολογισμό δεν ασχολείται με το σκληρό πυρήνα του οικονομικού προβλήματος. Δεν επιχειρεί καμία διαρθρωτική αλλαγή για ριζική λύση του δημοσιονομικού και φορολογικού προβλήματος και κατ'επέκταση του οικονομικού προβλήματος που αντιμετωπίζει η χώρα μας και ο σκληρά δοκιμαζόμενος ελληνικός λαός.

Καμία αποκρατικοποίηση δεν προχωράει όπως πρέπει. Και καλείται ο ελληνικός λαός να πληρώσει όλους αυτούς τους κρατικοδίαιτους της κομματικής νομενκλατούρας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως τους Κολλάδες της Αθήνας, του ΟΣΕ, της Ολυμπιακής, με τα ποσά που αγγίζουν τα τρία τρισεκατομμύρια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εισηγητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναφέρουν ότι η ασκούμενη οικονομική πολιτική αποβλέπει στη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών και στην εμπέδωση του κλίματος φορολογικής και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Και ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Είναι φορολογική δικαιοσύνη, όταν μένουν εκτός φορολογίας οι πραγματικά έχοντες και κατέχοντες, ήτοι οι έχοντες και κατέχοντες τα πολυτελή αυτοκίνητα, τα κότερα και τις μεγάλες ΠΑΕ, τα λεγόμενα διαπλεκόμενα συμφέροντα, προς τους οποίους χαρίζετε τρισεκατομμύρια και κλείνετε στις φυλακές φτωχούς, ανήμπορους και πολύτεκνους, όταν οφείλουν λίγες εισφορές στο ΤΕΒΕ και στο ΙΚΑ;

Είναι φορολογική και κοινωνική δικαιοσύνη, να χαρίζεις χρέη συγγενών Υπουργών και άλλων φίλων Υπουργών, ως του κ. Παπαδόπουλου από τη Θεσπρωτία, με την αιτιολογία ότι είναι σε παραμεθόριες περιοχές, σαν να μην υπάρχουν άλλες παραμεθόριες περιοχές στην Ελλάδα, σαν να μην υπάρχουν νησιά απέναντι από την Τουρκία, σαν να μην υπάρχει η Ξάνθη, η Φλώρινα, ο Έβρος, αν

θέλετε η ιδιαίτερη πατρίδα μου η Δράμα;

Είναι κοινωνική δικαιοσύνη να αφαιρείται από τους συνταξιούχους του ΟΓΑ, που παίρνουν αυτήν τη στιγμή ψίχουλα, τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές το μήνα, το ποσόν των δύομισι χιλιάδων (2.500) δραχμών για περίθαλψη;

Είναι κοινωνική δικαιοσύνη και κράτος πρόνοιας και αγάπης να δέρνετε με γκλομπς τους χαμηλόμισθους συνταξιούχους των ογδόντα ετών στους δρόμους της Αθήνας, όταν ζητούν λίγο ψωμί και αγάπη;

Στον αγροτικό τομέα είναι γνωστό σε όλους μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι γεωργοκτηνοτρόφοι στη χώρα μας βρίσκονται σήμερα σε άθλια οικονομική κατάσταση. Τα χρέη τους προς την ΑΤΕ, που τα περισσότερα είναι πανωτόκια, ανερχονται σε τέτοια ποσά, που είναι αδύνατον να εξοφληθούν με την αγροτική πολιτική που ακολουθείτε, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν οι γεωργοκτηνοτρόφοι της χώρας μας να χάσουν τα σπίτια τους από κατασχέσεις και πλειστηριασμούς.

Ιδιαίτερα αυτό το χρονικό διάστημα το χριστουγεννιάτικο τραπέζι του αγρότη και του κτηνοτρόφου θα είναι αδειανό, εξαιτίας της αδιαφορίας της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και της μη έγκαιρης καταβολής των επιδοτήσεων και αποζημιώσεων των γεωργοκτηνοτροφικών προϊόντων. Ήρθαν τα Χριστούγεννα και ακόμη δεν πήραν τις εξισωτικές αποζημιώσεις οι κτηνοτρόφοι και ακόμη δεν πήραν τις αποζημιώσεις από τις επιδοτήσεις και από τα χαλάζια που έπεσαν και από τις ζημιές από τις πλημμύρες που έπαθαν οι αγρότες.

Στην περιοχή της ιδιαίτερης πατρίδας μου, τη Δράμα, και ιδιαίτερα στις περιοχές Προσοτσάνης, Παρανεστίου και Κάτω Νευροκοπίου Δράμας, η οικονομική κατάσταση των γεωργοκτηνοτρόφων είναι απελπιστική και μπορώ να πω ότι αγγίζει τα όρια του τραγικού.

Στην περιοχή του Κάτω Νευροκοπίου Δράμας οι οκτώμισι χιλιάδες άνθρωποι, που έμειναν εκεί από τους είκοσι τρεις χιλιάδες που ήταν κάποτε, (ζουν εκεί και φυλάνε Θερμοπύλες) χρωστάνε στην ΑΤΕ πάνω από επτά δισεκατομμύρια (7.000.000.000) δραχμές, που με τους τόκους υπερημερίας και τα πανωτόκια σε δύο χρόνια θα υπερδιπλασιασθούν. Οι άνθρωποι αυτοί, κύριε Υπουργέ, όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία τους να πουλήσουν, δεν είναι δυνατόν να εξοφλήσουν τα χρέη τους προς την ΑΤΕ.

Πέραν όμως αυτού, η ανεργία στη Δράμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά νομίζω και σε όλες τις παραμεθόριες περιοχές της Ελλάδας, ξεπερνά το 25%. Στη Δράμα τα τελευταία χρόνια έκλεισε το 90% των βιοτεχνιών φασόν έτοιμοι ενδύματος, με αποτέλεσμα έξι χιλιάδες εργαζόμενες να μείνουν άνεργες. Ένα εργοστάσιο έμεινε στη Δράμα, η "SOFTEX", που είναι ο μόνος οικονομικός πνεύμονας, όπως παραδέχονται και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, όμως και αυτός ο οικονομικός πνεύμονας έχει πάθει πνευμονικό οίδημα και αργοπεθαίνει εξαιτίας της ανεκδιήγητης και αλλοπρόσβαλης πολιτικής σας, που εφαρμόστηκε όλα αυτά τα χρόνια. Ήθελαν να την εξυγιάνουν και τα δεκαεπτά δισεκατομμύρια (17.000.000.000) για την εξυγίανση έγιναν ογδόντα δισεκατομμύρια (80.000.000.000) δραχμές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα η ανεργία των νέων στη Δράμα αλλά και σε όλες τις παραμεθόριες περιοχές, που προανέφερα, αποτελεί τον υπ' αριθμόν ένα κίνδυνο για τη χώρα μας. Σε αυτές τις περιοχές δεν έμειναν πλέον άνθρωποι για να φυλάνε Θερμοπύλες και έτσι έγιναν ξέφραγο αμπέλι για τους λαθρομετανάστες.

Σε αυτό το οξύ πρόβλημα της ανεργίας, που παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις στον τόπο μας, μπορεί να βρεθεί λύση μόνο με αγάπη και αληθινή συναίνεση του ελληνικού λαού. Χρειάζεται αγάπη, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προς τους μικρομεσαίους επαγγελματίες, βιοτέχνες και εμπόρους και εσείς με τη φοροεισπρακτική πολιτική σας τους προσφέρετε "χολήν άμα και όζος" τους προσφέρετε προσβολή και μείωση της προσωπικότητάς τους και τους έχετε υπό διαρκή διωγμό.

Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν στη χώρα μας πεντακόσιες χιλιάδες ασφαλισμένοι του ΤΕΒΕ και διακόσιες πενήντα χιλιάδες ασφαλισμένοι του ΤΑΕ. Αν είχατε σταματήσει τους διωγμούς εναντίον τους και αν είχατε προσφέρει αγάπη, καταργώντας τον άδικο τρόπο της φορολόγησής τους με τα αντικειμενικά κριτήρια και το 35% της φορολόγησης των προσωπικών εταιριών, να είσθε σίγουρος, κύριε Υπουργέ, ότι αν όχι επτακόσιες πενήντα χιλιάδες των ασφαλισμένων, οι τετρακόσιες χιλιάδες σίγουρα θα είχαν προσλάβει από ένα άτομο και έτσι θα είχαν συμβάλει τα μέγιστα στη λύση του μεγάλου αυτού προβλήματος της ανεργίας.

Για τα εθνικά μας θέματα και τον πολιτισμό μας θα πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αγωνισθούμε, να ψάξουμε την Ελλάδα εκτός Ελλάδος, στα κέντρα αποφάσεων, από όπου πλέον καθορίζονται τα πάντα, είτε στον πολιτικό τομέα είτε στον κοινωνικό είτε στον πολιτισμικό χώρο. Θα πρέπει με την οικουμενικότητα και τη διαχρονικότητα του πολιτισμού μας να αλώσουμε τις ψυχές των πολιτών των μεγάλων χωρών. Πρέπει να αλώσουμε τη διεθνή κοινή γνώμη, που άλλοι λίγο, άλλοι πολύ, πολλά χρωστούν στον πολιτισμό μας. Ο ελληνικός πολιτισμός έδωσε το έναυσμα και τη σπύθα για τη δική τους την πορεία στον πολιτισμό, που όμως είναι πολύ στενά δεμένος με το δικό μας πολιτισμό.

Εμείς ξεχνούμε τον έξω κόσμο, που ιδιαίτερα μας εκτιμά για τον πολιτισμό μας σε όλες του τις εκφάνσεις, είτε αυτό είναι θέατρο είτε είναι εικαστικές τέχνες είτε είναι διάφορα αρχαιολογικά ευρήματα, που βρίσκονται σε αυτόν τον τόπο που λέγεται Ελλάδα.

Για τους αρχαιολογικούς μας χώρους και τα αρχαιολογικά μας ευρήματα χρειάζεται να συντονίσουμε καλύτερα τις υπάρχουσες υπηρεσίες και να συνεργασθούμε με τους αρχαιολόγους μας, που τόσα πρόσφεραν μέχρι σήμερα κάτω από αντίξοες, πολλές φορές, συνθήκες στην υπόθεση ερευνών, ανασκαφών και ανάδειξης των αρχαιολογικών μας χώρων και ευρημάτων, για τα οποία νομίζω ότι είμαστε όλοι υπερήφανοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου την ευκαιρία να πω λίγα λόγια για τον πολιτισμό.

Έλεγε γύρω από αυτόν τον χώρο η μεγάλη ηθοποιός Μελίνα Μερκούρη "ο πολιτισμός και το παρελθόν μας βρίσκονται κάτω από τα πόδια μας". Δυστυχώς, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πολιτισμός μας εξακολουθεί να βρίσκεται κάτω από τα πόδια μας καλυπτόμενος από την ελληνική γη, που για να τον γνωρίσουμε και για να τον εξαγάγουμε προς τα έξω χρειάζεται χειρουργική επέμβαση, χρειάζεται καισαρική τομή. Διαφορετικά, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κινδυνεύει να πεθάνει η μητέρα Ελλάδα μαζί με τα παιδιά της από ασφυξία.

Χρειάζεται, λοιπόν, τόλμη και αρετή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και χρειάζεται μεγαλύτερο κομμάτι από τον Προϋπολογισμό - ψίχουλα δίνετε στον πολιτισμό, κύριε Υπουργέ- για να διασώσουμε την πολιτιστική μας κληρονομιά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τελειώστε με μια φράση, κύριε Παπαδόπουλε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: ... που θα είναι ο μεγαλύτερος πρεσβευτής μας προς τον πολιτισμένο κόσμο για τα εθνικά μας θέματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τελειώστε με μια φράση, σας παρακαλώ, κύριε Παπαδόπουλε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Το είπα πολλές φορές, κύριε Υπουργέ. Χρειάζεται να ξοδεύει κάτι παραπάνω για τον πολιτισμό μας, για να προωθήσουμε και τα εθνικά μας θέματα. Καλέστε σε συμπόσιο όλους τους καθηγητές ιστορίας από όλα τα γνωστά πανεπιστήμια, καλέστε τους στους χώρους του Δίου και της Βεργίνας, για να βάλουν οι ίδιοι το δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων, για να δουν το μεγαλείο της Ελλάδος να αναδύεται μέσα από τα σπλάχνα της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παπαδόπουλε, σας ευχαριστώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Φωνάξτε όλους τους Αρχηγούς κρατών, Υπουργούς Εξωτερικών και Πολιτισμού σε νέα ολυμπιάδα του ελληνικού πνεύματος, στους χώρους της Βεργίνας και όλους τους αρχαιολογικούς χώρους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε, κύριε Παπαδόπουλε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Παπαδόπουλε, μία φράση. Πείτε ότι δεν θα ψηφίσετε τον Προϋπολογισμό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι της Κυβέρνησης όλων των Ελλήνων, δώστε κάτι παραπάνω στον Προϋπολογισμό για την Ελλάδα, πριν είναι αργά. Δώστε κάτι παραπάνω, για να προλάβουμε την Ελλάδα ζωντανή.

Φυσικά, καταψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Αρσένη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΗ: Κύριοι συνάδελφοι, έχει δηλωθεί από όλους σχεδόν τους ομιλητές του κυβερνώντος κόμματος, που προηγήθηκαν, ότι ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι προϋπολογισμός ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Φαίνεται ότι αυτή η διαπίστωση αποτελεί κοινό τόπο μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, αφού κανείς μα κανείς από τις άλλες πλευρές δεν τόλμησε να αρθρώσει έστω κάποιες σημαντικές αντιρρήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Αποδεχόμαστε, λοιπόν, όλοι, χωρίς να διακρίνεται κάποια διαφοροποίηση, ότι ο στρατηγικός στόχος της Κυβέρνησης είναι θέμα χρόνου για να επιτευχθεί, δεδομένου ότι ο Προϋπολογισμός περιλαμβάνει όλες τις απαραίτητες ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε να αντιμετωπιστεί κάθε απρόβλεπτη σήμερα κατάσταση, που θα αφορά κάποιους εξωγενείς παράγοντες, που ίσως μπορούν να επηρεάσουν αρνητικά την ελληνική οικονομία.

Αυτή η βεβαιότητα φαίνεται άλλωστε και από την πρόσφατη στροφή πολιτικής στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που πλέον δεν αμφισβητεί το γεγονός της αναμενόμενης ένταξης, αλλά ομιλεί για τα δυσάρεστα που θα επακολουθήσουν για την Ελλάδα, για τον ελληνικό λαό, μετά την ένταξη, αφού η χώρα μας εντάσσεται, χωρίς να έχει προηγηθεί, κατά τη γνώμη τους, η κατάλληλη προετοιμασία, με αποτέλεσμα να προβλέπουν μύρια όσα δεινά.

Δεν μας εκπλήσσει ιδιαίτερα ότι οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έχουν ηθεύσει μετά το 1993 με μεγάλη συνέπεια στο ρόλο της Κασσάνδρας. Τα πρώτα χρόνια μετά το 1993 προέβλεπαν μονότονα ότι κάθε προϋπολογισμός, που υποβάλλεται προς έγκριση, δεν θα μπορούσε να εκτελεσθεί, αμφισβητώντας παράλληλα ότι το σταθεροποιητικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ θα οδηγούσε στην ένταξη της ΟΝΕ. Και βέβαια οι προϋπολογισμοί γίνονταν στη συνέχεια απολογισμοί, που αποδείκνυαν τη συνέπεια εφαρμογής τους, οι δείκτες της εθνικής οικονομίας συνέχιζαν να συγκλίνουν προς τους δείκτες του Μάαστριχτ και η Αντιπολίτευση συνέχιζε τις ίδιες πάντοτε μονότονες εμμονές.

Από την πλευρά μας τους δείχναμε κάθε κατανόηση, διότι καταλαβαίναμε ότι ήταν πολύ δύσκολο να δεχθούν ότι εκεί που οι ίδιοι είχαν αποτύχει κατά τραγικό μάλιστα τρόπο και οδήγησαν την εθνική οικονομία στα γνωστά αδιέξοδα, θα μπορούσαν κάποιοι άλλοι να πετύχουν.

Ήταν πραγματικά δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να πιστέψουν ότι από 14,2% πληθωρισμό το 1993 θα μπορούσαμε να φθάσουμε σήμερα στο 4,1% και να πετύχουμε το στόχο μας μέσα στο 1999. Ήταν πραγματικά αδύνατο να δεχθούν ότι από έλλειμμα 14,2% το 1993 θα φθάναμε ήδη σε έλλειμμα μόλις 2,2% στο τέλος του 1998 και ήταν, τέλος, αδύνατο να φαντασθούν ότι από ρυθμούς μεταβολής του ΑΕΠ 1,6% το

1993 θα φθάνανε το 1998 σε 3,5%, το μεγαλύτερο σε όλη την Ευρώπη των δεκαπέντε χωρών.

Ο παρών Προϋπολογισμός, πέρα του χαρακτηρισμού του ως προϋπολογισμός σύγκλισης, διατηρεί κάποια ιδιαίτερη πρωτοτυπία, αφού απαντά εμμέσως πλην σαφώς στο γνωστό ερώτημα που τίθεται διαρκώς έντεχνα από κάποιες άλλες πλευρές, τι ΠΑΣΟΚ, τι Νέα Δημοκρατία. Και υποκρύπτει την προσδοκία, βεβαίως, της άγρας κάποιων ψήφων, από τη στιγμή που το ΠΑΣΟΚ θα ταυτιστεί στη συνείδηση του ελληνικού λαού με τη Νέα Δημοκρατία. Άδικος κόπος και άδικη προσπάθεια, αφού η απεικόνιση των καταστάσεων δείχνει εντελώς το αντίθετο.

Επί εποχής της Νέας Δημοκρατίας το κοινωνικό κράτος, που είχε δομήσει το ΠΑΣΟΚ κατά την περίοδο 1981-1989, έφθασε στα όρια της κατάρρευσης. Μετά το 1994 κάτω από τις δυσχερέστες οικονομικές συνθήκες που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε, που συνδυάζονταν με την ανάγκη για την επίτευξη της ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ σε όλους τους προϋπολογισμούς, οι δαπάνες για την υγεία, για την παιδεία και γενικά γι' αυτό που εννοούμε κράτος-πρόνοιας, αυξάνουν συνεχώς ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και επομένως αυξάνανε σε πραγματικά μεγέθη.

Την ίδια περίοδο κράτη πολύ πιο εύρωστα οικονομικά από τη χώρα μας και που ήταν αναμενόμενη η ένταξη τους στην πρώτη φάση της ΟΝΕ- προχωρούσαν σε μειώσεις δαπανών για το κράτος-πρόνοιας, ενώ η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ συνέχιζε να τις αυξάνει σε απόλυτα μεγέθη.

Ακόμα και το 1999, που είναι ο κρίσιμος χρόνος ένταξης, οι δαπάνες αυτές προβλέπονται να αυξηθούν κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ.

Θα πρέπει ακόμη, για να δώσουμε μία ολοκληρωμένη εικόνα, να ανατρέξουμε στα κονδύλια που προβλέπει ο Προϋπολογισμός για τις επενδύσεις στην παιδεία, ύψους εκατόν ενενήντα ενός δισεκατομμυρίων (191.000.000.000) δραχμών και για την υγεία, ύψους εκατό δισεκατομμυρίων (100.000.00.000) δραχμών.

Στη χώρα μας σήμερα, όπως τόνισε και ο αρμόδιος Υπουργός, ανεγείρονται δεκατέσσερα νοσοκομεία. Και αυτό αποτελεί κάτι το πρωτόγνωρο σε όλη τη μεταπολεμική περίοδο.

Κοντά σ' αυτά έρχεται και η πρωτοφανής όσο και πολύπλευρη προσπάθεια για τη μείωση της ανεργίας με τα προγράμματα του Υπουργείου Εργασίας, την αύξηση των επενδύσεων στα δύο τρισεκατομμύρια διακόσια δισεκατομμύρια (2.200.000.000.000) δραχμές, με το πρόγραμμα στήριξης των επιχειρήσεων από το Υπουργείο Ανάπτυξης. Θα υπάρξουν βέβαια και πάλι οι γνωστές ενστάσεις, ότι παρ' όλο αυτά παραμένουμε τελευταίοι σε παρόμοιες δαπάνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και είναι πραγματικά μία αληθινή διαπίστωση και δεν είναι βέβαια σημερινή αυτή η κατάσταση.

Γι' αυτό και το κρίσιμο είναι, αν συγκλίνουμε προς τις υπόλοιπες χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα θέματα της κοινωνικής πρόνοιας. Και είναι πασιφανές ότι σταδιακά, αργά, δύσκολα, βασανιστικά αλλά σταθερά συνεχίζουμε να συγκλίνουμε.

Συγκλίνουμε στα εισοδήματα, συγκλίνουμε στους πόρους που διατίθενται για το κράτος πρόνοιας, συγκλίνουμε στις επενδύσεις υποδομών. Και, βεβαίως, εύλογα θα τεθεί το εξής ερώτημα: Εφόσον όλα αυτά είναι πραγματικά, γιατί τότε οι ευρύτερες λαϊκές μάζες συνεχίζουν να δυσανασχετούν και δικαίως δυσανασχετούν; Δυσανασχετούν ιδιαίτερα οι άνθρωποι των ασθενέστερων εισοδημάτων, που δεν μπορούν άλλο μέσα στη μιζέρια που βιώνουν να προτάξουν τους στρατηγικούς στόχους και τις υψηλές προσδοκίες, αφού έχασαν το 12% της αγοραστικής αξίας του εισοδήματός τους μέσα στο σύντομο χρονικό ορίζοντα του 1990-1993. Μία απώλεια, που μόνο σήμερα, μετά από πέντε ολόκληρα χρόνια προσπάθειας, μπορέσαμε να την αναπληρώσουμε μέσα από πολύ δύσκολες συνθήκες, μέσα από τις δύσκολες συνθήκες της σταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας.

Θα θέλαμε, βεβαίως, οι ρυθμοί αποκατάστασης των εισοδημάτων να ήταν πολύ πιο γρήγοροι. Και σήμερα έχουμε υπερβεί σημαντικά την απώλεια του 12% της Νέας Δημοκρατίας. Οι συνθήκες όμως και

τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε δεν το επέτρεψαν. Όλα αυτά πιστοποιούν τις προσπάθειες και τις προθέσεις της σημερινής Κυβέρνησης, που έστω και κάτω από τις σημερινές δύσκολες συνθήκες πιστεύουμε ότι γίνονται κατανοητές από το σύνολο του ελληνικού λαού.

Γι' αυτό και είμαστε σίγουροι ότι θα πέσει στο κενό κάθε προσπάθεια ταύτισης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τη Νέα Δημοκρατία. Όταν συγκρίνουμε αυτούς τους δύο πολιτικούς χώρους, είναι αποδεδειγμένο ότι μιλάμε για δύο αντιδιαμετρικά διαφορετικές πολιτικές, για δύο εντελώς διαφορετικές αντιλήψεις, για δύο τελείως διαφορετικούς κόσμους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Ο κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πάρω αφορμή από την τελευταία αποστροφή του λόγου της κ. Αρσένη, για να πω ότι ποτέ δεν επιδιώξαμε και ποτέ δεν θελήσαμε να ταυτιστούμε με τις επιλογές του κυβερνώντος κόμματος. Οι θέσεις μας είναι εντελώς διαφορετικές.

Εσείς είστε, κύριοι της Κυβέρνησης, που επιδιώκετε τα τελευταία χρόνια να ταυτιστείτε με τις θέσεις μας και έχετε υιοθετήσει πολλά σημεία της πολιτικής μας, που διαχρονικά ακολουθούμε.

Αλλά παρ'όλα αυτά, όσα ποιήματα κι αν απαγγελθούν σ'αυτήν την Αίθουσα από τους κυβερνητικούς Βουλευτές, όσες ώρες κι αν μιλάει ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, όσες ώρες κι αν μιλήσει ο Πρωθυπουργός, δεν μπορούν να κρυφθούν τρία πράγματα: Η αποτυχία στην οικονομική πολιτική, που τη νιώθει στο πετσί του ο ελληνικός λαός και η οποία οφείλεται στην αναποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης και στην ανικανότητά της. Δεν μπορούν να κρυφθούν αυτά.

Θα σας απαριθμήσω γεγονότα που έγιναν μέσα στο 1998. Από πού να ξεκινήσω; Από την υποτίμηση; Απ'αυτό το Βήμα ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας πέρυσι μας έλεγαν ότι η δραχμή είναι σκληρή και δεν πρόκειται να υποτιμηθεί. Και αναγκάστηκαν, πριν ο αλέκτωρ λαλήσει τρεις, μέσα σε τρεις μήνες να υποτιμήσουν τη δραχμή. Και μήπως έκαναν μία υποτίμηση που δημιούργησε κάποιες συνθήκες ανάπτυξης για την ελληνική οικονομία; Υποτίμηση σπερτέτα ήταν. Διότι αφού έγινε η υποτίμηση, μετά την πήραν εν μέρει πίσω, διότι κατάλαβαν ότι ο πληθωρισμός θα ξέφευγε. Αυτό που τους είπαμε τότε, ότι ο πληθωρισμός θα πήγαινε στο 7%. Και αναγκάστηκαν και τη μάζεψαν μετά. Ήταν μία υποτίμηση σπερτέτα.

Να πάω στη φορολογική επιδρομή, η οποία ήλθε με τον περυσινό προϋπολογισμό, που αυξήθηκαν οι φόροι κατά ένα τρισεκατομμύριο δραχμές και που τους πληρώνει ακόμη ο ελληνικός λαός και θα τους πληρώνει για πολλά χρόνια ακόμη, γιατί οι φόροι, όταν επιβάλλονται δεν βγαίνουν;

Να πάω στο θέμα της αποτυχίας μας να ενταχθεί η χώρα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση; Απέτυχε η Κυβέρνηση να εντάξει έγκαιρα τη χώρα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και το πληρώνουμε σήμερα. Το πληρώνουμε με τα εθνικά θέματα, που μας έχουν βάσει στη γωνία, το πληρώνουμε με το γεγονός ότι έχουμε πολύ υψηλά επιτόκια σε σχέση με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους.

Να πάω στα θέματα των αποκρατικοποιήσεων; Τι να πρωτοθυμηθώ; Την Ιονική Τράπεζα, που η Κυβέρνηση την έκανε κορωνίδα της πολιτικής της των αποκρατικοποιήσεων, για να αναγκαστεί να υποστεί η χώρα ένα εθνικό φιάσκο; Να έλθουν εδώ δύο καομπόδες -από πού, δεν ξέρει κανείς- και να μας κοροϊδεύουν με τις προσφορές τους;

Να πάω στα θέματα των Καταστημάτων Αφορολογίτων Ειδών, που στον Προϋπολογισμό τον οποίο συζητούμε εδώ είναι γραμμένο ότι η Κυβέρνηση έχει εισπράξει ογδόντα τρία δισεκατομμύρια (83.000.000.000) και ξέρουμε όλοι τι έγινε; Μία

γαλλική εταιρεία, αφερέγγυα, ήρθε και κορόιδευε την Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση προσπαθούσε να τους κάνει όλα τα χατίρια;

Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς για την αποτυχία; Λέει τώρα η Κυβέρνηση ότι εμείς έχουμε αλλάξει την πολιτική μας. Εμείς δεν έχουμε αλλάξει την πολιτική μας. Η γραμμή μας ήταν ότι έπρεπε από την αρχή η χώρα να είναι μέσα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Προφανώς το να μπεις μετεξέταστέος, το να μπεις το Σεπτέμβριο, μετά από δύο χρόνια, είναι σαν το φοιτητή που απέτυχε στις εξετάσεις, διαβάζει όλο το καλοκαίρι και θα περάσει το Σεπτέμβριο χαριστικώς με το τεσσάρι που θα γίνει πέντε.

Αυτός είναι ο στόχος για την Ελλάδα; Ο στόχος για την Ελλάδα είναι να κοροϊδύσουμε τους Ευρωπαίους και να μπορούμε γυμνοί στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση; Διότι η οικονομική πολιτική, κύριοι συνάδελφοι, είναι κουστή, βασίζεται μόνο στον τομέα της μείωσης των ελλειμμάτων και του πληθωρισμού και ξεχνάει την πραγματική οικονομία. Δεν μπορείς να στηριχθείς μόνο στο ένα πόδι. Αν στηρίζεσαι στο ένα πόδι, θα πέσεις κάποια στιγμή. Δεν μπορείς να στηριχθείς. Πρέπει να στηριχθείς γερά και στα δύο σου πόδια. Και τα δύο πόδια είναι να νοικοκυρευτεί το κράτος, να πέσει ο πληθωρισμός, αλλά και να υπάρξει ανάπτυξη στην οικονομία.

Εδώ όμως ούτε και το νοικοκύρεμα του κράτους έχει γίνει. Διότι ο Προϋπολογισμός εμφανίζει ότι μειώνονται τα ελλείμματα με λογιστικά τεχνάσματα. Και ήρθε προχθές εδώ ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας -μίλησε επί μία ώρα και μας κορόιδευε- και είπε ότι θα εξοικονομηθούν εξακόσια δισεκατομμύρια από τη μείωση των τόκων, για να γίνουν παροχές. Μα, δεν έχετε εξοικονομήσει τα εξακόσια δισεκατομμύρια, γιατί η μείωση των ελλειμμάτων, που έχετε εξασφαλίσει, είναι πλασματική. Και τα περιθώρια για εξοικονόμηση από τους τόκους δεν υπάρχουν. Αυτά τα λεφτά, που θα εξοικονομηθούν από τους τόκους, θα πρέπει να διατεθούν για να ομαλοποιηθεί η δημοσιονομική διαχείριση, θα πρέπει να διατεθούν για να σταματήσουν να αυξάνονται τα κρυφά χρέη. Θα πρέπει να καλύψουν αυτά τα λογιστικά τεχνάσματα, που κατά κόρον χρησιμοποιείτε τα τελευταία χρόνια. Αυτή είναι η πολιτική σας.

Ούτε ονομαστική σύγκλιση έχει επιτευχθεί στην πραγματικότητα. Ακόμη και η πτώση του πληθωρισμού, που μέχρι πριν δύο-τρεις μήνες φαινόταν ότι δεν επιτυγχανόταν, πάλι με τεχνάσματα γίνεται.

Διότι μειώνετε την έμμεση φορολογία μόνο και μόνο για να εμφανίσετε για δώδεκα μήνες χαμηλότερο τον πληθωρισμό. Τι θα γίνει μετά; Δεν πέφτει πραγματικά ο πληθωρισμός στα επίπεδα που παρουσιάζετε σήμερα ή που θα δούμε στους επόμενους μήνες. Είναι προσωρινή αυτή η πτώση. Λοιπόν, η ονομαστική σύγκλιση δεν έχει επιτευχθεί. Γιατί θα μπορούμε στην ΟΝΕ; Διότι οι Ευρωπαίοι θα δείξουν πολιτική ανοχή και αυτήν την πολιτική ανοχή, που θα δείξουν οι Ευρωπαίοι, την έχουμε πληρώσει ακριβώς με την υποχωρητικότητα μας στα θέματα της χρηματοδότησης της Τουρκίας, με την υποχωρητικότητά μας στα θέματα του Κυπριακού, με την υποχωρητικότητά μας στη διαπραγμάτευση που γίνεται τώρα για το Πακέτο Σαντέρ, για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο.

Λοιπόν, μην έρχεσθε εδώ να επαιρέσθε ότι πετύχατε κάτι. Πέντε χρόνια στην Κυβέρνηση, μηδέν εις το πλήρο.

Και η μεγαλύτερη βεβαίως αδυναμία είναι στο θέμα της ανάπτυξης. Η χώρα μας, λέει ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας, αναπτύσσεται με 3,5% το χρόνο. Πέραν του ότι υπάρχουν αμφιβολίες και γι'αυτούς τους ρυθμούς, ας πούμε ότι είναι αλήθεια. Με αυτούς τους ρυθμούς το χάσμα, που μας χωρίζει από την Ευρώπη, ξέρετε πόσα χρόνια θα μας πάρει να το κλείσουμε; Να φτάσουμε δηλαδή και εμείς -όχι να γίνουμε πλούσιοι- στο μέσο όρο της Ευρώπης, το βιοτικό μας επίπεδο να είναι το μέσο ευρωπαϊκό; Μισό αιώνα θα μας πάρει με αυτούς τους ρυθμούς. Αυτούς τους ρυθμούς ανάπτυξης έχει ανάγκη η χώρα μας, 3,5%, όταν η Ευρώπη αυξάνεται με 2,5% και όταν οι φτωχές χώρες σαν την Ιρλανδία αυξάνονται με 8% το χρόνο; Πρέπει να διπλασιάσουμε τους ρυθμούς ανάπτυξης και αυτό είναι το στοίχημα για την οικονομική πολιτική, πώς θα διπλασιάσουμε τους ρυθμούς ανάπτυξης. Διότι η

ανάπτυξη επιτρέπει να βελτιώσουμε το βιοτικό επίπεδο όλων των Ελλήνων, είναι η καλύτερη λύση για την καταπολέμηση της ανεργίας. Με την ανάπτυξη θα βρούμε χρήματα για την παιδεία, την υγεία και την κοινωνική προστασία. Από πού θα τα βρούμε τα χρήματα; Με καινούριες φορολογίες πάλι ή από τους τόκους που έχουμε ήδη προεξοφλήσει το πού θα πάνε; Η ανάπτυξη είναι αυτό που θα μας επιτρέψει να μειώσουμε τη φορολογία των πολιτών, διότι είναι επιτακτική ανάγκη να μειώσουμε τη φορολογία των πολιτών. Οι πολίτες, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι πληρώνουν πολύ παραπάνω απ' ό,τι πρέπει. Και πρέπει να καταλάβουμε τρία πράγματα. Το αναπτυξιακό χάσμα που μας χωρίζει από την υπόλοιπη Ευρώπη είναι μεγάλο. Είμαστε στο 60% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρέπει να φθάσουμε στο ορατό μέλλον στο 80%, το 100%, να φθάσουμε στο μέσο όρο. Χρειάζεται να διπλασιάσουμε τους ρυθμούς ανάπτυξης. Για να κλείσουμε αυτό το χάσμα, δεν μπορούμε να το κάνουμε με τους σημερινούς ρυθμούς. Και πρέπει να αξιοποιήσουμε και πολύ καλά τα χρήματα που μας έρχονται από την Ευρώπη, για όσο καιρό μας έρχονται. Διότι μία ακόμη αποτυχία της Κυβέρνησης είναι ότι δεν έχει καταφέρει αυτήν τη δουλειά. Αλλά για την ανάπτυξη χρειάζονται να γίνουν ιδιωτικές επενδύσεις, χρειάζεται να γίνει η παιδεία η ατμομηχανή της ανάπτυξης, διότι η παιδεία είναι πολύ σημαντικός μηχανισμός. Και βλέπουμε τι γίνεται αυτές τις μέρες με τις δήθεν μεταρρυθμίσεις που πάνε να γίνουν στο τσάμπα, απλώς να αλλάξουμε θεσμούς, χωρίς να μπουν καινούρια χρήματα στην παιδεία. Δεν μπορεί η παιδεία να πάει καλά και να βοηθήσει τη χώρα, να βοηθήσει τους Έλληνες πολίτες, εάν δεν βρεθούν και παραπάνω χρήματα για τον τομέα αυτόν. Πρέπει να είναι η πρώτη μας εθνική προτεραιότητα η παιδεία.

Και τι κάνει η Κυβέρνηση; Την έχει κάνει εθνική προτεραιότητα; Ο κάθε Υπουργός, που πηγαίνει στο Υπουργείο Παιδείας, προσπαθεί να κάνει τη δική του μεταρρύθμιση, δήθεν για να αφήσει το όνομά του στο μέλλον. Με αυτές τις μεταρρυθμίσεις, τελικά, ούτε το όνομά του αφήνει στο μέλλον και απλώς δημιουργεί ένα κλίμα, το οποίο είναι εξαιρετικά δυσάρεστο και εξαιρετικά άσχημο για την οικονομία μας.

Τι πρέπει να γίνει στην οικονομική πολιτική; Η πρώτη διαρθρωτική αλλαγή, πράγματι, πρέπει να είναι η παιδεία. Πρέπει το κράτος να νοικοκυρευτεί πραγματικά, πρέπει να προχωρήσει η αποκρατικοποίηση. Και πρέπει να δημιουργηθούν έτσι οι συνθήκες, για να αναπτυχθεί η οικονομία και για να υπάρξει φορολογική μεταρρύθμιση. Στο πρόγραμμά μας έχουμε πλήρη ανάλυση του τι πρέπει να γίνει μετά την ένταξη στην ΟΝΕ. Θα θέλαμε και μεις η ένταξη στην ΟΝΕ να είχε επιτευχθεί με καλύτερους όρους, αν επιτευχθεί τελικά. Το πιθανότερο είναι ότι θα επιτευχθεί. Αλλά επειδή δεν πραγματοποιείται με καλούς όρους, θα πρέπει για αρκετά χρόνια ακόμα και η οικονομική πολιτική να είναι προσηλωμένη στο νοικοκύρεμα του κράτους, στην αποκρατικοποίηση, στη βελτίωση της παιδείας, στην καλύτερη χρήση των κοινοτικών πόρων. Μόνο έτσι, μόνο αν διπλασιάσουμε τους ρυθμούς ανάπτυξης, θα μπορέσουμε σε δέκα-δεκαπέντε χρόνια να πούμε ότι είμαστε Ευρωπαίοι και όχι ότι η Ελλάδα είναι στην Ευρώπη. Ότι η Ελλάδα είναι Ευρώπη. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά γενικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", εβδομήντα επτά μαθητές και δεκατρείς συνοδοί-καθηγητές τους από το 7ο Γυμνάσιο Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Τελειώσατε τα χειροκροτήματα, κύριε Σπυριούνη;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, Καλαμαριά είναι αυτή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Μα, γι'αυτό σας ρώτησα.

Ο κ. Λαμπαδάρης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα μας κάνει την τιμή κάποιος Υπουργός από το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης να παρευρίσκεται στην Αίθουσα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ξέρετε, κύριε Γκελεστάθη, ότι η Κυβέρνηση είναι ενιαία. Επομένως εκπροσωπείται.

Ορίστε, κύριε Λαμπαδάρη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΜΠΑΔΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κάθε χρόνο αυτές τις μέρες παρατηρούμε το ίδιο φαινόμενο. Η Κυβέρνηση με τον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό σχεδιάζει και προτείνει για την επόμενη χρονιά για το μέλλον της χώρας και του έθνους, ενώ η Αντιπολίτευση παρουσιάζεται εδώ χωρίς προτάσεις αντιφάσκοντας και παρουσιάζοντας τα πάντα μαύρα και άραχνα. Βλέπω πολλούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας σε μια φιλολαϊκή προσπάθεια να το παίζουν και λίγο σοσιαλιστές. Βεβαίως, οι φίλοι της Νέας Δημοκρατίας πρέπει να ξέρουν ότι ο λαός δεν ξεχνά, γιατί έχει ζήσει πλέον στο πετσί του τα κατορθώματα της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας επί τόσα χρόνια.

Από την άλλη μεριά έχουμε τους φίλους μας του Κ.Κ.Ε., να μας κατηγορούν για κεντροδεξιό κατήφορο, όταν το ίδιο πριν λίγους μήνες συμμαχούσε με τη δεξιά για το μοίρασμα της εξουσίας, τόσο στην Τοπική όσο και στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Βέβαια αυτό για μας είναι ένα σύνθετο φαινόμενο, που το ζούμε από το 1986 και μετά.

Σήμερα ζούμε μια πραγματικότητα. Μπαίνουμε πλέον στο έτος ένταξης στην ΟΝΕ. Αυτός ο Προϋπολογισμός είναι προϋπολογισμός ένταξης. Πίστευα και πιστεύω ότι θα πετύχουμε. Χαίρομαι, όμως, διότι φέτος το θεωρούν όλοι δεδομένο, ενώ πέρσι τέτοια εποχή άλλα πράγματα μας έλεγαν. Μιλούσαν για αποτυχία. Φέτος, όμως, το περνάμε στο "ντούκου" και μας μιλάνε για το τι θα γίνει μετά.

Το μετά μας απασχολεί όλους μας, γιατί θα πρέπει να δούμε πώς θα αντιδράσει το δολάριο και πώς θα συμπεριφερθούν οι ισχυροί της Ευρώπης. Όμως, πάνω απ' όλα το θέμα είναι τι θα κάνουμε εμείς οι μικρές χώρες και κυρίως εμείς εδώ στην Ελλάδα. Πιστεύω ότι θα πρέπει να δείξουμε κατανόηση σε μία σειρά από προβλήματα που απασχολούν τη χώρα μας και το λαό μας. Θα πρέπει να δείξουμε υπευθυνότητα σε ορισμένους τομείς, όπως είναι η άμυνα. Εκεί γίνεται ένα μεγάλο έργο και χαίρομαι γι' αυτό, γιατί για μας τους Θρακικούς έχει ιδιαίτερη σημασία η άμυνα της χώρας. Χαίρομαι, διότι ο εκσυγχρονισμός στις Ένοπλες Δυνάμεις προχωρά. Χάρηκα όταν άκουσα τον Υπουργό Άμυνας να μιλά και για Πανεπιστήμιο Ενόπλων Δυνάμεων. Αυτό σημαίνει αναβάθμιση.

Θα πρέπει να παρακολουθούμε τις περιφερειακές εξελίξεις. Αυτό σημαίνει περιφερειακές συμμαχίες. Η Κυβέρνησή μας αθόρυβα εργάζεται γι' αυτό, γιατί είναι αντίθετη προς το δόγμα της Νέας Δημοκρατίας που μιλούσε για αποστρατικοποίηση της Θράκης και για τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου.

Αυτή θα είναι η εξωτερική σας πολιτική; Τη ζήσαμε ιδίως στη Θράκη και στα νησιά αυτήν την πολιτική, την οποία όμως αποδοκιμάζουμε.

Σήμερα ζούμε τις εξελίξεις στο Κουρδικό, στη Μέση Ανατολή. Άρα, οι περιφερειακές συμμαχίες είναι αναγκαίες για μια χώρα όπως η Ελλάδα. Και, βεβαίως, όπως είπα και πριν, το ευχάριστο είναι ότι η Κυβέρνηση εργάζεται προς αυτήν την κατεύθυνση.

Θα πρέπει να δείξουμε κατανόηση και βαρύτητα στο θέμα της παιδείας. Και πιστεύω -και σήμερα είμαι περισσότερο πεπεισμένος- μετά απ' αυτά που άκουσα από τους φίλους μου της Νέας Δημοκρατίας, ότι η μεταρρύθμιση είναι αναγκαία. Το κακό είναι ότι δεν θα πιάσει εσάς, γιατί βλέπω ότι διαστρεβλώνετε τα πάντα. Αυτό κάνετε και παλιά, όταν βγαίνατε στον ελληνικό λαό και λέγατε ότι μηδέν συν μηδέν ίσον 14%. Αυτήν την παιδεία θέλετε να έχουμε κι αυτήν την παιδεία να συνεχίσουμε; Έτσι θα μπορούμε στην ΟΝΕ;

Βεβαίως, υπάρχει ένας μύθος, "δωρεάν παιδεία". Για ποιους δωρεάν παιδεία; Για το 60% του ελληνικού λαού. Βέβαια γι' αυτούς που κατοικούν στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Ρωτήσατε, όμως, τους γονείς από την περιφέρεια, αν υπάρχει δωρεάν παιδεία; Όταν

το παιδί του μπει στο πανεπιστήμιο, θέλει να στέλνει κάθε μήνα διακόσιες πενήντα χιλιάδες με τριακόσιες χιλιάδες (250.000-300.000) δραχμές. Άρα, δεν υπάρχει δωρεάν παιδεία για όλους τους Έλληνες. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να ολοκληρωθούν τα περιφερειακά πανεπιστήμια, για να μπορούν και τα παιδιά της περιφέρειας να έχουν δωρεάν παιδεία. Και βέβαια θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα σε όλα τα Ελληνόπουλα, που τελειώνουν το λύκειο, να έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εάν μορφώσουμε τους Έλληνες, τότε δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα στην Ενωμένη Ευρώπη. Και αυτό το αποδεικνύουν και οι μετανάστες φοιτητές και εργάτες, που πήγαν ως βοηθοί εργάτες και έγιναν διευθυντές εργοστασίων, ενώ στην πατρίδα τους ήταν άχρηστοι.

Θα πρέπει να συνεχίσουμε το πρόγραμμα στην υγεία. Γίνεται ένα τεράστιο έργο και, επιτέλους, αποκτούμε νοσοκομεία. Θα πρέπει να συνεχίσουμε με γρήγορους ρυθμούς το πρόγραμμά μας.

Έχουμε τώρα και την πρόνοια. Αλίμονό μας αν καταργήσουμε το κράτος πρόνοιας. Υπάρχει βέβαια ένα μεγάλο φαινόμενο της εποχής μας, που πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Είναι η διαφθορά.

Δυστυχώς, αγαπητοί συνάδελφοι, έξω απ' αυτήν την Αίθουσα η διαφθορά έχει αποκτήσει διακομματικό χαρακτήρα και θα πρέπει και εμείς διακομματικά να αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο. Είναι η μεγάλη γάγγραινα που μαστίζει την ελληνική κοινωνία και αν δεν το αντιμετωπίσουμε σήμερα, δεν ξέρω αν θα μπορούμε αύριο.

Εκεί, όμως, που θα πρέπει να δώσουμε μεγάλη βαρύτητα, είναι στην περιφερειακή ανάπτυξη. Το τρίτο Πακέτο Σαντέρ είναι μια ευκαιρία για την περιφέρεια, για τον αγροτικό τομέα. Αν χάσουμε αυτήν την ευκαιρία, τότε πλέον ούτε η περιφέρεια θα αναπτυχθεί, όπως πρέπει, ούτε ο αγροτικός τομέας. Αυτό σημαίνει ότι οι αρδευτικοί αναδασμοί θα πρέπει να είναι στην πρώτη προτεραιότητα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, από τη δεκαετία του 1950 μέχρι σήμερα ζήσαμε το αθηναϊκό φαινόμενο, η πρωτεύουσα κάθε χρόνο να διπλασιάζεται και φθάσαμε σε αυτό το αίσχος. Δυστυχώς, όμως, αυτό το φαινόμενο σήμερα το ζούμε και στην περιφέρεια. Ο πληθυσμός των νομών μειώνεται, αλλά ο πληθυσμός κάθε πρωτεύουσας νομού διπλασιάζεται και τριπλασιάζεται. Άρα ο αθηναϊσμός έχει εισχωρήσει και στην περιφέρεια και πρέπει αυτό το φαινόμενο να το αντιμετωπίσουμε. Γιατί το φαινόμενο τα χωριά μας να ερημώνονται θα το δούμε να συνεχίζεται και τότε πλέον η καταστροφή θα είναι ολική.

Για μας είναι βέβαιο ότι θα συνεχίσουμε το έργο μας ψηφίζοντας τον Προϋπολογισμό, γιατί πιστεύουμε ότι έτσι θα προσφέρουμε, τόσο στη χώρα όσο και στο έθνος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αριστεράς και της Προόδου, κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, επιτρέπεται η Κυβέρνηση ότι ο Προϋπολογισμός υπηρετεί την ένταξη στην Ο.Ν.Ε., την οποία θεωρεί βέβαιη. Δεν θέλουμε να αμφισβητήσουμε τις προβλέψεις της. Άλλωστε η λογιστική τακτοποίηση των οικονομικών μεγεθών είναι δυνατό να επιτρέψει την ένταξη στο χρόνο που υπόσχεται η Κυβέρνηση.

Το ζήτημα όμως, κύριοι συνάδελφοι, που τίθεται είναι ο τρόπος κατανομής του κόστους και των θυσιών της ελληνικής κοινωνίας γι' αυτήν την ένταξη. Ποιοι και πόσο επιβαρύνθηκαν αυτό το κόστος; Εκείνοι που δέχθηκαν τα μεγάλα βάρη είναι οι οικονομικά ασθενέστεροι αυτής της κοινωνίας, οι οποίοι σταθερά οδηγήθηκαν από τις νεοφιλελεύθερες οικονομικές πολιτικές στα όρια της βιωσιμότητας και κάτω από τα όρια αυτά, εγγίζοντας τα όρια της φτώχειας. Την ίδια πολιτική επαναλαμβάνει και ο Προϋπολογισμός αυτός.

Κύριοι συνάδελφοι, το εισόδημα των εργαζομένων την

τελευταία δεκαετία σημείωσε απώλεια για μεν τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα 20% και πλέον, για δε τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα 25% και πλέον. Σύμφωνα και με τους πλέον συντηρητικούς υπολογισμούς στη δεκαετία αυτή ο κάθε συνταξιούχος είχε απώλεια ενός εκατομμυρίου περίπου δραχμών.

Οι προβλεπόμενες για το 1999 μισθολογικές αυξήσεις δεν καλύπτουν την άνοδο των τιμών και δεν εξασφαλίζουν τη συμμετοχή των ανθρώπων της μισθωτής εργασίας στην αύξηση του εθνικού εισοδήματος και της παραγωγικότητας. Το δημοκρατικό ζητούμενο είναι η κατά το δυνατό δίκαιη κατανομή του εθνικού εισοδήματος.

Ερωτώ, όμως, ποιο είναι το μερίδιο, η συμμετοχή της εργασίας σ' αυτό; Βρίσκεται κάτω από τα επίπεδα των αρχών της δεκαετίας του 1990, σε δραματική απόσταση από τα πραγματοποιούμενα κέρδη. Και αυτή η απόσταση διαρκώς μεγαλώνει.

Στη χώρα μας το κεφάλαιο κερδοφορεί, παρουσιάζει τη μεγαλύτερη κερδοφορία μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανέρχεται σε ποσοστό 23%, ενώ ο μέσος όρος στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίσκεται στο 14%. Είναι φθηνή η εργασία στην Ελλάδα. Το εργατικό κόστος ανά μονάδα παραγωγής βρίσκεται στο 12%, ενώ το 1989 βρισκόταν στο 21,5%. Στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιπροσωπεύει το 30%.

Ποιος ωφελείται και ποιος καρπώνεται αυτό το μειωμένο κόστος της εργασίας; Είναι προφανές ότι το καρπώνεται το κεφάλαιο, που συνεχώς κερδοφορεί.

Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση συντηρεί ένα άδικο και αντιδημοκρατικό φορολογικό σύστημα, που επιδεινώνει την κατάσταση των ανθρώπων της μισθωτής εργασίας. Στο χρόνο που φεύγει οι μισθωτοί κατέβαλαν 27,3% περισσότερο φόρο από το 1997 και η συμμετοχή τους στα φορολογικά βάρη αυξήθηκε από 41,2% σε 44,9%. Δεν θέλησε η Κυβέρνηση, δέσμια της συντηρητικής οικονομικής της πολιτικής, να ελαφρύνει έστω και κατ'ελάχιστο τους οικονομικά ασθενέστερους της ελληνικής κοινωνίας.

Ο Συνασπισμός, κύριοι συνάδελφοι, πρότεινε συγκεκριμένα άμεσα μέτρα, που θα μπορούσαν να ανακουφίσουν κατά ένα βαθμό τα χαμηλότερα κλιμάκια των μισθωτών και των συνταξιούχων.

Προτείνουμε να μην υπάρξει κανένας φόρος κάτω από ένα συγκεκριμένο όριο, που ζητήσαμε να καθοριστεί μετά από συμφωνία, και το ονομάσαμε όριο φτώχειας.

Προτείνουμε να αυξηθεί το αφορολόγητο στο ποσό των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών για φέτος, με αύξησή του στα δύο εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες (2.800.000) δραχμές το έτος 2000.

Προτείνουμε άμεση τιμαριθμοποίηση των τριών πρώτων φορολογικών κλιμακίων το 1999 και γενικευμένη τιμαριθμοποίηση της φορολογίας το έτος 2000 και εκ νέου ρύθμιση της φορολογικής κλίμακας.

Προτείνουμε, δηλαδή, μέτρα ρεαλιστικά, που η εφαρμογή τους ήταν δυνατή και στο πλαίσιο της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση τα αρνήθηκε και ταυτόχρονα αρνήθηκε να ανακουφίσει τους χαμηλόμισθους και τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω πρόθεση να επαναλάβω τη συνολικότερη πρόταση του Συνασπισμού για τη φορολογική μεταρρύθμιση με τα επί μέρους στοιχεία της, για τη μείωση της φορολογίας των εισοδημάτων από την εργασία, τη φορολόγηση των νέων μορφών εισοδημάτων και πλούτου, την καθιέρωση ενιαίου συστήματος φορολόγησης των κινητών αξιών, την ουσιαστικοποίηση του φόρου της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, την προοδευτικότητα του φορολογικού συστήματος, την απλούστευσή του, καθώς και για τον εκσυγχρονισμό και την αποτελεσματικότητα του φοροεσπρακτικού και φοροελεγκτικού μηχανισμού.

Αυτό που επαναλαμβάνουμε είναι το ερώτημα εκείνων των πολιτών, που βιώνουν μία σκληρή οικονομική πραγματικότητα και αγωνίζονται να επιβιώσουν: Γιατί η Κυβέρνηση αρνείται να υιοθετήσει μέτρα που θα ανακουφίσουν αυτούς τους πολίτες και που, σε τελευταία ανάλυση, είναι δυνατόν να υπάρξουν στο πλαίσιο

της δικής της οικονομικής πολιτικής;

Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση υπόσχεται τον παράδεισο της Ο.Ν.Ε. και καλεί τον ελληνικό λαό για άλλη μία φορά σε θυσίες. Δεν μπορούν οι εργαζόμενοι, οι άνθρωποι του τίμιου μόχθου, να πιστέψουν στον παράδεισο αυτόν, όταν στο δρόμο προς την Ο.Ν.Ε. βλέπουν να εξωθούνται συστηματικά στο οικονομικό περιθώριο.

Το ερώτημα, κύριοι συνάδελφοι, δικαιολογημένα εγείρεται: Και μετά την ένταξη στην Ο.Ν.Ε., ποια θα είναι η πορεία της ελληνικής οικονομίας; Με ποιον παραγωγικό ιστό, με ποια διοίκηση, με ποιους θεσμούς, με ποιες υποδομές και αναπτυξιακή πολιτική, που θα έπρεπε από καιρό να είχε σχεδιαστεί και εφαρμοστεί, θα αντέξει η χώρα τους ανταγωνισμούς, που θα ενταθούν στο περιβάλλον της Ο.Ν.Ε., ανταγωνισμοί που είναι δυνατόν να ασκούν περαιτέρω πιέσεις για μείωση των μισθών, αλλά και για απολύσεις;

Κύριοι συνάδελφοι, δεν εισηγούμαστε την απομάκρυνση της χώρας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν επιλέγουμε την καταστροφολογία. Εκείνο που υποστηρίζουμε, όμως, με σαφή τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της πολιτικής μας είναι η διαμόρφωση μιας αναπτυξιακής πολιτικής με κοινωνική συνοχή και με γενναία από σήμερα ανακατανομή του εισοδήματος, μια πολιτική που θα στηρίζει την απασχόληση, τη δημιουργία κοινωνικών υποδομών και τη στήριξη του λαϊκού εισοδήματος.

Η ευρωπαϊκή πραγματικότητα του αμέσου μέλλοντος δεχτείτε, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν είναι δεδομένη. Η συνοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εξαρτηθεί από τις οικονομικές και πολιτικές της επιλογές. Θα εξαρτηθεί από το κατά πόσο θα θελήσει να ενισχύσει τα κοινωνικά της χαρακτηριστικά. Θα εξαρτηθεί από την πολιτική στήριξη της απασχόλησης και την ισομερή ανάπτυξη της. Θα εξαρτηθεί από την υπαρξη πολιτικών που θα προωθούν τη διαμόρφωση της Ευρώπης των εργαζομένων και όχι την Ευρώπη του κεφαλαίου και της χρηματιστηριακής λειτουργίας της, ερμηνή της πραγματικής και ουσιαστικής οικονομικής ανάπτυξης των μελών της.

Οι εφσυχασμοί και οι βεβαιότητες του παρελθόντος για την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υπάρχουν. Είναι έντονοι οι προβληματισμοί και για το σύμφωνο σταθερότητας και για τις σχέσεις των πολιτικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και για το θεσμικό έλλειμμα δημοκρατίας, αλλά και για την αυτονομία της ΟΝΕ από κοινωνικούς στόχους.

Η μεγάλη στρατιά, κύριοι συνάδελφοι, των εκατομμυρίων ανέργων Ευρωπαίων πολιτών αμφισβητεί την πορεία της οικονομικής και πολιτικής ολοκλήρωσης της Ευρώπης.

Με ποιον τρόπο και με ποια πολιτική μετέχει η Κυβέρνηση στους προβληματισμούς αυτούς; Ποιες προτάσεις έχει και τι καταθέτει στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Είναι πολιτικά απαράδεκτο η Κυβέρνηση να σιωπά, να μην ενημερώνει το ελληνικό Κοινοβούλιο και τον ελληνικό λαό για τα κρίσιμα ζητήματα που αφορούν το παρόν και το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της χώρας μας ως μέλους αυτής.

Με ποιο δημοκρατικό δικαίωμα, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αρνείται να συζητήσει για όλα αυτά με όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου εδώ, στο ελληνικό Κοινοβούλιο; Θεωρεί ότι έχει εν λευκώ εξουσιοδότηση από το εκλογικό αποτέλεσμα του 1996, να δεσμεύεται και να δεσμεύει τη χώρα για κρίσιμα ζητήματα της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δεν αισθάνεται την ανάγκη να επικοινωνήσει με το σύνολο των απόψεων και των προτάσεων των άλλων πολιτικών παρατάξεων;

Πρόκειται για έναν αλαζονικό μονόδρομο, ένα μονόδρομο της Κυβέρνησης, που τη χρεώνει με έλλειψη δημοκρατικής συμπεριφοράς όχι μόνο έναντι των άλλων πολιτικών δυνάμεων του τόπου, αλλά κυρίως έναντι της σπουδαιότητας και της κρίσιμότητας των ζητημάτων, που αυτάρεσκα θέλει μόνη αυτή και μόνο με τις δικές της αποφάσεις να διαχειρίζεται.

Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση όφειλε να αντιμετωπίσει την ΟΝΕ ως βασικό κίνητρο για μεγάλες αλλαγές και

μεταρρυθμιστικές τομές που έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία. Η Κυβέρνηση, όμως, φαίνεται να αντιλαμβάνεται την ΟΝΕ ως αυτοσκοπό. Εγκλωβίστηκε στα ονομαστικά της κριτήρια και επέλεξε, για να τα υπηρετήσει, την περιοριστική εισοδηματική πολιτική και τις ιδιωτικοποιήσεις χωρίς κριτήρια και πολλές φορές χωρίς οικονομικό ρεαλισμό. Με ποια κοινωνική συνοχή διεκδικεί τη συμμετοχή της χώρας μας στην ΟΝΕ, όταν η ανεργία και ιδιαίτερα η ανεργία των νέων γυναικών και των νέων ανδρών της χώρας αφυδατώνει την κοινωνία από μια δυναμική θέληση συμμετοχής στην υπό διαμόρφωση ευρωπαϊκή πραγματικότητα;

Βρισκόμαστε, κύριοι συνάδελφοι, ως χώρα σε σταυροδρόμι. Η ευρωπαϊκή πραγματικότητα -το γνωρίζετε- είναι σύνθετη και διαρκώς επαναπροσδιορίζεται. Οφείλει η Κυβέρνηση να αντιληφθεί ότι χρεώνεται με επιλογές που υπερβαίνουν τη θεσμική εξουσία της και έχει υποχρέωση να ακούσει την κοινωνία που πάλλεται, που ανησυχεί και δεν συμφιλιώνεται με τους αριθμούς του κρατικού Προϋπολογισμού.

Η ελληνική κοινωνία διεκδικεί την αντιμετώπιση της ανεργίας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Διεκδικεί την πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος. Διεκδικεί την αντιμετώπιση της αδιαφάνειας στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος. Διεκδικεί τη διαμόρφωση θεσμών, που θα αποτρέπουν τη διαφθορά. Διεκδικεί τη διαμόρφωση και τη στήριξη μιας πολιτικής για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, που θα επιτρέπει στην παιδεία να στέκεται όρθια και ανταγωνιστικά στο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον.

Ο Προϋπολογισμός, κύριοι συνάδελφοι, βρίσκεται στον αντίποδα της δημοκρατικής διεκδίκησης για πολιτική με κοινωνικό πρόσωπο. Γι' αυτό και εμείς τον καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, για πολλοστή φορά έχουμε πει στην Κυβέρνηση να αλλάξει τον τρόπο συζήτησης και του Απολογισμού και του Προϋπολογισμού. Δυστυχώς, ακόμη δεν έχουμε αποτελέσματα. Ελπίζουμε ότι στο άμεσο μέλλον θα έχουμε τροποποίηση του Κανονισμού, για να έχουμε ουσιαστική συζήτηση και του Απολογισμού και του Προϋπολογισμού.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι προϋπολογισμός επανάληψης των προηγούμενων προϋπολογισμών των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., χωρίς όραμα και προοπτική και με μόνη προσπάθεια αντιμετώπισης μόνο των τρεχόντων προβλημάτων.

Η Κυβέρνηση χαρακτήρισε τον Προϋπολογισμό ως προϋπολογισμό ένταξης στην ΟΝΕ και όλη της η προσπάθεια κατευθύνεται προς αυτόν το στόχο, στόχος βεβαίως εθνικά αναγκαίος για το μέλλον του τόπου μας, αλλά που έπρεπε ήδη να έχει επιτευχθεί με προσπάθειες πολλών προηγούμενων ετών και με εκσυγχρονισμό και ανάπτυξη της οικονομίας και όχι με λιτότητα, φτώχεια, λύσεις ανάγκης και λογιστικά τεχνάσματα, που ωραιοποιούν βεβαίως τη δημοσιονομική εικόνα, αλλά επιτυγχάνουν τη λογιστική και μόνο ένταξη στην ΟΝΕ.

Η ελληνική οικονομία έχασε την ευκαιρία του εκσυγχρονισμού και της ανάπτυξης της χώρας κατά την τελευταία πενταετία, διότι οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν αναποφάσιστες, επέμεναν στις σοσιαλιστικές τους αντιλήψεις και δεν εφάρμοσαν ένα φιλελεύθερο πρόγραμμα το οποίο, όπου εφαρμόστηκε, σε Ανατολή και Δύση, επέτυχε και έδωσε λύσεις.

Για μένα ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι προϋπολογισμός φτώχειας, αφού η εισοδηματική πολιτική του 2% δεν προσδίδει τίποτα ουσιαστικό, άλλωστε μειώνεται από τη φορολογία στα ασφαλιστικά ταμεία και αν μένει και κάτι για μερικούς, μειώνεται ή εξαφανίζεται από τον πληθωρισμό, ο οποίος θα είναι περίπου της τάξεως του 3,5% κατά μέσο όρο.

Είναι επίσης κοινωνικά ανάλητος, διότι μόνο στους μικρούς συνταξιούχους έδωσε διακόσιες (200) δραχμές αύξηση την ημέρα, δηλαδή ένα γιαούρτι!

Και τέλος εξακολουθεί να είναι προϋπολογισμός ανεργίας, γιατί καμία διαρθρωτική αλλαγή για λύση και απορρόφηση της ανεργίας

δεν έχει.

Τώρα θα ήθελα να κάνω κριτική στον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, ο οποίος κατ' επανάληψη μας λέει ορισμένα νούμερα και ο οποίος, κυρίως, πάντα είναι αισιόδοξος και αποκρύβει και την αλήθεια.

Μας είπατε, κύριε Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας, ότι οι επιχειρήσεις το 1993 εδανειοδοτούντο με 28%, αλλά ταυτόχρονα μας είπατε ότι ο πληθωρισμός ήταν 14%, δηλαδή υπήρχε μία σχέση 2 προς 1.

Δεν μας είπατε όμως σήμερα, που ο πληθωρισμός είναι περίπου 4% -τουλάχιστον προς τα εκεί τείνει με δικές σας αντίληψεις και απόψεις- γιατί δανείζονται οι επιχειρήσεις με τετραπλάσιο ποσοστό και όχι με διπλάσιο, διότι δανείζονται με ποσοστό 15% και πάνω.

Μας είπατε ότι ο πληθωρισμός πλησιάζει το 4% και ότι τον μειώσατε κατά τρεις φορές σε σχέση με το 1993. Δεν μας είπατε, όμως, ότι ο πληθωρισμός είναι τριετήμια φορές μεγαλύτερος από τον μέσο ευρωπαϊκό πληθωρισμό. Επίσης, δεν μας είπατε ότι ο πληθωρισμός αυτός ήταν στόχος της Κυβέρνησης στις 31.12.1996 και θα τον φτάσετε -αν τον φτάσετε- μετά από δύο χρόνια.

Δεν μας είπατε ακόμη ότι η μείωσή του είναι απόρροια της λιτότητας, της μη αύξησης των τιμολογίων των ΔΕΚΟ, που υποκρύπτουν πληθωρισμό και επιφέρουν μείωση κερδών ή περισσότερες ζημιές, με αποτέλεσμα να αυξάνει το δημόσιο χρέος τελικά.

Είναι απόρροια της μείωσης των ειδικών φόρων, η οποία είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά δεν γίνεται με προγραμματισμό και με θεμελιωμένες αντιλήψεις για σκοπό ανάπτυξης και περαιτέρω απαλλαγής του Έλληνα πολίτη από την επιβάρυνση στο φόρο, αλλά γίνεται μόνο και μόνο με στόχο τη μείωση του πληθωρισμού και τέλος γίνεται με ανατιμημένη δραχμή και υψηλά επιτόκια, που γνωρίζετε όλοι, κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνει αυτό για τις επενδύσεις και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Πρέπει να σημειώσω εδώ ότι η σχέση εισαγωγών και εξαγωγών είναι πέντε προς ένα.

Τώρα ας δούμε και τη σοβαρότητα, την αξιοπιστία και την ικανότητα της Κυβέρνησης να πραγματοποιεί αυτά τα οποία λέει. Στον περσινό προϋπολογισμό η Κυβέρνηση μας είπε ότι θα κάνει ορισμένα πράγματα. Και πρώτος και βασικός της στόχος και θεμέλιος λίθος ήταν η σκληρή δραχμή.

Δεν πέρασαν, όμως, τρεις μήνες και διαπιστώσαμε ότι η σκληρή δραχμή απέτελεσε παρελθόν, ότι έγινε μια υποτίμηση της τάξεως του 14%. Το μεγάλο πρόβλημα δεν είναι τόσο η υποτίμηση, που η Κυβέρνηση την παρουσίασε ως μάννα εξ ουρανού και μάλιστα δεν την είτε υποτίμηση, αλλά τη συνέδεσε με το μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών αλλά ότι φτάσαμε στην υποτίμηση, και μπορεί η Κυβέρνηση να υποχρεώθηκε να πάει στην υποτίμηση, χωρίς να είναι μελετημένο το πρόβλημα. Γιατί; Διότι την επόμενη κιόλας ημέρα της υποτιμήσεως άρχισε η προσπάθεια ανατίμησης.

Κύριοι της Κυβέρνησης, δεν είχατε υπολογίσει ποια υποτίμηση χρειαζόταν στην Ελλάδα; Κύριοι της Κυβέρνησης, δεν είχατε υπολογίσει αν θα μπορούσατε να βρείτε χρήματα, για να ξοφλάτε εκείνα τα οποία χρωστάτε και να εξυπηρετείτε το δημόσιο χρέος;

Μας είπε ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος προ ημερών ότι ήδη έχουμε ανατιμημένη δραχμή σε σχέση με το Μάιο κατά 7,6% και μάλιστα σε ορισμένα νομίσματα, έχει απορροφηθεί ολόκληρη η υποτίμηση, παραδείγματος χάρι στο δολάριο. Άρα λοιπόν, ενώ λουστήκαμε -ας μου επιτραπεί το ρήμα- όλα τα μειονεκτήματα της υποτίμησης, δεν κερδίσαμε τίποτα από την υποτίμηση, γιατί είναι γνωστό ότι οι υποτιμήσεις έχουν και πλεονεκτήματα.

Μας είχε πει η Κυβέρνηση και κυρίως ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι δεν χρειάζεται να μπούμε στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών. Θυμάμαι χαρακτηριστικά τη φράση: Μπαίνεις σ' ένα χώρο που υπάρχουν κι άλλοι. Μόνοι μας θα μπούμε σ' αυτόν το μηχανισμό;

Τι άλλαξε, κύριε Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας, και μπήκαμε

και το πανηγυρίζουμε και λέμε ότι πετύχαμε μεγάλα βήματα για την οικονομία και το μέλλον του τόπου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πάντοτε πανηγυρίζει ο κύριος Υπουργός, είτε μπαίνει, είτε δεν μπαίνει!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γι' αυτό τον είπα αισιόδοξο, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ σε κάτι άλλο. Πέρυσι το Δεκέμβριο η Κυβέρνηση δεν έκανε λόγο, κύριοι συνάδελφοι, για αποκρατικοποιήσεις. Καμιά συζήτηση για τις αποκρατικοποιήσεις. Μιλούσε για μετοχοποιήσεις και μόνο. Και διαπιστώσαμε ότι το Μάρτιο με την υποτίμηση ανεκαλύφθηκαν και οι αποκρατικοποιήσεις. Μάλιστα, με στόμφο μας είπε ότι θα γίνεται μια αποκρατικοποίηση κάθε μήνα. Αποτέλεσμα: μόνο τρεις μικρές τράπεζες αποκρατικοποιήθηκαν, οι οποίες αντιπροσωπεύουν το 2,5% έως 3% των τραπεζικών εργασιών.

Πέραν τούτου, είχαμε τη μετοχοποίηση του ΟΤΕ και πέραν τούτου, ουσιαστικά, ουδέν. Ακούω τον κύριο Υπουργό να λέει ότι έκανε κάποιες αλλαγές σχετικές με κάτι οργανισμούς κλπ. Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι κάποιες αλλαγές νόμων, τις οποίες έκανε, είναι διαρθρωτικές αλλαγές.

Πέραν όμως τούτου και από αυτές τις αποκρατικοποιήσεις που έπρεπε να κάνει, τις δύο μεγάλες, η μια ήταν για την Ιονική Τράπεζα και η άλλη ήταν για τα ΚΑΕ, τι διαπιστώσαμε; Όχι μόνο δεν έγιναν αποκρατικοποιήσεις, όχι μόνο δεν πέτυχε το πολυπόθητο το κράτος να γίνει λιγότερο, να απελευθερωθούν παραγωγικές δυνάμεις και να υπάρξει ανταγωνιστικότητα σ' αυτόν τον τόπο, αλλά "ξεφτιλιστήκαμε" και χάσαμε και το κύρος μας διεθνώς, διότι απεδείχθη η Κυβέρνηση ότι όχι μόνο πρόχειρη είναι και κάνει ερασιτεχνισμούς, αλλά δεν έχει και κανένα νομικό πλαίσιο αποκρατικοποιήσεων, κανέναν προγραμματισμό.

Τους συστήσαμε κατά κόρον να πάρουν διεθνή χρηματοπιστωτικό σύμβουλο. Αρνήθηκαν. Τους συστήσαμε να κάνουν αποτίμηση των εταιρειών που θα πουλήσουν. Αρνήθηκαν. Τους συστήσαμε να κάνουν εξ ορισμού έλεγχο και προέλεγχο των ανθρώπων που συμμετέχουν, για να μην "ξεφτιλιζόμαστε" με συμμετοχές ανθρώπων, οι οποίοι είναι διεθνώς -πιθανόν- ηθικά ακατάλληλοι. Και αντ' αυτών, η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν μας άκουσε, αλλά στα ΚΑΕ, που επανέλαβε και το διαγωνισμό, έκανε τα ίδια λάθη. Και γνωρίζετε όλοι σας ποια είναι η τύχη των ΚΑΕ.

Μας είπε πέρυσι η Κυβέρνηση για τη μετοχοποίηση του ΟΤΕ ότι ήταν επιτυχής. Κατ' αρχήν υπάρχουν αμφιβολίες και το βλέπετε γραμμένο στις εφημερίδες και το λέω από το βήμα της Βουλής, για το αν οι τιμές που διετέθησαν οι μετοχές του ΟΤΕ στη WALL STREET είναι αυτές που έπρεπε να διατεθούν. Υπάρχει ένα ερωτηματικό, το οποίο το λέω προς τον ελληνικό λαό μέσω της Βουλής.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πω και για τις εκατόν εβδομήντα εννέα δημόσιες επιχειρήσεις ή οργανισμούς τις οποίες μας είπε πέρυσι η Κυβέρνηση ότι θα συγχωνεύσει ή θα τις καταργήσει. Αντ' αυτών μόνο έξι στα χαρτιά μέχρι σήμερα έχουν καταργηθεί ή συγχωνευθεί και στο φετινό Προϋπολογισμό δεν γίνεται καμιά άλλη αναφορά.

Θα πω και δύο κουβέντες για τις δημόσιες επενδύσεις. Κάθε χρόνο η Κυβέρνηση πανηγυρίζει, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυξάνει τις δημόσιες επενδύσεις και είναι σωστό λογιστικά.

Στο τέλος του έτους, τι γίνεται; Πρώτον, ένα ποσοστό, που είναι περίπου 30%, το καταργεί, το μειώνει, το αφαιρεί από τις επενδύσεις, διότι λέει ότι πρέπει να μειώσουμε το έλλειμμα. Και αντί να μειώσει τις καταναλωτικές δαπάνες, μειώνει τις επενδύσεις, τους πνεύμονες της ανάπτυξης.

Δεύτερον, ένα μεγάλο τμήμα των επενδύσεων πάει για επιδοτήσεις δημόσιων οργανισμών, μόνο που αυτές οι επιδοτήσεις παρουσιάζονται ως αύξηση κεφαλαίου.

Εκσυγχρονισμός αυτού του τόπου με επενδύσεις αυτής της μορφής και με επενδύσεις, που δεν υπερβαίνουν το 25% του ΑΕΠ, δεν πρόκειται να γίνει. Έτσι δεν πρόκειται τούτος ο τόπος να δει καλύτερες μέρες και γι' αυτό είναι υπεύθυνες οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού δεν προσφέρεται για ρητορείες, δεν προσφέρεται για δημαγωγία, αλλά μόνο για πειστικά επιχειρήματα και αυτό θα προσπαθήσω να κάνω.

Θα ξεκινήσω από ορισμένες επισημάνσεις γύρω από το διεθνές περιβάλλον στο οποίο κινείται η χώρα μας, πολιτικό και οικονομικό.

Ζούμε σε μία εποχή όπου οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, κύριοι συνάδελφοι, βομβαρδίζουν το Ιράκ και το Συμβούλιο Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών έρχεται εκ των υστέρων να συνεδριάσει μετά τους βομβαρδισμούς, διότι το γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια. Και αυτό είναι το πρώτο χαρακτηριστικό παράδειγμα του κόσμου στον οποίο ζούμε.

Βιώνουμε μία παγκόσμια αγορά δίχως φραγμούς, που το μεγάλο και εύκολο κέρδος δεν προέρχεται πια από την κλασική συνταγή της οικονομίας, που σημαίνει παράγω, πουλώ, κερδίζω, επενδύω, παράγω περισσότερα, αλλά από τον τζίρο των κεφαλαίων που κινούνται με ιλιγγιώδη ταχύτητα, αλλάζουν χέρια από κάθε γωνιά της γης και κάθε αλλαγή τους αποφέρει κέρδος. Αυτός ο πλούτος γεννιέται έξω από την παραγωγική διαδικασία. Δεν χρειάζονται, λοιπόν, εργατικά κέντρα για να παραχθεί αυτός ο πλούτος. Αυτή είναι και η κύρια πηγή της ανεργίας.

Θα αναφέρω ότι η ημερήσια ανάγκη που έχει η ανθρωπότητα από υπηρεσίες και προϊόντα είναι είκοσι δισεκατομμύρια δολάρια. Ο ημερήσιος τζίρος στα διεθνή χρηματιστήρια είναι ένα τρισεκατομμύριο δολάρια. Και αυτό είναι το δεύτερο χαρακτηριστικό παράδειγμα του κόσμου μέσα στον οποίο ζούμε.

Σύμφωνα με τη θεωρία του Ρόμπερτ Μέντελ, τη θεωρία των οικονομικών ζωνών, αυτή την πραγματικότητα μόνο με υπερεθνικά σχήματα μπορούμε να την αντιμετωπίσουμε και ένα τέτοιο υπερεθνικό σχήμα είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η επίλυση των κρίσεων μέσα σε αυτές τις οικονομικές ζώνες γίνεται με τη μεταφορά πόρων από τις πλούσιες προς τις φτωχές περιοχές με τη μεταφορά εργαζόμενων από τις φτωχές περιοχές προς τις πλούσιες περιοχές και με διαφορετική εισοδηματική πολιτική από περιοχή σε περιοχή. Δηλαδή, υπάρχει ένα σύστημα αλληλεγγύης.

Προσέξτε όμως, κύριοι συνάδελφοι, το εξής: Η νέα κυβέρνηση της Γερμανίας, που είναι η ατομική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διά στόματος του καγκελαρίου Σρέντερ είπε ότι "δεν μπορεί πια να αναπτύσσεται η Ευρώπη με γερμανικές επιταγές", υπονοώντας ότι το γερμανικό πλεόνασμα θα πηγαίνει προς το γερμανικό λαό, δηλαδή για την ευημερία του γερμανικού λαού. Τέρμα, λοιπόν, οι κοινοτικές πολιτικές αλληλεγγύης. Και αυτό είναι το τρίτο χαρακτηριστικό παράδειγμα του κόσμου μέσα στον οποίο ζούμε.

Αυτό, λοιπόν, είναι το περιβάλλον που κινείται η Ελλάδα και πρέπει να γνωρίζουν οι Έλληνες πολίτες ποιο είναι αυτό.

Η Ελλάδα, λοιπόν, καλείται, για να μπορεί να επιβιώσει, να κινηθεί σε τρεις άξονες και αυτούς τους άξονες τους περιέχει ο Προϋπολογισμός του 1999.

Ο πρώτος άξονας είναι να μπούμε μέσα στην ΟΝΕ, να κάνουμε πολιτική μέσα από την ΟΝΕ, όπως κάνουν και οι υπόλοιποι οι οποίοι βρίσκονται μέσα.

Ο δεύτερος άξονας είναι να διατηρήσουμε την κοινωνική μας συνοχή ως χώρα. Πρέπει να έχουμε και κοινωνική πολιτική.

Ο τρίτος άξονας είναι να διατηρήσουμε την εθνική μας ακεραιότητα.

Δυστυχώς, η πορεία της δικής μας χώρα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι η ίδια με την πορεία που έχουν και οι άλλες χώρες. Εμείς ως χώρα υφιστάμεθα άμεση, ευθεία, υπαρκτή απειλή από την Τουρκία, οπότε αναγκαζόμαστε να ξοδεύουμε υπερδιπλάσια ποσά από το Εθνικό μας Ακαθάριστο Προϊόν για την άμυνά μας. Το κόστος αυτό το πληρώνει ο

ελληνικός λαός.

Μας λένε οι Ευρωπαίοι, μας λένε οι Αμερικάνοι, μας λέει το ΝΑΤΟ, μας λένε και κάποιοι μέσα εδώ στη χώρα, να προχωρήσουμε σε μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης με την Τουρκία, για να μειωθεί η ένταση, να έχουμε προγράμματα φιλίας. Σε αυτήν την περίπτωση, όμως, η διαφορά είναι ότι η Ελλάδα καλείται να εγκαταλείψει κυριαρχικά εθνικά της δικαιώματα, ενώ αντίθετα η Τουρκία καλείται να εγκαταλείψει νομικά αβάσιμες επεκτατικές διεκδικήσεις. Η απόφασή μας να μην υποκύψουμε σε μία τέτοια πολιτική, να μην υποκύψουμε σε τέτοιους συμβιβασμούς, φυσικά πληρώνεται από το υστέρημα του ελληνικού λαού. Βλέπετε ενιαίο αμυντικό δόγμα, βλέπετε αναχαιτίσεις στο Αιγαίο, εξοπλισμούς κλπ.

Παρ' όλα αυτά, όμως, κύριοι συνάδελφοι, επιτύχαμε ένα ρυθμό ανάπτυξης ως χώρα 3,5%, όταν ο παγκόσμιος ρυθμός ανάπτυξης το 1997 από το 4,2%, που ήταν, έπεσε στο 2% το 1998. Επιτύχαμε να ολοκληρώσουμε το δημόσιό μας έλλειμμα στο 1,8% του Εθνικού μας Ακαθάριστου Προϊόντος. Και αυτό είναι στα όρια ή κάτω από τα όρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Επιτύχαμε να εντάξουμε τη δραχμή μας στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών που παρά την υποτίμηση κατορθώσαμε να συγκρατήσουμε τον πληθωρισμό στο 4,2% με προοπτική να τον μειώσουμε στο τέλος του 1999 στο 2%, τόσο όσο λέει η Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Και, επιτέλους, ως το παραδεχθούμε, κύριοι συνάδελφοι. Ο ελληνικός λαός το καταλαβαίνει. Δεν είναι τυχαίο. Μειώσαμε τα καύσιμα και ειδικά το πετρέλαιο θέρμανσης. Μειώθηκαν πάρα πολύ τα τραπεζικά επιτόκια. Δεν είναι αυτό κάποια επιτυχία; Μειώσαμε τις τιμές ή παγώσαμε τις τιμές καταναλωτικών προϊόντων, των φαρμάκων και γιατί όχι και στα αυτοκίνητα και σε άλλα πολλά είδη;

Επίσης, πρέπει να παραδεχθούμε ότι γίνεται μία προσπάθεια, να ενισχυθούν οι χαμηλοσυνταξιούχοι με το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, το ΕΚΑΣ και θέλω, κύριε Υπουργέ Γεωργίας, όσον αφορά αυτό -όπου θα έπρεπε να δίνετε μεγαλύτερη προσοχή- αν είναι δυνατόν να προχωρήσουμε και στους χαμηλοσυνταξιούχους αγρότες, να δώσουμε αυτό το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης και παράλληλα να βοηθήσουμε τους μακροχρόνια άνεργους. Με διάφορα προγράμματα μέσα από τα ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με δικά μας λεφτά μπορέσαμε να μειώσουμε κάπως την ανεργία στους νέους. Φυσικά δεν μπορεί να είμαστε

ικανοποιημένοι, κύριοι συνάδελφοι, από όσα θετικά βήματα έγιναν; Ο εχθρός του καλού είναι το καλύτερο και εμείς επιζητούμε το καλύτερο, γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, πρέπει να προχωρήσουμε όσο το δυνατόν με γρήγορα βήματα και σε άλλες διαρθρωτικές αλλαγές.

Είπαν κάποιοι ότι δεν έγιναν διαρθρωτικές αλλαγές. Γιατί; Στην αυτοδιοίκηση ο αιρετός νομαρχής, ο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ", δεν είναι διαρθρωτική αλλαγή; Στην παιδεία δεν κάνουμε κάποια διαρθρωτική αλλαγή; Και πρέπει να την προχωρήσουμε με οποιοδήποτε πολιτικό κόστος.

Κύριοι συνάδελφοι, οι βαθιές τομές στην κοινωνία χρειάζονται και καλλιεργημένους σε βάθος πολίτες, γι' αυτό και χρειάζεται η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Αυτή η μεταρρύθμιση βασίζεται στη δουλειά και στην προσπάθεια που γίνεται μέσα στο σχολείο.

Εγώ καταλαβαίνω ότι είναι θεμιτό κάποιοι πολίτες να κρίνουν το συμφέρον της πολιτείας σύμφωνα με τα δικά τους συμφέροντα. Είναι θεμιτό αυτό. Όμως, δεν μπορεί κάποιοι λίγοι φυγόπονοι να εκμεταλλεύονται την αίσθηση των νέων, ότι ζουν σε μία χώρα, που δεν τους βοηθάει να ανοίξουν τα φτερά τους, ότι ζουν σε μία χώρα, που δεν τους βοηθάει να ονειρεύονται περισσότερο, να ελπίζουν βασιμότερα και να τους ξεσηκώνουν γι' αυτό το πράγμα. Όμως, δεν μπορεί και η Αντιπολίτευση από την άλλη μεριά να λέει συνεχώς ότι δεν γίνεται διάλογος. Διότι πρέπει να θυμίσω στην Αντιπολίτευση ότι ο νόμος για τις εθνικές επιτροπές είναι ανενεργός, γιατί ποτέ δεν έχει στείλει τους δικούς της εκπροσώπους, για να στελεχωσει αυτές τις επιτροπές.

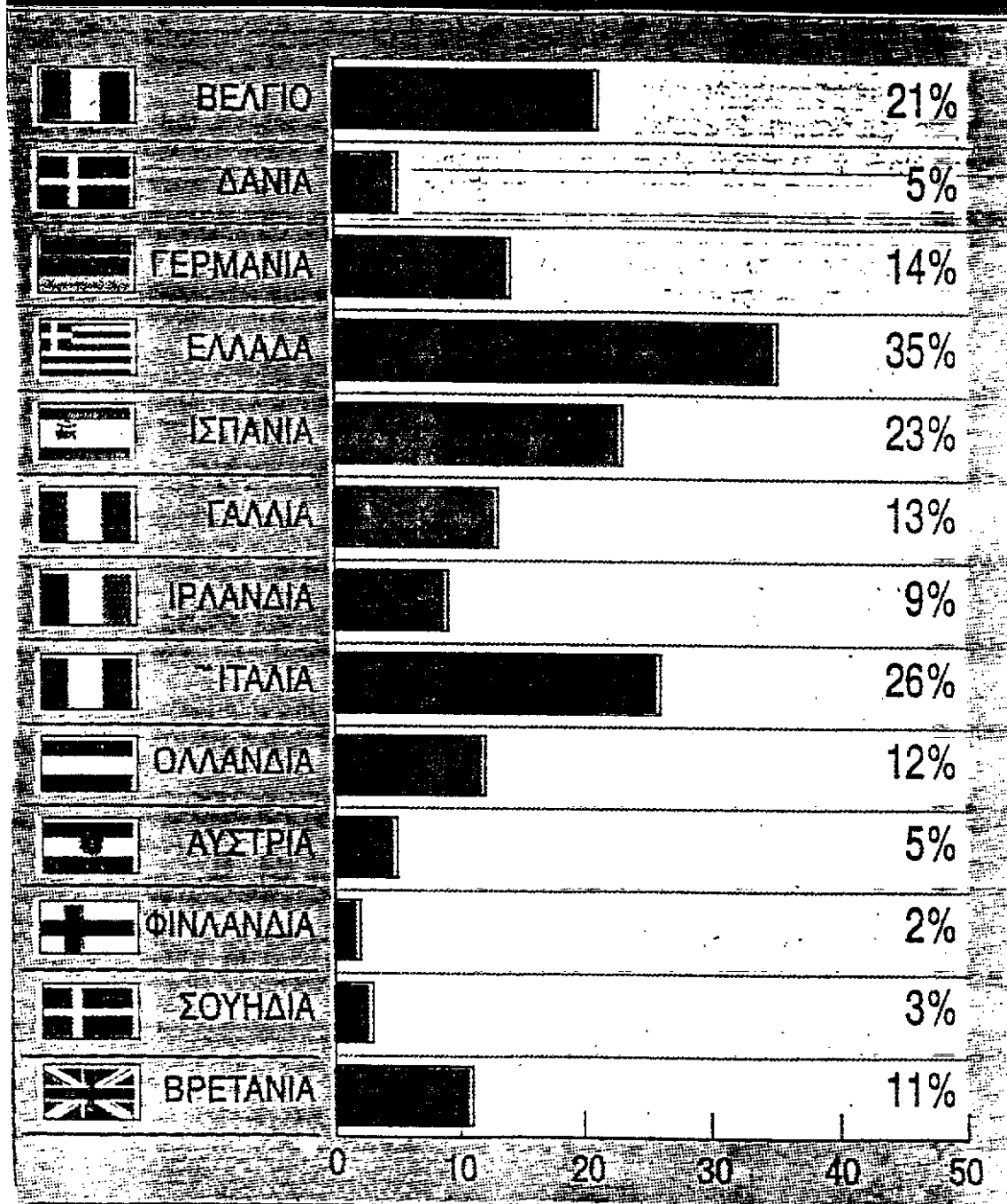
Η επόμενη διαρθρωτική αλλαγή, κύριοι Υπουργοί, πρέπει να είναι η δημιουργία ενός κράτους ευέλικτου, ενός κράτους που δεν θα είναι γραφειοκρατικό, ενός σύγχρονου κράτους.

Κύριοι Υπουργοί, το σύγχρονο αυτό κράτος πρέπει να πατάξει την παραοικονομία. Έχουμε 35% παραοικονομία και είμαστε η χώρα που έχει την υψηλότερη παραοικονομία μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Καταθέτω πίνακα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που αποδεικνύει του λόγου μου του αληθές.

(Στο σημείο αυτό ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουριδής καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

Η παραοικονομία στα κράτη μέλη της Ε.Ε. ως ποσοστό επί του ΑΕΠ

Πηγή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

21)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Επίσης πρέπει να φτιάξουμε ένα σύγχρονο φορολογικό σύστημα. Το παρόν φορολογικό σύστημα πρέπει να ξέρετε ότι είναι πάρα πολύ δαπανηρό, γιατί έχει μεγάλο διαχειριστικό κόστος. Για κάθε εκατό (100) δραχμές φόρο που εισπράττουμε, ξοδεύουμε για να τον εισπράξουμε, είκοσι πέντε (25) δραχμές.

Επίσης, είναι αναποτελεσματικό, γι' αυτό υπάρχει μία μεγάλη φοροδιαφυγή. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Τέσσερα εκατομμύρια ελληνικά νοικοκυριά κάνουν φορολογική δήλωση. Μόνο τέσσερις χιλιάδες τριακόσια νοικοκυριά δηλώνουν μηνιαίο εισόδημα πάνω από ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές, σαράντα δύο χιλιάδες νοικοκυριά δηλώνουν μηνιαίο εισόδημα πάνω από εφτακόσιες χιλιάδες (700.000) δραχμές και όλοι οι υπόλοιποι δηλώνουν κάτω από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές. Αυτό και μόνο

σημαίνει ότι υπάρχει φοροδιαφυγή.

Είναι επίσης άδικο, γιατί άλλοι πληρώνουν πολλά και άλλοι δεν πληρώνουν καθόλου, οπότε η χώρα στερείται πόρων για να κάνει κοινωνική πολιτική. Πρέπει να πω ότι οι κοινωνικές δαπάνες μας είναι οι χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Χρειαζόμαστε πόρους για να κάνουμε τέτοια πολιτική.

Καταθέτω, ομοίως, το σχετικό πίνακα, για να αποδείξω του λόγου μου το αληθές.

(Στο σημείο αυτό ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

ΚΡΑΤΗ - ΜΕΛΗ	ΔΑΠΑΝΕΣ ΩΣ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΟΥ ΑΕΠ	ΜΕΣΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΑΠΟΔΟΧΕΣ
 Δανία	35%	80%
 Φινλανδία	34%	-
 Σουηδία	36%	-
 Κάτω Χώρες	33%	50%
 Γερμανία	31%	65%
 Γαλλία	31%	73%
 Λουξεμβούργο	28%	-
 Ηνωμένο Βασίλειο	27,5%	27%
 Ιρλανδία	20%	63%
 Ιταλία	24,5%	40%
 Ελλάδα	21%	25%
 Πορτογαλία	21%	75%
 Ισπανία	22%	55%
 Ε.Ε. 15	28,5%	58%

2)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Αντιπροέδρου)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Στερείται όμως η χώρα πόρων για να βοηθήσει και τους αγρότες. Οι αγρότες αυτήν τη στιγμή χειμάζονται. Πράγματι, περνούν τις δυσκολότερες ώρες τους. Σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT, ο Έλληνας αγρότης έχει τη μεγαλύτερη μείωση του εισοδήματός του από τους υπόλοιπους Ευρωπαίους συναδέλφους του. Το εισόδημά του μειώθηκε κατά 16,4% και τα ελληνικά προϊόντα μειώθηκαν κατά 5,1% ως προς το θέμα των τιμών.

Η κατάσταση είναι απελπιστική και πρέπει να σταθούμε κοντά στον αγρότη. Πρέπει να τον βοηθήσουμε και να του συμπαρασταθούμε.

Επίσης, πρέπει να συμπαρασταθούμε στις ακριτικές περιοχές, όπως είναι η Θράκη και τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Πρέπει, κύριε Αντιπρόεδρε. Πρέπει!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Συμφωνούμε, κύριε Σπυριούνη.

Επειδή το παρελθόν της Κυβέρνησης απέδειξε ότι έκανε μεγάλα και σταθερά βήματα και εγγυάται το μέλλον, επειδή ο Προϋπολογισμός του 1999 συνδυάζει το οικονομικά ορθό και με το κοινωνικά δίκαιο, επειδή χειρίζεται το παρόν με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον, εγώ θα τον υπερψηφίσω, κύριε συνάδελφε και καλώ και εσάς να κάνετε το ίδιο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Ο Βουλευτής Καβάλας κ. Γεώργιος Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

Υπάρχει και δεύτερος ομιλητής με το όνομα Παναγιωτόπουλος και ανέφερα την εκλογική περιφέρεια, για να γίνει η διάκριση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ο σοσιαλιστής κ. Σρέντερ έκανε κατά της Ελλάδος δυσμενή πολιτική εν αντιθέσει με τον κ. Κολ, το μη σοσιαλιστή, ο οποίος στήριξε τη χώρα μας σε όλα τα σημεία πάντοτε και ήταν υπέρ της βοήθειας προς τις νότιες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις φτωχότερες κατά τεκμήριο.

Χθες ο κ. Παπαντωνίου δεν επεχείρησε να μας μεταφέρει σε έναν οικονομικό παράδεισο της Ελλάδος. Αυτό θα ήταν μια μελλοντική υπόχρεση. Επιχείρησε να μας πείσει ότι ζούμε σε παράδεισο. Αυτό για μένα είναι αδιανόητο. Αυτό δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα. Αυτό μου θυμίζει την εποχή που ήμουν δικηγόρος και προσπαθούσαμε να εξηγήσουμε το νόμο περί τεντιμποϊσμού, που έλεγε ότι για να υπαχθεί κάποιος στο νόμο αυτόν πρέπει να διαπράξει κάποια πράξη με ιδιαίτερα θρασύτητα.

Υπάρχει εδώ ιδιαίτερα θρασύτης. Έτσι εξηγείται και αυτό που λέει ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Κώστας Καραμανλής, ότι ο Πρωθυπουργός είναι εκτός πραγματικότητας. Διότι, αν την οικονομική πραγματικότητα τη μεταφέρει ο κ. Παπαντωνίου στον κύριο Πρωθυπουργό, ορθώς τότε ο κύριος Πρωθυπουργός είναι εκτός πραγματικότητας. Και μετά την ομιλία του κ. Παπαντωνίου προχθές θα κοιμήθηκε ευτυχής, ότι οδηγεί την Ελλάδα στον παράδεισο, που δεν βλέπουμε όμως.

Μίλησε για συναίνεση, είπε ότι προχωρεί στα μέτρα με κοινωνική συναίνεση. Φαίνεται ότι ο κ. Παπαντωνίου νομίζει ότι όλοι αυτοί που διαδηλώνουν, εργάτες, οικοδόμοι, δημόσιοι υπάλληλοι, ιδιωτικοί υπάλληλοι, υπάλληλοι διαφόρων εταιρειών κλπ., το κάνουν για να υποστηρίξουν την Κυβέρνηση, ότι λένε δηλαδή διαδηλώνοντας, "προχωρήστε, είμαστε μαζί σας".

Δεν νομίζω ότι είναι αυτό. Νομίζω ότι είναι μάλλον το αντίθετο και νομίζω ότι όλοι αυτοί αντιδρούν στην κυβερνητική πολιτική.

Διερωτάται κανείς γιατί διαμαρτυρόμεθα. Διαμαρτυρόμεθα διότι υπάρχουν συγκεκριμένες κακές πολιτικές. Πρώτα, πρώτα αυτό που δεν θα μπορούσα να χαρακτηρίσω πολιτική απάτη, θα το χαρακτηρίσω όμως πολιτικό παίγνιο, αυτή δηλαδή η σύγκριση, που κάνει συνεχώς ο κ. Παπαντωνίου μεταξύ του 1993 επί Νέας

Δημοκρατίας και της σημερινής οικονομικής καταστάσεως, είναι ορθή, είναι έντιμη; Όταν παρέλαβε ο κ. Μητσοτάκης τα ερείπια της δεκαετίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., των παροχών άνευ αντικρίσματος, των παροχών με δάνεια, όταν παρέλαβε όλους τους οικονομικούς δείκτες τόσο δυσμενείς, τι περιμένετε στα τρία χρόνια, να σώσει την Ελλάδα; Να κάνει το θαύμα; Δεν έγινε το θαύμα. Αν ήταν λοιπόν έντιμος ο κ. Παπαντωνίου, θα έλεγε, συγκρίνω τα καλά σημερινά μας αποτελέσματα με τα αποτελέσματα της δεκαετίας που εμείς κυβερνήσαμε και οδηγήσαμε στο αδιέξοδο τη χώρα. Δεν το κάνει όμως αυτό. Αποσιωπάται η δεκαετία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ομιλούν για την τριετία της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον κ. Μητσοτάκη.

Τι κάνατε με τις τράπεζες; Σας επερωτήσαμε, επανειλημμένως κάναμε σχέδια νόμου. Για την επιβάρυνση που υφίσταται ο πολίτης από την τράπεζα κάνατε τίποτε, προκειμένου να τον ελαφρύνετε; Όταν φέραμε το νόμο για την κατάργηση του ανατοκισμού ή για τον περιορισμό του ανατοκισμού, δεν τολμήσατε, γιατί ήρθαν οι τράπεζες και σας είπαν ότι δεν πρέπει να γίνει αυτό, διότι εμείς έχουμε μπει στο διεθνή ανταγωνισμό. Τι γίνεται με το διεθνή ανταγωνισμό των τραπεζών.

Οι τράπεζες πλέον δεν είναι όργανο της κυβερνήσεως για την άσκηση αναπτυξιακής πολιτικής. Είναι απλώς έμποροι χρήματος και προκειμένου να συγκρίνουν τα αποτελέσματά τους με τα αποτελέσματα των άλλων τραπεζών, επιτίπτουν κατά των οφειλετών και τους καταστρέφουν, αρκεί να δείξουν στα χαρτιά τους ότι πέτυχαν κάποιο οικονομικό αποτέλεσμα. Δεν είναι δυνατόν να μην παρέμβει η Κυβέρνηση στον τρόπο που ασκεί τραπεζιτική πολιτική η τράπεζα, είτε είναι κρατική είτε είναι ιδιωτική.

Θα σας πω ένα παράδειγμα, για να δείτε ότι πάμε σε κατήφορο που δεν ξέρω πώς θα γυρίσουμε.

Τομέας βιομηχανίας λιπασμάτων. Η Ελλάδα έχει τρεις βιομηχανίες λιπασμάτων, έχει τα φωσφορικά λιπάσματα της Καβάλας, έχει τη βιομηχανία της Θεσσαλονίκης και έχει και τη Δραπετσώνα. Οι ανάγκες της χώρας είναι ενάμισι εκατομμύριο τόνοι, από το οποίο μάλιστα πρέπει να αφαιρέσουμε διακόσιες χιλιάδες τόνους που δεν τα παράγουμε εδώ και πρέπει να εισαχθούν υποχρεωτικώς από το εξωτερικό. Η παραγωγή των τριών βιομηχανιών είναι δύο εκατομμύρια τόνοι. Ξέρουμε ότι η βιομηχανία της Καβάλας είναι η μόνη που διαθέτει προσόντα για να αντέξει στο διεθνή ανταγωνισμό, διότι έχει λιμάνι δικό της και είναι γνωστό ότι το μεταφορικό για το λίπασμα είναι τεράστιο στοιχείο κόστους. Δεν έχει μεν πρώτες ύλες η Ελλάδα, αλλά έχει λιμάνι η βιομηχανία φωσφορικών λιπασμάτων και μπορεί να αντέξει στον ανταγωνισμό. Κρατάει τη Δραπετσώνα, η οποία έχει ελλείμματα δισεκατομμυρίων, η ΣΥΝΕΛ χρωστάει στη βιομηχανία της Καβάλας δύο δισεκατομμύρια και έχει να παίρνει από τη Δραπετσώνα δύο δισεκατομμύρια. Κρατάει μια βιομηχανία που θα μπορούσε τώρα με τους Ολυμπιακούς Αγώνες να βρουν έναν τρόπο να αξιοποιήσουν το χώρο αυτό και να τακτοποιήσουν και τους εργαζομένους. Επομένως η ελευθέρη διακίνηση των λιπασμάτων θα μας βρει αδύναμους να αντέξουμε. Ήδη πολυεθνικές εταιρείες από τη Νορβηγία, που είναι πολύ ισχυρές, διότι διαθέτουν την πρώτη ύλη, έχουν πάρει βιομηχανίες. Πήραν μια βιομηχανία λιπασμάτων από τη Βουλγαρία με ένα δολάριο, συμβολική τιμή αγοράς ένα δολάριο. Διότι όφειλε πρώτες ύλες σ' αυτούς, συμψήφισαν τις πρώτες ύλες και την πήραν με ένα δολάριο.

Στην Ιταλία πήραν βιομηχανίες. Δημιουργούν ένα τεράστιο τρασ, το οποίο θα είναι τόσο μονοπωλιακό, ώστε δεν θα μπορέσει να αντέξει ο αγρότης. Θα είναι το θύμα αυτής της πολιτικής ο αγρότης, αν εμείς δεν μπορέσουμε να στηρίξουμε την ελληνική βιομηχανία. Και την ελληνική βιομηχανία την αφήνουμε στο έλεος, διότι δεν έχει η Κυβέρνηση πολιτική. Στοιχειώδη πολιτική να είχε, αν κρατούσε τις βιομηχανίες της Καβάλας και της Θεσσαλονίκης, που είναι οι μόνες βιώσιμες -κυρίως της Καβάλας, διότι η Θεσσαλονίκη όπως ξέρετε, είναι μέσα σε αστική περιοχή και δεν έχει δυνατότητες αναπτύξεως,

επεκτάσεως και μεταφοράς άνευ δαπανών των απορριμμάτων- τότε θα μπορούσαμε να ελπίζουμε σε κάτι.

Επομένως, κύριοι της Κυβερνήσεως, δεν σας κατηγορούμε αορίστως. Αυτά τα "ο Προϋπολογισμός είναι αληθής και σωστός" από τη μια μεριά, "ο Προϋπολογισμός είναι ψευδής και ανακριβής" από την άλλη, ο κόσμος τα ακούσει με περιφρόνηση. Θέλουμε να σας πούμε συγκεκριμένα πράγματα, σε συγκεκριμένους τομείς, στους οποίους κάνετε τεράστια λάθη. Σας απέδειξα με διάφορα παραδείγματα του λόγου το αληθές. Θα αναφέρω και τη σχέση τραπεζών με Ι.Κ.Α. Εάν δεν έχεις ασφαλιστική ενημερότητα, δεν μπορείς να πας στην τράπεζα να πάρεις λεφτά. Χρωστάς δέκα δραχμές στο Ι.Κ.Α. και θέλεις να πας στην τράπεζα, αλλά πρέπει να σου δώσει ασφαλιστική ενημερότητα το Ι.Κ.Α. για να πας να πάρεις λεφτά από την τράπεζα. Σου λέει, λοιπόν, το Ι.Κ.Α., δεν σου δίνω ασφαλιστική ενημερότητα, δεν μπορείς να πάρεις χρήματα, επομένως δεν μπορείς να πληρώσεις και το Ι.Κ.Α. Φαύλος κύκλος λοιπόν. Δεν μπορεί να βρεθεί ένας τρόπος, ώστε τα χρήματα που θα πάρεις από την τράπεζα, να τα δώσεις στο Ι.Κ.Α. με μια διαδικασία, ώστε να διακινηθεί το χρήμα; Είναι δυνατόν να κωλάμε σε τέτοια σημεία; Υπάρχουν τόσες και τόσες κατασχέσεις. Οι μικρομεσαίοι έχουν καταστραφεί τελείως. Δεν υπάρχουν μικρομεσαίοι. Κάτι με το Ι.Κ.Α., κάτι με τις τράπεζες, κάτι με τις υποχρεώσεις και τις ελλείψεις συνθηκών ανταγωνισμού, έχουν τελίως εξαφανιστεί. Πώς, λοιπόν, μ' αυτές τις προϋποθέσεις είναι δυνατόν να μας ομιλείτε περί ανάπτυξης. Εάν αναπτύσσεται το εθνικό εισόδημα με 3,5%, ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Όταν είναι βέβαιο ότι οι αγρότες έχουν χάσει από το εισόδημά τους -όπως όλοι παρεδέχθησαν ακόμη και οι δικοί σας Βουλευτές, και ο κ. Σγουρίδης προηγουμένως- και το γενικό εισόδημα αυξάνει, σημαίνει ότι μεγαλώνει το χάσμα. Ότι η διαφορά μεταξύ φτωχών και πλουσίων γίνεται μεγαλύτερη. Αυτή είναι η σοσιαλιστική σας δικαιοσύνη! Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κατσιλιέρης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η επιδίωξη της εισόδου της στην ΟΝΕ, αποτελεί μια αμετάθετη εθνική επιλογή που εκφράζει την συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Αυτήν ακριβώς την αμετάθετη εθνική επιλογή προσώθησαν και κατόρθωσαν να πετύχουν σε μεγάλο βαθμό βήμα προς βήμα οι πολιτικές των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τον Οκτώβριο του 1993 μέχρι σήμερα. Αυτόν τον εθνικό στρατηγικό στόχο εξυπηρέτησαν με τη μεγαλύτερη δυνατή συνέπεια και υπευθυνότητα οι προϋπολογισμοί που ψηφίστηκαν και επιτυχώς εκτελέστηκαν τα τελευταία πέντε χρόνια. Αυτόν ακριβώς τον εθνικό στρατηγικό στόχο υπηρετεί και ο φετινός Προϋπολογισμός, που έρχεται μάλιστα προς συζήτηση σε ένα κρίσιμο χρονικά σημείο για την επίτευξη αυτής της πανεθνικής προσπάθειας.

Αναμφίβολα, στην πορεία για την ένταξη στην ΟΝΕ υπήρξαν προβλήματα και εμπόδια. Αναμφισβήτητα, οι προσπάθειες που κατεβλήθησαν είχαν διάφορες παρενέργειες που προκάλεσαν, και προκαλούν ακόμη, αντιδράσεις και αναταράξεις. Όμως, έναν τέτοιον μεγέθους στόχο είναι χρήσιμο να τον συνεκτιμά κανείς λαμβάνοντας υπόψη του το κόστος μη πραγματοποιήσής του. Και στο σημείο αυτό νομίζω πως όλοι συνομολογούμε πως μια Ελλάδα αποκομμένη από τις διεθνείς εξελίξεις, βυθισμένη σε έναν ιδιότυπο εθνικό αυτισμό, θα ήταν μια Ελλάδα περιθωριοποιημένη, εκτεθειμένη σε μύριους κινδύνους και τελικά, μια Ελλάδα αδύναμη, υπανάπτυκτη και καθυστερημένη.

Τα όσα μέχρι σήμερα έχουν επιτευχθεί, χάρη στις προσπάθειες και τις θυσίες ολόκληρου του ελληνικού λαού, αποτελούν το στέρεο υπόβαθρο για να εκφράσει κανείς την πεποίθηση πως η είσοδός μας στον 21ο αιώνα θα συνοδευτεί με την ισότιμη συμμετοχή μας στην ΟΝΕ.

Η μείωση του κρατικού ελλείμματος κατά το 1998 στο 2,2% και η πρόβλεψη πως κατά το 1999 θα φθάσει στο 1,9%, ενώ το σχετικό

κριτήριο για την ένταξη στην ΟΝΕ είναι στο 3%, αποτελεί ήδη ένα μεγάλο κεκτημένο. Η μείωση του δημόσιου χρέους στο 105% του ΑΕΠ αποτελεί ένα δεύτερο μεγάλο κεκτημένο. Η αποκλιμάκωση του πληθωρισμού στο 4% αποτελεί ήδη ένα σημαντικό βήμα για την ικανοποίηση του τρίτου σχετικού κριτηρίου ένταξης στην ΟΝΕ.

Τέλος, όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι βρισκόμαστε πολύ κοντά στην επίτευξη και του τέταρτου κριτηρίου για την ένταξη στην ΟΝΕ, που είναι η αποκλιμάκωση στα επιτόκια των δεκαετών ομολόγων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μια συνεχώς επαναλαμβανόμενη, επίμονη, αλλά και μονότονη αντιπολιτευτική καταστροφολογία επιχειρεί να θέσει σε αμφισβήτηση την πραγματικότητα αυτή, που χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού γίνεται χειροπιαστή.

Διατείνονται κάποιοι, υποστηρικτές κατά τα άλλα της ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ, πως η σύγκλιση της οικονομίας μας προς τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες είναι ονομαστική και όχι πραγματική. Προφανώς δεν λαμβάνουν υπόψη τους πως ταυτόχρονα με την επίτευξη των δημοσιονομικών επιδόσεων, που ανέφερα πριν, η χώρα μας το 1998 παρουσίασε αύξηση του ρυθμού του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος κατά 3,5%, έναντι 2,7% του μέσου όρου αύξησης του ΑΕΠ των άλλων χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ για το 1999 προβλέπεται αύξηση 3,7% για την Ελλάδα, έναντι 3% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προφανώς, επίσης, δεν λαμβάνουν υπόψη τους, αλλά αντίθετα αποκρύπτουν, ότι ο ρυθμός αύξησης των επενδύσεων στην Ελλάδα το 1998 έφθασε στο 10% και είναι σταθερά αυξανόμενος από το 1995, όταν φέτος στην Ευρωπαϊκή Ένωση ο μέσος όρος αύξησης των επενδύσεων κινήθηκε γύρω στο 4,5%.

Αλήθεια, αυτά δεν είναι στοιχεία που πιστοποιούν πως ταυτόχρονα με την ονομαστική σύγκλιση επιτυγχάνεται και η πραγματική σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας με τις οικονομίες των εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Γιατί θα πρέπει αυτή η πραγματικότητα να συσκοτιστεί λόγω αντιπολιτευτικών μικροσκοπιμοτήτων; Γιατί θα πρέπει άραγε ο πειρασμός της μικροπολιτικής να αποτελεί σύμβουλο για τυφλές αρνήσεις και αβασάνιστες απορρίψεις;

Αγαπητοί συνάδελφοι, με τα όσα προανέφερα, θέλησα να περιγράψω μία πραγματικότητα, όπως αυτή διαμορφώνεται μέσα από τα υπάρχοντα οικονομικά δεδομένα. Αυτό βεβαίως δεν σημαίνει πως η κατάσταση της οικονομίας μας είναι ρόδινη. Ούτε πολύ περισσότερο πως δεν υπάρχουν προβλήματα που έστω και μέσα από την πραγματικά επώδυνη προσπάθεια για την επίτευξη των κριτηρίων για την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ δεν θα πρέπει να αντιμετωπιστούν. Σαφώς και υπάρχουν προβλήματα σε συγκεκριμένες πλευρές της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

Ειδικότερα στον κοινωνικό τομέα θα πρέπει να ενισχυθούν ακόμη περισσότερο οι προσπάθειες για την ανάπτυξη του κοινωνικού κράτους. Η αύξηση κατά 50% μέσα στο 1999 του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης, που δίνεται σε τριακόσιους χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους, πρέπει να συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια, για να ουσιαστικοποιηθεί η ενίσχυση που τους οφείλουμε.

Θα πρέπει ακόμα να ουσιαστικοποιηθούν οι προσπάθειες για την καταπολέμηση της ανεργίας και να εφαρμοστούν σύντομα και με αρτιότητα τα σχετικά προγράμματα που εξαγγέλλονται, για να είναι αποτελεσματικά. Τα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές, που έχουν προϋπολογιστεί για επανένταξη, εκπαίδευση και κατάρτιση νέων ανέργων, θα πρέπει άμεσα να αξιοποιηθούν, να πιάσουν τόπο.

Θεωρώ επιπλέον αναγκαίο να επιταχυνθούν ακόμη περισσότερο όλες οι ενέργειες, που θα θέσουν τέλος σε μία από τις χειρότερες πηγές κοινωνικής αδικίας, στη φοροδιαφυγή, και ακόμα να εξορθολογιστεί με πιο γρήγορους ρυθμούς το φορολογικό μας σύστημα, ώστε να γίνει πραγματικότητα η δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών.

Με ένα τέτοιο πλέγμα μέτρων, καθώς και με μία σειρά παρεμφερών παρεμβάσεων, θα υλοποιηθεί σε όλες του τις

πτυχές ο στρατηγικός στόχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για σταθεροποίηση, ανάπτυξη και κοινωνική αλληλεγγύη. Στόχος που όλα δείχνουν ότι θα αρχίσει να γίνεται απόλυτα ορατός από όλους από το 1999, αφού από τη μεγάλη ανεμενόμενη μείωση των τραπεζικών επιτοκίων στο 6% έως 7%, θα εξοικονομηθούν πάνω από οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) δραχμές, προκειμένου να διατεθούν για την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια, την κοινωνική ασφάλιση αλλά και για τους άνεργους, τους χαμηλοσυνταξιούχους, τους χαμηλόμισθους και τις ευπαθείς ομάδες πληθυσμού.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θεωρώ αναγκαίο να επισημάνω πως είναι εθνικά χρήσιμο να ληφθεί κάθε δυνατή μέριμνα, ώστε ο Προϋπολογισμός, που αποτελεί θεμελιώδες εργαλείο άσκησης πολιτικής, να στοχεύει σταθερά στην ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη και την αναζωογόνηση της υπαίθρου.

Για να γίνω κατανοητός, ας μου επιτραπεί να αναφέρω δύο παραδείγματα από την Περιφέρεια Πελοποννήσου. Παράδειγμα πρώτο: η αναβάθμιση και διεύρυνση του ΤΕΙ Καλαμάτας με τη δημιουργία τεσσάρων νέων τμημάτων θα λειτουργούσε ως μοχλός ανάπτυξης στο ευρύτερο γεωγραφικό πλαίσιο της Περιφέρειας Πελοποννήσου, της οποίας αποτελεί το μοναδικό τριτοβάθμιο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Παράδειγμα δεύτερο: τα έργα ολοκλήρωσης του εθνικού δρόμου Τρίπολης-Καλαμάτας θα ολοκληρώναν το διευρωπαϊκό οδικό άξονα, που ξεκινάει από το Γκντανσκ της Πολωνίας, διέρχεται από δώδεκα χώρες και καταλήγει στην Καλαμάτα, ενώνοντας τη Βαλτική με τη Μεσόγειο.

Υπάρχει κανείς που να μην αντιλαμβάνεται τις ανυπολόγιστες ωφέλειες που θα προκύψουν όχι μόνο για την κεντρική και νότια Πελοπόννησο, αλλά και για την εθνική μας οικονομία γενικότερα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Καλά το λέτε, αλλά το έργο αυτό το σταμάτησε η Κυβέρνησή σας.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Δεν το σταμάτησε η Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση το προχωρά με γοργούς ρυθμούς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Εγώ θα ήθελα με διπλούς άξονες.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ: Είναι σε εξέλιξη, κύριε Πρόεδρε. Για την ολοκλήρωση μιλάμε.

Στην αναζωογόνηση της υπαίθρου θα μπορούσε να συντελέσει καθοριστικά η σχεδιασμένη προώθηση της αναδιάρθρωσης των αγροτικών καλλιεργειών και του εκσυγχρονισμού της ελληνικής αγροτικής παραγωγής, με την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών, της βιοτεχνολογίας, καθώς και την υιοθέτηση όλων των σύγχρονων μεθόδων καλλιέργειας. Παράλληλα θα πρέπει να ασκηθούν πολιτικές στα πλαίσια της εκτέλεσης του Προϋπολογισμού, έτσι ώστε να ενισχυθεί το εισόδημα των αγροτών μέσα από την εξυγίανση του εμπορικού κυκλώματος και το κλείσιμο της ψαλίδας ανάμεσα στις τιμές παραγωγού και καταναλωτή, καθώς και μέσα από τη μείωση του κόστους παραγωγής.

Και όλα αυτά για να μην ερημώσει ακόμα περισσότερο η ελληνική ύπαιθρος και το κόστος της μη αγροτικής αναδιάρθρωσης μεταβληθεί σε δυσβάσταχτο εθνικό κόστος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός αυτός είναι ένας προϋπολογισμός εθνικής προοπτικής. Η ψήφισή του αποτελεί ψήφο εμπιστοσύνης στην Ελλάδα και στο αύριο του λαού μας. Ας μην την αρνηθούμε. Ας απαντήσουμε καταφατικά στο στοίχημα του 21ου αιώνα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Τατούλης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συναδελφοί, ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος στην τελευταία του έκθεση για την ελληνική οικονομία σημειώνει: "Εάν κατά τη διάρκεια του 1998 αποδειχθεί ότι η δημοσιονομική και η διαρθρωτική πολιτική και οι εξελίξεις της αγοράς εργασίας και αγαθών δεν συμβάλλουν στον επιθυμητό βαθμό στην επιδιωκόμενη αποκλιμάκωση του πληθωρισμού, η Τράπεζα της Ελλάδος θα είναι υποχρεωμένη να ασκήσει αυστηρότερη νομισματική πολιτική, προκειμένου να

επιτευχθεί η επιβράδυνση του πληθωρισμού κάτω από το 2% έως το τέλος του 1999".

Η προσπάθεια όμως αποκλιμάκωσης του πληθωρισμού, κυρίως με μέσα νομισματικής πολιτικής, θα έχει τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα δυσμενείς επιπτώσεις στην οικονομική δραστηριότητα και τα δημόσια οικονομικά, λόγω της αύξησης των επιτοκίων που θα συνεπάγεται. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο έχει σημασία η οικονομική πολιτική που εφαρμόζεται και η πολιτική τιμών και αμοιβών να είναι συνεπείς με την αντιπληθωριστική κατεύθυνση της νομισματικής πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επισημάνσεις αυτές του κ. Παπαδήμου επαναλαμβάνονται σταθερά τα τελευταία χρόνια σε όλες τις εισηγητικές εκθέσεις. Δυστυχώς, όμως, απευθύνεται "σε ότα μη ακουόντων" ή "μη ακουόντων, αλλά μη δυναμένων να αντιδράσουν".

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση, είτε δεν αντιλαμβάνεται ότι το εφαρμοζόμενο μείγμα οικονομικής πολιτικής είναι λανθασμένο είτε το αντιλαμβάνεται αλλά αδυνατεί να το αλλάξει. Μάλλον συμβαίνουν και τα δύο. Από τη μία πλευρά ορισμένα μέλη της Κυβέρνησης και του κυβερνώντος κόμματος κατανοούν την ανάγκη για διαρθρωτικές μεταβολές, κατανοούν την ανάγκη για εφαρμογή μιας πραγματικά σταθεροποιητικής δημοσιονομικής και εισοδηματικής πολιτικής, αλλά δεν μπορούν να κάνουν κάτι, γιατί συναντούν εμπόδια, τόσο μέσα στην Κυβέρνηση όσο και μέσα στο ίδιο τους το κόμμα.

Από την άλλη πλευρά υπάρχουν μέλη της Κυβέρνησης και του κυβερνώντος κόμματος με αντιλήψεις περασμένων δεκαετιών, οι οποίοι εκδηλώνουν πλήρη αδυναμία να αντιληφθούν τη σύγχρονη πραγματικότητα και την ανάγκη για συνεχείς δημοσιονομικές και διαρθρωτικές προσαρμογές. Αποτέλεσμα αυτού του διχασμού απόψεων και αντιλήψεων για το δέον γενέσθαι είναι οι βραδύτατοι ρυθμοί του κυβερνητικού έργου σε όλα τα επίπεδα.

Οι διαρθρωτικές μεταβολές γίνονται με το σταγονόμετρο και εφόσον οι υπέρμαχοί τους υπερισχύσουν αυτών που τις πολεμούν.

Η όποια δημοσιονομική προσαρμογή γίνεται με λογιστικά τεχνάσματα -βλέπε αποκτήσεις στοιχείων ενεργητικού, εθνικολογιστικές προσαρμογές, λειτουργία ΔΕΚΑ, μεταφορές τόκων και άλλα- και με ανελέητο φοροκνηνηγό. Πολύ φοβούμαι ότι ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος πολύ δύσκολα θα βρει συμπαραστάτη στο εξαιρετικά δύσκολο έργο του, που έχει σαν στόχο την τήσασευση του πληθωρισμού.

Είναι σχεδόν βέβαιο ότι όσο υπάρχει αυτή η Κυβέρνηση, θα συνεχίζει να επιδιώκει την ταυτόχρονη επίτευξη δύο στόχων πολιτικής: Μείωση πληθωρισμού και συναλλαγματική σταθερότητα με ένα μόνο μέσο πολιτικής στη διάθεσή της, τα επιτόκια. Μοιάζει με τον κυνηγό που προσπαθεί να πετύχει ταυτόχρονα δύο στόχους με ένα και μοναδικό όπλο που διαθέτει. Ο κίνδυνος της αποτυχίας πάντοτε ελλοχεύει και αλίμονό μας αν πραγματοποιηθεί.

Ας δούμε τώρα με τη βοήθεια ορισμένων στοιχείων τις σημαντικότερες αδυναμίες του εφαρμοζόμενου μίγματος της οικονομικής πολιτικής.

Η μείωση του πληθωρισμού τα τελευταία χρόνια στηρίχθηκε σχεδόν αποκλειστικά στη σταθερή συναλλαγματική ισοτιμία της δραχμής και τα υψηλά ονομαστικά και πραγματικά επιτόκια. Οι υπόλοιπες πολιτικές είχαν ελάχιστη ή και αρνητική συμβολή στην αντιπληθωριστική προσπάθεια.

Συγκεκριμένα, η εισοδηματική πολιτική είχε σαφώς πληθωριστικό χαρακτήρα, αφού οι εισοδηματικές αυξήσεις ξεπερνούν τον αναμενόμενο ρυθμό πληθωρισμού προσαυξημένο κατά το ποσοστό αύξησης της παραγωγικότητας. Για παράδειγμα, το 1996, έτος προεκλογικό, οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων αυξάνονται κατά 18,5%, ενώ το 1997 κατά 17,5% και το 1998 προβλέπεται αύξηση κατά 7,3%.

Όσον αφορά τις ΔΕΚΟ, υπάρχει πλήρης απειθαρχία και η κατάσταση είναι εντελώς ανεξέλεγκτη. Εξάλλου, η δημοσιονομική πολιτική είχε ελάχιστα αντιπληθωριστικό χαρακτήρα, αφού τα πραγματικά, σε αντίθεση με τα εμφανιζόμενα πρωτογενή, πλεονάσματα ήταν εξαιρετικά μικρά. Σύμφωνα με

την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού, το πραγματικό πρωτογενές πλεόνασμα του κρατικού προϋπολογισμού ήταν το 1997 λιγότερο από 1,9% του ΑΕΠ, ενώ το εμφανιζόμενο πλασματικό πρωτογενές πλεόνασμα ήταν 3,5% του ΑΕΠ. Το ίδιο συμβαίνει και φέτος, όπου το πραγματικό πρωτογενές πλεόνασμα είναι λιγότερο από 2,9% του ΑΕΠ, ενώ το εμφανιζόμενο πλασματικό είναι 4,7% του ΑΕΠ. Υπολογίσαμε τα πραγματικά πλεονάσματα από τα εμφανιζόμενα πλασματικά, αφού αφαιρέσαμε τα κονδύλια που αναφέρονται ως αποκτήσεις στοιχείων ενεργητικού και εθνολογιστικές προσαρμογές. Τα πρώτα στην ουσία είναι επιχορηγήσεις ζημιωγόνων ΔΕΚΟ, που βαφτίστηκαν ως αποκτήσεις στοιχείων ενεργητικού και έτσι δεν υπολογίζονται στις πρωτογενείς δαπάνες. Τα δεύτερα είναι οι δαπάνες που γίνονται στην παρούσα δημοσιονομική χρήση, αλλά μεταφέρονται σε κάποια παλαιότερη με το πρόσχημα της εθνικολογιστικής προσαρμογής. Αν αφαιρούσαμε από το εμφανιζόμενο πλασματικό πρωτογενές πλεόνασμα και τις δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού, που καλύπτει η ΔΕΚΑ, τότε το πρωτογενές πλεόνασμα θα ήταν ακόμα μικρότερο.

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, δεν μειώνονται έτσι οι κρατικές δαπάνες. Η αλλαγή του λογιστικού τρόπου παρακολούθησης των κρατικών δαπανών, όπως ισχυρίσασθε, που υπαγορεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν συνιστά πραγματικά μείωση δαπανών. Οι επιπτώσεις στη λειτουργία της οικονομίας είναι οι ίδιες, ανεξάρτητα από τον τρόπο λογιστικής παρακολούθησης των δαπανών.

Η αδυναμία περιορισμού των κρατικών δαπανών σας αναγκάζει, επίσης, σε υπερφορολόγηση των συνεπών φορολογουμένων. Συγκεκριμένα, τα φορολογικά έσοδα, από 21,5% στο ΑΕΠ το 1993, αυξήθηκαν στο 24,2% το 1998.

Κύριε Υπουργέ, ο συνεπής φορολογούμενος δεν έχει σήμερα άλλη καμιά φοροδοτική ικανότητα. Αν μπορείτε, πιάστε τους φοροφυγάδες και τους φοροκλέφτες. Έτσι θα εξασφαλίσετε περισσότερα έσοδα για το υπερτρωφικό και αναποτελεσματικό κράτος και θα κάνετε κοινωνικά δικαιότερη την κατανομή των φορολογικών βαρών.

Ωστόσο, μην ξεχνάτε ότι η υπερβολική φορολόγηση ενισχύει όχι μόνο τη φοροδιαφυγή αλλά και τη φοροαποφυγή. Σε λίγο θα τρέχετε να συλλάβετε όχι μόνο τη φοροδιαφεύγουσα φορολογητέα ύλη, αλλά και τον φοροαποφεύγοντα φορολογούμενο, που θα σπεύσει να αποδημήσει σε φορολογικούς παραδείσους. Και θα πρέπει να γνωρίζετε ότι σήμερα ο φορολογικός ανταγωνισμός στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί μέγιστο πρόβλημα και έχει οξυνθεί ιδιαίτερα επικίνδυνα.

Ας ρίξουμε μια ματιά τώρα και στη διαρθρωτική σας πολιτική. Εδώ η κατάσταση είναι εντελώς απογοητευτική. Σε ένα σύγχρονο κόσμο, που τον χαρακτηρίζουν οι ταχύτατες τεχνολογικές εξελίξεις και η παγκοσμιοποίηση των αγορών, οι διαρθρωτικές μεταβολές είναι όρος επιβίωσης για μια οικονομία. Εσάς φαίνεται να μη σας αγγίζουν αυτά. Το κράτος εξακολουθεί να κατέχει ένα τεράστιο μερίδιο στους παραγωγικούς πόρους της οικονομίας. Μέχρι πρόσφατα μιλούσατε για μετοχοποιήσεις, αλλά καμιά μετοχοποίηση δεν κάνατε. Τώρα έχετε αρχίσει να μιλάτε ευθέως για ιδιωτικοποιήσεις ή αποκρατικοποιήσεις και το μόνο που κάνετε είναι ελάχιστες μετοχοποιήσεις.

Κατορθώσατε να πουλήσετε την Τράπεζα Κρήτης μετά από τρεις διαγωνισμούς. Οι αποτυχίες με την Ιονική Τράπεζα και τα ΚΑΕ δείχνουν εναργέστατα τη διχονομία που επικρατεί, τόσο στη Κυβέρνηση όσο και στο κυβερνών κόμμα και την οποία έθιξε στην αρχή της ομιλίας μου. Κάποιοι προσπαθούν να προωθήσουν κάποιες αποκρατικοποιήσεις και κάποιοι άλλοι μέσα στο ίδιο κόμμα, μέσα στην ίδια τη Κυβέρνηση, τις εμποδίζουν.

Το ίδιο συμβαίνει και με τις περίφημες καταργήσεις και συγχωνεύσεις φορέων. Μέχρι σήμερα δεν έχουμε δει ούτε μια κατάργηση ούτε μια συγχώνευση. Ο περιβόητος Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων ζει και βασιλεύει και έχει ακόμη υπό τον έλεγχο του επιχειρήσεις που η φυσική τους θέση είναι σαφώς στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας. Τρανό παράδειγμα η "SOFTEX".

Ακούσαμε πριν από λίγες μέρες την Υπουργό Ανάπτυξης να ξανααναγγέλει την κατάργηση του Οργανισμού Ανασυγκρότησης μετά από δύο χρόνια. Αν θέλετε εδώ και τώρα πρέπει να καταργήσετε τον Οργανισμό Ανασυγκρότησης, γιατί βαρύνει τα μέγιστα την ελληνική οικονομία, αποτελεί εμπόδιο και για την πορεία μας για την ΟΝΕ, αλλά γενικότερα για την πορεία μας μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ. Εκτός κι αν στοχεύει το Υπουργείο Ανάπτυξης να ξαναχρησιμοποιήσει τον ΟΑΕ για καινούριες μετοχοποιήσεις.

Είναι καιρός να τολμήσετε. Αν δεν μπορείτε, ομολογήστε την αδυναμία σας και ο τόπος θα βρει σίγουρα το δρόμο του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. Βλαχόπουλος έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως είναι η πρώτη φορά που για τη συζήτηση στον Προϋπολογισμό η θέση της Αντιπολίτευσης είναι τόσο αποδυναμωμένη, γιατί μόνο έτσι εξηγείται η κριτική που ασκήθηκε κυρίως από τον εισηγητή και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, οι οποίοι απέφυγαν να αγγίσουν ό,τι έχει σχέση με την προοπτική ένταξης της χώρας μας στην Οικονομική Νομισματική Ένωση, δηλαδή με την οικονομική πολιτική που ασκήθηκε αυτά τα χρόνια.

Προτίμησαν και αναλύθηκαν σε αποσπασματικές δημαγωγικές αναφορές, πελαγοδρομώντας στη θάλασσα της φθηνής δημαγωγίας και του ανεύθυνου λαϊκισμού. Ένα μόνο παράδειγμα θα πω. Κατηγορήσατε την Κυβέρνηση, γιατί αύξησε τα έσοδα από φόρους κατά πεντακόσια και χίλια δισεκατομμύρια φέτος και πέρυσι. Δεν είπατε, όμως, ότι αυτά τα έσοδα προήλθαν από τον περιορισμό της φοροδιαφυγής, από την αύξηση εισπραχθείς ΦΠΑ κατά 14,5%, από τη φορολόγηση των κερδών των τραπεζών, από τη φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, από τη φορολόγηση των χρηματιστηριακών προϊόντων. Κατηγορείτε επίσης την Κυβέρνηση, γιατί δεν ολοκλήρωσε τη λειτουργία του TAXIS. Μα, αν είχε λειτουργήσει το σύστημα αυτό, η αύξηση των φορολογικών εσόδων, για την οποία κατηγορείτε την Κυβέρνηση, θα ήταν ακόμη μεγαλύτερη.

Θέλετε, λοιπόν, το TAXIS ή δεν το θέλετε; Πάντως η Κυβέρνηση θα το ολοκληρώσει πολύ σύντομα.

Φυσικά, δεν θα επιθυμούσα να αναφερθώ στο πόσο συνέβαλε και συμβάλει στο οικογενειακό εισόδημα, αλλά και στην εξασφάλιση πόρων που θα είναι διαθέσιμοι για υγεία, παιδεία, ανάπτυξη, η μείωση του πληθωρισμού, του ελλείμματος των επιτοκίων και των δανειακών υποχρεώσεων της χώρας, χωρίς φυσικά αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν προβλήματα σε μεγάλες κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι αγρότες, οι συνταξιούχοι, οι χαμηλόμισθοι, οι άνεργοι και κυρίως οι νέοι άνεργοι. Αυτά αναλύθηκαν και από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας και από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και γνωρίζουν οι πολίτες ότι από δω και πέρα η Κυβέρνηση θα έχει περισσότερες δυνατότητες για ενίσχυση των χαμηλοσυνταξιούχων, των αγροτών, των ανέργων, κλπ.

Αυτό σημαίνει ότι η Κυβέρνηση θα μπορεί να αρχίσει ένα διάλογο για ένα δικαιότερο φορολογικό σύστημα, που θα αναδιανέμει τον πλούτο σε βάρος του κεφαλαίου, αφού οι εργαζόμενοι πληρώσαν με θυσίες για πολλά χρόνια τις προσπάθειες για εξυγίανση της οικονομίας. Ακόμη, μπορούμε να συζητήσουμε και την εφαρμογή του τριανταπενταώρου, όπου είναι δυνατόν, για να συμβάλουμε και μ'αυτόν τον τρόπο στην αντιμετώπιση της ανεργίας. Να παρέμβουμε αποφασιστικά στη στήριξη της ελληνικής υπαίθρου για αναπτυξιακούς και εθνικούς λόγους, γιατί η ύπαιθρος παράγει, η ύπαιθρος γεννά, η ύπαιθρος δημιουργεί πολιτισμό.

Πρέπει ένα μέρος του πλούτου, που μεταφέρθηκε εδώ και πολλές δεκαετίες και συσσωρεύτηκε ιδιαίτερα στο Λεκανοπέδιο Αττικής από δραστηριότητες που αξιοποιούσαν και εκμεταλλεύονταν την αγροτική παραγωγή, τις τουριστικές δυνατότητες και τον ορυκτό πλούτο της χώρας, να επιστραφεί στην ελληνική περιφέρεια, με δημιουργία υποδομών, με

καθιέρωση ισχυρών κινήτρων στους επενδυτές, με ταχύτερη αποκέντρωση υπηρεσιών και αρμοδιοτήτων, με ίδρυση και λειτουργία πανεπιστημίων και όχι παραρτημάτων κάποιων πανεπιστημίων, όπως επιχειρείται να γίνει στη δυτική Μακεδονία. Ακόμη, με στήριξη των τοπικών κρατικών και ιδιωτικών επιχειρήσεων, γιατί παραδείγματος χάριν, στο χώρο των λιπασμάτων έκλεισε πρώτα η ΑΕΒΑΛ, ενώ έπρεπε να κλείσει η Δραπετσώνα πριν από δύο χρόνια. Έτσι ήταν αρχικά ο σχεδιασμός, αλλά κάπου στο δρόμο στράβωσε.

Να στηριχθεί ο κλάδος της γούνας στην περιοχή μας, που είναι ένας κρίσιμος κλάδος, που σήμερα διέρχεται κρίση και απασχολεί πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες εργαζόμενους και είναι η βαριά βιομηχανία της περιοχής μας. Να εφαρμοστούν άμεσα τα μέτρα για τους νέους αγρότες. Να γίνει η επέκταση του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης και στους συνταξιούχους του ΟΓΑ.

Να ενεργοποιηθεί ο νόμος για την εταιρεία αξιοποίησης αγροτικής γης, για να περάσει η γη στους πραγματικούς αγρότες, γιατί η μίσθωση αυτής της γης είναι ακόμα ένας τρόπος για να μεταφέρεται εισόδημα από την ύπαιθρο στις πόλεις.

Ακόμα, κύριε Υπουργέ της Γεωργίας, θα πρέπει να μειωθούν δραστηρίως τα επιτόκια για τους αγρότες και να προχωρήσουμε σε ρύθμιση των χρεών των αγροτών και όχι των συνεταιρισμών και να ξαναδούμε το ρόλο της Αγροτικής Τράπεζας στον αγροτικό χώρο, γιατί, δυστυχώς, το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας των αγροτών, είναι υποθηκευμένο στην Αγροτική Τράπεζα.

Απευθυνόμενος και προς τον κύριο Πρωθυπουργό και προς την Κυβέρνηση θα έλεγα ότι το δεύτερο Κοινωνικό Πλαίσιο ήταν το πλαίσιο στήριξης των μεγάλων έργων. Θα πρέπει το τρίτο Κοινωνικό Πλαίσιο, το Πακέτο Σαντέρ, να είναι το πλαίσιο στήριξης της ελληνικής υπαίθρου και της αγροτικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και στην ΟΝΕ σε λίγο θα είμαστε μέλη και θεσμικά και οικονομικά θα μπορούμε να προετοιμαστούμε για το νέο αυτό ξεκίνημα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον 21ο αιώνα. Όμως, θα έχουμε χτίσει στην άμμο, αν δεν προσέξουμε τη νέα γενιά, η οποία θα είναι αυτή που θα πάρει τη σκυτάλη από εμάς, γιατί είναι αυτή που θα οδηγήσει τη χώρα μας και το έθνος μας στην κοινή πορεία των ευρωπαϊκών λαών. Γιατί είναι οι νέοι που θα ζήσουν και ταυτόχρονα θα διαχειριστούν όλες αυτές τις μεγάλες αλλαγές, που ήδη συζητούνται, κάποιες κυοφορούνται και κάποιες ήδη εφαρμόζονται.

Ούτε εμείς ούτε οι νέοι μας λοιπόν μπορούμε και πρέπει να αγνοήσουμε όσα γεγονότα και προοπτικές εξελίσσονται με γρήγορους ρυθμούς, με πρωτοφανείς μεθόδους στο χώρο της Ευρώπης αλλά και παγκόσμια. Δύο είναι οι τομείς του ενδιαφέροντος που σήμερα είναι τομείς αιχμής για τους νέους μας. Είναι ο τομέας της απασχόλησης και ο τομέας της εκπαίδευσης. Είναι δύο διαφορετικοί τομείς, αλλά βαθιά αλληλεξαρτώμενοι και αλληλοτροφοδοτούμενοι. Ήδη στις ευρωπαϊκές χώρες υπάρχει ένα χάσμα, το οποίο διευρύνεται ανάμεσα στην εκπαίδευση που χρειάζονται οι νέοι και στην εκπαίδευση που λαμβάνουν. Το εκπαιδευτικό σύστημα είναι εκείνη η διαδικασία που εφοδιάζει το ανθρώπινο δυναμικό με γνώσεις, με εμπειρίες, με δεξιότητες και με ικανότητες. Ήδη στην πατρίδα μας ξεκίνησε η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση σαν μια αναγκαιότητα, που θέλουμε και πρέπει να απαντήσει θετικά σε μια εποχή ραγδαίων μεταβολών και βαθύτερων αλλαγών που βρίσκονται σε εξέλιξη τα τελευταία χρόνια και έχουν σαν επίκεντρο την επανάσταση της γνώσης.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, που σήμερα επιχειρείται στη χώρα μας, εξασφαλίζει την ισότιμη πρόσβαση στα αγαθά της παιδείας, τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, την ανθρωπιστική παιδεία και τη γνώση της ιστορικής και πολιτισμικής παράδοσης του λαού μας.

Το άνοιγμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με τα νέα τμήματα, τα προγράμματα σπουδών επιλογής, το ελληνικό ανοικτό πανεπιστήμιο, προϋποθέτουν αναβάθμιση του λυκείου και τη μετεξέλιξή του στο ενιαίο λύκειο που επιχειρείται. Ένα ενιαίο λύκειο που θα προετοιμάζει τους αυριανούς σπουδαστές και φοιτητές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Αυτό το λύκειο χρειάζεται εκπαιδευτικό προσωπικό διαρκώς επιμορφούμενο. Χρειάζεται νέο αίμα στα σχολεία με προσλήψεις εκπαιδευτικών και χρειάζεται αξιολόγηση του έργου του εκπαιδευτικού. Ταυτόχρονα, όμως, χρειάζεται αξιοπρεπώς αμειβόμενους εκπαιδευτικούς, γιατί η συμβολή του εκπαιδευτικού στο αποτέλεσμα της εκπαιδευτικής διαδικασίας είναι καθοριστική, γιατί η αποστολή του εκπαιδευτικού είναι περισσότερο υπεύθυνη και γιατί απαιτείται κόπος και φιλότιμη προσπάθεια και μεράκι για να ανταποκριθεί στις ανάγκες του μαθητή, της τάξης, του σχολείου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Στο σημείο αυτό οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι μέσα σε κάθε εκπαιδευτικό υπάρχει ακόμη και σήμερα "η συνειδηση του δασκάλου", ανεξάρτητα από παραταξιακή και κομματική ένταξη. Ο εκπαιδευτικός αισθάνεται πρώτα δάσκαλος, αισθάνεται λειτουργός του πνεύματος και πιστεύω σήμερα, που τα παιδιά είναι στους δρόμους, οι εκπαιδευτικοί μας, οι δάσκαλοι των παιδιών μας θα λειτουργήσουν "ως πραγματικοί δάσκαλοι".

Σ' αυτό το λύκειο, που προάγεται και καλλιεργείται η συνθετική σκέψη και κρίση, η γενικότερη σφαιρική μόρφωση, η προεπαγγελματική εκπαίδευση, δεν έχει θέση η "παπαγαλία". Αυτός ο τρόπος και η μεθοδολογία διδασκαλίας διαμορφώνει έναν άλλον τρόπο αξιολόγησης του μαθητή, που δυστυχώς πανικόβαλε γονείς και μαθητές και τους έστειλε στα φροντιστήρια. Πιστεύω ότι αυτό θα είναι προσωρινό και όταν όλοι κατανοήσουν τη σημασία και τη φιλοσοφία της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, θα επιστρέψουν και πάλι στα σχολεία.

Ίσως η ελλιπής και αργοπορημένη ενημέρωση, ίσως η εσκεμμένη παραπληροφόρηση από διάφορες πλευρές, ίσως κάποιες ασάφειες του νόμου, διαμόρφωσαν ένα κλίμα δικαιολογημένης ανασφάλειας σε γονείς και παιδιά.

Σε αυτό το σημείο, θέλοντας και εγώ να συμβάλω στον προβληματισμό και την ενημέρωση, πρώτα των μαθητών και μετά των γονιών, των εκπαιδευτικών και των κομμάτων, θα ήθελα να αναφερθώ στα τρία-τέσσερα σημεία, που είναι σημεία αντιπαράθεσης.

Πόσο επηρεάζει ο προφορικός βαθμός κάθε μαθήματος το σύνολο των μορίων ενός μαθητή, που θα έγραφε από 13 έως 20 σε όλα τα γραπτά μαθήματα; Ξέρετε πόσο επηρεάζει; Μόνο κατά μισό μόριο. Κατά μισό μόριο, κύριε Μπρατάκο, επηρεάζει και να βγείτε να το πείτε στον ελληνικό λαό, γιατί δεν έχουν πληροφόρηση οι μαθητές...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Δεν έχει σημασία. Με μισό μόριο μπορεί να έλθει ο άλλος στη θέση του.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: ... και να καθήσουμε να το υπολογίσουμε και σας προκαλώ, να βγούμε εμείς οι δύο στην τηλεόραση, να μιλήσουμε γι' αυτά τα θέματα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Όποτε θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε, ο χρόνος είναι περιορισμένος.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Το άλλο ερώτημα είναι, πόσο θα επηρεάσει ο τελικός βαθμός κάθε μαθήματος, όχι ο προφορικός της Β' λυκείου, στο συνολικό αριθμό μορίων. Αν ο τελικός βαθμός είναι άριστα 20, τότε αυτό συμβάλλει στη Β' λυκείου, που είναι το όριο του αριστεύου μαθητή των 200 μορίων με 3,2 μόρια. Με 3,2 μόρια ο κάθε τελικός βαθμός της Β' λυκείου. Δηλαδή, αν σε όλα τα μαθήματα ένας μαθητής είναι άριστος, συγκεντρώνει 200 μόρια. Αν σε δέκα από τα δεκατέσσερα μαθήματα της Β' λυκείου έχει τελικό βαθμό 10, τότε τα μόρια που θα συγκεντρώσει θα είναι 184. Θα χάσει μόνο 16 μόρια, αν στα δέκα μαθήματα έχει τελικό βαθμό 10. Αυτοί είναι οι υπολογισμοί, αλλά δυστυχώς τα παιδιά δεν το γνωρίζουν.

Συνεχώς εξετάσεις. Και εδώ πάλι οι εξετάσεις είναι λιγότερες και στη Β' και στη Γ' λυκείου. Πρέπει να πω εδώ ότι κάτι που διδάσκεται στο πρώτο τετράμηνο της Β' λυκείου, το κατοχυρώνει μέσα από τα τεστ με κάποιο βαθμό. Με το παλιό σύστημα αυτά που μάθαινε στο πρώτο τετράμηνο της

Β' λυκείου, θα τα δώσει εξετάσεις μετά από δύο χρόνια και επειδή τα ξεχνάει θα πρέπει να τα ξαναδιαβάσει και να τα επαναλαμβάνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθυνόμενος προς τα κόμματα και με την παραδοχή απ' όλους μας ότι το θέμα της παιδείας είναι εθνικό θέμα και ακόμη με την αποδοχή ότι τα σημεία αντιπαράθεσης Κυβέρνησης και μαθητών είναι τρία, ποια είναι η θέση των κομμάτων;

Να απαντήσετε: Να συμμετέχει ή να μη συμμετέχει ο βαθμός της Β' λυκείου στο 30% από τα εκατόν πενήντα μόρια στο σύνολο διακοσίων μορίων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Βλαχόπουλε, κάνετε καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος και καθυστερείτε το ουσιαστικό και αναμφισβήτητο δικαίωμα των άλλων συναδέλφων! Σας παρακαλώ! Είστε πενηνταετής εκτός στη σειρά και είναι άλλοι εκατόν έξι συνάδελφοι να μιλήσουν. Σας παρακαλώ!

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Πιστεύω ότι ο χρόνος των εορτών θα είναι ένας χρόνος ψύχραιμης και λεπτομερειακής ενημέρωσης, ώστε οι γονείς, οι μαθητές και ο κύριος Υπουργός, να ενημερωθούν για τις όποιες βελτιώσεις μπορούν να γίνουν, χωρίς να μεταβάλλεται το περιεχόμενο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απο την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Αλεξόπουλος, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η πολλοστή φορά που επίσημα προβάλλεται από την Κυβέρνηση η λιτότητα ως κυρίαρχο χαρακτηριστικό του συζητούμενου Προϋπολογισμού. Τώρα τίθεται σαν κύριος τελικός στόχος η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, να μπούμε στην Ο.Ν.Ε. Αυτό είναι βασικό χαρακτηριστικό, που χρωματίζει όλες τις πλευρές του συζητούμενου Προϋπολογισμού.

Δεν διαφωνούμε για το στόχο. Αλλά το αδιέξοδο οφείλεται στην ίδια την Κυβέρνηση. Μήπως όμως κολλήσαμε πάρα πολύ στους αριθμούς, στους συντελεστές και τα κριτήρια του Μάστεριχτ και ξεχάσαμε τον άνθρωπο; Μήπως στοχεύουμε στην πλασματική ευημερία των αριθμών και ξεχάσαμε τον άνθρωπο; Μήπως παρά τις διαφαινόμενες αναθεωρητικές τάσεις στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης εμείς επιμένουμε να μη δίνουμε τη δέουσα σημασία στα υπάρχοντα προβλήματα, που ταλανίζουν το σημερινό Έλληνα, όπως είναι τα προβλήματα απασχόλησης, τα προβλήματα κοινωνικής προστασίας και τα προβλήματα υγείας;

Δεν έχω χρόνο να αναφερθώ σε όλες τις παρατηρήσεις που έχω στο μυαλό μου, γι' αυτό θα περιορισθώ στον τομέα υγείας, πρόνοιας και σε μερικά θέματα που αφορούν τους αγρότες, καθ' ότι η εκλογική μου περιφέρεια, η Αιτωλοακαρνανία, είναι κατά μείζονα λόγο αγροτική.

Αναλύοντας το συζητούμενο Προϋπολογισμό βλέπουμε ότι ο τομέας υγείας, πρόνοιας καλύπτεται με μία αύξηση των πιστώσεων κατά 4,6% σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος.

Ο τακτικός προϋπολογισμός, ύψους εννιακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (950.000.000.000) δραχμών περίπου, θα υπερβεί κατά σαράντα δύο περίπου δισεκατομμύρια (42.000.000.000) δραχμές το 1998, που υπολογίζεται να κλείσει στα εννιακόσια οκτώ δισεκατομμύρια (908.000.000.000) δραχμές έναντι εννιακοσίων είκοσι δισεκατομμυρίων (920.000.000.000) δραχμών που ήταν αρχικά προγραμματισμένα, ήτοι θα δαπανηθούν δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000) δραχμές λιγότερα.

Να μιλήσει κανείς για περιορισμό δαπανών, ή για σχετική ανεπάρκεια; Είναι άλλωστε γνωστή, ειδικά γι' αυτό το Υπουργείο, η ανικανότητα απορρόφησης και αξιοποίησης των κοινοτικών κονδυλίων!

Όσον αφορά το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, ύψους εκατό δισεκατομμυρίων δραχμών περίπου από κοινοτικούς και εθνικούς πόρους, παρουσιάζει αύξηση 46,2% συγκριτικά με το 1998. Αυτό κατανέμεται στον τομέα υγείας κατά 84,4 δισεκατομμύρια και στην

πρόνοια κατά 14,9 δισεκατομμύρια δραχμές.

Με αυτές τις πιστώσεις πρέπει να καλυφθούν όλες οι ανάγκες προσωπικού, εγκαταστάσεων, λειτουργίας και εκσυγχρονισμού του τομέα υγείας και πρόνοιας. Έτσι ο τομέας υγείας και πρόνοιας συνεχίζει να αποτελεί ντροπή για τον τόπο μας, γιατί αν εξαιρέσουμε τον ιδιωτικό τομέα, ο δημόσιος τομέας πάσχει βαρύτατα. Τι να κάνει η αύξηση του 4,6% των κονδυλίων, που προβλέπεται στον τακτικό προϋπολογισμό;

Ο τελευταίος νόμος για το ΕΣΥ, δηλαδή ο ν.2519/97, μένει ανεφάρμοστος. Επιχειρήθηκε θεσμός του μάναντζερ, αλλά από ό,τι φαίνεται οδηγείται στις καλένδες. Τα δίκτυα πρωτοβάθμιας φροντίδας δεν συζητούνται, ούτε το κύριο στοιχείο τους που είναι ο οικογενειακός γιατρός.

Εμείς το τονίσαμε και κατά τη συζήτηση του σχετικού νόμου, ότι για να εφαρμοσθεί ο θεσμός αυτός, που δεν απορρίπτεται από κανέναν, χρειάζονται ορισμένες προϋποθέσεις και η σπουδαιότερη από αυτές είναι η ύπαρξη γενικών γιατρών. Γενικοί γιατροί, όμως, δεν υπάρχουν. Δεν σκέφθηκαν οι σοφοί του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1983 να εφαρμόσουν ένα πρόγραμμα ειδίκευσης στη γενική ιατρική, ώστε να υπάρχουν σήμερα πέντε έως έξι χιλιάδες γενικοί γιατροί, για να στελεχώσουν το εξωνοσοκομειακό χώρο του ΕΣΥ.

Πολύς λόγος γίνεται για την υπερκατανάλωση φαρμάκων. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εφάρμοσε την περιοριστική λίστα φαρμάκων, για να λύσει το πρόβλημα. Έγινε το αντίθετο. Το εξάμηνο Απρίλιος-Σεπτέμβριος του 1998 παρατηρήθηκε αύξηση πώλησης φαρμάκων κατά 2% με τάση αύξησης προς το 5%. Λάθος μέτρο λοιπόν! Ευνοϊκό αποτέλεσμα μπορούσε να προκύψει μακροπρόθεσμα μέσω της παιδείας και άμεσα από τη σωστή συνταγογραφία και το σωστό τρόπο διακίνησης των φαρμάκων.

Πολύς λόγος έγινε και πέρυσι, γίνεται και στον παρόντα Προϋπολογισμό για την περίθαλψη των δημοσίων υπαλλήλων.

Είχα αναφερθεί στο θέμα και πέρσι. Με τρόπο βλέπω το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τους συνδικαλιστές να προχειρολογούν για την κατάρνηση ενός συστήματος δήθεν σπατάλας, ενός συστήματος που έχουν υιοθετήσει πολλά παραγωγικά ταμεία, έχει δοκιμαστεί επί δεκαετίες, πληροί τις βασικές αρχές της περίθαλψης και μπορεί να βελτιωθεί με απλές περαιτέρω πρακτικές.

Σχετικό είναι και το θέμα του μητρώου δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων. Το ξεκίνημά του δείχνει το επίπεδο των χειρισμών και το βαθμό σεβασμού προς τον πολίτη.

Αυτήν τη στιγμή και από αυτό το Βήμα, κάνω έκκληση προς τον αρμόδιο Υπουργό να ελέγξει πόσες μονάδες εντατικής θεραπείας και πόσα ειδικά τμήματα είναι κλειστά στα διάφορα κρατικά νοσοκομεία. Τι πανάκριβος εξοπλισμός, (ιατρικά μηχανήματα και υγειονομικά αυτοκίνητα κλπ.), παραμένουν ακρησμοποίητα και έτσι αχρηστεύονται! Όλα αυτά έχουν αγορασθεί με τον ιδρώτα του ελληνικού λαού και σίγουρα υπάρχουν ευθύνες γι' αυτήν την κακοδιαχείριση και ακόμα μεγαλύτερες ευθύνες για επανάληψη παρομοίων λαθών.

Συνοπτικά θα έλεγα ότι για τον τομέα της υγείας απαιτούνται μεγάλα κονδύλια, που δεν μπορεί να προσφέρει ο συζητούμενος προϋπολογισμός. Υπάρχουν όμως ορισμένοι τομείς δράσης μεγάλης σημασίας για την υγεία, που συστηματικά αγνοούνται και με επένδυση μικρών κονδυλίων μπορούν να επιτευχθούν αξιόλογα αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά τη γεωργία είναι και αυτή ένας τομέας, όπου το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα ήθελε να δείξει το κοινωνικό του πρόσωπο. Έτσι το σύνολο των κονδυλίων, από κοινοτικούς και εθνικούς πόρους, ξεπερνά το 1,7 τρισεκατομμύριο δραχμές, που αντιστοιχεί συνολική αύξηση 11,8%, σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος. Από αυτά, τα 970,3 δισεκατομμύρια δραχμές προέρχονται από κοινοτικούς πόρους.

Επειδή όμως τα προβλήματα στο γεωργικό τομέα είναι μεγάλα και οι ανάγκες τεράστιες και πολλές φορές απρόβλεπτες, χρειάζεται πολύ μεγάλη προσοχή και σύνεση, για να χρησιμοποιηθούν τα κονδύλια αυτά στους επιμέρους τομείς,

που επισημαίνονται στην εισηγητική για τον προϋπολογισμό έκθεση. Βέβαια, εκεί δίδεται μόνο το γενικό περίγραμμα, χωρίς να καθορίζονται προτεραιότητες υλοποίησης.

Σε ένα χώρο, όπως η γεωργία, που τα πάντα ρει, δεν επιτρέπεται να εφησυχάζουν οι αρμόδιοι φορείς και κατά την υλοποίηση του Προϋπολογισμού θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και τα παρακάτω δεδομένα, που δίνουν άλλες διαστάσεις στο ύψος των οικονομικών απαιτήσεων.

Ο γεωργικός πληθυσμός ελαττώνεται συνεχώς ως ποσοστό επί του γενικού πληθυσμού. Το αγροτικό εισόδημα μειώθηκε 2,5% την τελευταία τριετία. Ο πληθυσμός γηράσκει. Το ποσοστό των νέων στην ηλικία αγροτών και το αγροτικό επάγγελμα είναι μικρό. Υπάρχει τάση αλλαγής επαγγέλματος οριστική και όχι στο πλαίσιο αναζήτησης δεύτερης δουλειάς. Απαιτείται έτσι η ενίσχυση των νέων αγροτών και η παροχή κινήτρων για σχηματισμό βιώσιμων γεωργικών εκμεταλλεύσεων, για να αποτρέψουμε τη μεγάλη ερήμωση της επαρχίας και την εξαφάνιση της αγροτιάς.

Η οργάνωση των αγροτών είναι υποβαθμισμένη και απαιτείται ο εκσυγχρονισμός των συνεταιρισμών και η στήριξη του αγρότη, (Υπουργείο Γεωργίας, Α.Τ.Ε., ΕΛΓΑ, κλπ.)

Να υλοποιηθεί το μητρώο αγροτών και να προωθηθεί το Κτηματολόγιο. Να επιδιωχθεί η μεγαλύτερη δυνατή άντληση κονδυλίων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, να υποστηριχθούν τα συμφέροντα της χώρας στις διαφαινόμενες αναθεωρήσεις των κοινοτικών επιδοτήσεων και να γίνει πλήρης αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων, κυρίως σε έργα αγροτικής υποδομής.

Οι αλληπάλληλες διαρθρωτικές αλλαγές καλλιεργειών, τα πλαφόν καλλιέργειας, που επιβάλλουν οι ντιρεκτίβες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μαζί με τις απρόβλεπτες καταστροφικές θεομηνίες, προστιθεμένης και της εκάστοτε κυβερνητικής αδιαφορίας, τόσο στην Ελλάδα και πολύ περισσότερο στις Βρυξέλλες, έχουν καταστήσει τον αγρότη έρμαιο της τύχης του.

Στην εκλογική μου περιφέρεια, την Αιτωλοακαρνανία, οι καπνοκαλλιεργητές είναι υπό διωγμό πλήρους εξαφάνισης, καθ'ότι η βασική καλλιέργεια το τσεμπέλι καταργείται.

Η παραγωγή εσπεριδοειδών είναι σε απελπισία, καθ'ότι η παραγωγή τους έχει αφεθεί στην ελεεινή εκμετάλλευση των εμπόρων και την απροθυμία στήριξης του προϊόντος από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τα λεμόνια και τα πορτοκάλια σαπίζουν πάνω στα δέντρα και μαζί με την κυβερνητική αδιαφορία μεγαλώνει και παρατείνεται ο πόνος του παραγωγού, βλέποντας τον ιδρώτα του να χάνεται.

Επιβάλλεται να στηριχθούν οι σημαντικές καλλιέργειες βαμβάκι, καπνός, σιτηρά, ελαιόλαδο, οπωροκητευτικά και κτηνοτροφικά προϊόντα. Να βελτιωθεί η χρηματοδότηση από την Α.Τ.Ε. και να ακολουθηθεί ηπιότερη πολιτική επί θεμάτων ληξιπροθέσμων οφειλών.

Οι αγρότες ζουν με την ανασφάλεια των καιρικών συνθηκών, ξηρασία, πάγος, χαλάζι, πλημμύρες. Γι'αυτό χρειάζεται να είναι πάντοτε εμφανής και πραγματική η θέση του επίσημου κράτους δίπλα τους.

Η λειτουργία του νέου Ο.Γ.Α. δεν πρέπει να δημιουργεί αμφιβολίες ως προς την αποτελεσματικότητα και την οικονομική στήριξη από το κράτος.

Οι καταγραφές του συζητούμενου Προϋπολογισμού έχουν αφήσει ορισμένα ερωτηματικά. Έτσι στους πίνακες 5 έως 24 "Οικονομικές ενισχύσεις για τη γεωργία", εγγράφεται για συντάξεις, αποζημιώσεις μέσω ΟΓΑ, ΕΛΓΑ, το ποσόν των τετρακοσίων πενήντα έξι δισεκατομμυρίων (456.000.000.000) δραχμών, μειωμένο κατά είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δραχμές έναντι του 1998 με τη δικαιολογία ότι το 1998 κατεβλήθησαν, λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών, μεγαλύτερες αποζημιώσεις. Πώς άραγε προεξοφλείτε ότι το 1999 θα είναι έτος νηνεμίας;

Επίσης στους πίνακες 5 έως 8 "Επιχορηγήσεις προς τα ασφαλιστικά ταμεία", εγγράφεται για τον ΟΓΑ για το 1999 ποσό τετρακοσίων τριάντα ενός δισεκατομμυρίων (431.000.000.000) που προφανώς δεν προορίζεται για τις συντάξεις του Οργανισμού.

Γενικά θα μπορούσα να πω πως βλέπω ευνοϊκά την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κινείται μέσα σε ένα νεοφιλελεύθερο πλαίσιο, που όσο περνά ο καιρός έρχεται πιο κοντά στην πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Μα, δεν μπορώ να δεχθώ τον παρόντα Προϋπολογισμό, γιατί δεν στοχεύει σε διακριτούς στόχους, η υλοποίηση των οποίων θα μπορούσε να δώσει στις αναπτυξιακές και παραγωγικές δυνάμεις του τόπου μια ώθηση προς τα εμπρός.

Επιπλέον, είναι ένας Προϋπολογισμός κοινωνικά άδικος, σκληρός προς τους οικονομικά αδύνατους και χωρίς ανθρωποκεντρική φιλοσοφία. Γι' αυτό, τον καταψηφίζω στο σύνολό του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Λάμπρος Κανελλόπουλος Βουλευτής Αθηνών έχει το λόγο.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό σαν ένα κορυφαίο και κρίσιμο πολιτικό γεγονός για την πορεία της χώρας, για άλλη μία φορά μετατρέπεται σε ένα βήμα πολύ ρηχών, δημαγωγικών και ατεκμηρίωτων αντιπαραθέσεων. Απέχει πολύ αυτή η συζήτηση σήμερα από την προσδοκία του ελληνικού λαού, που έχει την απαίτηση από εμάς, την κοινοβουλευτική εκπροσώπησή του, να του αναπτύσουμε με τεκμηριωμένες προτάσεις την πραγματική κατάσταση που επικρατεί στη χώρα, να φωτίσουμε τα ερωτήματα και τις απορίες που έχει, αλλά και να δώσουμε απαντήσεις σε κρίσιμα προβλήματα, που αφορούν σήμερα και τον πολίτη, αλλά και τη συνολικότερη πορεία μας.

Είναι λοιπόν η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, κυρίες και κύριοι, μια κρίσιμη στιγμή, που απαιτεί απ' όλους μας να επιστρατεύσουμε την κοινωνική και την πολιτική μας ευθύνη και να αναδείξουμε, αν θέλετε, τις πραγματικές μας προτάσεις και όχι να έχουμε αποδυθεί σ' ένα κυνήγι μαγισσών για τις προθέσεις της Κυβέρνησης, αλλά και τους στόχους που θέτει σήμερα η οικονομική μας πολιτική.

Αυτή η συζήτηση λοιπόν για τον Προϋπολογισμό σήμερα, πιστεύω, έχει μία ιδιαίτερη πολιτική και ιστορική σημασία. Είναι το επιστέγασμα μιας μεγάλης εθνικής και κοινωνικής προσπάθειας, που ξεκίνησε από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1993 με στόχο την ουσιαστική και ισότιμη συμμετοχή της χώρας στη νέα ευρωπαϊκή πραγματικότητα που διαμορφώθηκε μέσα από τις Συνθήκες του Μάαστριχτ και του Άμστερνταμ.

Έτσι λοιπόν αυτός ο Προϋπολογισμός αποτελεί το καταληκτικό σημείο μιας πολιτικής, η οποία από το 1993 ως σήμερα ακολουθήθηκε με συνέπεια. Σχεδιάστηκε από τον Ανδρέα Παπανδρέου και το Γιώργο Γεννηματά, συνεχίστηκε αυτός ο σχεδιασμός από τον Κώστα Σημίτη και το σημερινό κυβερνητικό επιτελείο, πετυχαίνοντας μέσα από αυτό το διάβα των πέντε χρόνων πολύ σημαντικούς στόχους. Στην εκκίνηση αυτού του σχεδιασμού για την υλοποίησή του, πολλά κόμματα, πολλές κοινωνικές οργανώσεις, πολλά οικονομικά κέντρα, εντός και εκτός της χώρας, αμφισβητούσαν, αν θα μπορούσαμε να φτάσουμε σήμερα σ' αυτήν την επιτυχία.

Η είσοδος της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδιαίτερα στον κεντρικό πυρήνα των προηγμένων ευρωπαϊκών κρατών, διασφαλίζοντας τη σταθερότητα της οικονομίας μας, αλλά και θέτοντας σταθερές βάσεις ανάπτυξης της χώρας, αποτελεί πιστεύω για τον ελληνικό λαό, για τη χώρα, για το Έθνος μια μεγάλη ιστορική κατάκτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα δεν αποτελεί ένα ουδέτερο πολιτικό γεγονός μιας συγκυρίας. Δεν αποτελεί μια απλή καταγραφή οικονομικών μεγεθών. Δεν αξιολογεί τα αποτελέσματα οικονομικών επιλογών της συγκυρίας. Δεν εντοπίζει αδυναμίες και καθυστερήσεις μόνο. Απεικονίζει στο σύνολό του τη σημερινή κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα, όπως επικρατεί στη χώρα μας. Προτείνει και ιεραρχεί στόχους. Εκφράζει την πολιτική βούληση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να ολοκληρώσει το εγχείρημα της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας πάνω στο έδαφος μιας κρίσιμης και περίπλοκης πραγματικό-

τητας, μιας πραγματικότητας που, κατ' εμέ, έχει δύο όψεις:

Η μία βρίσκεται μπροστά σε μία οικονομική επιτυχία. Η μία όψη είναι αυτή. Είναι μία οικονομία η οποία έχει μπει σε μία τροχιά εξυγίανσης, μία οικονομία η οποία μπορεί πραγματικά να δώσει ένα σοβαρό και αποφασιστικό παρόν μέσα σ' ένα διεθνές περιβάλλον, που κυριαρχείται από τους σκληρούς όρους ενός αμείλικτου ανταγωνισμού, πρωτόγνωρους ακόμη για τον 20ο αιώνα.

Τα μεγέθη του Προϋπολογισμού, του ελλείμματος και του δημοσίου χρέους πιστοποιούν αυτήν την επιτυχημένη πορεία και απαντούν σε όλες εκείνες τις προσπάθειες, που γίνονται το τελευταίο διήμερο, για να υποβαθμιστεί η σημασία τους, αλλά και για να απαξιωθεί η συμβολή τους στη συνολική εθνική προσπάθεια που γίνεται σήμερα.

Ακόμη παραπέρα, παραμορφώνεται η σχέση η οποία υπάρχει για την επίτευξη αυτών των στόχων, με τους στόχους και την πραγματική οικονομική κατάσταση που επικρατεί σε μία σειρά από άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Όλα αυτά καταδεικνύουν ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αδιαπραγμάτευτα προωθεί την ολοκλήρωση αυτού του εθνικού στόχου και καταδεικνύει και κάτι άλλο, ότι τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουμε μία βαθιά επίγνωση του εθνικού ρόλου, που σήμερα διαδραματίζουμε στην ελληνική κοινωνία.

Η οικονομική μας πολιτική από το 1993 δεν ήταν τυχαία, ούτε αποσπασματική. Έχει σχέδιο, έχει αρχές, έχει κριτήρια, έχει προγραμματικούς στόχους. Υπηρετεί συλλογικές αξίες. Αυτή η οικονομική πολιτική έχει οριστικά απαλλαγεί -και αυτό δεν τονίστηκε παρά μόνο από τον εισηγητή μας τον κ. Σταυραράκη- από τις συντεχνιακές λογικές και επιρροές. Δεν υπακούει πλέον σε συγκυριακές και ευκαιριακές ανάγκες, ούτε σε επιδιώξεις μικροκομματικών πιέσεων. Αντίθετα, προτάσσει το εθνικό κριτήριο και την επίτευξη αυτών των βασικών στόχων, που σας προανέφερα.

Αποδείξαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σήμερα μπορούμε. Η σημερινή κατάσταση αποτελεί για τη χώρα ένα μεγάλο ποιοτικό βήμα προς τα εμπρός, αφού για πρώτη φορά από τη Μεταπολίτευση η χώρα μας στέκεται αξιοπίστα στη διεθνή σκηνή, έξω και πέρα από τις όποιες μέχρι σήμερα λειτουργίες, που επηρέασαν αρνητικά τη διεθνή μας παρουσία και καταδεικνύεται πλέον καθαρά μέσα από αυτόν τον Προϋπολογισμό, ότι η οικονομία μας απομακρύνεται από την τροχιά της εξάρτησης, της καθυστέρησης και της υποανάπτυξης, στοιχεία δηλαδή που καθόριζαν τη φυσιογνωμία της χώρας, της κοινωνίας και της οικονομίας την προηγούμενη δεκαετία.

Είναι λοιπόν σήμερα, κυρίες και κύριοι, μία στιγμή μεγάλης ευθύνης. Πρέπει να αξιολογήσουμε το σημερινό αποτέλεσμα, να αποτιμήσουμε τη συνεισφορά των κοινωνικών τάξεων σ' αυτήν την προσπάθεια, να αναδείξουμε τις κρίσιμες κοινωνικές πτυχές, που επιβάλλεται πλέον να επαναπροσεγγίσουμε.

Κυρίες και κύριοι, αν οι ιδεολογικές συγχύσεις, οι κοινωνικές συγκρούσεις και αντιπαράθεσεις, αλλά και οι πολιτικές αντιφάσεις, αποτελούν στεθερά στοιχεία της κοινωνικοπολιτικής μας σκηνής, αυτά τα φαινόμενα δεν είναι μόνο ελληνικά.

Κυριαρχούν στις ευρωπαϊκές κοινωνίες, κυριαρχούν στο διεθνή χώρο και αποτελούν απειλή για την κοινωνική συνοχή, αλλά και για τη συνολικότερη στρατηγική προσπάθεια, που έχει σαν στόχο να αναδείξει την ευρωπαϊκή οικονομία στο σύνολό της σαν ένα ισχυρό παγκόσμιο πόλο ικανό να τιθασεύσει εξελίξεις σε παγκόσμιο επίπεδο.

Πιστεύω ότι σήμερα με την ισχυρή πλειοψηφία, που διαμορφώνεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, των προοδευτικών σοσιαλδημοκρατικών δυνάμεων, έξω από τις χίμαιρες και τις αυταπάτες ενδεχόμενα, μπορεί πραγματικά να δοθεί απάντηση σε αυτό που σήμερα ο πλανητικός πολίτης, ο πολίτης του κόσμου έχει ανάγκη, να διασφαλίσει με τις κοινωνικές του εγγυήσεις την εργασιακή του υπόσταση, να διασφαλίσει την ανθρωπιά του.

Σε αυτήν τη μεγάλη -αν θέλετε- επιχείρηση που βρίσκεται μπροστά μας, χρειάζεται για τη χώρα μας να λάβουμε υπόψη μας τις κρίσιμες

αυτές κοινωνικές πτυχές και να αναδιατυπώσουμε ένα νέο κοινωνικό σχέδιο για την αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων.

Ο στόχος της παρέμβασής μου, όμως, δεν είναι απλώς και μόνο να καταδείξει αυτές τις δύο κρίσιμες όψεις της πραγματικότητας. Εξάλλου αυτά είναι κοινός τόπος για όσους θέλουν να αντιμετωπίσουν ψύχραιμα και υπεύθυνα τα κοινωνικά προβλήματα, για όσους απορρίπτουν τόσο τις λαϊκίστικες και δημαγωγικές εξάρσεις, όσο και την εύκολη και βολική λογική του μονόδρομου.

Στόχος μου είναι να ενισχύσω την άποψη που υποστηρίζει ότι σήμερα η χώρα μας μπαίνει σε μία νέα τροχιά, σήμερα που η οικονομική εξυγίανση γίνεται χειροπιαστή πραγματικότητα, σήμερα που οι εργαζόμενοι έχουν συνεισφέρει σημαντικά από το υστέρημά τους στο μεγάλο στόχο της ισότιμης ευρωπαϊκής ένταξης.

Είναι ανάγκη να προχωρήσουμε σε μία γενναία ανασυγκρότηση του σύγχρονου κοινωνικού κράτους, να κτίσουμε δηλαδή το νέο κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα. Και τα θεμέλια του μπαίνουν, τα πρώτα δείγματα γραφής τα τελευταία δύο χρόνια έχουν μπει σε μία εφαρμογή. Είναι ένα κράτος το οποίο θα πρέπει να αποτελέσει ένα ουσιαστικό μέσο ανακατανομής του εθνικού εισοδήματος, θα αμβλύνει τις κοινωνικές ανισότητες και θα ενισχύσει την κοινωνική συνοχή.

Ακόμη, θα διευρύνει την κοινωνική προστασία με την εισαγωγή νέων θεσμών στα κοινωνικά στρώματα και σε ένα μέρος του πληθυσμού, που αντικειμενικά υφίσταται τις συνέπειες αυτής της πορείας προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Με τη συνεχή εφαρμογή αυτής της οικονομικής πολιτικής, που έφερε τα αποτελέσματα που προανέφερα, εξακολουθεί ένα μεγάλο τμήμα της ελληνικής κοινωνίας να βρίσκεται σε μια δυσμενή -αν θέλετε δυσχερή- οικονομική θέση. Βιώνει καθημερινά στο πετσί του την οικονομική ανισότητα, αισθάνεται την πίεση της ανεργίας και το φάσμα της ανέχειας, βλέπει το εισόδημά του να περιορίζεται, νοιώθει να αμφισβητούνται οι κατακτήσεις του και να απορροφούνται οι κοινωνικές εγγυήσεις της εργασιακής του υπόστασης, κάτω από το βάρος των μεγάλων ανακατατάξεων, των μεγάλων αλλαγών, που συντελούνται σε διεθνές επίπεδο.

Είναι, λοιπόν, επιβεβλημένο να προχωρήσουμε σε μια σειρά από βαθιές τομές, σε μια σειρά από σημαντικές ρυθμίσεις, ώστε να αποτελέσουν ανάχωμα σε εκείνες τις εξελίξεις που λειτουργούν και περιθωριοποιούν ευρύτερα στρώματα του ελληνικού λαού.

Θα ήθελα, λοιπόν να τονίσω επιγραμματικά ότι η αύξηση του αφορολόγητου ορίου, που δεν κατάλαβα γιατί δεν μπορούσε να μπει από φέτος σταδιακά σε μια εφαρμογή, η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, αλλά και η σταθερότητα και η διεύρυνση του φορολογικού συστήματος με τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης που να αμβλύνει κοινωνικές ανισότητες, που να έρχεται να κλείσει αδικίες που επικρατούν, νομίζω ότι μπορούν πραγματικά να συνεισφέρουν και στο τριανταπεντάωρο, για το οποίο άρχισε ήδη συζήτηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πιστεύω, ότι το τριανταπεντάωρο, έξω και πέρα από τη σκοπιμότητα και τη φλυαρία που το συνόδευσε μέχρι σήμερα σ' αυτόν τον τόπο, πρέπει να αποτελέσει τη βάση για τη συγκρότηση ενός σύγχρονου κοινωνικού μοντέλου για την κοινωνική και οικονομική οργάνωση της χώρας.

Όλο αυτό το πλέγμα των προτάσεων που θέτω θα μπορούσε και πρέπει να αποτελέσει τη βάση ενός νέου διαλόγου, ενός διαλόγου όπου με ρεαλισμό, με ευθύνη, με συλλογικότητα, θα αναδείξουμε την αναγκαιότητα μιας εθνικής συμφωνίας που θα προετοιμάσει τη χώρα για τον 21ο αιώνα, μιας συμφωνίας η οποία πραγματικά να μπορέσει να εγγυηθεί και την κοινωνική συνοχή και την πολιτική ομαλότητα και την παραγωγική αλληλεγγύη, αλλά πάνω απ' όλα, να έρθει να δώσει απάντηση στο κρίσιμο πρόβλημα που απασχολεί σήμερα την οικονομία, το οποίο είναι η σταθερότητά της στις διεθνείς αγορές. Είναι λοιπόν μέσα σε αυτό το κλίμα, μέσα σε αυτό το πλέγμα των νέων εξελίξεων και των νέων προβλημάτων που μα απα-

σχολούν.

Πιστεύω, ότι η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας δεν στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Δεν αναφέρομαι στο Κ.Κ.Ε. Είναι δέσμιο των Λενινιστικών του παραδόσεων, κινείται σε μια τροχιά έξω από το ευρωπαϊκό πλαίσιο έτσι όπως αυτό έχει καθοριστεί. Ασφαλώς μπορώ να κατανοώ, αλλά δεν συμμερίζομαι ούτε την προβληματική του ούτε τις παρεμβάσεις του.

Όμως, η Νέα Δημοκρατία που δείχνει μια ανεύθυνη, κούφια και δημαγωγική στάση απέναντι σε κρίσιμα προβλήματα που απασχολούν τη χώρα, δεν παρουσιάζει, έξω από μια επίπεδη κριτική αντιπαράθεση, οικεία εξάλλου σε αυτή, με ένα λόγος ο οποίος κυριαρχείται από έναν παραδοσιακό λαϊκισμό της παλιάς δεξιάς και δεν καταθέτει ούτε πρόγραμμα ούτε σχέδια ευρωπαϊκής πορείας ούτε πολύ περισσότερο κρίσιμες κοινωνικές όψεις των πολιτικών που θα ασκήσει στη χώρα για το εισόδημα, για τις εργασιακές σχέσεις και συνολικότερα για την απασχόληση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ολοκληρώστε, κύριε Κανελλόπουλε.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν βλέπω να κλείνετε, αλλά να παρεκκλίνετε.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτά τα προβλήματα λοιπόν, που πρέπει να απασχολήσουν την πορεία μας, θεωρώ ότι βρίσκουν απάντηση και διέξοδο μέσα από αυτήν τη συζήτηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", σαράντα μαθητές και τέσσερις συνοδοί-καθηγητές από το Μουσικό Σχολείο, (Γυμνάσιο-Λύκειο) της Λάρισας.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα απ'όλες τις πτέρυγες)

Ο κ.Προκόπης Παυλοπούλος Βουλευτής Επικρατείας έχει το λόγο μόνο για δέκα λεπτά.

Να προχωρήσουμε, κύριοι συνάδελφοι, τη συζήτηση, ούτως ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι Βουλευτές. Αυτός είναι ο στόχος του Προεδρείου και κάνω έκκληση σε όλους να τηρούμε αυστηρά το χρόνο. Ξέρουμε την καταπόνηση που έχει υπάρξει στο Σώμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα είμαι σύντομος, κύριε Πρόεδρε. Να δω όμως, πώς θα τιθασεύσετε τον κ.Βενιζέλο που θα έρθει σε λίγο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Με βαρέα μέσα. Με βαρέα όπλα!

(Χειροκροτήματα απ'όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις τρεις μέρες που συζητείται ο Προϋπολογισμός έχω την αίσθηση, και ιδίως από όσους παρίστανται από την Κυβέρνηση -δεν αξιολογώ το αν παρίστανται κοινοβουλευτικώς ή οικονομικώς σωστά, αλλά αξιολογώ το πώς παρίστανται από πλευράς ουσίας- ότι κανείς τους δεν ακούει τίποτα. Θυμίζουν στο σημείο αυτό ή επιβεβαιώνουν τη ρήση του μεγάλου τενόρου Τζουζέπε Ντι Στέφανο, που συνήθιζε να λέει ότι "δεν έχει ανάγκη από συμβουλές για λάθη που μπορεί να κάνει μόνος του".

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Αυτά τα λέτε, επειδή είναι εδώ το μουσικό γυμνάσιο!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, δεν τα λέω επειδή είναι το μουσικό γυμνάσιο. Έχω την εντύπωση, κύριε Τζανή, ότι εσείς έχετε μουσικό αυτί!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δέκα λεπτά είναι πολύ λίγα για να μπορέσει κανείς να ολοκληρώσει μια εικόνα του Προϋπολογισμού.

Είναι αρκετά όμως για να δώσει, σε όσο γίνεται πιο γενικές γραμμές, τα χαρακτηριστικά του.

Ο Προϋπολογισμός αυτός είναι στην ουσία ένας αντικατοπτρισμός, μία οφθαλμαπάτη στην άνυδρη έρημο της εθνικής μας οικονομίας. Η Κυβέρνηση προσπαθεί να παρουσιάσει μία ωραιопоιημένη εικόνα της τραγικής πραγματικότητας, την οποία αντιμετωπίζουμε. Και νομίζω -και αυτό πιστεύω ότι είναι συνείδηση και των Βουλευτών της Συμπολίτευσης- ότι μέσα από αυτόν τον Προϋπολογισμό φαίνεται το γεγονός πως η Κυβέρνηση προσπαθεί να βάλει πάνω στην προκρούστεια κλίνη του σήμερα την προοπτική του αύριο για την Χώρα. Στην ουσία, με τα στοιχεία του Προϋπολογισμού αλλοιώνεται η όλη εικόνα της οικονομίας σε μία προσπάθεια να θυσιαστεί το μέλλον του τόπου στο βωμό της ονομαστικής σύγκλισης και μόνο.

Εθνικός, βεβαίως, ο σκοπός της ένταξης της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι γεγονός ότι ο σκοπός αυτός πρέπει οπωσδήποτε να επιτευχθεί. Και αν επιτευχθεί όμως, είναι βέβαιο ότι τουτό θα έχει γίνει με θυσίες, οι οποίες μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί. Και είναι βέβαιο επίσης, ότι και όταν θα μπουíme, θα είμαστε εντελώς ανέτοιμοι για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του 21ου αιώνα.

Επιτρέψτε μου -δεν μπορώ να αναλύσω το σύνολο του Προϋπολογισμού, ούτε θα ήμουν αρμόδιος άλλωστε- να αναφερθώ μόνο σε τρία σημεία: Στο θέμα της Δημόσιας Διοίκησης, στο θέμα της δικαιοσύνης και στο θέμα της δημόσιας τάξης.

Σε ό,τι αφορά τη Δημόσια Διοίκηση: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, ακούσαμε, μπροστά στο τέλμα στο οποίο βρίσκεται η Δημόσια Διοίκηση, τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης να μας λένε ότι χρειάζεται το ελληνικό κράτος επανίδρυση. Δηλαδή, αφού έγινε πρώτα η κατεδάφιση, με τα υλικά αυτά της κατεδάφισης, προσπαθούμε να επανιδρύσουμε το ελληνικό κράτος και την ελληνική Δημόσια Διοίκηση.

Και δεν είναι μόνον αυτό. Η Κυβέρνηση, τον τελευταίο καιρό, προσπάθησε να χρησιμοποιήσει, παραχαράσσοντας ακόμα και την ιστορία, ονόματα της ελληνικής ιστορίας προκειμένου να χαρακτηρίσει τις "επαναστάσεις" που κάνουν οι εκάστοτε Υπουργοί.

Και παίρνω το χαρακτηριστικό παράδειγμα του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, "Καποδίστρια", ψευδεπιγράφως, ονόμασε τον αντιδημοκρατικό νόμο για τις αναγκαστικές συνενώσεις, για τον οποίο η κυβερνώσα παράταξη πήρε την απάντηση στις προηγούμενες εκλογές. Σήμερα διαβάζω σε κυριακάτικη εφημερίδα ότι προτίθεται να ονομάσει "Ιουστινιανό" το σχέδιο για τους οργανισμούς, αυτό το Γεφύρι της Άρτας που από το 1994 ως σήμερα χτίζεται και γκρεμίζεται.

Προτείνω στην Κυβέρνηση την επόμενη μεταρρύθμιση για την κρατική μηχανή να την ονομάσει "Όμηρο" μόνο και μόνο για να περιγράψει την Οδύσσεια της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης. Θα είναι ίσως η μόνη πετυχημένη ονομασία, την οποία θα μπορούσε να δώσει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Και στην επόμενη τετραετία;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Στην επόμενη τετραετία, κύριε Καλαφάτη, επειδή τουλάχιστον εμείς έχουμε συναίσθηση σε ό,τι αφορά την ελληνική ιστορία -και τη σεβόμαστε- να είσθε βέβαιοι ότι θα κάνουμε τις μεταρρυθμίσεις χωρίς να χρειάζεται να τους δίνουμε ψευδεπίγραφα ονόματα. Γιατί για μας έχει η ουσία νόημα και όχι το περιτύλιγμα.

Έρχομαι τώρα στα ουσιαστικά θέματα και για να δούμε τι γίνεται στη Δημόσια Διοίκηση.

Σε ό,τι αφορά την κεντρική διοίκηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνω ένα παράδειγμα. Ξέρετε ότι ένα από τα μεγαλύτερα ζητήματα που έχουμε, είναι πώς θα λειτουργήσει το ΑΣΕΠ, που πράγματι και εμείς το στηρίξαμε, αλλά -προσέξτε- έχουμε ζητήσει την ενίσχυσή του. Τετρακόσια εκατομμύρια (400.000.000) παραπάνω θα πάρει το ΑΣΕΠ για να μπορέσει να φέρει σε πέρας όλες τις προσλήψεις. Αντιλαμβάνεσθε πώς εννοεί η Κυβέρνηση την ενίσχυση του κατ' εξοχήν αρμόδιου οργάνου για τις προσλήψεις, έρχεται

επίσης και λέει, ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι οι επενδύσεις των δημόσιων επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα θα αυξηθούν κατά 23%, όταν μέσα από τον ίδιο τον Προϋπολογισμό φαίνεται, ότι οι δανειοληπτικές τους ανάγκες αυξάνονται κατά 145%. Αντιλαμβάνεσθε το μέγεθος της προόδου!!

Ας έλθουμε όμως στην αποκέντρωση και ιδίως στην περιφέρεια. Δεν μπορεί να αγνοήσει η Κυβέρνηση ότι, σύμφωνα με τους πίνακες που έχουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η χώρα μας, από πλευράς αποκέντρωσης -και εννοώ μεταφορά αρμοδιοτήτων από το κέντρο στην περιφέρεια- βρίσκεται κάτω από το 1/3 του ευρωπαϊκού μέσου όρου.

Απέναντι σ' αυτήν την πρόκληση της αποκέντρωσης, ποια είναι σήμερα η στάση την οποία ακολουθεί η Κυβέρνηση; Οι προβλεπόμενες πιστώσεις για τα λειτουργικά έξοδα της περιφέρειας -η συμμετοχή, δηλαδή, του κρατικού Προϋπολογισμού- είναι μειωμένες κατά 2,3%.

Σε ό,τι αφορά τα θέματα των επενδύσεων και των έργων φαίνεται να υπάρχει μία αύξηση. Αλλά ξέρετε γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Επειδή στον Προϋπολογισμό του 1999 περιλαμβάνονται τα ανεκτέλεστα έργα του 1998. Δηλαδή εμφανίζεται ως αύξηση των επενδύσεων το γεγονός ότι μέσα στον Προϋπολογισμό περιλαμβάνονται τα κοινοτικά κονδύλια που δεν απορροφήθηκαν.

Τέλος, η συμμετοχή του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης στις δημόσιες επενδύσεις της περιφέρειας είναι φέτος μειωμένη. Ήταν 9,2% το 1998 και πάει 8,6% το 1999.

Ας δούμε μερικά πράγματα, πολύ γενικά, για την αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού. Μιλάμε για το περίφημο ζήτημα των κεντρικών αυτοτελών πόρων.

Κεντρικοί αυτοτελείς πόροι, σε ό,τι αφορά την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση. Πρώτα, πρώτα ξέρετε πότε θεσπίστηκαν αυτοί οι πόροι. Ήταν περίπου...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Επί ΠΑΣΟΚ έγινε αυτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, επί ΠΑΣΟΚ. Γνωρίζετε όμως παραδείγματος χάρι ότι, σ' ό,τι αφορά μέχρι σήμερα την απόδοση του ποσού που αναλογεί από τους τόκους των φόρων, πώς δεν έχει δοθεί μια δραχμή; Και πως προβλέπεται τούτο να γίνει σε δύο δόσεις το 1999 και το 2000; Όταν μάλιστα έχετε εξαναγκάσει προηγουμένως τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης να συμμετάσχουν στην κάλυψη της "μαύρης τρύπας" των ελλειμμάτων; Είναι γνωστό παραδείγματος χάρι επίσης, ότι δεν έχει κινηθεί διόλου η διαδικασία προσδιορισμού των οκτώ κριτηρίων των κεντρικών αυτοτελών πόρων.

Είναι επίσης γνωστό ότι σε ορισμένα σημεία του Προϋπολογισμού αναφέρεται αύξηση των εσόδων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης παραδείγματος χάρι, κατά 29% σε ό,τι αφορά τα τέλη κυκλοφορίας, όταν σε άλλο σημείο του Προϋπολογισμού λέγεται ότι δεν θα υπάρξει καμιά αύξηση σ' ό,τι αφορά τα τέλη κυκλοφορίας. Πώς δικαιολογείται αυτό το πράγμα;

Τέλος, στη σελίδα 226 έχουμε την αποθέωση του Προϋπολογισμού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν αναφέρονται, λέει, για τεχνικούς λόγους τα έσοδα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ποιοι είναι αυτοί οι τεχνικοί λόγοι; Προχθές ήμασταν εδώ και συζητούσαμε για τα οικονομικά της αυτοδιοίκησης και τα είδατε αυτά τα στοιχεία. Γιατί δεν μπήκαν μέσα στον προϋπολογισμό;

Σ' ό,τι αφορά το δεύτερο βαθμό Αυτοδιοίκησης κύριοι, πρέπει να σας πω ότι προχθές ψηφίσατε νόμο και αφήσατε να περάσουν τέσσερα χρόνια με την Τοπική Αυτοδιοίκηση δεύτερου βαθμού να έχει διανύσει αυτά τα τέσσερα πρώτα κρίσιμα χρόνια χωρίς πόρους. Και είπατε τότε ότι τα έσοδα από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους θα είναι εκατόν πέντε δισεκατομμύρια (105.000.000.000) δραχμές. Όταν είναι γνωστό σήμερα ότι στον Προϋπολογισμό εγγράφονται μόνο ενενήντα δισεκατομμύρια (90.000.000.000) δραχμές. Και ναι μεν, με τροπολογία της τελευταίας στιγμής, προσθέσατε άλλα δεκαπέντε δισεκατομμύρια (15.000.000.000) δραχμές, αφού τα βάλατε μέσω των δημοσίων επενδύσεων ως

ενίσχυση. Αλλά ξεχάσατε, κυρίες Δρυ, προηγουμένως στον Προϋπολογισμό να πείτε, ότι τουλάχιστον αυτό το ποσοστό είναι κατά 5% λιγότερο, από αυτό που συμφωνήσατε. Δηλαδή, όσον αφορά τη συμμετοχή του κεντρικού κράτους στις δημόσιες επενδύσεις, ξεχάσατε να πείτε ότι είναι τουλάχιστον κατά 5% λιγότερη, απ' ό,τι συμφωνήσατε με την ΕΝΑΕ.

Θα αφήσω τα θέματα της Δημόσιας Διοίκησης και θα έρθω στα θέματα της δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε κατάπληκτοι, αν και με θυμηδία αρκετοί, τον Υπουργό Δικαιοσύνης να ομιλεί επί παντός επιστητού σ' αυτήν την Αίθουσα, εκτός από τα θέματα της δικαιοσύνης. Μας βγήκε και δελφίνος, ενδεχομένως, στη διαδοχή του Κώστα Σημίτη -αλλά αυτό είναι δικό σας θέμα, αφορά εσάς, δεν είναι δικό μας θέμα- και ούτε λίγο ούτε πολύ παραπληρώθηκε για τη μεταχείριση, την οποία του επιφυλάσσουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Και δεν είπε ούτε μία λέξη για τη δικαιοσύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχετε παρά να δείτε τον Προϋπολογισμό. Ξέρετε ότι τα έσοδα για τα δικαστήρια φέτος είναι μειωμένα κατά τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) δραχμές; Πώς θα λειτουργήσει η δικαιοσύνη με μειωμένα τα έσοδα; Ξέρετε ότι όλο το σωφρονιστικό σύστημα θα πρέπει να ανανεωθεί με αύξηση μόνο κατά οκτακόσια εκατομμύρια (800.000.000) δραχμές; Είναι δυνατόν να μιλάμε για άνοδο του επιπέδου της δικαιοσύνης κάτω απ' αυτές τις συνθήκες;

Ο επίσης βαρύγδουπος Υπουργός Δημόσιας Τάξης, ο κατά αναδόμηση νέος Υπουργός Δημόσιας Τάξης, μας είπε ότι θα αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το θέμα της Δημόσιας Τάξης και της δασοπυρόσβεσης.

Ρίχτε μια ματιά στον Προϋπολογισμό. Είναι δυνατόν με είκοσι έξι δισεκατομμύρια (26.000.000.000) δραχμές αύξηση να γίνει αναμόρφωση της ΕΛΑΣ από πλευράς υποδομής και αύξησης μισθών, όταν, κατά τους μετριότατους υπολογισμούς, θέλει εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000) δραχμές; Είναι δυνατόν να αυξάνεται, σ' ό,τι αφορά τα θέματα της πυρόσβεσης, το ποσό που αναλογεί στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης κατά πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) δραχμές, όταν πρέπει να ανανεωθεί το Πυροσβεστικό Σώμα σ' ό,τι αφορά την υποδομή του, γιατί έχει πάρει και τη δασοπυρόσβεση πάνω του; Δηλαδή πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) δραχμές για να ανανεωθεί ο αεροπυροσβεστικός στόλος για να μην ξαναχίσουμε τα δράματα τα οποία ζήσαμε φέτος;

Αυτό το λέτε Προϋπολογισμό, ο οποίος θα δημιουργήσει προϋποθέσεις ανόδου της Χώρας;

Σας είπα από την αρχή ότι είναι μία προσπάθεια ωραιοποίησης των πραγμάτων, είναι ένας απλός αντικατοπτρισμός. Το γνωρίζετε αυτό το πράγμα. Ο λόγος για τον οποίο φαίνεται ότι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ο τελευταίος που θα καταρτίσει η Κυβέρνηση Σημίτη, είναι ένας και μόνο. Έχετε χάσει την αίσθηση της πραγματικότητας. Προσπαθείτε να παραπλανήσετε τον Ελληνικό Λαό με αριθμούς. Για να επιβεβαιώσετε αυτό που έλεγε κάποτε θυμόσοφα ο Γεώργιος Παπανδρέου: "Ότι σ' αυτόν τον τόπο ευημερούν οι αριθμοί και δυστυχούν οι άνθρωποι.

Δεν θα μπορέσετε, δυστυχώς για την Κυβέρνηση και ευτυχώς για τον τόπο, να επιτύχετε σ' αυτόν το στόχο. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Ευάγγελος Βενιζέλος έχει το λόγο για είκοσι λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού δίνει την ευκαιρία να θεθούν επί τάπητος όλα τα μεγάλα προβλήματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό, την κοινή γνώμη. Όλα τα μεγάλα προβλήματα που είναι αντικείμενο της κυβερνητικής πολιτικής και κανονικά θα έπρεπε να είναι και αντικείμενο της πολιτικής των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και ιδίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αλλά, παρακολουθούμε στη χώρα μας το παράδοξο και ενδιαφέρον φαινόμενο, η Κυβέρνηση να έχει πολιτικές θέσεις, να συγκρούεται με

προβλήματα, να επιδιώκει να ανατρέψει καταστάσεις και η Αξιωματική Αντιπολίτευση ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Παραμυθάκια είναι αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Κεφαλογιάννη, θα σας μνημονεύσω ευφύμως.

...να κάθεται σε απόσταση ασφαλείας να παρακολουθεί τα δρώμενα και βεβαίως να μη λαμβάνει θέση για τίποτα. Να εφαρμόζει αυτό που μπορούμε να ονομάσουμε, με την κακή έννοια του όρου, "συνδικαλιστικοποίηση της πολιτικής", δηλαδή να επιδίδεται στην άκριτη υιοθέτηση διαφόρων συγκρουομένων κοινωνικών αιτημάτων και βεβαίως να εφαρμόζει την περισπούδαστη στρατηγική του "ώριμου φρούτου".

Το μόνο που αναμένει η Αντιπολίτευση είναι, υποτίθεται, να φθαρεί η Κυβέρνηση μέσα από την αντιπαράθεσή της με συμφέροντα, με καταστάσεις, με προβλήματα χρόνια στον τόπο αυτό, προκειμένου να υπάρξει στο εκλογικό ισοζύγιο ένα μελλοντικό όφελος. Μόνο που αυτή είναι η πιο παρωχημένη, η πιο παλαιοκομματική αντίληψη, μια αντίληψη καταδικασμένη στη συνείδηση του ελληνικού λαού, ο οποίος έχει πια πολύ πιο οξυμένο, πολύ πιο ευαίσθητο αισθητήριο. Και βεβαίως έχει αποδείξει ότι, όπως και κάθε λαός, είναι ιδιαίτερα ευφυής και διεισδυτικός και μπορεί να κρίνει και τις πολιτικές θέσεις και τις στάσεις προσώπων που βεβαίως είναι εξίσου υπεύθυνα, γιατί χωρίς την πολιτική άποψη προσώπων δεν συγκροτείται και μία πολιτική άποψη συλλογικών υποκειμένων, όπως είναι τα κόμματα.

Αυτό προκαλεί ως φαινόμενο μία παθολογία στην πολιτική μας ζωής που βαραίνει την Αξιωματική Αντιπολίτευση, βαραίνει όμως και όλο το πολιτικό σύστημα, γι'αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να την εντοπίσουμε, να τη στηλιτεύσουμε και να ζητήσουμε να αρθεί η κατάσταση αυτή, να πάρει επιτέλους η Αξιωματική Αντιπολίτευση μία σαφή και επώδυνη, αν χρειασθεί, θέση. Γιατί διαφορετικά διαμορφώνονται θεσμικές ανισορροπίες μέσα στο πολιτικό μας σύστημα, που αποβαίνουν εις βάρος της πολιτικής ζωής, εις βάρος της ίδιας της Αντιπολίτευσης, βεβαίως, μεσοπρόθεσμως, αλλά μακροπρόθεσμως εις βάρος της αξιοπιστίας της πολιτικής ζωής.

Εάν η πολιτική και οι πολιτικοί θέλουμε να είμαστε αξιόπιστοι, οφείλουμε να λαμβάνουμε θέση και όχι να τηρούμε αιδήμονα σιγή ή να περιμένουμε απλώς τη φθορά του αντιπάλου μας, όταν ο αντίπαλός μας συγκρούεται με καταστάσεις, στη διαμόρφωση των οποίων έχουμε συμβάλει εμείς οι ίδιοι.

Ξεκινώ λοιπόν τις παρατηρήσεις μου από τη μήτρα όλων των θεμάτων που είναι η πολιτική απόφαση του τόπου και όχι της Κυβέρνησης να επιδιωχθεί η ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Η ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η συμμετοχή της σε όλες τις μεγάλες στροφές που κάνει ιστορικά η πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση οφειλόταν σε μία πολιτικού χαρακτήρα απόφαση. Πολιτικού χαρακτήρα ήταν η απόφασή μας για τη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πολιτικού χαρακτήρα ήταν η σύμπραξή μας σε όλες τις διευρύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από δέκα σε δώδεκα μέλη, μετά από δώδεκα σε δεκαπέντε-πολιτικού χαρακτήρα ήταν η συμμετοχή μας στη διαμόρφωση της ενιαίας πράξης, στη συνέχεια στη διαμόρφωση της Συνθήκης του Μάαστριχτ και τώρα στη διαμόρφωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ.

Πρέπει, λοιπόν, μέσα σ'αυτό το πολιτικό πλαίσιο που πάντα ήταν το βασικό πλαίσιο αναφοράς της χώρας και όχι του ενός ή του άλλου κόμματος, να απαντήσουμε σε ένα στερεότυπο, το οποίο έχει κατασταλάξει στη συνείδηση πολλών πολιτών και οφείλουμε να το ομολογήσουμε αυτό. Στο στερεότυπο που λέει, ότι η Οικονομική και Νομισματική Ένωση είναι μία υπόθεση του χρηματιστηριακού κεφαλαίου, είναι μία υπόθεση των τραπεζών, είναι μία υπόθεση των επιχειρήσεων, είναι μία υπόθεση που αφορά αριθμούς, που αφορά εκείνους που σχετίζονται με την κίνηση των βραχυπρόθεσμων κεφαλαίων, με το εύκολο κέρδος, με τη σπέκουλα. Πάντως κατά την άποψη αυτή η υπόθεση της ΟΝΕ δεν αφορά την πλατιά κοινή

γνώμη, δεν αφορά τους ευρωπαϊκούς λαούς, δεν αφορά τις ευρωπαϊκές κοινωνίες.

Είναι δε αλήθεια ότι όπως κάθε μεγάλος στόχος, όπως κάθε μεγάλη στρατηγική, έτσι και η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, το μέλλον της Ευρώπης γενικότερα και το οικονομικό, αλλά κυρίως το πολιτικό, μπορεί να αντιμετωπιστεί και υπό τη μία και υπό την άλλη εκδοχή, γιατί είναι ένα πεδίο πάνω στο οποίο συγκρούονται κοινωνικά και οικονομικά συμφέροντα, πολιτικές ιδεολογίες, απόψεις. Η ΟΝΕ μπορεί να είναι και το ένα και το άλλο, εξαρτάται δε η ιστορική τελική απάντηση από το ποιος συσχετισμός δυνάμεων θα διαμορφωθεί. Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως ξέρουμε όλοι πάρα πολύ καλά, είναι ένα πεδίο διαρκούς διαπραγμάτευσης, ένας συσχετισμός δυνάμεων, που διαμορφώνεται και αναδιαμορφώνεται συνεχώς. Και βεβαίως από μας εξαρτάται αν θα έχουμε μία ενεργό συμμετοχή, με πρωτοβουλίες, απόψεις, εάν θα έχουμε συνείδηση της διακύμανσης του συσχετισμού αυτού ή αν θα παρακολουθούμε αδιάφοροι και μοιραίοι τα πράγματα.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι από εμάς -και εδώ σε εθνικό επίπεδο- εξαρτάται αν θα αντιμετωπίσουμε την ΟΝΕ ως μια υπόθεση του κεφαλαίου, των επιχειρήσεων, των τραπεζών, των χρηματιστηρίων ή αν θα αντιμετωπίσουμε τελικά την ΟΝΕ, όπως εγώ πιστεύω ότι την αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση και έτσι πρέπει να γίνει ακόμα πιο έντονα, ως μια μεγάλη λαϊκή υπόθεση, ως μια υπόθεση που ενδιαφέρει πρωτίστως το λαό, τα πλατιά λαϊκά στρώματα, το συντελεστή που λέγεται "εργασία" και όχι μόνο το συντελεστή που λέγεται "κεφάλαιο".

Πρέπει δε εδώ εν παρενθέσει να θυμηθούμε ότι σε όλα τα προγράμματα σταθεροποίησης, που εφαρμόζονται τα τελευταία χρόνια και τώρα κατά την πορεία της εφαρμογής του προγράμματος σύγκλισης, κατά την κατάσταση και εκτέλεση των προϋπολογισμών των τελευταίων ετών, που ήταν προϋπολογισμοί σύγκλισης και τώρα πια φέτος είναι προϋπολογισμός ένταξης, ο συντελεστής "εργασία" έχει σε πολύ μεγάλο βαθμό συμμορφωθεί και πρέπει να δούμε ποια είναι η προοπτική της ΟΝΕ ως λαϊκής υπόθεσης. Γιατί αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία για το εκλογικό Σώμα, για το λαό, για την ελληνική κοινωνία, για όλα τα στρώματά της. Πρέπει λοιπόν να πούμε γιατί η ΟΝΕ είναι, μπορεί να είναι χάρη στους χειρισμούς και τις αποφάσεις μας και την ευαισθησία μας την ιδεολογική και κοινωνική, μια υπόθεση που εκφράζει το γενικό συμφέρον, αλλά το εκφράζει από μία προοδευτική οπτική γωνία. Μπορεί να το εκφράσει, μπορούμε να το πετύχουμε αυτό.

Έχει ήδη ειπωθεί κατά κόρον, ότι μετά την επιτυχία μας στα δύο από τα τέσσερα μεγάλα ονομαστικά μέτωπα της ΟΝΕ, στα δύο από τα τέσσερα κριτήρια, σ' αυτό της πτωτικής τάσης του δημοσίου χρέους και σ' αυτό του περιορισμού του δημοσιονομικού ελλείμματος, είναι ανοιχτό το μέτωπο του πληθωρισμού, βεβαίως και το μέτωπο των επιτοκίων. Αλλά είναι επίσης προφανές, είναι αυτονόητο, είναι αυτόματο πως η πτώση του πληθωρισμού και τελικά η πτώση των επιτοκίων οδηγεί σε απελευθέρωση πολύ σημαντικών πόρων, που τώρα διατίθενται για την εξαιρετικά επώδυνη εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους.

Διαμορφώνεται έτσι αυτόματα, μέσα από τη λογική των αριθμών, που είναι όμως και λογική των πραγματικών καταστάσεων από ένα σημείο και μετά, ένα πολύ σημαντικό πακέτο δημοσιονομικών πόρων, που εκ των πραγμάτων μεταφέρονται -και αυτό πια είναι επίκαιρο, δεν είναι ένας θεωρητικός, αόριστος και μακροπρόθεσμος στόχος- σε άλλες πολιτικές, σε πολιτικές πρόνοιας, σε πολιτικές κοινωνικές, σε πολιτικές εκπαιδευτικές, σε πολιτικές πολιτισμού. Εξ ου και η προσδοκία της πολιτιστικής πολιτικής, γενικά του κόσμου του πολιτισμού, αλλά και του Υπουργείου Πολιτισμού να επωφεληθεί από αυτήν την πολιτική, που διασταυρώνεται με την προοπτική του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, μια προοπτική που αφορά ιδίως τις υποδομές, αλλά όχι μόνο τις υποδομές.

Αυτό δε, η ΟΝΕ δηλαδή ως λαϊκή υπόθεση, έχει πολύ μεγάλη σημασία, αν σκεφθούμε ότι η Ελλάδα κάνοντας τη θεμελιώδη εκλογή να μην επιδιώξει τη συμμετοχή της στην

ONE με το πρώτο κύμα χωρών, αλλά να επιδιώξει τη συμμετοχή της με το δεύτερο κύμα χωρών, σχεδίασε και εφάρμοσε την πιο ήπια από όλες τις πολιτικές σύγκλισης και τελικά ένταξης στην ONE, που έχουν εφαρμοστεί στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και η επιλογή αυτή ήταν μια επιλογή συνειδητή, που συνδέεται με την απόφασή μας όχι μόνο να διαφυλάξουμε, αλλά και να ενισχύσουμε τις εγγυήσεις, τις δομές, τις λειτουργίες του κοινωνικού κράτους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ**)

Δεν θα αρκεστώ στο επιχείρημα, τη θέση που έχουν οι κοινωνικές δαπάνες σ' όλους τους Προϋπολογισμούς από το 1994 μέχρι το 1999. Ακόμα και με την απλή προσέγγιση των αριθμών βλέπει κανείς ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα που πορεύεται προς την ONE χωρίς να μειώνει τις κοινωνικές της δαπάνες. Αλλά κρισιμότερο είναι το επιχείρημα των λειτουργιών των θεσμών και των εγγυήσεων του κοινωνικού κράτους. Ενώ σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες τέθηκαν εν αμφιβόλω δομές και εγγυήσεις του κοινωνικού κράτους -η δημοσιονομική κρίση του κοινωνικού κράτους που είναι παμπάλαιο φαινόμενο έχει μετατραπεί πια σε διαρθρωτική, πολιτική και ιδεολογική κρίση του κοινωνικού κράτους- εδώ στη χώρα μας όχι μόνο δεν έχει θιγεί κάποια από τις βασικές, θεμελιώδεις εγγυήσεις του κοινωνικού κράτους, αλλά επιπλέον έχουμε συνεχώς εισαγωγή πολιτικών θεσμών και λειτουργιών που ολοκληρώνουν το κοινωνικό κράτος. Και βεβαίως με πόρους, με δαπάνες δημόσιες οι οποίες βαίνουν αυξανόμενες και όχι μειούμενες.

Αυτή λοιπόν είναι η πιο ήπια εκδοχή σύγκλισης που υπακούει στο τριπλό δόγμα που εξήγγειλε το ΠΑΣΟΚ το 1993 και το εφαρμόζει απαρέγκλιτα μέχρι σήμερα, της σταθεροποίησης, της κοινωνικής αλληλεγγύης και της ανάπτυξης, γιατί αυτά δεν είναι απλές δηλώσεις για επικοινωνιακή κατανάλωση, αλλά είναι μια βαθιά ιδεολογική και πολιτική πίστη που την εφαρμόζει το ΠΑΣΟΚ με πολύ κόπο και με πολύ μεγάλη προσοχή όλα αυτά τα χρόνια.

Η ONE είναι μια υπόθεση που αφορά τελικά την κοινωνία συνολικά. Δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο ως υπόθεση της Κυβέρνησης, ως υπόθεση του κρατικού μηχανισμού, ως υπόθεση των δημοσιονομικών μηχανισμών του κράτους. Και ακριβώς επειδή ο συντελεστής "κεφάλαιο" έχει συμμορφωθεί σχετικά λιγότερο από το συντελεστή "εργασία" σε όλη αυτήν τη μακροχρόνια πορεία και επειδή υπάρχουν περιθώρια, η συμπεριφορά του να γίνει περισσότερο πολιτική και μακροπρόθεσμα οικονομική και επιχειρηματική, γι' αυτό πιστεύω ότι δεν πρέπει να αρκεστούμε μόνο στις επιτυχημένες και αποδοτικές συμφωνίες κυρίων με πρωτοβουλία της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου, του Υφυπουργού Εμπορίου κ. Χρυσοχοϊδη, που έχουν αποδώσει μέχρι τώρα σημαντικά αποτελέσματα. Αλλά πρέπει πολιτικοποιώντας τον στόχο αυτό να κινητοποιήσουμε όλες τις δυνάμεις της πολιτείας και βέβαια όχι μόνο αυτούς που διαμορφώνουν το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος, αλλά και αυτούς που βαρύνονται με τις επενδύσεις κεφαλαιακών αγαθών, αυτούς που βαρύνονται με την παραγωγικότητα του κεφαλαίου, ώστε να αντιληφθούν ότι η υπόθεση αυτή αφορά τους πάντες και άρα είναι ευθύνη πάντων και όχι μόνο της Κυβέρνησης, όχι μόνο του κράτους ή για να το πω γενικότερα, όχι μόνο των πολιτικών κομμάτων. Δεν είναι ένα πολιτικό ζήτημα στενά, θεσμικά, αλλά είναι ένα ζήτημα που αφορά τον τόπο στο σύνολο του. Και αυτή η πολιτική που αναδεικνύει την ONE ως λαϊκή υπόθεση και το στόχο της πώσης του πληθωρισμού και άρα της πτώσης των επιτοκίων ως μια υπόθεση κοινωνικής ευθύνης, είναι πολιτική της Κυβέρνησης. Για να το πω και πιο απλά. Εάν τα πλατιά λαϊκά στρώματα έχουν την προσδοκία να απελευθερωθούν πόροι, προκειμένου οι πόροι αυτοί να χρηματοδοτήσουν κοινωνικές πολιτικές και ο επιχειρηματικός κόσμος, έχει την προσδοκία μέσα από την πτώση του πληθωρισμού και των επιτοκίων να φθάσει σε φθηνότερο χρήμα, σε χαμηλό κόστος χρήματος και άρα σε μια περαιτέρω διευκόλυνση των ιδιωτικών επενδύσεων, επενδύσεων που συνδέονται με τη βιωσιμότητα των τομέων και των κλάδων της οικονομίας μας,

δηλαδή, ουσιαστικά με τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και με την ανάδειξη των συγκριτικών πλεονεκτημάτων του τόπου μας.

Γιατί -το έχω ξαναπεί από το Βήμα αυτό, αλλά πρέπει να το επαναλαμβάνουμε συνεχώς- η Ελλάδα ποτέ δεν μπόρεσε να παρακολουθήσει πιστά και έγκαιρα το κλασικό βιομηχανικό μοντέλο ανάπτυξης, αλλά ευτυχώς για μας η ιστορία εξελίσσεται, έχουμε μετακινηθεί προ πολλού από το βιομηχανικό μοντέλο ανάπτυξης σε ένα μεταβιομηχανικό μοντέλο, σ' ένα μοντέλο που αναδεικνύει πλεονεκτήματα όπως η ευελιξία, η εξειδίκευση και εδώ πια φθάνουμε να μετατρέπουμε τα βασικά μας διαρθρωτικά μειονεκτήματα σε εν δυνάμει πλεονεκτήματα μέσα σ' αυτό το νέο κόσμο, τον μεταβιομηχανικό, το μετανεωτερικό, τον κόσμο της κοινωνίας, της πληροφορίας. Γιατί π.χ. μπορεί ο αγροτικός μας τομέας να καλύπτει το 20% του ενεργού πληθυσμού, αλλά αυτό μας διευκολύνει πλέον να αντιμετωπίσουμε προβλήματα αποβιομηχάνισης που αντιμετωπίζουν πάρα πολλές βιομηχανικές χώρες.

Και ο υψηλός αριθμός αυτοαπασχολούμενων που στην Ελλάδα προσεγγίζει περίπου τον αριθμό των μισθωτών, μας βοηθάει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της απασχόλησης, το πρόβλημα της εργασίας, να φτάσουμε σε ποσοστά τα οποία είναι κοντά στον ευρωπαϊκό μέσο όρο και όχι σε ποσοστά εξοντωτικά και απάνθρωπα, όπως το ισπανικό παράδειγμα. Άρα λοιπόν, τα μειονεκτήματά μας μπορούμε, επενδύοντας ευφυΐα, ιδέες, γιατί μέσα από τις ιδέες παράγεται το τελικό υλικό αποτέλεσμα, να τα μετατρέψουμε σε πλεονεκτήματα.

Άλλωστε, τίποτε δεν είναι πιο κρίσιμο για τον πολιτισμό απ'ό,τι δυο πράγματα. Η εργασία και η εθνική ταυτότητα. Πολλοί πιστεύουν ότι ο πολιτισμός είναι το απλό άθροισμα της πολιτιστικής κληρονομιάς, των καλών τεχνών, της λογοτεχνίας και του λαϊκού πολιτισμού. Πολλοί πιστεύουν ότι η οικονομική πολιτική στον πολιτισμό είναι η πολιτική επιδοτήσεων, οι επιχορηγήσεις. Μα, δεν είναι αυτό. Το κρισιμότερο είναι να δούμε πώς συνδέεται ο πολιτισμός με αυτό που έχουμε ονομάσει οικονομία του χρόνου. Δηλαδή, πώς συνδέεται με τη σχέση ανάμεσα στο χρόνο εργασίας και τον ελεύθερο χρόνο. Το πρόβλημα της εργασίας για δεκαετίες ολόκληρες, το πρόβλημα της ανεργίας για να μιλήσω ακριβέστερα, οδηγούσε σε πολιτικές καταπολέμησης της ανεργίας επιδοματικού χαρακτήρα. Επίδομα ανεργίας.

Στη συνέχεια, τα τελευταία δέκα - δεκαπέντε χρόνια μετακινηθήκαμε από τα επιδόματα ανεργίας στις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης: κατάρτιση επαναπροσανατολισμός κ.ο.κ.

Το επόμενο βήμα όμως είναι μια άλλη συνολική ιδεολογία για την εργασία, για τη σχέση ανάμεσα στο χρόνο εργασίας και τον ελεύθερο χρόνο, ανάμεσα στην εργασία, τον εθελοντισμό, τις πολιτιστικές δραστηριότητες, τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες που αλλάζουν το κοινωνικό καθεστώς του εργαζόμενου και του μη εργαζόμενου. Είναι ντροπή και απόγνωση να είναι κανείς άνεργος. Γιατί πρέπει να είναι ντροπή και απόγνωση όταν μπορεί να επιδοθεί σε εθελοντικές δραστηριότητες, σε κατάρτιση, να έχει ένα κοινωνικό καθεστώς το οποίο να είναι αξιοπρεπές, ενεργητικό, θετικό.

Όλα αυτά ξεπερνούν κατά πολύ τη συζήτηση που γίνεται χρόνια τώρα σε άλλες χώρες για το τριανταπεντάωρο ή για τις τέσσερις ημέρες εργασίας. Γιατί ο πυρήνας του προβλήματος είναι αυτός που λέω τώρα, η σχέση ανάμεσα στο χρόνο εργασίας και τον ελεύθερο χρόνο. Και αυτό είναι ο πυρήνας του πολιτισμού σε όλες τις κοινωνίες.

Το δεύτερο θεμελιώδες στοιχείο είναι η εθνική ταυτότητα. Γιατί, η εθνική ταυτότητα, πολιτιστική, ιδεολογική, ιστορική και οικονομική και αναπτυξιακή -γιατί αυτά πηγάζουν μαζί- είναι τελικά ένα συγκριτικό ευρωπαϊκό πλεονέκτημα. Γιατί μια χώρα, μπορεί να μετέχει στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι μόνον όταν έχει εθνική ταυτότητα. Και αυτό δεν αφορά μόνο τη γλώσσα, την παράδοση, την ιστορία, το λαϊκό πολιτισμό, αφορά και τις εξειδικεύσεις. Αφορά τα οικονομικά και αναπτυξιακά συγκριτικά πλεονεκτήματα. Και ο πολιτισμός μαζί με τα οπτικοακουστικά

μέσα στην κοινωνία της πληροφορίας είναι ένα πεδίο επενδύσεων, ένα πεδίο στο οποίο μπορεί να έχει εξειδίκευση η Ελλάδα, γιατί δεν χρειάζεται να περάσει από άλλες βιομηχανικές φάσεις, μπορεί να πάει κατευθείαν εκεί, όπως πήγαμε κατευθείαν στην ψηφιακή δορυφορική τηλεόραση, χωρίς να περάσουμε από καλωδιακές ή άλλες φάσεις. Και βεβαίως όλα αυτά αποδίδουν και οικονομικό αποτέλεσμα και αποτέλεσμα σε θέσεις εργασίας που είναι το κρισιμότερο.

Το λέω δε αυτό, γιατί πρέπει κάποια στιγμή στην Αίθουσα αυτή να πούμε, ότι στην μεταΟΝΕ εποχή, στην εποχή μετά την ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, θα γίνει το εξής πάρα πολύ κρίσιμο πράγμα. Ενώ τώρα, όλα κινούνται σ'ένα ονομαστικό επίπεδο και αφορούν τους τέσσερις δείκτες και ο αγώνας μας γίνεται σ'ένα επίπεδο αριθμών και ονομαστικών καταγραφών, από τη στιγμή που θα μπούμε στην ΟΝΕ και θ'αναπτύξει πλήρως το εύρος της και τις δυνατότητές της η ΟΝΕ, θα μετακινηθούμε αναγκαστικά στο πεδίο της πραγματικής οικονομίας. Δεν θα μπορούμε πλέον σε εθνικό επίπεδο να ασχοληθούμε ούτε με συναλλαγματική ούτε με νομισματική πολιτική. Θα πρέπει να ασχοληθούμε με πολιτικές φορολογικές, εισοδηματικές, τελικώς αναπτυξιακές. Δηλαδή, να μιλήσουμε επιτέλους για το πραγματικό αντικείμενο της οικονομίας και όχι για τους αριθμούς.

Να δώσουμε έμφαση στην πράξη, εκεί που μπορούν να εκδηλωθούν και να δώσουν αποτελέσματα τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα.

Αυτό είναι μία πολιτική συγκροτημένη, με αρχή, μέση και τέλος. Και πλησιάζουμε στο τέλος. Η ΟΝΕ μπορεί να είναι μία πλήρης πολιτική όταν τη δει κανείς έτσι, όταν τη δει δηλαδή ως μία λαϊκή υπόθεση που έχει προοπτική και συγκεκριμένο οικονομικό όφελος για τους πάντες. Χρειάζεται, όμως, ευθύνη. Ευθύνη πολιτική και ευθύνη κοινωνική. Και ευθύνη πολιτική όχι μόνο από την Κυβέρνηση, αλλά και από την Αντιπολίτευση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): ...που πρέπει να τοποθετηθεί και ευθύνη κοινωνική από όλους τους συντελεστές της παραγωγής, της οικονομίας. Και αυτό είναι μία πρόσκληση που την απευθύνουμε από του Βήματος αυτού και έχει το νόημά της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Η κ. Ροδούλα Ζήση έχει το λόγο.

Θέλω να σας υπενθυμίσω, κύριοι συνάδελφοι, ότι στις 15.30' θα διακόψει η πρωινή συνεδρίαση και θα αρχίσουμε στις 18.00'.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Στις 16.00' δεν είχαμε πει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Στις 15.30' έχουμε πει.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αλήθειες που αποτυπώνονται με συγκεκριμένους αριθμούς, αλλά και με συγκεκριμένες πολιτικές και ορατούς στόχους στον Προϋπολογισμό του 1999, δεν μπορούν να αμφισβητηθούν από τις όποιες φωνές της Αντιπολίτευσης, ούτε από τις προσπάθειές της να αμβλύνει την πραγματική εικόνα βελτίωσης της οικονομίας μας και της αναπτυξιακής τροχιάς της χώρας μας.

Αυτές οι αλήθειες καθιστούν τον παρόντα Προϋπολογισμό και ρεαλιστικό και ειλικρινή και συνεπή προς τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης απέναντι στον ελληνικό λαό και στη χώρα μας, αλλά κυρίως τον προσδιορίζουν ως πειστικό και εφικτό Προϋπολογισμό, ως Προϋπολογισμό ένταξης στην ΟΝΕ, αφού τα κριτήρια σύγκλισης σιγά-σιγά ικανοποιούνται και τώρα όλοι οι δείκτες και οι εκτιμήσεις δείχνουν, ότι η χώρα μας μπαίνει στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Το 1999 είναι ο χρόνος αξιολόγησης για την ένταξή μας και πρέπει να κατανοήσουμε ότι για να ικανοποιηθούν τα κριτήρια ένταξης οφείλουμε να επιδείξουμε υπεύθυνη και σοβαρή στάση για να

δικαιώσουμε τώρα, στην τελική ευθεία, την πενταετή επιτυχημένη προσπάθεια της Κυβέρνησης και του ελληνικού λαού.

Το 1999, όμως, πρέπει να είναι και ο χρόνος της φορολογικής σταθερότητας, των χαμηλότερων επιτοκίων, των επενδύσεων και της καλύτερης εξυπηρέτησης του πολίτη. Πρέπει να είναι το έτος της απασχόλησης και όχι του κοινωνικού αποκλεισμού.

Για τη χώρα μας και την Ευρωπαϊκή Ένωση η ένταξή μας στην ΟΝΕ πρέπει να δημιουργήσει την κοινωνία της ανάπτυξης και της εργασίας που οδηγεί στην πραγματική κοινωνία των πολιτών. Γι'αυτό και στο Πέρτσαχ και στη Βιέννη τα πορίσματα της συζήτησης είχαν ένα κοινό παρονομαστή. Ότι Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μόνο η ΟΝΕ, αλλά είναι μία διαδικασία ολοκλήρωσης που προϋποθέτει και την ένταξη στην ΟΝΕ και τις διαρθρωτικές αλλαγές, αλλά και τη σύγκλιση των υποδομών και της ανάπτυξης, την καταπολέμηση της ανεργίας και τις πρωτοβουλίες για απασχόληση.

Ο Προϋπολογισμός είναι ενταξιακός και σαν τέτοιος αποτυπώνει την ΟΝΕ ως ένα μονόδρομο που είναι, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ ευρύς ώστε να δίνει τη δυνατότητα μιας άνετης κίνησης που δεν σου κόβει την ανάσα. Δηλαδή η χωρική του ανάπτυξη περιλαμβάνει και οικονομική και κοινωνική διάσταση σε μία μηκοτομή που ακουμπούν οι περιβαλλοντικές τάσεις, η κινητικότητα για την απασχόληση, η ισόρροπη ανταγωνιστικότητα, η ισότητα στην πρόσβαση, στη γνώση και στις υποδομές, η ορθολογική διαχείριση και ανάπτυξη των φυσικών και πολιτιστικών μας πόρων.

Σε αυτήν την ευρεία ανάπτυξη της ένταξης συμφωνεί η χώρα μας, σε αυτήν την πολυδιάστατη προσπάθεια συμβάλλει και η εκλογική μου περιφέρεια, ο Νομός Μαγνησίας, ένας Νομός με διαχρονική συμβολή στη γεωργική, βιομηχανική, βιοτεχνική και τουριστική δραστηριότητα, μία περιοχή με παραδοσιακή βιομηχανική ανάπτυξη, που έχασε την τελευταία περίοδο βιομηχανικά καταστήματα ευρείας απασχόλησης και υψηλού επενδεδυμένου κεφαλαίου, με αποτέλεσμα το μεγάλο αριθμό των ανέργων. Και ο Νομός Μαγνησίας και όλη η χώρα περιμένουν την ένταξη στην ΟΝΕ σαν ένα αναπτυξιακό μέσο, σαν ένα χρήσιμο εργαλείο για μία ευέλικτη αγορά εργασίας, για ένα διευρυμένο επιχειρηματικό ορίζοντα, μέσα σε ένα πεδίο ανταγωνισμού με σταθερούς όρους λειτουργίας.

Το να εγείρονται από την αντιπολίτευση προβληματισμοί για τους ρυθμούς αποκλιμάκωσης του πληθωρισμού, θα ήταν θεμιτό και εύλογο αν συνοδεύονταν από προτάσεις που προσδιορίζουν μέτρα και διαρθρωτικές δράσεις, πέρα από τη μείωση των εμμέσων φόρων, έτσι ώστε να εξουδετερώνεται η όποια αβεβαιότητα υπάρχει και που πιθανώς μετατοπίζει στο χρόνο ένταξής μας στην ΟΝΕ τη συζήτηση για τα πολύ σοβαρά ζητήματα του πληθωρισμού, του χρέους και των ελλειμμάτων.

Αντίθετα όμως και αυτήν τη φορά η Νέα Δημοκρατία επιδόθηκε στη στείρα αντιπολιτευτική της στάση που μόνιμα δημιουργεί αγκυλώσεις και καθυστέρηση στη σκέψη, στην παραγωγή και στην πρόοδο.

Λυπάμαι κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που ακόμη μια φορά επιβεβαιώσατε τη συντηρητική σας αντίληψη για την οικονομία και την ανάπτυξη. Λυπάμαι που ενισχύσατε τη συντηρητική σας φυσιογνωμία, παρ' ότι προσπαθήσατε να την καλύψετε με λαϊκίστικα στολίσια και παρωχημένου τύπου κορώνες.

Η άκρατη επιθετικότητά σας στον προϋπολογισμό, στις πολιτικές και στους στόχους που αυτός συμπυκνώνει, δεν είναι επίθεση στην κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είναι άρνηση και επίθεση στον ελληνικό λαό που καταβάλλει μια επίπονη προσπάθεια, υφίσταται θυσίες και αντιμετωπίζει προβλήματα προκειμένου να ξεπεραστούν οι οικονομικές και διαρθρωτικές αδυναμίες της χώρας μας και να προχωρήσουμε δυναμικά μέσα από τη δημοσιονομική εξυγίανση και χωρίς απώλειες βεβαίως στην κοινωνική μας συνοχή, στην πλήρη και ουσιαστική συμμετοχή μας στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Επειδή όμως η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναγνωρίζει τις προσπάθειες του ελληνικού λαού και την πολυπλοκότητα των

προβλημάτων όλων των κοινωνικών στρωμάτων, απαντά με αίσθημα ευθύνης, επάρκεια και προοδευτική κατεύθυνση στις ανάγκες και απαιτήσεις της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας και της χώρας μας. Απαντά με συγκεκριμένο έργο, με θετικό απολογισμό στην προσπάθεια εξυγίανσης και αναδιάρθρωσης της οικονομίας, με ενέργειες για μείωση των καταναλωτικών δαπανών του δημοσίου και για καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την ίδρυσή του μέχρι και σήμερα αντιστέκεται στη συντηρητική αντίληψη και πρακτική σε όλο το φάσμα των οικονομικών, πολιτικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων.

Όλες οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν στην ουσία και στην αιχμή της πολιτικής τους, την κοινωνική ανάπτυξη και την κοινωνική δημοκρατία, γι' αυτό και είναι σαφής η διαχωριστική γραμμή από τις θέσεις που στηρίζει η Νέα Δημοκρατία, θέσεις στασιμότητας και ειδικών εξαρτήσεων και συμφερόντων.

Για την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. συμφέρον είναι μόνο αυτό του ελληνικού λαού, γι' αυτό και με τον παρόντα Προϋπολογισμό με διαφάνεια και αποφασιστικότητα εντάσσει τη χώρα μας στην ΟΝΕ, αναδεικνύοντας συγχρόνως την ανάπτυξη και την κοινωνική αλληλεγγύη βασικούς άξονες της μακροοικονομικής της πολιτικής.

Η αποκλιμάκωση του πληθωρισμού, η μείωση του ελλείμματος, τα κίνητρα για ιδιωτικές και δημόσιες επενδύσεις, οι ευνοϊκές ρυθμίσεις για ανάπτυξη και για ίσες ευκαιρίες, εγγυώνται μια ισχυρή οικονομικά και πολιτικά Ελλάδα στην Ευρώπη, αλλά εγγυώνται συγχρόνως για τους Έλληνες εισοδήματα που ισορροπούν μεταξύ σταθεροποίησης, ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής.

Είναι εξαιρετικά θετικό ότι η δημοσιονομική, η αναπτυξιακή και κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης επέτυχε οικονομική ανάπτυξη με δικαιότερη κατανομή του εθνικού εισοδήματος και του εθνικού πλούτου.

Και είναι βεβαίως απαραίτητο, κύριε Υπουργέ, να αυξηθούν οι κοινωνικές δαπάνες που απευθύνονται σε ειδικές κατηγορίες ατόμων και κοινωνικών ομάδων και αφορούν στην υγεία, στην πρόνοια, στην ασφάλιση, στη στεγαστική στήριξη, στην προστασία από την ανεργία.

Σ' αυτήν την προσπάθεια για μια κοινωνική στρατηγική για την οικονομία και την ανάπτυξη, πρέπει να συμβάλουμε όλοι μας. Και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ζητηθεί, όχι μόνο και συνεχώς από τους εργαζόμενους, αλλά και από τις βιομηχανίες και τις τράπεζες και όλους τους φορείς της οικονομικής πολιτικής, να εμπλακούν συντονισμένα και καθοριστικά και να συμβάλουν στη σταθεροποίηση της οικονομίας, στην ανάπτυξη, στην απασχόληση και στην ποιότητα ζωής.

Η ένταξή μας στην ΟΝΕ, η ορθολογική διαχείριση των πόρων, η δημοσιονομική μας προσαρμογή και όλα τα επιτεύγματα της προσπάθειάς μας έχουν ένα και μόνο στόχο: τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης του λαού μας, μέσα σε μια πραγματικά προοδευτική και ανεπτυγμένη ευρωπαϊκή οικογένεια, όπου η αναβάθμιση του φυσικού, δομημένου και κοινωνικού περιβάλλοντος θα απελευθερώνει τις δημιουργικές δυνάμεις των πολιτών κύριε Υπουργέ του Πολιτισμού, θα ενδυναμώνει τον κοινωνικό ιστό με την εμπέδωση της κοινωνικής αλληλεγγύης και συνοχής και θα ορίζει την ποιότητα της ζωής μας.

Τα δημόσια έργα που γίνονται στη χώρα μας, το Εθνικό Κτηματολόγιο, οι υποδομές που πραγματοποιούνται, όλο αυτό το τεράστιο εργοτάξιο της προσπάθειας και της δημιουργίας βρίσκεται σε αυτήν την κατεύθυνση.

Μην πυροβολείτε λοιπόν, κύριοι Βουλευτές, κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τα βήματα της προόδου, τα βήματα για ανάπτυξη και καλύτερη ποιότητα ζωής.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταθέτει ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης, τη βιώσιμη ανάπτυξη που αξιοποιεί όλες τις δυνατότητες της κοινωνικής προόδου και ολοκλήρωσης, τόσο στην τεχνολογία και στις μορφές οικονομικής δραστηριότητας, όσο και στον τρόπο ζωής και τις ανθρώπινες αξίες.

Η πρόκληση για την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η εναρμόνιση και η δημιουργική προώθηση των στόχων της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, μέσα σ' ένα ισόρροπο πλαίσιο ανάπτυξης, με κυρίαρχο ποιοτικό μέτρο το σεβασμό στο περιβάλλον, όπου θα αναπτύσσονται δυναμικά οι τομείς της γεωργίας, της βιομηχανίας, του τουρισμού και των υπηρεσιών, αλλά παράλληλα θα αναπτύσσεται η παιδεία, ο πολιτισμός, η ισονομία, η συμμετοχική δημοκρατία, το βιοτικό επίπεδο.

Η πρόκληση για τη Νέα Δημοκρατία είναι αν στη θέση του κυνισμού, της στείρας εθιμικής της άρνησης στον Προϋπολογισμό, μπορεί να τοποθετήσει το ρεαλισμό, την ευαισθησία και την υπευθυνότητα της πρότασης μιας πραγματικής Αξιοματικής Αντιπολίτευσης.

Ο ελληνικός λαός ζητά από την Κυβέρνηση, από την Αντιπολίτευση, ζητά απ' όλους μας να ανταποκριθούμε σε αυτές τις προκλήσεις. Ζητά απ' όλους μας να δικαιώσουμε τους δικούς του αγώνες και τις θυσίες του για ένα καλύτερο μέλλον.

Ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό γιατί ακριβώς στηρίζουμε την πρόοδο και το καλύτερο μέλλον της χώρας μας και αυτού του περήφανου ελληνικού λαού. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Το λόγο έχει η κ. Άννα Ψαρούδα- Μπενάκη για δέκα λεπτά.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εθαύμασα πραγματικά τα ηχηρά χειροκροτήματα που ακολούθησαν την ομιλία του Υπουργού Πολιτισμού κ. Βενιζέλου.

Ποιον χειροκροτήσατε, κύριοι συνάδελφοι; Τον όψιμο Ηρακλή του στέμματος του κ. Σημίτη ή τον εν αναμονή αρχηγό του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Διότι η πολιτεία του κ. Βενιζέλου τον τελευταίο καιρό και η εμφάνισή του απ' αυτό το Βήμα αναδεικνύει σε όλο τους το μεγαλείο τις εσωτερικές συγκρούσεις, διακυμάνσεις και διεργασίες που γίνονται στα πλαίσια του κόμματός σας.

Εν πάση περιπτώσει όμως, παρακολουθήσαμε είκοσι ολόκληρα λεπτά ένα χειμαρρώδες παραλήρημα του κ. Βενιζέλου, από το οποίο κύριοι συναδελφοί, δεν προέκυψε τίποτε.

Και σας παρακαλώ, εσείς οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να σκεφθείτε τώρα που κατέβηκε από το Βήμα και επεκράτησε κάποια ηρεμία, τι προέκυψε από τα είκοσι λεπτά ομιλίας του κυρίου Υπουργού Πολιτισμού, πέρα βέβαια από τη συνήθη δοκησιοφιλία, τη λεξιλαγνεία και την ανεπιτυχή πράγματι προσπάθεια, να μας μεταχειριστεί όλους ως αφελείς και περιστασιακούς ψηφοφόρους.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Μονίμως τον αδικείτε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Μην ανησυχείτε τόσο πολύ.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Από το Υπουργείο Πολιτισμού πάντως ο κ. Βενιζέλος δεν διδάχθηκε τίποτα ή μάλλον διδάχθηκε μόνο ένα. Δεν διδάχθηκε γιατί δεν προσπάθησε να κάνει τίποτα. Ένα όμως το διδάχθηκε φαίνεται. Διδάχθηκε το θέατρο, κύριοι συνάδελφοι, και ιδιαίτερα το θέατρο του παραλόγου. Γιατί οι παραλογισμοί που παρακολουθήσαμε, όσους μπορέσαμε βέβαια να παρακολουθήσουμε σ' αυτό το χειμαρρώδες παραλήρημα, δεν έχουν σύγκριση με ό,τι έχουμε ακούσει μέχρι τώρα. Ακούστε. Προσπάθησα εγώ να τα καταλάβω και αφήστε με να σας τα πω.

Ο κ. Βενιζέλος ξεκίνησε από την ΟΝΕ. Μας είπε ότι η ΟΝΕ δεν είναι απλά επιδίωξη του κόμματος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του κ. Σημίτη σήμερα, αλλά είναι μια μεγάλη λαϊκή υπόθεση, είναι ένα βασικό πλαίσιο αναφοράς της χώρας που υπήρχε ανέκαθεν.

Από τότε κύριοι συνάδελφοι, γίνετε εσείς, το κόμμα σας και ο αρχηγός σας, τέτοιος ένθερμος υποστηρικτής της ΟΝΕ, δηλαδή, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της πλήρους ένταξης της χώρας μας; Από τότε κύριοι συνάδελφοι, γίνετε υποτίθεται ευρωπαϊκό κόμμα;

Αλλά το άκρον άωτον του παραλογισμού είναι ότι ο κ. Βενιζέλος προσπάθησε να μας πείσει ότι το να μείνουμε έξω από την ΟΝΕ όπως μείναμε, υπήρξε συνειδητή, λείει, επιλογή

του κ. Σημίτη και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Για όνομα του Θεού κύριοι συνάδελφοι, υποτιμάτε τη νοημοσύνη μας και τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού!

Μείναμε έξω από την ΟΝΕ γιατί είμασταν ανίκανοι να ενταχθούμε, γιατί η οικονομίας μας χάρη στα τόσα χρόνια διακυβέρνησης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχασε κάθε ικμάδα και δυνατότητα παρακολούθησης και των δεικτών και της διαρθρωτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και έρχεται ο κ. Βενιζέλος να μας πει ότι η ΟΝΕ ήταν ανέκαθεν λαϊκή υπόθεση και το ότι μείναμε έξω ήταν μία συνειδητή επιλογή; Έλεος, κύριοι συνάδελφοι!

Αλλά ο κ. Βενιζέλος έκανε και κάτι άλλο. Προσπάθησε να δώσει μαθήματα αντιπολίτευσης στη Νέα Δημοκρατία, να μας πει πώς θα ασκήσουμε το θεσμικό μας ρόλο και μας είπε ότι δεν κάνουμε επικοδομητική, δεν κάνουμε ουσιαστική αντιπολίτευση, αλλά περιμένουμε απλώς να πέσει το ώριμο φρούτο.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό θα γίνει οπωσδήποτε, ούτε πολύ χρειάζεται να περιμένουμε, ούτε ιδιαίτερη προσπάθεια χρειάζεται να καταβάλουμε για να πέσει το ώριμο φρούτο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι έχει αρχίσει να καταρρέει. Εκείνο όμως που πρέπει να κάνουμε και η Νέα Δημοκρατία το κάνει με συνειδηση, είναι να ασκήσουμε αντιπολίτευση που θα απεικονίζει την αυριανή μας κυβέρνηση.

Η Νέα Δημοκρατία θα είναι αργά ή γρήγορα κυβέρνηση στις επόμενες εκλογές. Και εκείνο που οφείλει να κάνει και το κάνει από τώρα, είναι να δώσει μία πρόγευση στον ελληνικό λαό για το ποια θα είναι η πολιτική την οποία θα ασκήσει. Και το κάνει υπεύθυνα και με σαφήνεια. Το έχουμε κάνει με προτάσεις νόμων. Όχι με λόγια, όχι με πυροτεχνήματα, αλλά με συγκεκριμένες διατάξεις που έχουμε καταθέσει στη Βουλή. Δεν χρειάζεται να τις απαριθμήσω, φθάνει μόνον την τελευταία να πω, την πρόταση νόμου για τον εθνικό διάλογο για την παιδεία.

Αλλά κυρίως το κάνει με τη συνεπή και πάντοτε συνεχή στάση της, ειλικρινή και αδιαμφισβήτητη, σε όλα τα οξύτατα πολιτικά θέματα που εκάστοτε αναφύονται.

Καταλήψεις. Σήμερα ταλαιπωρούν την παιδεία οι καταλήψεις. Ποια ήταν η στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν ήταν αντιπολίτευση στο θέμα των καταλήψεων;

Μπλόκα: Ταλαιπωρούνται οι πολίτες από τα μπλόκα των μαθητών, από τα μπλόκα των αγροτών. Ποια ήταν η υπεύθυνη στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν ήταν αντιπολίτευση; Να υποδαυλίζει, να ενισχύει και να προωθεί αυτά τα συστήματα βίας για την έκφραση της δημοκρατικής διαμαρτυρίας.

Ποια είναι η στάση της Νέας Δημοκρατίας σήμερα, κύριοι συνάδελφοι; Ο ίδιος ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας καταδίκασε τις καταλήψεις και ζήτησε από τους μαθητές να μην προσφεύγουν στη βία. Ο ίδιος καταδίκασε τα μπλόκα και των αγροτών και των μαθητών. Που είναι λοιπόν, η αντιπολίτευση για την Αντιπολίτευση; Που είναι η επιπολαιότητα και η έλλειψη περιεχομένου στην Αντιπολίτευση;

Αυτό είναι το θέατρο του παραλόγου του κ. Βενιζέλου, κύριοι συνάδελφοι, που το αντιληφθήκατε -το καταλαβαίνω πολύ καλά- αλλά ευτυχώς το έχει αντιληφθεί ακόμα καλύτερα ο ελληνικός λαός.

Περιμέναμε να μας πει κάτι ο κ. Βενιζέλος για το Υπουργείο Πολιτισμού. Περιμέναμε να μας πει κάτι για την παιδεία. Έκανε δύο αναφορές, κύριοι συνάδελφοι. Μίλησε για πολιτικές πολιτισμού και για πολιτικές παιδείας σχετικά με το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Δηλαδή, τι σκοπεύει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Εάν βέβαια ονειρεύεται κυβέρνηση. Αφού κατέστρεψε και άφησε να εξαφανιστεί το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, εποφθαλμιά και το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για να το καταστρέψει;

Τι μας είπε για τον πολιτισμό ο κ. Βενιζέλος; Κάτι που ξέφυγε εν τη ερήμην του λόγου, βέβαια. Ότι ο πολιτισμός δεν μπορεί να στηρίζεται στις επιχορηγήσεις. Συμφωνούμε, το έχουμε πει και εμείς. Αλλά που πρέπει να στηρίζεται, κύριε Βενιζέλο; Δεν πρέπει τουλάχιστον να στηρίζεται στην ιδιωτική πρωτοβουλία, στην ιδιωτική οικονομία, στις χορηγίες της οικονομίας, δηλαδή στην προσέγγιση του πολιτισμού όχι με την οικονομία του χρόνου, που μας είπατε πριν

κάνοντας κάποιο λογοπαίγνιο με τους εργαζομένους, αλλά με την πραγματική οικονομία. Τι έκανε όμως η Κυβέρνησή σας;

Ψήφισε το 1997 μέσα στη φορομπηχτική πολιτική της το 20% συντελεστή φορολόγησης των δωρεών και των χορηγιών. Θέλετε να σας πω ποιο είναι το αποτέλεσμα για τον πολιτισμό;

Το 1996 πριν από το νόμο σας, το σύνολο των χορηγιών της ιδιωτικής οικονομίας για τον πολιτισμό, ήταν τρία δισεκατομμύρια εκατόν είκοσι εκατομμύρια (3.120.000.000) δραχμές.

Στα μέσα του 1997 που ψηφίστηκε ο νόμος, ήταν τετρακόσια ενενήντα ένα εκατομμύρια (491.000.000) δραχμές. Ξέρετε πόσες είναι οι ιδιωτικές χορηγίες για τον πολιτισμό στο πρώτο εξάμηνο του 1998; Σαράντα τέσσερα εκατομμύρια (44.000.000) δραχμές, κύριοι συνάδελφοι. Ένας ιστορικός όμιλος, ο ΟΜΕΠΟ ο Όμιλος για την προσέγγιση του πολιτισμού και της οικονομίας, που φέρνει κοντά την οικονομία και τον πολιτισμό, έκλεισε γιατί δεν έχει λόγο υπάρξεως, γιατί η φορομπηχτική πολιτική του Υπουργείου Πολιτισμού και του Υπουργείου Οικονομικών εξηφάνισε μία σίγουρη πηγή χρηματοδότησης του πολιτισμού.

Θέλετε να σας πω και κάτι άλλο σε σχέση με τους εργάτες του πνεύματος και της τέχνης; Εκείνους στους οποίους απονέμεται υποτίθεται τιμητική σύνταξη, καλλιτέχνες και συγγραφείς; Στις 13.2.98 το Υπουργείο Πολιτισμού με μία επιτροπή απένειμε εκατό τιμητικές συντάξεις σε μεγάλα ονόματα της τέχνης και του πολιτισμού. Και μέχρι σήμερα το Γενικό Λογιστήριο δεν έχει βγάλει συντάξεις. Αυτή είναι η μέριμνα για τον πολιτισμό, κύριε συνάδελφε, της Κυβέρνησής σας, αυτό είναι το κοινωνικό κράτος σας.

Και επειδή αναφέρθηκε ο κ. Βενιζέλος και στην παιδεία -ο χρόνος δεν με φθάνει, δεν έχω ακούσει αν ο κ. Αρσένης θα έρθει να μιλήσει για την παιδεία, βέβαια όχι για να πει αυτά που μας είπε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, διότι αυτά ούτε το θέμα της παιδείας προάγουν, ούτε μας οδηγούν σε έξοδο από την κρίση ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, τι γίνεται με τον προϋπολογισμό για την παιδεία. Υπάρχει αύξηση 5,7% και σε αυτό θα στηριχθεί ο κ. Αρσένης αν έρθει να μιλήσει. Και ξέρετε που πάει αυτό το 5,7% σύμφωνα με την ίδια την εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού; Στην κάλυψη της μισθοδοσίας των νεοπροσληφθέντων εκπαιδευτικών, στις δαπάνες λόγω της αύξησης του αριθμού των εισαγομένων και την ίδρυση νέων τμημάτων και στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, αυτή που παραπαίει. Ούτε δραχμή για την προαγωγή της υφιστάμενης κατάστασης στην παιδεία. Θα μείνουμε με τα ίδια σχολεία, με τις ίδιες αίθουσες, με την ίδια φτώχεια. Με αυτήν τη φτώχεια αν έμενε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην εξουσία. Αλλά ευτυχώς, κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μείνει.

(Χειροκροτήματα απο την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Κύριοι Βουλευτές, το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Κοσμάς Σφυρίου.

Πριν πάρει το λόγο να σας πω ότι εξαιτίας των αναγκών και του ότι ο κατάλογος παραμένει μεγάλος, θα τηρηθεί η απόφαση να κλείσουμε την πρωινή συνεδρίαση στις 16.00'.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η Εθνική Αντιπροσωπεία συζητεί αυτές τις ημέρες στον τελικό προενταξιακό Γενικό Κρατικό Προϋπολογισμό, μέσα σε κλίμα που χαρακτηρίζεται από εντάσεις. Οι πιο χαρακτηριστικές στο διεθνή χώρο, η καταδικαστέα πολεμική επιχείρηση Ηνωμένων Πολιτειών και Ηνωμένου Βασιλείου στο Ιράκ, η οποία ανεστάλη χθες. Και στον εσωτερικό χώρο, οι παράλογες μαθητικές κινητοποιήσεις κατά της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, οι οποίες παρατείνονται, τουλάχιστον κάτω από την πολιτική κάλυψη της Αντιπολίτευσης.

(Και βέβαια δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα αυτά τα οποία ανέφερε πριν από λίγο η κ. Μπενάκη εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας). Μίας Αντιπολίτευσης, με δύο τουλάχιστον παραδοσιακές πτέρυγες, την Δεξιά και την παραδοσιακή Αριστερά και τα κόμματα διαμαρτυρίας, που όλοι προσπαθούν

να διαμορφώσουν κλίμα ακατάσχετης δημαγωγίας κατά την πενθήμερη συζήτηση του Προϋπολογισμού του 1999. Κάθε κόμμα της Αντιπολίτευσης επιμένει να κρίνει τον προϋπολογισμό με την ιδεατή, αλλά εξωπραγματική δική του προσέγγιση, με αντιφατικά μεταξύ των πτερύγων της Αντιπολίτευσης επιχειρήματα, διαμετρικά αντίθετα μεταξύ τους, τα οποία σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις περιέχουν γενικόλογες και αφορισμούς της ελληνικής οικονομικής πραγματικότητας.

Κάθε κόμμα της Αντιπολίτευσης επικρίνει, μηδενιστικά, τα αποτελέσματα της πολιτικής που εφάρμοσαν από το 1994 και εφαρμόζουν και σήμερα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, παραγνωρίζοντας όμως ηθελημένα συνειδητά την οικονομική πραγματικότητα του 1993, επί της οποίας έπρεπε να εφαρμοστεί η πολιτική αυτή και να αποδόσει καρπούς.

Οι Έλληνες πολίτες όμως πρέπει να γνωρίζουν και να μη ξεχνούν, ότι στο τέλος του 1993 η διαφορά που χωρίζει τόσο την ελληνική οικονομία, όσο και την κοινωνική θέση των Ελλήνων, από τα άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εθεωρείτο πρακτικά αγεφύρωτη.

Εμείς κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ακράδαντα ότι οι Έλληνες πολίτες, που ασκούν την κριτική τους και εκφράζουν τα παράπονά τους, έχουν το πολιτικό αισθητήριο να διακρίνουν το αναγκαίο και εφικτό, αρκεί να είναι δίκαιο, από το επιθυμητό.

Εμείς πιστεύουμε, ότι οι Έλληνες πολίτες που εκφράζουν τη δυσαρέσκειά τους για ορισμένες αντιδημοτικές πολιτικές, για παράδειγμα τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, που αναγκάζεται να εφαρμόσει η Κυβέρνηση έχουν το πολιτικό αισθητήριο να διακρίνουν, ότι η υπευθυνότητα βρίσκεται εκεί που εκφράζεται η αλήθεια, έστω και αν μερικές φορές είναι δυσάρεστη και η ανευθυνότητα βρίσκεται εκεί που εκφράζεται η δημαγωγία, για να φαίνεται ευχάριστη και να αποδίδει ψηφοθηρικά.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης εκείνο που δεν θα αποφύγετε, όσο και αν δημαγωγήσετε, είναι ότι οι Έλληνες πολίτες, όταν το 2000 θα έρθει η ώρα των εθνικών εκλογών, θα αποτιμήσουν πού ήταν η χώρα το 1993, που βρίσκεται τώρα και πού θα φθάσει μετά την εφαρμογή του Προϋπολογισμού του έτους 1999.

Γιατί αγαπητοί συνάδελφοι, τα πέντε τελευταία χρόνια που πέρασαν καλύψαμε κατά το μέγιστο δυνατό μέρος την αγεφύρωτη διαφορά που χώριζε την οικονομία από το μέσο όρο των λοιπών κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρώτον ο ρυθμός ανάπτυξης επί τοις εκατό σαν ποσοστό μεταβολής του ΑΕΠ, το 1993 στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε ήταν μείον 0,5%, στην Ελλάδα ήταν μείον 1,6%, αρνητικός ρυθμός. Η "ελεύθερη πτώση" που ανέφεραν μερικοί συνάδελφοι.

Φθάσαμε στα μέσα του 1995 όπου ο ελληνικός ρυθμός ανάπτυξης του εθνικού προϊόντος έφθασε αυτόν του ευρωπαϊκού μέσου όρου και το τέλος του 1998 βρίσκεται την Ελλάδα με αύξηση του ΑΕΠ κατά 3,5%, όταν ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δεκαπέντε είναι 2,7%. Ήδη από τα μέσα του 1995, δηλαδή τριάντισι συνεχή χρόνια, η ελληνική οικονομία ακολουθεί τροχιά πραγματικής σύγκλισης προς το μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο, το οποίο το 1999 θα το έχει προσεγγίσει πολύ ικανοποιητικά.

Ο μέσος πραγματικός μισθός, οι αμοιβές και στον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα, το 1993, που είχαμε στην Ελλάδα επί τοις εκατό αύξηση του δείκτη τιμών καταναλωτή 12,3%, στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν 4,1% και τότε υπήρχε αύξηση του μέσου μισθού στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έστω και 0,1%, όταν στην Ελλάδα είχαμε μείωση μείον τρεις ποσοστιαίες μονάδες. Στην περίοδο 1990-1993, κάθε χρόνο, κατά μέσο όρο μείωση κατά 3,6%.

Το 1998, ασφαλώς πολλές φορές παραπονιούνται οι πολίτες ότι δεν είναι το επιθυμητό το ποσοστό αύξησης στους μισθούς, αλλά αν λάβουμε υπόψη μας και το δημόσιο τομέα και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, όλου του ιδιωτικού τομέα, καταλήγουμε ότι το 1998, που στην Ευρωπαϊκή Ένωση των έντεκα -που έχουν ήδη ενταχθεί στην πρώτη φάση- υπάρχει αύξηση του δείκτη τιμών του καταναλωτή 1,7% και μόλις η αύξηση των μέσων μισθών κατά

0,9%.

Στην Ελλάδα που ο πληθωρισμός είναι της τάξεως του 4%, έχουμε φέτος συν 1,5% αύξηση πραγματικού διαθέσιμου μισθού. Την πενταετία 94-98, η ετήσια μεταβολή του μέσου πραγματικού μισθού ήταν συν 1,7%, εάν αφαιρέσουμε τόσο τον πληθωρισμό όσο και τη φορολογία. Και αυτό αποτιμήθηκε από όλα τα επίσημα στοιχεία.

Αυτά τα επίσημα στοιχεία, που άλλα βασίζονται στη EUROSTAT και άλλα στην Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, αποδεικνύουν ότι στην Ελλάδα πραγματοποιούνται ρυθμοί βελτίωσης του πραγματικού - δηλαδή μετά την αφαίρεση πληθωρισμού και φορολογίας- διαθέσιμου εισοδήματος, συγκριτικά υψηλότεροι από το μέσο όρο των λοιπών κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου υπάρχει σχεδόν στασιμότητα.

Σχετικά με τη φορολογία: η επωδός με την οποία επικρίνει η Αντιπολίτευση την κυβερνητική πολιτική -η Νέα Δημοκρατία μάλιστα με βαρείς χαρακτηρισμούς- είναι η επιβολή, λένουν, δυσβάστακτης φορολογίας. Όμως οι πολίτες δεν πρέπει να ξεχνούν ότι στα πρόσφατα χρόνια που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία, το 1990-1993, ο μέσος όρος ετήσιας αύξησης των εσόδων από εμμέσους και άμεσους φόρους ήταν 19,2% το χρόνο και μάλιστα με την πιο άδικη μορφή. Ήταν το 70,9% έμμεσοι φόροι, που πληρώνονται από τα ευρύτατα λαϊκά στρώματα, και μόλις το 29,1% άμεσοι φόροι, δηλαδή φόροι εισοδήματος.

Το 1998 αυτή η σχέση έχει γίνει δικαιότερη, δηλαδή οι έμμεσοι φόροι από το 70,9% έπεσαν στο 63,9%, έναντι 36,1% των φόρων εισοδήματος, από τους οποίους όμως μόνο το 14% είναι φόροι εισοδήματος φυσικών προσώπων. Δηλαδή, η αύξηση της φορολογίας εισοδήματος επεβλήθη κυρίως -και αυτό είναι δικαίωμα- κατά των εταιρειών, κατά των εχόντων και κατεχόντων, όπως τονίστηκε χαρακτηριστικά και όχι κατά του μέσου Έλληνα φορολογούμενου και του μικρού εισοδήματος.

Για τον Προϋπολογισμό του 1999 η Αντιπολίτευση δημαγωγικά επικρίνει την Κυβέρνηση για δήθεν νέα φορολογική λαίλαπα. Και βέβαια είναι ψέμα, γιατί το 1999 δεν επιβάλλεται κανένας νέος φόρος, δεν έρχεται κανένα φορολογικό νομοσχέδιο στη Βουλή, αντίθετα μειώνονται συντελεστές εμμέσων φόρων στα καύσιμα, στο πετρέλαιο, στο ΦΠΑ του ηλεκτρικού ρεύματος κλπ. και ανακουφίζονται οι καταναλωτές κατά εκατόν εβδομήντα δισεκατομμύρια δραχμές, περίπου. Τονίζω ότι είναι προτιμότερη αυτή η ανακούφιση, γιατί συμβάλλει, μαζί με άλλα μέτρα, στη μείωση του πληθωρισμού στο 2%.

Κύριοι συνάδελφοι, πριν από μερικά χρόνια, το 1993, εθεωρείτο ουτοπικό να φθάσουμε στο 2%, που είναι σήμερα ο κρισιμότερος στόχος στο τέλος του 1999, για την ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Είναι, λοιπόν, προτιμότερο να υπάρξει η ανακούφιση μέσα από τη μείωση της έμμεσης φορολογίας απ'ό,τι να ψηφίζετο η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας για ένα έτος. Κάτι μάλιστα που θα επιδρούσε ανασταλτικά στη μείωση του σκληρού πυρήνα του πληθωρισμού, ενώ συμβάλλει στη μείωση του πληθωρισμού η μείωση της έμμεσης φορολογίας, κάτι που για το φορολογικό μας σύστημα είναι και επιδιωκόμενο και δικαιότερο. Αυτή είναι η αλήθεια χωρίς δημαγωγίες.

Μας απαντά η Αντιπολίτευση: μα πώς λέτε ότι δεν επιβάλλεται κανένας νέος φόρος, αφού αυξάνονται τα φορολογικά έσοδα κατά τετρακόσια ενενήντα οκτώ δισεκατομμύρια (498.000.000.000) δραχμές!

Την απάντηση τη γνωρίζουν οι συνάδελφοι και ιδιαίτερα της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και των άλλων κομμάτων, αλλά θέλουν ασφαλώς να δημιουργούν εντυπώσεις στους πολίτες. Γνωρίζουν ότι αυτά τα πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές θα προέλθουν αποκλειστικά από τη φυσιολογική αύξηση των εσόδων σαν αποτέλεσμα της προβλεπόμενης αύξησης του ονομαστικού Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος κατά 6,7%, από τις ρυθμίσεις βεβαιωμένων οφειλών παρελθόντων ετών, βάσει του σχετικού νομοσχεδίου που έχει ήδη ψηφιστεί στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή και

βέβαια από τον περιορισμό της φοροδιαφυγής, ιδιαίτερα του Φ.Π.Α., αλλά και του λαθρεμπορίου με την αναδιοργάνωση του Υπουργείου Οικονομικών -βλέπε τη λειτουργία του συστήματος TAXIS- και με τους ελέγχους.

Τέλος -και αυτό θέλω να το υπογραμμίσω ιδιαίτερα- κύριοι συνάδελφοι, και πρέπει να γνωρίζουν οι πολίτες, ότι με τη φορολογική πολιτική που ασκήθηκε μετά το 1994, τα συνολικά έσοδα της ελληνικής γενικής κυβέρνησης έφθασαν σήμερα σαν ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ στο 85% του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Και είναι αυτό το μικρότερο ποσοστό εσόδων από όλα τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά την Ιρλανδία. Αυτά, για να συγκρίνουμε ποια είναι η δική μας καταβολή φόρων σε σχέση με τους άλλους ευρωπαίους. Να μη θεωρούμε δηλαδή, ότι εμείς πληρώνουμε -μέσα σε όλη την Ευρώπη- τους περισσότερους φόρους.

Αυτό το οποίο επιβάλλεται να μειωθεί ακόμη περισσότερο, για να γίνει δικαιότερο το φορολογικό μας σύστημα, είναι η έμμεση φορολογία, που επιβαρύνει τα ευρύτατα λαϊκά στρώματα.

Σε ό,τι αφορά τις δαπάνες του κρατικού Προϋπολογισμού για το 1999:

Η Αντιπολίτευση επέκρινε τον Προϋπολογισμό -τα ακούσαμε και σήμερα αυτά- ότι είναι αντιαναπτυξιακός, αντικοινωνικός και άλλα παρόμοια. Όμως, ας κρίνουν οι Έλληνες πολίτες: Είναι αντιαναπτυξιακός, όταν επιδιώκει αύξηση του ΑΕΠ κατά 3,7%, όταν στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση ο στόχος για το 1999 είναι μόλις 3%; Ταυτόχρονα αυξάνει τις δαπάνες για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων με αναπτυξιακό περιεχόμενο κατά 17,1%, για τη γεωργία κατά 12,1%. Και βέβαια, με έμφαση στο σχεδιασμό της ανάπτυξης προς την περιφέρεια, κυρίως τις παραμεθόριες περιοχές, τη νησιωτική Ελλάδα, τη Μακεδονία, τη Θράκη και άλλες περιοχές, όπου εκεί επιδιώκονται ταχύτεροι ρυθμοί ανάπτυξης με βάση τον εθνικό σχεδιασμό.

Είναι αντικοινωνικός, όταν αυξάνει τις δαπάνες για την παιδεία κατά 8,2%; Η κ. Μπενάκη μας ανέφερε ότι τάχα είναι 5% περίπου και δεν πρόκειται να γίνουν αίθουσες σχολείων κλπ. Σκοπίμως απέκρυψε το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, που αφορά τον τομέα της παιδείας. Γιατί αν πάρουμε συνολικά τις δαπάνες -οι αίθουσες και τα σχολεία δεν βγαίνουν από τον τακτικό Προϋπολογισμό, από το πρόγραμμα επενδύσεων βγαίνουν- τότε η αύξηση φθάνει στο 8,2%. Για την υγεία και πρόνοια στο 6,2%, όταν βέβαια έχουμε πρόβλεψη για τον πληθωρισμό 2% το Δεκέμβριο 1999.

Εκείνο που έχει ιδιαίτερη σημασία -και αποτελεί δείγμα γραφής της κοινωνικής διάστασης της πολιτικής- είναι ότι η Κυβέρνηση παρεμβαίνει ακόμη μία φορά στα κατώτερα επίπεδα των συντάξεων. Δεν είναι μόνο ότι διέυρνε πέρσι το ΕΚΑΣ, είναι ότι το αυξάνει φέτος κατά 50%, μειώνει τη συμμετοχή στη συμβολή των ασφαλισμένων στα φάρμακα από το 25% στο 10%.

Και βέβαια επιβάλλεται, κύριε Υπουργέ -αυτό είναι γενική απαίτηση όλων των Βουλευτών της Πλειοψηφίας- να βρεθεί μία λύση σε ό,τι αφορά τη βελτίωση και των κατωτάτων ορίων των συνταξιούχων του ΟΓΑ ή το ίδιο ΕΚΑΣ ή ένα δικό τους ΕΚΑΣ, το οποίο να μπορέσει να δώσει τελικά το δείγμα γραφής σε αυτήν τη μεγάλη κατηγορία των συνταξιούχων μας.

Βέβαια εδώ θα πρέπει να υπογραμμίσουμε προς τους Έλληνες πολίτες μία οδυνηρή αλήθεια -την υπογραμμίζω- που όσο και αν το παραγνωρίζει η Αντιπολίτευση, για να κάνει ανέξοδη αντιπολίτευση, δεν μπορεί να το αποφύγει. Μπορεί κατά το 1999 οι δαπάνες εξυπηρέτησης του συσσωρευμένου δημόσιου χρέους να έχουν αποκλιμακωθεί, να έχουν μειωθεί σημαντικά στο 25,3%. (Θυμίζω ότι το 1993 ήταν 34%). Όμως, πληρώνει ακόμη -αυτή είναι η οδυνηρή αλήθεια- ο ελληνικός λαός για την εξόφληση ληξιπροθέσμων δόσεων του δημοσίου χρέους τόσα, όσο για την παιδεία, όσο για την υγεία, όσο για τη συμμετοχή του κρατικού Προϋπολογισμού στην κοινωνική ασφάλιση, μαζί διότι το 9,9% του Προϋπολογισμού είναι για την παιδεία, το 7,9% για την υγεία και πρόνοια, το 8,9% για την κοινωνική ασφάλιση. Δηλαδή πληρώνει για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους τόσα, όσο για την υγεία, για την παιδεία και την κοινωνική ασφάλιση μαζί. Και αυτή είναι μία

οδυνηρή αλήθεια.

Αν σ'αυτές τις δαπάνες εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους προσθέσει κανείς και το ογκώδες ύψος των αμυντικών δαπανών, που δεν έχουν οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, τότε μπορεί να συμπεράνει ο Έλληνας πολίτης γιατί η χώρα μας έχει μειωμένο ύψος κοινωνικών δαπανών 20% του ΑΕΠ, έναντι 28% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μας άσκησαν κριτική πολλοί. Αλλά όμως αυτήν την οδυνηρή πραγματικότητα, σε ό,τι αφορά την αποπληρωμή του δημόσιου χρέους την αποκρύπτουν ή τουλάχιστον τη διαστρέφουν. Όπως δεν δίνουν και τη σημασία που πρέπει, στην ανάγκη του ογκώδους ποσού το οποίο καταβάλλει κάθε χρόνο ο γενικός κρατικός Προϋπολογισμός για τις αμυντικές μας δαπάνες. Αυτά δεν τα έχουν οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Βέβαια η Νέα Δημοκρατία, κατά την προσφιλή τακτική της, προσπάθησε να δημιουργήσει χθες ψευδείς εντυπώσεις -και προχθές το ίδιο έκανε- ότι το 1989 το Π.Α.ΣΟ.Κ. -λέει- έφθασε το δημόσιο χρέος στα δεκαπέντε τρισεκατομμύρια (15.000.000.000.000) δραχμές. Είναι ψευδές το στοιχείο αυτό.

Καταθέτω τον πίνακα 5.1 της σελίδας 124 της εισηγητικής έκθεσης του κ. Παλιαοκρασσά Υπουργού Οικονομικών της Νέας Δημοκρατίας, επί του προϋπολογισμού που κατέθεσε τότε, σύμφωνα με τον οποίο το σύνολο του δημοσίου χρέους, εξωτερικού και εσωτερικού, το 1989, ήταν 6,7 τρισεκατομμύρια δραχμές, όχι δεκαπέντε τρισεκατομμύρια (15.000.000.000.000), που υποστήριξε, ψευδώς βέβαια η Νέα Δημοκρατία. Και έφθανε αυτό στο 61,5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κοσμάς Σφυρίου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στο τέλος του 1993 το ύψος του δημόσιου χρέους έφθασε στο 112% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Δηλαδή, σε απόλυτους αριθμούς 19,7 τρισεκατομμύρια δραχμές, έφθασε το δημόσιο χρέος.

Καταθέτω από την σελίδα 126, τον πίνακα 5.1 τη σχετική έκθεση του τότε Υπουργού Οικονομικών, του αείμνηστου Γιώργου Γεννηματά επί του προϋπολογισμού του έτους 1994.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κοσμάς Σφυρίου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βέβαια, φθάσαμε τώρα στην αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους, στο 105% περίπου του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και θα προχωρήσει ακόμη χαμηλότερα, μειώνοντας συνεχώς το δυσβάσταχτο βάρος του ελληνικού λαού.

Και αξίζει ακόμη μια φορά να τονισθεί και να κατανοηθεί απ' όλους τους Έλληνες πολίτες πως, αν το 1998 με τη δραχμή και τα αντίστοιχα επιτόκια στο 12%-13% -από το 30% που ήταν το 1993- (έπρεπε να αφαιρεθεί προ πολλού αυτή η "αγχόνη" από τον ιδιωτικό τομέα, που επέβαλαν τα επιτόκια εκείνης της εποχής), πληρώσαμε το 1998, κύριοι συνάδελφοι -και πρέπει να το γνωρίζει ο ελληνικός λαός αυτό- έξι τρισεκατομμύρια τριακόσια ενενήντα έξι δισεκατομμύρια (6.396.000.000.000) δραχμές για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους με αυτά τα υψηλά επιτόκια.

Μετά το 2001 και το EURO, που τα αντίστοιχα χαμηλά επιτόκια θα φθάσουν και κάτω από το 6%, θα χρειάζεται να πληρώνουμε λιγότερα κατά επτακόσια δισεκατομμύρια έως ένα τρισεκατομμύριο δραχμές το χρόνο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Να ολοκληρώσω τη πρότασή μου.

Και μπορεί η χώρα μας να διαθέτει -πέραν αυτών που δαπανά σήμερα- αυτό το ιδιαίτερα σημαντικό ποσόν, τόσο για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής, όσο και για την άσκηση αναπτυξιακής πολιτικής. Και τότε μπορεί με ταχύτερους ρυθμούς να περιοριστεί δραστικά την ανεργία, που σήμερα

μόλις αποκλιμακώνεται και προβλέπεται το 1999 -επιτέλους ύστερα από αρκετά χρόνια- να πέσει κάτω από το 10%, (με βάση τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ολοκληρώστε, κύριε Σφυρίου, παρακαλώ.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Ο επίλογος: Αυτή η μεγάλη προσπάθεια που καταβάλλει ο ελληνικός λαός, κύριοι συνάδελφοι, στα πλαίσια της πολιτικής που εφαρμόζει η Κυβέρνηση, πρέπει να στηριχθεί και κατά το 1999 απ' όλους μας, για να αποδώσει τους προσδοκώμενους καρπούς και να επιτύχει τους εθνικούς στόχους που έχουν τεθεί. Ως εθνικούς στόχους -και το υπογραμμίζω αυτό- είδαν οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις σε όλες τις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου και στην Πορτογαλία και στην Ισπανία και έδωσαν με υπευθυνότητα ευρύτατη συναίνεση για να πετύχουν την ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Κύριε Σφυρίου, τελειώνετε.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Τελειώνω. Είναι ο επίλογος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Πόσους επιλόγους έχει ο λόγος σας;

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Αυτόν και να τον ολοκληρώσω, παρακαλώ.

Εμείς στην Ελλάδα έχουμε Αντιπολίτευση που προτιμά να αναλίσκται στη δημαγωγία, που φαίνεται να της αποδίδει ψηφοθηρικά. Όμως, το έλλειμμα υπευθυνότητας που εμφανίζει η Αντιπολίτευση, πιστεύουμε ότι θα το αναπληρώσει ο ελληνικός λαός και θα εμπιστευθεί με πλειοψηφικό ρεύμα το Π.Α.Σ.Ο.Κ., τόσο για την ευρωπαϊκή του πολιτική στις Ευρωεκλογές, όσο και για την γενικότερη πολιτική του στις εθνικές εκλογές του 2000.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Ζιάγκας έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΑΓΚΑΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μία περίοδο όπου οι εξελίξεις στον κόσμο και στην Ευρώπη, καθώς και τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας έχουν αναδείξει το οικονομικό στοιχείο σε κυρίαρχο πεδίο δραστηριότητας της κυβερνητικής προσπάθειας.

Η πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την ΟΝΕ, σε συνδυασμό με τις σημαντικές διακυμάνσεις της ελληνικής οικονομίας στα δημοσιονομικά, στον πληθωρισμό, στην ανταγωνιστικότητα, μαζί με τα προβλήματα της ανεργίας, οδήγησαν την Κυβέρνηση να δώσει ιδιαίτερη προτεραιότητα στην οικονομική πολιτική.

Οι στόχοι, βεβαίως, αυτής της οικονομικής πολιτικής ως γνωστόν είναι η εξυγίανση των δημοσιονομικών σχέσεων με τη μείωση των ελλειμμάτων και του δημοσίου χρέους, η καταπολέμηση των μηχανισμών που γεννούν τον πληθωρισμό, η ενίσχυση των επενδύσεων, της παραγωγής, της ανάπτυξης, η αναστροφή διόγκωσης της ανεργίας, η αποκατάσταση πιο δίκαιων κοινωνικά, πιο ισόρροπων, πιο ανθρώπινων σχέσεων στην κοινωνία μας, η ισχυροποίηση συνολικά της οικονομίας και της κοινωνίας.

Η ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση προβάλλει στο διάστημα αυτό ως μείζον ζητούμενο.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η ένταξη στην ΟΝΕ μέσα στις γνωστές παγκόσμιες σημερινές συνθήκες και αυτές που τείνουν να δημιουργηθούν στο μέλλον, θα αποτελέσει ασφαλώς ασπίδα προστασίας στις έντονες διεθνείς νομισματικές αναταράξεις, θα ενισχύσει την εμπιστοσύνη των επενδυτών στην εφαρμοζόμενη οικονομική πολιτική και θα βοηθήσει στην αξιοποίηση των οφελών που προκύπτουν από τη συμμετοχή της χώρας σε μία από τις μεγαλύτερες οικονομικές αγορές του κόσμου, ενώ παράλληλα φαίνεται να γίνεται ολοένα και περισσότερο η σημαντικότερη προϋπόθεση για να διασφαλιστούν τα εθνικά συμφέροντα.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, στα πλαίσια της αταλάντευτης θέσης της Κυβέρνησης για την πορεία της χώρας μας προς την ΟΝΕ, με τον Προϋπολογισμό του 1998, έγινε η προσπάθεια ακόμα ενός βήματος, του καταληκτικού βήματος, όπως χαρακτηριστικά είχε

αναφερθεί πέρσι, με στόχο την επιτάχυνση της δημοσιονομικής εξυγίανσης.

Η πορεία εκτέλεσης αυτού του Προϋπολογισμού, σύμφωνα με τα γνωστά στοιχεία, είναι όπως φαίνεται ιδιαίτερα ικανοποιητική. Έτσι με βάση τα τελευταία στοιχεία προκύπτει ότι το 1998 πραγματοποιήθηκε ήδη η δημοσιονομική σύγκλιση της χώρας μας προς τους όρους της ΟΝΕ, ενώ συνεχίζεται η σταδιακή αποκλιμάκωση του πληθωρισμού και των μακροχρόνιων επιτοκίων, παρά την υποτίμηση της δραχμής που δημιούργησε για ένα χρονικό διάστημα ανασταλτικές τάσεις.

Πρέπει να σημειώσουμε το γεγονός ότι όσον αφορά τους δύο κεντρικούς στόχους, δηλαδή την πραγματοποίηση ενός χαμηλού ελλείμματος και την αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους, η Κυβέρνηση πέτυχε αποτελέσματα αισθητά καλύτερα τόσο από τις αρχικές προβλέψεις του προϋπολογισμού, όσο και του προγράμματος σύγκλισης, όταν το έλλειμμα θα είναι μόλις 2,2% του ΑΕΠ, ενώ το δημόσιο χρέος μειώθηκε δραστικά ως ποσοστό του ΑΕΠ, κατά τέσσερις εκατοστιαίες μονάδες, όταν ο πληθωρισμός έχει προοπτική το 4,1% στο τέλος του χρόνου, όταν το 1998 είναι το τέταρτο συνεχιζόμενο έτος ισχυρής ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, με ρυθμό 3,5%, όταν αυτός ο ρυθμός ανάπτυξης ξεπερνά για τρίτο συνεχιζόμενο έτος, το μέσο ρυθμό ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά μία εκατοστιαία μονάδα, συμβάλλοντας έτσι στην πραγματική σύγκλιση προς το μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο, που είναι ασφαλώς ο ουσιαστικότερος στόχος αυτής της δύσκολης πορείας για τη χώρα μας.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η δύσκολη αυτή πορεία της χώρας μας για τη συμμετοχή της στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, ιδιαίτερα της διαχρονικής στόχευσης για την ισότιμη συμμετοχή μας στην ΟΝΕ, ολοκληρώνεται με τον Προϋπολογισμό του 1999. Ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι πλέον προϋπολογισμός ένταξης στην ΟΝΕ και επισφραγίζει τη σειρά των προηγούμενων προϋπολογισμών σύγκλισης.

Ο υπό συζήτηση Προϋπολογισμός του 1999 χαρακτηρίζεται από δύο κύρια στοιχεία: Το πρώτο προβλέπει μείωση του ελλείμματος της γενικής Κυβέρνησης στο 1,8% του ΑΕΠ, δηλαδή αισθητά χαμηλότερο από το 3% που αποτελεί το αντίστοιχο κριτήριο. Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι μεταφέρει πόρους από την κατανάλωση στις επενδύσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά την επιτυχία του προϋπολογισμού του '98, η ελληνική οικονομία πρέπει να συνεχίσει την πορεία σταθεροποίησης και ανάπτυξης του 1999, προκειμένου να καλύψει τα εναπομένοντα κριτήρια, δηλαδή των επιτοκίων και του πληθωρισμού, για να εξασφαλιστεί η συμμετοχή στην ΟΝΕ την 1.1.2001.

Ο στόχος αυτός φαίνεται ότι τελικά θα υλοποιηθεί παρά τις αντίξοες συγκυρίες και κλυδωνισμούς, που παρατηρούνται στις παγκόσμιες χρηματαγορές, οι οποίες ασφαλώς επηρεάζουν τη χώρα μας.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ελέγχθη κατά κόρον ότι ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι ο κρισιμότερος της τελευταίας εικοσιπενταετίας, γιατί μέσα στο 1999 οφείλουμε όλοι, Κυβέρνηση και πολίτες, να επιδοθούμε στη σοβαρή αυτή και επίπονη προσπάθεια, προκειμένου να ενταχθεί η χώρα στην ΟΝΕ.

Όμως, το πιο σημαντικό που πρέπει με ιδιαίτερη ευαισθησία επίσης να ληφθεί, είναι ότι στο όνομα αυτού του διακηρυγμένου στόχου, ας μην το ξεχνάμε, ζητούνται νέες θυσίες από τον ελληνικό λαό, ιδιαίτερα από τις ασθενέστερες οικονομικά τάξεις.

Αυτό όμως προϋποθέτει ότι η πολιτεία πρέπει να εμπεδώσει στο λαό το αίσθημα μιας πιο δίκαιης κατανομής των βαρών, αλλά και της αποτελεσματικότητας των θυσιών του, γιατί και αν ακόμη τα βάρη είναι δυσβάστακτα για τους περισσότερους, όπως και είναι, η δικαιότερη κατανομή τους θα τα κάνει περισσότερο αποδεκτά από την κοινωνία και γι' αυτό πιο αποτελεσματικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ένταξη φαίνεται να είναι κοντά και θα έλεγα ότι είναι μάλλον σίγουρη. Όμως τα προβλήματα και οι κίνδυνοι που θα αντιμετωπίσουμε μετά την

ένταξη, είναι σαφέστατα ιδιαίτερα σοβαρά και ίσως πιο επικίνδυνα απ' αυτά που αντιμετωπίσαμε και αντιμετωπίζουμε στη διάρκεια της προσπάθειάς μας γι' αυτήν.

Προβλήματα όπως της ανεργίας, του ανταγωνισμού, της παραγωγικότητας, του συμφώνου σταθερότητας, της "Ατζέντας 2000", της μείωσης των κοινοτικών πόρων, της διεύρυνσης της ΚΑΠ, των θεσμών αλλά και της παραοικονομίας, της διοίκησης, της αποκέντρωσης, της νοοτροπίας μας, των μεταρρυθμίσεων και των αναδιαρθρώσεων, δεν έχουν την πολυτέλεια του χρόνου και της αναμονής. Ο δρόμος της πραγματικής σύγκλισης θα είναι μακρύς και δύσκολος χωρίς αμφιβολία. Θα είναι γεμάτος δυσκολίες, όπως λέει και ο ποιητής.

Το λέω καλόπιστα, κύριε Υπουργέ. Άμεσο καθήκον της πολιτείας είναι με θάρρος και ειλικρίνεια να ενημερώσει και να ετοιμάσει τον κόσμο για το καινούριο περιβάλλον, που θα προκύψει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κλείσω λέγοντας ότι οι φωνές των απλών ανθρώπων σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ολοένα και πληθαίνουν και το μήνυμα είναι πιο καθαρό: Η πορεία των λαών προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση να γίνει λιγότερο καταπιεστική, να γίνει πιο ανθρώπινη. Να ταιριάζουν οι αριθμοί με τους ανθρώπους και όχι οι άνθρωποι με τους αριθμούς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Δημοσχάκης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς και εμείς μείναμε. Δεν κλείνουμε σ' αυτό το σημείο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Κύριε Σπυριούνη, τελειώνουμε σε λίγο.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι, λιγοστοί εκλεκτοί συνάδελφοι, συζητάμε επί τετραήμερο τον Προϋπολογισμό του 1999, τον τελευταίο προϋπολογισμό προ της ανατολής της τρίτης χιλιετηρίδας του 21ου αιώνα.

Ακούμε από Υπουργούς και Βουλευτές της κυβερνώσας παράταξης ότι οδεύουμε νικητές και τροπαιούχοι προς την ΟΝΕ και φθάνοντας στο 2001 λαός -όπως λέει μία λαϊκή παροιμία- και στρατός, κυβερνώντες και κυβερνώμενοι, φτωχοί και πλούσιοι θα περνάμε ζωή χαρισάμενη.

Πράγματι ο ελληνικός λαός απορεί πως οι ίδιοι άνθρωποι μεταμορφώνονται με τόση ταχύτητα και με τόση ευκολία από αναθεματιστές της ΕΟΚ που ήταν τη δεκαετία του '70 -"λάκκο των λεόντων" την ονόμαζαν, "κλαμπ των πλουσίων" την χαρακτήριζαν- να φθάνουν τη δεκαετία του '80 ως Κυβέρνηση πλέον δειλά-δειλά να την ανακαλύπτουν. Βλέπετε, υπήρχαν τα οικονομικά μεγάλα συμφέροντα και τα πλούσια ευρωπαϊκά σαλόνια. Και σήμερα οι ίδιοι άνθρωποι πλειοδοτούν της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παρουσιάζονται πιο Ευρωπαίοι από τους Ευρωπαίους. Τα ξεχάσατε όλα αυτά, όπως ξεχάσατε και τον Ορτέγκα, ξεχάσατε τον αδελφό Καντάφι, τον Σαντάμ Χουσεϊν, τον Οτσαλάν και τόσους άλλους.

Αλήθεια τι θα διδάξετε τις επερχόμενες γενεές για τον τυχοδιωκτικό αμοραλισμό σας; Γιατί αφήνετε τον πάλαι ποτέ σύντροφο Σαντάμ Χουσεϊν να τον βομβαρδίζουν ανηλεώς οι Αγγλοαμερικάνοι, ενώ κάποτε -στρατηγέ, κύριε Σπυριούνη, τα γνωρίζετε αυτά- αδειάζατε τα πυρομαχικά της Μαλακάσας για να ενισχύετε τον Σαντάμ Χουσεϊν; Και τα πυρομαχικά αυτά είναι ακόμα απλήρωτα.

Εμείς δεν απορροούμε για την οβιδιακή σας μεταμόρφωση. Βέβαια, το κάνετε αυτό πολύ αργά. Το πλήρωσε και θα το πληρώνει για πολύ ο ελληνικός λαός. Και σήμερα, όπως γράφει ο έγκριτος δημοσιογράφος κ. Μαρίνος στον "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ", δεν πληρώνουμε την ΟΝΕ, αλλά πληρώνουμε τα λάθη της δεκαετίας του '80.

Τότε με δανεικά κάνατε κοινωνική πολιτική, κύριε Υπουργέ, κάνατε κοινωνικοποιήσεις. Γεμίσατε τηλεφωνικώς με διορισμούς εκατοντάδων χιλιάδων το δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, χρεώσατε με τρισεκατομμύρια την πατρίδα και τη γεμίσατε με ακατάλληλο στελεχιακό διοικητικό δυναμικό. Να, πού πηγαίνουν τα

τρισεκατομμύρια που ακούσαμε να λέει προηγουμένως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Και αν τυχόν παρουσιάστηκαν επί Παλαιοκρασσά έξι και τρισεκατομμύρια, ήταν γιατί δεν είχαν πέσει ακόμα οι εγγυήσεις του δημοσίου και είχε δοθεί και περίοδο χάριτος στα δάνεια που είχε συνάψει η Κυβέρνησή σας τη δεκαετία του '80.

Βέβαια ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας που μίλησε προχθές, ωραιοποίησε την κατάσταση, όπως την ωραιοποίησε και ο προ ολίγου κατελθών του Βήματος, κ. Βενιζέλος.

Τι έχει να μας πει όμως ο κ. Βενιζέλος στη συμπολίτισσα Γλύνια από τη φτωχή Σαμοθράκη, που δεν έχει πληρωθεί ακόμα και που της έχουν πάρει το οικόπεδο για να το απαλλοτιώσουν εδώ και τρία χρόνια, ενώ έχει παραιτηθεί των ενδίκων μέσων; Δεν μπορεί η ελληνική πολιτεία, το Υπουργείο Πολιτισμού ή το Υπουργείο Οικονομικών να δώσει πεντέμισι εκατομμύρια (5.500.000) δραχμές σ' αυτήν που φυλάει Θερμοπύλες στη Σαμοθράκη;

Όμως, και σε άλλο συντοπίτη μου Καρασμανάκη πήραν το χωράφι εδώ και δύο χρόνια, του έκαναν απαλλοτριώση, παραιτήθηκε των ενδίκων μέσων και ακόμα δεν τον έχουν πληρώσει.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, βλέπουμε την τραγική κατάσταση που διέρχεται ο ελληνικός λαός. Θα σας πω μόνο τούτο. Αν κυκλοφορήσει κανένας στους δρόμους Σταδίου, Πανεπιστημίου και Ακαδημίας σε κάθε πέντε μέτρα θα βλέπει να υπάρχει ένας δυστυχής ζητιάνος ή ένας ανάπηρο να ζητιανεύει.

Αν θα κυκλοφορήσει από τις επτά η ώρα το πρωί μέχρι τις πέντε η ώρα το απόγευμα, θα δει αυτούς που το πάλαι ποτέ ήταν στο Μοναστηράκι παπατζήδες, να παίζουν "εδώ παπάς, εκεί παπάς". Αυτά βλέπουμε στην Αθήνα. Λες και η Αθήνα είναι Νέο Δελχί, Κάιρο ή Καλκούτα.

Ας πάμε στην ξεχασμένη ύπαιθρο, κύριε Υπουργέ, με τους καρτερικούς κατοίκους της. Δεν έμεινε ελπίδα για κανέναν αγρότη, για καμιά αγρότισσα, για κανένα νέο. Περιμένουν ως μάνα εξ ουρανού τις επιδοτήσεις, τις οποίες ετοιμάζεται να τις κατασπαράξει προ των Χριστουγέννων, προ του χειμώνα, η Αγροτική Τράπεζα.

Οι αγρότες του ακρικού Έβρου, τους οποίους έχω την τιμή να εκπροσωπώ, επί ματαίω αναμένουν αποζημιώσεις. Πλημμύρισε ο ποταμός Έβρος το Μάιο του 1998 -είχε να πλημμυρίσει από το 1958- έμειναν τα χωράφια ακαλλιέργητα και αυτά που καλλιεργήθηκαν έμειναν ασυγκόμιστα. Το 60% της παραγωγής έμεινε στους αγρούς. Καλαμπόκια, τεύτλα, βαμβάκια έμειναν στους αγρούς.

Και σαν να μην έφθανε αυτό, ζητά ο Υπουργός Οικονομικών "πόθεν έσχες" για τα αγροτικά μηχανήματα και για τα αρδευτικά. Παίρνει τρακτέρ ο άλλος, παίρνει θεριζοαλωνιστική μηχανή για να θερίσει, να συγκομίσει τα χωράφια του. Αν ήταν ζύπνιος, θα έπαιρνε Μερσεντές, κύριε Υπουργέ, δεν θα έπαιρνε τρακτέρ. Εσείς όμως του ζητάτε "πόθεν έσχες".

Θα μείνουμε όπως έμεινε η αγροτιά της Ουκρανίας, της Ρωσίας, της Βουλγαρίας και της Γιουγκοσλαβίας, δίχως αγροτικά μηχανήματα.

Στα τραγικά αυτά προβλήματα των αγροτών μας, ο Προϋπολογισμός σας, κύριε Υπουργέ, δεν δίνει λύση. Ασφαλώς δεν δίνει λύση στους συνταξιούχους του ΟΓΑ, που παίρνουν σύνταξη της πείνας των τριάντα δύο χιλιάδων (32.000) δραχμών. Μήπως απαντά ο Προϋπολογισμός σας στα προβλήματα της θωράκισης του πληθυσμού της περιοχής εκεί, που πρέπει να είναι όντως ένας ζωντανός πληθυσμός;

Βεβαίως, δε δίνει ούτε λύση ούτε ελπίδα στον ακρίτα της παρέβριας περιοχής του Νομού Έβρου.

Κόπτεται η Κυβέρνησή σας για τα μεγάλα έργα. Κάποτε, στη δεκαετία του 1950-1960 επί του αείμνηστου Καραμανλή έγιναν τα μεγάλα έργα υποδομής, στα οποία ακόμα και σήμερα στηρίζεται η πατρίδα μας, γιατί είχαν ποιότητα, είχαν μακρόχρονη πνοή, άλλαξαν τη μοίρα της χώρας μας και το κυριότερο από όλα, δεν υπερχρέωσαν την πατρίδα μας. Δεν είχαμε ούτε πακέτα Ντελόρ, ούτε Σαντέρ.

Σήμερα, αφήσατε τα μεγάλα έργα στη μοίρα τους, στις ορέξεις των διαπλεκόμενων και της αδιαφάνειας. Δεν τελειώ-

σατε κανένα -το είπε προχθές ο κ. Πάγκαλος στο Υπουργικό Συμβούλιο στον κ. Λαλιώτη- και το 80% από αυτά είναι σκάρτα και κακής ποιότητας και μόνο στις μακέτες. Το λένε οι επιθεωρητές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν το λέω εγώ, που επέβαλαν και μεγάλα πρόστιμα.

Η απόδειξη είναι ότι ο Έβρος, όπως είπα και προηγουμένα, πλημμύρισε εν σωτηρίω έτει, εν μέσω καλοκαιρίας το 1998. Είχε να πλημμυρίσει από το 1958.

Αλήθεια, δέκα χρόνια τώρα ακούμε Εγνατία οδό και Εγνατία δε βλέπουμε. Πότε θα αποπερατωθεί; Το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης το ίδιο.

Ας πάμε και σε άλλα ευαγγέλια. Ας πάμε στην παιδεία.

Εκεί, κύριε Υπουργέ, δε χρειάζεται να σας πω τίποτα, ούτε για το μικρό ποσοστό του ΑΕΠ. Άλλωστε, υπάρχουν πιο έγκριτοι οικονομολόγοι από μένα, για να σας πουν πόσο τοις εκατό του ποσοστού του ΑΕΠ δίνετε για την παιδεία.

Θα σας πω μόνο τούτο. Μιλάτε για δωρεάν παιδεία, μιλάτε για αναβάθμιση των πανεπιστημίων και έχετε κόμπλεξ έναντι των ιδιωτικών πανεπιστημίων που θα λειτουργούν με μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα.

Για ποια δωρεάν παιδεία μιλάμε, όταν σήμερα κάθε νέος, είτε πάει στο Γυμνάσιο είτε πάει στο Λύκειο είτε πάει στο Πανεπιστήμιο χρειάζεται η οικογένειά του εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) με τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές το μήνα;

Πηγαίνετε να νοικιάσετε ένα σπίτι στην Κομοτηνή ή στην Αλεξανδρούπολη. Μια γκαρσονιέρα έχει εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) δραχμές. Αν πάτε να σπουδάσετε στα ΤΕΙ, χρειάζεσθε διακόσιες χιλιάδες (200.000) με τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές.

Εσείς, αντί να επικροτήσετε και στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, να προτείνετε να προβλέπεται η διάταξη για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, προτιμάτε να στέλνετε τους νέους της Ελλάδος στη Βουλγαρία, στην Ουγγαρία, στη Ρουμανία, στη Σερβία μέχρι και στην Αλβανία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Μόνο τώρα πάνε;

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Τώρα μας δίνεται η χρυσή ευκαιρία, στρατηγέ, να αναθεωρήσουμε το Σύνταγμα και να σπουδάζουν όλα τα Ελληνόπουλα στα ντόπια πανεπιστήμια και αυτά να είναι πόλος έλξης για όλη τη νεολαία του κόσμου. Όχι να σκορπάνε εκατοντάδες δισεκατομμύρια σε χώρες απ' όπου, όχι μόνο δε φέρνουν επιστήμη, αλλά φέρνουν και τη νοοτροπία αυτών των χωρών που καλώς ή κακώς διέρχονται μια δίνη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Και εγώ ψήφισα τη διάταξη.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Ας πάμε στην υγεία, κύριε Υπουργέ.

Εκεί τα πράγματα είναι πιο τραγικά. Τη δεκαετία του 1980 κοινωνικοποιήσατε όλες τις κλινικές. Σήμερα, τα ιατρικά κέντρα θερμίζουν.

Έρχομαι στις ιδιωτικές επενδύσεις. Σας έλεγα πέρσι τέτοια μέρα ακριβώς ότι αντί να κυνηγάτε μαρίδες και σαρδέλες, στείλτε τις ΣΔΟΕ στην οργανική ζώνη Αλεξανδρούπολης, Κομοτηνής και Ξάνθης. Και ω του θαύματος, είναι προς τιμήν του περιφερειάρχη της περιοχής -δεν ανήκει στο δικό μου πολιτικό χώρο- και τον χτυπούν οι διαπλεκόμενοι και του δικού σας πολιτικού χώρου που διέταξε τις ΣΔΟΕ και ανακάλυψαν λαυράκια μεγάλα. Υπάρχουν τα Πρακτικά εδώ, θα τα καταθέσω. Υπάρχει η ερώτηση που έκανα στις 18 Ιουνουαρίου του 1998, αλλά και ο έλεγχος των ΣΔΟΕ, που αποδεικνύει πόσες εκατοντάδες εκατομμύρια, γύρω στο ένα δισεκατομμύριο εννιάκόσια εκατομμύρια (1.900.000.000) δραχμές φαγώθηκαν στον αέρα και άλλα τέσσερα ήταν έτοιμοι να κατασπαράξουν οι καρχαρίες εξ Αθηνών ορμώμενοι. Διότι τους ντόπιους δημιουργούς, όχι ότι τους αγακιάζουμε, αλλά είναι σωστοί, παράγουν και απασχολούν κόσμο. Οι περισσότεροι που έρχονται και γυροφέρνουν εδώ και κατοικοεδρεύουν εδώ Καραγιώργη Σερβίας και Πλατεία Συντάγματος, είναι αεριτζήδες και κομπιναδόροι.

Δείτε, κύριε Υπουργέ, τον Προϋπολογισμό σας, ο οποίος δεν δίνει λύσεις στα προβλήματα της νεολαίας. Ο Έβρος θέλει θωράκιση

από νεολαία. Ήρθατε εκεί κάποτε και είδατε. Το ίδιο συμβαίνει και με τους στρατιωτικούς μας, το ίδιο συμβαίνει και με τους αστυνομικούς μας. Ως τότε οι αξιωματικοί και οι αστυνομικοί θα φυλάνε Θερμοπύλες; Έχουν προβλήματα οικονομικής ύπαρξης, όπως και η νεολαία μας. Δεν έχω να πω τίποτε άλλο. Είναι ο τελευταίος σας προϋπολογισμός. Η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού θα δώσει σύντομα τη διακυβέρνηση της χώρας εις την Νέα Δημοκρατία, εις τον Κώστα Καραμανλή. Εννοείται ότι έχω εντολή του ακριτικού Νομού Έβρου να καταψηφίσω τον προϋπολογισμό σας. Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεοφάνης Δημοσχάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Αγγουράκης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, ο φετινός Προϋπολογισμός είναι, κατά τη γνώμη μας, ο πιο αντιλαϊκός, ο πιο αντιδραστικός, ο πιο αντιαναπτυξιακός, ο πιο αντικοινωνικός και ο πιο αντιεκπαιδευτικός Προϋπολογισμός που γνώρισε η χώρα στη Μεταπολίτευση.

Φυσικά είναι επόμενο να συμβαίνει αυτό, γιατί στόχος της Κυβέρνησης και με αυτόν τον Προϋπολογισμό, είναι η ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, είναι η ένταξη σ' έναν οικονομικό, πολιτικό, στρατιωτικό και νομισματικό οργανισμό, που επιφέρει πάρα πολλά δεινά, πάρα πολλά προβλήματα και πάρα πολλές απειλές και δυσκολίες πρώτα απ' όλα για τους εργαζόμενους, αλλά και για τους λαούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γενικότερα της Ευρώπης, γιατί ακριβώς η ΟΝΕ είναι και παραμένει το κατασκευάσμα, είναι και παραμένει το έργο, είναι και παραμένει το οικοδόμημα που έχουν υπαγορεύσει και ήθελαν οι πολυεθνικές, που έχει υπαγορεύσει και ήθελε το μεγάλο κεφάλαιο, είναι το οικοδόμημα, το οποίο σε συνεργασία νεοσυντηρητικών και σοσιαλδημοκρατικών δυνάμεων και γενικά όλων εκείνων των δυνάμεων του γνωστού τόξου του Μάαστριχτ, οικοδομήθηκε πάνω στις συμφωνίες του Μάαστριχτ και προωθήθηκε βεβαίως σε αντιδραστική, αντιλαϊκή κατεύθυνση με τις παραπέρα αποφάσεις, όπως είναι οι αποφάσεις του Άμστερνταμ.

Ακούσαμε χθες τον κ. Παπαντωνίου να επαναλαμβάνει κάτι, που είχε πει και ο Πρωθυπουργός στη διάρκεια της συνεδρίασης για την ψήφο εμπιστοσύνης, δηλαδή λίγο έως πολύ έκανε έκκληση στον πατριωτισμό των Ελλήνων να έχουν υπομονή και εμπιστοσύνη οι Έλληνες, γιατί μόλις πετύχουμε την ένταξή μας στην ΟΝΕ, με τη μείωση των επιτοκίων θα υπάρχουν πόροι για επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές, όπως έκανε λόγο ο κ. Παπαντωνίου χθες, τα οποία βεβαίως θα καλύψουν τις μεγάλες κοινωνικές ανάγκες, που και οι ίδιοι αναγνωρίζουν. Το κάνουν αυτό και το λένε συνειδητά, παραπλανώντας τον ελληνικό λαό. Και το κάνουν αυτό, χρειάζεται η Κυβέρνηση αυτήν την παραπλάνηση, γιατί φέτος υπάρχει και ένα άλλο, πολύ σημαντικό στοιχείο, αγαπητοί κύριοι Βουλευτές. Ποιο είναι αυτό; Με βάση την έρευνα της ICAP, αλλά και με βάση έρευνα του EURO βαρόμετρου, για πρώτη φορά η πλειοψηφία των Ελλήνων θεωρεί αρνητική την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι το πρόβλημα, που ανησυχεί την Κυβέρνηση.

Μάλιστα μόνον 7% των νοικοκυριών σε τελευταία έρευνα της ICAP που δημοσιεύθηκε στο "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ" θεωρούν την ΟΝΕ ως πρώτη προτεραιότητα, 33% ζητάνε μέτρα ανακούφισης των εργαζομένων και ανακατανομής του εισοδήματος, 20% θέλουν μέτρα ανάπτυξης.

Η ίδια η έρευνα της ICAP έδειξε και κάτι άλλο πάρα πολύ σημαντικό. Ότι η αύξηση των κερδών των Ελλήνων βιομηχάνων και εμπορικών επιχειρήσεων το 1998 σε σχέση με το 1991 έφθασε στο αστρονομικό ποσό 3.500% περισσότερο. Πρέπει να το φανταστούμε τα κέρδη της ελληνικής βιομηχανίας και των τραπεζών ήταν 35 φορές παραπάνω το 1998 σε σχέση με το 1991. Έτσι εξηγείται γιατί 97% των Ελλήνων

βιομηχανών τάσσονται υπέρ της ΟΝΕ και ας μην κουράζεται ο κύριος Υπουργός Πολιτισμού να μας μιλάει για την ανάγκη να έχουμε μια φιλολαϊκή ΟΝΕ. Αυτή είναι η ΟΝΕ και δεν αλλάζει. Και ούτε τα εφτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) θα χρησιμοποιηθούν εάν υπάρξουν. Και αν υπάρξουν, θα υπάρξουν πάλι από τους εργαζόμενους πολύ απλά γιατί υπάρχει το σύμφωνο σταθερότητας, μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ. Δεν θα υπάρξουν διότι ήδη γίνεται λόγος και θα παρθούν -είναι βέβαιο- αποφάσεις, για την δήθεν εθνικοποίηση της κοινής αγροτικής πολιτικής, δηλαδή η Ελλάδα, η ελληνική κυβέρνηση θα πληρώσει ό,τι μπορεί και ό,τι χρειάζεται στους αγρότες. Δεν θα υπάρξει ακόμα τίποτα, έστω και αν ο λαός καταβάλλει όλες αυτές τις αιματηρές θυσίες. Γιατί εκτός των άλλων, ήδη η κεντροαριστερή προοδευτική -πέντε την όπως θέλετε- κυβέρνηση του κ.Σρέντερ και του Γίόσκα Φύσερ, μας λένε ότι πολλά σας δώσαμε και εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πολλά σας δώσαμε για να μπείτε στο ΝΑΤΟ, από δω και στο εξής, τέρμα και τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης, τέρμα τα ταμεία συνοχής, τέρμα αυτά που ξέρατε.

Κατά συνέπεια, γιατί παραπλανά η Κυβέρνηση τους εργαζόμενους και το λαό με τέτοιου είδους κορώνες; Μάλλον επειδή είναι οι ευρωεκλογές μπροστά μας.

Υπάρχει και ένα άλλο πολύ σημαντικό στοιχείο που είναι βεβαίως το γεγονός ότι όπως έχει δείξει και το μεγάλο κίνημα της Παιδείας σήμερα, έχουμε πια να κάνουμε μ'ένα μέτωπο το οποίο είναι αποφασισμένο, όχι απλώς να αντισταθεί, αλλά είναι αποφασισμένο να κάνει ό,τι περνά από το χέρι του ν'ανατρέψει αυτήν την αντιλαϊκή πολιτική.

Θα σταθώ λίγο στα ζητήματα της παιδείας γιατί θεωρώ πραγματικά ότι ειδικά στο θέμα της παιδείας και ειδικά στον προϋπολογισμό, φαίνεται ο βαθύτατος φιλομονοπωλιακός χαρακτήρας της εκπαιδευτικής πολιτικής που είναι εξάλλου γενικότερα απόρροια του Προϋπολογισμού.

Εν πάση περιπτώσει, όσον αφορά το κίνημα της παιδείας, να πούμε ότι είναι για πρώτη φορά που υπάρχει ένα μέτωπο μαθητών, εκπαιδευτικών, εργαζομένων. Αυτό είναι που τρομάζει τον κύριο Υπουργό Παιδείας, γι'αυτό επιστρατεύει και τον Αρχιεπίσκοπο, ο οποίος Αρχιεπίσκοπος, όπως και οι προκάτοχοί του, που έδιωξαν και είχαν αφορίσει αγωνιστές ιερείς της Εθνικής Αντίστασης ή ακόμα και τον Καζαντζάκη, απειλεί τώρα εν ολίγοις να αφορίσει και όσους συμμετέχουν στις εκπαιδευτικές καταλήψεις και στον αγώνα των μαθητών. Την απάντηση όμως θα την πάρει από τους μαθητές. Έχουν δικίο μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικοί να διαμαρτύρονται και έχουν δικίο για τον πολύ απλό λόγο, ότι αντίθετα από τις κορώνες για αναβάθμιση και υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας, τα στοιχεία του Προϋπολογισμού μας λένε ότι φέτος παραδείγματος χάρι το ύψος των δαπανών για τη δημόσια παιδεία στις συνολικές δαπάνες του Προϋπολογισμού από 7,96% που ήταν πέρσι, πέφτουν στο 7,79%.

Τα ίδια τα στοιχεία του Προϋπολογισμού μας λένε ότι από το 4,09%, το πολύ χαμηλό ποσοστό στο ΑΕΠ της δημόσιας εκπαίδευσης στη χώρα μας, φέτος πάμε στο 3,91%. Θαυμάστε, λοιπόν, συνέπεια και μέτρα για ενθάρρυνση και ενίσχυση του δημόσιου δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Και να σημειώσουμε εδώ, κύριοι Βουλευτές, ότι τόσο χαμηλά ποσά έχουν να σημειωθούν σχεδόν από τη δεκαετία του 1960. Δηλαδή, στη δεκαετία του '60 είχαμε εν πάση περιπτώσει μία συμμετοχή 9% στις κρατικές δαπάνες, αργότερα είχε φτάσει στο 11%, σήμερα έχουμε φτάσει στο 4%. Είμαστε οι τελευταίοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και είμαστε στην 106η θέση στον κατάλογο των χωρών του ΟΗΕ, από τις 145 που υπάρχουν εκεί. Και φυσικά, οι προοπτικές για φέτος είναι ακόμη χειρότερες σε σχέση με αυτές που υπήρχαν μέχρι τώρα. Δηλαδή, θα οξυνθούν τα γνωστά προβλήματα της εκπαίδευσης.

Γιατί λέμε ότι θα είναι χειρότερες οι προοπτικές φέτος; Πρώτα απ' όλα, γιατί φέτος μειώνεται ο αριθμός των εκπαιδευτικών και μάλιστα των εκτάκτων που είναι και η μεγάλη πλειοψηφία των αναπληρωτών εκπαιδευτικών. Λέμε ότι θα υπάρχουν μειώσεις ακόμη πιο σημαντικές φέτος γιατί το 80% με 90% του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων θα πάει για τα μέτρα για τη μεταρρύθμιση, περίπου εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000) δραχμές για μέτρα που αποσκοπούν στην προώθηση της

εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης κομμένης και ραμμένης στις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άλλα είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δραχμές θα πάνε για συγχρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγράμματα -τα εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000) δραχμές είναι και αυτά συγχρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τελειώνουν το 2000- τα υπόλοιπα πενήντα δισεκατομμύρια (50.000.000.000) δραχμές θα πάνε για την ιδιωτικοποίηση του ΟΣΚ -και πάλι εδώ η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θέλει συμπίεση των δημόσιων δαπανών και συμπίεση του κόστους εκπαίδευσης- και μένουν για την κάλυψη των αναγκών μόνο είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δραχμές.

Καταλαβαίνετε συνεπώς, ότι είναι αδύνατο να συμφωνήσουμε κανείς με έναν τέτοιο προϋπολογισμό. Γι'αυτό και εμείς πιστεύουμε ότι τη λύση θα τη δώσουν οι κινητοποιήσεις και οι αγώνες των μαθητών σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους, γιατί πραγματικά χρειάζεται ανατροπή αυτή η πολιτική.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα διακόψουμε για τις έξι η ώρα το απόγευμα.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑΤΗΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Ο κ. Κίρκος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζούμε αυτές τις ημέρες τη διεθνή αταξία, την άδικη επίθεση, στο Ιράκ, όπου αναίτια άμαχος πληθυσμός, υποδομές μιας χώρας, νοσοκομεία κλπ., βομβαρδίζονται.

Ίσως κάποιοι στη χώρα μας να νόμισαν ότι μετά τον ακρωτηριασμό της Κύπρου, δεν θα συνέβαινε ξανά άλλη τέτοια αταξία. Δυστυχώς, όμως, το ζήσαμε...

Από την άλλη μεριά, η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και η ελεύθερη αγορά...

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες συζητάμε σήμερα τον Προϋπολογισμό της χώρας για το οικονομικό έτος 1999.

Εμείς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με αίσθημα εθνικής ευθύνης, η χώρα μας, η κυβέρνησή της, δίνει τον αγώνα με αυτόν τον Προϋπολογισμό, τον Προϋπολογισμό ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, με την ελπίδα η ονομαστική και πραγματική σύγκλιση, να αποτελέσει πραγματικότητα. Γιατί αυτό θωρακίζει τη χώρα μας, δίνει την ελπίδα όπως στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι να βρεθεί στο κέντρο των εξελίξεων, αλλά και με όσα συμβαίνουν παγκόσμια να συμμετέχει.

Η πορεία αυτή, κύριοι συνάδελφοι, δεν ήταν δυνατόν να μην προκαλέσει αναταράξεις. Αυτές, όμως, οι αναταράξεις ήταν ευθύνης και αγωνίας για το καλύτερο μέλλον.

Με υπευθυνότητα, όμως, από την πλευρά των εργαζομένων και με υψηλό αίσθημα ευθύνης από την πλευρά της Κυβέρνησης, που καταγράφει και διαπιστώνει τις ανάγκες, δίνεται αυτός ο αγώνας για να μπορέσει η χώρα μας να σταθεί, όπως είπα και προηγούμενα, στις νέες εξελίξεις.

Διότι εάν αυτήν τη μάχη μαζί με τις άλλες κυβερνήσεις και τους άλλους λαούς της Ευρώπης δεν τη δώσουμε, τότε αυτό που λέμε ότι το ΕΥΡΩ και το δολάριο θα αποτελέσουν τα δύο ισχυρά νομίσματα, δεν θα γίνει πραγματικότητα.

Αυτές τις τρεις ημέρες που συζητάμε στη Βουλή τον Προϋπολογισμό πραγματικά με περισσή δημαγωγία, με καπηλεία θα έλεγα, από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, ακούστηκαν πολλά και διάφορα για ζητήματα που εμείς από τη μια μεριά χαιρόμαστε να τα ακούμε, γιατί για παράδειγμα έμαθαν να χρησιμοποιούν τον όρο "μικρομεσαίοι" ή να λένε ότι οι αγρότες έχουν ανάγκες. Κυβέρνησαν πολλά χρόνια

αυτόν τον τόπο και είδαμε με πόση αναλγησία έδειχναν να μη γνωρίζουν ότι οι αγρότες έχουν προβλήματα και ότι η Ελλάδα δεν αποτελείται μόνο από την Αθήνα, ότι υπάρχει και περιφέρεια, ότι υπάρχει η επαρχία.

Οι Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με περισσή φροντίδα δίνουν τη μάχη βήμα βήμα καθημερινά για να μείνει ζωντανή η περιφέρεια, η επαρχία. Και αυτό γιατί στον πυρήνα της σκέψης μας υπάρχει η καταγραφή πως είναι εθνικό θέμα να μην αποδυναμωθεί η επαρχία.

Βεβαίως, κανείς μας δεν υποστηρίζει, γιατί εμείς κοιτάμε το λαό κατάματα και του λέμε την αλήθεια, ότι έχουν γίνει όλα. Υπάρχουν παραλείψεις. Όμως η περιφέρεια βλέπει καθημερινά τη φροντίδα και το μόχθο της Κυβέρνησης για όλες τις ανάγκες που έχει, είτε σε έργα υποδομής είτε σε λειτουργίες είτε σε οποιαδήποτε δραστηριότητα της.

Εμείς, ως Κόμμα, πιστεύουμε στην περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας, πιστεύουμε στην αποκέντρωση, πιστεύουμε στο δημοκρατικό προγραμματισμό.

Οι αγρότες που περνάνε σήμερα πραγματικά δύσκολες ώρες, αισθάνονται τη φροντίδα του αρμόδιου Υπουργείου. Εκείνο που θα είχα να πω, κύριοι Υπουργοί πάνω σ' αυτό το θέμα είναι, ότι τα προβλήματα των αγροτών πραγματικά μπαίνουν σε μια άλλη εποχή. Πρέπει και με την υποστήριξη του κράτους να προχωρήσει ο συνεργατισμός σε νέες στέρες βάσεις. Δεν μπορεί να κατηγορηθεί για καμία κακοδαιμονία ο συνεργατισμός.

Σε αυτό το σημείο θα έλεγα το εξής: Δεν μπορεί να μην επαινέσει κανείς την προσπάθεια της Κυβέρνησης για όλους τους συνταξιούχους εργαζόμενους, δηλαδή την προσπάθεια που γίνεται με το ΕΚΑΣ. Από τη στιγμή που ο ΟΓΑ έγινε κλάδος κύριας σύνταξης των αγροτών, είναι καιρός στους λίγους εναπομείναντες, που παίρνουν την κατώτατη σύνταξη του ΟΓΑ, να υπάρξει μία ανάλογη αναπροσαρμογή για την απαραίτητη ανακούφιση.

Στον τομέα της υγείας με την κοσμογονία που γίνεται σε επίπεδο υποδομών νοσοκομείων θα πρέπει να προχωρήσουμε αυτήν τη στιγμή με ταχείς ρυθμούς για τη λειτουργικότητα των υπαρχόντων νοσοκομείων, αλλά και των κέντρων υγείας κυρίως. Γιατί η πρωτοβάθμια, η δευτεροβάθμια και η τριτοβάθμια περίθαλψη στη δημόσια υγεία είναι αυτή που εμπιστεύεται ο ελληνικός λαός από την ίδρυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, παρά τις όποιες βολές και πλαγιοκοπήσεις δέχθηκε στα χρόνια της λειτουργίας του.

Ο Προϋπολογισμός αυτός έχει μέσα τη δυναμική της ανάπτυξης, της οικονομίας, έχει τη δυναμική για ένα κοινωνικό κράτος σε όλες τις παραμέτρους που συναποτελούν το κοινωνικό κράτος. Πριν ένα ή δύο προϋπολογισμούς μιλούσαμε για σταθεροποίηση. Βεβαίως, μπορεί να υποστηρίξει κανείς σήμερα ότι εμπεριέχει και αυτός ο Προϋπολογισμός στοιχεία άμυνας, σταθεροποίησης. Αλλά είναι δεδομένο και είναι ορατό ότι τα στοιχεία ανάπτυξης υπάρχουν, καταγράφονται εναργέστατα μέσα στον Προϋπολογισμό και δίνεται η δυνατότητα πλέον μετά από αυτό που είπε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας για τα επτακόσια δισεκατομμύρια που θα περισσέψουν, εν όψει της σύγκλισης να χτυπηθεί η ανεργία και κυρίως στους νέους. Ενώ υπάρχουν πολλά προγράμματα σε εξέλιξη για την ανεργία, παρ'όλα αυτά κύριοι συνάδελφοι, η ανεργία μεγαλώνει στη χώρα μας. Είναι ένα θέμα που πρέπει η Κυβέρνηση να το δει, ίσως με διαφορετική οπτική γωνία και πιστεύω ότι θα το δει μέσα στον επόμενο χρόνο.

Η μεταρρύθμιση στην παιδεία -θα αναφερθώ εντελώς επιγραμματικά γιατί τελειώνει ο χρόνος μου- είναι το μεγάλο ζητούμενο για τη χώρα μας. Και από αυτήν τη θέση, από το Βήμα της Βουλής, κάνω έκκληση στους μαθητές, τους καθηγητές, τους γονείς να ανοίξουν τα σχολεία, γιατί τους μόνους που συμφέρει να είναι κλειστά τα σχολεία είναι αυτούς που χτυπάνε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Και πιστεύω ότι δεν υπάρχει κανένας πολίτης σε αυτήν τη χώρα που να μη θέλει τη μεταρρύθμιση.

Εμείς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με εθνική ευθύνη για την πορεία της χώρας προς τα εμπρός, λέμε με ευθύτητα στον ελληνικό λαό πως ο Προϋπολογισμός είναι για το παρόν, με όρους, όμως, του αύριο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Βερυβάκης έχει το

λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Το 1999 είναι αφ'εαυτού ιστορικό, όχι μόνο γιατί κλείνει τη χιλιετία ή την εκατονταετία, τον αιώνα που ζούμε. Είναι και για ένα άλλο λόγο. Γιατί ουσιαστικά συμπληρώνεται η δεκαετία από τις επαναστατικές θεμελιακές αλλαγές του 1989, του 1990 και έτσι μπορεί να κριθεί το σύνολο της πορείας με ένα άλλο μάτι.

Η λογική που διέτρεξε αυτήν τη δεκαετία, μία σπονδυλωτή λογική που διαπερνά τους αλληλοδιάδοχους προϋπολογισμούς, μπορεί να μας επιτρέψει σήμερα να δούμε σε βάθος ποιες ήταν οι δυνάμεις και ποιες οι αδυναμίες αυτής της πολιτικής, η οποία εφαρμόστηκε από διάφορες κυβερνήσεις, αλλά είχε ένα το ζητούμενο: Με ποιο τρόπο και η Ελλάς θα μπορέσει να πετύχει την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η ΟΝΕ βρίσκεται αυτήν τη στιγμή σε ένα από τα τελευταία βήματα για να μπορέσει και η πατρίδα μας να περάσει στη χωρία εκείνων των κρατών που συμμετέχουν στο ΕΥΡΟ.

Το κομπολόι των προϋπολογισμών σύγκλισης βρίσκεται στο τέρμα του λίγο πολύ. Γι' αυτό μια δυο χάντρες που μένουν και υπολείπονται για να κλείσει τη διαδρομή της αυτή η προσπάθεια, δεν επιτρέπουν σε κανέναν να αρνηθεί τη συγκατάθεσή του, έστω και αν όλα αυτά τα χρόνια αντιμετώπισε κριτικά πολλά απ' αυτά τα οποία έγιναν.

Η απάντηση λοιπόν θα είναι "ναι" και από τη δική μας την πλευρά. Αλλά όμως υπάρχουν ιστορικά, πολιτικά, κοινωνικά και πολιτικά ερωτηματικά, τα οποία είναι χρήσιμο να απαντηθούν αυτήν την ώρα.

Ερώτημα πρώτον και μύθος πρώτος: Η ΟΝΕ αποτελεί τάχα διαδρομή επιβεβαίωσης του ευρωπαϊσμού μας; Αποτελεί δηλαδή το "ναι" στην ΟΝΕ ή το "όχι" στην ΟΝΕ μία ταυτότητα ευρωπαϊκή; Η επιλογή προς το παρόν της Αγγλίας, της Δανίας, της Σουηδίας νομίζω ότι αποστομώνει οποιονδήποτε θελήσει να βάλει τέτοιου είδους ερωτηματικά στο συνολικό προβληματισμό.

Ερώτημα δεύτερον: Η επιλογή της Ελλάδας για την ΟΝΕ, για το ΕΥΡΟ, ήταν χρήσιμη και ωφέλιμη για τον τόπο και την Ευρώπη; Πιστεύω πως ναι.

Ερώτημα τρίτον: Η πορεία μας προς την ΟΝΕ και το ΕΥΡΟ ήταν μονόδρομος, όπως θέλει ένας άλλος μεγάλος μύθος της εξουσίας; Ήταν δηλαδή τα πάντα κίνηση force;

Οι προϋπολογισμοί της τελευταίας δεκαετίας είναι θεόδοτοι; Αποτελούν τους βίβλους του Μωυσέως; Ή μήπως μπορούσαν να υπάρξουν άλλες επιλογές και άλλα μίγματα; Μήπως δηλαδή θα μπορούσε η φτώχεια να κληθεί να συμβάλει λιγότερο και ο πλούτος περισσότερο; Η απάντηση είναι ότι δεν υπήρξε ουσιαστικά μονόδρομος.

Ο κ. Μητσotάκης, ο οποίος έφερε εδώ το 1990 το μονόδρομο σ' έναν από τους πρώτους προϋπολογισμούς του, δεν πιστεύω ότι σήμερα -ή και όποιος άλλος αυτήν την ώρα αυτό υποστηρίζει- μπορεί να υποστηρίξει με την ίδια θερμή αυτήν τη θεωρία του μονοδρόμου.

Η γραμμή της σταθεροποίησης σύγκλισης που ακολουθήθηκε από εκείνους τους προϋπολογισμούς ήταν μία γραμμή, η οποία, αν θέλετε, είχε και ελαττώματα και πλεονεκτήματα, αλλά δεν ήταν η μόνη.

Ο προϋπολογισμός του 1990 ήταν μεταβατικός. Οι προϋπολογισμοί 1990-1993 είχαν σκληρή σταθεροποίηση σύγκλισης. Οι προϋπολογισμοί 1993-1996 είχαν επίσης σταθεροποίηση αλλά ήπια. Οι προϋπολογισμοί 1996-1999 επανέρχονται, κατολισθαίνουν θα μπορούσα να πω, σε σκληρή σταθεροποίηση σύγκλισης. Βεβαίως, ισχυρίζονται ότι σταθεροποίηση και ανάπτυξη πάνε μαζί. Αυτό είναι ένα ιστορικό ερωτηματικό, στο οποίο ο καθένας μπορεί να απαντήσει διαφορετικά.

Εμείς από παλιά πιστεύαμε ότι πρώτα η ανάπτυξη και η απασχόληση είναι προϋπόθεση ίσως ακόμη και γι'αυτήν τη σταθεροποίηση.

Ερώτημα τέταρτον: Αυτόματα προκύπτει η ένταξη στην ΟΝΕ

μόνο και μόνο με τη λογιστική; Είναι αποτέλεσμα δηλαδή, οικονομικών επιδόσεων; Ή μήπως υπάρχει και πολιτική διαπραγμάτευση;

Σε όλες τις περιπτώσεις των έντεκα χωρών πλην ίσως μιας, ήταν βέβαιο ότι οι πολιτικές σκοπιμότητες και η δημιουργική λογιστική έκαναν το θαύμα τους. Εάν πάρετε τα συμβούλια κορυφής του 1997 και του 1998 και δείτε ότι το 1997 δεν συναπαρτιζόταν ο όμιλος, αλλά το 1998 ξαφνικά όλος εξαίφνης ο όμιλος των έντεκα δημιουργήθηκε ακριβώς διότι τότε έμπαινε και το σύμφωνο σταθεροποίησης, θα καταλάβετε πάρα πολύ καλά ότι ήταν πολιτική στο βάθος διαπραγμάτευση. Οι Γερμανοί ζήτησαν το σύμφωνο σταθεροποίησης. Οι Γάλλοι ζήτησαν να μπουν οι μικροί. Όλοι μαζί μπήκαν μέσα και είπαν ότι αυτό που θα κάνουν οι δείκτες τώρα, ενώ είμαστε στον προθάλαμο, θα το κάνουν και μετά.

Συνεπώς, υπάρχει πολιτική διαπραγμάτευση και δεν μπορώ να καταλάβω γιατί είναι δυνατόν να εξαιρεθεί η Ελλάδα.

Ερώτημα πέμπτο και μύθος πέμπτος: Υπάρχει όλο αυτό το διάστημα ένα είδος ιδεολογικής τρομοκρατίας, η οποία θέλει αυτομάτως με όλες αυτές τις επιλογές το κράτος να χάνει τα πάντα ακόμη και μέρος του ιμπεριουμ.

Υπάρχει η αντίληψη ότι οι διαρθρωτικές μεταβολές συνδέονται ουσιαστικά με την απογύμνωση του κράτους.

Πρέπει να πω ότι η τρομοκρατία ήρθε από εδώ.

(Δείχνει την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας)

Κατεκάλυψε όμως τα πάντα και βέβαια δεν έχει αφήσει ανεπηρέαστη ακόμη και την Κυβέρνηση. Δεν λέω με αυτό ότι δεν χρειάζονται πολλά πράγματα από το κράτος να πεταχθούν ως περιττό έρμα. Λέω ότι δεν πρέπει με αυτό να πάμε ουσιαστικά στην απογύμνωση του έθνους κράτους. Οι τελευταίες εξελίξεις στην Ευρώπη πρέπει να βάλουν νου σε όλους όσους βιάστηκαν να πουν ξαφνικά ότι πάμε σε μια Ευρώπη η οποία θα αγκαλιάσει τους πάντες και η οποία θα έχει μέριμνα για όλους.

Το έθνος κράτος ακόμη αποτελεί την εστία. Το γνωρίζουν όλοι ότι δεν μπορεί να απαλλαγεί η Ευρώπη και η σημερινή ανθρωπότητα από μια ζεστή εστία, μια ζεστή αγκαλιά η οποία τελικά ιδιαίτερα τους αδύνατους θα τους περιβάλει όταν αυτοί δεν έχουν τη δυνατότητα που την κεφαλήν κλίνει.

Ερώτημα έκτο, έστω η σκληρή κούρσα για την ONE και το EURO πρέπει να γίνει και θα γίνει και καλά έγινε όπως έγινε. Αλλά ποιος πληρώνει, πόσο πληρώνει και γιατί πληρώνει ο καθένας, πληρώνει ο λαός και δεν πληρώνει ο πλούτος. Και μήπως αυτός που πληρώνει θα πρέπει να είναι αντίστροφα ο πλούτος και όχι ο λαός;

Ερώτημα έβδομο, με την ONE και το EURO ο απλός άνθρωπος λύνει τα προβλήματά του; Ασφαλώς και όχι. Η εξουσία αφήνει να εννοείται "ναι" αλλά η απάντηση είναι όχι. Διότι από εκεί και πέρα αρχίζει μια δέσμη προβλημάτων η οποία πρέπει να απαντηθεί αποτελεσματικά για να μπορεί να ελπίσει ιδιαίτερα το φτωχό κομμάτι του λαού ότι μπορεί να έχει και καλύτερη μοίρα.

Τα δύο τελευταία χρόνια οι προϋπολογισμοί οι οποίοι συνετάχθησαν έχουν ασφαλώς την τάση να φύγουν από την παλαιά αντίληψη της σταθεροποίησης μόνο. Αλλά παρά ταύτα είναι και αυτοί υπόλογοι ακόμη για όλα αυτά που σημειώνονται το τελευταίο διάστημα και ουσιαστικά στερούν τους φτωχούς από εκείνη την ελπίδα που έπρεπε και πρέπει να δίδει το κράτος.

Τι μπορούμε να πούμε και να ευχηθούμε εν' όψει του γεγονότος ότι βρισκόμαστε λίγο πολύ κοντά; Το πρώτο είναι πως δεν είναι εύκολη η κατάσταση, υπάρχει σύμφωνο σταθεροποίησης, υπάρχει από εκεί και πέρα το γεγονός ότι η ονομαστική σύγκλιση δεν συμπίπτει με την ουσιαστική σύγκλιση. Ακόμη οι Έλληνες είναι στο 60% του εισοδήματος των Ευρωπαίων. Συνεπώς υπάρχει μεγάλος αγώνας.

Επίσης υπάρχει το δεδομένο ότι η μητέρα Ευρώπη δεν φάνηκε ακόμη. Μπορεί μάλιστα να πούμε ότι τώρα επιστρέφει σ' έναν εθνοκεντρισμό ο οποίος αυτός καθ' εαυτός εγκαταλείπει και εμάς σε εκείνες ιδιαίτερα τις τρυφερές πτυχές αβοήθητους. Ο βορράς απευθύνεται στο νότο και του λέει "πάψτε να ελπίζετε ότι θα είμαι και στο μέλλον η γαλακτοφόρος αγελάς". Οι μικροί λοιπόν που

σπρώχτηκαν να διαλύσουν την αντίληψη του έθνους-κράτους-εστίας πρέπει να ανασυγκροτήσουν την ιδεολογία τους γιατί οι μεγάλοι και πλούσιοι ξαναβρίσκουν τον δικό τους εθνοκεντρισμό. Γιατί τέλος η κοινωνική συνοχή πολύ περισσότερο η κοινωνική ευαισθησία έχουν εξαντλήσει τα περιθώριά τους. Πρόσθετα θα πρέπει να καταλάβουν ότι η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και των πολιτικών και οικονομικών κέντρων της υψηλίου και η οικονομία της αγοράς δεν μπορούν να εγγυηθούν καμία μα καμία οικονομική πρόοδο. Ο Σόρος και ο Κίσσιγκερ προειδοποίησαν το τελευταίο διάστημα ότι τελικά αυτός ο τυπος της οικονομίας έχει προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ τελειώστε με μια φράση.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης αν με ρωτούσατε ποια συμβουλή θα είχα να δώσω προς όλους μας αλλά ιδιαίτερα προς τις κυβερνήσεις του παρόντος και του μέλλοντος θα έλεγα προς τα έξω "Σπεύδε βραδέως, ουπω καιρός επείγεται". Προς τα μέσα, "Σπεύδε ταχέως, ουκέτι καιρός καθεύδειν".

Έτσι και μόνο έτσι ίσως διορθώσουμε μερικές από τις ζημιές οι οποίες έγιναν στο πρόσωπο της κοινωνίας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Πασσαλίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, την τελευταία πενταετία ο ελληνικός λαός δέχεται μία συνεχή και αδιάκοπη φορολογική επιβάρυνση. Η τακτική της Κυβέρνησης είναι να αυξάνει τους παλαιούς φόρους και να επιβάλει νέους. Τις συνέπειες αυτές των αυξήσεων των φόρων τις υπόκεινται οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι επαγγελματίες, οι αγρότες. Τα αυξανόμενα έσοδα του δημοσίου η Κυβέρνηση δεν τα αξιοποιεί για να περιορίσει τα ελλείμματα και το δημόσιο χρέος.

Με την εκτέλεση του κρατικού Προϋπολογισμού του 1998 παρατηρείται αύξηση των φορολογικών εσόδων. Οι δημόσιες δαπάνες αυξήθηκαν σε ποσοστό υπερδιπλάσιο του προβλεπόμενου, απορροφώντας έτσι τα φορολογικά έσοδα.

Με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων μειώνονται σταθερά οι επενδύσεις στον αγροτικό τομέα. Ο αγροτικός και κτηνοτροφικός τομέας περνούν σήμερα επικίνδυνη κρίση λόγω υψηλού κόστους παραγωγής. Με την απελευθέρωση του διεθνούς εμπορίου και της ελεύθερης διακίνησης των εμπορευμάτων υπόκειται η χώρα μας στο σκληρό ανταγωνισμό των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το 1997 σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας το έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων έφθασε στα μείον 295 δισεκατομμύρια (295.000.000.000) δραχμές σημειώνοντας αύξηση ρεκόρ, ενώ στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έφθασε σε μείον 385 δισεκατομμύρια (385.000.000.000) δραχμές σπάζοντας κάθε προηγούμενο ρεκόρ.

Το ίδιο έτος, το 1997, παρατηρείται μείωση στις εξαγωγές αγροτικών προϊόντων κατά 5,7% σε αξία. Το μήνυμα που δίνουν τα μεγέθη αυτά είναι όχι μόνο απαισιόδοξο αλλά και τραγικό μαζί, όπου θα μπορούσαν τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα να κατακλύσουν τα τετρακόσια εκατομμύρια των Ευρωπαίων καταναλωτών. Η διαφορά των εισαγομένων και εξαγωγμένων αγροτικών προϊόντων θα πρέπει να προβληματίσει το Υπουργείο Γεωργίας και την Κυβέρνηση.

Τα Χριστούγεννα έφθασαν και οι γεωργοί και οι κτηνοτρόφοι δεν έχουν πληρωθεί ακόμα από τις παραγωγές τους. Από τις περιοδείες που έκανα στα χωριά του νομού Κιλκίς διαπίστωσα από κοντά το μεγάλο δράμα που περνούν οι γεωργοί εκεί, όπως φυσικά και οι γεωργοί όλης της Ελλάδος. Βρίσκονται σε οικονομική εξαθλίωση.

Ο Υπουργός Γεωργίας και η Κυβέρνηση δεν συγκινούνται από το οικονομικό αδιέξοδο των αγροτών. Οι αγρότες δεν μπορούν να πληρώσουν τις καθημερινές τους υποχρεώσεις, τη ΔΕΗ, το τηλέφωνο, τα έξοδα των παιδιών τους που

σπουδάζουν. Δεν έχουν τη δυνατότητα να στείρουν τα σιτηρά τους ή άλλες καλλιέργειες και δανείζονται χρήματα από την Αγροτική Τράπεζα. Πολλοί δεν έχουν χρήματα να πληρώσουν τις υποχρεωτικές τους εισφορές με το νέο σύστημα της κύριας ασφάλισης των αγροτών.

Έτσι καταντήσατε τους γεωργούς. Οι αγρότες βρίσκονται στο πρωτοφανές αυτό αδιέξοδο, γιατί δεν έχουν καταβληθεί σε αυτούς οι στρεμματικές αποζημιώσεις για τα σκληρά σιτάρια. Δεν πληρώθηκαν ακόμη για τα σιτάρια που παρέδωσαν στις Ενώσεις των Γεωργικών Συνεταιρισμών.

Επίσης, οι αγρότες δεν έχουν πάρει χρήματα από την επιδότηση του βαμβακιού. Οι περισσότεροι καπνοπαραγωγοί δεν έχουν πάρει την προκαταβολή του 50% της επιδότησης που δικαιούνται. Οι αγρότες έχουν να πληρωθούν χωρίς καθυστέρηση, που αυτή δεν ξεπερνά το 50% των ζημιών; Οι αγρότες που έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα της πρόωρης σύνταξης δεν πληρώνονται στην ώρα τους, καθυστερεί η πληρωμή τους δύο και τρεις μήνες.

Όταν στον Προϋπολογισμό του 1999 δεν προβλέπονται χρήματα στον ΕΛΓΑ, παρ'ότι πέρυσι το υποσχέθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός, πώς θα υπάρχει δυνατότητα πραγματικής αποζημίωσης των αγροτών χωρίς καθυστέρηση, που αυτή δεν ξεπερνά το 50% των ζημιών; Οι αγρότες που έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα της πρόωρης σύνταξης δεν πληρώνονται στην ώρα τους, καθυστερεί η πληρωμή τους δύο και τρεις μήνες.

Ακούσαμε και το εξής παράδοξο από τον Υφυπουργό Γεωργίας πριν από λίγες μέρες στη Βουλή όσον αφορά το θέμα, γιατί δεν πληρώνονται οι βαμβακοπαραγωγοί και οι καπνοπαραγωγοί και άλλα προϊόντα. Η απάντηση ήταν ότι η καθυστέρηση οφείλεται σε βλάβη του νέου μηχανογραφικού συστήματος που χρησιμοποιεί το Υπουργείο Γεωργίας. Είναι λόγος πειστικός προς στους Βουλευτές και προς τους αγρότες;

Έλληνες μετανάστες που εργάζονται στο εξωτερικό και διεκδικούν χρήματα και από τον ΟΓΑ για αγροτική σύνταξη χρειάζονται δυσόμηση και τρία χρόνια για να πάρουν σύνταξη. Δώδεκα υπάλληλοι του ΟΓΑ αντιστοιχούν σε τέσσερις χιλιάδες ασφαλισμένους. Υπάρχει έλλειψη προσωπικού. Ενισχύστε το, για να μην αγανακτούν οι ασφαλισμένοι.

Ευθύνεται σήμερα η Κυβέρνηση γιατί δεν εξυγίανε τις δημόσιες επιχειρήσεις και τους οργανισμούς. Απέτυχε στον περιορισμό και στην πάταξη της φοροδιαφυγής. Καθυστέρησε τα μεγάλα έργα και δεν απορρόφησε τα κονδύλια από το δεύτερο Πακέτο Ντελόρ.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για τις τρεις υποτιμήσεις της δραχμής, το 1983, το 1985 και το 1998 με τις δυσμενείς επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία. Προσπαθεί να παρουσιάσει την υποτίμηση της δραχμής σαν επιτυχία, τη στιγμή που αναμένονται αρνητικές επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία και τον ελληνικό λαό.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για τους συνεχείς φόρους που επιβάλλει στους Έλληνες πολίτες και κλώνισε τα εισοδήματα των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων. Οδήγησε μία μερίδα του ελληνικού λαού στα όρια της φτώχειας και της απόγνωσης. Η λιτότητα συνεχίζεται ιδιαίτερα σκληρή.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση που έφθασε την ανεργία στους πεντακάσιους εξήντα χιλιάδες Έλληνες. Δεν υπάρχει οικογένεια που να μην έχει στο σπίτι έναν, δύο ή και τρεις ανέργους.

Η Κυβέρνηση με την τακτική της διογκώνει ακόμα περισσότερο το πρόβλημα της ανεργίας. Το πρόβλημα της ανεργίας θα ενταθεί στα επόμενα χρόνια, λόγω της προοδευτικής μείωσης της απασχόλησης του αγροτικού και του κτηνοτροφικού τομέα. Από το 23% με 25% του αγροτικού πληθυσμού αναμένεται μείωση στο 8% με 10%. Επειδή ο αγροτικός πληθυσμός στην Ελλάδα είναι γηρασμένος και αυτοί που θέλουν να απασχοληθούν σε εξωγεωργικές ασχολίες είναι σχετικά μεγάλοι σε ηλικία, θα αντιμετωπίσουν πρόβλημα απορρόφησης στον ιδιωτικό τομέα.

Η Κυβέρνηση είναι εντελώς απούσα στο μεγάλο αυτό πρόβλημα της ανεργίας, χωρίς να εφαρμόζει καμία μελέτη και στρατηγική που

θα αποτρέψει την πορεία προς αποβιομηχάνηση και ανεργία.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση που έκλεισαν χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Για να ισχυροποιηθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και να στηρίζονται σε υγιείς βάσεις πρέπει να μειωθούν οι φορολογικές επιβαρύνσεις.

Με τη φορολογική της πολιτική η Κυβέρνηση οδήγησε εκατοντάδες επιχειρήσεις σε αφανισμό. Ο εμπορικός και επαγγελματικός κόσμος της χώρας περνά τη μεγαλύτερη κρίση των τελευταίων ετών με την εφαρμογή των αντικειμενικών κριτηρίων φορολόγησης. Καθημερινά τα λουκέτα αυξάνονται στα μαγαζιά. Κύριες αιτίες της μείωσης των πτωχεύσεων είναι η πτώση της εμπορικής κίνησης αλλά και τα φορολογικά μέτρα που τσάκισαν τους εμπόρους.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για το κύμα των λαθρομεταναστών στη χώρα μας, που οδήγησε τον ελληνικό λαό σε κλίμα φοβίας και ανασφάλειας από τα καθημερινά και αλλεπάλληλα κρούσματα κλοπών, βιασμών, διαρρήξεις σπιτιών, δολοφονιών, διακίνησης ναρκωτικών. Γίναμε πράγματι ένα ξέφραγο αμπέλι! Τα σύνορα δεν φυλάσσονται επαρκώς και οι λαθρομετανάστες αποθρασύνονται καθημερινά. Ο πανικός και η ανασφάλεια κυριαρχούν στις σκέψεις των πολιτών.

Με τις χίλιες οργανικές επί θητεία θέσεις συνοριακών φυλάκων δεν λύνεται το πρόβλημα των λαθρομεταναστών. Πρέπει να καλυφθεί όλη η χερσαία έκταση από τα Γιάννενα μέχρι τον Έβρο και όλη η θαλάσσια περιοχή των νησιών μας.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για το κατάντημα της Ολυμπιακής Αεροπορίας, που παλαιότερα εθεωρείτο μία από τις καλύτερες εταιρείες και σήμερα έχει χρεωκοπήσει και κινδυνεύει να κλείσει.

Η εξυγίανση της Ολυμπιακής στοίχισε στους Έλληνες φορολογούμενους επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές, ενώ οι αστικές συγκοινωνίες των Αθηνών και ο ΟΣΕ θα στοιχίσουν ενάμισι τρισεκατομμύρια (1.500.000.000.000) δραχμές. Είναι ένα παράδειγμα σπατάλης και κακοδιαχείρισης της Κυβέρνησης!

Ευθύνεται η Κυβέρνηση που παρουσιάζει τώρα το κράτος δημόσιο χρέος σαράντα τρία δισεκατομμύρια (43.000.000.000) δραχμές. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ παρέλαβε το δημόσιο χρέος από τη Νέα Δημοκρατία εννιακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (950.000.000.000) δραχμές το 1981.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση, γιατί τώρα μέτρα μεγάλης οικονομικής σημασίας λαμβάνονται υπό πίεση.

Αποτυχία της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ χαρακτηρίζεται που η Ελλάδα δεν μπόρεσε να πετύχει τη συγκлиση με τους εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ό,τι δεν πέτυχε τα προηγούμενα χρόνια, καλείται τώρα να εντείνει τις προσπάθειές της για να εξυγιάσει την οικονομία και να προχωρήσει με γρήγορους ρυθμούς στις ιδιωτικοποιήσεις.

Έτσι υπό την πίεση του χρόνου η Κυβέρνηση βιάζεται να πάρει μέτρα για να μπορέσει να ανταποκριθεί με επιτυχία στην πρόκληση του EURO. Τα λάθη και την κακοδιαχείριση των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. καλείται τους επόμενους μήνες να πληρώσει ο ελληνικός λαός, να καλύψει το χαμένο έδαφος και να ανταποκριθεί στο σκληρό ανταγωνισμό με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για την αυταρχική και αντιδημοκρατική συμπεριφορά που επέδειξε στις αναγκαστικές συνενώσεις των κοινοτήτων σε δήμους μετά από ένα πρόχειρο και αδιαφανή διάλογο που ούτε καν ετέθη στην ουσία το πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ τελειώστε, κύριε Πασσαλίδη, με μία φράση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τις βαθιές ιστορικές ρίζες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης δυστυχώς φαίνεται ότι αγνοεί η Κυβέρνηση με το πρόγραμμα "ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ". Ευθύνεται η Κυβέρνηση για το μεγάλο αδιέξοδο που δημιουργείται στην παιδεία. Προχώρησε

στη μεταρρύθμιση στα λύκεια χωρίς να κάνει διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα. Το 48% των σχολείων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης παραμένουν κλειστά. Ο Υπουργός Παιδείας μιλάει για διάλογο τώρα, αλλά παράλληλα δηλώνει ότι δεν πρόκειται να κάνει αλλαγές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Πασσαλίδη, τελειώστε σας παρακαλώ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ: Η σύγχυση και το αδιέξοδο συνεχίζεται με κίνδυνο να χαθεί η χρονιά. Προτιμότερο είναι να μην ισχύσει η μεταρρύθμιση φέτος και να γίνει ο εθνικός διάλογος για την παιδεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Πασσαλίδη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ: Αρνούμαι να ψηφίσω τον παρόντα Προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Τσετινέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΤΙΝΕΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κάθε χρόνο τέτοια εποχή γίνεται η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του επόμενου έτους ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης αποφαίνονται σχεδόν πάντα ότι ο Προϋπολογισμός είναι ψεύτικος, ανεφάρμοστος, κοινωνικά άδικος, ενώ αντιθέτως οι Βουλευτές της κυβερνητικής Πλειοψηφίας το χαρακτηρίζουν αναπτυξιακό, δίκαιο, ρεαλιστικό.

Πέρα όμως από τους χαρακτηρισμούς και από την πολιτική ανάγκη δημιουργίας εντυπώσεων, ο κάθε προϋπολογισμός δεν παύει να είναι ο προγραμματισμός των εσόδων και εξόδων, η αναζήτηση του σωστού δρόμου για το μέλλον της χώρας, ο προβληματισμός μας για το αύριο.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμία αμφιβολία ότι αυτός ο Προϋπολογισμός που συζητούμε σήμερα είναι Προϋπολογισμός ένταξης προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα, το EURO.

Η Κυβέρνηση άλλωστε έχει πετύχει κάτι που το 1993 φαινόταν ακατόρθωτο, δηλαδή τη συνεχή βελτίωση της θέσης της χώρας μας στη διεθνή σκηνή, χωρίς μείωση κοινωνικών δαπανών και έχοντας να αντιμετωπίσει κινδύνους και απειλές από την Τουρκία, που την αναγκάζουν να προβεί σε πανάκριβες αγορές οπλικών συστημάτων που δυσχεραίνουν σε μεγάλο βαθμό -και αυτό πρέπει να τονιστεί- τις προσπάθειες για σύγκλιση της οικονομίας μας με των άλλων ευρωπαϊκών κρατών και περαιτέρω ανάπτυξη.

Κανένα ευρωπαϊκό κράτος δεν κινδυνεύει, κανένα δεν είναι υποχρεωμένο να ξοδεύει τόσα σε εξοπλισμούς και ταυτόχρονα να αναπτύσσεται, να προοδεύει. Η Ελλάδα, λοιπόν, αποτελεί την εξαίρεση σε ολόκληρο τον ευρωπαϊκό χώρο. Παρά τα προαναφερόμενα προβλήματα, η βελτίωση των βασικών οικονομικών δεικτών και δεδομένων την τελευταία πενταετία επιβεβαιώνει ότι η χώρα μας έχει εισέλθει σε τροχιά προσέγγισης του μέσου κοινοτικού όρου.

Η συνέχιση αυτής της πορείας και το επόμενο οικονομικό έτος θα έχει σαν καταλύτη την είσοδο στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, την 1.1.2001. Αναμφίβολα αυτή η προοπτική ενσωμάτωσης στην Ο.Ν.Ε. αποκτά ιδιαίτερη σημασία σε αυτήν τη δύσκολη περίοδο στην οποία εξ αιτίας της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας, των συνεχών διακυμάνσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών και της γενικότερης οικονομικής αστάθειας, η Ο.Ν.Ε. θα επιτρέψει στη χώρα μας να εκμεταλλευτεί τα πλεονεκτήματα της ενωμένης ευρωπαϊκής αγοράς.

Είναι αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, ότι στην πενταετία 1994-1998 πραγματοποιήθηκαν μεγάλα βήματα βελτίωσης των δεικτών της οικονομίας και της ανάπτυξης και ικανοποιήθηκαν τα περισσότερα από τα κριτήρια σύγκλισης.

Ήδη από το 1996 ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας είναι μεγαλύτερος από το μέσο όρο της Ευρώπης και από τους υψηλότερους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι ιδιωτικές και δημόσιες επενδύσεις εμφανίζουν αξιοσημείωτη ανάκαμψη, γιατί απλούστατα

ο παραγωγικός κόσμος περιβάλλει με εμπιστοσύνη την οικονομική πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση και πιστεύει στις προοπτικές, που αυτή η πολιτική διανοίγει.

Η είσοδος της δραχμής στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών κατέστησε το εθνικό μας νόμισμα λιγότερο ευάλωτο και τεθειμένο στις κερδοσκοπικές επιθέσεις και στις διεθνείς οικονομικές αναταράξεις. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την ανάπτυξη σε μεγάλο βαθμό της ανταγωνιστικότητας από τις ελληνικές επιχειρήσεις.

Ο πληθωρισμός ο οποίος ανήρχετο το 1993 περίπου στο 13,4%, έχει μειωθεί σήμερα στο 4,2%, με προοπτική το δύσκολο αλλά όχι ακατόρθωτο 2% για το 1999. Αν επιτευχθεί και αυτός ο στόχος -που είμαι βέβαιος ότι θα επιτευχθεί- η είσοδός μας στην ΟΝΕ θα είναι μία πραγματικότητα.

Κανένας λοιπόν δεν μπορεί να αμφισβητήσει τις μεγάλες προσπάθειες και τα επιτυχή αποτελέσματα της Κυβέρνησης στον τομέα της εξυγίανσης της οικονομίας, της ελαχιστοποίησης των ελλειμμάτων, της ανάπτυξης και σε τελευταία ανάλυση της πραγματικής και ουσιαστικής σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας με τις οικονομίες των υπολοίπων ανεπτυγμένων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτός λοιπόν ο προϋπολογισμός είναι προϋπολογισμός ένταξης και είναι η συνέχεια των προηγούμενων προϋπολογισμών σύγκλισης. Η Κυβέρνηση, έχω την πεποίθηση, επεδίωξε τη δίκαιη κατανομή του βάρους και του κόστους της αναγκαίας προσαρμογής, χωρίς να επιβάλλει νέους φόρους, μειώνοντας τους ήδη υπάρχοντες εμμέσους, στηρίζοντας τα εισοδήματα των εργαζομένων των χαμηλόμισθων και των χαμηλοσυνταξιούχων.

Παρ' όλα όμως αυτά τα θετικά του νέου Προϋπολογισμού, χρειάζεται να γίνει εντοπισμός των προβλημάτων και των παραλείψεων, που παρατηρούνται στην περιφερειακή ανάπτυξη. Πολλά τα λάθη. Πολλά και συχνά δικαιολογημένα τα παράπονα των ανθρώπων της περιφέρειας, της υπαίθρου, των ορεινών και ακριτικών περιοχών, που βλέπουν ότι αντιμετωπίζουν άνισα και άδικα από την κεντρική εξουσία.

Ειδικότερα η ακριτική Θράκη, με τις γνωστές ιδιαιτερότητες και δυσκολίες, (γεωγραφικές, πληθυσμιακές) και την υπανάπτυξη δεκαετιών, πρέπει να βοηθηθεί και να προσεχθεί περισσότερο από την Κυβέρνηση. Τα έργα που καθυστερούν πρέπει να προχωρήσουν και να ολοκληρωθούν το συντομότερο δυνατόν. Αυτήν τη στιγμή όμως τα δεδομένα είναι διαφορετικά.

Η Εγνατία Οδός, έργο υψίστης σημασίας για την περιοχή, καθυστερεί χαρακτηριστικά και στερεί από τη Θράκη τον πρωταγωνιστικό ρόλο, που μπορεί να διαδραματίσει στο εμπόριο, στις εξαγωγές, στις οικονομικές συναλλαγές με τη βαλκανική ενδοχώρα, αλλά και τις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.

Το Πανθρακικό Στάδιο της Κομοτηνής, ένα έργο που ξεκίνησε πριν από δεκατέσσερα περίπου χρόνια, παραμένει ακόμα στάσιμο και ημιτελές.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ και στον αγροτικό τομέα, αφού ο Νομός Ροδόπης τον οποίο έχω την τιμή να εκπροσωπώ, είναι κατά βάση αγροτικός νομός. Άλλωστε η αγροτική οικονομία απασχολεί περίπου το 22% του ενεργού πληθυσμού και συμβάλλει σε ποσοστό πάνω από 20% στις εξαγωγές της χώρας.

Επισημαίνω, λοιπόν, ότι μέλημα της Κυβέρνησης για το άμεσο μέλλον πρέπει να είναι η βοήθεια προς τον αγρότη, για να επιτύχει την αναδιάρθρωση των καλλιεργειών, όπως επίσης και η περαιτέρω ενίσχυση του νέου αγρότη, η μείωση των επιτοκίων της ΑΤΕ που αυτήν τη στιγμή μόνο ληστροικά μπορούν να χαρακτηριστούν, ο έλεγχος και η συγκράτηση των τιμών των λιπασμάτων και των φυτοφαρμάκων.

Χρειάζεται εξάλλου ένας διαρκής έλεγχος των εισαγωγών αγροτικών προϊόντων, για να μη δημιουργούνται προβλήματα στην απορρόφηση των δικών μας προϊόντων στην εσωτερική αγορά. Πρέπει επίσης να ληφθούν μέτρα για να μειωθεί το κόστος παραγωγής, όπως είναι η μείωση της τιμής των καυσίμων, η δημιουργία αγροτικής υποδομής, όπως (φράγματα,

κανάλια, αγροτική οδοποιία), επιτάχυνση των αναδασμών, που καθυστερούν.

Ειδικότερα όμως πρέπει να στηριχθεί το εισόδημα των παραγωγών των παραμεθωρίων περιοχών με χαμηλότοκα δάνεια, φθηνότερα καύσιμα, ειδικές ρυθμίσεις των χρεών τους, αυξημένες επιδοτήσεις για τα προϊόντα τους. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορούμε να κρατήσουμε τους νέους στα χωριά τους, στην ύπαιθρο, στα σύνορα της πατρίδας μας, δίνοντάς τους απασχόληση και παρέχοντας τους κίνητρα.

Μ' αυτές τις παρατηρήσεις και επισημάνσεις, που πιστεύω ότι πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη από τους ιθύνοντες, κλείνω την ομιλία μου τονίζοντας ότι η Κυβέρνηση κέρδισε το στοίχημα. Οδηγεί τη χώρα στην αγκαλιά της Ενωμένης Ευρώπης με τους λιγότερο δυνατούς κλυδωνισμούς, με διασφάλιση της κοινωνικής δικαιοσύνης.

'Όλοι πρέπει να ταυτιστούμε μ' αυτόν τον αγώνα και να ψηφίσουμε και αυτόν τον Προϋπολογισμό, που ανήκει στο πρόγραμμα της ένταξης, δίνοντας για μια ακόμα φορά ψήφο εμπιστοσύνης στη Κυβέρνηση, που έδειξε ότι διαθέτει αξιοπιστία, προοπτική, αλλά και όραμα για τη χώρα μας και το λαό μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Τσετινέ.

Ο κ. Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά δεν ανέβηκα στο Βήμα για να αναπτύξω έναν αντιπολιτευτικό λόγο. Η κριτική μου για τη σημερινή Κυβέρνηση αρχίζει και τελειώνει στα σημεία, που αποδεικνύεται ασυνεπής στις υποσχέσεις και στις δεσμεύσεις της προς το κοινωνικό σύνολο.

Ο κ. Σημίτης ευαγγελίζεται την ένταξή μας στην ΟΝΕ. Ποιος δεν την θέλει; Δική μας επαναστατική επιλογή ήταν, δικό μας όραμα επί πολλές δεκαετίες ήταν η ισότιμη ένταξή μας στο κλάμπ των πιο σύγχρονων ευρωπαϊκών κρατών. Δεν θέλω να παρελθοντολογίσω γιατί η Ελλάδα του αύριο, η Ελλάδα του 21ου αιώνα δεν φτιάχνεται με παλιές ξεπερασμένες ιδέες και αντιλήψεις.

Εκεί όμως που διαφωνούμε, είναι οι μέθοδοι που ακολουθεί για να πετύχει ο κ. Σημίτης, όπως ελπίζει, τους στόχους του. Ο στόχος της σύγκλισης μπορεί και έπρεπε να επιτευχθεί με τον περιορισμό του αδηφάγου και σπάταλου δημόσιου τομέα με τη δραστική περικοπή, αν θέλετε, πέντε το νοικοκύρεμα, των κρατικών δαπανών, με την ορθολογικότερη κατανομή και διαχείριση των δημοσίων πόρων, με τη μείωση των ελλειμμάτων, με την τόνωση της αγοράς και της δυναμικής της κατανάλωσης.

Επέλεξε διαμετρικά αντίθετο δρόμο. Επέλεξε τη μέθοδο της λιτότητας, φορτώνοντας το βάρος της σύγκλισης αποκλειστικά και μόνο στις πλάτες των εργαζομένων, των ελευθέρων επαγγελματιών, των συνταξιούχων, των αγροτών, δηλαδή των χαμηλών λαϊκών στρωμάτων. Και επιτίθεται σήμερα ότι έριξε τον πληθωρισμό ο κ. Σημίτης.

Είναι λάθος και το ξέρει, δεν έριξε τον πληθωρισμό, απλά καταβάρθρωσε την αγοραστική και καταναλωτική δύναμη του μέσου Έλληνα πολίτη. Και αυτό αποδεικνύεται περίτρανα από τη δραματική κάμψη της αγοράς, από την έκρηξη του φαινομένου των ακαλύπτων επιταγών και των διαμαρτυρημένων γραμματίων, από τα καθημερινά λουκέτα σε χιλιάδες μικρές, μικρομεσαίες επιχειρήσεις και βιοτεχνίες.

Επαγγέλλεται ακόμη την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, αλλά τι σόι εκσυγχρονισμός είναι αυτός που έχει ξεσηκώσει μαθητές, σπουδαστές, εκπαιδευτικούς και γονείς; Στις σύγχρονες κοινωνίες, στους προοδευτικούς λαούς, η παιδεία, η υγεία, αλλά και η σύγχρονη μάστιγα της ανεργίας είναι σε άμεση προτεραιότητα. Πάνω σ' αυτήν την προτεραιότητα προγραμματίζουν όλες τις δημόσιες επενδύσεις αυτοί οι λαοί.

Εμείς όμως έχουμε πρόβλημα πάνω στους τομείς αυτούς και ιδιαίτερα στη παιδεία, που είναι και επίκαιρο θέμα.

Έχουμε τον πιο μικρότερο συντελεστή ως προς το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν σε σύγκριση με τις ευρωπαϊκές χώρες. Ενώ το σημαντικότερο και το κυριότερο είναι ότι χάνουμε πάνω από εκατόν ενενήντα δισεκατομμύρια (190.000.000.000) δραχμές στην παιδεία, από τη μη απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων. Αντιλαμβάνεστε ποια θα ήταν η υλικοτεχνική υποδομή της παιδείας και ποιο θα ήταν το προφίλ της παιδείας σήμερα εάν είχαμε αυτήν τη δυνατότητα της απορρόφησης; Πώς μπορείτε, λοιπόν, να πιστέψετε ότι είσαι στο σωστό δρόμο, όταν απέναντί σου και σε κάθε σου βήμα έχεις τη γενική κατακραυγή και την αντίδραση;

Εκεί όμως που η πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης είναι - ομολογημένο άλλωστε από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό- καταστροφική είναι ο τομέας της γεωργίας, ο σημαντικότερος, δηλαδή, κλάδος της οικονομίας μας.

Τι χρειαζόμαστε μαρτύρων και αποδείξεων, όταν ο ίδιος ο κ. Σημίτης αποπέμπει εν μία νυκτί ολόκληρη, συλλήβδην την ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας παραδεχόμενος έτσι, ότι επί δύο και πλέον έτη η πολιτική που ακολούθησε η Κυβέρνηση στο νευραλγικό αυτόν τομέα, υπήρξε, αν όχι ολέθρια, τουλάχιστον αναποτελεσματική;

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι την τελευταία τριετία έχουν γίνει τόσες πολλές και δυναμικές κινητοποιήσεις στον αγροτικό τομέα, όσες δεν έγιναν στις προηγούμενες δεκαετίες. Είναι το ξέσπασμα από τη καταβράθρωση του κόστους παραγωγής, από την καταβράθρωση των πιο νευραλγικών τομέων της ελληνικής γεωργίας, όπως είναι η δενδροκαλλιέργεια, τα οπωροκηπευτικά. Δεν έχω το χρόνο να αναλύσω τον Κανονισμό, ο οποίος υπεγράφη φαρδιά-πλατιά από την Κυβέρνηση και ο οποίος κανονισμός καταδικάζει τα οπωροκηπευτικά και την καλλιέργεια.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η καπνοκαλλιέργεια με κανονισμό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, βάζει ταφόπλακα σε όλα τα καπνοχώραφα της Ελλάδας.

Να θυμίσω την κτηνοτροφία; Είμαστε η μοναδική χώρα που έχουμε εξαψήφιο αριθμό ποσώσωσης γάλακτος, όταν όλες οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ακόμα και αυτές οι οποίες έχουν μικρό πληθυσμό και μικρότερη έκταση έχουν διπλάσια ποσώσωση.

Να θυμίσω τον κανονισμό 2072, ο οποίος φτιάχτηκε για την ορυζοκαλλιέργεια που χώρισε την Ελλάδα σε δύο ζώνες, στην Α' και στην Β' ζώνη, χωρίς καν να προνοήσουν τη ρήτρα, όταν περισσεύουν κάποια στρέμματα από την Α' ζώνη να μπορούν να μεταπηδήσουν στη Β' ζώνη; Έτσι ο ορυζοκαλλιεργητής της Β' ζώνης χάνει σήμερα επιδότηση εννέα χιλιάδες (9.000) δραχμές το στρέμμα.

Να θυμίσω ότι στον Προϋπολογισμό του 1999 δεν έχει προβλεφθεί κονδύλι για το ταμείο κύριας ασφάλισης για το οποίο επιτίθεται και κομπορρημονεί η Κυβέρνηση; Δεν δίνει τα εκατόν ενενήντα τρία δισεκατομμύρια (193.000.000.000) δραχμές που χρωστάει η Κυβέρνηση σε αυτό το ταμείο, παρά μόνο υπάρχει μία υποσημείωση στην εισηγητική έκθεση με εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) δραχμές υπό τη μορφή τίτλων ανώστου προελεύσεως και διάρκειας. Ενώ από την άλλη μεριά, ζητάει από τους Έλληνες αγρότες μέχρι 31 Δεκεμβρίου να καταθέσουν σαράντα επτάμισι δισεκατομμύρια (47.500.000.000) δραχμές, όταν γνωρίζει η Κυβέρνηση ότι ακόμα δεν έχει πληρώσει τις επιδοτήσεις και τις αποζημιώσεις. Είναι δηλαδή αγρότες θύματα και αυτοί της αντιπληθωριστικής πολιτικής.

Αυτό, λοιπόν, το ταμείο είναι έωλο, είναι οικονομικά στον αέρα από το ξεκίνημά του...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ήταν από την αρχή απάτη, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ήταν ακριβώς, κύριε Πρόεδρε, απάτη από την πρώτη στιγμή.

Από την άλλη πλευρά, εάν ο αγρότης δεν πληρώσει την εισφορά του, κινδυνεύει από 1.1.1999 να μην έχει βιβλιάριο ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, να μην μπορεί να πάρει δάνεια, επιδοτήσεις.

Να μιλήσω για τον ΕΛΓΑ; Είναι γνωστό ότι και στον Προϋπολογισμό του 1999 δεν έχει προβλεφθεί ούτε μία

δραχμή, ενώ ο ΕΛΓΑ χρωστάει σαράντα δισεκατομμύρια (40.000.000.000) δραχμές από τις θεομηνίες του 1998.

Να θυμίσω την υπόσχεση του κ. Σημίτη πέρσι, που είπε ότι θα δώσει είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δραχμές στο ταμείο αυτό; Ακόμα να τα δώσει! Πώς, λοιπόν, θα πληρωθούν οι δενδροκαλλιεργητές της κεντρικής Μακεδονίας; Προβλέπω, λοιπόν, ότι θα περάσουν μαύρα Χριστούγεννα, μαύρη Πρωτοχρονιά, διότι αυτές οι αποζημιώσεις είναι η μοναδική ελπίδα γι' αυτό το λαό για να μπορέσει να ζήσει την οικογένειά του, να προγραμματίσει τις νέες καλλιέργειες, αλλά συγχρόνως να αντιμετωπίσει και τα δυσβάσταχτα χρέη στην Αγροτική Τράπεζα.

Να θυμίσω ότι στον Προϋπολογισμό το κονδύλι, το οποίο προβλέπεται για τα καύσιμα, είναι μηδαμινό. Από το 1995 είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση για φτηνά καύσιμα και από ό,τι φαίνεται και το 1999 πάει στις καλές νύχτες και αυτή η υπόθεση.

Να θυμίσω τις επαγγελίες και τις υποσχέσεις του κ. Παπαντωνίου για την υποτίμηση; Την παρουσίασαν ως θείο δώρο. Εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) δραχμές έλεγαν Υπουργοί και Κυβέρνηση, ότι θα κερδίσει ο αγροτικός τομέας ξεχνώντας ότι η ανταγωνιστικότητα και η αύξηση των εξαγωγών δεν εξαρτάται από τη μείωση της αρχικής τιμής των προϊόντων, αλλά από μία εξαγωγική πολιτική, η οποία ήταν ανύπαρκτη όλα αυτά τα χρόνια.

Να θυμίσω την υπόσχεση απ' αυτό το Βήμα, του κ. Παπαντωνίου, ο οποίος έλεγε ότι θα πάρει αποφάσεις για να καταργήσει τα πανωτόκια τα οποία, όπως τα ονόμασε, ήταν παράνομα, δίνοντας εντολές σε όλες τις διοικήσεις των τραπεζών για κατάργηση των πανωτοκίων και ειδικότερα για την Αγροτική Τράπεζα, που είπε ότι υπερχρέωσε βάρβαρα με τα πανωτόκια αυτά, ότι θα τα καταργήσει και όχι μόνο αυτό. Αλλά ότι θα έδινε εντολή να σβήσει και ένα σημαντικό κομμάτι από το κεφάλαιο.

Πού είναι λοιπόν αυτή η υπόσχεση; Τι απέγινε; Ερωτώ ειλικρινά και καλόπιστα γιατί πρέπει κάποτε να μετράμε την αξιοπιστία της κυβερνητικής πολιτικής. Πρέπει κάποτε να ξέρουμε πόσο να υπολογίζουμε τις πρωθυπουργικές και τις υπουργικές δεσμεύσεις και εμείς και οι άμεσα ενδιαφερόμενοι αγρότες και κτηνοτρόφοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνούμε με τον κ. Ανωμερίτη, ο οποίος μας διάβασε την ομιλία του σαν έκθεση ιδεών, σε ένα μόνο σημείο. Ότι η Ελλάδα στηρίζεται στην ύπαιθρο, δηλαδή στον αγρότη. Θα πρέπει όμως να ξέρει ο κ. Ανωμερίτης ότι χωρίς στοργή στον αγρότη, χωρίς μια σωστή αγροτική πολιτική δεν μπορεί η οικονομία να ανακάμψει, ούτε ο τόπος να πάει μπροστά. Διότι ο αγρότης δεν είναι μόνο το μεγαλύτερο κομμάτι, δεν είναι μόνο το εκλεκτότερο κομμάτι, είναι η ραχοκοκαλιά της ελληνικής κοινωνίας.

Είναι γεγονός ότι όταν φεύγει ο Έλληνας αγρότης, ερημώνει η ύπαιθρος, διότι η αγροτική ύπαιθρος έχει τη δική της πολιτιστική ταυτότητα, η οποία είναι ο θεματοφύλακας όλων των αξιών του έθνους.

Το αγροτικό θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι θέμα πολιτικό ούτε καν οικονομικό. Είναι θέμα εθνικό. Πρέπει ο Έλληνας αγρότης να παραμείνει στην ύπαιθρο.

Δυστυχώς ο Προϋπολογισμός του 1999 αποπνέει μιζέρια, φτώχεια, λιτότητα. Δεν δίνει προοπτική ανάπτυξης, γι' αυτό και εγώ δίνω αρνητική ψήφο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Καρασμάνη.

Ο κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για ένα λεπτό να σας εξηγήσω.

Δεν μπορεί να επαναληφθεί αυτή η κατάσταση. Ή έχουμε δημοκρατία ή την καταργείτε, όχι μόνο τυπικά, αλλά και ουσιαστικά.

Πριν από δύο μέρες ζήτησα με βάση το άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής, το οποίο λέει ότι οι Αρχηγοί των Κομμάτων, που είναι Κόμματα κατά τον Κανονισμό, όπως είναι και το ΔΗ.Κ.ΚΙ., δικαιούνται οποτεδήποτε -καθορίζοντας οι Πρόεδροι, οι Αρχηγοί

των Κομμάτων, το πότε θα μιλήσουν- να ζητήσουν και υποχρεούται το Προεδρείο να τους δώσει το λόγο να κάνουν πεντάλεπτες παρεμβάσεις και όσες φορές θέλουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αν θέλετε πεντάλεπτες παρεμβάσεις...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Τσοβόλα, εγώ. Δεν ζητήσατε πεντάλεπτη παρέμβαση. Ζητήσατε πεντάλεπτη παρέμβαση;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ζητήσατε να πάρετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, ήρθα πριν από λίγο προσωπικά -που δεν έχει ξαναγίνει με Αρχηγό Κόμματος, γιατί κάνετε πως δεν βλέπετε προς τα κάτω, όταν είναι να ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.- και σας είπα -φαντάζομαι η τηλεόραση μπορεί να με πήρε και μάρτυρες οι γραμματείς σας- ότι ως Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ., Κόμματος ανεγνωρισμένο στη Βουλή, εκλεγμένο από το λαό, θέλω να μιλήσω κανονικά, αμέσως μετά τον κατελθόντα του Βήματος Βουλευτή.

Ζητώ επίσημα και πάλι για δεύτερη φορά, όπως επιβάλλει ο Κανονισμός της Βουλής, ως Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ., το λόγο. Εκτός αν καταργείτε τα Κόμματα, εκτός αν καταργείτε την ψήφο του ελληνικού λαού. Να κάνετε μετά διάλογο ή μονόλογο η Κυβέρνηση με τη Νέα Δημοκρατία.

Υποβάλλω και πάλι, εκφράζοντας πραγματικά έντονη διαμαρτυρία για την αντικανονική λειτουργία και προχθές του Προεδρείου και σήμερα, το αίτημα να μιλήσω εγώ ως Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Έχει δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Τσοβόλα, κατ'αρχήν θα πρέπει να ξέρετε ότι σύμφωνα με τον Κανονισμό όσοι από τους Υπουργούς, τους Αρχηγούς Κομμάτων και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους ζητήσουν το λόγο, τότε τους δίδεται. Τους δίδεται όμως με τη σειρά που το ζητούν.

Όταν ήρθατε πάνω στην Έδρα και ζητήσατε προσωπικά, όντως, να πάρετε το λόγο, σας εξήγησα ότι πριν από εσάς, είχε ζητήσει ο κ. Χριστοδουλάκης το λόγο, εδώ και μισή ώρα.

Άρα, λοιπόν, προηγείται ο κ. Χριστοδουλάκης και αμέσως μετά τον κ. Χριστοδουλάκη, θα πάρετε το λόγο εσείς, εφόσον το ζητήσατε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Υπουργός ήλθε πριν πέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όχι, κάνετε λάθος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Εδώ ήμουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κάνετε λάθος και πρώτον, αδικείτε την Αίθουσα και δεύτερον, αδικείτε τον εαυτό σας, γιατί λέτε πράγματα τα οποία δεν ισχύουν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Εδώ ήμουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Χριστοδουλάκης ζήτησε το λόγο πολύ πιο μπροστά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Προ πέντε λεπτών ήρθε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, θα πάρω το λόγο μετά τον κύριο Υπουργό...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, παρακαλώ! Τι συμβαίνει, κύριε Τσοβόλα; Τι εικόνα είναι αυτή που δίνετε εδώ στην Αίθουσα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Είναι ντροπή σας!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τι συμβαίνει; Πείτε μου τι συμβαίνει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Είναι

ντροπή σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Ο κ. Χριστοδουλάκης ήρθε προ πέντε λεπτών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τι συμβαίνει; Εσείς είσθε δικηγόρος του κ. Τσοβόλα;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Είμαι Βουλευτής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καθίστε κάτω λοιπόν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Δεν θα μας καταργήσετε, κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καθίστε κάτω. Καθίστε κάτω!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: 'Όχι, δεν κάθομαι. Καταργείτε τον Κανονισμό. Καταργείτε το Κοινοβούλιο. Δικτατορία είναι εδώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, καθίστε κάτω! Θα σας ανακαλέσω στην τάξη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Να με ανακαλέσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Α, έτσι λοιπόν! Τραμπουκισμό θα κάνετε εδώ;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Είναι δικτατορία, την καταγγέλλουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Λυπούμαι πολύ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Και εγώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σ' αυτήν την Αίθουσα δεν είναι οι κραυγές των λόγων, αλλά τα επιχειρήματα που κατασχούν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Να δώσετε το λόγο στον κ. Τσοβόλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αν δεν έχετε να πείτε τίποτα, μπορείτε να κραυγάζετε. Αλλά δεν είναι σοβαρή εικόνα αυτή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Μας καταργείτε, είσθε απαράδεκτοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Δηλαδή, κύριε Πρόεδρε, εσείς μας αφαιρείτε το λόγο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ! Παρακαλώ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.):... κατά παράβαση του Κανονισμού. Είναι η δεύτερη φορά. Αποχωρούμε για πέντε λεπτά από την Αίθουσα εις ένδειξη διαμαρτυρίας για την αντιδημοκρατική και αντικανονική λειτουργία σας, σε βάρος μόνο του ΔΗ.Κ.ΚΙ και του Προέδρου του ΔΗ.Κ.ΚΙ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Τσοβόλα, σας παρακολουθούν από τις τηλεοράσεις. Εγώ μόλις ανέβηκα στο Βήμα. Εκτός αν φοβάσθε να μιλήσετε τώρα.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος και οι Βουλευτές του ΔΗ.Κ.ΚΙ. αποχωρούν από την Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να καταδικάσω αυτο το φαινόμενο.

Έρχομαι στην Έδρα για να διαπιστώσω περί τίνος πρόκειται και ο κ. Τσοβόλας θορυβών και κραυγάζων απέρχεται της Αιθούσης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Το καταδικάζουμε όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ομιλεί περί παραργήσεως των κομμάτων και διάφορα άλλα, τα οποία άκουγα καθ' οδόν, ερχόμενος στην Αίθουσα και δεν καταλαβαίνω τι εξυπηρετούν αυτές οι κραυγές. Λυπούμαι πάρα πολύ.

Κατ' αρχήν, νομίζω -δεν θέλω να κάνω οποιαδήποτε σύσταση στον κ. Αντιπρόεδρο, τον κ. Σγουρίδη, έκανε το καθήκον του όπως το αντιλαμβάνετο- ότι όταν δίδεται ο λόγος σε κάποιον, οποιοδήποτε μέλος του Κοινοβουλίου, ή οποιοδήποτε μέλος της Κυβερνήσεως, δεν μπορεί να λαμβάνει το λόγο αυθαίρετως οποιοσδήποτε άλλος και να καταργεί τον επί του Βήματος. Αυτό συνέβη αυτήν τη στιγμή. Δόθηκε ο λόγος στον κ. Χριστοδουλάκη και με τη δύναμη των κραυγών εμποδίζει ο κ. Τσοβόλας τον κ. Χριστοδουλάκη να μιλήσει. Αυτό δεν λέγεται δημοκρατία.

Ο κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με την ολοκλήρωση της εφαρμογής του φεινικού Προϋπολογισμού και με την προοπτική που

θέτει ο κατατεθειμένος Προϋπολογισμός για το 1999, επιτυγχάνονται ορισμένοι στόχοι, οι οποίοι αποτελούσαν από μακρού χρόνου επιδίωξη της ελληνικής οικονομίας και φιλοδοξία πολλών κυβερνήσεων.

Από το 1998 η Ελλάδα δεν είναι πλέον ο δημοσιονομικός και αναπτυξιακός ουραγός της κοινότητας, όπως υπήρξε επί πάρα πολλά χρόνια στο παρελθόν. Από φέτος -και αυτό θα συνεχίσει- η Ελλάδα δεν έχει πλέον τα υψηλότερα δημοσιονομικά ελλείμματα, δεν έχει πλέον το υψηλότερο δημόσιο χρέος, αλλά αντίθετα έχει αρχίσει να έχει από τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης.

Αυτό οφείλεται στο ότι η πολιτική την οποία ακολουθούμε συστηματικά τα τελευταία χρόνια δεν βασίζεται μόνο στη δημοσιονομική εξυγίανση, αλλά βασίζεται σε μια ταυτόχρονη εφαρμογή αναπτυξιακών πολιτικών και διαρθρωτικών αλλαγών.

Εμείς δεν βλέπουμε τη δημοσιονομική εξυγίανση σαν πρώτη φάση, έπειτα από την οποία θα έλθει η ανάπτυξη, έπειτα από την οποία θα έρθουν οι διαρθρωτικές αλλαγές.

Η Κυβέρνηση έχει σχεδιάσει και εφαρμόζει ένα συνολικό πακέτο μέτρων, έτσι ώστε να αλληλοενισχύονται και να επιτυγχάνονται ταυτόχρονα αυτοί οι στόχοι. Σ' αυτό το πλαίσιο, το καθήκον του προϋπολογισμού είναι να προχωρεί σε βάθος τη δημοσιονομική εξυγίανση, να διαμορφώνει τους καλύτερους δυνατούς όρους, έτσι ώστε να αποτελέσει μοχλό στην ανάπτυξη και στις διαρθρωτικές αλλαγές.

Και πιστεύω ότι σ' αυτό το σκοπό ο Προϋπολογισμός επέτυχε απολύτως. Επέτυχε κατ' αρχήν η εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής το 1998 να διαμορφώσει νέα όρια μεταξύ κράτους και οικονομίας. Προχωρήσαμε την αποκρατικοποίηση με σκοπό την ανάπτυξη και τη μείωση του δημόσιου χρέους. Διότι μόνο έτσι πιστεύουμε ότι θα μπορέσουμε να απαλλαγούμε ως κράτος από εκείνο το μέρος της οικονομικής δραστηριότητας το οποίο δεν έχει στρατηγική αξία για το κοινωνικό σύνολο, να απαλλαγούμε από εκείνο το μέρος του κράτους το οποίο επιτελεί ένα έργο που όμως μπορεί να επιτελέσει καλύτερα ο ιδιωτικός τομέας. Αλλά το κάνουμε αυτό με ορισμένα σαφή κριτήρια. Οι αποκρατικοποιήσεις για μας δεν γίνονται ούτε για να εκδικηθούμε τους εργαζομένους ούτε για να ξεχαρβαλώσουμε τις επιχειρήσεις. Αλλά γίνεται για να προωθήσουμε την ανάπτυξη ολόκληρης της οικονομίας. Η πρόσοδος των αποκρατικοποιήσεων και των μετοχοποιήσεων, χρησιμοποιήθηκε προς δυο κατευθύνσεις. Κατ' αρχήν, χρησιμοποιήθηκε για να χρηματοδοτήσει μεγάλες επενδύσεις στις ίδιες τις δημόσιες επιχειρήσεις οι οποίες διαφορετικά δεν θα είχαν καμμία ελπίδα χρηματοδότησης από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Με τον τρόπο αυτό, δίνουμε μια νέα δυναμική και στις επιχειρήσεις και στο σύνολο της οικονομίας. Ταυτόχρονα, ένα άλλο μέρος της προσόδου των ιδιωτικοποιήσεων χρησιμοποιήθηκε για να μειώσει το δημόσιο χρέος. Τίθεται έτσι σε κίνηση και ένας άλλος μηχανισμός ανάπτυξης που προέρχεται από τη μείωση των δαπανών για τόκους και από τη μείωση των επιτοκίων, ενισχύοντας τον αναπτυξιακό κύκλο της οικονομίας. 'Αρα, για μας το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων που εφαρμόσαμε και θα συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε, έχει ένα τριπλό αναπτυξιακό όφελος. Για τις ίδιες τις δημόσιες επιχειρήσεις μέσω των επενδύσεων που γίνονται γι' αυτές. Για τις κρατικές δαπάνες μέσω της μείωσης του δημόσιου χρέους και των δαπανών για τόκους. Για όλην την οικονομία, μέσω της μείωσης των επιτοκίων δανεισμού.

Ταυτόχρονα φροντίσαμε στις μετοχοποιήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων να υπάρξει η μέγιστη δυνατή διασπορά τόσο σε θεσμικούς επενδυτές, όσο και σε αποταμιευτές και μικροεπενδυτές, έτσι ώστε να διευρυνθεί η λαϊκή βάση των μετοχοποιήσεων. Να διανεμηθεί δηλαδή πρακτικά όσο το δυνατόν ευρύτερα το υψηλό μέρος, τόσο των κερδοφόρων δημοσίων επιχειρήσεων, όσο και των τίτλων του ελληνικού δημοσίου, σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο αριθμό Ελλήνων επενδυτών και αποταμιευτών.

Η προοπτική αυτή των μετοχοποιήσεων και των ιδιωτικοποιήσεων, αλλά ταυτόχρονα και ο στόχος της ευρείας λαϊκής διασποράς, ενισχύθηκε και με την έκδοση των προμετόχων που κάναμε, των τίτλων δηλαδή οι οποίοι θα δίνουν από το

νέο έτος το προνόμιο στους κατόχους τους να τους ανταλλάσσουν σε ειδική τιμή και με ειδική προτεραιότητα με μετοχές των ελληνικών επιχειρήσεων οι οποίες οδεύουν στο Χρηματιστήριο.

Ένα σημαντικό ρόλο σ' αυτήν την προσπάθεια, διαδραμάτισε και η πρωτοβουλία του ελληνικού δημοσίου, να συστήσει επιτέλους και στη δική μας χώρα μια εταιρεία κρατικού χαρτοφυλακίου, τη ΔΕΚΑ, μέσω της οποίας επέτυχε να διαχειριστεί πολύ πιο αποτελεσματικά τη διάθεση των μετοχών στο Χρηματιστήριο από τις δημόσιες επιχειρήσεις. Και έχει πραγματοποιήσει μέχρι σήμερα, πριν δηλαδή τη λήξη της ετήσιας δραστηριότητάς της εβδομήντα δισεκατομμύρια (70.000.000.000) δραχμές σε κέρδη, τα οποία φυσικά δεν είναι τίποτε άλλο, παρά το όφελος αποτελεσματικότητας και επιτυχίας με την οποία η εταιρεία αυτή διαχειρίστηκε τις μετοχές των δημοσίων επιχειρήσεων.

Έρχομαι στο θέμα της αποκλιμάκωσης του χρέους που αποτελεί μια μεγάλη επιτυχία του φεινού Προϋπολογισμού. Για δεύτερη συνεχή χρονιά το δημόσιο χρέος μειώνεται. Φέτος μειώθηκε κατά τέσσερις μονάδες του εθνικού εισοδήματος. Μια από τις μεγαλύτερες μειώσεις που σημειώθηκε στην Ευρώπη παρά τη δραχμική επιβάρυνση την οποία υπέστη το εξωτερικό χρέος λόγω της υποτίμησης.

Η εξέλιξη του δημόσιου χρέους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αποτελεί σταδιακά τον κυριότερο παράγοντα, όπου θα δίνει έμφαση η δημοσιονομική πολιτική.

Όπως είναι γνωστό σε όλους, στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και ευρύτερα, υπάρχει μια τάση σύγκλισης όλων των βασικών μακροοικονομικών μεγεθών. Τα ελλείμματα είναι περίπου τα ίδια. Ο πληθωρισμός είναι περίπου ο ίδιος. Σιγά-σιγά οι επενδύσεις, ακόμα και οι ρυθμοί ανάπτυξης θα είναι οι ίδιοι.

Αυτό στο οποίο θα συνεχίσουν για πολλά χρόνια ακόμα να διαφέρουν οι οικονομίες, είναι το ύψος του δημόσιου χρέους. Και γι' αυτό η μείωση του δημόσιου χρέους θα αποτελέσει ένα βασικό πυλώνα άσκησης της δημοσιονομικής πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη χώρα μας, διότι μέσω αυτού του μηχανισμού θα έρχονται πλέον οι επιτυχίες και οι διαφοροποιήσεις της δημοσιονομικής πολιτικής της κάθε χώρας.

Για να πετύχουμε το στόχο της διαρκούς αποκλιμάκωσης, πρέπει να απομονώσουμε και να αντιμετωπίσουμε ριζικά όλους τους παράγοντες που συντελούν στην εξέλιξή του.

Πρώτα απ' όλα τα πρωτογενή πλεονάσματα. Θα πρέπει τα έσοδα να υπερβαίνουν σταθερά τις πρωτογενείς δαπάνες του Προϋπολογισμού. Αυτό πιστεύω ότι το έχει πετύχει σε πολύ μεγάλο βαθμό η Κυβέρνηση. Πριν από πέντε χρόνια το πρωτογενές πλεόνασμα ήταν έλλειμμα, μείον 1% του εισοδήματος, έτσι ώστε οδηγούσε στη διόγκωση του δημόσιου χρέους. Πριν από δύο χρόνια το πρωτογενές πλεόνασμα είχε ανέλθει στο 4,5% του εθνικού εισοδήματος. Φέτος, και θα συνεχίσει και στο μέλλον, έχει ξεπεράσει το 6,5% και αυτό πιστεύω ότι αποτελεί και την πιο απτή απόδειξη της δημοσιονομικής εξυγίανσης, την οποία έχει επιτελέσει η Κυβέρνηση.

Το άλλο κρίσιμο μέγεθος είναι οι δαπάνες που δίνουμε για τόκους, διότι αυτός είναι ο μηχανισμός ο οποίος τροφοδοτεί το φαύλο κύκλο δανεισμού και υπερχρέωσης. Ακόμα και να μην έχει κανείς δανεισμάτα, το χρέος αυξάνεται από τις πληρωμές των τόκων.

Πριν από πέντε χρόνια πληρώναμε το 13% του εθνικού εισοδήματος σε τόκους. Πριν από δύο χρόνια είχε μειωθεί αυτό στο 12% και φέτος έχει πέσει στο 9%, με προοπτική περαιτέρω μείωσης του χρόνου. Μόνο σε δύο χρόνια καταφέραμε να μειώσουμε τις δαπάνες τόκων σχεδόν κατά 3 μονάδες του εθνικού εισοδήματος, πράγμα το οποίο αποτελεί τη μεγαλύτερη μείωση δαπανών τόκων σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι τρεις φορές μεγαλύτερη από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Υπάρχει ένα άλλο θέμα, ένας άλλος παράγων, λιγότερο γνωστός, ο οποίος έρχεται κάθε χρόνο για συζήτηση στη Βουλή και αφορά το λεγόμενο αφανές έλλειμμα, το αφανές χρέος. Και πράγματι αυτού του είδους τα ελλείμματα και αυτού του είδους το χρέος αποτελούν

έναν παράγοντα, τον οποίο αν δεν χαλιναγωγήσουμε ριζικά, θα εξακολουθεί να απειλεί το δημοσιονομικό μας μέλλον. Παράγεται από τις εγγυήσεις που δίνει το ελληνικό δημόσιο σε οργανισμούς, οι οποίες αργότερα καταπίπτουν και εγγράφονται στο χρέος της Κυβέρνησης.

Δείτε όμως πόσο σημαντική πρόοδο έχει επιτελέσει η Κυβέρνηση σ' αυτόν τον τομέα. Πριν από πέντε χρόνια οι καταπτώσεις των εγγυήσεων, οι οποίες επιβάρυναν αμέσως το χρέος του δημοσίου, ήταν 1,6% του εθνικού εισοδήματος. Φέτος είναι στο 0,3%, έχουν δηλαδή μειωθεί παραπάνω από πέντε φορές. Το 1996, μόλις πριν από δύο χρόνια, δόθηκαν εγγυήσεις, οι οποίες σταδιακά θα καταπέσουν ή κατέπεσαν, ύψους 1,2% του εθνικού εισοδήματος. Φέτος δόθηκαν ίσες με το 0,6%, δηλαδή μειώθηκαν και οι νέες εγγυήσεις που δίδονται στο μισό μ' αυτό που ίσχυε μόλις προ διετίας. Το σημαντικότερο όμως που ενδιαφέρει την Εθνική Αντιπροσωπεία να γνωρίζει είναι τι απομένει να ξεχρεώσουμε από υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει στο παρελθόν.

Πριν από πέντε χρόνια απέμεινε προς εξόφληση το 11% του εθνικού εισοδήματος. Σήμερα είναι λιγότερο από το μισό, είναι λιγότερο από το 6% του εθνικού εισοδήματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ο Προϋπολογισμός όμως δεν λέει γι' αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ταυτόχρονα όμως με τη μείωση όλων των παραγόντων, οι οποίοι επηρεάζουν και τροφοδοτούν το δημόσιο χρέος, η Κυβέρνηση δεν σταμάτησε σ' αυτό, αλλά ταυτόχρονα πήρε και μια σειρά από θεσμικές πρωτοβουλίες, έτσι ώστε να διευκολυνθεί η διαχείριση του δημόσιου χρέους και να γίνει πιο αποτελεσματική. Καθιερώθηκαν οι δημοπρασίες, έτσι ώστε όλος ο δανεισμός του ελληνικού δημοσίου να βασίζεται πλέον στις εξελίξεις της αγοράς. Επίσης, διαμορφώσαμε ένα χαρτοφυλάκιο τίτλων του ελληνικού δημοσίου, το οποίο δεν έχει σε τίποτα να ζηλέψει από τα χαρτοφυλάκια των πιο εξελιγμένων ευρωπαϊκών χωρών, δίνοντας την ευκαιρία σε επενδυτές, Έλληνες και ξένους, να επενδύουν σε όσο θέλουν μακροχρόνια χαρτιά του ελληνικού δημοσίου.

Αναπτύχθηκε η αγορά ομολόγων. Αξιοποιώντας τις δυνατότητες που δίνει αυτή η δευτερογενής αγορά ομολόγων σε συνεργασία με την Τράπεζα της Ελλάδος, μπορέσαμε τον Αύγουστο, όταν ξέσπασε η ρωσική κρίση, να αμυνθούμε πάρα πολύ αποτελεσματικά με συνέπεια οι διακυμάνσεις της αγοράς ομολόγων να είναι περιορισμένες σε ένα βαθμό παρόμοιο με αυτόν που παρατηρήθηκε σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Η ευρωστία μιας οικονομίας φαίνεται στο πώς αντιδρά και στο πόσο αποτελεσματικά αντιδρά σε μία κρίση, διότι οι κρίσεις υπάρχουν και θα υπάρχουν. Και η πρόσφατη κρίση, η νομισματική, απέδειξε ότι με τον τρόπο με τον οποίο αντέδρασε η ελληνική οικονομία έχει πάψει πλέον να είναι στην κατηγορία των αναδυόμενων αγορών και έχει εξελιχθεί σε μία σύγχρονη ευρωπαϊκή αγορά.

Ταυτόχρονα, για να διευκολύνουμε την αγορά ομολόγων, προχωρήσαμε στην κατάργηση της φορολογίας των *gepos*, διότι το μέτρο το οποίο έχει ληφθεί για τη φορολόγησή τους δεν απέδωσε τα αναμενόμενα έσοδα και είχε σαν μοναδικό αποτέλεσμα να μεταναστεύσει η φορολογική ύλη σε άλλες χώρες.

Μία από τις σταθερές προσπάθειες της ελληνικής Κυβέρνησης είναι το πώς θα κατευθύνει και θα επεκτείνει τις επενδυτικές ευκαιρίες προς το ευρύτερο ελληνικό κοινό.

Είναι γνωστό ότι σήμερα οι τίτλοι του ελληνικού δημοσίου αποτελούν ένα από τα πιο περιζήτητα χαρτιά διεθνώς. Και αυτό γιατί η ελληνική οικονομία κατά τους διεθνείς επενδυτές αποτελεί σήμερα πλέον το "ασφαλές στοίχημα της σύγκλισης" προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι όσοι επενδύουν από σήμερα σε τίτλους του ελληνικού δημοσίου θα πραγματοποιήσουν σημαντικά κέρδη και οφέλη όταν ενταχθεί η χώρα μας στην ΟΝΕ. Άρα, αυτό το συμφέρον θα πρέπει να το κατανείμουμε και στους Έλληνες

μικροαποταμιευτές και μικροεπενδυτές και όχι μόνο στις τράπεζες ή στους επενδυτές του εξωτερικού.

Για το σκοπό αυτό και με αρκετή επιτυχία μέχρι σήμερα, έχουμε εκδώσει τα διετή αφορολόγητα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, που γνωρίζουν πολύ μεγάλη ζήτηση από μικροαποταμιευτές, ενώ φροντίζουμε σε συνεργασία με τους θεσμικούς επενδυτές, τα αμοιβαία κεφάλαια και τις ασφαλιστικές εταιρείες να διευρυνθεί και να εμπλουτιστεί το χαρτοφυλάκιό τους με μακροχρόνια ομόλογα, όπως ακριβώς κάνουν και οι αντίστοιχοι οργανισμοί στο εξωτερικό.

Έτσι, δεν θα διευκολυνθεί μόνο η ελληνική αγορά ομολόγων, αλλά θα δημιουργηθούν προοπτικές κερδοφορίας και οικονομικής ευρωστίας και στους οργανισμούς αυτούς.

Με όλα αυτά τα μέτρα η ελληνική αγορά τίτλων θα αποτελεί σε λίγο μία αγορά ίσης αξιοπιστίας και ενδιαφέροντος, όπως οι αγορές των γερμανικών, των γαλλικών και των ιταλικών ομολόγων. Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα από τα μεγάλα επιτεύγματα που θα κληρονομήσει η Κυβέρνηση στις επόμενες γενιές.

Αυτά, κυρίες και κύριοι, ήταν τα βασικότερα σημεία και οι βελτιώσεις στη διαχείριση και στην προσπάθεια αποκλιμάκωσης του δημόσιου χρέους. Πάνω απ' όλα, όμως, ο Προϋπολογισμός πρέπει να αξιοποιεί κατάλληλα τις δαπάνες, να μπορεί να δίνει λογαριασμό και να λογοδοτεί στο φορολογούμενο πολίτη για το πού πάνε τα χρήματά του, πώς αξιοποιούνται για την επιτάχυνση της ανάπτυξης και τη βελτίωση της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 κάνει σημαντικές καινοτομίες προς την κατεύθυνση αυτή. Εισάγει την αξιολόγηση δαπανών σε πολλές κατηγορίες επιχορηγούμενων φορέων, ενώ έχει συσταθεί και λειτουργεί ένα πλήρες σύστημα παρακολούθησης της οικονομικής τους λειτουργίας. Υποβάλλουν προϋπολογισμούς, αξιολογούνται. Ο κάθε φορέας, ο οποίος χρηματοδοτείται από το κράτος, λογοδοτεί και αναφέρει για το πόσο αποτελεσματικά αξιοποιεί και κατευθύνει τους πόρους.

Ταυτόχρονα κάναμε -και θα συνεχίσουμε να κάνουμε- μία σειρά διαρθρωτικών παρεμβάσεων στις δαπάνες. Στο χώρο της περίθαλψης, για παράδειγμα, πραγματοποιήσαμε σε συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας πολύ σημαντικές τομές, με αποτέλεσμα να ελέγξουμε και να μειώσουμε έναν τομέα δαπάνης, όπου υπήρχε εκρηκτική αύξηση τα προηγούμενα χρόνια, χωρίς αυτή η έκρηξη να οφείλεται σε επέκταση των παρεχομένων υπηρεσιών.

Για δεύτερη συνεχή χρονιά περιορίστηκε η σπατάλη της δημόσιας περίθαλψης, ενώ ταυτόχρονα αναβαθμίστηκε και βελτιώθηκε το επίπεδο των πραγματικά παρεχομένων υπηρεσιών και αυτό θα αποτελέσει υπόδειγμα διαρθρωτικής παρέμβασης και σε άλλες κατηγορίες δαπανών.

Μία άλλη δραστηριότητα την οποία επιτελέσαμε είναι το ξεκαθάρισμα ενός ελληνικού φαινομένου, αυτού της αλληλοχρέωσης μεταξύ διαφόρων και ποικίλων οργανισμών του δημοσίου μεταξύ τους, με αποτέλεσμα να επέρχεται μία έλλειψη διαφάνειας και μία υπερβολική γραφειοκρατική δραστηριότητα, χωρίς αποτέλεσμα.

Σε αυτό το πνεύμα ο Προϋπολογισμός έχει τακτοποιήσει ήδη μια σειρά από χρεώσεις προς τους ασφαλιστικούς φορείς. Έχουν καταβληθεί ή έχουν ρυθμιστεί ογδόντα έξι δισεκατομμύρια (86.000.000.000) δραχμών που αποτελούσαν οφειλές του δημοσίου προς τους ασφαλιστικούς φορείς ή άλλων φορέων προς τους ασφαλιστικούς φορείς και με τον τρόπο αυτό ενισχύθηκε και το ασφαλιστικό σύστημα.

Με νομοθετικές ρυθμίσεις τις οποίες κάναμε επιφέραμε μία λογιστική απλοποίηση σε πάρα πολλούς λογαριασμούς των ΔΕΚΟ, έτσι ώστε η κρατική επιχορήγηση πλέον να αποτελεί μία αντιστάθμιση των πραγματικά παρεχόμενων υπηρεσιών και όχι μία αδιαφανή χρηματοδότηση προβληματικών επιχειρήσεων.

Κυρίες και κύριοι, έρχομαι σε έναν άλλο τομέα, την αποκέντρωση. Ιδιαίτερη σημασία για την Κυβέρνηση δεν έχει μόνο η δημοσιονομική πορεία της κεντρικής κυβέρνησης, αλλά επίσης η

δημοσιονομική πορεία των άλλων δύο βαθμών εξουσιών, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 επισφραγίζει αυτήν την πορεία και δημιουργεί νέα δεδομένα και μία νέα αναπτυξιακή προοπτική για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Όσον αφορά τους ΟΤΑ, αναφέρω χαρακτηριστικά, ότι από το 1995 μέχρι το 1999, οι δαπάνες του κεντρικού κράτους, έτσι όπως καταγράφονται στην έκθεση του Προϋπολογισμού, θα έχουν αυξηθεί κατά 40%, ενώ οι δαπάνες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα έχουν αυξηθεί κατά 80%, πράγμα το οποίο αποδεικνύει ότι το κράτος μεριμνά πολύ περισσότερο για τους πόρους τους οποίους θα έχουν στη διάθεσή τους οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, παρά για τις δικές του δαπάνες.

Αντίστοιχη μέριμνα υπάρχει και για τις νομαρχίες. Ήδη έχει ψηφιστεί το νομοσχέδιο για τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους των νομαρχιών, σύμφωνα με το οποίο οι πόροι το 1999 θα ξεπεράσουν αισθητά τα εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000) δραχμές, ενώ ταυτόχρονα θα υπάρχει και η προοπτική σχηματισμού ενός αναπτυξιακού κεφαλαίου, από το οποίο η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση θα τροφοδοτεί έργα υποδομής και ανάπτυξης.

Αυτά είναι, κυρίες και κύριοι, τα βασικά σημεία τα οποία έχουν σημειώσει σημαντική επιτυχία και κατά την εκτέλεση του Προϋπολογισμού, αλλά θα σημειώσουν την ίδια επιτυχία και με τον Προϋπολογισμό του 1999.

Για όλους αυτούς τους λόγους, ο Προϋπολογισμός του 1999 δεν θα είναι μόνο το εισιτήριο της χώρας μας προς την ΟΝΕ, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί και μία εθνική δημοσιονομική επένδυση, έτσι ώστε η ελληνική οικονομία μέσα στο ΕΥΡΟ να συνεχίσει την πορεία της σταθερότητας και της ανάπτυξης, την οποία με επιτυχία έχει θεμελιώσει μέχρι τώρα.

Η συστηματική και παγιωμένη πλέον επιτυχία του προγράμματος σύγκλισης εμπέδωσε για πρώτη φορά στη χώρα μας έπειτα από πάρα πολλά χρόνια την αίσθηση ότι μεγάλοι σχεδιασμοί μπορούν να πετύχουν και να ολοκληρωθούν χωρίς να ανατραπούν με τις πρώτες αντιδράσεις.

Συνέτελεσε και αυτή η δημοσιονομική επιτυχία μαζί με άλλες προσπάθειες ανασύνταξης και εκσυγχρονισμού στο να αποκτήσει η Ελλάδα, όχι μόνο ισχυρή οικονομία, αλλά και ισχυρή αυτοπεποίθηση στις δυνάμεις της. Και με αυτήν την αυτοπεποίθηση μπορεί να δώσει νέα πνοή και νέα δυναμική στο κοινωνικό κράτος. Να διαμορφώσει καλύτερους όρους για την κοινωνία της συμμετοχής, της αλληλεγγύης και της προόδου.

Όπως μία καταχρεωμένη οικογένεια, δεν μπορεί ούτε τους υπερήλικες συγγενείς της να φροντίσει ούτε το μέλλον των παιδιών της να εξασφαλίσει, έτσι και ένα υπερχρεωμένο κράτος δεν μπορεί να εφαρμόσει μία σύγχρονη κοινωνική πολιτική και δεν μπορεί να επενδύσει στο μέλλον της νέας γενιάς. Με αυτήν την έννοια η δημοσιονομική εξυγίανση την οποία έκανε η Κυβέρνηση, αποτελεί την καλύτερη και ασφαλέστερη προϋπόθεση για να οικοδομήσουμε ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος.

Ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος το οποίο θα έχει πρώτιστο μέλημα τις ευκαιρίες και τη διανομή και τη συμμετοχή σ' αυτές τις ευκαιρίες όλου του πληθυσμού. Οι ευκαιρίες αυτές ξεδιπλώνονται σιγά σιγά καθώς η χώρα μας πηγαίνει στην ΟΝΕ. Αλλά είναι ορατές, υπαρκτές και αξιοποιήσιμες από σήμερα.

Κατ' αρχήν υπάρχουν πολλές σημαντικές ευκαιρίες για όλους. Για την οικογένεια έχουν μειωθεί σημαντικά τα στεγαστικά δάνεια. Μία οικογένεια η οποία μόλις πριν από δύο χρόνια είχε συνάψει ένα στεγαστικό δάνειο δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών, έπρεπε να πληρώνει εκατόν σαράντα επτά χιλιάδες (147.000) το μήνα για την εξόφλησή του. Σήμερα και εξαιτίας των όρων που έχει διαμορφώσει στην οικονομία η Κυβέρνηση, χρειάζεται να πληρώνει ενενήντα τρεις χιλιάδες (93.000). Οι πενήντα τέσσερις χιλιάδες (54.000) είναι μηνιαίο όφελος γι' αυτήν την οικογένεια και οφείλεται στην επιτυχία της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης.

Η επιχείρηση μπορεί να δανείζεται τα κεφάλαια κίνησης από 18% που ήταν μόλις πριν από δύο χρόνια στο 13,5% σήμερα, έχοντας ένα ετήσιο όφελος που ξεπερνά τις εκατόν πενήντα χιλιάδες (155.000) δραχμές για κάθε δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές δανείου.

Οι εργαζόμενοι μπορούν να απολαμβάνουν την αγοραστική αξία του εισοδήματός τους χωρίς το φόβο διάβρωσης από τον πληθωρισμό. Ο πληθωρισμός που είχε αποτελέσει για πάρα πολλές δεκαετίες στο παρελθόν το μεγαλύτερο υπονομευτή του εργατικού εισοδήματος, έχει επιτέλους χαλιναγωγηθεί. Και η Κυβέρνηση φρόντισε, αφού διαμόρφωσε μισθολογία πραγματικών αυξήσεων, αφού διαμόρφωσε συντάξεις πραγματικών αυξήσεων, να κατοχυρώσει εν συνεχεία την αγοραστική τους δύναμη ρίχνοντας όλες τις δυνάμεις στον περιορισμό και στην τιθάσευση του πληθωρισμού. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο πληθωρισμός είχε αποτελέσει, όπως είπα και πριν, το μεγάλο υπονομευτή των εργατικών εισοδημάτων. Για κάθε μία μονάδα πληθωρισμού που καταφέρνει να μειώσει η Κυβέρνηση, για ένα μεσαίο εισόδημα της τάξεως των τεσσάρων εκατομμυρίων (4.000.000) εξασφαλίζει σιμάντα χιλιάδες (40.000) δραχμές το χρόνο αυξημένη αγοραστική δύναμη.

Όλα αυτά τα δεδομένα δεν οφείλονται πουθενά αλλού παρά στην προσεκτική πολιτική που ακολουθούμε. Πρέπει όμως να είμαστε επίσης εξαιρετικά προσεκτικοί στο πώς και πότε αξιοποιούνται αυτές οι δυνατότητες. Στο πώς και πότε αξιοποιούνται αυτές οι δημοσιονομικές ευκαιρίες που προέρχονται ολοένα και περισσότερο εμφανώς από την ασφαλή συμμετοχή μας στο EURO. Η ένταξή μας στο EURO είναι μεν ασφαλής, αλλά δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα. Για το λόγο αυτό το 1999 πρέπει να εξακολουθήσει να χαρακτηρίζεται από μία αυστηρή δημοσιονομική συμπεριφορά. Διαφορετικά θα κινδυνεύσουμε να υποστούμε τις ίδιες συνέπειες που προκαλεί η πρόωρη γιορτή πριν από μία κρίσιμη μάχη.

Τα οφέλη της ένταξης πρέπει να αξιοποιούνται μόνο στο βαθμό που ενισχύεται η δημοσιονομική εξυγίανση. Διαφορετικά θα εξανεμισθούν αμέσως και θα πάνε χαμένες οι προσπάθειες πολλών ετών. Άλλωστε πρέπει να γνωρίζουμε ότι το κοινωνικό κράτος του 2000 δεν θα κριθεί κυρίως από το ύψος των επιδομάτων και των δαπανών για όσους δεν μπορούν να συμμετάσχουν στη νέα προοπτική ευημερίας και θα αποζημιώνονται έτσι που θα παραμένουν εκτός των τειχών.

Η κοινωνική πολιτική του 2000 θα κριθεί από το εύρος των ευκαιριών για τον άνεργο, το φτωχό, τον περιθωριοποιημένο, τον αναλφάβητο για να εξέλθει από τον αποκλεισμό και να συμμετάσχει ισότιμα και δημιουργικά στη νέα διαδικασία ανάπτυξης.

Και αυτήν τη διαδικασία ανάπτυξης πιστεύω ότι συνεχίζει και ο συζητούμενος Προϋπολογισμός του 1999 και γι' αυτό είμαι βέβαιος ότι θα τύχει της υπερψήφισής σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Πρόεδρος του Σώματος με τη συνεργασία των άλλων μελών του Προεδρείου το οποίο, όπως γνωρίζετε, είναι διακομματικό, προσπαθούμε στο μέτρο του ανθρωπίνως δυνατού, γιατί ασφαλώς δεν είμαστε και αλάθητοι, να βοηθήσουμε στην καλύτερη λειτουργία των εργασιών του Κοινοβουλίου. Αυτό όμως καθίσταται αδύνατο εάν δεν θα έχουμε την ενεργό και καλόπιστη συμμετοχή όλων σας.

Εάν στην Αίθουσα αυτή με οποιαδήποτε αφορμή θα δημιουργούνται εντυπώσεις και μάλιστα σε συνεδριάσεις οι οποίες μεταδίδονται από την τηλεόραση και παρακολουθούνται από το πανελλήνιο, αντιλαμβάνεστε ότι το Προεδρείο δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο έργο του.

Ήρθα στην Αίθουσα όταν άκουσα στο γραφείο ότι υπάρχει κάποιο πρόβλημα μεταξύ του Προεδρεύοντος την ώρα εκείνη, κ. Σγουρίδη και του Προέδρου του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Τσοβόλα. Δυστυχώς, δεν μου εδόθη η δυνατότητα ούτε να ακούσω ούτε να απαντήσω και να δώσω λύση στο πρόβλημα. Ο κ. Τσοβόλας ο Πρόεδρος του

ΔΗ.Κ.ΚΙ. απεχώρησε.

Δεν είμαι σε θέση να σας πω, να σας υπενθυμίσω τον αριθμό των αποχωρήσεων του κ. Τσοβόλα από τη Βουλή. Ενθυμούμαι από νέος -όχι μόνο είκοσι πέντε χρόνια ως Βουλευτής, αλλά από νέος- ότι η αποχώρηση ενός Κόμματος από τη Βουλή είναι μέτρο, το οποίο ασκείται με εξαιρετική φειδώ. Και όπως θα ενθυμείσθε, και στην παρούσα περίοδο και στην προηγούμενη -δεν θυμούμαι ακριβώς παλαιότερα- σπανιότατα υπήρξε ένα τέτοιο μέτρο.

Ο ελληνικός λαός όμως που παρακολουθεί από τις τηλεοράσεις, ασφαλώς θα θεωρεί ότι συμβαίνει κάτι πάρα πολύ σοβαρό, ιδιαίτερα όταν καταγγέλλεται το Προεδρείο ότι φιμώνει ένα Κόμμα. Αυτό πράγματι είναι πρόβλημα για τη δημοκρατία, εάν συμβαίνει.

Για να μην αναφερθώ στο παρελθόν, οι δύο πρόσφατες αποχωρήσεις, η σημερινή και η προχθεσινή του κ. Τσοβόλα οφείλονται στο εξής: Προχθές μιλούσε ο κ. Παπαντωνίου, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Ζήτησε το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Σιούφας. Το Προεδρείο δεν έχει καμία διάθεση να κάνει χάρη είτε στη Νέα Δημοκρατία είτε στο Κομμουνιστικό Κόμμα είτε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε σε οποιονδήποτε άλλο, διότι τότε δεν θα είναι Προεδρείο.

Όφειλε, λοιπόν, να δώσει το λόγο στον κ. Σιούφα. Στην Έδρα ευρίσκειτο ο κ. Κρητικός ο οποίος όπως με βεβαίωσε και τώρα -ήθελα να μου επιβεβαιώσει και τηλεφωνικώς τι ακριβώς συνέβη, διότι μου παρεπονέθη προχθές για τη μεταχείριση την οποία είχε από τον κ. Τσοβόλα- εδέχθη μια φραστική επίθεση του κ. Τσοβόλα, διότι έδωσε το λόγο στον κ. Σιούφα, ενώ είχε ήδη δοθεί ο λόγος και ο κ. Σιούφας ήταν επί του Βήματος και μιλούσε. Και βεβαίως, ο κ. Κρητικός -και καλά έκανε- του είπε να περιμένει να μιλήσει μετά τον κ. Σιούφα. Το ίδιο συνέβη σήμερα με τον κ. Σγουρίδη.

Τρέφουμε φιλικότατα και συναδελφικά αισθήματα απέναντι στον κ. Τσοβόλα και απέναντι σε όλους σας, αλλά είμαστε υποχρεωμένοι να τηρούμε κάποιους κανόνες. Εφόσον εξήγησε το λόγο ο παριστάμενος εδώ κ. Χριστοδουλάκης, ώφειλε ο κ. Σγουρίδης να δώσει το λόγο στον κ. Χριστοδουλάκη. Και κατά τη γνώμη μου, αρκετά ανεκτικός εδέχθη να παραμένει επί αρκετό χρόνο στο Βήμα ο κ. Χριστοδουλάκης και να παρεμποδίζεται να μιλήσει και από τον κ. Τσοβόλα τον Πρόεδρο του ΔΗ.Κ.ΚΙ. και από Βουλευτές του Κόμματός του.

Ήρθα στην Έδρα και θέλησα να πληροφορηθώ για το τι συμβαίνει.

Θέλω δε κλείνοντας να πω και στον κ. Τσοβόλα και σε όλους σας το εξής: Υπάρχουν τέσσερις Αρχηγοί των Κομμάτων της Αντιπολιτεύσεως. Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας μου ζήτησε να μιλήσει απόψε και μου είπε περίπου και ποια ώρα, ώστε να το έχω υπόψη μου να ρυθμίσω τον ακριβή χρόνο.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού μου ζήτησε να μιλήσει αύριο. Μου είπε ποια ώρα περίπου θέλει, ώστε να μπορέσω να ρυθμίσω το χρόνο με τους άλλους ομιλητές. Το ίδιο έκανε και η κ. Παπαρήγα. Μπορούσε και ο κ. Τσοβόλας να με ειδοποιήσει και για προχθές και για σήμερα, όπως μπορούσε σύμφωνα με τον Κανονισμό να κάνει μια παρέμβαση. Τον ρώτησε ο κ. Σγουρίδης εάν θέλει να παρέμβει για πέντε λεπτά όπως ορίζει ο Κανονισμός ή αν θέλει να μιλήσει. Και είπε ο κ. Τσοβόλας, "όχι θέλω να μιλήσω". Έτσι έχουν τα πράγματα.

Θα παρακαλέσω τον αγαπητό συνάδελφο κ. Τσοβόλα σ' αυτά τα οποία είπα εάν έχει κάτι να αντιλέξει, να πάρει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας βλέπω, κύριε Τσοβόλα.

Παρακαλώ όμως τον Πρόεδρο του ΔΗ.Κ.ΚΙ. τον κ. Τσοβόλα, θερμότατα να εκφράζεται με ηρεμία, διότι και το Προεδρείο δεν μπορεί να αντιπαρά τίθεται σε κραυγές.

Πέστε μου ποιο είναι το πρόβλημα. Άλλωστε τώρα, μετά τον κ. Χριστοδουλάκη, τον δικαιούσε και θα έρθετε στο Βήμα. Να μη θεωρήσουν, όμως, όσοι παρακολουθούν την τηλεόραση

ότι έρχεστε στο Βήμα διότι προηγήθηκε το επεισόδιο. Έρχεστε κανονικά διότι δικαιούστε τώρα να έρθετε.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε. Για να μη σας πάρω χρόνο από την ομιλία σας επί του Προϋπολογισμού, αν έχετε επ' αυτών που είπα κάτι να παρατηρήσετε, ευχαρίστως, ώστε να κλείσουμε το θέμα αυτό και εν συνεχεία να μπειτε στο θέμα που θέλετε να μιλήσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, ο Κανονισμός της Βουλής δεν μου επιβάλλει να δέχομαι μαθήματα από τον εκάστοτε Πρόεδρο της Βουλής, παρά μόνο από τη συνείδησή μου και από την εντολή που μου έχει δώσει ο ελληνικός λαός ως Προέδρου ενός κόμματος.

Μου δώσατε το λόγο και θα πάρω το λόγο κανονικά πλέον.

Γιατί έγινε μια προσπάθεια αυτήν τη στιγμή εκ μέρους του κυρίου Προέδρου της Βουλής, να παραπληροφορήσει σε σχέση με τα γεγονότα και τα προχθεσινά και τα σημερινά, τον ελληνικό λαό μια και υπάρχει η τηλεόραση, την οποία βέβαια τόσο πολύ μπορεί και τη χρησιμοποιεί όποτε θέλει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., δεν μπορεί, όμως, να τη χρησιμοποιήσει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είμαι ο Πρόεδρος της Βουλής, κύριε Τσοβόλα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Παρακαλώ πάρα πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Τσοβόλα, είμαι ο Πρόεδρος της Βουλής. Δεν θα τα ισοπεδώσετε όλα εδώ μέσα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Δικαιούμαι να μιλήσω και δεν έχετε το δικαίωμα να με διακόψετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είμαι ο Πρόεδρος της Βουλής και οφείλετε να με σεβαστείτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Εγώ δεν σας διέκοψα. Ο Κανονισμός λέει ότι δεν μπορείτε από την ώρα που δώσατε το λόγο σε έναν Πρόεδρο κόμματος, είτε τον συμπαθείτε είτε όχι -και είναι χαρά για μας να μη μας συμπαθείτε- να τον διακόψετε. Αυτό λέει ο Κανονισμός της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ολίβομαι βαθύτατα γ' αυτά που ακούω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υποτιμάτε όμως και τη νοημοσύνη και των εκτός της Αιθούσης που σας ακούνε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Εσείς υποτιμάτε τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού μ' αυτά που είπατε. Γιατί σήμερα και προχθές έζησε τα γεγονότα ο ελληνικός λαός. Και θα ξεκινήσω από προχθές.

Είπατε ανακρίβειες για τα προχθεσινά γεγονότα. Θέλω να πιστεύω ότι δεν τις είπατε από πρόθεση. Είπατε ότι δεν μου δόθηκε ο λόγος για πεντάλεπτη παρέμβαση που προβλέπεται...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Θα με αφήσετε να μιλήσω; Αλλιώς να κατέβω κάτω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σήμερα, όχι προχθές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Μετά διαμαρτύρησε γιατί ακριβώς ασκώ τα δικαιώματά μου. Εγώ σας διέκοψα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Πάντα έτσι κάνετε, όχι μόνο με μένα αλλά με όλους. Θέλετε πάντα εσείς να επιβάλετε αυτό που θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Όπως ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής προβλέπει ρητά και κατηγορηματικά ότι οι Αρχηγοί των κομμάτων, είτε αρέσει είτε δεν αρέσει στο Προεδρείο ή στον εκάστοτε Προεδρεύοντα, έχουν δικαίωμα να ζητήσουν να μιλήσουν κάνοντας παρέμβαση πέντε λεπτών, οποτεδήποτε και όσες φορές

θέλουν -για να το καταλάβουμε- και πέντε και δέκα και είκοσι φορές μέσα σε μία συνεδρίαση. Αυτό λέει ο Κανονισμός μέχρι να τον αλλάξουμε και να περιορίσουμε ακόμη και αυτό το δικαίωμα στους Αρχηγούς των κομμάτων.

Με βάση αυτό, λοιπόν, το δικαίωμα που μου παρέχει ο Κανονισμός, όταν μίλησε επί μία περίπου ώρα από αυτό εδώ το Βήμα επί του Προϋπολογισμού ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και βλέποντας αυτές τις ανακρίβειες που έλεγε εκείνη τη στιγμή -τη στιγμή που παρακολουθεί ο ελληνικός λαός διαζώσης από την τηλεόραση το τι λέει ο καθένας- ζήτησα να ασκήσω το δικαίωμα της παρέμβασης των πέντε λεπτών.

Δεν ζήτησα να ασκήσω αυτό το δικαίωμα όταν φώναξε τον κ. Σιούφα ο Προεδρεύων ο κ. Κρητικός. Και λυπάμαι για τον κ. Κρητικό. Τον ζήτησα αρκετή ώρα πριν και μάλιστα πριν τελειώσει ο Βουλευτής που μιλούσε προηγουμένως. Και μάλιστα η Διευθύντρια του Νομοθετικού Έργου που κάθεται δίπλα στον κύριο Πρόεδρο -όχι σήμερα- πριν τελειώσει πάλι ο ομιλητής Βουλευτής, ήρθε κάτω στο έδρανό μου και επιβεβαίωσε ότι θέλω να μιλήσω μετά και μου είπε, εντάξει. Και βλέπω να γίνεται τηλεφώνημα από πάνω -δεν ξέρω με ποιον- και αμέσως για να μη μου δώσει το λόγο ο κ. Κρητικός, εκφωνεί τον κ. Σιούφα.

Αυτή είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και το διαπιστώσατε όσοι ήσασταν στην Αίθουσα. Αυτό είναι σαφώς φαλκίδευση του δικαιώματός μου ως Προέδρου του κόμματος εκλεγμένου από το λαό, να παρέμβω εκείνη τη στιγμή στην ομιλία του κατέξοχην αρμοδίου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Τι άλλο είναι αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από φήμωση, γιατί δεν αρέσουμε, γιατί δεν ακολουθούμε τη λογική της Κυβέρνησης, γιατί ακριβώς λέμε τα πράγματα με το όνομά τους; Και αυτό γιατί ακριβώς εδώ παίζεται το παιχνίδι με τράπουλα σημαδεμένη.

Δεύτερον, σήμερα πριν τελειώσει ο ομιλητής Βουλευτής -ήταν περίπου στο μέσον της ομιλίας του- ανέβηκα μόνος μου γιατί ακριβώς από το προχθεσινό πλέον δεν είχα εμπιστοσύνη. Γιατί πολλές φορές κάνει το Προεδρείο ότι δεν με βλέπει όταν ζητάω το λόγο. Κοιτάζει αλλού. Αναγκάστηκα να ανέβω στο Προεδρείο για να με δείτε εσείς. Φθάσαμε σε τέτοιο σημείο! Πρόεδρος κόμματος και ανέβηκα επάνω και ζήτησα πέντε λεπτά πριν τελειώσει ο ομιλητής Βουλευτής, να μιλήσω μετά απ' αυτόν.

Καλώ τους Αρχηγούς των κομμάτων, καλώ επίσης τους πρώην Αρχηγούς των κομμάτων: Λύστε τη γλώσσα σας, κύριοι! Θα βάλουν σε όλους μας δεσμά. Αν έχετε δεί ποτέ να ζητάει Αρχηγός κόμματος το λόγο και να μην του τον δίνουν για να μιλήσει για παρέμβαση πέντε λεπτών. Εγώ τουλάχιστον δεκαοκτώ χρόνια, που έχω εδώ, δεν έχω ζησει ποτέ αυτό το φαινόμενο. Μόνο με τον υποφαινόμενο συμβαίνει. Απλά για να τελειώνω με αυτά, για να δούμε τελικά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, για να έρθετε και στον Προϋπολογισμό, μου επιτρέπτε τώρα μία ολιγόλογη απάντηση επ' αυτών;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Όχι, κύριε Πρόεδρε. Μετά, όταν τελειώσω. Όπως σας άφησα και εγώ να τελειώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Με συγχωρείτε, πριν σας δώσω το λόγο επί του Προϋπολογισμού...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κάνω την ομιλία μου την κανονική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κάνω την ομιλία μου την κανονική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρόεδρε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Όχι, δεν επιτρέπω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα σας απαντήσω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Θα με αφήσετε να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Όχι, δεν θα με αφήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε! Θα μιλήσετε επί του Προϋπολογισμού. Αλλά τώρα είπατε κάποια πράγματα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Είναι ενταγμένα αυτά που είπα στην ομιλία μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): που χρειάζονται απάντηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Είναι ενταγμένα στην ομιλία μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, είπατε ανακρίβειες...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Να μου απαντήσετε μετά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είπατε ανακρίβειες και λυπάμαι πάρα πολύ για την έλλειψη σεβασμού εκ μέρους σας...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Και σεις οφείλετε σεβασμό προς τους Αρχηγούς των κομμάτων και τους Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): προς τους ακροατές σας. Γιατί όποιος ψεύδεται προς τους ακροατές του, λυπάμαι πάρα πολύ, δεν σέβεται ούτε Κανονισμό ούτε τίποτα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Και εγώ λυπάμαι για την παράβαση του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Και είπατε ψεύδη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): και για την προσπάθεια που κάνετε και αυτήν τη στιγμή να αλλοιώσετε την αλήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είπατε ψεύδη. Είπατε ψεύδη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Εσείς είπατε ανακρίβειες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μην κάνετε αυτό το λάθος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Δεν χρησιμοποιώ τη λέξη "ψεύδος".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αδικείτε, κύριε Πρόεδρε, και τον εαυτό σας...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Εσείς αδικείτε και τον εαυτό σας και τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ακούτε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Εσείς αδικείτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κρητικός σας είπε ότι ο κ. Σιούφας...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, μου δώσατε το λόγο και δεν έχετε δικαίωμα να με διακόπτετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Τσοβόλα ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Δεν έχετε δικαίωμα να με διακόπτετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κάνετε κατάχρηση αυτήν τη στιγμή και το ξέρετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Παρακαλώ, εσείς κάνετε κατάχρηση του δικαιώματός σας και της ιδιότητάς σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα σας απαντήσω μετά είκοσι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Σας παρακαλώ. Στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κάνετε λάθος...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κάνετε λάθος αν νομίζετε ότι θα υποταχθούμε σε ορισμένες μεθοδεύσεις σας. Κάνετε λάθος!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Ούτε εγώ θα

υποταχθώ. Εσείς κάνετε λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εγώ είμαι για άλλο σκοπό εδώ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Δυστυχώς λειτουργείτε ως κομματάρχης και όχι ως Πρόεδρος Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): για να βοηθήσω στην αναβάθμιση του Κοινοβουλίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Λειτουργείτε ως κομματάρχης και όχι ως Πρόεδρος της Βουλής!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Τσοβόλα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Το αποδείξατε κατ'επανάληψη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Γνωρίζομαστε πάρα πολύ καλά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Σας ξέρω πάρα πολύ καλά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κάνετε λάθος στην Αίθουσα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Σας ξέρω πολύ καλά πράγματι και σας ξέρω σε άλλες στιγμές πώς φερθήκατε σε μένα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεχίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Δεν μου συγχωρείτε το ότι σας πήρα την πρωτιά το 1989. Το ξέρω πολύ καλά! Αφού τα θέλετε έτσι και καθαρά. Αφού τα θέλετε, να τα πούμε.

(Θόρυβος, γέλια στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είναι κρίμα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Πράγματι είναι κρίμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): γιατί ευθυμεί η Αίθουσα εις βάρος σας και λυπάμαι διπλά γι'αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Είναι κρίμα, κύριε Πρόεδρε. Είναι κρίμα, κύριε Πρόεδρε, πράγματι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Είναι κρίμα, γιατί προσπαθείτε απ'αυτήν την Έδρα να αλλοιώσετε την ιστορία και να αλλοιώσετε τα γεγονότα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν φταίτε εσείς. Άλλος φταίει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Προσπαθείτε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν φταίτε εσείς, άλλος φταίει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Για να κλείσω αυτό, ξέρετε πολύ καλά αν ο υποφαινόμενος από τον Οκτώβριο του 1996 -αν έχετε την απαιτούμενη, που πιστεύω ότι την έχετε, τόλμη, θα το ομολογήσετε αυτό που είπα, δημόσια όμως, όχι κατ'ιδίαν που το κάνετε- βρίσκεται συνέχεια εδώ.

Ξέρετε πολύ καλά όλοι ότι από τον Οκτώβριο του 1996, που το ΔΗ.Κ.ΚΙ. έγινε κόμμα της Βουλής -τόσο οι Βουλευτές του ΔΗ.Κ.ΚΙ., όσο κι εγώ- κατά τρόπο πρωτόγνωρο για τα κοινοβουλευτικά χρονικά, είμαι καθημερινά, ακόμα και σε ερωτήσεις πολλές φορές, παρών σε όλα τα νομοθετήματα, με ενεργό συμμετοχή. Αυτό είναι σε αντίθεση με αυτά που είπατε πριν, κύριε Πρόεδρε. Μου το έχετε αναγνωρίσει, αλλά κατ' ιδίαν. Μήπως ήρθε η ώρα να το αναγνωρίσετε και δημόσιως; Το έκανα αυτό και το κάνω, για να αναβαθμίσω στην πράξη και όχι στα λόγια τη λειτουργία του Κοινοβουλίου, για να συμβάλλω ουσιαστικά και όχι τυπικά στο να έρχονται οι Βουλευτές -όχι του ΔΗ.Κ.ΚΙ. που έρχονται- των άλλων κομμάτων στο Κοινοβούλιο. Γιατί όταν βλέπουν τους Αρχηγούς των κομμάτων να είναι εδώ, ασφαλώς δεν είναι εύκολο να λείπουν.

Ξέρετε πολύ καλά ότι με σοβαρότητα και υπευθυνότητα σε όλες τις διαδικασίες των νομοθετημάτων συμμετέχω τόσο στη συζήτηση επί της αρχής, όσο και στη συζήτηση επί των άρθρων και δίνω μάχες με βάση την εντολή που μας έδωσε ο ελληνικός

λαός. Έτσι ασκώ τα καθήκοντά μου ως Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. και δεν θα βρείτε ούτε μία απουσία μου, όχι μόνο καθημερινή, αλλά και κατά τη διεξαγωγή όλων των ψηφοφοριών, που έγιναν επί δύο χρόνια.

Αυτό δεν μπορεί να το ανατρέψει κανένας με παραποίηση της αλήθειας, γιατί εγώ πίστευα πάντα και πιστεύω -όπως πιστεύει και το ΔΗ.Κ.ΚΙ.- ότι η αναβάθμιση θεσμών, όπως είναι το Κοινοβούλιο, δεν γίνεται ούτε με παρουσίες στα χαρτιά ούτε με διοικητικά μέτρα, αλλά γίνεται μέσα από την αναβάθμιση του ουσιαστικού διαλόγου μέσα στη Βουλή. Όμως αυτός ο διάλογος δυστυχώς κάθε μέρα με διάφορα προσχήματα και δικαιολογίες υποβαθμίζεται και έτσι υποβαθμίζεται συνολικά και το κύρος του Κοινοβουλίου. Είναι γνωστή η άποψη, που υπάρχει στην πλειοψηφία του ελληνικού λαού για τον τρόπο λειτουργίας του Κοινοβουλίου. Αυτά τα ξέρει ο ελληνικός λαός και απλώς τα υπενθυμίζω, για να μην προσπαθούμε να δημιουργήσουμε ψευδαισθήσεις, γιατί η αποχώρηση του ΔΗ.Κ.ΚΙ. έγινε ελάχιστες φορές, που μετριούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού, αλλά για συγκεκριμένους και αποχρώντες λόγους, διότι μας αφαιρέθηκαν δικαιώματα που είχαμε ή για να δηλώσουμε την έντονη αντίθεσή μας σε κορυφαίες σημασίες για την οικονομία και για τον απλό Έλληνα πολίτη ζητήματα.

Έρχομαι τώρα στον Προϋπολογισμό. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε προχθές τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και πριν από λίγο τον Υφυπουργό Οικονομικών, αρμόδιο για θέματα σύνταξης και εκτέλεσης του κρατικού Προϋπολογισμού. Ακούσαμε αυτούς τους δύο και γενικά την Κυβέρνηση του νέου ΠΑΣΟΚ να προσπαθεί να παρουσιάσει ωραιολογημένα τα πράγματα. Ακούσαμε σωρεία αριθμών, τους οποίους χρησιμοποίησαν κατά το δοκούν και όχι κατά τρόπο αντικειμενικό, που να απεικονίζει την πραγματική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, για να μας πουν ότι δήθεν πέτυχε αυτή η οικονομική πολιτική και ότι δήθεν μετά από ένα χρόνο θα αρχίσει ο παράδεισος των φορολογικών απαλλαγών ή εισοδηματικών ή κοινωνικών παροχών.

Βέβαια δεν ακούσαμε από κανέναν απ' αυτούς τους δύο αρμόδιους Υπουργούς να μας λέει τίποτα για τους κοινωνικούς δείκτες, ούτε για τη μεγάλη ανεργία ούτε για την εξαθλίωση των αγροτών ούτε για την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει λόγω αυτής της αδιέξοδης οικονομικής πολιτικής οι μικρές και οι μεσαίες αγροτικές και αστικές επιχειρήσεις. Δεν ακούσαμε να μας λένε τίποτα για την αύξηση της εγκληματικότητας, που είναι αποτέλεσμα αυτής της απάνθρωπης και αδιέξοδης οικονομικής πολιτικής.

Δεν ακούσαμε να μας λένε τίποτα για τα δεκάδες άτομα που πεθαίνουν το μήνα από τη χρήση των ναρκωτικών! Δεν ακούσαμε να μας λένε τίποτα για τους δεκάδες πολίτες σε κάθε πόλη που τους βλέπουμε να επαιτούν στα φανάρια! Δεν ακούσαμε να μας λένε τίποτα για τη μίζερια και τη φτώχεια ενός μεγάλου τμήματος του ελληνικού πληθυσμού!

Είπαν, λοιπόν, ότι οι αριθμοί πάνε καλά και επικαλέστηκαν ότι οι αριθμοί πάνε καλά και επικαλέστηκαν μεταξύ των αριθμών ότι δήθεν μείωσαν το δημόσιο χρέος.

Όπως με ξέρετε, δεν μιλάω ποτέ πάνω σε τέτοια ζητήματα από το κεφάλι μου. Μιλάω με στοιχεία επίσημα και τις περισσότερες φορές στοιχεία της ίδιας της Κυβέρνησης.

Έχω εδώ μπροστά μου για να καταθέσω στα Πρακτικά τις αντίστοιχες σελίδες της έκθεσης του Προϋπολογισμού που συζητάμε, του 1999, που έχει και τον Απολογισμό του 1998.

Έχω επίσης μαζί μου και την έκθεση του προϋπολογισμού του 1997, που εκεί αναφερόταν πόσο θα πήγαινε δήθεν το δημόσιο χρέος στο τέλος του 1996.

Ακούστε τι προκύπτει από την έκθεση του Προϋπολογισμού, που

υπογράφει ο σημερινός Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών:

Στη σελίδα 164 έχει τον πίνακα 7.1, δηλαδή την εξέλιξη του χρέους της Κεντρικής Κυβέρνησης σε δισεκατομμύρια δραχμές από το έτος 1988 μέχρι το έτος 1999 που περιλαμβάνεται στο συζητούμενο σήμερα Προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστε: Το δημόσιο χρέος της κεντρικής κυβέρνησης στις 31.12.1988 ήταν μόνο πέντε τρισεκατομμύρια τριακόσια ογδόντα τρία δισεκατομμύρια (5.383.000.000.000) δραχμές! Το 1999 -πάντα κατά την έκθεση που υπογράφει ο κ. Παπαντωνίου- είναι σαράντα ένα τρισεκατομμύρια διακόσια σαράντα ένα δισεκατομμύρια (41.241.000.000.000) δραχμές, δηλαδή είναι περίπου οκτώ φορές πάνω απ' ό,τι ήταν το 1988.

Θα σας πω και ένα δεύτερο που βγαίνει απ' αυτόν τον πίνακα, για να σας πω πόσο ψεύτικα και ανακριβή είναι τα στοιχεία που έρχονται πάντα από τον κύριο Υπουργό, εν όψει του νέου Προϋπολογισμού με τους συνειδητά ανακριβείς προϋπολογισμούς που κάνει για το χρόνο που περνά, γιατί υπολογίζουν ότι δεν τα υπολογίζουν οι Βουλευτές τα κείμενα της εκτέλεσης των προϋπολογισμών.

Τι προκύπτει από αυτό το νούμερο για το 1989: Η ίδια η Κυβέρνηση -αν το υποθέσουμε ότι είναι αληθές- λέει εδώ παρακάτω στον πίνακα, ότι το δημόσιο χρέος της κεντρικής κυβέρνησης ανέρχεται στο 116,1% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Δηλαδή -για να το καταλάβετε όλοι και ο ελληνικός λαός- η Κυβέρνηση που λέει ότι τα πήγε καλά, που λέει ότι δήθεν θα δώσει χρήματα αν ενταχθούμε στην Ο.Ν.Ε, για να κάνει δήθεν φορολογική μεταρρύθμιση -σαν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση- που θα δώσει δήθεν παροχές, οδήγησε με την οικονομία που έκανε, που στόχευε στη βελτίωση των αριθμών που δεν την πέτυχε ούτε και αυτή, στο να παράγεται σήμερα εθνικό εισόδημα εκατό (100) δραχμές και αν πούμε ότι αυτήν τη στιγμή θέλουμε να ξεχρεώσουμε όλα τα χρέη να χρειάζεται να δώσουμε και τις εκατό (100) δραχμές που βγάζουμε ως εισόδημα στη χώρα και να χρειαζόμαστε και άλλες 16,1 δραχμές να χρεωθούμε πέρα από το εθνικό εισόδημα, πέρα από το εθνικό προϊόν που έχουμε.

Να τη χαίρεστε αυτήν την πετυχημένη οικονομική πολιτική! Υποθηκεύσατε το μέλλον της Ελλάδος, το μέλλον του ελληνικού λαού, το μέλλον της ελληνικής νεολαίας!

Ένα άλλο πάνω σ' αυτό που βγαίνει από τον πίνακα, για να καταλάβετε πόσο ανακριβή είναι τα στοιχεία που φέρνει εδώ η Κυβέρνηση.

Τι μας έλεγε -για να καταλάβετε πόσο ανακριβή είναι τα στοιχεία που φέρνει εδώ η Κυβέρνηση- στον προϋπολογισμό του 1997 για το έτος 1996 που υπήρχαν και υπάρχουν πάντα τα στοιχεία μόνο του εννεαμήνου; Μας έλεγε ότι δήθεν το 1996 το δημόσιο χρέος θα έφθανε στο ποσόν των τριάντα πέντε τρισεκατομμυρίων εξακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (35.650.000.000.000) δραχμών. Ξέρετε τι λέει τώρα που είναι απολογιστικά τα στοιχεία στο φετινό Προϋπολογισμό; Ότι δεν ήταν τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια εξακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (35.650.000.000.000), ότι ήταν τριάντα έξι τρισεκατομμύρια διακόσια δισεκατομμύρια (36.200.000.000.000). Άρα, μας είπε ανακριβείς εν γνώσει κατά εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές. Έτσι θα γίνει και φέτος. Τα σαράντα ένα τρισεκατομμύρια τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (41.350.000.000.000) θα φθάσουν τα σαράντα τρία τρισεκατομμύρια (43.000.000.000.000). Αυτό σαν ένα στοιχείο.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τα σχετικά στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό, ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ., κ. Δημήτριος Τσοβόλας, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία τα οποία έχουν ως εξής:

Π

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΕΟΣ

1. Εισαγωγή

Η πραγματοποίηση της ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ βασίζεται στην ικανοποίηση μιας σειράς κριτηρίων. ένα εκ των οποίων είναι το ύψος και η εξέλιξη του Δημοσίου Χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ. Και μόνο αυτό το γεγονός θα αρκούσε για να δείξει τη σημασία που έχει η πορεία του Δημοσίου Χρέους για τη μελλοντική πορεία όλης της οικονομίας. Η μείωση όμως του Δημοσίου Χρέους πρέπει να αποτελεί ούτως ή άλλως μια σταθερή επιδίωξη της οικονομικής, πολιτικής, έτσι ώστε η συνακόλουθη μείωση των δανειακών επιβαρύνσεων να οδηγεί στην αυξημένη διαθεσιμότητα πόρων για αναπτυξιακούς και κοινωνικούς σκοπούς.

Από το 1997 άρχισε η δραστική μείωση του χρέους της Γενικής Κυβέρνησης ως ποσοστού του ΑΕΠ, η οποία συνεχίζεται εντονότερη και κατά το τρέχον έτος, επιβεβαιώνοντας την αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνονται. Το 1998 το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης θα μειωθεί κατά 4% του ΑΕΠ, ποσοστό που αποτελεί τη μεγαλύτερη αποκλιμάκωση χρέους στην πρόσφατη δημοσιονομική ιστορία.

Στη δραστική εξασθένηση της δυναμικής του χρέους και στη μείωσή του ως ποσοστού του ΑΕΠ συνετέλεσαν οι εξής παράγοντες:

- η ύπαρξη σημαντικών πλεονασμάτων στον Κρατικό Προϋπολογισμό, ιδίως μετά το 1994,
- η μείωση των επιτοκίων δανεισμού τα τελευταία χρόνια,
- η επιτάχυνση του ρυθμού οικονομικής ανάπτυξης,
- η μείωση των καταπτώσεων εγγυημένων από το Δημόσιο δανείων,
- η ασκηθείσα συναλλαγματική πολιτική μετά από το 1994.

- η επιμήκυνση της μέσης διάρκειάς του,
- η μείωση των δαπανών για τόκους και
- η καθιέρωση αυστηρότερων όρων για τη χορήγηση εγγυήσεων από το Δημόσιο, υπέρ άλλων φορέων του Δημοσίου τομέα.

Όμως, παρά τη θετική εξέλιξη της πορείας του Δημοσίου Χρέους κατά τα τελευταία έτη, το σημερινό του ύψος είναι τέτοιο που θα εξακολουθήσει να αποτελεί ένα από τα σοβαρότερα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας. Το πρόβλημα δημιουργείται από τις μεγάλες δαπάνες εξυπηρέτησής του, που επιβαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό με αποτέλεσμα όχι μόνο να περιορίζονται οι δυνατότητες άσκησης δημοσιονομικής πολιτικής, αλλά και να προκαλούνται πιέσεις στις αγορές χρήματος και κεφαλαίου.

2. Η εξέλιξη του Δημοσίου Χρέους

2.1 Το Χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης

Στο τέλος του 1997 το ανεξόφλητο υπόλοιπο του χρέους της Κεντρικής Κυβέρνησης ανήλθε σε 39.040 δισ. δρχ., έναντι χρέους 36.246 δισ. δρχ. στις 31 Δεκεμβρίου 1996 (πίνακας 7.1). Ως ποσοστό δε του ΑΕΠ κατά τα προαναφερόμενα χρονικά διαστήματα διαμορφώθηκε σε 119,2% και 122,0% αντίστοιχα. Παρά την αριθμητική αύξηση του χρέους κατά το 1997 έναντι του 1996, ως ποσοστό του ΑΕΠ, το οποίο αποτελεί και σημείο αναφοράς διεθνώς, παρουσίασε μείωση κατά 2,8 εκατοστιαίες μονάδες για πρώτη φορά, ύστερα από συνεχή ανοδική πορεία που είχε κατά την τελευταία δεκαετία. Αυτό θεωρείται ιδιαίτερα θετική εξέλιξη και υποδηλώνει την εξασθένηση της δυναμικής του χρέους.

Στο τέλος του 1998 το χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί σε 41.241 δισ. δρχ. (116,1% του ΑΕΠ), παρουσιάζοντας ονομαστική άνοδο 2.201 δισ. δρχ. έναντι του χρέους του 1997. Η αύξηση αυτή οφείλεται κατά 94,7% στην ανάγκη κάλυψης του δημοσιονομικού ελλείμματος του 1998, στην αυξημένη επιβάρυνση του χρέους από τις συ-

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ναλλαγματικές διαφορές που επήλθαν ύστερα από την υποτίμηση της δραχμής το Μάρτιο του 1998, στην ανάληψη υποχρεώσεων τρίτων από καταπτώσεις των εγγυήσεων κ.λπ.. Η σχέση του χρέους της Κεντρικής Κυβέρνησης προς το ΑΕΠ το 1998 θα μειωθεί σημαντικά, κατά 3,1 εκατοστιαίες μονάδες και θα διαμορφωθεί σε 116,1% του ΑΕΠ, έναντι 119,2% το 1997.

Η εξέλιξη της πορείας του δημόσιου χρέους προς το ΑΕΠ απεικονίζεται παραστατικά στο διάγραμμα 7.1.

Πίνακας 7.1 Σύνθεση Χρέους Κεντρικής Κυβέρνησης
(σε δις. δρχ.)

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998*
Εσωτερικό χρέος	3.704	4.828	7.304	9.569	12.218	18.949	21.362	25.389	29.014	30.710	32.001
Εντοκα Γραμμάτια	2.828	3.304	4.833	4.974	5.601	5.766	7.533	8.422	10.012	6.800	5.106
(Δημόσιου Τομέα)	1.979	2.606	3.526	2.031	1.783	1.563	1.923	2.337	2.809	1.917	1.592
(Πάσης φύσεως)	849	898	1.307	2.943	3.818	4.201	5.610	6.085	7.203	4.883	3.604
(Ομολογιακό Δημόσιον)	306	747	1.905	4.035	6.017	9.551	10.424	12.803	14.748	19.563	22.373
(Εκδόσεις Ομολογιακών δανείων σε δρχ.)	239	415	430	1.944	2.868	4.782	5.298	8.025	11.181	16.235	19.492
(Ομολογιακά δάνεια οικον. εξυγίαν. και λοιπά ομολ. δάνεια)	66	332	1.475	2.091	3.149	4.769	5.126	4.778	3.567	3.308	2.881
Υποχρεώσεις Δημοσίου προς Τραπεζα της Ελλάδος	496	495	484	473	461	3.444	3.621	3.866	3.949	4.023	4.186
Ενοίκων δυνάμεων και λοιπά δάνεια							284	298	305	324	336
Εξωτερικό χρέος	1.679	1.871	2.079	2.766	3.339	4.482	6.231	6.593	7.232	8.330	9.240
Ομολογιακά και Κοινοπρ. δάνεια							5.389	5.673	6.376	7.453	8.343
Ενοίκων δυνάμεων							842	920	856	877	897
Σύνολο Χρέους Κεντρ. Κυβ. (ως % του ΑΕΠ)	53,83	66,99	9,383	12,335	15,557	23,431	28,093	31,982	36,246	39,040	41,241
	58,7	61,5	71,4	76,0	82,9	110,9	117,1	119,0	122,0	119,2	116,1
Χρέος Γενικής Κυβέρνησης							26.223	29.603	33.523	35.863	37.500
ως % του ΑΕΠ							109,3	110,1	112,2	109,5	105,5
ΑΕΠ	9.170	10.895	13.143	16.230	18.766	21.135	23.984	26.884	29.698	32.752	35.536

* Εκτιμήσεις

Πηγή : Υπουργείο Οικονομικών

Πίνακας 6.1
Σύνθεση Χρέους Κεντρικής Διοίκησης
(ποσά σε δισ. δρχ.)

	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996*
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΧΡΕΟΣ	1.645	1.943	2.575	3.704	4.828	7.304	9.569	12.218	18.949	21.862	25.399	28.647
- Έντοκα Γραμμάτια (Τραπεζών & Δημ.Οργαν.) (Ιδιωτών)	1.120	1.389	1.870	2.828	3.504	4.833	4.974	5.601	5.766	7.533	8.422	9.915
	1.105	1.362	1.630	1.979	2.606	3.526	2.031	1.783	1.565	1.923	2.337	2.800
	15	27	240	849	898	1.307	2.943	3.818	4.201	5.610	6.085	7.115
- Ομόλογα Ελλην. Δημοσίου (Ομολ. δάνεια αικον. εξωτερικ.)	5	28	138	308	747	1.905	4.035	8.017	9.551	10.424	12.803	14.565
	-	-	-	-	-	626	1.152	2.173	3.067	3.248	3.204	3.328
(Ομολ. δάνεια με ρήτρα ξ. νομ.)	-	24	63	66	332	849	939	976	1.702	1.878	1.574	223
(Λοιπά ομολογιακά δάνεια)	-	4	75	239	415	430	1.944	2.868	4.782	5.298	8.025	11.014
- Τράπεζα της Ελλάδος	466	466	498	496	495	484	473	461	3.444	3.621	3.866	3.860
- Λοιπά δάνεια	54	60	69	74	82	82	87	139	188	202	206	206
- Ένοπλες δυνάμεις										82	92	101
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΧΡΕΟΣ	1.028	1.287	1.471	1.679	1.871	2.079	2.766	3.339	4.482	6.231	6.593	7.003
- Δάνεια										5.389	5.673	6.177
- Ένοπλες δυνάμεις										842	920	826
ΣΥΝΟΛΟ	2.673	3.230	4.046	5.383	6.699	9.383	12.335	15.557	23.431	28.093	31.992	35.650
% στο ΑΕΠ ⁽¹⁾	(57,9)	(58,6)	(64,5)	(71,1)	(61,5)	(71,4)	(76,0)	(83,3)	(111,0)	(118,2)	(120,8)	(120,5)
	(57,9)	(58,6)	(64,5)	(71,1)	(76,1)	(88,9)	(95,7)	(104,9)	(139,8)	-	-	-

* Εκτιμήσεις

(1) Για τον υπολογισμό των σχέσεων αυτών έχει χρησιμοποιηθεί το ΑΕΠ που προκύπτει με βάση το Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Οικονομικών Λογαριασμών (Οδηγία 89/130/ΕΟΚ). Τα στοιχεία στις παρενθέσεις προκύπτουν με το ΑΕΠ που υπολογίστηκε με το παλαιό σύστημα κατάρτισης των Εθνικών Λογαριασμών.

»

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Δεύτερον, μας είπαν ότι εάν θα μπορούμε στο Ευρώ μ'αυτήν την πολιτική που έκαναν, από την επόμενη μέρα δήθεν να περιμένει ο ελληνικός λαός, που επί δώδεκα-δεκατρία χρόνια από το 1989 μέχρι σήμερα υφίσταται τις συνέπειες της απώλειας του εισοδήματός του -όλα τα λαϊκά στρώματα- στο όνομα της ένταξης στο Ευρώ ότι θα έχει παροχές. Είναι και αυτό ανακρίβεια, εν γνώσει της Κυβέρνησης, εν γνώσει του κυρίου Πρωθυπουργού, εν γνώσει του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

Θυμάστε όταν έγινε η συζήτηση πριν λίγες μέρες για την πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Ήταν εδώ ο κύριος Πρωθυπουργός ο οποίος λείπει σήμερα. Δικαίωμά του. Δίνει εξετάσεις στο λαό για το πόσο πιστεύει στους θεσμούς, στη δημοκρατία και στο Κοινοβούλιο. Τόσο πολύ υποτιμούν το λαό, τόσο τον θεωρούν ότι δεν παίζει κανένα ρόλο, αρκεί να έχουν τα μέσα ενημέρωσης με τις γνωστές συναλλαγές στο παρασκήνιο που θα μιλήσω γι'αυτές παρακάτω. Του είχα πει "κύριε Πρωθυπουργέ, υπογράψατε ναι ή όχι; Εδώ και τώρα να με διακόψετε και να μου απαντήσετε". Δεν με διέκοψε. "Υπογράψατε στις 2 Μαΐου αλλά και πριν το σύμφωνο σταθερότητας με το οποίο δεσμευθήκατε και εσείς ως Αρχηγός κόμματος όπως και οι Αρχηγοί των άλλων κομμάτων των δεκαπέντε χωρών ότι ακόμα και αν πιαστούν οι ονομαστικοί δείκτες, ακόμη και αν πιαστούν οι δείκτες οι δημοσιονομικοί, ότι υποχρεούσθε κατά ρητή διάταξη που περιλαμβάνεται στο Σύμφωνο Κορυφής της 2 Μαΐου 1998 που υπογράφηκε στην Ευρώπη ότι θα συνεχίσετε αυτήν τη σκληρή πολιτική δημοσιονομικής πειθαρχίας για να φθάσετε να ισοσκελίσετε και να κάνετε πλεονασματικό τον

Προϋπολογισμό όπως τελικά λέει η σχετική παράγραφος"; Δεν μου απάντησε γιατί ήξερε ότι εγώ δεν μιλάω έτσι στον αέρα. Έχω χαρτιά και είναι τα χαρτιά που μας έδωσε ο ίδιος όταν μας κάλεσε για τα μάτια του κόσμου όλους τους Αρχηγούς των κομμάτων για να μας ενημερώσει μετά τις συμφωνίες που είχαν κάνει στο Λουξεμβούργο.

Και πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω εδώ και θα καταθέσω στα Πρακτικά την παράγραφο αυτή της συμφωνίας που είναι δεσμευτική, είναι υποχρέωση. Λέει τα εξής για να σταματήσουν επιτέλους αυτές οι ανακρίβειες:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Είναι για όλα τα κράτη-μέλη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Ασφαλώς. Άρα, όταν λέει αυτό, είναι ανακρίβεια. Είναι απατηλό απέναντι στη Βουλή και στον ελληνικό λαό και θα εξηγήσουμε παρακάτω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΙΟΥΝΗΣ: Ο Προϋπολογισμός το γράφει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Λέει ακριβώς ότι εάν οι οικονομικές συνθήκες εξελιχθούν καλύτερα απ' ό,τι προβλέπεται, υποχρεούνται τα κράτη-μέλη να συνεχίσουν αυτήν την πολιτική της δημοσιονομικής πειθαρχίας για να φθάσουν σε ισοσκελισμένο και πλεονασματικό Προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό, ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ., κ. Δημήτριος Τσοβόλας, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο έχει ως εξής:

5. Βάσει του συμφώνου αυτού θα αρχίσουμε να εφαρμόζουμε τον κανονισμό "για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών" (1) την 1η Ιουλίου 1998 κατά τον εξής τρόπο.

- Δεσμευόμαστε να διασφαλίσουμε την πλήρη επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί για το 1998 ως προς τους εθνικούς προϋπολογισμούς, εν ανάγκη λαμβάνοντας εγκαίρως διορθωτικά μέτρα.
- Το Συμβούλιο συμφωνεί να εξετάσει σύντομα τις δημοσιονομικές προθέσεις των κρατών μελών για το 1999 βάσει του πλαισίου και των στόχων του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

Επί των δύο αυτών σημείων, οι Υπουργοί των κρατών που συμμετέχουν στη ζώνη ΕΥΡΩ αποφάσισαν να συναντηθούν ανεπίσημα κατά τους προσεχείς μήνες προκειμένου να αρχίσουν τις εργασίες παρακολούθησης σύμφωνα με το Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Λουξεμβούργου.

- Εάν οι οικονομικές συνθήκες εξελιχθούν καλύτερα από όσο αναμένεται, τα κράτη μέλη, θα εκμεταλλευθούν την ευκαιρία για να ενισχύσουν τη δημοσιονομική εξυγίανση ούτως ώστε να επιτύχουν τον μασοπρόθεσμο στόχο της επίτευξης σχεδόν τελείως ισοσκελισμένων ή και πλεονασματικών δημοσίων οικονομικών, όπως ορίζεται στις δεσμεύσεις του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.
- Όσο μεγαλύτερος είναι ο λόγος του δημόσιου χρέους κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους προς το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν της, τόσο εντονότερες προσπάθειες οφείλει να καταβάλει για να τον μειώσει σύντομα. Προς το σκοπό αυτό, εκτός της διατήρησης καταλλήλων επιπέδων πρωτογενών πλεονασμάτων σύμφωνα με τις δεσμεύσεις και τους στόχους του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης πρέπει να ληφθούν άλλα μέτρα μείωσης του ακαθάριστου χρέους. Πέραν τούτου, οι στρατηγικές διαχείρισης του χρέους θα πρέπει να μειώσουν την ευαισθησία των προϋπολογισμών.
- Κάθε Υπουργός αναλαμβάνει να υποβάλει, το αργότερο μέχρι τέλη του 1998, εθνικά προγράμματα σταθερότητας ή συγκλίνσης στα οποία θα εκφράζουν τα σημαντικά αυτά στοιχεία.

6. Το Συμβούλιο επαναλαμβάνει ότι την ευθύνη για τη δημοσιονομική εξυγίανση έχουν και εξακολουθούν να έχουν τα κράτη μέλη και ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Β παρ. 1 ΣΕΚ, η Κοινότητα δεν ευθύνεται για τις υποχρεώσεις των κρατών μελών ούτε τις αναλαμβάνει. Με την επιφύλαξη των στόχων και διατάξεων της Συνθήκης συμφωνείται ότι αυτή καθ' εαυτή η Οικονομική και Νομισματική Ένωση δεν μπορεί να προβληθεί ως απολογία πρόσθετων χρηματοοικονομικών μεταβιβάσεων.

Αρα ως προς δέβρευσ
η 10 2001

Νέα προγ-
ράμματα
67/98
ή Συμφ 104

(1) Κανονισμός (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 1466/97 της 7ης Ιουλίου 1997, ΕΕ αριθ. L 209.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ): Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι το έλλειμμα προβλέπεται δύο τρισεκατομμύρια και παραπάνω. Σημαίνει ότι πρέπει αυτά να βγουν από τον κόσμο. Όχι να τους δώσουν επομένως, να τους πάρουν περισσότερα ακόμη από την επόμενη μέρα της ένταξης στο Ευρώ από τα λαϊκά στρώματα, από αυτά που τους πήραν επί δέκα μήνες.

Επίσης, σ' αυτήν τη σελίδα λέγεται παρακάτω, σε άλλη παράγραφο ότι δεν εγγυάται η Ενωμένη Ευρώπη καθόλου την επιτυχία των στόχων των ονομαστικών οικονομικών δεικτών.

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και αν θέλετε επί λέξει- αναφέρονται ως εξής: "Αν οι οικονομικές συνθήκες εξελιχθούν καλύτερα από όσο αναμένεται, τα κράτη-μέλη θα εκμεταλλευτούν την ευκαιρία για να ενισχύσουν τη δημοσιονομική εξυγίανση, ούτως ώστε να επιτύχουν το μεσοπρόθεσμο στόχο της επίτευξης σχεδόν τελειώς ισοσκελισμένων και πλεονασματικών δημοσίων οικονομικών, όπως ορίζεται στις δεσμεύσεις του συμφώνου της σταθερότητας και ανάπτυξης".

Και συνεχίζει παρακάτω: "Όσο καλύτερος είναι ο λόγος του δημόσιου χρέους κάθε συγκεκριμένου κράτους-μέλους προς το ΑΕΠ, τόσο εντονότερες προσπάθειες οφείλει να καταβάλει για να το μειώσει συνολικά". Και προχωράει σε αυτά που είπα προηγουμένως.

Επομένως, όλα αυτά είναι εκτός πραγματικότητας και απλά έχουν ένα και μοναδικό στόχο: Να πετύχουν τον αποπροσανατολισμό του λαού, ο οποίος σήμερα κάτω απ' αυτήν την κατάσταση βρίσκεται σε μία απογοήτευση, σε μία αγανάκτηση, γιατί ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού λαού δεν μπορεί να ανταποκριθεί στα απολύτως αναγκαία για να ζήσει.

Ο Προϋπολογισμός, λέει, είναι ενταξιακός. Εγώ θα έλεγα ειλικρινά, έχοντας την εμπειρία οκτώ προϋπολογισμών που είχα συντάξει και εκτελέσει και πολλών άλλων προϋπολογισμών που διάβασα και μετά ως Αντιπολίτευση, ότι αυτόν τον Προϋπολογισμό τον διάβασα και δεν μου έκανε όρεξη ούτε σήμερα να μιλήσω.

Είναι ένας Προϋπολογισμός, ο χειρότερος απ' αυτούς που έχω δει, από το 1977 που είμαι σε αυτήν εδώ τη Βουλή.

Είναι ένας Προϋπολογισμός άχρωμος, άγευστος, που έχει ως μοναδικό λόγο, με διάφορες αλχημείες, συγκεκριμένα να αφαιρέσει ακόμη μεγαλύτερο, από ό,τι τα προηγούμενα εννέα χρόνια, εισόδημα από τα λαϊκά στρώματα. Να αφαιρέσει ακόμη μεγαλύτερο τμήμα από τις κοινωνικές δαπάνες, τις κοινωνικές πιστώσεις, για να μειώσει περαιτέρω τον κοινωνικό μισθό, για να μειώσει περαιτέρω το κράτος-πρόνοιας.

Είναι ενταξιακός, λέει, ο Προϋπολογισμός για να πετύχουμε τους ονομαστικούς δείκτες.

Θα επαναλάβω την πάγια θέση του ΔΗ.Κ.ΚΙ., που διατυπώνεται επί δύο χρόνια σε αυτήν εδώ την Αίθουσα. Κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, δεν πρόκειται να πιάσετε τους οικονομικούς δείκτες του Μάαστριχτ. Δεν πρόκειται να σας εντάξουν με οικονομικά κριτήρια. Θα σας εντάξουν κατά μεγάλη πιθανότητα, αλλά με πολιτικά κριτήρια. Γι' αυτό και έχετε αλλάξει από το Γενάρη του 1996 συνολικά, άρδην την εξωτερική πολιτική. Γι' αυτό έχετε αλλάξει την πολιτική σε σχέση με το Κυπριακό, το Αιγαίο και το

Σκοπιανό, για να σας θεωρήσουν "καλό παιδί", ώστε με πολιτικά κριτήρια να μαςβάλουν, αλλά με εξουθενωμένο ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού πληθυσμού και πρώτους τους αγρότες, τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους νέους και τους μικρομεσαίους. Γι' αυτόν άλλωστε το λόγο πάτε σε άκριτες ιδιωτικοποιήσεις, κερδοφόρες, στρατηγικής σημασίας για την οικονομία και την κοινωνία, επιχειρήσεων, μεταφέροντας εθνικό πλούτο σε κάποιους συγκεκριμένους και μάλιστα, με αδιαφανείς διαδικασίες.

Δεν ξέρω αν είναι αλήθεια -υποψιάζομαι ότι είναι αλήθεια, αυτό που γράφεται σήμερα- ότι πάτε να ιδιωτικοποιήσετε ακόμη και μέρος της Εμπορικής, ακόμη και την Ολυμπιακή και μία σειρά άλλες επιχειρήσεις απ' αυτές που μέχρι τώρα επίσημα έχετε ανακοινώσει.

Η άποψή μας, λοιπόν, είναι ότι είναι λάθος πέρα για πέρα αυτή η πολιτική. Όταν αποδιοργανώνεις συνεχώς την παραγωγική βάση της χώρας, θέτεις στο περιθώριο μικρές και μεσαίες, αγροτικές και αστικές επιχειρήσεις, διασπάζεις τον κοινωνικό ιστό της χώρας για να μπεις το 2001 στην ΟΝΕ με ημιθανή την ελληνική οικονομία και ημιθανές ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού πληθυσμού, τι να την κάνεις αυτή την Ενωμένη Ευρώπη, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης του νέου Π.Α.Σ.Ο.Κ.;

Η Ενωμένη Ευρώπη χρειάζεται για να προωθηθεί η σύγκλιση των πραγματικών επιπέδων ανάπτυξης και ευημερίας των λαών και όχι για να εξαθλιώνετε τους λαούς.

Ακόμη όμως και στη δική σας λογική, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, όπου σας βολεύει μιλάτε για προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας στα ευρωπαϊκά δεδομένα και εκεί που δεν σας βολεύει, καταπίνετε τη γλώσσα σας.

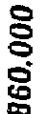
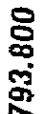
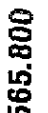
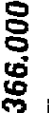
Εδώ θα καταθέσω πάλι έναν πίνακα που αποτελεί επίσημο στοιχείο, από την επίσημη εφημερίδα της Ενωμένης Ευρώπης. Τι προκύπτει από αυτόν τον πίνακα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Έλληνες και Ελληνίδες πολίτες; Προκύπτει ότι ο μέσος μηνιαίος μισθός στην Ελλάδα ανέρχεται στις τριακόσιες δύο χιλιάδες (302.000) δραχμές, ενώ στην Ευρώπη -που λέτε ότι θα μας πάτε με αυτούς τους όρους- ο μέσος μισθός είναι επτακόσιες ενενήντα τρεις χιλιάδες (793.000) δραχμές. Δηλαδή είναι τριπλάσιος περίπου σε σχέση με το μισθό πείνας των μισθωτών της Ελλάδας.

Θέλετε να σας τα πω σε ECU, επειδή ο κύριος Πρωθυπουργός μας έλεγε ότι το μεγάλο πλεονέκτημα είναι πως θα πληρώνεται σε ECU ο Έλληνας εργάτης ή ο άνεργος ή ο μισθωτός; Τα έχω τα στοιχεία και σε ECU να σας τα πω.

Πάλι η επίσημη εφημερίδα της Ενωμένης Ευρώπης αναφέρει ότι στην Ελλάδα ο μέσος μισθός είναι 996 ECU. Ξέρετε πόσο είναι στη Δανία; Είναι 2.884 ECU. Ξέρετε πόσο είναι στη Γερμανία; Είναι 1.886 ECU. Είμαστε οι πολύ χαμηλότεροι από όλες τις άλλες χώρες και σε ECU και σε δραχμές. Οι συνταξιούχοι είναι σε τραγική κατάσταση.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ., κ. Δημήτριος Τσοβόλας καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

Οι μισθοί στις χώρες της Κοινότητας

	Ανώτερος μισθός	Κατώτατος μισθός	Μεσοδιάστημα
 ΕΛΛΑΔΑ	 606.000	 234.000	 302.000
 Δανία	 1.372.200	 660.000	 860.000
 Γερμανία (Δυτ.)	 1.460.000	 588.600	 793.800
 Γερμανία (Ανατ.)	 955.800	 440.400	 565.800
 Ισπανία	 740.800	 239.000	 366.000
 Γαλλία	 1.121.100	 345.900	 550.800
 Ιταλία	 1.378.800	 345.600	 440.700
 Λουξεμβούργο	 1.800.000	 466.800	 754.500
 Ολλανδία	 924.900	 476.400	 642.600
 Φινλανδία	 993.600	 440.400	 570.300
 Σουηδία	 979.200	 450.900	 613.200
 Μ. Βρετανία	 785.100	 318.300	 522.000

Ακαθόριστες
αποδοχές
σε δραχμές

ΜΕΣΟΙ ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟΙ ΜΕΘΙΣΕ ΕCΥ ΤΟ 1995 (πλήρη αποσολούμενων)

ΣΥΝΟΛΟ	ΔΑΝΙΑ 2.864	ΠΡΩΗΝ Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ 2.846	ΓΕΡΜΑΝΙΑ 1.888	ΕΛΛΑΔΑ 936	ΙΣΠΑΝΙΑ 1.208	ΓΑΛΛΙΑ 1.836	ΙΤΑΛΙΑ 1.469	ΑΥΣΤΡΕΛΟΥΡΓΟ 2.515	ΟΛΛΑΝΔΙΑ 2.142	ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ 1.901	ΙΟΥΝΙΑ 2.044	Η.ΒΑΣΙΛΕΥΟ 1.740
Ανάλογα με επάγγελμα												
Ανώτεροι υπάλληλοι	4.574			4.897	3.186	2.003	2.603	3.737	4.596	6.018	3.312	3.264
Επιστήμονες	4.025			4.293	2.780	1.309	2.028	3.409	2.527	4.145	2.534	2.640
Μεσαία επαγγέλματα	3.189			3.129	2.169	1.202	1.525	1.997	1.799	3.137	2.081	2.182
Διοικητικές θέσεις	2.687			2.591	1.933	926	1.091	1.448	1.465	2.305	1.788	1.654
Πωλητές	2.179			2.049	1.468	886	868	1.235	1.169	1.729	1.648	1.615
Τεχνίτες	2.504			2.496	1.773	983	1.082	1.463	1.164	2.199	1.845	1.800
Υδρικοί	2.259			2.406	1.769	946	1.095	1.477	1.349	2.248	1.882	1.758
Εργάτες - Μη ειδικευμένοι	2.176			1.962	1.528	772	789	1.153	1.152	1.556	1.491	1.503
Ανάλογα με οικονομική δραστηριότητα												
Επιχειρήσεις εξαγωγών	3.488			2.726	2.269	1.222	1.416	2.090	1.257	—	3.350	2.132
Ιατροασφαλιστικές επιχ.	2.628			2.711	1.841	965	1.227	1.842	1.336	2.603	2.109	1.924
Παραγωγή-διασπομή ηλεκτρ. ρεύματος, γκαζιού, νερού	3.225			2.997	2.239	1.136	1.738	2.018	1.723	—	2.634	2.127
Πασκευές	2.682			2.578	1.900	—	1.042	1.813	1.441	2.106	2.073	1.936
Κόσμος κανονικό - λανικό	2.698			2.352	1.673	—	1.015	1.712	1.185	1.999	1.940	1.757
Ενέργεια - εστιατόρια	2.408			—	—	—	906	1.312	1.127	1.593	1.735	1.494
Ενοίκια - ενοικιαστές	2.957			—	—	—	1.335	1.570	1.670	2.717	2.158	1.876
Ενοίκια - ενοικιαστές	3.403			2.926	2.202	—	1.653	2.328	2.170	3.508	2.530	2.063
Ενοίκια - ενοικιαστές	3.214			—	—	—	1.274	2.133	1.487	2.571	1.982	2.247
Ενοίκια - ενοικιαστές												

ECU = 330 δραχ.

»

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Η θέση του ΔΗ.Κ.ΚΙ. είναι ξεκάθαρη. Λέμε ναί στην Ευρώπη της κοινωνικής αλληλεγγύης. Λέμε ναί στην Ενωμένη Ευρώπη που θα στοχεύει στη σύγκλιση των επιπέδων πραγματικής ανάπτυξης και στο κοινωνικό επίπεδο των λαών. Λέμε όχι στην Ενωμένη Ευρώπη των τραπεζιτών, των τεχνοκρατών, που εξαθλιώνει τους ανθρώπους σε όλην την Ευρώπη και όχι μόνο στην Ελλάδα.

Λέμε επίσης ότι είναι έγκλημα. Δεν το έχετε καταλάβει ακόμη, κύριοι της Κυβέρνησης; Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν το καταλάβατε ή κάνετε ότι δεν το καταλαβαίνετε μετά και από τα πρόσφατα γεγονότα στο Ιράκ;

Αλήθεια, κύριε Πρωθυπουργέ, η Μεγάλη Βρετανία δεν είναι πλήρες μέλος της Ενωμένης Ευρώπης; Σας ρώτησε καθόλου που μαζί με τους Αμερικάνους έκανε τις απαράδεκτες, τις απάνθρωπες επιδρομές, που είναι ντροπή για τους διεθνείς οργανισμούς και την ανθρωπότητα, στο Ιράκ; Ασφαλώς όχι.

Τα αναφέρω αυτά για να δικαιωθεί απόλυτα η ανάλυση που έκανε ο ομιλών στο ΔΗ.Κ.ΚΙ., στις 2 Ιουνίου όταν συζητήσαμε για την πορεία στην ΟΝΕ και πέρασι με τον προϋπολογισμό.

Είναι έγκλημα για την Ελλάδα αυτήν τη στιγμή που στην Ευρώπη δεν έχει κριθεί τίποτα για το μέλλον της, αυτήν τη στιγμή που στην Ευρώπη το κάθε κράτος κοιτάζει για τον εαυτό του και όχι για την πορεία της Ενωμένης Ευρώπης. Ο Γάλλος είναι πρώτα Γάλλος, ο Βρετανός είναι πρώτα Βρετανός, ο Γερμανός είναι πρώτα Γερμανός. Εσείς θα κάνετε τον περισσότερο Γερμανό, τον περισσότερο Βρετανό και καθόλου τον Έλληνα;

Δεν είναι έγκλημα όταν αυτήν τη στιγμή στην Ευρώπη υπάρχουν σαφώς -και αποδείχθηκε προχθές με αυτά που είπα- δύο στρατηγικές εκ διαμέτρου αντίθετες μεταξύ τους, μία υπό τη Μεγάλη Βρετανία και μία υπό τη Γερμανία; Δεν είναι έγκλημα που η Μεγάλη Βρετανία θέλει να επιβάλει στην Ευρώπη την αμερικανοποίηση, ενώ η Γερμανία τη γερμανοποίηση της Ευρώπης; Και πάτε να τα δώσετε όλα και σε εθνικό και σε οικονομικό και σε κοινωνικό επίπεδο, ξεπουλώντας τα πάντα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Έλληνας αγρότης είναι σε απελπιστική κατάσταση. Οι τιμές των περισσότερων προϊόντων, είναι γνωστές σε όλους. Οι ονομαστικές τιμές τα τελευταία χρόνια είναι μικρότερες από τα προηγούμενα χρόνια, ενώ το κόστος παραγωγής έχει πολλαπλασιασθεί. Αυτά σε συνδυασμό με τους δυσβάστακτους τόκους από το 1991 μέχρι σήμερα, έχουν φέρει σε απόγνωση, σε απελπισία την πλειοψηφία των Ελλήνων αγροτών και δεν έφθασε μόνο αυτό.

Η κοινωνική ανάληψη Κυβέρνηση τον τελευταίο καιρό μέσω της Αγροτικής Τράπεζας στέλνει -και μου καταγγέλλθηκαν πολλές περιπτώσεις- σε διάφορους νομούς της χώρας κατασχετήρια στα χωράφια ή στα σπίτια των αγροτών.

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτή η πολιτική είναι καταστροφική για την ελληνική οικονομία, για την ελληνική κοινωνία και για την Ελλάδα; Δεν βλέπετε επίσης ότι και αυτές ακόμη τις ημέρες, που συνήθως τα μαγαζιά στην Αθήνα και στην περιφέρεια είχαν κάποια δουλίτσα, τελικά υπάρχει νέκρα και σ' αυτά και σε χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που θα βγουν και πάλι να βάλουν λουκέτα;

Πού πάτε; Να συνεχίσετε αυτό που είπε η ΜΡΒ προχθές, το οποίο δημοσιεύθηκε, αλλά και άλλες αναλύσεις που έγιναν πριν από λίγες μέρες, ότι όλα αυτά τα χρόνια, μ' αυτήν την πολιτική σας τελικά οι πολύ μεγάλες βιομηχανίες αύξησαν κατά 66% τα κέρδη; Οι τράπεζες αύξησαν μέχρι και 80% τα κέρδη τους το πρώτο εννιάμηνο, ενώ ο συνταξιούχος, ο μισθωτός, ο αγρότης και ο μικρομεσαίος κάθε χρόνο, με τα νέα φορολογικά βάρη, με τις νέες φορολογικές επιβαρύνσεις και με τις συνεχείς περιοριστικές πολιτικές, έχει φθάσει στο απροχώρητο.

Και έφτασε στο σημείο να μην ορρωδεί ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και να συνεχίζει να εμπαίζει τον Έλληνα πολίτη, λέγοντας προχθές ότι δήθεν δεν επέρχονται αυξήσεις στους υπάρχοντες φόρους.

Μα, σοβαρά μιλάτε; Μα, σας έμεινε ίχνος σοβαρότητας; Σας έμεινε

ίχνος ντροπής; Όταν δεν κάνατε καθόλου για το 1999 τιμηριοποίηση των αφορολογήτων ποσών και των φορολογικών κλιμακίων, αυτό τι σημαίνει; Δεν σημαίνει νέα φορολογική επιβάρυνση; Δεν σημαίνει δημοσιονομική απορρόφηση, που θα πάρετε ακόμη και από το 1 συν 1 τις ονομαστικές αυξήσεις, που είναι πολύ κάτω από τον αναμενόμενο πληθωρισμό; Θα πάρετε τμήμα με το χέρι της φορολογίας, θα του κάνετε με άλλα λόγια, όπως λέμε στα οικονομικά, δημοσιονομική απορρόφηση ή αφαίμαξη;

Νομίζετε ότι ξεγελάτε τον Έλληνα πολίτη. Νομίζετε ότι ξεγελάτε τον ελληνικό λαό. Κάνετε ένα μεγάλο λάθος. Δεν προβληματιστήκατε καθόλου, δεν λάβατε καθόλου το μήνυμα, που σας έστειλε ο λαός στις πρόσφατες δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές. Θα πάρετε μεγαλύτερο, γιατί συνεχίζετε να τον περιφρονείτε, σε λίγους μήνες στις ευρωεκλογές. Και αν παράλληλα θελήσετε να κάνετε -ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα- και παράλληλες εθνικές εκλογές, θα πάρετε ακόμη μεγαλύτερο μήνυμα.

Τέλος, πρέπει να καταγγείλω, επειδή συζητάμε τον Προϋπολογισμό και τα κονδύλια για την εξωτερική πολιτική. Πέρα από το ότι είναι ανεπαρκής, θα έλεγα ότι είναι απαράδεκτη η στάση, που τήρησε η Κυβέρνηση στην επίθεση, που έκαναν οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί. Αποδεικνύει για πολλοστή φορά με τις δηλώσεις του Κυβερνητικού Εκπροσώπου την πρώτη μέρα η Κυβέρνηση ότι δεν έχει καμία σχέση με το πατριωτικό, με το κοινωνικό ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Από κίνημα της αλλαγής μετεξελίχθηκε συνειδητά, με ευθύνη της ηγεσίας του της συλλογικής, σε κίνημα πολιτικής συναλλαγής, γι' αυτό και έπαψε να εκφράζει τον απλό Έλληνα πολίτη. Έπαψε να εκφράζει τα μεσαία στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έπαψε να εκφράζει τα απλά μέλη και τους φίλους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και μπροστά σ' αυτήν την πραγματικότητα, που τη ζει καθημερινά, αλλά δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά, γιατί είναι δέσμιο εξαρτήσεων από εξωθεσμικούς παράγοντες, αντιμετωπίζει με τον τρόπο που ανέφερα πριν και είδατε κι αυτές τις μέρες το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα.

Όσο μας μεταχειρίζεστε έτσι, τόσο θα αποδεικνύετε τον αντιδημοκρατικό πραγματικό εαυτό σας. Όσο συνεχίζετε επίσης να εμπαίζετε τον ελληνικό λαό, τόσο περισσότερο θα αποδεικνύετε ότι δεν έχετε καμία σχέση μ' αυτόν.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ., σήμερα που μίλησα, έχει γενέθλια. Συμπληρώνει τρία χρόνια από την ίδρυσή του, γιατί ιδρύθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 1995 με ιδρυτική διακήρυξη, που κάναμε στη Θεσσαλονίκη. Ήταν τρία χρόνια δύσκολου αγώνα, μετ' εμποδίων. Οι μηχανισμοί άλλωστε δεν μπορούσαν να χαρίσουν λεωφόρους σε καθαρές φωνές, σε καθαρά πολιτικά κόμματα, που δεν συμβιβάζονται με τη λογική του ψευτοεκσυγχρονισμού, που στην ουσία είναι λογική συμβιβασμών, υποτέλειας, εξάρτησης, είναι λογική προδοσίας ιδεών και αρχών, είναι λογική εγκατάλειψης των απλών Ελλήνων πολιτών.

Με τη συμπλήρωση των τριών ετών, εμείς υποσχόμαστε στον ελληνικό λαό και δεσμευόμαστε απέναντι σε αυτόν ότι θα συνεχίσουμε ανυποχώρητα, έξω από λογικές και μηχανισμούς εξάρτησης, τον αγώνα μαζί με αυτόν, αλλά μόνο γι' αυτόν και όχι για τους μεγαλοεπιχειρηματίες και τους μεγαλοεκδότες.

Και για να τελειώσω θα επαναλάβω το ερώτημα ελπίζοντας ότι αυτήν τη φορά θα πάρω την απάντηση που δεν την πήρα από τον κύριο Πρωθυπουργό, όταν μίλησα στην πρόταση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης.

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών και κύριε Υπουργέ των Κοινωνικών Ασφαλίσεων, είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι ο ANTENNA - εγώ μιλάω με συγκεκριμένα στοιχεία- χρωστάει δεκάδες δισεκατομμύρια στο δημόσιο τομέα από ΦΠΑ, αγγελιόσημα, ΟΤΕ και σε τράπεζες; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι συμβαίνει το ίδιο με το MEGA και με τα άλλα κανάλια;

Δεν μπορείτε ηθικά, πολιτικά να ζητάτε από το συνταξιούχο, να ζητάτε από τον αγρότη που τον φέρατε σ' αυτήν τη διεισδυτική κατάσταση -και με κατασχέσεις μάλιστα- να σας πληρώσει το χρέος των διακοσίων, των τριακοσίων, των πεντακοσίων

χιλιάδων ή του ενός εκατομμυρίου και των μηχανισμών των μεγαλοοικονομικών παραγόντων και ούτε να καταδέχεστε να δώσετε απάντηση στο ναό της δημοκρατίας, στη Βουλή και μέσω της Βουλής στον ελληνικό λαό.

Είναι αλήθεια να ή όχι, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών και της Εθνικής Οικονομίας, ότι δόθηκαν και από την Εθνική και από άλλες τράπεζες του δημοσίου, δάνεια σε εκδοτικές επιχειρήσεις; Είναι αλήθεια να ή όχι;

Γιατί εμείς πήραμε τη μεγάλη απόφαση ως ΔΗ.Κ.ΚΙ. και εγώ προσωπικά από τότε που μπήκα στην πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην είμαι στην πολιτική για να χαϊδεύω αυτούς τους κυρίους. Να μην είμαι στην πολιτική για να καταπίνω τη γλώσσα μου μπροστά στην αδικία, μπροστά στην ανισότητα με την οποία αντιμετωπίζονται οι ισχυροί σε σχέση με τους απλούς ανθρώπους, όποιο και αν ήταν το κόστος και το έξοδα προσωπικά και ξέρω τι σημαίνει αυτού του είδους η πολιτική.

Αλλά πιστεύουμε στο ΔΗ.Κ.ΚΙ. και εγώ προσωπικά ότι είναι η μόνη πολιτική και ο μόνος δρόμος -επίπονος ναί, με τεράστια εμπόδια- που μπορεί να δημιουργήσει μια ελπίδα για έξοδο απ' αυτά τα μεγάλα αδιέξοδα, τα οικονομικά και τα κοινωνικά και γι' αυτήν την πολιτική διαφθορά και την πολιτική παρακμή.

Έχετε την εντύπωση, κύριοι συνάδελφοι και κύριοι της Κυβέρνησης, ότι παρακολουθεί αυτές τις μέρες τη συζήτηση ο λαός; Κάνετε λάθος. Κανένας μα κανένας δεν παρακολουθεί. Και αυτό πρέπει να το δούμε, πρέπει να το καταλάβουμε όλοι, ώστε πραγματικά οι πολιτικές αποφάσεις να παίρνονται εδώ μέσα και όχι έξω από εδώ, γιατί τότε ισχύει αυτό που λέει και το τραγούδι ότι φοβόμαστε αυτούς που κάνουν για μας χωρίς εμάς, που αποφασίζουν για μας χωρίς εμάς. Και αυτό το έχει καταλάβει πολύ καλά ο ελληνικός λαός. Και ασφαλώς οι ιδιοκτήτες των μεγάλων καναλιών μπορεί μεν να κάνουν τις διαπλοκές τους με ηγεσίες κομμάτων και κυβερνήσεων για να ικανοποιήσουν τις απληστίες τους, τα οικονομικά τους συμφέροντα, αλλά πρέπει να ξέρουν ότι είναι φοβερά σύνενοχοι αυτού που γίνεται σήμερα και στο εθνικό και στο οικονομικό και στο κοινωνικό επίπεδο και θα λογοδοτήσουν και αυτοί μαζί με την Κυβέρνηση γι' αυτόν το κατάντημα, γι' αυτόν τον κατήφορο. Γιατί δεν βλέπεται, κύριοι ιδιοκτήτες των μεγάλων καναλιών και μεγαλοεπιχειρηματίες και λίγος πατριωτισμός.

Σκεφθείτε, επιτέλους, ότι είστε σε αυτήν τη χώρα και ότι πρέπει να δείτε και λίγο και αυτούς τους απλούς ανθρώπους. Και ασφαλώς οι πολιτικές ηγεσίες και τα πολιτικά κόμματα πρέπει να αντιληφθούν τη μεγάλη τους ευθύνη να σηκώσουν το ανάστημα απέναντι σε αυτές τις λογικές, απέναντι στις προσπάθειες συνδιαλλαγής και πολιτικής συναλλαγής, αν θέλουν πραγματικά και όχι στα λόγια, να αναβαθμίσουν τους θεσμούς να φέρουμε και πάλι τη νεολαία και το λαό κοντά μας, να τον φέρουμε με τον ειλικρινή λόγο και όχι με το εκάστοτε συμφέρον.

Εμείς σας δηλώνουμε, όποιο και αν είναι το κόστος ότι θα συνεχίσουμε. Να σας πω και κάτι; Και ποτέ να μην ξαναμπούμε στη Βουλή, αν το θελήσει ο ελληνικός λαός. Να χαιρέται τους εκσυγχρονιστές του, να χαιρέται τους εκφραστές του. Δεν είδαμε ποτέ την πολιτική ως επάγγελμα. Το απέδειξα στην πράξη και όχι στα λόγια. Θέλουν να κάνουν και αυτοί την επανάσταση που κάναμε και εμείς και κάνουμε καθημερινά; Ας το αποφασίσουν. Δεν θέλουν; Ας αναλάβουν και τις δικές τους προσωπικές ευθύνες. Ο κάθε πολίτης πλέον διατηρώντας αυτήν την κατάσταση γίνεται συνένοχος και συνυπεύθυνος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα δώσω συνέχεια στο θέμα που παρακολούθησε ο ελληνικός λαός πιο πριν. Επειδή, όμως, ελέγχσαν λόγια προσβλητικά από τον κ. Τσοβόλα, δεν μου επέτρεψε να του απαντήσω, αλλά πρέπει να πω τώρα, πως δεν αισθάνομαι κομματάρχη, όταν βρίσκομαι σε αυτήν εδώ τη θέση. Το γνωρίζετε, νομίζω, άριστα όλοι οι συνάδελφοι, όλων των κομμάτων. Και δεύτερον, όταν για λόγους τους οποίους εκείνος γνωρίζει, εξήγησε να έλθει από την περιφέρεια της Άρτας, στη δεύτερη περιφέρεια της Αθήνας, όλοι οι συνάδελφοι υποψήφιοι του

ψηφοδελτίου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον δεχθήκαμε πραγματικά με καλή διάθεση και θελήσαμε όλοι να τον τιμήσει ο λαός της περιφέρειάς μας.

Τίποτε άλλο, κύριοι συνάδελφοι, και προχωρούμε.

Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ της Παιδείας, είχε ζητήσει πριν από σας το λόγο ο κ. Καραμανλής, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 1999 βρίσκεται τη χώρα σε περίοδο παρατεταμένης παρακμής. Παρακμής κοινωνικής, παρακμής οικονομικής, που προκαλούν όμως και πολιτική παρακμή, η οποία μετουσιώνεται αφενός μεν σε κρίση εμπιστοσύνης των πολιτών προς εκείνους που διαχειρίζονται ανεπιτυχώς τις τύχες της χώρας και αφετέρου σε πολιτική αστάθεια, όπως δείχνουν τα πράγματα.

Δεν είναι μόνο ότι η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών αποδοκιμάζει τις κυβερνητικές επιλογές. Δεν είναι απλώς ότι η εκλογική βάση του κυβερνώντος κόμματος συρρικνώνεται δραματικά. Είναι κυρίως ότι το χάσμα ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στην κοινωνία διευρύνεται όλο και περισσότερο. Έχει γίνει πλέον αγεφύρωτο.

Ο τόπος πορεύεται με μία Κυβέρνηση και έναν Πρωθυπουργό, που είναι απολύτως αποκομμένοι από την κοινωνία και τη ζώσα πραγματικότητα. Και το χειρότερο είναι πως η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός αρνούνται να το καταλάβουν, με αποτέλεσμα το χάσμα να διευρύνεται ακόμα περισσότερο και η πολιτική κρίση να βαθαίνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέντε είναι τα κυρίαρχα στοιχεία του πολιτικού τοπίου, όπως διαμορφώνεται εν όψει του 1999.

Πρώτον, είναι βέβαιο ότι οι οικονομικές και κοινωνικές επιλογές της Κυβέρνησης έχουν οδηγήσει σε αδιέξοδο. Το αδιέξοδο αυτό δεν συγκαλύπτεται ούτε μπορεί να συγκαλυφθεί από την ατελείωτη δεικτολογία του κ. Σημίτη και της Κυβέρνησης. Η ίδια δεικτολογία έχει επιστρατευτεί και σ' αυτήν τη συζήτηση. Μία δεικτολογία όμως, που δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα που βιώνουν καθημερινά οι Ελληνίδες και οι Έλληνες. Και εδώ προκύπτει ένα μεγάλο ερώτημα: ποιο είναι το ουσιαστικό; Οι δείκτες ή η πραγματική οικονομία; Οι δείκτες ή το βιοτικό επίπεδο του πολίτη; Οι δείκτες ή η αθλιότητα του τριτοκοσμικού κράτους; Οι δείκτες ή η αγωνία του πολίτη για το αύριο, για την ανεργία που κτυπάει την πόρτα του, για το άδηλο μέλλον των παιδιών του, για την ανασφάλεια που τον καταδιώκει σε κάθε του βήμα; Με δύο λόγια: ποιο είναι το ουσιαστικό; Οι δείκτες ή η οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα που βιώνουμε όλοι, μία πραγματικότητα μιζέριας και παρακμής;

Μπορεί ο Πρωθυπουργός να αισθάνεται ευτυχής με τους δείκτες του. Όμως είναι σαφές ότι οι Ελληνίδες και οι Έλληνες αισθάνονται δυστυχείς για την πραγματικότητα, που τους έχει επιφυλάξει ο κ. Σημίτης. Αυτή η οργή, η δυσφορία, η αποδοκιμασία κατά της Κυβέρνησης καταγράφεται παντού και παίρνει ήδη τη μορφή χιονοστιβάδας.

Η μόνη που είναι ευτυχής με τις επιλογές της είναι η Κυβέρνηση, την ίδια ώρα που η κοινωνία αποδοκιμάζει ολοένα και πιο έντονα αυτές τις επιλογές της.

Το δεύτερο πολιτικό δεδομένο είναι πως ο τόπος πλέον έχει εξαιρετικά αποδυναμωμένη Κυβέρνηση, έναν αποδυναμωμένο Πρωθυπουργό. Αυτή η αδύναμη Κυβέρνηση δεν μπορεί να κάνει τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές τις τομές, τις θαρραλέες μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται η χώρα και κυρίως το κράτος της ντροπής. Η Κυβέρνηση, αδύναμη, άτολη και χωρίς πυξίδα, δίνει μάχες οπισθοφυλακών με πρόχειρα ημίμετρα, αναπαράγοντας όμως τη μιζέρια και τη μετριότητα. Η Κυβέρνηση Σημίτη καθημερινά φθείρεται και γίνεται όλο και

πιο αδύναμη, ενώ σε κάθε βήμα της η λαϊκή δυσφορία διογκώνεται. Και μια τέτοια Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε λύνει ούτε μπορεί να λύσει προβλήματα. Απλώς με την παράταση του βίου της τα επιδεινώνει. Αυτό είναι κανόνας και ισχύει για όλες ιστορικά τις αδύνατες κυβερνήσεις και για όλους τους αδύναμους Πρωθυπουργούς.

Το τρίτο στοιχείο της πολιτικής δυναμικής αφορά στα εκρηκτικά εσωκομματικά προβλήματα του κυβερνώντος κόμματος. Είναι σαφές ότι το κυβερνών κόμμα είναι βαθύτατα διχασμένο. Και αυτό, θέλω να πω, δεν μας αφορά. Τυχαίνει όμως το συγκεκριμένο κόμμα να κυβερνά τη χώρα, να έχει τις τύχες της διακυβέρνησης της χώρας και έτσι, μοιραία, η εσωτερική του κατάσταση αφορά σ' ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, γιατί αγαπητοί συνάδελφοι, διχασμένα κόμματα αδυνατούν να κυβερνήσουν. Ασχολούνται με τα μικροκομματικά τους προβλήματα και όχι με τα προβλήματα των πολιτών. Είναι τόσο έντονα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κ. Σημίτης στο εσωτερικό του κόμματός του, ώστε δεν διατάζει να παίζει ακόμα και με τους θεσμούς. Προκάλεσε τη συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης, μεταφέροντας στο Κοινοβούλιο τον εσωκομματικό μικρόκοσμο του και μέσω του Κοινοβουλίου επεχείρησε να ασκήσει τον εκβιασμό στο κόμμα του. Και πρόσφατα, έστω και σε φραστικό ακόμα επίπεδο, άρχισε να παίζει ακόμα και με τον κορυφαίο πολιτειακό θεσμό, με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Και το ερώτημα είναι: 'Ετσι θα επιχειρήσετε να κυβερνήσετε από εδώ και πέρα; Με την προσοχή στραμμένη στο εσωτερικό του κόμματος, ενός κόμματος που εμπιστεύεται ολοένα και πιο λίγο τις επιλογές της Κυβέρνησης; Και είναι βέβαιο ότι, όσο θα φθείρεται η Κυβέρνηση, τόσο θα πολλαπλασιάζονται και τα εσωκομματικά προβλήματα του κυβερνώντος κόμματος. Και όσο πολλαπλασιάζονται αυτά τα προβλήματα, τόσο λιγότερο θα κυβερνάει ο Πρωθυπουργός. Αντί δηλαδή της υπερήμερης και αναγκάσιμης παρουσίας ενός Πρωθυπουργού, που θα έπαιρνε πρωτοβουλίες δράσης, αποτελεσματικότητας, τομών, ο Πρωθυπουργός γίνεται ολοένα και περισσότερο Πρωθυπουργός παρατηρητής, παρατηρητής της αποσύνθεσης και παρακμής.

Το τέταρτο στοιχείο της πολιτικής δυναμικής αφορά στην ογκούμενη δυσφορία των κοινωνικών εκείνων στρωμάτων, που είναι και τα περισσότερα ευάλωτα στην οικονομική και κοινωνική κρίση. Οι οικονομικά ασθενέστεροι είναι αυτοί που πλήττονται κατά μείζονα λόγο από την ανεργία, που εγκαταλείπονται από το κράτος στη μοίρα τους, απροστάτευτοι από την εγκληματικότητα, τη διαρκώς αυξανόμενη εγκληματικότητα. Θύματα της κρατικής γραφειοκρατίας και αυθαιρεσίας, θύματα υποβαθμισμένης παιδείας και υγείας είναι οι οικονομικά ευάλωτοι, αυτοί που κυρίως έχουν πάρει στην πλάτη τους τις επαναλαμβανόμενες φορολογικές επιδρομές της Κυβέρνησης. Και αυτή η εξέλιξη είναι ανησυχητική. Μπορεί να μην απασχολεί έναν απόμακρο Πρωθυπουργό, μπορεί να μην προβληματίζει μια παγερή Κυβέρνηση, όμως οδηγεί μεγάλα τμήματα του ελληνικού λαού σε κοινωνική περιθωριοποίηση και τελικά υπονομεύει και την κοινωνική συνοχή, αφού οδηγεί σε κοινωνικές συγκρούσεις και σε κοινωνικό διχασμό. Και ειδικά αυτήν την ώρα, που είναι η ώρα των μεγάλων τομών και των μεγάλων ρήξεων με όλες τις αγκυλώσεις, με όλα τα συμπτώματα παρακμής, που χαρακτηρίζουν τα τελευταία χρόνια την Ελλάδα, επιβάλλεται πάνω απ' όλα η διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής και η προσπάθεια εξασφάλισης όρων κοινωνικής συνεννόησης, ακριβώς για να είναι εφικτά τα άλματα αυτά, οι τομές αυτές.

Το πέμπτο στοιχείο της πολιτικής δυναμικής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ορατό δια γυμνού οφθαλμού. Η ανερχόμενη πολιτική δύναμη στη χώρα μας είναι η Νέα Δημοκρατία. Το επιβεβαίωσαν οι εκλογές για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, το επιβεβαιώνουν καθημερινά οι σφυγμομετρήσεις, θα το επιβεβαιώσουν οι ευρωεκλογές και, βεβαίως, θα το σφραγίσουν οι εθνικές εκλογές ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

... όποτε και να γίνουν αυτές, είτε πιο νωρίς, αν το τολμήσετε, είτε πιο αργά, αν προσπαθήσετε να κερδίσετε χρόνο.

Απλώς θέλω να σημειώσω ότι χρόνο μπορείτε να κερδίσετε, εκλογές δεν μπορείτε να κερδίσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δυστυχώς, όσο περισσότερο χρόνο κερδίσετε εσείς, τόσο χρόνο χάνει η πατρίδα μας από τα αναγκαία που είναι να γίνουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θεωρώ κεφαλαιώδους σημασίας να ξεκαθαρίσουμε ορισμένες βασικές έννοιες γύρω από τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας.

Μεταχειρίζεστε, κύριοι της Κυβέρνησης και κυρίως ο Πρωθυπουργός, διαρκώς τον όρο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Θέλω εδώ να ξεκαθαρίσω ότι ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός είναι κάτι το πολύ ευρύτερο. Η ΟΝΕ είναι πράγματι ένας στόχος, είναι πράγματι ένα βήμα. Δεν είναι, όμως, ούτε η συνολική αξία, το συνολικό περιεχόμενο του ευρωπαϊκού προσανατολισμού, ούτε η πεμπτούσια του.

Ευρωπαϊκός προσανατολισμός -και σας το λέμε εμείς αυτό, που τον υπηρετούμε και τον θεραπεύουμε με συνέπεια και συνέχεια δεκαετίες και με έμπρακτη προσφορά- είναι πριν απ' όλα η βελτίωση της πραγματικής οικονομίας, αυτό που θα αποκαλώ πάντα "πραγματική σύγκλιση". Είναι η άνοδος του βιοτικού επιπέδου του συνόλου των πολιτών, κυρίως των εργαζομένων. Αυτός είναι ο δείκτης που πραγματικά αντανακλά την επιτυχία μιας προσπάθειας.

Είναι -και είναι εξαιρετικά σημαντικό αυτό- η πορεία προς την πολιτική ένωση. Θα δώσω ένα απλό παράδειγμα. Βεβαίως είναι και οικονομικοί λόγοι, που επέβαλαν την ιστορική επιλογή της ένταξής μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Ο κυριότερος, όμως, λόγος ήταν η αναζήτηση όρων βελτίωσης της ασφάλειας της Ελλάδος. Γι' αυτό για μας είναι εξαιρετικά σημαντική για παράδειγμα, η προώθηση της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας. Έχουμε πλήρη επίγνωση των δυσχερειών που υπάρχουν. Έχουμε, όμως, ταυτόχρονα πλήρη επίγνωση των ευθυνών της κάθε ελληνικής κυβέρνησης, κατά μείζονα λόγο της σημερινής ελληνικής Κυβέρνησης, που αδυνατεί να προωθήσει, έστω και με δειλά βήματα, την πολιτική αυτή.

Είναι ακόμα -μια και το ζήτημα είναι επίκαιρο- το κρίσιμο ερώτημα των πόρων, με άλλα λόγια δηλαδή του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου τα μηνύματα είναι εξαιρετικά ανησυχητικά. Έναντι αυτών βλέπουμε μια κυβέρνηση, η οποία δεν φαίνεται να είναι διατεθειμένη, δεν φαίνεται να μπορεί να ορθώσει ουσιαστικό, διαπραγματευτικό ανάστημα.

Σε ό,τι αφορά την ΟΝΕ πρέπει να μπορούμε, μπορούμε να μπορούμε. Εδώ, όμως, χρειάζεται μία διευκρίνιση, γιατί σας άκουσα και φοβούμαι ότι θα ακούσω και τον κ. Σημίτη να επιτίθεται για την επιτυχία της Κυβέρνησής σας στον τομέα αυτό.

Λάθος και μάλιστα λάθος βαρύ, το οποίο το γνωρίζετε βέβαια, απλώς υποκριτικά προσπαθείτε να το καρπωθείτε. 'Ό,τι σας λέγαμε επιβεβαιώθηκε. Σας λέγαμε ότι δεν θα μπορούσατε να είστε παρόντες στο ραντεβού της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, στο ραντεβού του Μαΐου του 1998 και επιβεβαιώθηκε. Αποτύχατε στην προσπάθεια αυτή. Αποτύχατε, γιατί είχατε τις λανθασμένες πολιτικές επιλογές, και έτσι επωμισθήκατε το κόστος και τις ευθύνες από την καθυστερημένη ένταξη.

Τα έχω πει πολλές φορές αυτά, αλλά είναι σημαντικό ότι σήμερα και στον οικονομικό τομέα, δηλαδή στις καίριες αποφάσεις γύρω από το οικονομικό μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ελλάδα, στην ουσία, είναι εκτός, αλλά και στο επίπεδο των πιέσεων που δεχόμαστε γύρω από τα μείζονα θέματα εθνικής ευαισθησίας.

Με απλά ελληνικά, με δική σας ευθύνη μέναμε μεταξαστέοι. Και όταν με καθυστέρηση θα περάσουμε στην επόμενη χρονιά, αυτός δεν είναι λόγος, για να πανηγυρίζετε και να θριαμβολογείτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Υπάρχει, όμως, και ένα αμείλικτο, αδυσώπητο ερώτημα: Πώς

μπαίνουμε, τι Ελλάδα βάζουμε; Και εδώ επανέρχομαι στην τεράστια διαφορά ανάμεσα σ' αυτό που κάνετε εσείς, δηλαδή την προσπάθεια προς ονομαστική σύγκλιση, και στην πραγματική κατάσταση της οικονομίας μας, την πραγματική δηλαδή οικονομία.

Είναι αληθές ότι σιωπηρώς έχουν γίνει αποδεκτές οι λογικές των αληθινών ή, όπως εξωραϊσμένα ονομάζονται, οι πρακτικές της δημιουργικής λογιστικής.

Βλέπετε ότι και εμείς δεν σας καυτηριάζουμε, ιδιαίτερα πάνω σ' αυτήν τη βάση. Κομμάτια να γίνει, θα έλεγε κανείς, ως επιτευχθεί, έστω και με τρομακτική καθυστέρηση, έστω και με μεγάλες και σοβαρές συνέπειες, έστω και αν μεταχειρίζεσθε τέτοια τεχνάσματα. Όμως, υπάρχει μια διαφορά. Άλλο να γίνεται κάποια δημιουργική λογιστική και άλλο να επιαίρεσθε ότι τα καταφέρατε καλά. Το πραγματικό δημοσιονομικό έλλειμμα, το ξέρετε καλύτερα απ' όλους μας, είναι διπλό απ' αυτό που παρουσιάζετε. Και σας δίνω μόνο δύο παραδείγματα. Πρώτον: δεν συμπεριλαμβάνονται σ' αυτό οι δαπάνες που εμφανίζονται ως κεφαλαιακές μεταβιβάσεις για απόκτηση στοιχείων ενεργητικού, δηλαδή ποσών άνω των πεντακοσίων δισεκατομμυρίων δραχμών (500.000.000.000). Δεύτερον, μετατρέπεται το βραχυχρόνιο χρέος σε μακροχρόνιο, μεταφέροντας δηλαδή την αποπληρωμή των τόκων από φέτος στο μέλλον, δηλαδή ποσό πάνω από διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια δραχμές (250.000.000.000).

Μόνο με αυτά τα δύο παραδείγματα η πραγματική απόκλιση είναι διπλάσια απ' αυτήν που εμφανίζεται. Είναι πρόσθετα οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) δραχμές.

Μιλάτε συνήθως για τις ευνοϊκές εκθέσεις των διεθνών οργανισμών. Πρόσφατη έκθεση της Σάλμον Μπράνδερς προέβλεψε ότι, για το 1999, το έλλειμμα θα είναι πάνω από 5% του ΑΕΠ. Εάν σ' αυτά προσθέσετε τις εκρηκτικές διαστάσεις του δημοσίου χρέους και, βέβαια, κάτι που επιμελώς αποφεύγετε ακόμη και να σχολιάσετε, το ότι το κρυφό δημόσιο χρέος έχει φθάσει στα οκτώμισι τρισεκατομμύρια (8.500.000.000.000) δραχμές, έχετε μια εικόνα ότι και στα δημοσιονομικά είναι τελείως διαφορετική η πραγματικότητα, από όσα παρουσιάζονται σε έναν προϋπολογισμό εικονικής πραγματικότητας.

Έρχομαι, όμως, στο μείζον ζήτημα της πραγματικής οικονομίας. Η πραγματική οικονομία, κυρίες και κύριοι, έχει άλλους διαφορετικούς και σημαντικότερους δείκτες. Πρώτα απ' όλα τους ρυθμούς αύξησης του εθνικού εισοδήματος. Ατυχείτε, όταν χαίρεσθε για την ελαφρά αύξηση του δείκτη, σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Διότι η ουσία είναι η εξής: Όπως θα εξηγήσω σε λίγο, οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά στην ελλειμματική εισροή κοινοτικών πόρων και, πάντως, υπολείπεται δραματικά από αυτό που έπρεπε να είναι.

Εάν στοχεύατε στην πραγματική σύγκλιση, θα γνωρίζατε -και είμαι βέβαιος ότι, θεωρητικά τουλάχιστον, το γνωρίζετε- ότι η πραγματική σύγκλιση δεν επιτυγχάνεται με τέτοιους ρυθμούς. Εάν συνεχίσουμε μ' αυτούς τους ρυθμούς, θα μας φάει περίπου μισό αιώνα να πετύχουμε περίπου το 80% του ευρωπαϊκού επιπέδου.

Χρειαζόμαστε ρυθμούς αύξησης, που, με σημερινά δεδομένα, θα έπρεπε να είναι πάνω από 5%. Και πάντως σταθερά βγαίνουν στις μετρήσεις σε ποσοστιαίες μονάδες πάνω από τον κοινοτικό μέσο όρο. Και απ' αυτό απέχτε παρασάγγα.

Άλλος δείκτης πραγματικής οικονομίας: μονάδες αγοραστικής δύναμης. Είμαστε οι τελευταίοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μάλιστα με απόσταση. Θα σας υπογραμμίσω μάλιστα ότι ο κατώτατος μισθός σε μονάδες αγοραστικής δύναμης έχει για την Ελλάδα συντελεστή τρία, για τη Γαλλία πεντέμισι, για το Βέλγιο επτά.

Παραγωγικότητα: είμαστε στο μισό του ευρωπαϊκού μέσου όρου και στο '98 η αύξηση για την ελληνική οικονομία στην παραγωγικότητα ήταν 1,5%, όταν για την Ιρλανδία ήταν 4% και για την Ισπανία και Πορτογαλία ξεπέρασε το 2,5%.

Ανταγωνιστικότητα: το WORLD ECONOMIC FORUM, πριν από έναν περίπου μήνα, μας κατέταξε μεταξύ πενήντα τριών χωρών στην τεσσαρακοστή τέταρτη θέση. Πάνω από μας βέβαια όλες οι χώρες της Ένωσης συμπεριλαμβανομένων και των άλλων χωρών

της συνοχής, δηλαδή Ιρλανδία, Πορτογαλία, Ισπανία, πάνω από μας και η Τουρκία. Και επιμένω στο σημείο της ανταγωνιστικότητας, γιατί είναι καίριο σ' ό,τι αφορά το μέλλον του τόπου μας.

Έχουμε μία δραματική επιδείνωση στο δείκτη του εμπορικού ισοζυγίου. Σύμφωνα με το δείκτη Balasa, έχει το όνομα του διάσημου, οικονομολόγου Bela Balasa, που είναι το ποσοστό των εξαγωγών επί του αθροίσματος των εισαγωγών και των εξαγωγών, το 1993 ήταν 22,23%, το 1997 ήταν 18,51%, το 1998 με στοιχεία του πρώτου εξαμήνου η πρόβλεψη είναι ότι θα πέσει στο 17,5% περίπου.

Και ο σπουδαιότερος δείκτης της πραγματικής οικονομίας: Απασχόληση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι βρισκόμαστε σε φάση που χαρακτηρίζεται από δυναμική ανεργίας. Γνωρίζετε ότι τα στοιχεία του ΟΑΕΔ είναι ελλιπή. Και αυτά όμως δεν μπορούν να αποκρύψουν την αυξητική τάση. Κατά το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο Απασχόλησης ήδη το 1996 η ανεργία στην Ελλάδα ξεπερνούσε το 13%. Άρα είναι βάσιμη υπόθεση ότι είναι γύρω στο 14%, η δε υποαπασχόληση στο 25%. Με απλά λόγια, πάνω από μισό εκατομμύριο Έλληνες είναι άνεργοι και μεταξύ αυτών κυρίως νέοι και γυναίκες. Και είναι περίπου στον αριθμό των εκατόν πενήντα χιλιάδων ανθρώπων εκείνοι που συναποτελούν το ακαδημαϊκό προλεταριάτο, δηλαδή πτυχιούχοι, οι οποίοι δεν μπορούν να βρουν δουλειά. Αν προσθέσετε σ' αυτό την τραγική υστέρηση που έχετε και στην απορρόφηση και στην εκτέλεση των προγραμμάτων για την επαγγελματική κατάρτιση, θα έχετε μία εικόνα δραματική.

Ποια είναι τα αίτια; Απλοποιημένα: οι χαμηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, οι ανεπαρκείς επενδύσεις και, θα τόνιζα εδώ, ο διωγμός που υφίστανται οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην Ελλάδα, κυρίως μάλιστα οι εμπορικές.

Θα ήθελα μάλιστα εδώ να κάνω μία αντιπαράθεση, με το τι συμβαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, που αποδεικνύει ότι πράγματι η ατμομηχανή της ανάπτυξης σε μία ανεπτυγμένη και ώριμη οικονομία είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Είκοσι δύο εκατομμύρια μικρομεσαίες επιχειρήσεις λειτουργούν στη χώρα αυτή και συμβάλλουν κατά 60% στη διαμόρφωση του ακαθάριστου εισοδήματος.

Στην Ελλάδα -θα σας δώσω μερικά συνταρακτικά στοιχεία- στο πρώτο δεκάμηνο του 1998 ογδόντα χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις έκλεισαν ή άλλαξαν δραστηριότητα. Η φορολογική επιβάρυνση, κυρίως λόγω των αντικειμενικών κριτηρίων, τα τελευταία χρόνια έχει αυξηθεί κατά 250%. Μόνο για το 1998 η αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ήταν 27%. Και για το 1999 με τις τελευταίες αναπροσαρμογές που κάνατε θα ξεπεράσει το 20%. Σύμφωνα με στοιχεία του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου οι ιδρύσεις μικρομεσαίων επιχειρήσεων στην τελευταία πενταετία είναι το 20%, δηλαδή το 1/5 των αντιστοίχων της προηγούμενης πενταετίας. Και οι μισές μικρομεσαίες επιχειρήσεις που ανοίγουν δεν επιβιώνουν ούτε τρία χρόνια.

Προσθέστε σ' αυτό μία πολιτική στον τουρισμό, που είναι εντελώς ανεπαρκής. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες σ' αυτό το τεράστιο ζήτημα που με δική μας πρωτοβουλία θα φέρουμε να απασχολήσει επισταμένως την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Θα πω μόνο ότι δεν έχουμε στρατηγική για τον τουρισμό. Τον τουρισμό προσπαθούμε να τον αξιοποιήσουμε με προχειρότητες δυο ή τρεις μήνες το χρόνο, πουλώντας, προγραμματίστηκα και ασυντόνιστα, θάλασσα και ήλιο. Τον τουρισμό, που θα έπρεπε να είναι η επιδίωξή μας, να τον βάλουμε σε δωδεκάμηνη βάση, αξιοποιώντας τις τεράστιες δυνατότητες που υπάρχουν και κυρίως την πολιτιστική φυσιογνωμία και κληρονομιά αυτού του έθνους.

Θέλω να πω και μια λέξη για την εμπορική ναυτιλία, δύο στοιχεία εξαιρετικά δυσάρεστα. Πρώτον, ότι στη χρονιά που πέρασε μειώθηκε το ναυτιλιακό συνάλλαγμα κατά 7% και, δεύτερον, ότι είχαμε επιδείνωση στην ήδη φθίνουσα πορεία των πλοίων που φέρουν την ελληνική σημαία.

Συνδέστε τα όλα αυτά με το φαινόμενο της δυναμικής της

ανεργίας και πρέπει να βγάλουμε ένα συμπέρασμα. Και μάλιστα ένα συμπέρασμα πέρα και πάνω από κόμματα, ότι μια χώρα, μια κοινωνία, που δεν δίνει ευκαιρίες στα παιδιά της, είναι μια κοινωνία που έχει εξαιρετικά επισφαλές το μέλλον της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στο κράτος. Και θα επιμείνω στο κράτος, γιατί είναι ο μεγάλος ασθενής, είναι αυτό που χρειάζεται τις βαθιές τομές και μεταρρυθμίσεις, για τις οποίες δεν κάνετε τίποτε. Υπεκφεύγετε και δειλιάζετε.

Η ανάγκη των τομών είναι πανθομολογούμενη. Ακόμα και σεις το λέτε. Η ανάγκη της σύγκρουσης με τη στασιμότητα και την παρακμή είναι το βασικό αίτημα όλων των Ελληνίδων και όλων των Ελλήνων αδιακρίτως πολιτικών προτιμήσεων. Δεν το κάνετε όμως, γιατί προφανώς δεν έχετε ούτε την τόλμη ούτε τη βούληση.

Πρώτον, ασφάλεια. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα κράτη υπάρχουν πριν από όλες τις άλλες υποχρεώσεις τους, για να εξασφαλίζουν μια προτεραιότητα. Το αίσθημα ασφάλειας του πολίτη, την προστασία της ζωής του, της τιμής του, της περιουσίας του. Αυτό σήμερα αμφισβητείται ολοένα και περισσότερο, για όλους τους Έλληνες, κυρίως εκείνους τους Έλληνες, που βέβαια δεν μπορούν να πληρώσουν για ιδιωτική προστασία, για ιδιωτική ασφάλεια, και πάνω απ' όλα για τους Έλληνες της περιφέρειας, τους Έλληνες ακρίτες των παραμεθορίων περιοχών.

Δεύτερον, η κατάσταση της γραφειοκρατίας έχει φθάσει στο απροχώρητο. Σας είπα και άλλη φορά ότι, για να λειτουργήσει μια μεταλλευτική επιχείρηση, χρειάζονται εβδομήντα μία υπογραφές, πράγμα που σημαίνει ότι απαιτείται παραπάνω από ενάμιση χρόνος, συχνά φθάνει στα τρία, για να φθάσει στο σημείο έναρξης λειτουργίας των εργασιών της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Τρίτον, η κακή ποιότητα υπηρεσιών, που αποδεικνύει και μια βαθύτερη περιφρόνηση προς τον πολίτη από την παιδεία, στην οποία βέβαια θα επανέλθω, μέχρι την υγεία την καθημερινή συναλλαγή με τη Δημόσια Διοίκηση, είτε αυτό λέγεται εφορία είτε λέγεται πολεοδομία ή ό,τι άλλο.

Τέταρτον, η σπατάλη. Σας μίλησα πριν για το αφανές χρέος. Να το κάνουμε λίγο πιο συγκεκριμένο. Πολλές φορές εγείραμε το θέμα της Ολυμπιακής Αεροπορίας, αλλά κωφεύετε. Και αν δεν κωφεύετε τελείως, πάντως σιωπάτε απόλυτα.

Η Ολυμπιακή, γνωστό είναι σε τι κατάσταση βρίσκεται.

Είναι όμως επίσης γνωστό ότι ναυάγησε το πρόγραμμα εξυγίανσης και φορτώσατε στις πλάτες των Ελλήνων φορολογουμένων επτακόσια δισεκατομμύρια. Και ακόμα και τώρα δεν τολμάτε να κάνετε την εξυγιαντική τομή, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά η προώθηση της πολιτικής της αποκρατικοποίησης.

Για τις αστικές συγκοινωνίες σεις ομολογήσατε, απ' αυτό το Βήμα, ότι η συνολική επιβάρυνση ξεπερνάει το ένα τρισεκατομμύριο. Παρ' όλα αυτά όμως επιμένετε στην επιλογή, γιατί είναι προφανές ότι εξυπηρετείτε τα συμφέροντα των λίγων και ευνοούμενων.

Ο Ο.Α.Ε., ο αμαρτωλός Οργανισμός ανασυγκρότησης των Επιχειρήσεων ξεπερνάει τα εξακόσια δισεκατομμύρια. Ο ΟΣΕ τα ίδια.

Και βέβαια οι αγροτικοί συνεταιρισμοί, για τους οποίους τόσο πολύ σας έχουμε καυτηριάσει και εμείς και άλλα κόμματα, αλλά τόσο πολύ αποφεύγετε να αγγίζετε το ζήτημα, πιστοποιούν απόλυτα ότι συνεχίζεται η σπατάλη. Άλλωστε ακόμα και σ' αυτόν τον προϋπολογισμό της εικονικής πραγματικότητας οι δημόσιες δαπάνες, κυρίως οι καταναλωτικές, αυξάνονται πέραν του πληθωρισμού, ενώ είναι γνωστό σε όλους τους Έλληνες ότι βρίθουν οι περιπτώσεις κακοδιαχείρισης.

Σας έχουμε κάνει πολλές φορές την πρόταση για μια ουσιαστική πολιτική περιστολής της δημόσιας σπατάλης, που θα στηρίζεται στον προϋπολογισμό της μηδενικής βάσης, στην αρχή ότι δεν υπάρχουν ανελαστικές δαπάνες, ότι κάθε δαπάνη χρήζει

επανεξέτασης, στην αρχή ότι όλος ο δημόσιος τομέας και κυρίως οι οργανισμοί και οι επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα θα υποχρεωθούν να υποβάλουν ισολογισμούς.

Διαφορά. Δεν έχει ανάγκη καμία Ελληνίδα και κανένας Έλληνας να ακούσει οποιονδήποτε εξ ημών, ούτε και τον ομιλούντα, να υπογραμμίζει το φαινόμενο αυτό, γιατί έχει προσωπική εμπειρία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ξέρουν οι Έλληνες τι συμβαίνει και το ξέρουν και στο επίπεδο των αναθέσεων έργων, συμβάσεων ή και συμβάσεων προμηθειών του δημοσίου. Το ξέρουν ακόμα και στο επίπεδο της καθημερινής συναλλαγής. Το ξέρει πια και η κομισιόν γι' αυτό καταγγέλλουν οι επίτροποι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής τέτοια φαινόμενα, κυρίως σε ό,τι αφορά την εκτέλεση των έργων.

Κι εδώ σας έχουμε κάνει πρόταση, χρόνια τώρα -και μάλιστα με τη μορφή πρότασης νόμου- για τη σύσταση ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, που θα ελέγχει τις συμβάσεις και τις προμήθειες του δημοσίου. Την απορρίπτετε συστηματικά. Την επαναφέρουμε, όχι γιατί ελπίζουμε ότι θα την κάνετε δεκτή, αλλά γιατί το θεωρούμε θέμα υψίστης εθνικής ευθύνης και μάλιστα όχι μόνο ευθύνης σε ό,τι αφορά τη διαχείριση και το σεβασμό του χρήματος των Ελλήνων φορολογουμένων, αλλά και ζήτημα που αφορά άμεσα στο γόητρο και την τιμή του πολιτικού κόσμου και της δημοκρατίας μας.

Έκτο κεφάλαιο σε ό,τι αφορά το κράτος: Διαρθρωτικές τομές. Σας θυμίζω ότι, όταν αναγκαστήκατε να φτάσετε στην υποτίμηση -και είναι απάτη να τη συνδέετε με την εισαγωγή στο μηχανισμό των ισοτιμιών, αυτό έπρεπε να γίνει έτσι κι αλλιώς, η υποτίμηση ήταν αποτέλεσμα κακής πολιτικής και μάλιστα αναξίοις παρουσιαζόμενης, σας θυμίζω τους ισχυρισμούς σας, εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα, και του Πρωθυπουργού και όλων των κυβερνητικών παραγόντων: στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό, πριν από έναν ακριβώς χρόνο, παρουσιάσατε μία δέσμη μέτρων, δήθεν τομών, που θα ήσασταν διατεθειμένοι να κάνετε, για να προωθήσετε διαρθρωτικές αλλαγές. Μάλιστα δεσμευθήκατε ότι περίπου ανά μήνα θα είχαμε και μία αποκρατικοποίηση. Οκτώ μήνες μετά πηγαίνατε από φιάσκο σε φιάσκο. Από την Ολυμπιακή στην Ιονική. Δειλή η τοποθέτησή σας για αποκρατικοποίηση της Ιονικής και εξαιρετικά καθυστερημένη, στα μέσα περίπου της θητείας.

Έστω όμως και σ' αυτή, με τον ερασιτεχνισμό που σας διακρίνει, με την προσπάθεια πολιτικής -με συγχωρείτε για τον όρο- σπέκουλας πάνω σε ένα τέτοιο κορυφαίο ζήτημα διαρθρωτικό, αλλά και σηματοδότησης, μηνυματοδότησης προς τις ελληνικές και τις ξένες αγορές, βουλιάξατε. Και το ίδιο πάθατε και με τα Καταστήματα Αφορολογίτων Ειδών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι παταγώδης η αποτυχία σας στον τομέα των διαρθρωτικών τομών. Εμείς επαναφέρουμε την πρότασή μας. Τουλάχιστον ελάτε να συμφωνήσετε στο πλαίσιο για την αποκρατικοποίηση, που σας έχουμε προτείνει -και σας το έχουμε υποβάλει και με συγκεκριμένη πρόταση νόμου- εδώ και πολλούς μήνες.

Ένα άλλο τεράστιο κεφάλαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αφορά στην πραγματική οικονομία, αλλά και στην ανεπάρκεια του κράτους να αξιοποιήσει ακόμα και τις ευκαιρίες που προσφέρονται: Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Ένας χρόνος μένει για τη λήξη του δεύτερου, του γνωστού ως δεύτερου Πακέτου Ντελόρ και η απορροφητικότητά μας είναι κάτω από 50%.

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η τελευταία στην Ευρωπαϊκή Ένωση από πλευράς απορροφητικότητας. Και μάλιστα, αποκτά το επιχείρημα αυτό πολύ μεγαλύτερη βαρύτητα, γίνεται εξαιρετικά δυσώδυνο, αν λάβει κανείς υπόψη του το εξής: για την Ελλάδα οι κοινοτικές χρηματοδοτήσεις είχαν τη μεγαλύτερη συμμετοχή στην ανάπτυξη απ' όλες τις άλλες χώρες συνοχής στη περίοδο 1994-1999. Παρ' όλα αυτά η Ελλάδα έχει τη μικρότερη ανάπτυξη και τη μεγαλύτερη απόκλιση από τον κοινοτικό μέσο όρο.

Το ύψος συμμετοχής για την Ελλάδα ήταν στο 6%, για την Πορτογαλία στο 5,5%, για την Ιρλανδία στο 3,3% και για την Ισπανία στο 2,6%. Αυτό είναι άμεσα συνδεδεμένο με τη στασιμότητα, με την εικόνα τέλματος που παρουσιάζουν σχεδόν όλα τα μεγάλα έργα υποδομής.

Η Εγνατία λιμνάζει. Και, βέβαια, οι ισχυρισμοί ότι θα ήταν έτοιμη το 2000 έχουν από καιρό ξεχαστεί. Μασήθηκαν τα λόγια και οι δεσμεύσεις. Το ΜΕΤΡΟ της Αθήνας ξέρουμε όλοι τι προβλήματα έχει και τελικά, πόσο μεγαλύτερη θα είναι η επιβάρυνση από την αρχική πρόβλεψη.

Το ΜΕΤΡΟ της Θεσσαλονίκης είναι μια υπόθεση, που εγείρει τεράστια ερωτηματικά. Και έρχοστε εδώ να απολογηθείτε, όχι μόνο για την καθυστέρηση, αλλά και γι' αυτά που φαίνεται ότι μηχανεύεστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης, ένα έργο κορυφαίας, στρατηγικής σημασίας για τη χώρα και μάλιστα στη λογική της "διείσδυσης" ή καλύτερα συνεργασίας οικονομικής με τον ευρύτερο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, εξακολουθεί να έχει την πτωχοπροδρομική, την επαρχιακή του μορφή. Και εδώ οφείλω να θάσω και δυο θέματα ακόμα.

Ολυμπιακοί Αγώνες: Πέρασαν δεκαπέντε, δεκαέξι μήνες από την ανάθεση, που όλοι και όλες μαζί χαρήκαμε. Και σ' αυτούς τους δεκαπέντε, δεκαέξι μήνες δεν έχετε κάνει τίποτε. Μου θυμίζει η προχειρότητα και η ανικανότητα, με την οποία χειρίζεστε ένα τόσο κορυφαίο θέμα, σε μεγένθυσε το ναυαγίο σας σε ένα άλλο σημαντικό θέμα, το πώς χειριστήκατε την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Θεσσαλονίκης.

Έρχεται τώρα η συζήτηση στο τρίτο -και τελευταίο προφανώς- Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το Πακέτο Σαντέρ.

Ευθέως, λοιπόν, σας λέμε ότι δεν σας εμπιστευόμαστε ούτε τη διαπραγμάτευση ούτε το σχεδιασμό του, γιατί τα έργα και οι ημέρες σας δεν επιτρέπουν στοιχειωδώς τέτοια σχέση εμπιστοσύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και γι' αυτό είναι ανάγκη να κάσουμε όλοι μαζί από τώρα να συζητήσουμε και να εξασφαλίσουμε αυτόν τον εθνικό σχεδιασμό. Θα είναι η τελευταία μεγάλη ευκαιρία που αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία μετά την αποτυχία του δευτέρου. Και, στο κάτω κάτω της γραφής, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, το οφείλετε για λόγους δεοντολογίας και πολιτικού ήθους, γιατί δεν θα είσθε κυβέρνηση, για να το εκτελέσετε το Πακέτο Σαντέρ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο τεράστιο ζήτημα, τους φόρους.

Η αδυναμία συγκράτησης των δαπανών, η αδυναμία επίτευξης υψηλών ρυθμών ανάπτυξης και η προφανής αδυναμία εξορθολογισμού του φορολογικού συστήματος έχουν οδηγήσει και συνεχίζουν να οδηγούν σε μια άνευ προηγουμένου φορολογική επιδρομή.

Στην τελευταία πενταετία διπλασιάστηκαν οι φόροι. Από 4,5 τρισεκατομμύρια έχουν φθάσει τα δέκα τρισεκατομμύρια (10.000.000.000.000). Ενώ προ πενταετίας, κατά μέσο όρο, το κάθε ελληνικό νοικοκυριό πλήρωνε ένα εκατομμύριο διακόσιες πενήντα χιλιάδες (1.250.000) δραχμές φόρους, τώρα αυτό έχει φθάσει τα δυο εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες (2.700.000) δραχμές.

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχετε ψηφίσει δεκαέξι καινούριους φορολογικούς νόμους και έχετε επιβάλει ογδόντα τέσσερις νέες φορολογικές επιβαρύνσεις.

Το 1998, παρά τους ψευδείς ισχυρισμούς σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού, ότι δεν θα επιβληθούν νέοι φόροι, επιβλήθηκαν είκοσι έξι νέες φορολογικές επιβαρύνσεις. Και το 1999 είναι προφανές -και αποδεικνύεται από στοιχεία- ότι οι Έλληνες θα επιβαρυνθούν με πρόσθετους φόρους εξακοσίων δισεκατομμυρίων (600.000.000.000) δραχμών.

Το τρίτιπι ότι δήθεν δεν εισάγονται καινούργιοι φόροι είναι παλιό και δεν πιάνει πια, γιατί έχετε μάθει βέβαια το τέχνασμα να αυξάνετε τους υπάρχοντες φόρους. Το αποτέλεσμα, όμως, είναι ένα και το αυτό: Οι Έλληνες φορολογούμενοι επιβαρύνονται περισσότερο, οι φορολογικά συνεπέστεροι, δηλαδή οι εισοδηματικά ασθενέστεροι, επιβαρύνονται ολοένα και περισσότερο και κλίμα αποθάρρυνσης για τις επενδύσεις και την ανάπτυξη εξακολουθεί να επικρατεί.

Θέλω, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τραβήξω την

προσοχή σας για ελάχιστα λεπτά στο ζήτημα της φοροδιαφυγής, για το οποίο τόσα συνήθως έχετε να πείτε.

Σημείωση πρώτη: Τα έσοδα από τον περιορισμό της φοροδιαφυγής είναι πενιχρότατα και μάλιστα ως ποσοστό στο σύνολο των φορολογικών εσόδων μειώνονται. Το 1993 ήταν 2,40%, το 1998 είναι στο 1,89%.

Δεύτερον, οι βεβαιωθέντες ληξιπρόθεσμοι φόροι διπλασιάστηκαν το 1998, έφθασαν τα τρία τρισεκατομμύρια επτακόσια δισεκατομμύρια (3.700.000.000.000) δραχμές και μάλιστα περίπου τα μισά τα χρωστά το δημόσιο και ο ευρύτερος δημόσιος τομέας.

Τρίτον, επιτέλους τι γίνεται με το TAXIS; Το λέω αυτό, γιατί θυμάμαι τη δέσμευση ότι θα είναι σε πλήρη λειτουργία τον Απρίλιο του 1997. Παρήλθαν έκτοτε είκοσι συναπτοί ολόκληροι μήνες και εμφανίζονται πού και πού δημοσιεύματα και δηλώσεις περί αισιοδοξίας της Κυβέρνησης ότι το πράγμα προωθείται. Η βασική δέσμευση ανετράπη πανηγυρικά. Είναι προφανές ότι αποκλείεται μέσα στην επόμενη διετία να ολοκληρωθεί. Και προκύπτει -και σας εφιστώ την προσοχή- μείζον ζήτημα κατά πόσο η εφαρμοσμένη τεχνολογία και του hardware και του software που προμηθευτήκατε, θα επαρκεί, θα είναι βιώσιμη, θα είναι συμβατή με τις ανάγκες και τα δεδομένα του χρόνου, που θα αρχίσει να εφαρμόζεται.

Ποιοι είναι απ' αυτήν τη φορολογική επιδρομή οι κυρίως πληττόμενοι; Οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι ελεύθεροι επαγγελματίες. Και εδώ σας έχουμε κάνει επανειλημμένα την πρόταση, που βέβαια συνδέεται με την πολιτική συγκράτησης των δαπανών, ότι είναι ανάγκη η χώρα να αποκτήσει σταθερό φορολογικό σύστημα με ορίζοντα τουλάχιστον τετραετίας, για λόγους που δεν χρειάζεται να επαναλαμβάνω.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Οι αιφνιδισμοί, η κακόπιστη αντιμετώπιση των πολιτών, που μάλιστα δεν βλέπουν τα χρήματά τους να μετουσιώνονται σε πολιτικές και δράσεις υπέρ των συμφερόντων τους, και πάνω απ' όλα η αναδρομική επιβολή φόρων, αποδεικνύουν κυβέρνηση κατώτερη των περιστάσεων και κράτος που έχει χαρακτηριστικά τριτοκοσμικά.

Εμείς επιμένουμε στην πρότασή μας ότι πρέπει να καταργηθούν τα αντικειμενικά κριτήρια.

Επιμένουμε στην πρότασή μας για την κατάργηση του φόρου δήθεν μεγάλης ακίνητης περιουσίας, για τον οποίο σας θυμίζω ότι με δικά σας στοιχεία απεδείχθη ότι τα έσοδα του δημοσίου για την είσπραξή του είναι μεγαλύτερα από τα έσοδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι επίσης σημαντική προτεραιότητα για εμάς ο διπλασιασμός του αφορολογήτου. Δεν μπορεί οι ίδιοι -και μάλιστα εκείνοι που δεν μπορούν να αποφύγουν τη φορολογική επιδρομή- να είναι αυτοί που κυρίως παίρνουν στην πλάτη τους την αποτυχία της δικής σας οικονομικής πολιτικής.

Έρχομαι σε ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι για μας η μεγαλύτερη, η ουσιαστικότερη διαρθρωτική τομή είναι η παιδεία, για λόγους που φαντάζομαι ότι δεν χρειάζεται να εξηγήσω. Φαντάζομαι τουλάχιστον ότι σε επίπεδο αρχής θα συμφωνούσαμε όλοι. Όχι μόνο γιατί ζούμε στην εποχή της κοινωνίας της γνώσης και αυτό θα βαίνει αυξανόμενο στα χρόνια και στις δεκαετίες που έρχονται, όχι μόνο γιατί αυξάνεται κατακόρυφα ο ανταγωνισμός σε διεθνές επίπεδο. Όταν λέμε παγκοσμιοποίηση δεν είναι απλώς τεχνικές οικονομικών συναλλαγών ή ταχύτερη διακίνηση, σχεδόν απρόσκοπτη διακίνηση, ανθρώπων, κεφαλαίων, υπηρεσιών, είναι πάνω απ' όλα αυξημένος ανταγωνισμός, με τα καλά που έχει αυτός σε ό,τι αφορά την απόδοση του οικονομικού συστήματος, αλλά αναμφισβήτητα και με τις δυσκολίες που δημιουργεί, τους κινδύνους κυρίως για εκείνους που δεν είναι προετοιμασμένοι ως μέλη της κοινωνίας τους ν' αντιμετωπίσουν τους όρους του αυξανόμενου ανταγωνισμού.

Τρίτη επισημάνση είναι ότι η παιδεία -και μάλιστα η πρόσβαση στη σύγχρονη γνώση, που συνδέεται με τις νέες τεχνολογίες και την πληροφορική- μαζί με τις ευκαιρίες που

διανοίγει, αποτελεί και το νέο κριτήριο ανισότητας. Η κατάταξη μεταξύ των κρατών, αλλά και οι διαχωρισμοί μέσα στις ίδιες τις κοινωνίες, κυρίως πια θα γίνονται με κριτήριο ποιος, είτε κοινωνία αλλά είτε και πολίτης, θα έχει τη δυνατότητα ν' αξιοποιήσει αυτές τις ευκαιρίες και ποιος θα έχει αποκλειστεί απ' αυτήν, γιατί δεν θα έχει εφοδιαστεί με τα αναγκαία και επαρκή εφόδια, άρα θα οδηγείται με μαθηματική ακρίβεια στην περιθωριοποίηση.

Τέταρτον, η παιδεία έχει και έναν αναδιανεμητικό ρόλο. Και τι εννοώ; Η ευκαιρία των εισοδηματικά ασθενέστερων να μπορέσουν να σταθούν στο σύγχρονο κόσμο, να ξεπεράσουν, αν θέλετε, το όχι ικανοποιητικό σημείο αφηρησίας τους, είναι οι λεωφόροι που διανοίγονται από την παιδεία. Και τέλος, ειδικά για την Ελλάδα, όπου θα επιμείνω πως έχουμε το μεγάλο δυνάμει στρατηγικό και συγκριτικό πλεονέκτημα, μπορεί και πρέπει να αποτελέσει ουσιαστικό συντελεστή ανάπτυξης.

Η σημερινή εικόνα θυμίζει ναυάγιο. Οι δαπάνες για την παιδεία υπολείπονται δραματικά όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απορροφήσεις από το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης σε ό,τι αφορά την παιδεία κυμαίνονται στο 20%. Η δε δθθεν μεταρρύθμιση που ορθώς αποκαλείται "απορρύθμιση της παιδείας" έχει οδηγήσει σε μία άνευ προηγουμένου αναστάτωση. Αναστάτωση προβλεπόμενη, γιατί έγινε με προχειρότητα χωρίς μελέτη, χωρίς σχεδιασμό και στην ουσία κατατείνει στο να πολλαπλασιάζει τις εξετάσεις για τους μαθητές, να τους γεμίζει με άγχος και ανασφάλεια και από την άλλη πλευρά να επιβαρύνει ιδιαίτερα τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς. Με μέτριους υπολογισμούς να σας πω μόνο ότι μία οικογένεια, που την σπρώχνετε σήμερα να στείλει την κόρη ή τον γιο που φοιτά στη Β' λυκείου, στο φροντιστήριο, θα επιβαρυνθεί επιπροσθέτως, τουλάχιστον με εκατό χιλιάδες. Θύματα, λοιπόν, αυτών των ερασιτεχνισμών είναι τα παιδιά, οι νέοι και οι οικογένειές τους. Δηλαδή σχεδόν το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Και το Μάη του '98, όταν είχαμε προκαλέσει τη συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως για θέματα παιδείας, σας τα είχαμε επισημάνει αυτά. Αλλά δεν ακούγατε! Μάλιστα, είχατε φτάσει να λοιδωρείτε. Κωφεύατε με περίσσια αλαζονεία, απόμακροι από την πραγματικότητα. Και σήμερα παρακολουθείτε το ναυάγιο, που εσείς προκαλέσατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανειλημμένα σας έχω παρουσιάσει τις θέσεις μας για την παιδεία. Όμως, ειδικά στο ζήτημα αυτό επιτρέψτε μου να επιμείνω ενώπιόν σας ότι εκεί που έχει φτάσει το πράγμα δεν είναι πια τόσο αντικείμενο διαφορετικών θέσεων των όποιων κομμάτων, των όποιων προσώπων, όσο καλές και αν είναι οι προθέσεις. Γιατί έχουμε μία κεκτημένη, εξαιρετική πραγματική κοινή εμπειρία.

Δηλαδή την εμπειρία ότι εδώ και πολλά χρόνια δθθεν μεταρρυθμίσεις ή και ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις διαδέχονται η μια την άλλη, όχι μόνο από κυβέρνηση σε κυβέρνηση, αλλά ακόμα χειρότερα, από πρόσωπο σε πρόσωπο στην ίδια κυβέρνηση, με αποτέλεσμα και αν υπάρχουν ορισμένα θετικά στοιχεία να πηγαίνουν χαμένα και τελικά να σπρώχνουν τους νέους ανθρώπους σε αδιέξοδο.

Εμείς πιστεύουμε και το λέμε για μια ακόμα φορά ότι εδώ χρειάζεται πάνω απ' όλα μεγάλη καρδιά, πάνω από κομματικές προτιμήσεις και προκαταλήψεις. Χρειάζεται μια πολιτική που θα έχει ορίζοντα εικοσαετίας και θα μας δεσμεύσει όλες και όλους, μια πολιτική που θα έχει διαχρονικότητα και πάνω απ' όλα θα αποσκοπεί να κτίσει τη σχέση εμπιστοσύνης με τους πολίτες και κυρίως τους νέους. Αυτό σημαίνει μια διαδικασία απορροχμάτιστου, αποκατάληπτου, ουσιαστικού και ειλικρινούς εθνικού διαλόγου, αφού βέβαια ανασταλούν οι επίμαχες ρυθμίσεις της απορύθμισης που εισαγάγατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σας πω ότι είμαστε διατεθειμένοι να βάλουμε νερό στο κρασί των δικών μας απόψεων για το τι θα πρέπει να γίνει στην παιδεία. Και σας το λέω αυτό, γιατί εκτιμούμε πως η προτεραιότητα να συμφωνήσουμε τουλάχιστον στα βασικά, στα θεμελιώδη σημεία σε μια μακρόπνοη πολιτική παιδείας είναι πολύ μεγαλύτερη προτεραιότητα από τις όποιες σημαντικές κατά

την άποψη μου και των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας επιμέρους απόψεις μας.

Επιτέλους, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, κάντε κάτι θετικό. Δείξτε ότι παίρνετε το μήνυμα τουλάχιστον σε αυτόν τον εθνικά τόσο κρίσιμο τομέα. Επιτέλους, ακούστε μας μόνο έστω σ' αυτό.

Σας θυμίζω ότι η δύναμη της αυτοκριτικής, η αναγνώριση του λάθους, η υποχώρηση από λάθος, δεν είναι απόδειξη αδυναμίας, αλλά είναι δείγμα δύναμης. Από το αν θα μας ακούσετε ή όχι σ' αυτό το σημείο, θα αποδείξετε κατά πόσον είστε οριστικά προσανατολισμένοι σε μια πορεία διαρκώς μεγαλύτερης αποδυναμωσης.

Εδώ θέλω να κάνω μια παρατήρηση. Άκουσα τις τελευταίες ημέρες, με λύπη, να επιχειρείται η μετάθεση των ευθυνών από το δραματικό ναυάγιο, στο οποίο έχετε σπρώξει την παιδεία, στα κόμματα της Αντιπολίτευσης και μάλιστα στη Νέα Δημοκρατία. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας θυμίσω ότι στη φιλοσοφία μας, στο σύστημα αξιών, ιδεών, αρχών που υπηρετούμε, οι διεκδικήσεις και οι διαμαρτυρίες που αποβαίνουν σε βάρος των συμπολιτών μας, δεν έχουν χώρο. Δεν το κάναμε ποτέ, δεν το κάναμε για κανέναν και για καμία.

Επειδή όμως επιχειρείτε να βρείτε φθηνούς τρόπους, τουλάχιστον επιμερισμού των ευθυνών, θέλω να σας θυμίσω, ότι "στο στίπι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί".

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αυτό, γιατί τις νοοτροπίες των καταλήψεων, του κλεισίματος των δρόμων, της περιφρόνησης προς τους συμπολίτες στη δημόσια υπηρεσία, του ξεγυμνώματος συναδέλφων...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και της αμνηστίας μετά, με νόμο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): ...της κατάληψης και της καύσης νομαρχιών, ακόμα και της καύσης σημαίων, εσείς τις διδάξατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στο μεγάλο ζήτημα της ελληνικής περιφέρειας. Και το λέω αυτό, διότι είναι ανιστόρητος όποιος δεν αντιλαμβάνεται ότι το μέλλον της Ελλάδας είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ισόρροπη ανάπτυξη, μ' άλλα λόγια με την ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας. Εδώ θα θίξω δυο ζητήματα. Το πρώτο έχει να κάνει με την αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού, από την οποία εξακολουθείτε να υπεξαιρείτε θεσμοθετημένους πόρους. Μιλάτε για αυτοδιοίκηση, αλλά στην ουσία την υπονομεύετε έτσι.

Το δεύτερο είναι ότι σ' αυτόν τον τομέα -και μάλιστα με πρόσφατες τις εκλογές για την αυτοδιοίκηση- δίνεται μία μεγάλη ευκαιρία να σπριχθούμε ως έθνος, ως λαός, ως κοινωνία πάνω της, για να μπορέσει να διεκδικήσει εκείνα που χρειάζεται για τους πολίτες και τις τοπικές κοινωνίες.

Θέλω να σας πω ότι εμείς δεν είδαμε τα αποτελέσματα των εκλογών αυτών ως κομματική νίκη. Τα είδαμε ως νίκη για την αυτοδιοίκηση και σας εξηγώ για μία ακόμα φορά γιατί. Γιατί πιστεύουμε ότι στην αυτοδιοίκηση προέχει και πρέπει να πρυτανεύει ο διεκδικητικός ρόλος έναντι της κεντρικής εξουσίας, ο ρόλος της πρόταξης του συμφέροντος της τοπικής κοινωνίας.

Και λίγα λόγια τώρα για ένα τεράστιο ζήτημα: αγροτικές τομέας. Εκεί τα πράγματα ίσως είναι χειρότερα από όλες τις άλλες περιπτώσεις ναυαγίου που σας περιέγραφα. Σύμφωνα με την EUROSTAT υπάρχει μία συνεχής διαχρονική πτώση του αγροτικού εισοδήματος. Το 1996 η πτώση ήταν στο 2,5%, το 1997 στο 2,6% και το 1998 έφθασε στο 3,8%.

Σύμφωνα με μελέτη του ΚΕΠΕ, τρία στα δέκα αγροτικά νοικοκυριά ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Και εδώ η πολιτική σας παραμένει εκείνη που ήταν πάντα, μία πολιτική κοντόφθαλμη που προτάσσει τις κομματικές σας ή μικροπολιτικές σας προτεραιότητες. Διακόσια δισεκατομμύρια πεταμένα για χρέη των αγροτικών συνεταιρισμών -προσοχή! Χωρίς

κανένα κριτήριο νομιμότητας και βιωσιμότητας. Αμετανόητοι συνεχίζετε. Η ΕΛΛΙΟΥΡΓΙΚΗ έχει ξεπεράσει τα εβδομήντα δισεκατομμύρια χρέος και δεν έχει καμία πιθανότητα, καμία ελπίδα εξυγίανσης. Επιμένετε όμως.

Για την Αγροτική Τράπεζα ο απελθών πρώην Διοικητής είχε πει το 1997, όταν απομακρύνθηκε, ότι τα ανεπίδεκτα είσπραξης χρέη της ΑΤΕ ξεπερνούσαν τα τετρακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (470.000.000.000) δραχμές. Είναι προφανές ότι τώρα είναι περισσότερα. Γιατί το λέω αυτό; Όχι για να σας κουράσω με αριθμούς, αλλά γιατί αυτό αποδεικνύει για ποιο λόγο η ΑΤΕ, από αρωγός του Έλληνα παραγωγού, από μέσο διευκόλυνσης στην πρόσβασή του στο πιστωτικό σύστημα, έχει γίνει εχθρός του, τύραννος και δίκτοχης του. Ενώ επιδοτούνται τα επιτόκια κατά μία και δύο ποσοστιαίες μονάδες, τελικά καταλήγουν στον παραγωγό δύο και τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες πάνω από αυτά των εμπορικών τραπεζών. Αυτή είναι η εξαθλίωση της αγροτικής σας πολιτικής. Προσθέστε σ' αυτό ότι χάσαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση όλες τις μάχες για όλα τα προϊόντα, για το βαμβάκι, για τον καπνό, για το σκληρό σιτάρι, για τα οπωροκηπευτικά, για το ελαιόλαδο, για το γάλα.

Και εδώ σας έχουμε κάνει προτάσεις, συγκεκριμένες προτάσεις. Αφού είναι δύσκολο πράγματι στον ανατέλλοντα πιο ανταγωνιστικό κόσμο να πολεμήσουμε για αυξημένες τιμές στήριξης, θα πρέπει να κατευθυνθούμε σε μία αποτελεσματική μείωση του κόστους παραγωγής, κυρίως σε ό,τι αφορά τα καύσιμα, το ρεύμα και το ΦΠΑ για τα αγροτικά μηχανήματα.

Επιτέλους, είναι ανάγκη να καταλάβει ο Πρωθυπουργός ότι θα πρέπει να διαπραγματευθεί ο ίδιος -και σκληρά- για τα θέματα που αφορούν στον ελληνικό πρωτογενή τομέα. Το κάνει ο Αθναρ, το κάνει ο Πορτογάλος, το κάνουν οι Πρωθυπουργοί όλων των χωρών, που έχουν αγροτικά ενδιαφέροντα. Μόνο ο κ. Σημίτης απουσιάζει, με αποτέλεσμα σήμερα να κινδυνεύουμε. Και δεν είναι νέα απειλή η σταδιακή επανεθνικοποίηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Όλα αυτά είναι τεράστιας σημασίας θέματα, τα οποία χρήζουν όχι θεωρητικών απαντήσεων, χρήζουν πολιτικών δράσεων και από αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν κρίνεσθε μόνο εσείς, αλλά σε ένα βαθμό -και αυτό είναι το ατύχημα- κρίνεται η προοπτική για τους Έλληνες παραγωγούς.

Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, το είπα και στην αρχή της ομιλίας μου, θα το επαναλάβω και τώρα. Η κρίση που όλοι βιώνουμε θα συνεχιστεί να υφίσταται, εφόσον η παρούσα Κυβέρνηση παραμένει στην εξουσία. Μια Κυβέρνηση και ένας Πρωθυπουργός που είναι αποκομμένοι από την κοινωνία, μια Κυβέρνηση και ένας Πρωθυπουργός που είναι δραματικά αποδυναμωμένοι, μια Κυβέρνηση και ένας Πρωθυπουργός, που έχουν στήριγμά τους ένα βαθιά διχασμένο κόμμα, μια Κυβέρνηση και ένας Πρωθυπουργός που έχουν αποξενώσει το μέσο Έλληνα και που υπονομεύουν τελικά, με την αναποτελεσματικότητά τους, και την κοινωνική συνοχή. Μια Κυβέρνηση και ένας Πρωθυπουργός που καταφεύγουν με περισσή αυταρέσκεια ολοένα και περισσότερο στη δεικτολογία, γιατί χάνουν τη μάχη της καθημερινότητας, τη μάχη της πραγματικότητας. Ζητούν από τους πολίτες να εμπιστευθούν τους δείκτες που τους παρουσιάζουν και όχι εκείνα που οι πολίτες ζουν στο πετσί τους και βιώνουν καθημερινά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και έτσι ο μεν Έλληνας ζει το δύσκολο πρόβλημα της πραγματικότητας, της σκληρής πραγματικότητας, ενώ οι άνθρωποι της εξουσίας με επικεφαλής τον Πρωθυπουργό, ζουν στον κόσμο της φαντασίας, έναν κόσμο κατά φαντασία, όπου υποτίθεται ότι όλα πάνε καλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μας, πρώτη προτεραιότητα μέχρι να κλείσει η σημερινή θλιβερή σελίδα της πολιτικής μας πορείας του τόπου, είναι να σταθούμε δίπλα στον πολίτη και τις αγωνίες του. Να επισημαίνουμε καθημερινά και με αυστηρότητα τις αδιέξοδες επιλογές της Κυβέρνησής σας, να προβάλλουμε τις δικές μας επιλογές. Επιλογές, που έχουν έναν άξονα να είμαστε ασυμβίβαστοι με τα φαινόμενα της παρακμής. Επιλογές που οδηγούν τον τόπο στην αφετηρία για ένα νέο ξεκίνημα με πρωτοπορία τους νέους ανθρώπους, για τους νέους ανθρώπους

στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς κοιτάζουμε προς την Ελλάδα του αύριο, μία Ελλάδα όχι αγκιστρωμένη στο χθες, στις προκαταλήψεις του χθες, στα χαρακώματα του χθες. Τα πραγματικά και διογκούμενα προβλήματα για την Ελληνίδα και τον Έλληνα, κυρίως για τους νέους ανθρώπους, δεν έχουν ούτε χρώματα ούτε στηρίζονται και κρίνονται σε βάση διχασμών πριν από τριάντα ή πενήντα ή ογδόντα χρόνια. Εμείς θέλουμε μία Ελλάδα πραγματικά ανταγωνιστική, όχι ουραγό στις διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις, αλλά τουλάχιστον ισότιμη με τη φιλοδοξία να γίνει πάλι κάποτε πρωτοπόρος. Μία Ελλάδα, που θα δίνει ευκαιρίες σε όλα της τα παιδιά, μία Ελλάδα που δεν θα αισθάνεται αναγκασμένη να υιοθετεί δολοπρεπείς συμπεριφορές, αλλά μία Ελλάδα, που θα είναι μέσα στην ευρωπαϊκή οικογένεια, περήφανη, με αυτοπεποίθηση να προωθεί τη δική της ταυτότητα, τη δική της πορεία, τη δική της πολιτική, τη δική της ζωτικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ταιριάζει στο λαό μας, δεν ταιριάζει στις Ελληνίδες και στους Έλληνες η υστέρηση, η έλλειψη αυτοπεποίθησης, ο ευνουχισμός. Αυτό το έθνος έχει μία πολύ μακρά πορεία, για να συμβιβάζεται με τέτοιους όρους. Είναι ανάγκη, χρειάζεται επείγοντως ένα άλμα εποχής, ένα άλμα ποιότητας, αποτελέσματος, αξιοπιστίας.

Και είμαι βέβαιος ότι μαζί με όλες τις υγιείς δυνάμεις αυτού του τόπου, στο προσεχές μέλλον θα το επιτύχουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννος Παπαντωνίου έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω εγώ μετά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, κατά σειρά, όπως έχουν ζητήσει μέχρι τώρα να μιλήσουν είναι: ο κ. Παπαντωνίου, ο κ. Αρσένης, ο κ. Κολοζώφ. Εζήτησε τώρα και ο κ. Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Θα υπάρξει αντίλογος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ακούστε, κάποιος πρέπει κάποτε να υπερασπιστεί και το Προεδρείο και τον Κανονισμό. Δεν είναι δυνατόν ο καθένας να βλέπει την πλευρά του, μόνο αυτό που τον αφορά και τίποτε άλλο. Δεν λειτουργεί το Σώμα αλλιώς.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά το σύστημα το οποίο έχει εφαρμοσθεί από τη Νέα Δημοκρατία στις τελευταίες αντιπαραθέσεις στην Εθνική μας Αντιπροσωπεία, ο Πρόεδρός της ο κ. Καραμανλής απέρχεται, επιλέγει τη φυγή από τη συζήτηση, το διάλογο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Ο Πρωθυπουργός πού είναι;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Είναι αυτό ένα ακόμα δείγμα της πίστης σας στους θεσμούς της δημοκρατίας. Ο διάλογος είναι η βάση του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Εσείς αποχωρείτε όταν κάνετε το μονόλογό σας. Δεν τολμάτε καν να ακούσετε την απάντηση. Και είναι χαρακτηριστικό ότι μαζί με τον Πρόεδρό σας οι περισσότεροι από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας έχουν αποχωρήσει από την Αίθουσα. Είμαι υποχρεωμένος, αγαπητοί συνάδελφοι, να καταδικάσω αυτήν την αντιδημοκρατική συμπεριφορά.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είναι σωστό ο Πρωθυπουργός να μην παρίσταται όταν μιλάει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Είναι ντροπή!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν μπορεί να διεξαχθεί έτσι διάλογος όταν αποχωρεί η ηγεσία και η πλειοψηφία των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Έπρεπε να παρίσταται ο Πρωθυπουργός. Το ήξερε ότι θα μιλούσε. Είναι ντροπή!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Αλλά, σε κάθε περίπτωση ο λαός μας ακούει, ο λαός είναι ακροατής. Είμαι βέβαιος ότι στη μεγάλη κοινή γνώμη η οποία είναι κοντά μας απόψε, υπάρχουν ψηφοφόροι της Νέας Δημοκρατίας οι οποίοι κρίνουν και αξιολογούν την ηγεσία της όταν προσφεύγει σ' αυτήν τη φυγή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Ο κύριος Πρωθυπουργός πού είναι;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Απαντώντας στον κ. Καραμανλή, είμαι υποχρεωμένος να απαντήσω και σε κάποια συγκεκριμένα θέματα που έθεσε σε ό,τι αφορά την οικονομική πολιτική αμφισβητώντας πραγματικότητες τις οποίες θα όφειλε να γνωρίζει εάν απλώς είχε παρακολουθήσει με προσοχή τις χθεσινές και προχθεσινές ομιλίες.

Επανήλθε ο κ. Καραμανλής στο θέμα της ένταξης -τη δήθεν καθυστερημένη- στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης. Η πραγματικότητα, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πάρα πολύ απλή: Εμείς στο πρόγραμμα σύγκλισης το οποίο καταρτίσαμε και καταθέσαμε το 1994 είχαμε καταληκτικό χρόνο το 1998. Οι άλλες έντεκα χώρες κρίθηκαν το 1998 με βάση τα στοιχεία του 1997. Εμείς ουδέποτε επιδιώξαμε να μπούμε στην πρώτη ταχύτητα, και αυτό όχι από καμία ηγοπάθεια. Ήταν η απλή αναγνώριση του γεγονότος ότι το σημείο εκκίνησης της χώρας μας -το έχω πει χιλιάδες φορές, θα το ξαναπώ, δεν θα κουράζομαι να το λέω- το 1993 ήταν τρεις με τέσσερις φορές χειρότερο σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα.

Να δώσω ένα παραστατικό παράδειγμα: Είχαμε ένα μαραθώνιο. Οι άλλοι ξεκινούσαν από την Κηφισιά για το στάδιο και εμείς είμαστε πίσω στο Μαραθώνα. Δεν μπορούσαμε να τους φθάσουμε στην πρώτη ταχύτητα. Ήταν αδύνατον γιατί αυτοί έπρεπε να κάνουν δέκα χιλιόμετρα και εμείς σαράντα ή πενήντα χιλιόμετρα σε όλους τους περιφημους δείκτες -και θα αναφερθώ σ' αυτούς.

Ένα δεύτερο σχόλιο αφορά την περίφημη δημοσιονομική πραγματικότητα και το θέμα των εθνικών λογαριασμών. Θέλω να τελειώσει αυτή η μάλλον ανόητη συζήτηση.

Η Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, -όσοι ελάχιστοι είστε παρόντες- πρέπει να γνωρίζετε ότι εφαρμόζει πλέον το σύστημα των ευρωπαϊκών εθνικών λογαριασμών, τους ευρωπαϊκούς ορισμούς. Εσείς, η Νέα Δημοκρατία, το Π.Α.Σ.Ο.Κ., το Δ.Η.Κ.Κ.Ι., το Κ.Κ.Ε., ο Συνασπισμός, μπορεί να έχει ένα δικό του ορισμό για το δημοσιονομικό έλλειμμα. Αυτοί οι κομματικοί ορισμοί δεν έχουν καμία απολύτως αξία, ούτε ο δικός σας ούτε ο δικός μας ούτε του κ. Τσοβόλα ούτε του Συνασπισμού ούτε του Κ.Κ.Ε. Ο καθένας μπορεί να ορίζει το έλλειμμα όπως του αρέσει. Αλλά, δεν είναι εκεί το θέμα. Το θέμα είναι ότι υπάρχουν οι διεθνείς ορισμοί, υπάρχουν οι ευρωπαϊκοί ορισμοί, και αυτούς εφαρμόζουμε και είμαστε αναγκασμένοι να εφαρμόσουμε. Και βάσει αυτών συγκρινόμαστε, βάσει αυτών αξιολογούμαστε και βάσει αυτών θα ενταχθούμε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης. Όποιος θεωρεί ότι παραβιάζουμε τους κανόνες της Ευρώπης, ας μας το πει. Αλλά, μας έχουν ελέγξει πριν από αυτόν δεκάδες, εκατοντάδες στελέχη της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας που έρχονται εδώ επί βδομάδες, επί μήνες και κοιτάνε τα στοιχεία. Άρα, αυτή, επαναλαμβάνω, η ανόητη συζήτηση, ας τελειώσει. Δεν υπάρχουν ούτε προσαρμογές ούτε ο,τιδήποτε άλλο. Υπάρχει απλώς η τήρηση, η ευλαβής, των κανόνων της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας.

Έρχομαι τώρα στο μείζον θέμα, το θέμα της δεικτολογίας. Η Νέα Δημοκρατία, με καθυστέρηση πολλών ετών, αναγκάστηκε να παραδεχθεί την επιτυχία της κυβερνητικής μας πολιτικής. Βεβαίως, πώς να εξηγήσει αυτό το γεγονός ότι πριν από μερικούς μήνες έλεγε "αποτύχατε, είσατε ανίκανοι, δεν θα μπειτε στην ΟΝΕ" με

την πραγματικότητα της ένταξης; Και εφεύρε ότι αγωνιζόμαστε για τους δείκτες και παραλείπουμε να κοιτάζουμε την πραγματική οικονομία.

Αλλά, ερωτώ, αγαπητοί συνάδελφοι, τι σημαίνει "πραγματική οικονομία"; Το γεγονός ότι ο πληθωρισμός έπεσε από το 14% στο 2% το 1999 δεν είναι ένας δείκτης που αφορά τον Έλληνα πολίτη; Δεν αφορά τη νοικοκυρά, το συνταξιούχο, τον μισθωτό, ο οποίος πάει στο σούπερ μάρκετ και βλέπει σταθερές τις τιμές, να μην εξανεμίζονται τα πραγματικά του εισοδήματα μέσα από έναν καλπάζοντα πληθωρισμό;

Ο δείκτης των επιτοκίων: Είναι δείκτης ονομαστικός, ο οποίος είναι έργο λογιστών και δεν έχει μία αποτύπωση στην τσέπη του κάθε φορολογούμενου, του κάθε Έλληνα πολίτη; Όταν μία οικογένεια έχει οικογενειακό εισόδημα, ας πούμε, πεντακόσιες χιλιάδες δραχμές και έχει ένα στεγαστικό δάνειο το οποίο έχει χρεωλύσιο με τόκους εκατόν πενήντα χιλιάδες κι αυτές οι εκατόν πενήντα χιλιάδες γίνονται εβδομήντα χιλιάδες μέσα σε λίγους μήνες, χάρη στη μείωση των επιτοκίων, δεν είναι αυτό μία ουσιαστική αύξηση στο διαθέσιμο εισόδημα, στη κοινωνική ευημερία, στην οικονομική θέση του εργαζόμενου, του μισθωτού, του συνταξιούχου, όλων εκείνων οι οποίοι δεν έχουν πολλά εισοδήματα και μετράνε και την τελευταία δραχμή;

Οι επενδύσεις: Έχουμε το γεγονός ότι γίνονται δημόσιες επενδύσεις σήμερα στον τόπο μας της τάξεως των δύο τρισεκατομμυρίων διακοσίων δισεκατομμυρίων (2.200.000.000.000) δραχμών. Είναι το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, που παρουσιάζει μια αύξηση τεράστια σε σχέση με το παρελθόν, περίπου 18%.

Έχουμε το γεγονός ότι γίνονται πολύ σημαντικές ιδιωτικές επενδύσεις -ο όγκος αυξάνει 10%- και από τις επενδύσεις αυτές εκ των πραγμάτων δημιουργούνται νέες θέσεις δουλειάς.

Ο Υπουργός κ. Λαλιώτης θα αναφέρει τις νέες θέσεις δουλειάς που δημιουργούνται από τα μεγάλα έργα εδώ στην Αττική και βεβαίως σε όλον τον ΠΑΘΕ και στην Εγνατία και αλλού. Υπάρχουν χιλιάδες νέοι και νέες που βρίσκουν δουλειά χάρις ακριβώς στην τεράστια αύξηση δημοσίων επενδύσεων.

Επίσης, επαναλαμβάνω ότι γίνονται και σημαντικές ιδιωτικές επενδύσεις. Προ ημερών ήμουν στη Θράκη. Πραγματικά είδα -δεν θα έλεγα τη λέξη κοσμογονία, για να μην είμαι υπερβολικός- μία οικονομική άνθιση στη Θράκη, που ήταν άγνωστη πριν πέντε χρόνια.

Ασφαλώς έχουμε πολλά ακόμα να κάνουμε για τη Θράκη και θα τα κάνουμε, αλλά η πρόοδος τον τελευταίο καιρό είναι πράγματι εντυπωσιακή. Αυτή η πρόοδος προήλθε: Πρώτον, από σημαντικότερες δημόσιες επενδύσεις, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν εκεί. Δεύτερον, από τις επιχορηγήσεις του αναπτυξιακού νόμου, ο οποίος έδωσε γενναιοδωρα κίνητρα στη Θράκη, κινήθηκαν οι ιδιώτες επιχειρηματίες και υπήρξε αυτή η θετικότατη εξέλιξη.

Τέλος, υπάρχει ανάπτυξη σε 3,5%. Όποιος το αμφισβητεί, νομίζω ότι κινείται στο δικό του κόσμο.

Μίλησε κάποιος εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, αλλά αναφέρθηκε και ο κ. Καραμανλής, στη δήθεν έλλειψη πραγματικής σύγκλισης. Θα πρέπει να αστειεύεται.

Θυμίζω ότι το 1993 ο ρυθμός ανάπτυξης της Ελλάδας ήταν μείον 1,6%. Με μείον 1,6% θα χρειαζόμασταν εκατομμύρια έτη, όχι για να συγκλίνουμε με την Ευρώπη, αλλά να μη φθάσουμε στον πάτο. Άρα, με τι συγκρίνουμε τις επιδόσεις της σημερινής Κυβέρνησης; Με το μείον 1,6% το δικό σας του 1993 ή μήπως με το 0,6% που ήταν όλη η περίοδος της Νέας Δημοκρατίας 1989-1993; Τότε δεν συγκλινάμε καν. Ήμασταν κάτω από τον μέσο όρο της Ευρώπης. Άρα, πέφταμε στην κλίμακα της σύγκλισης.

Τώρα είμαστε μία με μιάμιση μονάδα πάνω από την Ευρώπη, που σημαίνει ότι πλησιάζουμε. Βεβαίως, θέλουμε κάποια χρόνια για να φτάσουμε από το 62% στο 100, αλλά με μιάμιση μονάδα το χρόνο -που ελπίζω να γίνει δύο και δυόμισι μονάδες τα

επόμενα χρόνια- είναι θέμα ολίγων ετών.

Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσετε είναι ότι επί των δικών σας ημερών δεν υπήρχε καμία προοπτική σύγκλισης, γιατί απλούστατα υπήρχε απομάκρυνση, υπήρχε απόκλιση. Δεν συζητούσαμε αν θα πλησιάσουμε γρήγορα ή αργά. Αυτό ήταν πολυτέλεια να το ρωτάμε. Δεν ετίθετο καν θέμα να πλησιάσουμε, γιατί απομακρυνόμασταν, και αυτό λένε τα στοιχεία.

Είναι ντροπή, θα έλεγα, να επαναλαμβάνονται από Αρχηγό κόμματος και μάλιστα της μείζονος Αντιπολιτεύσεως, τα ίδια τετριμμένα επιχειρήματα, τα οποία έχουν καταρριφθεί κατά σύστημα απ' όλους τους ομιλητές της Κυβερνήσεως, αλλά και άλλων κομμάτων, θα έλεγα, ως προς το σημείο της πραγματικής σύγκλισης.

Άρα, πραγματική σύγκλιση υπάρχει, προχωρεί με έναν ρυθμό μιάμιση μονάδα το χρόνο. Εκτιμώ ότι μετά το 2000, που θα πάει ακόμα ταχύτερα εμπρός η οικονομία, θα πάμε στις δύο με δόμισι μονάδες πάνω από την Ευρώπη. Κατά συνέπεια, αυτή η σύγκλιση θα προχωρήσει, ελπίζω, με σταθερό ρυθμό.

Έρχομαι τώρα στο θέμα των διαρθρωτικών αλλαγών. Σημείωσα στην πρώτη μου παρέμβαση ότι σε ένα πρόγραμμα είκοσι δύο διαρθρωτικών αλλαγών η Κυβέρνηση ήδη υλοποίησε τις δεκατρείς. Δεν θα τις επαναλάβω. Όμως, κάπου άκουσε, ή κάπου διάβασε ο κ. Καραμανλής, φαντάζομαι σε κάποιο περιοδικό, ότι είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση μία μετοχοποίηση, ιδιωτικοποίηση το μήνα. Και είπε με τρόπο ευτελιστικό "τίποτα δεν κάνετε". Απλώς αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά ότι δεν παρακολουθεί τις εργασίες αυτού του Κοινοβουλίου. Η αποχώρησή του είναι ενδεικτική αυτής της νοοτροπίας.

Στις δεκατρείς αλλαγές που διάβασα χτες, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας -όσοι είστε παρόντες- περιλαμβάνονται επτά μετοχοποιήσεις, ιδιωτικοποιήσεις. Θα τις διαβάσω πάλι, όχι τις δεκατρείς, αλλά τις επτά μόνο. Τράπεζα Μακεδονίας Θράκης, Ελληνικά Πετρέλαια, Τράπεζα Κρήτης, Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδος, ΟΤΕ, η Εταιρεία Χρηματοπιστηρίου Αξιών Αθηνών και η OLYMPIC CATERING. Άρα, σε οκτώ μήνες κάναμε επτά ιδιωτικοποιήσεις. Μόνο ένα μήνα δεν κάναμε ιδιωτικοποίηση. Αυτό σας μάρανε; Αυτό το τεράστιο κενό στο πρόγραμμά μας, το οποίο σας συνεκλόνησε και ανησυχείτε το κατά πόσο προχωρεί η Κυβέρνηση γοργά στο δρόμο των ιδιωτικοποιήσεων;

Βεβαίως, να προσθέσω και το εξής: Ήσασταν Κυβέρνηση τριάντισι χρόνια, με μία πολιτική ιδιωτικοποιήσεων, με μία πολιτική που ακολουθήσατε από την πρώτη στιγμή. Εμείς με αυτά που κάναμε μόνο σε ένα χρόνο πήραμε έσοδα χίλια εξήντα δισεκατομμύρια (1.060.000.000.000) δραχμές. Επτακόσια είκοσι τα καθαρά έσοδα και τα υπόλοιπα είναι τα έσοδα των προμετόχων. Χίλια εξήντα δισεκατομμύρια (1.060.000.000) δραχμές είναι 3,7% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Ας δούμε ποια ήταν τα δικά σας έσοδα. Τον πρώτο χρόνο μηδέν, εκατό εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές. Το δεύτερο χρόνο, το 1991 εννιά, τριακόσια εκατομμύρια (300.000.000) δραχμές. Τον τρίτο χρόνο, το 1992 εκατόν σαράντα δύο δισεκατομμύρια (142.000.000.000) δραχμές, ήταν η ΑΓΕΤ κυρίως και το 1993 πενήντα οκτώ δισεκατομμύρια (58.000.000.000) δραχμές. Άρθροισμα, διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές. Ακόμα και ανηγμένα σε σημερινές δραχμές είναι τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές.

Άρα, σε τέσσερα χρόνια κάνατε το 1/4 του δικού μας έργου σε ό,τι αφορά έσοδα μετοχοποιήσεων, ιδιωτικοποιήσεων. Να το κάνω αναλογικά, για να μη μου πείτε για τιμαριθμοποίηση και πληθωρισμό, 1% του ΑΕΠ εσείς, 3,7% του ΑΕΠ εμείς σε ένα χρόνο. Εσείς σε τριάντισι χρόνια 1%, εμείς 3,7% σε ένα μόλις χρόνο. Και αυτό αναδεικνύει κάτι πολύ σημαντικό. Αναδεικνύει την αποτελεσματικότητα της δικής μας προσέγγισης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ένα χρόνο μόνο κυβερνάτε;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και

Οικονομικών): Βεβαίως, η αποτελεσματικότητα δεν φθάνει στα άκρα. Δεν μπορούμε εμείς να πειθαναγκάσουμε ή να χειραγωγήσουμε τις αγορές. Όταν συμβαίνουν διάφορα πράγματα, βεβαίως μπορεί να πάμε και σε αναβολές. Κάναμε, όμως, επτά ιδιωτικοποιήσεις σε οκτώ μήνες. Μία μετοχοποίηση ιδιωτικοποίηση, κάθε τριάντα πέντε μέρες περίπου, αντί τριάντα που πράγματι ήταν στο πρόγραμμά μας, αν αυτό σας ενόχλησε τόσο πολύ.

Έρχομαι τώρα στο σημαντικό θέμα του αγροτικού τομέα. Δημαγωγώσε ο κ. Καραμανλής για τους αγρότες και δημαγωγώσε για τους αγρότες, όταν είναι γνωστό ότι η κρίση που διέρχεται η ελληνική κοινωνία είναι μία βαθιά διαρθρωτική κρίση που συνδέεται με τις γνωστές παγκόσμιες εξελίξεις της απελευθέρωσης της αγοράς αγροτικών προϊόντων και του οξύτατου ανταγωνισμού. Η δική μας Κυβέρνηση, όμως, έχει ασκήσει στο σημείο αυτό μία πάρα πολύ θετική και ενεργό πολιτική.

Θυμίζω τα εξής σημεία: Το πρώτο είναι φορολογικά μέτρα και είναι η μείωση του φόρου στο πετρέλαιο κίνησης για τους αγρότες, που είναι μία σημαντικότερη κίνηση, η οποία πιστεύω ότι έχει εκτιμηθεί στο σωστό της μέτρο.

Μία δεύτερη κίνηση ήταν η σύσταση ταμείου ασφάλισης για τους αγρότες. Πρέπει να μας ακούσουν οι αγρότες, να το θυμόμαστε αυτό. Είναι μία σημαντικότερη κίνηση που διασφαλίζει την αγροτική οικογένεια σε όλην τη διάρκεια της, σε όλες τις γενιές.

Μία τρίτη κίνηση ήταν η συνεχής εγγύηση αυξήσεων στις συντάξεις του ΟΓΑ. Τώρα είναι κατοχυρωμένο αυτό. Παλαιότερα, γνωρίζετε πολύ καλά, ιδιαίτερα οι συνάδελφοι που είναι από αγροτικές περιοχές, τι συνέβαινε. Για όλην τη διάρκεια της θητείας μιας κυβερνήσεως ήταν παγωμένες οι συντάξεις του ΟΓΑ και τρεις ή έξι μήνες πριν τις εκλογές ο Υπουργός Γεωργίας και ο Πρωθυπουργός της εποχής έκαναν μία αύξηση καθαρά για προεκλογικούς λόγους.

Αυτά ανήκουν σε ένα παρελθόν, το οποίο δεν θέλουμε να επαναφέρουμε. Τώρα έχουμε θεσμοθετήσει τις συνεχείς και ουσιαστικές αυξήσεις στις αγροτικές συντάξεις του ΟΓΑ κάθε χρόνο.

Το επόμενο σημείο είναι πολύ σημαντικό επίσης. Ο τομέας "γεωργία" είναι ο πρωταθλητής στο Δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Γνωρίζετε, υποθέτω, όλοι σας ότι στον τομέα "γεωργία" έχουμε απορρόφηση 100% ήδη από φέτος, πριν τελειώσει το Δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο στήριξης. Είναι μία σημαντική συμβολή στην ανταγωνιστικότητα της ελληνικής γεωργίας που θέλω να ελπίζω ότι είναι και ο βασικός μοχλός για να ξεπεράσει η γεωργία τα μεγάλα της διαρθρωτικά προβλήματα.

Τέλος αναδιαρθρώνουμε τους συνεταιρισμούς. Όλοι γνωρίζουμε ότι είναι ο μεγάλος ασθενής του αγροτικού χώρου, αλλά με τις ρυθμίσεις και της Αγροτικής Τράπεζας και τον εκσυγχρονισμό της ίδιας της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδας, πιστεύω ότι θα γίνει ένα σημαντικό βήμα και σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Φόροι. Επανήλθε ο κ. Καραμανλής, αλλά πιστεύω με άδαιο τουφέκι χωρίς σφαίρες. Κανένας νέος φόρος, όλοι το αντιλαμβάνονται. Καμιά αύξηση σε παλαιό φόρο και το απέδειξε ο κ. Δρυσ στην παρέμβασή του προχθές, καμιά απολύτως. Κανείς συντελεστής δεν αυξάνει. Η αύξηση των φορολογικών εσόδων είναι προφανής, όσο υπάρχει πληθωρισμός και όσο υπάρχει αύξηση των εισοδημάτων. Αλλά δεν υπάρχει καμιά απολύτως αύξηση σε συντελεστή.

Τέλος, μείωση φόρων. Είπα στην προηγούμενη ομιλία μου πέρυσι στον προϋπολογισμό ότι ήθελα να ελπίζω ότι θα ήμουν ο τελευταίος Υπουργός Οικονομικών, που θα επέβαλε φόρους. Φέτος αρχίζουμε να μειώνουμε. Και ξεκινάμε από τους έμμεσους φόρους, τη βενζίνη, το πετρέλαιο θέρμανσης, το αυτοκίνητο, το τιμολόγιο της ΔΕΗ. Χάνουμε εκατόν εβδομήντα δισεκατομμύρια (170.000.000.000) δραχμές από τον Προϋπολογισμό, για να στηρίξουμε αυτήν την αντιπληθωριστική προσπάθεια.

Αυτό που μπορώ να πω τώρα, είναι ότι εντός του 1999 θα ξεκινήσει ένας ευρύς διάλογος με τους κοινωνικούς εταίρους, για να προγραμματίσουμε πλέον ουσιαστικές ελαφρύνσεις στη

φορολογία εισοδήματος για τον Προϋπολογισμό του 2000.

Φέτος ήταν το έτος μείωσης της έμμεσης φορολογίας, εκατόν εβδομήντα δισεκατομμύρια (170.000.000.000) δραχμές, του χρόνου θα είναι το έτος μείωσης της άμεσης φορολογίας, της φορολογίας εισοδήματος και ο προσανατολισμός βεβαίως θα είναι τα χαμηλά και τα μεσαία εισοδήματα, τα οποία πρέπει να κερδίσουν πλέον μέσα από τη γενικότερη δημοσιονομική εξυγίανση και μέσα από την πρόοδο της οικονομίας.

Έρχομαι τέλος στο θέμα των πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο κ. Πάτσας στη χθεσινή του ομιλία έδωσε στοιχεία, τα οποία δεν αμφισβητήθηκαν και θέλω να τα επαναλάβω πάρα πολύ συνοπτικά.

Στις δεσμεύσεις πιστώσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή στα λεφτά τα οποία έχουμε πλέον δεσμεύσει στον κοινοτικό προϋπολογισμό, φθάσαμε στο 80% του δικού μας προγράμματος. Το έχουμε δεσμεύσει ήδη, έχουμε απορροφήσει το 60%, αλλά έχουμε δεσμεύσει το 80%. Ο μέσος όρος των υπόλοιπων δεκαεσσάρων χωρών είναι 73%. Είμαστε πάνω από το μέσο όρο, είμαστε στην τέταρτη θέση από τις δεκαπέντε και έχουμε κάτω από μας, κάτω από την τέταρτη θέση, τις περισσότερες άλλες χώρες, προφανώς, και κυρίως τις χώρες της συνοχής, όπως η Ισπανία και η Πορτογαλία.

Ειδικά στο Περιφερειακό Ταμείο, που είναι το ταμείο των έργων, που είναι το έργο το ορατό, το παραγόμενο έργο, εκεί είμαστε ακόμα καλύτερα. Δεσμεύσαμε το 86%, ο μέσος όρος παραμένει 73% για τους άλλους και είμαστε στη δεύτερη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρώτο είναι το Λουξεμβούργο που διαχειρίζεται ένα ασήμαντο πρόγραμμα.

Άρα στις δεσμεύσεις είμαστε οι πρώτοι και στις πληρωμές ακολουθούμε με πάρα πολύ μικρή απόσταση. Άρα δεν υπάρχει καμία απολύτως δυνατότητα, κανένα απολύτως περιθώριο να χαθεί οποιοδήποτε ECU από την απορρόφηση του Δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Τέλος, όσον αφορά το θέμα του Τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, είπε ο κ. Καραμανλής ότι δεν έχει εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να διαπραγματευθεί. Ποιος μιλάει σε ποιον; Ξεχνάει ο κ. Καραμανλής και η Νέα Δημοκρατία ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου και η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. άσκησαν βέτο, τότε, στη διεύρυνση της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, για να διεκδικήσουν ένα σημαντικό μερίδιο από τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα;

Και μέσα από αυτόν το χειρισμό, το θαρραλέο, τον τολμηρό και αποφασιστικό -και ήμουν παρών τότε σαν σύμβουλός του για θέματα Ευρωπαϊκής Ένωσης- ουσιαστικά εξαπλάσιαστηκε η προσφορά του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για να καλύψει τις ελληνικές απαιτήσεις για τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα;

Ξεχνάει η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Καραμανλής ότι τα ίδια στελέχη ή περίπου τα ίδια στελέχη, ο κ. Πάγκαλος, η κ. Παπανδρέου, ο κ. Σημίτης, έχουμε δώσει μάχες συστηματικά σε συμβούλια Υπουργών επί σειρά ετών για τα εθνικά μας συμφέροντα και έχουμε πετύχει το στόχο μας με την κάλυψη του Ανδρέα Παπανδρέου πριν, του Κώστα Σημίτη σήμερα; Αυτή η Κυβέρνηση είναι κατ'εξοχήν Κυβέρνηση, που δίνει μάχες και τις κερδίζει.

Πιστεύω ότι και τη φορά αυτή θα έχουμε ένα ανάλογο θετικό αποτέλεσμα. Έχουμε συγκροτήσει ένα ισχυρό μέτωπο με την Ισπανία, την Πορτογαλία και την Ιρλανδία, έχουμε υποβάλει από κοινού προτάσεις με κοινή μας επιστολή προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα μείζονα θέματα της διαπραγματεύσεως. Έχουμε δυνατότητα μπλοκαρίσματος, γιατί η Ισπανία είναι μεγάλη χώρα και έχει και πολλές ψήφους στο Συμβούλιο Υπουργών και εκτιμώ ότι το τελικό αποτέλεσμα θα είναι θετικό για τη χώρα μας.

Σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να πάμε κάτω απ' αυτά που έχουμε. Θα έχουμε αυξήσεις σε σχέση με τις τρέχουσες εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η χώρα βρίσκεται σε μία δυναμική πορεία. Όλος ο διεθνής Τύπος, όλοι όσοι έρχονται στην Ελλάδα -διότι καμιά φορά εμείς οι Έλληνες δεν έχουμε τόσο καλή οπτική εικόνα όσων συμβαίνουν στον τόπο μας, αλλά έχει σημασία

πώς μας βλέπουν και οι ξένοι- διαπιστώνουν ότι είναι μία χώρα με υψηλούς ρυθμούς αλλαγών. Υπάρχουν επενδύσεις, οι οποίες γίνονται. Η Ελλάδα είναι ένα εργοτάξιο.

Το επενδυτικό πρόγραμμα, το οποίο εφαρμόζει αυτή η Κυβέρνηση, είναι ίσως το μεγαλύτερο επενδυτικό πρόγραμμα όλου του 20ού αιώνα. Υπάρχει ανάπτυξη, το 3,5%, που βαίνει ανοδικά, και υπάρχουν διαρθρωτικές αλλαγές σε όλους περίπου τους τομείς της εθνικής μας οικονομίας, μεταφορές, ασφαλιστικό, εργασιακό, δημόσιες επιχειρήσεις.

Προχωρούμε, όμως, με διάλογο και μαζί με την κοινωνία. Βρισκόμαστε στο κατώφλι μιας νέας εποχής. Ο δρόμος βέβαια ήταν ανηφορικός, ήταν δύσβατος. Φθάνουμε, τώρα, στο τέρμα και ο ελληνικός λαός οφείλει να το γνωρίσει. Πέρασε ουσιαστικά η περίοδος της σποράς και φθάνουμε στην περίοδο της συγκομιδής των καρπών αυτής της δύσκολης προσπάθειας.

Έχω την αίσθηση ότι αυτή η Κυβέρνηση, στην οποία έχω την τιμή να μετέχω υπό τον Κώστα Σημίτη και πριν με τον Ανδρέα Παπανδρέου, οικοδόμησε μια καινούρια Ελλάδα. Τώρα, στα χρόνια που έρχονται, θα έχουμε αυξημένες δυνατότητες για να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του λαού μας για ευημερία και δικαιοσύνη. Μόνο από τη μείωση των τόκων, την οποία ανέφερα, ο κρατικός Προϋπολογισμός -και μιλάω σαν Υπουργός Οικονομικών- θα έχει μία αυξημένη δυνατότητα περίπου επτακάσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές για να στηρίξει τον προϋπολογισμό της υγείας, της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, των συντάξεων, της απασχόλησης.

Αλλά κυρίως μπαίνουμε σε μία περίοδο ραγδαίας ανάπτυξης. Μην ξεχνάμε ότι το κλειδί για την κοινωνική δικαιοσύνη είναι οι πόροι που προκύπτουν από την αυξανόμενη παραγωγή, από τα αυξανόμενα εισοδήματα. Και ήδη φθάσαμε το 3,5%, χωρίς να έχουμε μπει στην ΟΝΕ και μάλιστα εν μέσω μιας έντονης και παρατεταμένης διεθνούς κρίσης. Εκτιμώ ότι μετά το 2000 θα πάμε σε ανώτερους ρυθμούς, στο 4,5% ίσως στο 5%, που θα δημιουργήσουν νέες δυνατότητες για ευημερία και δικαιοσύνη.

Οδηγήσαμε τη χώρα πέντε χρόνια με επιτυχία και με βάση αυτήν την επιτυχία θα διεκδικήσουμε και πάλι την εντολή του ελληνικού λαού, πρώτον, για να ολοκληρώσουμε το έργο της ανοικοδόμησης, το οποίο ξεκινήσαμε, αλλά και δεύτερον, για να είμαστε εμείς που θα διανείμευμε τους καρπούς αυτής της μεγάλης δικής του επιτυχίας. Και θα κερδίσουμε αυτές τις εκλογές. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σιούφα, πρέπει να δώσω το λόγο στον κ. Αρσένη, όπως και θα γίνει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σήμερα συνέβη το πρωτόγνωρο στα είκοσι πέντε χρόνια της μεταπολίτευσης: Την ώρα που μιλούσε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης να απουσιάζει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είναι πρωτόγνωρο πάντως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Θέλω να το σημειώσω και να το καταγγείλω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Να μας πείτε πότε ξαναέγινε αυτό. Ο Παπανδρέου ήταν πάντοτε παρών όταν μιλούσα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Η υποβάθμιση του Κοινοβουλίου που πραγματοποιήθηκε σήμερα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης μόνο μία εξήγηση μπορεί να έχει, κύριε Πρόεδρε. Ο Πρωθυπουργός δεν ήλθε γιατί δεν άντεχε το σφυροκόπημα που του έκανε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Και πλέον τούτου, κύριε Πρόεδρε, προφανώς θα ήταν κλεισμένος σ' αυτό που εμείς λέμε "στο γυάλινο πύργο του".

Αλλά θέλω -και κλείνω με αυτό- να δώσω και μία απάντηση στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας που επανέλαβε ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σιούφα, μπορείτε να αναφερθείτε εν εκτάσει στην κανονική ομιλία σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα έχετε δέκα λεπτά να μιλήσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Αν δεν με διακόπτατε, θα είχα τελειώσει.

Επανάλαβε τα γνωστά παραμύθια, αλλά ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα διαμαρτυρηθούν άλλοι, διότι δεν θα τους δώσω το λόγο ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, όσο καιρό είναι Υπουργός Εθνικής Οικονομίας δεν ήλθε ούτε μία φορά στο Κοινοβούλιο να απαντήσει στις επερωτήσεις όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Αυτός είναι ο σεβασμός του κ. Παπαντωνίου στο Κοινοβούλιο για το οποίομίλαγε πριν από λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συνηθίζουμε να υπερβάλουμε σε αυτήν την Αίθουσα.

Ήκουσα με μεγάλη προσοχή τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αυτό δεν ήταν σφυροκόπημα, ήταν μια άμυχη έκθεση επί παντός επιστητού, αλλά χωρίς να κάνει συγκεκριμένες προτάσεις και αναφορά στον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Το σφυροκόπημα ήλθε μετά όταν μίλησε ο κ. Παπαντωνίου και προνόησε ο κ. Καραμανλής να φύγει.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ο Σημίτης πού είναι;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ τη συζήτηση επί του Προϋπολογισμού δεκαοκτώ χρόνια και είναι η πρώτη φορά που αισθάνομαι τόσο έντονα την αμηχανία που διακατέχει το χώρο της Αντιπολίτευσης, μια αμηχανία που πηγάζει σαφώς από την αδυναμία της να αρθρώσει ένα συγκροτημένο πολιτικό λόγο, με τεκμηριωμένα πολιτικά και οικονομικά επιχειρήματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όχι και έτσι, κύριε Υπουργέ!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η συζήτηση δεν είναι συζήτηση επί του Προϋπολογισμού. Είναι συζήτηση για θέματα που αφορούν συγκεκριμένα, μεμονωμένα κεφάλαια, χωρίς καμιά αναφορά στην εσωτερική οικονομική συνοχή του Προϋπολογισμού και στις πολιτικές του διαστάσεις.

Είναι σαφές -και κανείς δεν μπορεί να το αποφύγει αυτό- ότι ο Προϋπολογισμός είναι επιστέγασμα μιας μακράς, επίπονης, αλλά αποτελεσματικής πορείας της Κυβέρνησης προς τη νομισματική και ονομαστική σύγκλιση, προς την ΟΝΕ.

Υπεύθυνη θέση από τη μεριά της Αντιπολίτευσης θα ήταν σήμερα να αναγνωρίσει αυτήν την πραγματικότητα και, στο πλαίσιο αυτής της πετυχημένης πορείας, να κάνει τις δικές της παρατηρήσεις και τη δική της κριτική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Για μια ακόμη φορά, όμως, η Αντιπολίτευση παίρνει τον ολισθηρό δρόμο και καταφεύγει στην κινδυνολογία. Παίρνοντας ορισμένα συγκεκριμένα στοιχεία από εδώ και από εκεί, προσπαθεί να δημιουργήσει μία εντύπωση καταστροφής ή ναυαγίων.

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης βλέπει ναυαγία παντού. Είναι δικαίωμά του να βλέπει με τα δικά του τα γυαλιά την πραγματικότητα. Ίσως να εκφέρει τη δική του προαίσθηση και να βλέπει το δικό του ναυάγιο, έτσι όπως οδηγεί τη Νέα Δημοκρατία και έτσι όπως απευθύνει τον πολιτικό του λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ως προς την κινδυνολογία, όμως, που γίνεται εδώ, σε αυτήν την Αίθουσα, πρέπει να πούμε ότι η Αίθουσα αυτή έχει και μία συλλογική μνήμη.

Σκεφθήκατε, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πόσες φορές έχετε προφητεύσει την κατάρρευση της οικονομίας, την καταστροφή όλων των χώρων της οικονομίας και της κοινωνίας και πόσες φορές πέσατε έξω;

Θα ήταν, νομίζω, καλή άσκηση για σας, αν πάρετε τους παλιούς σας λόγους, αυτούς που κάνατε από το 1993 και μετά, τι λέγατε κάθε χρόνο ότι θα γίνει και δεν έγινε.

Ε, λοιπόν, η ζωή σας έχει αφήσει πίσω και είναι καιρός επιτέλους να αφήσετε την κινδυνολογία και να ασκήσετε μία υπεύθυνη κριτική, έναν δημοκρατικό έλεγχο σε μια πορεία που είναι σταθερή και είναι μια πορεία που την έχει ανάγκη ο ελληνικός λαός.

Σε αυτήν την κινδυνολογία θύμα είναι και η παιδεία. Διαισθάνεται τώρα η Νέα Δημοκρατία ότι ο επόμενος μεγάλος χώρος των διαρθρωτικών αλλαγών είναι η παιδεία και δεν κάνει επικοδομητική κριτική. Προσπαθεί να καταδαφίσει την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, πριν ακόμα εφαρμοστεί με καταστροφολογία, προσπαθώντας να βοηθήσει και αυτή να δημιουργηθεί ένα αποσταθεροποιητικό περιβάλλον, που θα αποπροσανατολίζει τον ελληνικό λαό, την εκπαιδευτική κοινότητα από μία πορεία που ήδη έχει αρχίσει.

Όπως απέτυχε και στην αποσταθεροποιητική της πολιτική για την πορεία μας προς την ΟΝΕ, θα αποτύχει και η πολιτική της, όσον αφορά την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, που προχωράει, θα προχωρήσει και το 2000, όταν θα παρουσιαστούμε στις εθνικές εκλογές στον ελληνικό λαό, θα έχουμε ένα σημαντικό έργο να παρουσιάσουμε στον Έλληνα πολίτη. Θα του παρουσιάσουμε μία παιδεία που θα είναι η παιδεία για τον 21ο αιώνα.

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης απήγγειλε ουσιαστικά το προοίμιο "Παιδεία 2000". Είναι το φυλλάδιο του ΠΑΣΟΚ για τις διαστάσεις της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Τον συχαίρω για το ότι είναι καλός μαθητής. Δεν είπε, όμως, σε ποια άλλα πράγματα διαφωνεί, τι προτείνει ο ίδιος και πού στέκεται σήμερα απέναντι σε συγκεκριμένα πολιτικά και κοινωνικά γεγονότα.

Νομίζω, ότι η ανησυχία της Νέας Δημοκρατίας για το χώρο της παιδείας, οφείλεται ακριβώς σ' αυτό. Γιατί η παιδεία θα είναι ένας κεντρικός πολιτικός και κοινωνικός χώρος των εξελίξεων από εδώ και πέρα.

Πολλοί ρωτάνε, μετά την ΟΝΕ τι; Απαντώ, χωρίς κανένα ενδοιασμό, μετά την ΟΝΕ: Παιδεία. Τα έθνη θα κριθούν από την ανταγωνιστικότητά τους και θα κριθούν από την επένδυση που θα κάνουν στη νέα γενιά και στην παιδεία. Μετά την ΟΝΕ, το EURO, θα έχουμε κοινό νόμισμα. Το νόμισμα θα κυκλοφορεί στην ενιαία αγορά και με αυτό το νόμισμα θα πληρώνονται και θα πληρώνουν οι πολίτες της Ευρώπης. Ο πολίτης που θα έχει το πάνω χέρι, θα είναι ο πολίτης ο οποίος είναι εξοπλισμένος με μία σύγχρονη παιδεία, που θα μπορεί να ανταποκριθεί στις προκλήσεις του 21ου αιώνα, μέσα σε μία ανταγωνιστική αγορά, μέσα σε μία αγορά που η τεχνολογία αλλάζει τις παραμέτρους ταχύτατα.

Το Ελληνόπουλο, το δικό μας το παιδί, σε λίγα χρόνια θα έχει να αντιμετωπίσει το Γαλλόπουλο με το Μπακαλορέα, το Γερμανόπουλο με το Αρμπιτούρ. Και εμείς πρέπει να πούμε την αλήθεια στη νέα γενιά. Εμείς θα πρέπει να πούμε στα παιδιά ότι πρέπει και τα ίδια να πάρουν τη δική τους ευθύνη, να τα βοηθήσουμε να προχωρήσουν σε μία παιδεία που τους αξίζει, σε μία παιδεία που την έχουν ανάγκη, για να σταθούν στα πόδια τους και να είναι ανταγωνιστικά. Είναι ωραίο να χαϊδεύεις τα αυτιά των παιδιών, αλλά είναι επικίνδυνο να τους καλλιεργείς ψευδαισθήσεις, ότι πηγαίνουντας προς τα πίσω, μην αλλάζοντας, καλλιεργώντας την κουλτούρα της ήσσοнос προσπάθειας, θα μπορέσει αυτός ο τόπος να πάει μπροστά. Πρέπει να πούμε στα παιδιά την αλήθεια ότι τώρα, όχι αύριο, πρέπει να αρχίσουμε να αλλάζουμε την παιδεία. Πρέπει να βοηθήσουμε αυτά τα παιδιά να έχουν τον σωστό εξοπλισμό και μπορούμε να το κάνουμε αυτό, χωρίς να δημιουργούνται φοβίες και αβεβαιότητες στα ίδια τα παιδιά. Αυτή είναι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που έχουμε αρχίσει. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση έχει αρχίσει μετά από πολλή μελέτη, μετά από πολύ διάλογο και τα βήματά της είναι προγραμματισμένα και μελετημένα.

Λέγεται, ότι αυτή η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση έγινε έτσι εσπευσμένα, χωρίς προετοιμασία. Γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα στοιχεία της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης πηγάζουν από προτάσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1993. Ήταν πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ το πλαίσιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που εφαρμόζουμε σήμερα. Και ήταν πρόταση του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του 1996. Και αυτό που εφαρμόζουμε σήμερα είναι εντολή του ελληνικού λαού, να προχωρήσουμε με αυτές τις σταθερές της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Διάλογος έγινε με όλους τους εκπαιδευτικούς φορείς. Διάλογο ζητάει σήμερα ο κ. Καραμανλής. Ο κ. Καραμανλής ζητάει διάλογο σήμερα, μετά από δεκαπέντε μήνες που η Κυβέρνηση του απηύθυνε πρόσκληση να συμμετάσχει σε μία διακομματική συζήτηση για την παιδεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την 1η Αυγούστου του 1997, όταν το Υπουργικό Συμβούλιο ομόφωνα ενέκρινε το πλαίσιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, εκ μέρους της Κυβέρνησης απηύθυνε επιστολές και στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και σε όλα τα κόμματα του Εθνικού Κοινοβουλίου. Και ζητήσα εκπροσώπηση, σε διακομματική επιτροπή, για να συζητηθεί το πλαίσιο της παιδείας, πριν καταθέσουμε στη Βουλή νομοσχέδιο για να προχωρήσουμε.

Η απάντηση των κομμάτων και συγκεκριμένα του κ. Καραμανλή, που δίστασε στην αρχή, ήταν αρνητική. Δεν δέχθηκε τότε, στη διαμόρφωση μιας πολιτικής, το διάλογο. Και έρχεται τώρα, που είμαστε στα μέσα του δρόμου, που εφαρμόζουμε με επιτυχία την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και λέει τι; Να γυρίσουμε, λέει, το ρολόι πίσω. Να πάρουμε πίσω το νόμο, να ξανασυζητήσουμε τα πάντα και, αν συμφωνήσει, τότε να προχωρήσουμε μπροστά. Ε, βέβαια δεν θα το κάνουμε αυτό.

Αλλά θα δώσουμε στον κ. Καραμανλή μια δεύτερη ευκαιρία. Θα του πούμε, ναι, θέλετε διάλογο; Βεβαίως να κάνουμε διάλογο. Υπάρχουν και πολλά θέματα ακόμα, τα οποία είναι υπό συζήτηση. Και ευχαρίστως να κάνουμε διάλογο για πέντε-έξι θέματα, τα οποία έθεσα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Εμείς έχουμε καταθέσει τις δικές μας προτάσεις και εκεί θέλω να δω την ευθύνη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και των άλλων κομμάτων, να κάνουν πραγματικά προτάσεις για τη διαμόρφωση μιας διακομματικής συμφωνίας, όχι σε πράγματα που το Κοινοβούλιο έχει ήδη αποφασίσει, όχι σε θέματα που έχει προχωρήσει η Κυβέρνηση, αλλά σε θέματα που είναι ακόμα ανοιχτά.

Δεν κάνουμε, λέει, διάλογο με τους εκπαιδευτικούς φορείς. Επιμένω και γράφω συνεχώς και στην ΟΛΜΕ και στη ΔΟΕ, να έρθουν και να συζητήσουμε θέματα, που αφορούν το χώρο τους, την επιμόρφωση, τη λειτουργία των σχολικών μονάδων. Δεν δεχόμαστε διάλογο, μόνο, όταν μπαίνει προϋπόθεση ότι πρώτα θα αρθεί η εφαρμογή του ν. 2525 και μετά θα ανοίξουμε άνευ όρων διάλογο. Ε, άνευ όρων παράδοση δεν μπορούμε να κάνουμε, υπάρχει κυβέρνηση εκλεγμένη από τον ελληνικό λαό. Υπάρχει νόμος που έχει ψηφιστεί από το Ελληνικό Κοινοβούλιο και έχουμε ευθύνη να εφαρμόσουμε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι μια μεγάλη προσπάθεια για να ετοιμάσουμε την παιδεία μας και να εξοπλίσουμε τους νέους να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις του 21ου αιώνα. Γι'αυτό είναι μία μεταρρύθμιση ριζική και πιάνει όλο το φάσμα της παιδείας από το νηπιαγωγείο μέχρι και το πανεπιστήμιο.

Θέλω, ιδιαίτερα αυτήν τη στιγμή, να τονίσω τη βαθύτατη κοινωνική διάσταση της παιδείας. Ήταν πάντοτε όνειρο του Έλληνα πολίτη, όνειρο πολλών γενεών, να έχουν μία παιδεία υψηλής ποιότητας, ανοιχτή σε όλους, χωρίς εκπαιδευτικούς φραγμούς. Ο Έλληνας πολίτης πίστευε πάντοτε, όπως πιστεύει σήμερα και πιστεύει και η Κυβέρνηση ότι ο εκπαιδευτικός αποκλεισμός είναι η χειρότερη μορφή κοινωνικού αποκλεισμού. Ε, λοιπόν, η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ανοίγει όλες τις βαθμίδες της παιδείας στον Έλληνα πολίτη από το νηπιαγωγείο μέχρι και την τριτοβάθμια εκπαίδευση, καταργώντας τις γενικές εξετάσεις, διευρύνοντας την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αφήνει ελεύθερη την τριτοβάθμια εκπαίδευση στον

πολίτη που θέλει να δοκιμάσει την πορεία του σε επίπεδο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αλλά αναβαθμίζει και τη γενική παιδεία σε όλες τις άλλες βαθμίδες.

Και αυτό που είναι ιδιαίτερα σημαντικό και πρέπει να τονίσουμε είναι ότι δίνει ιδιαίτερη φροντίδα στο παιδί, έτσι που, μέσα στο σχολείο, να αντισταθμιστεί όποιο πρόβλημα μπορεί να παρουσιάσει το παιδί. Μαθησιακό πρόβλημα ή έλλειμμα που μπορεί να προέρχεται από την οικογενειακή του ή την κοινωνική του προέλευση.

Γι' αυτό έχουμε το ολοήμερο νηπιαγωγείο, γι' αυτό έχουμε το ολοήμερο δημοτικό σχολείο, γι' αυτό έχουμε την ενισχυτική διδασκαλία. Για να βοηθήσουμε μέσα στην τάξη, όχι έξω από το σχολείο, το παιδί, να καλύψει τα μαθησιακά προβλήματα που μπορεί να έχει, να καλύψει τα κενά του.

Είναι αυτό το σώμα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, που προωθούμε με βάση την αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας στον τόπο μας. Και το πρόγραμμα αυτό δεν άρχισε σήμερα, άρχισε εδώ και πολύ καιρό.

Δεν υπήρχε, λέει, ενημέρωση. Άλλος μύθος αυτός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 1996 μιλάμε για το πλαίσιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Έχουν γίνει πολλές συζητήσεις προ ημερησίας διατάξεως στη Βουλή. Έχουμε κοινοποιήσει τις δικές μας θέσεις δημόσια, σε όλους τους φορείς. Έχουμε επιμορφώσει όλους τους εκπαιδευτικούς, που σήμερα διδάσκουν στα λύκεια για το νέο σύστημα της εκπαίδευσης. Πέρασαν πέρσι, στο προηγούμενο σχολικό έτος, επιμορφωτικά προγράμματα με έξοδα του κράτους και τις δύο πρώτες εβδομάδες αυτού του σχολικού έτους πέρασαν από επιμορφωτικά προγράμματα για το πώς λειτουργεί το νέο σύστημα.

Το περίφημο προεδρικό διάταγμα για την αξιολόγηση των μαθητών στο λύκειο κυκλοφόρησε για σχόλια δημόσια τον περασμένο Φεβρουάριο. Και ζητήσαμε συγκεκριμένα τα σχόλια από την ΟΛΜΕ για το προεδρικό αυτό διάταγμα. Οι φροντιστές ήξεραν τις διαστάσεις της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης πολύ νωρίς, από το καλοκαίρι, και όλοι -που είχαν διάθεση ενημερώσεως- είχαν την ενημέρωση, που έπρεπε να έχουν.

Και για τα παιδιά πρέπει να πω ότι διαθέσαμε τις δέκα πρώτες μέρες αυτού του σχολικού έτους, για να τους γίνει μια συστηματική ενημέρωση από τους εκπαιδευτικούς τους, ποια είναι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, τι σημαίνει το ένα μέτρο και το άλλο, πώς θα κάνουν τις επιλογές τους και ποιες θα είναι οι συνέπειες των επιλογών τους.

Η ενημέρωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει γίνει. Αλλά, παράλληλα με την επίσημη ενημέρωση, υπήρχε και παραπληροφόρηση. Μέσα στις ίδιες τις τάξεις κυκλοφορούσαν έντυπα στο μαθητή, που του έλεγαν άλλα πράγματα. Και ήταν ψέματα αυτά που κυκλοφορούσαν. Αυτό που κάνουμε τον τελευταίο καιρό δεν είναι μια καμπάνια ενημέρωσης. Είναι μια καμπάνια αποκατάστασης της αλήθειας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και η ενημέρωση αυτή αποδίδει.

Εμείς έχουμε ανοίξει διάλογο με όλους τους φορείς, που θέλουν να κάνουν διάλογο μαζί μας. Έχουμε ανοίξει διάλογο με τη μαθητική νεολαία, όχι βέβαια για να αλλάξουμε την πορεία της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, που είναι αδιαπραγμάτευτη, αλλά για να κατανοήσουμε τα προβλήματα, που τυχόν υπάρχουν από την εφαρμογή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, για να δούμε με ποια μέτρα θα εφαρμόσουμε ακόμα πιο αποτελεσματικά το πρόγραμμά μας της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και να προσπαθήσουμε, με κάθε τρόπο, να διαλύσουμε τη φοβία που έχει δημιουργηθεί στις ψυχές του μαθητικού κόσμου. Και νομίζω ότι η πρόοδος που έχουμε κάνει αυτές τις μέρες, θα έχει τα αποτελέσματά της σύντομα, τα σχολεία θα λειτουργήσουν κανονικά και η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση θα προχωρήσει με παιδιά, που δεν θα είναι πια φοβισμένα, αλλά με παιδιά που καταλαβαίνουν ότι είναι μια μεταρρύθμιση για τα παιδιά, για να τα εξοπλίσει να αντιμετω-

τωπίσουν την πραγματικότητα της ζωής.

Ο διάλογος αυτός δεν έγινε χωρίς να έχει και κάποια αποτελέσματα. Εμείς πράγματι αποκομίσαμε πολλά και χρήσιμα στοιχεία και από τη σχολική μονάδα και από το Σύλλογο Διδασκόντων και από τους ίδιους τους μαθητές.

Θα δώσουμε ιδιαίτερη σημασία σε κάθε κίνηση και σε κάθε μέτρο που θα αμβλύνει αυτήν τη φοβία των μαθητών, που θα προσέλθουν στο σχολείο με αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση.

Ένα παράδειγμα μόνο σας δίνω. Τις επόμενες ημέρες θα κυκλοφορήσουμε στα σχολεία υποδείγματα διαγωνισμών που θα δινόντουσαν στα παιδιά τον Ιούνιο αν η ύλη ήταν μόνο η ύλη που έχουν καλύψει μέχρι τον Ιανουάριο. Τα υποδείγματα αυτά θα καταδείξουν στα παιδιά ότι τους έλεγαν ψέματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Θα δουν τα παιδιά ότι αυτοί που παρακολούθησαν την τάξη προσεκτικά, αυτοί που αφομοίωσαν το μάθημα μέσα στην τάξη και μπορούν να ασκήσουν μία κριτική ανάλυση στις ερωτήσεις, θα μπορούν να απαντήσουν χωρίς καμία δυσκολία, γιατί τα ερωτήματα δεν βγαίνουν από κάποιες προσωπικότητες έξω από τη ζωή του σχολείου. Τα ερωτήματα βγαίνουν από τους μαχόμενους εκπαιδευτικούς που διδάσκουν μέσα στο σχολείο και είναι με βάση την εμπειρία της διδασκαλίας μέσα στην τάξη. Και όλα αυτά περί δύσκολων ερωτημάτων γενικών εξετάσεων, εξοντωτικών εξετάσεων, είναι ένας μύθος που καταρρίπτεται και καταρρίπτεται στην πράξη.

Εμείς θα δουλέψουμε μαζί με τους μαθητές και τις μαθήτριες, μαζί με τα παιδιά για να εφαρμοστεί ένα πρόγραμμα με αυτοπεποίθηση από τα ίδια τα παιδιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Μισό λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και σε αυτήν την πορεία καλώ και τους εκπαιδευτικούς, που ξέρω ότι οι γονείς ήταν αναστατωμένοι γιατί είχαν την εντύπωση ότι τα παιδιά μπαίνουν μέσα σε ένα σκληρό εξεταστικό σύστημα. Αυτό που θέλω να πω στους γονείς είναι ότι οι καταλήψεις των σχολείων πρέπει να τελειώσουν γιατί, σε τελευταία ανάλυση, οι καταλήψεις τιμωρούν τα ίδια τα παιδιά τους που χάνουν πολύτιμο χρόνο και είναι έξω από τα μαθήματά τους. Το σχολείο είναι ένα σχολείο που θα φροντίσει τα παιδιά τους, είναι ένα σχολείο που θα αναβαθμίσει την παιδεία, που την έχουν ανάγκη τα παιδιά. Και εάν τα παιδιά έχουν μαθησιακά κενά, υπάρχει πάντοτε η ενισχυτική διδασκαλία που γίνεται μέσα στο σχολείο, με έξοδα του κράτους, για να βοηθήσει τα παιδιά να καλύψουν τα κενά που έχουν.

Τέλος, θέλω να απευθύνω και μερικά λόγια στους γονείς. Γνωρίζω ότι οι γονείς ήταν αναστατωμένοι γιατί είχαν την εντύπωση ότι τα παιδιά μπαίνουν μέσα σε ένα σκληρό εξεταστικό σύστημα. Αυτό που θέλω να πω στους γονείς είναι ότι οι καταλήψεις των σχολείων πρέπει να τελειώσουν γιατί, σε τελευταία ανάλυση, οι καταλήψεις τιμωρούν τα ίδια τα παιδιά τους που χάνουν πολύτιμο χρόνο και είναι έξω από τα μαθήματά τους. Το σχολείο είναι ένα σχολείο που θα φροντίσει τα παιδιά τους, είναι ένα σχολείο που θα αναβαθμίσει την παιδεία, που την έχουν ανάγκη τα παιδιά. Και εάν τα παιδιά έχουν μαθησιακά κενά, υπάρχει πάντοτε η ενισχυτική διδασκαλία που γίνεται μέσα στο σχολείο, με έξοδα του κράτους, για να βοηθήσει τα παιδιά να καλύψουν τα κενά που έχουν.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι ετερόκλητες δυνάμεις που έχουν συσπειρωθεί τον τελευταίο καιρό να ανατρέψουν την πορεία της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, έκαναν ένα ανεπίτρεπτο ολίσθημα. Χρησιμοποίησαν τα παιδιά για τους δικούς τους αλλότριους σκοπούς. Τα παιδιά καταλαβαίνουν τώρα περί τίνος πρόκειται και νομίζω ότι αυτά τα ίδια θα αποκαταστήσουν την ομαλότητα στα σχολεία για να προχωρήσουμε σε μια παιδεία υψηλού επιπέδου που σε τελευταία ανάλυση είναι για τα ίδια τα παιδιά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος που μίλησε ο Υπουργός πέραν του εικοσαλέπτου είναι χρόνος τον οποίο δικαιούται εκ του Κανονισμού. Προς αποφυγή παρερμηνείας.

Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, ο κ. Κολοζώφ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριοι συνάδελφοι, μη φεύγετε έτσι μαζικά γιατί θα σας μαλώσει ο κύριος Υπουργός. Δεν είναι σωστή αυτή η στάση όταν ανεβαίνει ένας ομιλητής στο Βήμα. Όχι, κύριοι συνάδελφοι, το άδειασμα της Αίθουσας όταν ανεβαίνουν ορισμένοι ομιλητές δεν είναι έλλειψη αγωγής. Είναι πολιτική πράξη. Είναι πολιτική πράξη και γνωρίζουμε πολύ καλά τι σημαίνει όταν ανεβαίνουν στο Βήμα εκπρόσωποι των μικρών κομμάτων και τα κόμματα του δικομματισμού σηκώνονται και φεύγουν.

Θέλουν να υπογραμμίσουν και με αυτόν τον τρόπο ότι αυτός που μετράει εδώ σ' αυτήν τη χώρα είναι μόνο ο δικομματισμός. Και αυτός είναι και ο λόγος που όταν βρίσκονται και συζητάνε μεταξύ τους κάνουν ό,τι μπορούν για να αποκλείσουν τους υπόλοιπους από τη συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι, μόλις ακούσαμε τον Υπουργό Παιδείας.

Κύριε Υπουργέ, δεν είχα υπόψη μου να αναφερθώ στο θέμα, αλλά όλη η εκπαιδευτική οικογένεια βρίσκεται σε αναστάτωση, γονείς, καθηγητές, μαθητές, φοιτητές. Και σεις τους αντιμετωπίζετε με αυτήν τη στάση που μόλις τώρα είδαμε. "Είμαι ανοικτός σε διάλογο, αλλά να ξέρετε ο νόμος 2525 θα υλοποιηθεί".

Μα πιστεύετε ότι θα σας ακούσουν; Πιστεύετε ότι θα συμφωνήσουν μαζί σας; Αυτή η κινητοποίηση που γίνεται με αυτά τα παιδιά και τους καθηγητές, δεν είναι απλώς μια διαφωνία σε κάποιο νόμο για τον οποίο έχουν άγνοια, γιατί δεν μπόρεσαν να τον διαβάσουν, δεν τον ξέρουν. Οφείλεται στην αντίδραση σε αυτά που γνώρισαν στην αρχή αυτού του ακαδημαϊκού έτους. Και το ξέρετε όλοι όσοι έχετε παιδιά σ' αυτήν την ηλικία, ποιες δυσκολίες έχουν οι οικογένειες. Αυτός είναι ο σπινθήρας που έσπρωξε ιδιαίτερα τα παιδιά στους δρόμους και πρέπει να το λάβετε υπόψη σας αυτό το πράγμα.

Κύριοι συνάδελφοι, για τέταρτη μέρα συνεχίζεται η συζήτηση για τον προϋπολογισμό. Μπορεί να εναλλάσσονται οι ομιλητές, μα το σκληρό παραμένει το ίδιο. Αυτό που βλέπαμε σε ανάλογες συζητήσεις τα περασμένα χρόνια, το βλέπουμε και φέτος. Η Κυβέρνηση και οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τη μια συμφωνούν απολύτως με τη Νέα Δημοκρατία ότι "εθνικός στόχος" είναι η ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ και από την άλλη διαφωνούν ως προς την ένταση και τη σκληρότητα των νεοφιλελεύθερων και αντιλαϊκών μέτρων. Διαφωνούν ως προς τους ρυθμούς εφαρμογής αυτών των μέτρων, ταυτόχρονα όμως δίνουν και οι μεν και οι δε εξετάσεις στο ντόπιο και το ξένο κεφάλαιο, στο διευθυντήριο των Βρυξελλών σε όλους τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς για το ποιο κόμμα αξίζει περισσότερη στήριξη για να φέρει σε πέρας πιο αποτελεσματικά, πιο γρήγορα με τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση το αντιλαϊκό αντικοινωνικό έργο. Και απ' ό,τι φαίνεται μέχρι σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διαθέτει μεγαλύτερη υποστήριξη, όπως γίνεται σήμερα με όλη τη σοσιαλδημοκρατία στην Ευρώπη. Αυτή διαθέτει μεγαλύτερη επιρροή στην ηγεσία των συνδικαλιστικών οργανώσεων και έτσι πετυχαίνει το κεφάλαιο να περνάνε τα πιο αντιδραστικά μέτρα, με τις λιγότερες δυνατές αντιδράσεις.

Με δραματικούς τόνους η Κυβέρνηση απευθύνεται στο λαό και του ζητάει να κάνει νέες θυσίες αυτόν το χρόνο για να επιτευχθεί ο εθνικός στόχος της ένταξης, φροντίζοντας συγχρόνως να τον βάζει με δραματικό τρόπο μπροστά σε ένα πλαστό δίλημμα: 'Η μπαίνουμε στην ΟΝΕ ή καταστρεφόμαστε. Η τελευταία ευκαιρία, άλλος δρόμος δεν υπάρχει, βρισκόμαστε σε υποχρεωτική πορεία. Ο δρόμος της ένταξης είναι μονόδρομος. Αυτήν τη λογική του μονόδρομου της ΟΝΕ ενισχύει δυστυχώς και ο Συνασπισμός που με το επιχείρημα ότι μπορεί δήθεν να υπάρξει ΟΝΕ με κοινωνικό πρόσωπο, αποδυναμώνει τις αντιστάσεις του λαού μας και στηρίζει στην πράξη την ΟΝΕ των υπερκερδών για τους λίγους, την ΟΝΕ της φτώχειας και της ανεργίας για τους πολλούς. Ούτε τα, "ναί μεν αλλά", του ΔΗ.Κ.ΚΙ. για το κεντρικό αυτό ζήτημα της ΟΝΕ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης βοήθανε. Βρισκόμαστε σε ένα σημείο όπου όλοι όσοι αντιπαλεύουν τα μονοπώλια, τον ιμπεριαλισμό, όσοι παλεύουν για τη δημοκρατία οφείλουν να αντιπολιτευθούν, να αντισταθούν, να παλέψουν πραγματικά από θέσεις

που να συμφέρουν στους εργαζόμενους, το λαό και τη χώρα.

Η Κυβέρνηση μιλάει για επιτυχία σε όλους τους στόχους της. Επιτυχία στη σύγκλιση, επιτυχία στην ανάπτυξη, σοβαρά βήματα που έκανε στην διασφάλιση της κοινωνικής δικαιοσύνης. Έχουν όμως έτσι τα πράγματα;

'Όταν αναφέρεται στη σύγκλιση η Κυβέρνηση, φυσικά εννοεί τους περιβόητους δείκτες του Μάαστριχτ, τους ονομαστικούς δείκτες της σύγκλισης.

'Όμως, με την προπαγάνδα της, με την εκλαίκευση της έννοιας σύγκλισης που κάνει, προσπαθεί να πείσει το λαό μας πως πλησιάζουμε με τη σύγκλιση το επίπεδο ζωής και εισοδήματος των πλούσιων ευρωπαϊκών χωρών.

Η αλήθεια όμως είναι, πως όταν αναφερόμαστε στους δείκτες της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, της ΟΝΕ, αναφερόμαστε στους ονομαστικούς δείκτες που δεν έχουν άμεση σχέση με το επίπεδο ζωής του λαού μας. Πραγματικά, σε ορισμένους από αυτούς τους δείκτες η Κυβέρνηση έχει κάνει βήματα. Πλησιάζει αυτούς τους δείκτες και γι'αυτό την ενθαρρύνουν και την παينةύουν οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα πρέπει να διευκρινίσουμε όταν λέμε πως πιάνουμε τους δείκτες της ΟΝΕ, πως αυτό αποτελεί μεγάλη επιτυχία, θα πρέπει να διευκρινίσουμε για ποιον είναι επιτυχία, για ποιον η κατάκτηση αυτών των δεικτών είναι θετικό γεγονός, ποιον ωφελούν.

Η κοινωνία μας, είναι μία ταξική κοινωνία όπου την εξουσία έχει στα χέρια του το μεγάλο κεφάλαιο, ξένο και ντόπιο, ό,τι είναι καλό για την πλουτοκρατία συνήθως έρχεται σε πλήρη διάσταση με τα συμφέροντα των μισθωτών, των μικρών και μεσαίων αγροτών και επιχειρηματιών.

Για να πιαστούν αυτοί οι δείκτες του Μάαστριχτ ο ελληνικός λαός μπήκε στο τούνελ της συνεχούς λιτότητας και της συνεχούς μείωσης του εισοδήματός του. Όλα τα στρώματα του λαού μας δέχθηκαν επίθεση στο βιοτικό τους επίπεδο, στα κατακτημένα με πολλούς και συχνά αιματηρούς αγώνες δικαιώματα, οι εργάτες, οι υπάλληλοι, οι μικρομεσαίοι, οι αγρότες, οι γυναίκες, η νεολαία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Η μείωση του πληθωρισμού και του ελλείμματος πέρα από τις αλχημείες που γίνονται, επιτεύχθηκαν μέσα από σκληρή, σκληρότατη λιτότητα. Και φέτος, το εισόδημα των εργαζομένων θα μειωθεί, όπως γίνεται συστηματικά τα τελευταία χρόνια μέσα από την εισοδηματική πολιτική, εφαρμόζοντας τη συνταγή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, αυξήσεις κάτω από τον πληθωρισμό. Θα μειωθεί και μέσα από τη νέα φορολογική επιδρομή των πεντακοσίων δισεκατομμυρίων περισσότερων φόρων, κύρια για τα λαϊκά στρώματα και μέσα από περικοπές σε όλες τις κοινωνικές δαπάνες. Οι δαπάνες για την υγεία και την πρόνοια συνολικά μειώθηκαν με αυτόν τον Προϋπολογισμό κατά 3,4%.

Μπορούμε να χαιρόμαστε και να καμαρώνουμε επειδή ευημερούν οι αριθμοί, όταν χειροτερεύει η θέση της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού μας; Η αλήθεια είναι ότι σε όλους τους κοινωνικούς και αναπτυξιακούς δείκτες η Ελλάδα είναι ήδη η τελευταία χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όλο και περισσότερο απομακρύνεται από τις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες.

'Όταν το μεροκάματο του Έλληνα εργαζόμενου είναι το φθηνότερο στην Ευρώπη, όταν οι συντάξεις και τα επιδόματα ανεργίας βρίσκονται "παρασάγγα" πίσω σε σχέση με άλλες χώρες, όταν η πραγματική και όχι η πλαστογραφημένη ανεργία και η υποαπασχόληση τραβάνε την ανηφόρα και όταν η παιδεία, η υγεία, ο πολιτισμός, το περιβάλλον υποβαθμίζονται, για ποια σύγκλιση, κύριοι της Κυβέρνησης, μπορούμε να μιλάμε;

Πώς συμβιβάζεται το επιχειρήμα σας ότι συγκλίνουμε με τις πλούσιες χώρες, όταν αυτά που εισάγουμε σαν χώρα πολλαπλασιάζονται, ενώ αυτά που εξαγονται μειώνονται;

Εδώ θα ήθελα να κάνω και μία παρένθεση. Κάποτε, ο Ανδρέας Παπανδρέου μετά από μια Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής

Ένωσης μίλησε για "διευθυντήριο" και παραδέχθηκε πως το συνολικό δούναι και λαβείν Ελλάδας και Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σε βάρος της Ελλάδας. Το ίδιο παραδέχθηκε προχθές και ο κ. Σημίτης πριν λίγες μέρες στη Σύνοδο της Βιέννης. Επιβεβαίωσε αυτό που πάντα υποστήριζε το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, πως, δηλαδή, αυτά που μας δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην Ελλάδα, οι πολυεθνικές της Ευρώπης τα παίρνουν πολλαπλάσια από τον ελληνικό λαό με τις μαζικές εισαγωγές των προϊόντων τους που στραγγάλισαν την εσωτερική παραγωγή, καθώς και από τα μεγάλα έργα που αναλαμβάνουν να εκτελέσουν αυτοί και από το ξεπούλημα των δημόσιων επιχειρήσεων.

Εμείς γνωρίζουμε ότι η ΟΝΕ στοχεύει στη μεγαλύτερη εκμετάλλευση των εργαζομένων. Γνωρίζουμε ότι οι οικονομικές νομοτέλειες του συστήματος οδηγούν σε όλο και μεγαλύτερη απόκλιση και όχι σε σύγκλιση, ανάμεσα στις πλούσιες χώρες και στις φτωχές, αλλά και στο εσωτερικό κάθε χώρας, όπως στην Ελλάδα οδηγεί σε μεγάλη πόλωση μεταξύ πλούσιων και φτωχών.

Οι φτωχοί, όχι μόνο γίνονται φτωχότεροι, αλλά διευρύνεται ο αριθμός τους, ενώ οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και ο πλούτος συγκεντρώνεται όλο και σε λιγότερα χέρια.

Άρχισαν όμως αυτό να το βλέπουν, να το καταλαβαίνουν όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι. Γι'αυτό η αντίθεση στην Οικονομική Νομισματική Ένωση και η αμφισβήτηση σ'αυτήν, όλο και διογκώνεται, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες, τόσο τις δικές σας, όσο και όλων που ορκίζονται στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα.

'Αδίκη η προσπάθεια να "λουστράρουν" το όραμα της ΟΝΕ που έχει πια θαμπώσει, και η προσπάθεια να στείρουν αυταπάτες ότι δήθεν η ΟΝΕ του κεφαλαίου μπορεί τάχα να γίνει η ΟΝΕ των εργαζομένων, ΟΝΕ της εργασίας και όχι της ανεργίας που είναι σήμερα, ΟΝΕ της δημοκρατίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Και επειδή δεν κρύβεται το λέμε κομψά "έλλειμμα δημοκρατίας".

Η Κυβέρνηση κομπορρημονεί και για τη δήθεν ανάπτυξη της χώρας. Σαν βασικό της επιχειρήμα χρησιμοποιεί την αύξηση του ΑΕΠ και το 3,5%. Δεν μας λέει όμως ποιοι επωφελούνται απ'αυτήν την αύξηση. Πώς μοιράζεται ο πλούτος που δημιουργήθηκε από τον ελληνικό λαό αυτό το διάστημα. Ποιοι επωφελούνται απ'αυτήν την αύξηση του πλούτου στην Ελλάδα.

Οι βιομήχανοι, οι τράπεζες και οι έμποροι, είχαν σύμφωνα με την ICAP αύξηση των κερδών τους κατά 40,9% ενώ την αντίστοιχη περίοδο τα νοικοκυριά, δηλαδή οι οικογένειες, κατά το 1/3 μπήκαν μέσα. Δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν στα έξοδά τους, ενώ μια στις τρεις μόλις και μετά βίας έβγαλε το χρόνο.

Κάθε χρόνος που περνάει, ο αριθμός των Ελλήνων που ζουν κάτω από το επίπεδο φτώχειας μεγαλώνει. Σήμερα βρίσκεται στο 25% περίπου του συνολικού πληθυσμού της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ξέρουμε πολύ καλά ότι η ΟΝΕ, είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα του κεφαλαίου της Ευρώπης που προσπαθεί να γίνει πιο ανταγωνιστικό σε σχέση με τους πλουτοκράτες των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας. Σ'αυτών τον αδυσώπητο ανταγωνισμό που οδηγεί ακόμη και σε υποκίνηση τοπικών συγκρούσεων και πολέμων, μπορεί κανείς να πιστέψει βάσιμα ότι οι επιχειρηματίες θα δώσουν μέρος των κερδών τους ή θα θυσιάσουν την ανταγωνιστικότητα χάριν μιας πιο κοινωνικής πολιτικής; Είμαστε σίγουροι πως όχι.

Επικαλείται συστηματικά τόσο η Κυβέρνηση όσο και όλοι οι υποστηρικτές της ΟΝΕ ότι η πτώση των επιτοκίων θα οδηγήσει σε επενδύσεις και ανάπτυξη. Αλλά και αυτό το επιχειρήμα είναι παραπλανητικό με στόχο να ενισχύσει προσδοκίες και ελπίδες.

Γιατί άραγε μια σειρά χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με χαμηλά μέχρι σήμερα επιτόκια, δεν έλυσαν το θέμα της ανάπτυξης αλλά αντίθετα οι επενδύσεις τους καρκινοβατούν και η ανεργία ανεβαίνει στα ύψη; Και από πού και ως πού η πτώση των ονομαστικών επιτοκίων θα οδηγήσει τους κεφαλαιούχους σε επενδύσεις όταν τα πραγματικά επιτόκια, δηλαδή με την αφαίρεση του πληθωρισμού, θα παραμένουν υψηλά;

Γιατί οι μεγαλοεπιχειρηματίες να επενδύσουν σε παραγωγικούς τομείς εδώ στη χώρα μας τη στιγμή που θα μπορούν να δανείζονται στο δημόσιο με υψηλά πραγματικά επιτόκια ή θα μπορούν να τζογάρουν και να κερδίζουν περισσότερα χρήματα στο Χρηματιστήριο;

Γιατί δεν θα προτιμούσαν να επενδύσουν σε γειτονικές χώρες με φθηνότερο μεροκάματο, αντί να επενδύσουν στην Ελλάδα, όπως συμβαίνει και σήμερα;

Τρίτη βασική επιτυχία της Κυβέρνησης είναι, όπως η ίδια υποστηρίζει, η κοινωνική πολιτική. Αυτό δεν είναι απλώς ψέμα, αλλά μια μεγάλη πρόκληση, κύριοι συνάδελφοι.

Όταν οι περισσότεροι άνεργοι δεν έχουν ούτε επίδομα και όσοι έχουν προσωρινό επίδομα, αυτό ισοδυναμεί με ελεημοσύνη, όταν οι συνταξιούχοι βρίσκονται συνεχώς στο δρόμο με τις συντάξεις πείνας που τους δίνετε, όταν οι μισθωτοί έφτασαν τα τελευταία χρόνια πάνω από το 20%, 25% της αγοραστικής τους δύναμης, όταν οι αγρότες ξεκληρίζονται και οι μικρομεσαίοι της πόλης πτωχεύουν, πραγματικά τα όσα λέτε για κοινωνική δικαιοσύνη, αποτελούν πρόκληση και ντροπή.

Υποστηρίζετε μάλιστα ότι στα επόμενα χρόνια με τη μείωση των επιτοκίων και συνεπώς με τη μείωση του δημοσίου χρέους, θα περισσέψουν χρήματα. Επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές μας λέτε για την ενίσχυση των κοινωνικών παροχών. Δεν θα γίνει αυτό, γιατί οι Ευρωπαίοι θα επιμείνουν στη συνέχιση της αυστηρής δημοσιονομικής πολιτικής, εκτός και αν συγκυριακά θα χρησιμοποιήσετε αυτά τα χρήματα για να δημιουργηθεί περιστασιακά μια χαλάρωση της λιτότητας λόγω προεκλογικών αναγκών.

Πρωθείτε το ξεπούλημα του δημόσιου τομέα και σήμερα πια έχετε αφήσει στην άκρη κάθε πρόσχημα. Όσα χρήματα μαζέψετε από αυτό το ξεπούλημα, αντί να τα χρησιμοποιήσετε όπως υποσχόσασταν κάποτε στην ανάπτυξη αυτών των επιχειρήσεων τα χρησιμοποιείτε για να καλύψετε τη μαύρη τρύπα του ελλείμματος, παραδεχόμενοι πως αυτό το ξεπούλημα έχει να κάνει με μια ταμειακού χαρακτήρα επιχείρηση.

Και καμαρώνετε μάλιστα ότι είσθε πρώτοι στην Ευρώπη σ' αυτόν τον τομέα. Καμαρώνετε ότι θα εισπράξετε και το 1999 επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) από το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας στα μεγάλα συμφέροντα. Έχετε γίνει κυριολεκτικά πλασίε αυτών των συμφερόντων.

Όμως οι ιδιωτικοποιήσεις εξυπηρετούν έναν ακόμη σκοπό, κύριοι συνάδελφοι. Την αφαίρεση όλων των κατακτήσεων του λαϊκού μας κινήματος τα τελευταία ογδόντα χρόνια. Προχωρείτε με γρήγορους ρυθμούς στον αφοπλισμό των εργαζομένων από κατακτήσεις που τους εγγυώταν ένα κάποιο μίνιμουμ από την ασυδοσία των εργοδοτών.

Η Νέα Δημοκρατία σας καλεί να πάτε πιο γρήγορα, πιο θαρραλέα όπως λέει. Νομίζω πως σας αδικούν. Πιστεύω πως αν στη θέση σας βρισκόταν η Νέα Δημοκρατία δεν θα μπορούσε να περάσει με τόσο γρήγορους ρυθμούς αυτό το ξεπούλημα και δεν θα μπορούσε να αφοπλίσει το συνδικαλιστικό κίνημα με τους ρυθμούς και το βάθος που το κάνετε εσείς.

Είναι φανερό πως το κεφάλαιο διάλεξε εσάς να κάνετε τη βρώμικη δουλειά και να είσθε σίγουροι πως μόλις θα την ολοκληρώσετε, θα σας πετάξει.

Αυτό που ειπώθηκε εδώ από τους εκπροσώπους της Νέας Δημοκρατίας ότι δηλαδή εσείς θα μας βάλετε στην ΟΝΕ, αλλά αυτοί οι Νεοδημοκράτες θα διαχειρισθούν τα πράγματα από εκεί και πέρα, είναι πολύ χαρακτηριστικό.

Ο κ. Παπαντωνίου καυχήθηκε ότι έχει πάρει εύσημα από το διευθυντήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μας αράδιασε τα μέτρα εκσυγχρονισμού που ήδη πήρε. Μέσα σ' αυτά τα μέτρα περίοπτη θέση είχαν οι νόμοι που αλλάζουν τις εργασιακές σχέσεις δηλαδή την είσοδο των ευέλικτων μορφών εργασίας με τις αοριστολογίες βεβαίως του Υπουργού Εργασίας και την αποδυνάμωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Έτσι είναι πια "καθαρές" όλες οι ΔΕΚΟ που πρόκειται να πάνε στους ιδιώτες, χωρίς όλες εκείνες τις "αγκυλώσεις", όπως

ονομάζουν οι πολυεθνικές τις εργατικές κατακτήσεις.

Ολυμπιακή Αεροπορία, ΟΣΕ, Αστικές Συγκοινωνίες, ΕΛΤΑ κλπ., σε όλες εισάγονται οι ατομικές συμβάσεις και εισάγονται οι ευέλικτες μορφές εργασίας, καταργώντας έτσι οκτάωρα, επτάωρα. Η Κυβέρνηση παροτρύνει το λαό να κάνει αυτόν το χρόνο που είναι χρόνος ένταξης στην ΟΝΕ, θυσίες για να πετύχει αυτό το στόχο. Του κρύβει όμως ποια θα είναι η πραγματικότητα που θα συναντήσουν οι εργαζόμενοι, όταν καταφέρουμε να ενταχθούμε στην Οικονομική Νομισματική Ένωση. Θα ισχύει και για την Ελλάδα, όπως για όλες τις χώρες, το σύμφωνο σταθερότητας που σημαίνει διατήρηση και βελτίωση γνωστών δεικτών σταθεροποίησης, δηλαδή ξανά-μανά σφίξιμο του ζωνναριού για τον ελληνικό λαό, ξανά λιτότητα και θυσίες για να μπορέσουμε να παραμείνουμε στην ΟΝΕ.

Για ποια κοινωνική δικαιοσύνη μπορείτε να μιλάτε κύριοι της Κυβέρνησης, όταν βασικός σας στόχος είναι να στηρίζετε με όλους τους τρόπους το μεγάλο κεφάλαιο, να ικανοποιείτε τα αιτήματά του, να προωθείτε τα συμφέροντά του και μέσα στη χώρα και έξω στα Βαλκάνια και ακόμα παραπέρα, αγνοώντας τις ανάγκες των εργατών, των υπαλλήλων, των μικρομεσαίων της πόλης και του χωριού;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι τελευταίοι βομβαρδισμοί στο Ιράκ πέρα από το γκαγκστερικό τρόπο που ενεργούν οι ΗΠΑ σε διεθνές επίπεδο, ανέδειξαν ανάγλυφα την πλήρη υποταγή της Κυβέρνησης στους Αμερικάνους ιμπεριαλιστές. Με δηλώσεις της Κυβέρνησης, κάλυψε πλήρως μία ενέργεια που κατάφωρα παραβιάζει το διεθνές δίκαιο. Διεθνές δίκαιο που σύμφωνα με όλες τις διπλωματικές της κινήσεις, αποτελεί βασικό επιχείρημα της Ελλάδας για την υπεράσπιση των ελληνικών θέσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την προάσπιση της διεθνούς μας θέσης για παραβίαση του διεθνούς δικαίου από την Τουρκία στο Αιγαίο και την Κύπρο.

Δεν ξέρω ποια αξιοπιστία θα έχει η ελληνική διπλωματία, όταν ισχυρίζεται ότι οι Τούρκοι παραβιάζουν το διεθνές δίκαιο στην Κύπρο και επομένως πρέπει να ασκηθούν επάνω της πιέσεις, ώστε να γίνουν πιο διαλλακτικοί, όταν εμείς χειροκροτούμε ανάλογες παραβιάσεις που γίνονται σε βάρος άλλων χωρών όπως έγινε στο Ιράκ χθες, προηγούμενος στο Αφγανιστάν και στο Σουδάν.

Αυτή η στάση της Κυβέρνησης βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με τους μελλοντικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ, σχετικά με τη δυνατότητα του NATO να μπορεί να επεμβαίνει στρατιωτικά όπου θεωρήσει αναγκαίο, σε οποιοδήποτε σημείο του κόσμου και χωρίς απόφαση του ΟΗΕ. Βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με τη συμμετοχή σε κάθε επιθετική ενέργεια του NATO και των ΗΠΑ είτε είναι επιχειρήσεις στη Βοσνία είτε είναι συμμετοχή σε ασκήσεις απειλητικού χαρακτήρα για το Κοσσυφοπέδιο είτε συμμετέχουν σε τμήματα στρατιωτικά που βρίσκονται σε ετοιμότητα για επέμβαση στο Κοσσυφοπέδιο.

Ο εξοπλισμός μας γίνεται με βάση τους σχεδιασμούς του NATO και τα συμφέροντα των ΗΠΑ. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η επιλογή των Πάτριот σε σχέση με τους S 300, παρά το γεγονός ότι οι δεύτεροι, εκτός του ότι είναι φθηνότεροι, ανταποκρίνονται καλύτερα στις αμυντικές ανάγκες της χώρας. Με το μπαμπούλα του τούρκικου κινδύνου ξοδεύονται υπέρογκα ποσά, όχι για τη θωράκιση της αμυντικής ικανότητας της χώρας μας, αλλά για την ενίσχυση της επιθετικής πολιτικής του NATO και της ΔΕΕ.

Καταλαβαίνετε πολύ καλά, κύριοι συνάδελφοι, ότι μετά απ' όσα είπα δεν μπορούμε να ψηφίσουμε ούτε ένα κεφάλαιο αυτού του Προϋπολογισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Τσερπικίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΠΙΚΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η πρώτη φορά που συζητείται Προϋπολογισμός του κράτους χωρίς να υπάρχει καμία κοινωνική αντίδραση. Τούτο σημαίνει ότι όλες οι κοινωνικές δυνάμεις, όλος ο λαός αποδέχονται την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, όπως αυτή αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμό, που είναι ιστορικός, όχι γιατί είναι ο τελευταίος της χιλιετίας, αλλά γιατί θα αποτελέσει το εισιτήριο της χώρας μας στην Οικονομική και

Νομισματική Ένωση.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι προϋπολογισμός ένταξης στην ΟΝΕ. Επισημαίνει τη σειρά των προηγούμενων προϋπολογισμών σύγκλισης. Αποτελεί το τελικό βήμα για την έγκαιρη συμμετοχή μας στο κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα, ενώ παράλληλα προάγει την εθνική μας στρατηγική για οικονομική ανάπτυξη, απασχόληση και κοινωνική συνοχή. Βασίζεται στη στήριξη του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων, ενώ αυξάνει σημαντικά και ενισχύει τους χαμηλοσυνταξιούχους και τους οικονομικά ασθενέστερους.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι το επιστέγασμα μιας μακράς πορείας, που ξεκίνησε το 1994, με στόχο την ανόρθωση της εθνικής μας οικονομίας και την εδραίωση συνθηκών σταθερότητας, που επιτρέπουν την ικανοποίηση των απαιτήσεων του ελληνικού λαού για ευημερία και κοινωνική δικαιοσύνη. Τα αποτελέσματα αυτής της μεγάλης προσπάθειας, που οφείλονται αποκλειστικά στην ενεργό στήριξη της ελληνικής κοινωνίας και ιδιαίτερα των εργαζομένων, είναι ορατά. Τελικός στόχος του συνόλου των προσπαθειών της Κυβέρνησης είναι η δημιουργία μιας ισχυρής και ανταγωνιστικής οικονομίας, ικανής να προσφέρει ευημερία και ασφάλεια στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θετική πορεία των εσόδων του προϋπολογισμού του έτους 1998 δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τη σύνταξη του Προϋπολογισμού του 1999, χωρίς να χρειάζεται επιβολή νέων φόρων ή αύξηση των υπαρχόντων. Αντίθετα, προβλέπεται σημαντική μείωση των έμμεσων φόρων και ειδικότερα εκείνων που επιβαρύνουν το σύνολο των ελληνικών νοικοκυριών, όπως είναι η μείωση στο φόρο της βενζίνης, στο φόρο του πετρελαίου θέρμανσης και στο Φ.Π.Α. των τιμολογίων της Δ.Ε.Η.

Αλήθεια, τότε είχαμε μείωση των τιμών στη χώρα μας; Ποτέ! Στα έσοδα του Προϋπολογισμού του 1999 προβλέπεται αύξηση κατά 6,1%. Η αύξηση αυτή θα προέλθει κυρίως από τη φυσιολογική αύξηση των εσόδων, ως αποτέλεσμα της αύξησης του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος και από την εντατικοποίηση των ελέγχων για την πάταξη της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου. Όταν το 1993 και το 1996 ζητήσαμε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, αναφερθήκαμε με ειλικρίνεια στα προβλήματά του και στην πολιτική που θα ακολουθήσαμε και δεν κάναμε τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από εκείνα που υποσχέθήκαμε εκείνη την περίοδο. Δηλαδή, να προχωρήσουμε με θάρρος, αποφασιστικότητα και υπευθυνότητα στις μεταρρυθμίσεις που είναι απαραίτητο να γίνουν για τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας.

Ανεξάρτητα με το τι λέει η Αντιπολίτευση, σ' αυτήν την προσπάθειά μας έχουμε αρωγό και συμπαραστάτη τον ελληνικό λαό, ο οποίος γνωρίζει ότι προσπαθούμε να δημιουργήσουμε εκείνες τις προϋποθέσεις, που θα βελτιώσουν τις συνθήκες ζωής του.

Διανύουμε περίοδο κρίσιμη για την οικονομία της χώρας μας. Το 1999 θα είναι η τελευταία χρονιά μιας προσπάθειας που ξεκίνησε το τέλος του 1993 για την εισοδό μας στην ΟΝΕ. Από αυτήν την ένταξη θα εξαρτηθεί ποια θα είναι η πορεία της χώρας μας, αν θα πάμε μπροστά ή όχι. Αυτή είναι η τελευταία μας ευκαιρία.

Η πραγματοποίηση των στόχων απαιτεί βεβαίως και θυσίες. Θυσίες έχουν γίνει και μπορούμε να πούμε ότι έχουν πιάσει τόπο, έχουμε αποτελέσματα. Όμως, για να τα πετύχουμε αυτά, χρειάστηκε να συγκρουστούμε με συντεχνιακές αντιλήψεις και με κατεστημένα συμφέροντα. Όμως, δεν υπολογίζουμε το πολιτικό κόστος, διότι πιστεύουμε ότι τελικά θα δικαιωθούμε.

Η Νέα Δημοκρατία μας κατηγορεί ότι ο δρόμος που ακολουθούμε για την πορεία προς την ΟΝΕ, δεν είναι ο αποτελεσματικότερος. Βέβαια, έχει απωλέσει τη μνήμη της. Ξέχασε ή τουλάχιστον προσποιείται ότι ξέχασε ποια ήταν η κατάσταση της οικονομίας το 1993, όταν παρέδωσε την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης από 13,8% του ΑΕΠ έπεσε στο 2,2% φέτος. Το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ μειώθηκε σημαντικά τα τελευταία χρόνια. Ο πληθωρισμός από 12,3% το 1993, έπεσε στο 4%. Γνωρίζουμε όλοι τι σημαίνει αυτή η μείωση. Ο πληθωρισμός υπονομεύει τα εισοδήματα των εργαζομένων. Τέλος τα επιτόκια δανεισμού των επιχειρήσεων από 28% έως 30% το

1993, σήμερα έχουν πέσει στο ήμισυ.

Κάνοντας, λοιπόν, μία αντιπαράθεση των στοιχείων, εύκολα μπορεί κανείς να βγάλει συμπεράσματα για την κατάσταση της οικονομίας το 1993 και για την κατάσταση της οικονομίας σήμερα. Βέβαια αυτό μόνο οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης δεν το αναγνωρίζουν. Οι διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί, όλη η Ευρώπη, όλος ο κόσμος το αναγνωρίζουν.

Γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι όλα αυτά τα πετύχαμε, διασφαλίζοντας το εισόδημα των εργαζομένων, καλύπτοντας τον πληθωρισμό, δίνοντας μάλιστα και πραγματικές αυξήσεις. Βεβαίως αυτά δεν συγκρίνονται με την περίοδο 1990-1993.

Η καλή πορεία της οικονομίας σημαίνει απελευθέρωση πόρων, πόρων που προσέχονται κυρίως από τη μείωση των επιτοκίων. Δηλαδή, το κράτος δανείζεται πιο φθηνό χρήμα και γι' αυτό μπορεί και αυξάνει τις κοινωνικές δαπάνες.

Θα μπορούσε να μετατρέψει τον ΟΓΑ σε ταμείο κύριας ασφάλισης και να καταβάλει το δημόσιο τα 2/3 της εισφοράς για να μπορέσει ο αγρότης να ζήσει το υπόλοιπο της ζωής του με αξιοπρέπεια, αν δεν είχαμε αυτήν τη θετική εξέλιξη στην οικονομία; Θα μπορούσε το Υπουργείο Οικονομικών να υποσχεθεί την κατάργηση των αντικειμενικών κριτηρίων το 2000 -σύστημα που αποδεχόμαστε ότι δημιούργησε προβλήματα, έστω σε λίγους- εάν δεν υπήρχε αυτή η συγκεκριμένη πορεία της οικονομίας; Ακόμη χωρίς αυτές τις θετικές εξελίξεις στην οικονομία, θα μπορούσε να βελτιωθεί η αναλογία άμεσων προς έμμεσους φόρους, πράγμα που σημαίνει καλύτερη θέση των χαμηλόμισθων στη διανομή του εισοδήματος, δηλαδή δικαιότερο φορολογικό σύστημα; Θα μπορούσε η Κυβέρνηση να ανταποκριθεί και να αυξήσει τις παροχές προς το Ε.Σ.Υ.; Θα μπορούσε να εκπονήσει τα προγράμματα για τους νέους αγρότες;

Θα μπορούσε η Κυβέρνηση να εξαγγείλει τα μέτρα για την αντιμετώπιση της ανεργίας, ώστε να ανακουφιστούν οι άνεργοι και ειδικότερα οι νέοι; Σήμερα είναι σε θέση η Κυβέρνηση να πάρει μέτρα για τρεις κατηγορίες πολιτών που είναι ευάλωτες, αδύναμες και έχουν ανάγκη στήριξης. Είναι οι άνεργοι οι χαμηλοσυνταξιούχοι και οι εργαζόμενες μητέρες.

Ασκέιται πολιτική εναντίον της ανεργίας με το πρόγραμμα των διακοσίων δισεκατομμυρίων (200.000.000.000) δραχμών της διέταξης. Αυξάνεται το ΕΚΑΣ κατά 50% που αφορά τριακόσιες χιλιάδες ηλικιωμένους.

Για τις εργαζόμενες μητέρες η Κυβέρνηση ιδρύει πάρα πολλούς βρεφονηπιακούς σταθμούς για τη διευκόλυνση της νέας εργαζόμενης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν λάθος να ισχυριστεί κάποιος ότι δεν αντιμετωπίζουμε προβλήματα ότι όλα πάνε καλά και ότι τα λύσαμε όλα. Μπορεί η χώρα σήμερα να έχει γίνει ένα απέραντο εργοτάξιο, ο λαός όμως απαιτεί να προχωρήσουν πιο γρήγορα τα μεγάλα έργα που στηρίζουν την αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας.

Ο λαός σήμερα απαιτεί να αλλάξει ο χάρτης της Δημόσιας Διοίκησης που, παρά τις νομοθετικές πρωτοβουλίες μας, χρήζει εξυγίανσης και αναδιοργάνωσης. Χρειάζεται ριζικές αλλαγές, όπως αναβάθμιση των προσφερομένων υπηρεσιών για καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, μια Δημόσια διοίκηση πιο παραγωγική και πιο αποτελεσματική, απαλλαγμένη από παραγοντισμό, διαφθορά και συναλλαγή.

Στην ομιλία του χθες ο κύριος Υπουργός Γεωργίας πολύ σωστά είπε ότι πρέπει να δώσουμε μάχη για την ανασυγκρότηση της υπαίθρου, διότι δεν μπορεί να σταθεί η χώρα μας χωρίς την ύπαιθρο. Για να κρατήσουμε, λοιπόν, τον κόσμο στην ύπαιθρο πρέπει να προστατέψουμε μονοκαλλιέργειες σε ορισμένες περιοχές, όπως είναι ο καπνός στην Πιερία και να μη γίνει μεταφορά της ποικιλίας σε άλλες περιοχές ή χώρες.

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, καλώ όλους να ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό του 1999 για να μπορέσει η πατρίδα μας να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις και προκλήσεις του 21ου αιώνα και να καταστεί η χώρα ανταγωνιστική και ισχυρή μέσα

στην Ευρώπη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Δαβάκης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Συζητούμε απόψε, κύριοι συνάδελφοι, τον Προϋπολογισμό του επομένου έτους, έναν προϋπολογισμό, που αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον καθώς η Κυβέρνηση διατείνεται ότι μέσω αυτού θα μπούμε ταχύτερα στην ΟΝΕ. Είναι όμως έτσι ή η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να πείσει ότι η ένταξη στην ΟΝΕ είναι εξασφαλισμένη προβαίνει σε λογιστικά τεχνάσματα;

Εμφανίζεται το δημοσιονομικό έλλειμμα να πέφτει στο 1,9% του ΑΕΠ ώστε η Κυβέρνηση να ισχυρίζεται ότι ικανοποιείται ουσιαστικά το σχετικό κριτήριο για την ένταξη στην ΟΝΕ. Στην πράξη όμως αν συμπεριληφθούν οι δαπάνες για την απόκτηση στοιχείων ενεργητικού τότε το έλλειμμα θα διαμορφωθεί στο 3,5% του ΑΕΠ.

Από τις εκτιμήσεις για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του έτους που διανύουμε και που περιγράφεται στον προϋπολογισμό του 1999 προκύπτει ότι οι πρωτογενείς δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού παρουσιάζουν υπέρβαση κατά ενενήντα έξι δισεκατομμύρια (96.000.000.000) δραχμές, ενώ το σύνολο των δαπανών υπερβαίνει την πρόβλεψή σας κατά εκατόν σαράντα έξι δισεκατομμύρια (146.000.000.000) δραχμές. Υπέρβαση εμφανίζεται και στις δαπάνες για τόκους και για χρεολύσια, υπολογιζόμενη στα πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές.

Αντί να συγκρατήσετε, κύριοι της Κυβέρνησης, τις δημόσιες δαπάνες, αντιθέτως τις αυξάνετε κατά 24,5% περίπου σε σχέση με το εθνικό μας εισόδημα. Εδώ εκτιμάται ότι το ποσοστό των πρωτογενών δαπανών θα διαμορφωθεί στο 24,34%. Επίσης μεγάλες αποκλίσεις προβλέπονται στις δαπάνες για τόκους, αποκρύπτοντας επιμελώς την πραγματικότητα από τον ελληνικό λαό. Είναι γνωστό ότι με μια σειρά λογιστικών πράξεων που έχουν καταδικαστεί στην οικονομική πρακτική αποκρύπτονται τόκοι ύψους ενός τρισεκατομμυρίου (1.000.000.000.000) δραχμές και από το έλλειμμα και από το δημόσιο χρέος.

Κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός αγωνιά και ασφυκτιά βλέποντας την ανάληψη συμπεριφορά της Κυβέρνησης, που προσπαθεί να πείσει ότι η ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση είναι μονόδρομος. Τελικώς θα μείνετε στην ιστορία ως η Κυβέρνηση των λογιστικών τακτοποιήσεων και παρεμβάσεων.

Διακατέχετε μονίμως από το άγχος των αριθμών, των τάσεων και της σύγκλισης, σαν να είστε λογιστές. Τη διαπίστωση αυτή δεν την κάνουμε εμείς, τη δείχνει ο ίδιος ο Προϋπολογισμός, που πριν λίγες ημέρες εσείς οι ίδιοι καταθέσατε.

Είναι ένας προϋπολογισμός στον οποίο δεν περιέχεται καμία τομή στο φορολογικό μας σύστημα, καμία μείωση στις δημόσιες δαπάνες. Διατηρούνται τα αντικειμενικά κριτήρια και έτσι εξακολουθούν να επιβαρύνονται υπερβολικά κυρίως οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι επαγγελματίες και οι χαμηλόμισθοι Έλληνες.

Επαίρεσθε για την επίτευξη μείωσης του πληθωρισμού και αποσιωπάτε τις δικές σας πρωτόγνωρες φορολογικές επιθέσεις στους χαμηλόμισθους πολίτες.

Χορηγείτε χαμηλές αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις ακόμα και κάτω του αναμενόμενου πληθωρισμού, με αποτέλεσμα οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι συνταξιούχοι να γνωρίζουν συνεχώς μείωση του εισοδήματός τους.

Το αν η σημερινή Κυβέρνηση κινείται στη σωστή κατεύθυνση φαίνεται από τις κινητοποιήσεις τόσο στο χώρο της Παιδείας όσο και στο δημόσιο τομέα. Σύντομα δε, θα δούμε ανάλογες κινητοποιήσεις και στον αγροτικό τομέα.

Με την αδιέξοδη πολιτική σας έχετε οδηγήσει την Παιδεία στο απόσπασμα, τους μαθητές και τους φοιτητές σε καταλήψεις και τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς σε απόγνωση και αγωνία για τα παιδιά τους. Πώθα υπάρξει, κύριοι Υπουργοί του ΠΑ.ΣΟ.Κ,

ανάπτυξη με συνεχείς πειραματισμούς και αμφιταλαντεύσεις στην Παιδεία, όταν η πρώτη διαρθρωτική αλλαγή που πρέπει να γίνει για την ανάπτυξη πρέπει να ξεκινήσει από την Παιδεία; Πώς να παραγνωρίσουμε τώρα τις τεράστιες σπατάλες σε πλήθος οργανισμών κοινής ωφέλειας;

Ρωτήστε τον κάθε Έλληνα πολίτη, βγείτε από τα Υπουργικά σας γραφεία και δέστε τον Έλληνα κατάματα. Είναι ευχαριστημένος από τις παρεχόμενες υπηρεσίες των κρατικών υπηρεσιών στις συγκοινωνίες, στις κρατικές τράπεζες, στα δημόσια νοσοκομεία, στα ασφαλιστικά ταμεία, στα μορφωτικά ιδρύματα, στα πανεπιστήμια; Η απάντηση θα είναι καταλυτική τόσο για σας όσο και για την πολιτική σας. Οι πολίτες δεν μπορούν πλέον να σας παρακολουθήσουν τη μία μέρα να εξαγγέλλετε αποκρατικοποιήσεις και την άλλη να προκαθορίζετε και το αναμενόμενο τίμημα εξαγοράς και μετά από λίγο να οδηγείτε με την πολιτική σας χιλιάδες μικροεπενδυτές της κεφαλαιαγοράς στην απόγνωση και στη δραματική μείωση των οικονομικών τους. Όλοι γνωρίζουμε το τεράστιο φιάσκο στην Ιονική Τράπεζα και στα ΚΑΕ.

Γιατί να σας εμπιστευθούν οι μικροεπενδυτές, οι επιχειρηματίες, αλλά και οι υγιείς δυνάμεις αυτού του τόπου; Ποια είναι τα εχέγγυα που δίνετε για να προχωρήσουν οι αποκρατικοποιήσεις;

Τα ίδια και χειρότερα όμως ισχύουν και για τον αγροτικό τομέα. Δεν μπορείτε επιτέλους να αντιληφθείτε ότι η ύπαιθρος ερημώνεται και οι αγρότες μας γνωρίζουν τη χειρότερη περίοδο από τότε που η χώρα μας μπήκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Τα προβλήματα έχουν συσσωρευτεί. Οι επιδοτήσεις απειλούνται και περικυκλώνονται και ενώ νέες χώρες με δυναμικότερη γεωργία από τη δική μας δυστυχώς χτυπούν τις πύλες της Ενωμένης Ευρώπης, η δική μας Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ, στέκει απαθής μπροστά στις εξελίξεις!

Στον αγροτικό τομέα προσπαθείτε με αριθμούς δήθεν σημαντικής αύξησης κατά 3,2% των ενισχύσεων από το δημόσιο τομέα από εθνικούς πόρους για το 1999 σε σχέση με το 1998 να πείσετε τον Έλληνα αγρότη για το ενδιαφέρον σας. Μάταια όμως! Γιατί οι Έλληνες αγρότες σας έχουν εγκαταλείψει οριστικά. Δεν περιμένει καμία θετική εξέλιξη ο Έλληνας αγρότης, για τον απλούστατο λόγο ότι έχει δοκιμάσει στο πετσί του, όπως συνηθίζετε να λέτε, την αγροτική σας πολιτική. Είναι μία πολιτική τώσων χρόνων που δεν έκανε τη γεωργία μας ανταγωνιστική, απεναντίας η εφαρμογή της είχε σαν αποτέλεσμα συνεχώς χαμένες ευκαιρίες για τον Έλληνα αγρότη.

Φτάσαμε η ελληνική γεωργία, μία κατ'εξοχήν δυναμική γεωργία παλαιότερα, να είναι μία κατ'εξοχήν επιδοτούμενη γεωργία, χωρίς καμία παραλλήλως προοπτική να αναδιαρθρώσεις. Μειώσατε το εισόδημα των Ελλήνων αγροτών και οδηγήσατε τους παραγωγούς των εθνικών μας προϊόντων, όπως τους ελαιοπαραγωγούς και τους εσπεριδοκαλλιεργητές, σε απόγνωση.

Όσες δήθεν λογιστικές τακτοποιήσεις και αν κάνετε, σε καμία περίπτωση δεν μπορείτε, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ, να συγκαλείσετε τις τεράστιες ευθύνες σας για τους νέους κανονισμούς για το ελαιόλαδο, που εσείς οι ίδιοι πριν από λίγους μήνες ψηφίσατε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ψηφίσατε την κατάργηση της παρέμβασης. Αφήσατε χωρίς δύχτι ασφαλείας το εισόδημα των ελαιοπαραγωγών της πατρίδας μας. Καταργήσατε την επιπλέον επιδότηση στους μικρούς παραγωγούς. Μειώσατε κατά 14% περίπου την επιδότηση του ελαιολάδου και εξακολουθείτε να αδιαφορείτε για την εφαρμογή της τυποποίησης του ελαιολάδου, ενός μέτρου το οποίο θα έδινε ιδιαίτερη ώθηση στο ελληνικό ελαιόλαδο στις ξένες αγορές, που δυστυχώς σήμερα βρίσκεται σε δεύτερη μοίρα από τις ανταγωνίστριες σε μας χώρες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Πηγαίνετε μία βόλτα στη Λακωνία για να δείτε πώς αισθάνονται οι εσπεριδοκαλλιεργητές και οι ελαιοπαραγωγοί του νομού μου, ενός νομού δυναμικού στην αγροτική καλλιέργεια. Βρίσκονται σε πλήρη απόγνωση και κατάθλιψη.

Δεν είστε σε θέση να εφαρμόσετε ούτε τα κίνητρα για τους νέους αγρότες ενός νόμου, που εσείς οι ίδιοι φέρατε πριν από λίγους μήνες και δυστυχώς προκαλείτε τον αγροτικό κόσμο, όταν δήθεν αυξάνετε τα κονδύλια του Προϋπολογισμού για την επιδότηση του επιτοκίου της ΑΤΕ, που αφορά τους νέους αγρότες από 8,1 δισεκατομμύρια περίπου στα 8,7 για το 1999. Δεν μπορεί η Κυβέρνησή σας να συγκαλύψει την αντιαγροτική της πολιτική με την αύξηση της απαλλαγής των αγροτών από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης για τα καύσιμα. Γιατί η διαφορά των τριών δισεκατομμυρίων (3.000.000.000) δραχμών για τα καύσιμα δεν μπορεί να αντισταθμίσει τις τεράστιες απώλειες που υφίσταται ο Έλληνας αγρότης στο εισόδημά του. Πρόκειται για κοροϊδία.

Στον τομέα των εξαγωγών τα αγροτικά προϊόντα γνώρισαν μία από τις χειρότερες χρονιές για το σύνολο των προηγούμενων ετών και επώδυνες παράλληλως μειώσεις εισοδήματος για τους παραγωγούς μας. Το περίφημο μητρώο εξαγωγέων, ένα πάγιο αίτημα των εξαγωγικών φορέων της χώρας μας παραμένει γράμμα κενό, παρά τις διαμαρτυρίες τους.

Η εξαγωγική πολιτική της πατρίδας μας, δυστυχώς είναι ανύπαρκτη. Φθάσαμε η Ελλάς, μια κατ'έξοχήν αγροτική χώρα να εισάγει περισσότερα αγροτικά προϊόντα απ'ότι εξάγει.

Αυξήσατε παράλληλα κατά 50% τα ασφάλιστρα του ΕΛΓΑ στη φυτική παραγωγή και με νέες πρακτικές και αποφάσεις μειώσατε κατακόρυφα τις αποζημιώσεις των αγροτών μας. Ξέρετε, κύριοι της Κυβέρνησεως, πόσο καιρό κάνει ο εκτιμητής του ΕΛΓΑ για να επισκεφθεί το χωράφι του πληγέντος από χαλαζόπτωση αγρότη; Πηγαίνετε να ρωτήσετε και θα μάθετε.

Προχωρήσατε στη διάλυση βασικών αγροτικών οργανισμών, όπως του ελαιολάδου, του καπνού, του βάμβακος, χωρίς μελέτη εντελώς αποσπασματικά και τη διάλυση αυτήν την ονομάζετε εκσυγχρονισμό του αγροτικού τομέα. Ο αγροτικός κόσμος της χώρας αρνείτε πλέον να παρακολουθήσει τις παλινωδίες και τις εκσυγχρονιστικές σας πρακτικές. Και να είστε σίγουροι ότι δεν περιμένει τίποτα απολύτως από την Κυβέρνησή σας. Χάσατε την εμπιστοσύνη του αγρότη για τον απλούστατο λόγο ότι δεν αγκαλιάσατε τα προβλήματά του. Δεν προβλέψατε τις μεγάλες ευρωπαϊκές αλλαγές που καθημερινώς γίνονται και σήμερα βρίσκεστε ουσιαστικά απαθής στις προκλήσεις του μέλλοντος.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι αυτός ο Προϋπολογισμός αδυνατεί να σηματοδοτήσει θετικές εξελίξεις για το μέλλον. Και όσο στηρίζεται στη φιλοσοφία της λογιστικής τακτοποίησης αδιαφορώντας για την κοινωνική παρουσία του κράτους είναι σίγουρα αποτυχημένος στη συνείδηση του Έλληνα πολίτη. Άλλωστε είναι βέβαιο, το ξέρετε και εσείς ότι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ο τελευταίος που καταθέτει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έρχεται η ώρα για την πραγματική αλλαγή, την αλλαγή που με τη βοήθεια του ελληνικού λαού η Νέα Δημοκρατία θα κάνει σίγουρα πράξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Δρυς έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Οι Βουλευτές δεν θα μιλήσουν, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Βουλευτές μιλάνε κύριε Ζαφειρόπουλε. Μόλις κατέβηκε Βουλευτής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα μιλήσουμε στον άλλο προϋπολογισμό, του χρόνου! Θα γραφτούμε από τώρα για του χρόνου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Μετά θα ακολουθήσουν και άλλοι Βουλευτές. Να μη μιλήσει ο αρμόδιος Υφυπουργός;

Ορίστε, κύριε Δρυ, έχετε το λόγο για μισή ώρα ως αρμόδιος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του κράτους αποτελεί την κορυφαία διαδικασία ολόκληρης της κοινοβουλευτικής Συνόδου.

Από το περιεχόμενο της συζήτησης που διεξαγούμε κρίνεται η αξιοπιστία των κομμάτων. Δεν κρίνεται μόνο η αξιοπιστία της Κυβέρνησης, που την έχει άλλωστε αποδείξει με το έργο, τη συνέπεια και τη συνέχεια της πολιτικής της.

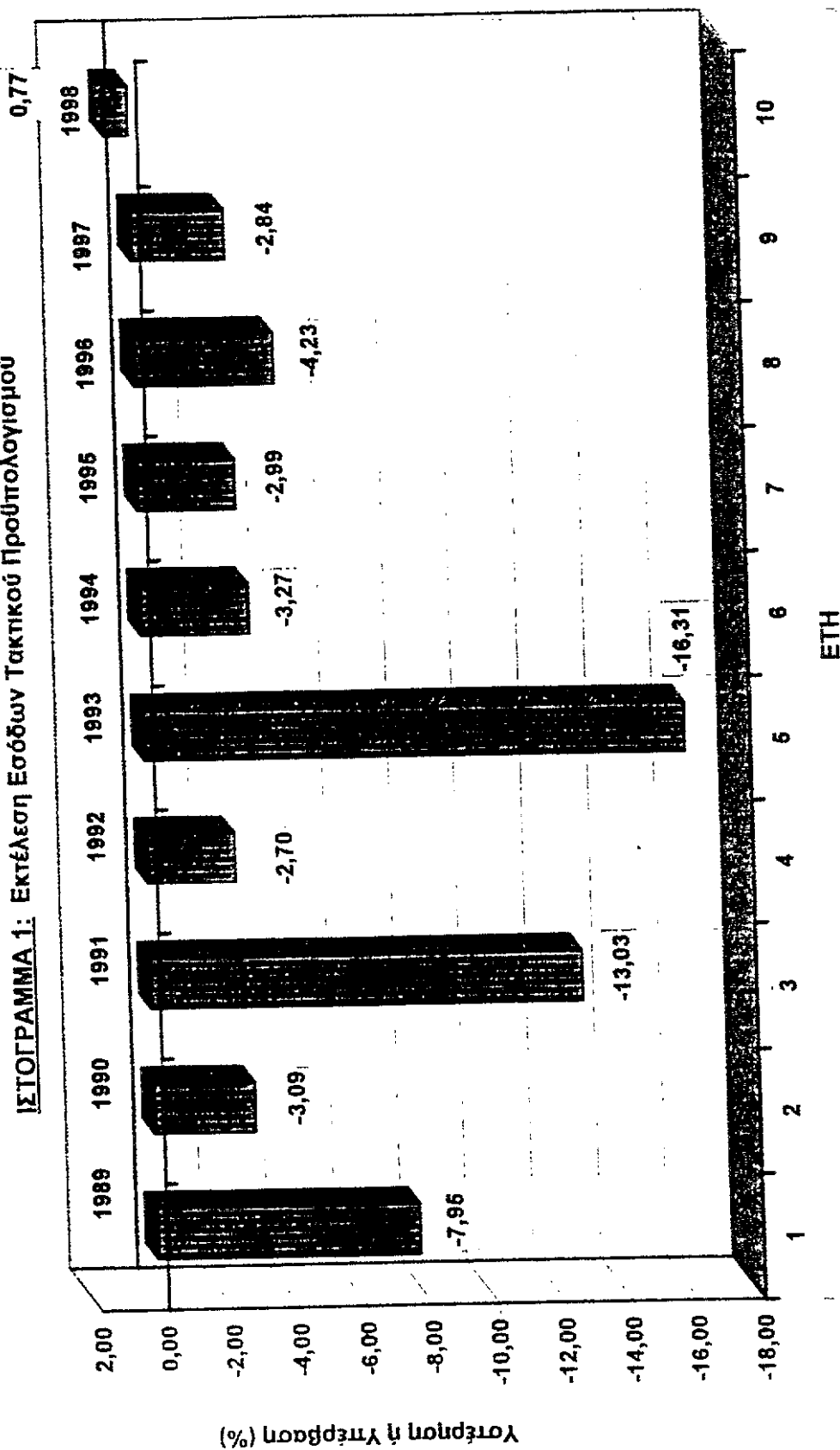
Κρίνεται βεβαίως και η αξιοπιστία της Αντιπολίτευσης, που φαίνεται ωστόσο ότι αγνοεί επιδεικτικά το γεγονός αυτό. Αν δεν το αγνοούσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν θα επαναλάμβανε κριτικές για τις οποίες έχει ήδη επανειλημμένως διαψευστεί, όπως για παράδειγμα την κριτική που ασκούσε πέρσι, διαβεβαιώνοντας την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι δεν επρόκειτο να εκτελεσθεί ο Προϋπολογισμός ή όπως ακόμη πριν από λίγο ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής επέμεινε ότι η Ελλάδα είναι ουραγός στις κοινοτικές απορροφήσεις. Ουδέν ψευδέστερον αυτού.

Η Νέα Δημοκρατία, κύριοι συνάδελφοι, είναι ο πρωταθλητής των αποτυχιών στους σχεδιασμούς και τις εκτελέσεις των προϋπολογισμών. Θα σας δώσω ένα διάγραμμα όπου φαίνονται οι αστοχίες των προϋπολογισμών από το 1988 μέχρι το 1998. Μόνο το 1998 εκτέλεστηκε επακριβώς ο προϋπολογισμός και θα έχει και ένα μικρό πλεόνασμα της τάξεως των εκατό δισεκατομμυρίων (100.000.000.000) δραχμών.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Δρυς καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑ 1: Εκτέλεση Εσόδων Τακτικού Προϋπολογισμού

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τελικός κριτής, κύριοι συνάδελφοι, των δικών μας πράξεων, αλλά και των δικών σας λόγων είναι ο ίδιος ο ελληνικός λαός. Προς αυτόν πρέπει να απευθυνόμαστε. Σ' αυτό λογοδοτούμε, τη δική του κρίση πρέπει να φωτίζει το περιεχόμενο των συζητήσεών μας.

Φοβούμαι ωστόσο ότι η στάση κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αδικεί την κρίση του ελληνικού λαού. Απ' όσα προσεκτικά άκουσα μέχρι στιγμής από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης μου δημιουργείται η πεποίθηση ότι αναζητούν όχι την πραγματική διαφώτιση, αλλά τη συστηματική συκοποίηση των συζητούμενων θεμάτων.

Για παράδειγμα, ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας κ.

Καραμανλής αναφέρθηκε και πάλι στη μη τήρηση των οικονομικών δεσμεύσεών μας απέναντι στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Ουδέν αναληθέστερον.

Καταθέτω για τα Πρακτικά ένα πίνακα, σύμφωνα με τον οποίο είχαμε δεσμευτεί ότι το 1999 θα δίνουμε στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση εκατόν πέντε δισεκατομμύρια (105.000.000.000) δραχμές. Θα δώσουμε εκατόν εννέα δισεκατομμύρια οκτακόσια εκατομμύρια (109.800.000.000) δραχμές στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Δρύς καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα ο οποίος έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣ/ΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : 20η Προϋπολογισμού

Αθήνα 14 Δεκεμβρίου 1998

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΣΤΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΕΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ**

(Ποσά σε εκατ. δρχ.)

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΣΟΔΟΥ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΕΣΟΔΟΥ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΠΟΔΟΣΗΣ	ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΣΟΔΩΝ 1999	ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΝ 1999	ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΕΣΟΔΩΝ
1360	Τέλη κυκλοφορίας	15%	110.000	16.500	
1211+1212	Φόρος μεταβίβασης οικοδομών, οικοπέδων και αγροκτημάτων	10%	113.000	11.300	
1371	Εφάπαξ τέλος στα επιβατικά αυτοκίνητα και λεωφορεία που κυκλοφορούν για πρώτη φορά	10%	80.000	8.000	
1100	Φ.Π.Α.	2%	3.000.000	60.000	
1375	Τέλη Κ.Τ.Ε.Ο.	100%	14.000	14.000	
ΣΥΝΟΛΟ			3.317.000	109.800	

Παρατήρηση: Οι διατάξεις στις οποίες στηρίζονται οι πιο πάνω αποδόσεις αναγράφονται σε σχετικό νομοσχέδιο το οποίο έχει κατατεθεί στη Βουλή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αλλά μήπως υπάρχει μηχανισμός ο οποίος θα χρεώνει στην Αξιοματική Αντιπολίτευση και στον Αρχηγό της τις αποτυχίες των προβλέψεών τους; Δυστυχώς δεν υπάρχει. Απομένει σε σας, κύριοι συνάδελφοι, το έργο αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εμπιστοσύνη της Βουλής προς την Κυβέρνηση θα εκφραστεί στο τέλος της συζήτησης και είμαι σίγουρος ότι θα ανανεωθεί με την υπερψήφιση και αυτού του Προϋπολογισμού. Και είμαι σίγουρος ότι αυτό θα συμβεί, όχι μόνο γιατί το κόμμα μας διαθέτει την αναγκαία κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αλλά γιατί κυρίως διαθέτει την έξωθεν καλή μαρτυρία και την εκ των έργων της Κυβέρνησης αποδεδειγμένη αξιοπιστία και σοβαρότητα.

Γιατί, κύριοι της Αντιπολίτευσης, εξακολουθείτε να επιδιώκετε σε μία ανέξοδη μεν, παραπλανητική δε, κριτική σαν να μην είχε μεσολαβήσει τίποτα από πέρυσι τέτοιον καιρό και επαναλαμβάνετε τις ίδιες ακριβώς ανακρίβειες για τους βασικούς τομείς του κυβερνητικού έργου;

Γιατί, κύριοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, δεν διατάζετε και πάλι να εκτίθεσθε με την ίδια ευκολία σε αφορισμούς, σε μηδενισμούς και προβλέψεις που δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα; Δεν έχετε διδαχθεί από τις αστοχίες και τα λάθη σας;

Γιατί, κύριοι της Αντιπολίτευσης, αποκρύβετε τη δική σας πλάνη και το γεγονός ότι για πρώτη φορά, ύστερα από πολλά χρόνια, εκτελείται πιστά ο Προϋπολογισμός και μάλιστα εκτελείται υπερκαλύπτοντας τους στόχους που ήταν ιδιαίτερα φιλόδοξοι το 1998;

Μήπως, κύριοι της Αντιπολίτευσης, εκείνο που σας ενδιαφέρει δεν είναι η αλήθεια, αλλά είναι η δημιουργία μιας σύγχυσης, με απώτερο σκοπό την κάλυψη της αδυναμίας σας να αντιμετωπίσετε την πραγματικότητα και να αποκρύψετε αυτό που κυρίως πανικοβάλλει τη Νέα Δημοκρατία, δηλαδή το γεγονός ότι την ευθύνη της διακυβέρνησης έχει επιτέλους μια Κυβέρνηση που δημιουργεί στον ελληνικό λαό την ασφάλεια, τη σταθερότητα που χρειάζεται για να κερδίσει ο λαός μας τη μάχη της απαλλαγής από κακοδικμονίες του παρελθόντος και να προχωρήσει στο δρόμο του εκσυγχρονισμού της οικονομίας, της κοινωνίας και της προετοιμασίας, γιατί όχι και στην αποτελεσματική αντιμετώπιση των προκλήσεων της νέας χιλιετίας;

Μήπως, κύριοι συνάδελφοι, προσπαθείτε εναγωνίως να μεταθέσετε το πεδίο της συζήτησης, να αποφύγετε την ουσία και να υποβαθμίσετε τη σημασία των επιτευγμάτων της Κυβέρνησης, εν όψει της σύγκλισης, αλλά και της επίτευξης των στόχων για την πλήρη ένταξή μας στην ΟΝΕ;

Μήπως, κύριοι της Αντιπολίτευσης, αισθάνεσθε ότι πολύ γρήγορα θα δικαιωθούν οι προσπάθειες της Κυβέρνησής μας για την αύξηση της αποτελεσματικότητας της κοινωνίας μας, την ισχυροποίηση της χώρας μας και την ευημερία του ελληνικού λαού, που σήμερα βεβαίως καταβάλλει ακόμη βαρύ το τίμημα των αστοχιών δεκαετιών στη διάρκεια των οποίων και η δική σας παράταξη είχε το δικό της πρωταγωνιστικό ρόλο;

Μήπως θέλετε απλώς να εκμεταλλευτείτε τις πρόσκαιρες δυσκολίες του ελληνικού λαού που βλέπει επιτέλους σήμερα να πνάνουν τόπο οι θυσίες του και χάρη σ' αυτές να ανατέλλει αύριο το καλύτερο μέλλον για τον ίδιο και για τα παιδιά του;

Μήπως θέλετε να συνειδητοποιήσει ο ελληνικός λαός το γεγονός ότι σήμερα επιτυγχάνουμε ως χώρα και ως κοινωνία πράγματα αδιανόητα πριν από μόλις μερικά χρόνια;

Με την πολιτική που εφαρμόζουμε, τους προϋπολογισμούς που εκτελούμε θα είναι αύριο ιστορικό γεγονός η αποδοχή μας ως δωδεκάτου μέλους της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Η καταξίωσή μας ως μίας ισχυρής κοινωνίας και ισχυρής οικονομίας θα είναι πλέον δεδομένη. Η κατοχύρωσή μας ως της ισχυρότερης, της δυναμικότερης και σταθερότερης χώρας του γεωπολιτικού μας χώρου θα χαρακτηρίζει τη διεθνή μας θέση.

Πότε άλλοτε, κύριοι συνάδελφοι, στη μεταπολεμική τουλάχιστον περίοδο βρεθήκαμε τόσο κοντά στην επίτευξη τόσων υψηλών

στόχων και αποκτήσαμε μιας τέτοιας σημασίας διεθνή καταξίωση;

Πότε άλλοτε μία κυβέρνηση κατάφερε να διαχειρισθεί αποτελεσματικότερα και αποδοτικότερα το προϊόν του μόχθου του ελληνικού λαού και να ανταποκριθεί στις προσδοκίες του χωρίς να τον εξαπατά ως προς τους τρόπους με τους οποίους εξασφαλίζεται η μακροπρόθεσμη ευημερία του;

Τι από όλα θέλετε επιτέλους να αμφισβητήσετε, κύριοι της Αντιπολίτευσης; Την ικανότητά μας να σχεδιάζουμε και να εκτελούμε προϋπολογισμούς; Όχι, γιατί σας διαφεύδουν τα γεγονότα. Τη συμβατότητα του προϋπολογισμού με τους στόχους της ένταξής μας στην ΟΝΕ; Ασφαλώς όχι, γιατί με την εκτέλεσή του πραγματοποιούμε το κρίσιμότερο και αποφασιστικότερο βήμα για την ένταξή μας στην ΟΝΕ.

Αμφισβητείτε τέλος την ίδια τη σκοπιμότητα της ένταξής μας στην ΟΝΕ ως προϋπόθεση για τη δημιουργία της ισχυρής Ελλάδος; Ελπίζω όχι. Απλώς κύριοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, λέτε συνειδητά πράγματα που δεν πιστεύετε ή πιστεύετε πράγματα που δεν τα λέτε διότι δεν εξυπηρετούν το στενό κομματικό σας συμφέρον;

Σήμερα δεν θα έπρεπε να ασκείτε και μάλιστα με τόσες ανακρίβειες, σαν αυτές που είπε ο κ. Καραμανλής κριτική στην Κυβέρνηση και στον Προϋπολογισμό που καταθέσαμε. Έπρεπε να ασκείτε την αυτοκριτική σας και να απολογείσθε στον ελληνικό λαό για τα όσα κατά καιρούς παραπλανητικά διαδίδετε και λανθασμένα προβλέπετε. Θα έπρεπε να απολογηθείτε κύριοι συνάδελφοι, γιατί ουσιαστικά με την τακτική σας παραγνωρίζετε τη συμβολή του ελληνικού λαού στην πραγματοποίηση φιλόδοξων εθνικών στόχων που καμία Κυβέρνηση της παράταξής σας δεν μπόρεσε μέχρι σήμερα να θέσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την ευκαιρία να εκθέσω αναλυτικά τις απόψεις μου για τον Προϋπολογισμό κατά τη διάρκεια της ομιλίας μου στην οικονομική επιτροπή της Βουλής. Ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι ο σημαντικότερος προϋπολογισμός των τελευταίων χρόνων ακριβώς γιατί διαμορφώνει τις τελικές προϋποθέσεις για την εκπλήρωση των κριτηρίων ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Είναι ένας προϋπολογισμός που προάγει ακόμη περισσότερο την έννοια της δικαιοσύνης και ταυτόχρονα είναι ένας προϋπολογισμός που εξυπηρετεί με συνέπεια τις έννοιες της ανάπτυξης και της σταθεροποίησης.

Είναι ένας προϋπολογισμός οργανικά συνδεδεμένος με τις επιδιώξεις της κοινωνίας μας και πλήρως ανταποκρινόμενος στα κριτήρια δημιουργίας μιας ισχυρής Ελλάδος μέσα στο ευρωπαϊκό και το παγκόσμιο γίγνεσθαι.

Είναι ένας προϋπολογισμός σε απόλυτη αρμονία με τις εξαγγελίες μας για τον εξορθολογισμό του δημοσιονομικού μας συστήματος, τη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών και τη δρομολόγηση μιας πολιτικής με περισσότερα αναπτυξιακά κίνητρα.

Τέλος, είναι ένας προϋπολογισμός του οποίου οι στόχοι γίνονται εφικτοί ακριβώς επειδή είναι θετική η μέχρι τώρα πορεία της οικονομίας μας.

Η θετική πορεία των εσόδων του τακτικού προϋπολογισμού του 1998 και η δημιουργία για πρώτη φορά κύριοι συνάδελφοι ενός σημαντικού πλεονάσματος που μέχρι το Νοέμβριο ήταν διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές, καθώς και η συγκράτηση των δαπανών στα προκαθορισμένα πλαίσια, καθιστά επίσης για πρώτη φορά εφικτή την εκτέλεση Προϋπολογισμού χωρίς την επιβολή νέων ή την αύξηση παλαιών φόρων.

Βεβαίως, δεν μπορεί ο Υφυπουργός Οικονομικών που ομιλεί τώρα να αφήσει ασχολίαστη τη νέα αστοχία του κ. Καραμανλή. Είπε λοιπόν ο κ. Καραμανλής ότι δεν είναι ακριβές αυτό ότι δηλαδή δεν θα υπάρξουν νέοι φόροι και δεν θα υπάρξει αύξηση των υπαρχόντων φόρων.

Προκάλεσα χθες τον κ. Σιούφα να φέρει ένα παράδειγμα νέου φόρου ή ένα παράδειγμα αύξησης υπάρχοντος φόρου. Σιωπή από τη Νέα Δημοκρατία.

Δεν μπορείτε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να κάνετε αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση με αυτόν τον τρόπο. Έχει γίνει πλέον κατανοητό ότι ψεύδεσθε συνειδητά.

Τα έσοδα, κύριοι συνάδελφοι, από τους άμεσους φόρους προβλέπεται να αυξηθούν το 1999 κατά 6,6% και βεβαίως οφείλω να αναφερθώ στη σχέση των άμεσων προς τους έμμεσους φόρους, γιατί ο κ. Καραμανλής μίλησε και για έλλειψη φορολογικής δικαιοσύνης.

Κύριοι συνάδελφοι, έπρεπε να αισθάνεσθε μία ενοχή, όταν αναφέρεσθε σ'αυτά τα πράγματα. Η σχέση εμμέσων προς άμεσους φόρους έχει βελτιωθεί τα τελευταία τέσσερα χρόνια κατά εννέα ποσοστιαίες μονάδες υπέρ των αμέσων φόρων και εις βάρος των έμμεσων φόρων.

Κύριοι συνάδελφοι, όταν μιλάτε για φορολογική δικαιοσύνη, πρέπει να γνωρίζετε ότι πρέπει να κλείνει προοδευτικά η ψαλίδα εμμέσων - αμέσων φόρων. Αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνει αυτομάτως. Χρειάζεται μία διαδικασία επίπονη, διαχρονική, με συνέπεια και κυρίως με πολιτική βούληση για να επιτευχθεί η φορολογική δικαιοσύνη.

Κύριοι συνάδελφοι, είπε όμως ακόμη ο κ. Καραμανλής ότι κάναμε φορολογική επιδρομή το 1998 στα εισοδήματα των μικρομεσαίων, των μισθωτών, των συνταξιούχων, αυτούς που ανακάλυψε τώρα η Νέα Δημοκρατία ότι μπορεί να αποτελούν πεδίο νέας πελατειακής σχέσης μαζί της.

Θα καταθέσω έναν πίνακα, κύριοι συνάδελφοι και θα σας παρακαλέσω να τον μελετήσετε. Μην το σχολιάσετε αμέσως, γιατί μπορεί να κάνετε λάθος για άλλη μια φορά. Τι δείχνει ο πίνακας αυτός, κύριοι συνάδελφοι; Θα αναφέρω δύο παραδείγματα μόνο:

Στα κατώτερα κλιμάκια, αυτοί που έχουν εισόδημα από ένα

εκατομμύριο (1.000.000) έως δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές -ακούστε το, κύριοι συνάδελφοι και ας το προσέξει ιδιαίτερος η Νέα Δημοκρατία- είναι οι πλέον χαμηλόμισθοι και οι χαμηλοσυνταξιούχοι. Αυτοί ήταν στη χώρα μας επτακόσιες εξήντα πέντε χιλιάδες (765.000) το 1997 και ο μέσος φόρος που πλήρωσαν το 1997 ήταν οκτώ χιλιάδες διακόσιες επτά δραχμές (8.207) δραχμές. Ο μέσος φόρος που πλήρωσαν το 1998 οι επτακόσιες πενήντα επτά χιλιάδες (757.000) χαμηλόμισθοι και χαμηλοσυνταξιούχοι, ήταν επτά χιλιάδες πεντακόσιες ενενήντα τρεις δραχμές (7.593) δραχμές. Λιγότερο φόρο πλήρωσαν οι χαμηλοσυνταξιούχοι το 1998 σε σχέση με το 1997.

Θα πάω σε ένα μεσαίο κλιμάκιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ: Και οι αγρότες είναι μέσα, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Βεβαίως είναι οι αγρότες μέσα.

Ας πάσουμε τώρα ένα μεσαίο κλιμάκιο. Θα πάω, κύριοι συνάδελφοι, στα τέσσερα εκατομμύρια (4.000.000) με πέντε εκατομμύρια (5.000.000) δραχμές. Θα σας δώσω και τους αριθμούς. Το 1997 ήταν εκατόν τριάντα πέντε χιλιάδες (135.000) και πλήρωσαν μέσο φόρο τριακόσιες πενήντα τρεις χιλιάδες πεντακόσιες (353.500) δραχμές. Το 1998 είναι διακόσιες σαράντα χιλιάδες (240.000) και πλήρωσαν μέσο φόρο τριακόσιες δεκαεννέα χιλιάδες (319.800) δραχμές, δηλαδή πλήρωσαν λιγότερο κατά τριάντα τρεις εξακόσιες εξήντα δύο (33.662) δραχμές. Πού είναι, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, η φορολογική επιδρομή στην οποία αναφέρεσθε;

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Δρύς καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ

Ανάλυση Φόρου Εισοδήματος Μισθωτών και Συνταξιούχων για τα έτη 1997 - 1998

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 1997				ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 1998				ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΣΟΥ ΦΟΡΟΥ ('98-'97)
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΑ ΚΛΙΜΑΚΙΑ	ΠΛΗΘΟΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ	ΑΝΑΛΟΓΩΝ ΦΟΡΟΣ	ΜΕΣΟΣ ΦΟΡΟΣ	ΠΛΗΘΟΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ	ΑΝΑΛΟΓΩΝ ΦΟΡΟΣ	ΜΕΣΟΣ ΦΟΡΟΣ		
1000-2000	764.502	6.274.026.000	8.207	757.119	5.748.874.000	7.593	-614	
2000-3000	535.432	26.232.652.000	48.993	501.239	21.995.129.000	43.882	-5.112	
3000-4000	372.294	59.057.134.000	158.630	378.524	57.651.024.000	152.305	-6.326	
4000-5000	135.717	47.977.227.000	353.509	240.333	76.869.763.000	319.847	-33.662	
5000-6000	51.397	33.197.615.000	645.906	92.744	54.730.030.000	590.119	-55.786	
6000-7000	24.374	22.476.618.000	922.155	36.413	31.777.026.000	872.684	-49.472	
7000-8000	12.880	15.820.722.000	1.228.317	18.147	20.942.981.000	1.154.074	-74.243	
8000-9000	6.996	10.879.340.000	1.555.080	10.104	15.367.217.000	1.520.904	-34.176	
9000-10000	3.900	7.341.400.000	1.882.410	5.501	10.021.504.000	1.821.760	-60.650	
10000-11000	2.335	5.065.506.000	2.169.382	3.420	7.368.057.000	2.154.403	-14.979	
11000-12000	1.557	3.782.708.000	2.429.485	2.483	6.268.201.000	2.524.447	94.962	
12000-13000	1.077	3.019.197.000	2.803.340	1.760	5.055.940.000	2.872.693	69.353	
13000-14000	745	2.287.205.000	3.070.074	1.148	3.648.577.000	3.178.203	108.129	
14000-15000	517	1.798.590.000	3.478.897	869	3.095.929.000	3.562.634	83.737	
15000-	2.003	14.584.545.000	7.281.350	3.411	22.547.209.000	6.610.146	-671.204	
ΣΥΝΟΛΟ	1.915.726	259.794.485.000	135.612	2.053.215	343.087.461.000	167.098	31.466	

ΠΗΓΗ : ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ / Εκκαθάριση φορολογικών δηλώσεων 1997-1998

71

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Επιτέλους, θα σεβαστείτε ποτέ τα αποτελέσματα της στατιστικής και της μαθηματικής επιστήμης για να βγάλετε τα αναγκαία συμπεράσματά σας; Γιατί φοβάμαι πάρα πολύ ότι εκτός από την πληροφοριακή αγραμματοσύνη, που διακρίνει δυστυχώς το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σας διακρίνει και έλλειψη μαθηματικής παιδείας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι και αγραμματοσύνη. Αγράμματο είναι το οικονομικό επιτελείο, που έχετε. Οι εφοριακοί σας είναι αγράμματοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν είναι εκφράσεις κοινοβουλευτικές αυτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα το συνιστούσα και εγώ να έχει άλλο ύφος ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ μίλησα για "πληροφοριακή αγραμματοσύνη στο "TAXIS".

Σήμερα άκουσα και πάλι τον κ. Καραμανλή να λέει εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές νέοι φόροι το 1999".

Κύριοι συνάδελφοι, είχατε υποχρέωση να διαβάσετε τουλάχιστον την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού; Από πού θα προέλθουν αυτά τα εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) το 1999; Από νέους φόρους; Απαντάμε όχι. Από αύξηση υπαρκτών φόρων; Απαντάμε όχι. Τότε, από πού;

Πρώτον, θα προέλθουν από νέα έσοδα του ΦΠΑ. Δηλαδή από πού; Από το κτύπημα της φοροδιαφυγής. Αυτά είναι διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές.

Δεύτερον, τα τριακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (380.000.000.000) δραχμές που απομένουν μέχρι τα πεντακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (580.000.000.000) δραχμές, θα προέλθουν από τη φυσιολογική αύξηση των εισοδημάτων, λόγω της αύξησης του ΑΕΠ κατά 3,7%, από τον περιορισμό της παραοικονομίας, της φοροδιαφυγής, της φοροκλοπής και του λαθρεμπορίου.

Αυτή είναι, κύριοι, η εξήγηση την οποία το Υπουργείο Οικονομικών υπεύθυνα σας δίνει για την αύξηση των φορολογικών εσόδων του 1999, εν σχέσει με το 1998.

Υπάρχουν βεβαίως σημεία, στα οποία θα μπορούσε να γίνει καλοπροαίρετη κριτική. Τρία είναι αυτά τα σημεία.

Πρώτον είναι η μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, δεύτερον η μη αύξηση του αφορολογήτου και τρίτον είναι η μικρή αύξηση της φορολογίας των εμπορικών επιχειρήσεων, των ελευθέρων επαγγελματιών, που υπάγονται στα αντικειμενικά κριτήρια.

Σε ό,τι αφορά την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας και την αύξηση του αφορολογήτου ή τη μείωση των εμμέσων φόρων, η επιλογή μας ήταν συνειδητή.

Ακούστε γιατί. Η Κυβέρνηση επέλεξε τη μείωση των εμμέσων φόρων, η οποία κόστισε στον Προϋπολογισμό εκατόν εβδομήντα δισεκατομμύρια (170.000.000.000) δραχμές, όπως επανέλαβε ο κ. Παπαντωνίου σήμερα, ενώ η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας και η αύξηση του αφορολογήτου θα κόστιζε στον

Προϋπολογισμό εκατόν εξήντα δισεκατομμύρια (160.000.000.000) δραχμές. Άρα, δεν είχαμε οικονομικό όφελος από τη μη τιμαριθμοποίηση και τη μη αύξηση του αφορολογήτου.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω όμως να σας πω για τα μέτρα που λάβαμε για τη μείωση της φορολογίας, σε αγαθά και υπηρεσίες μαζικής κατανάλωσης, όπως η βενζίνη, το πετρέλαιο θέρμανσης.

Επειδή εδώ είναι Βουλευτές από τη βόρειο Ελλάδα, θα τονίσω ότι το πετρέλαιο θέρμανσης, κύριε Τσακλίδη, πωλείται εξήντα οκτώ (68) δραχμές το λίτρο και είναι, κύριοι συνάδελφοι, η χαμηλότερη τιμή από όταν για πρώτη φορά καθιερώθηκε στην ιστορία του το πετρέλαιο θέρμανσης.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Πέρσι όμως παγώσαμε μέχρι το Νοέμβριο, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Είναι βεβαίως και η μείωση του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας στο ηλεκτρικό ρεύμα, η μείωση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στα αυτοκίνητα. Η ωφέλεια που θα προκύψει με τα μέτρα αυτά στους πολίτες είναι πολλαπλάσια από αυτήν που θα είχαν μόνο οι φορολογούμενοι από την τιμαριθμοποίηση και το αφορολόγητο. Προσέξτε το αυτό, διότι από την τιμαριθμοποίηση και την αύξηση του αφορολογήτου θα είχαν ωφέλεια μόνο οι φορολογούμενοι πολίτες, ενώ με τα μέτρα που πήραμε έχει ωφέλεια το σύνολο των ελληνικών νοικοκυριών.

Τα ωφέλη όμως αυτά, κύριοι συνάδελφοι, γίνονται μεγαλύτερα από το γεγονός ότι η μείωση των εμμέσων φόρων συμβάλλει αποφασιστικά στη μείωση του πληθωρισμού, που όχι μόνο απαιτείται για την ένταξή μας στην ΟΝΕ, αλλά ταυτόχρονα είναι εκείνος ο οποίος κατατρώγει την αγοραστική δύναμη των χαμηλών και μεσαίων στρωμάτων, ενώ ταυτόχρονα βελτιώνει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας.

Τους πρώτους μήνες του 1999 θα αρχίσει ένας ευρύτατος κοινωνικός διάλογος, ο οποίος θα έχει στόχο την αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό του φορολογικού μας συστήματος.

Για το διάλογο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, είμαστε πλέον ώριμοι. Είμαστε ώριμοι και ως κοινωνία και ως χώρα. Και είμαστε ώριμοι, ακριβώς γιατί τα επιτεύγματα της πολιτικής μας, η απόδοση των μέτρων που λάβαμε, η βελτίωση των επιδόσεών μας στον εκσυγχρονισμό των διοικητικών και ελεγκτικών μηχανισμών καθιστούν τη διεξαγωγή αυτού του διαλόγου εφικτή και χρήσιμη για την οικονομία μας.

Σε ό,τι αφορά τώρα τη φορολογία των εμπορικών επιχειρήσεων και ελευθέρων επαγγελματιών που υπάγονται στα αντικειμενικά κριτήρια, οφείλω να σας ενημερώσω ότι η μεσοσταθμική αύξηση του φόρου το 1999 θα είναι της τάξεως του 14% και αυτή θα είναι η μικρότερη, κύριοι συνάδελφοι, των τελευταίων τεσσάρων χρόνων που εφαρμόζονται τα αντικειμενικά κριτήρια.

Κύριοι συνάδελφοι, σας δίνω τις αυξήσεις της φορολογίας των μικρομεσαίων τα τέσσερα προηγούμενα χρόνια από τα αντικειμενικά κριτήρια. Και δίνω και πέντε παραδείγματα όπου διαπιστώνεται ακριβώς ποια θα είναι η μεσοσταθμική αύξηση από την ρύθμιση την οποία κάναμε.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Δρυς, καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

Υ΄ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ
(1994-1998)

ΧΡΗΣΗ	Α	Β	Γ
1994	2.500.000	1.800.000	2.500.000
1995	2.700.000	1.900.000	2.700.000
1996	2.900.000	2.000.000	2.900.000
1997	3.200.000	2.200.000	3.200.000
1998	3.300.000	2.300.000	3.300.000

Ποσοστιαία Μεταβολή (%)

ΧΡΗΣΗ	Α	Β	Γ
1995	8%	6%	8%
1996	7%	5%	7%
1997	10%	10%	10%
1998	3%	5%	3%

Σημείωση:

Α: Ιατρός

Β: Οδοντίατρος-Ψυχολόγος

Δικηγόρος

Φυσιοθεραπευτής – κτηνίατρος

Οικονομολόγος – Σύμβουλος Επιχειρήσεων – Λογιστής – Φοροτέχνης –

Αναλυτής – Προγραμματιστής

Γ: Καλλιτέχνης ή Τραγουδιστής των κέντρων διασκέδασης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΚΑΘΑΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1999 (ΧΡΗΣΗ 1998)

Εμπορική αμοιβή : 2.500.000
Συντελεστής Μισθωτικής Αξίας : 8,25%
Κατάστημα : 80 τ.μ. στην Αθήνα, οδός Κοδριγκτώνος

Έμπορος ειδών υγιεινής και υδραυλικών ειδών, λιανικώς Κ. Α. 1207 Μ. Σ. Κ. Κ. 11%	ΧΡΗΣΗ 1997	ΧΡΗΣΗ 1998	Ποσοστό Αύξησης εισοδήματος '98 / '97	Ποσοστό Αύξησης φόρου '98 / '97
Τιμή Ζώνης	110.000	110.000		
Συντελεστής εμπορικότητας επαγγελματικής εγκατάστασης	6,1	6,1		
Μισθωτική αξία επαγγελματικής εγκατάστασης	638.000	726.000		
Εμπορική αμοιβή	2.400.000	2.500.000		
Συντελεστής εμπορικότητας	1,8	1,8		
Συντελεστής απόδοσης	1,3	1,3		
Καθαρό ποσό εισοδήματος	7.108.920	7.548.840	6,2%	
Φόρος	1.183.176	1.331.536		12,5%

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΚΑΘΑΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1999 (ΧΡΗΣΗ 1998)

Εμπορική αμοιβή : 2.500.000
Συντελεστής Μισθωτικής Αξίας : 8,25%
Κατάστημα : 80 τ.μ. στη Δράμα

Εμπορος γεωργικών φαρμάκων και λιπασμάτων σε μικροεπιχειρήσεις, πώληση λιανική Κ. Α. 4216 α Μ. Σ. Κ. Κ. 14%	ΧΡΗΣΗ 1997	ΧΡΗΣΗ 1998	Ποσοστό Αύξησης εισοδήματος '98 / '97	Ποσοστό Αύξησης φόρου '98 / '97
Τιμή Ζώνης	85.000	85.000		
Συντελεστής εμπορικότητας επαγγελματικής εγκατάστασης	5	5		
Μισθωτική αξία επαγγελματικής εγκατάστασης	493.000	561.000		
Εμπορική αμοιβή	2.400.000	2.500.000		
Συντελεστής εμπορικότητας	1,5	1,5		
Συντελεστής απόδοσης	1,3	1,3		
Καθαρό ποσό εισοδήματος	5.641.350	5.968.950	5,8%	
Φόρος	742.905	841.185		13,2%

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΚΑΘΑΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1999 (ΧΡΗΣΗ 1998)

Εμπορική αμοιβή : 2.500.000
Συντελεστής Μισθωτικής Αξίας : 8,25%
Κατάστημα : 80 τ.μ. στη Ρόδο

Εμπορος γυναικείων υφασμάτων, ετοίμων ενδυμάτων, φορεμάτων και λευκών ειδών, λιανικώς Κ. Α. 6312 Μ. Σ. Κ. Κ. 14%	ΧΡΗΣΗ 1997	ΧΡΗΣΗ 1998	Ποσοστό Αύξησης εισοδήματος '98 / '97	Ποσοστό Αύξησης φόρου '98 / '97
Τιμή Ζώνης	140.000	140.000		
Συντελεστής εμπορικότητας επαγγελματικής εγκατάστασης	5,5	5,5		
Μισθωτική αξία επαγγελματικής εγκατάστασης	812.000	924.000		
Εμπορική αμοιβή	2.400.000	2.500.000		
Συντελεστής εμπορικότητας	1,8	1,8		
Συντελεστής απόδοσης	1,3	1,3		
Καθαρό ποσό εισοδήματος	7.516.080	8.012.160	6,6%	
Φόρος	1.318.432	1.516.864		15%

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΚΑΘΑΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ (ΙΑΤΡΟΥ)
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1999 (ΧΡΗΣΗ 1998)

Επαγγελματική Αμοιβή : 3.300.000
Συντελεστής Μισθωτικής Αξίας : 8,25%
Επαγγελματική εγκατάσταση : 40 τ.μ. στην Αθήνα, στο Κολωνάκι

	ΧΡΗΣΗ 1997	ΧΡΗΣΗ 1998	Ποσοστό Αύξησης εισοδήματος '98 / '97	Ποσοστό Αύξησης φόρου '98 / '97
Τιμή Ζώνης	250.000	250.000		
Μισθωτική αξία επαγγελματικής εγκατάστασης	725.000	825.000		
Επαγγελματική αμοιβή	3.200.000	3.300.000		
Έτη άσκησης του ελευθέριου επαγγέλματος	14	14		
Πέραν της δεκαετίας Μισθωτός	-	-		
Ειδικότητα : Παιδίατρος	15%	15%		
Πανεπιστημιακοί επαγγελματικοί τίτλοι :	20%	20%		
Λέκτορας	10.597.500	11.137.500	5,1%	
Καθαρό ποσό εισοδήματος				
Φόρος	2.551.000	2.767.000		8,4%

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 5

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΚΑΘΑΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ (ΛΟΓΙΣΤΟΥ)
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1999 (ΧΡΗΣΗ 1998)

Επαγγελματική Αμοιβή : 2.300.000
Συντελεστής Μισθωτικής Αξίας : 8,25%
Επαγγελματική εγκατάσταση : 60 τ.μ. στην Αθήνα, οδός Αγίου Κωνσταντίνου (Ομόνοια)

	ΧΡΗΣΗ 1997	ΧΡΗΣΗ 1998	Ποσοστό Αύξησης εισοδήματος '98 / '97	Ποσοστό Αύξησης φόρου '98 / '97
Τιμή Ζώνης	115.000	115.000		
Μισθωτική αξία επαγγελματικής εγκατάστασης	500.250	569.250		
Επαγγελματική αμοιβή	2.200.000	2.300.000		
Έτη άσκησης του ελεύθερου επαγγέλματος	14	14		
Πέραν της δεκαετίας Μισθωτός	-	-		
Πτυχίο Πανεπιστημίου	10%	10%		
Καθαρό ποσό εισοδήματος	5.940.550	6.312.350	6,2%	
Φόρος	832.665	944.205		13,3%

π

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριοι συνάδελφοι, αν δεν κάναμε την παρέμβαση αυτή, αλλά αφήναμε να εξελιχθεί το αντικειμενικό σύστημα όπως ακριβώς προβλέπει ο Νόμος, δηλαδή εφαρμόζαμε τις αντικειμενικές αξίες των ακινήτων του 1998, τότε η αύξηση στους ελεύθερους επαγγελματίες και τους μικρομεσαίους θα ήταν της τάξεως του 70%.

Η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζει τις δυσλειτουργίες που έχει προξενήσει το σύστημα των αντικειμενικών κριτηρίων φορολόγησης σε ορισμένες μικρομεσαίες επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες.

Η κατάργηση του συστήματος αυτού, θα πραγματοποιηθεί το 1999 με την ολοκλήρωση του προγράμματος "TAXIS".

Και έρχομαι στις αναφορές του κ. Καραμανλή για το πρόγραμμα "TAXIS". Είπε επί λέξει, ο κ. Καραμανλής, ότι το σύστημα "TAXIS" θα είναι σε πλήρη λειτουργία τον Απρίλιο του 1997. Ουδέποτε η Κυβέρνηση έκανε τέτοια δήλωση.

Είπε ακόμη, ότι την επόμενη διετία, δεν θα έχει ολοκληρωθεί το πρόγραμμα "TAXIS". Δηλαδή το 1999 και το 2000 δεν θα έχει ολοκληρωθεί το πρόγραμμα "TAXIS". Ουδέν αναληθέστερον και βεβαίως εσφαλμένη για άλλη μια φορά είναι η πρόβλεψη αυτή του κ. Καραμανλή.

Οφείλω, λοιπόν, να σας ενημερώσω και για το πρόγραμμα "TAXIS". Κύριοι συνάδελφοι, το πρόγραμμα "TAXIS" λειτουργεί σε εκατό ΔΟΥ μέχρι προχθές που έγιναν τα εγκαίνια στη ΔΟΥ Αγίας Παρασκευής. Σ' αυτό το πρόγραμμα έχουν παραληφθεί το σύνολο του εξοπλισμού και το σύνολο των εφαρμογών και έχει γίνει ο μέγιστος δυνατός βαθμός εκπαίδευσης προσωπικού. Δεν μιλάμε για εκπαίδευση χιλίων ή δυο χιλιάδων εφοριακών, αλλά μιλάμε για την αναγκαιότητα εκπαίδευσης δέκα χιλιάδων εκ των δεκατεσσάρων χιλιάδων εφοριακών στο Υπουργείο Οικονομικών.

Σήμερα έχει ενταχθεί η εκατοστή ΔΟΥ, μέχρι το τέλος του χρόνου και τις πρώτες μέρες του Ιανουαρίου του 1999, θα έχουν ανέβει άλλες δεκαεπτά ΔΟΥ. Σας διαβεβαιώ ότι το πρόγραμμα TAXIS θα λειτουργεί πλήρως στο τέλος του 1999.

Γιατί λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, αυτές οι αρνητικές προβλέψεις στο

πρόγραμμα "TAXIS"; Δεν κατανοείτε ότι αυτό το πρόγραμμα αποτελεί τη μεγαλύτερη οργανοδιοικητική, εκσυγχρονιστική παρέμβαση στο Υπουργείο Οικονομικών τα τελευταία πενήντα χρόνια; Υπήρχε στο Υπουργείο Οικονομικών τέτοιο σύστημα μηχανογράφησης για να ισχυρίζεσθε ότι σήμερα καθυστερεί;

Το μόνο που κάνετε είναι να επιβεβαιώνετε αυτό που είχα πει, δηλαδή την πληροφοριακή αδυναμία σας. Δεν θέλετε να κατανοήσετε το μέγεθος των δυσκολιών που παρουσιάζει το έργο TAXIS. Έχω επανειλημμένα καλέσει τη Νέα Δημοκρατία να συγκροτήσει μια επιτροπή ειδικών και να επιλέξει όποια εκ των εκατό ΔΟΥ θέλει για να διαπιστώσει πώς λειτουργεί το πρόγραμμα "TAXIS" στη ΔΟΥ που εσείς θα επιλέξετε. Ουδεμία ανταπόκριση. Κατόπιν αυτού, δεν είναι δίκαιο να διαμαρτυρόμεθα και εμείς για την κακοπροαίρετη κριτική την οποία ασκείτε σεις και ο Αρχηγός σας ο κ. Καραμανλής; Γιατί όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι; Υπάρχει κάποιος λόγος που υποκρύπτεται η αρνητική σας στάση απέναντι στο πρόγραμμα "TAXIS"; Φαντάζομαι ότι δεν πρέπει να υπάρχει. Αλλά διερωτώμαι.

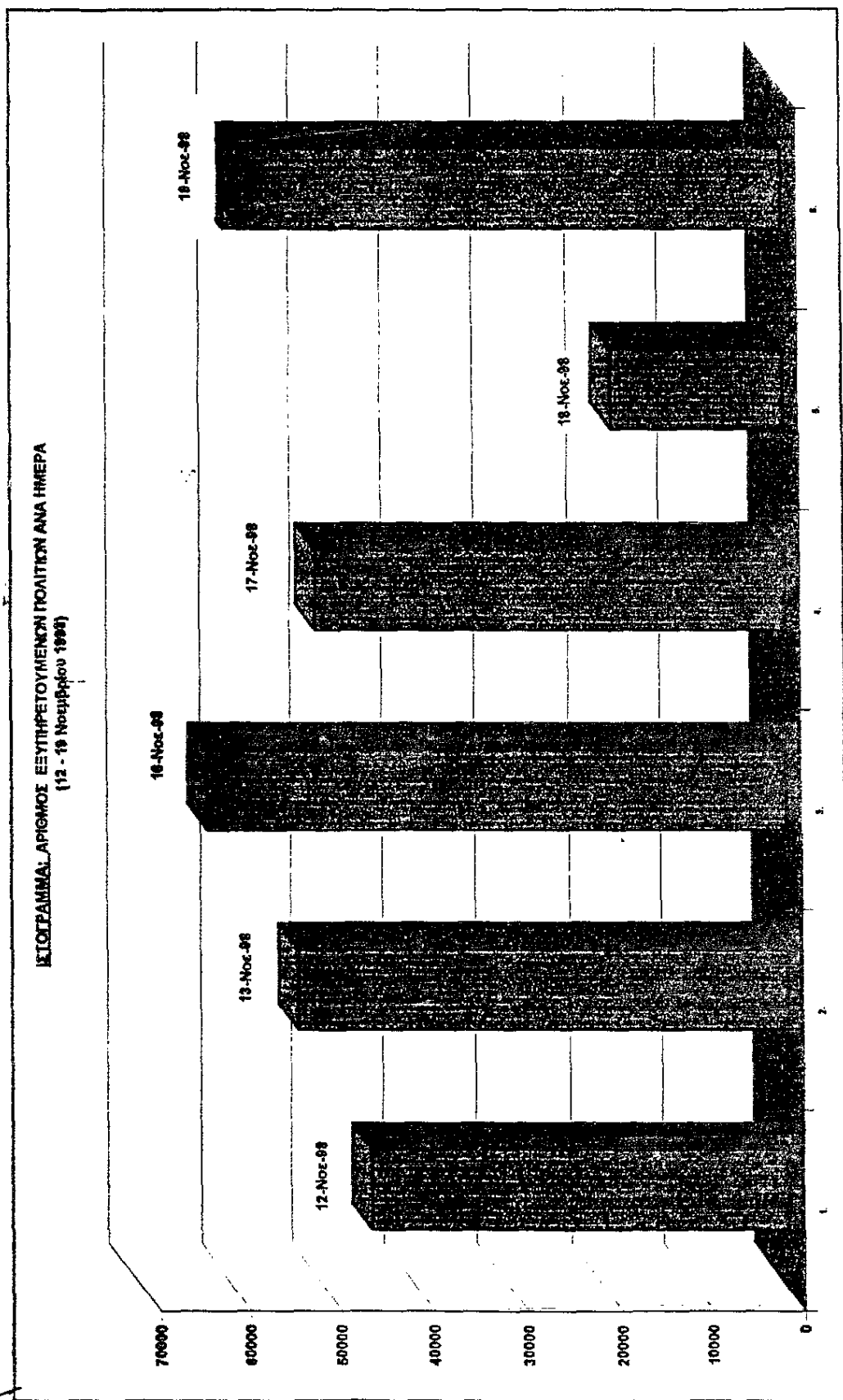
Κύριοι συνάδελφοι, τι προσφέρει αυτό το ολοκληρωμένο πρόγραμμα στους πολίτες. Έχω εδώ ένα διάγραμμα το οποίο δείχνει τις εξυπηρετήσεις των πολιτών για μια μόνο εβδομάδα του Νοεμβρίου, όταν είχαμε μόνο εξήντα επτά ΔΟΥ στο σύστημα. Περίπου εξήντα χιλιάδες πολίτες εξυπηρετήθηκαν σε μια εβδομάδα. Και βλέπετε στο διάγραμμα τις ανά ημέρα εξυπηρετήσεις. Αυτή η μικρή εξυπηρέτηση της 18/11/1998, οφείλεται στο ότι την ημέρα αυτή οι εφοριακοί είχαν γενική συνέλευση και έκλεισαν στις 10.00' η ώρα οι εφορίες. Το καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Δρυς, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Παρακαλώ, καταθέτω και αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Δρυς, καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριοι συνάδελφοι, η βελτίωση των μεθόδων λειτουργίας, ο οργανοδιοικητικός εκσυγχρονισμός των υπηρεσιών μας, η αύξηση της παραγωγικότητας των ελεγκτικών και εισπρακτικών μηχανισμών, αποτελούν το 1999 στόχους πρώτης προτεραιότητας.

Είπε ο κ. Παπαντωνίου χθες στην ομιλία του ότι μόνο από τη λειτουργία του Εθνικού Ελεγκτικού Κέντρου, από την 1η Αυγούστου μέχρι αρχές Δεκεμβρίου του 1998, εισπράξαμε σαράντα δισεκατομμύρια (40.000.000.000) δραχμές, εκ των οποίων τα είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) μόνο από δύο μεγάλες επιχειρήσεις, εκ των οποίων η μία τα κατέβαλε εφάπαξ στο Υπουργείο Οικονομικών. Και αυτό, ύστερα από έλεγχο πλήρη και αναλυτικό, που είχε να γίνει δεκαετίες στο Υπουργείο Οικονομικών. Μόνο από τη λειτουργία των έξι περιφερειακών ελεγκτικών κέντρων, τα οποία θα αρχίσουν να λειτουργούν από 1η Ιανουαρίου 1999, ελπίζουμε ότι θα βελτιώσουμε σημαντικά τους εισπρακτικούς μηχανισμούς στο Υπουργείο Οικονομικών.

Κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνομαι, αν θέλετε, απολύτως τις διαφορετικές αφετηρίες, από τις οποίες ξεκινάει η κριτική των συναδέλφων του ΚΚΕ, που δεν συμμερίζονται την ευρωπαϊκή μας προοπτική ούτε αποδέχονται τους στόχους της ΟΝΕ.

Αντιλαμβάνομαι επίσης τις προσπάθειες, που καταβάλλουν οι συνάδελφοι του Συνασπισμού να κερδίσουν τη λαϊκή συμπάθεια, επικαλούμενοι τις θυσίες, στις οποίες αναμφίβολα υποβάλλεται ο ελληνικός λαός και υπερασπιζόμενοι αιτήματα, όπως είναι μεγαλύτερη φορολογική δικαιοσύνη και η προστασία των κατακτήσεων του κράτους πρόνοιας. Δεν συμμερίζομαι βέβαια τις ανησυχίες τους. Μεσοπρόθεσμα η εξυγίανση του δημοσιονομικού μας συστήματος και η εκτέλεση του προϋπολογισμού του 1999 δημιουργεί ακριβώς τις προϋποθέσεις για καλύτερη ανακατανομή του εθνικού εισοδήματος, για δικαιότερη φορολογική πολιτική και κυρίως για περισσότερες κοινωνικές δαπάνες, όπως είναι αυτές που εξοικονομούνται για την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια, το περιβάλλον, την ασφάλιση, την καταπολέμηση της ανεργίας, την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού.

Εκείνο όμως που δεν αντιλαμβάνομαι καθόλου, είναι οι διαρκείς μεταμορφώσεις της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, που ενώ διεκδικεί την εξουσία, δεν διστάζει να υπονομεύει την εμπιστοσύνη του λαού μας σε πρότυπα και μεθόδους, που του επιτρέπουν να ενταχθεί σε μια αναπτυξιακή τροχιά μακράς πνοής, συμμετέχοντας ισότιμα στο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο γίγνεσθαι.

Κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία γνωρίζει πολύ καλά ότι τόσο οι προϋπολογισμοί, που καταθέσαμε, όσο και το σύνολο των πολιτικών, που εφαρμόζουμε, έχουν ως απώτερο και τελικό τους στόχο τη δημιουργία νέων αναπτυξιακών προτύπων και τη δημιουργία νέων προτύπων κοινωνικής και οικονομικής συμπεριφοράς. Τα πρότυπα αυτά προωθούνται με την εφαρμογή κανόνων, που επιβραβεύουν τη συνέπεια, την ανταγωνιστικότητα και την αλληλεγγύη των πολιτών, των συλλογικών και ατομικών φορέων παραγωγικής δράσης.

Προϋποθέτουν όμως την εμπέδωση σχέσεων εμπιστοσύνης μεταξύ κοινωνίας και κράτους με τη συμμετοχή των ίδιων των πολιτών στην οικοδόμησή τους.

Αυτές ακριβώς τις σχέσεις εμπιστοσύνης προσπαθεί να υπονομεύσει η Νέα Δημοκρατία και εκεί ακριβώς έχει επενδύσει ολόκληρη την επικοινωνιακή της πολιτική, θεωρώντας ότι έτσι αποσταθεροποιεί την Κυβέρνηση, μειώνοντας τη λαϊκή στήριξή της. Αναλαμβάνει όμως η Νέα Δημοκρατία την ευθύνη υπονόμευσης των εθνικών προσπαθειών, για να ικανοποιήσει τις μικροκομματικές της σκοπιμότητες.

Έτσι όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πάμε μπροστά, γυρίζουμε πίσω, στις πιο καταδικασμένες από τον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα από τη νεολαία, σελίδες της πολιτικής ιστορίας του τόπου.

Η Νέα Δημοκρατία θα καταβάλει για άλλη μια φορά το υψηλό κόστος στις ευρωεκλογές του 1999 και στις εθνικές εκλογές του 2000. Η Νέα Δημοκρατία θα είναι με εντολή του λαού μας και πάλι στην αντιπολίτευση. Με την ίδια λαϊκή εντολή το ΠΑΣΟΚ θα είναι πάλι κυβέρνηση αυτού του τόπου, για να υλοποιήσει τα οράματα

και τις ελπίδες αυτού του λαού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ιωάννης Ζαφειρόπουλος έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η "παρέλαση" από το Βήμα αρμοδίων Υπουργών με απαλλάσσει από την ευθύνη να αναφέρω κατά την ομιλία μου αριθμούς. Αλλά και η εξέλιξη της συζήτησης με υποχρεώνει να αλλάξω τη δομή της. Υπέλογιζα να μιλήσω στις 18.30' το απόγευμα και ανέρχομαι στο Βήμα στις 23.30' το βράδυ. Και θέλω να σημειώσω ότι δεν ξέφυγε και φέτος η συζήτηση του Προϋπολογισμού από την πεπατημένη των συζητήσεων όλων των Προϋπολογισμών. Δηλαδή διαπιστώνουμε για άλλη μια φορά την επιτακτική ανάγκη ουσιαστικού εκδημοκρατισμού των διαδικασιών κατάρτισης, συζήτησης και έγκρισης του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Ως γενικός εισηγητής του κρατικού Προϋπολογισμού του 1997 είχα επισημάνει με επιμονή αυτήν την ανάγκη -και δυστυχώς επιβεβαιώθηκε- ότι, αν δεν αλλάξουμε ριζικά τη διαδικασία κατάρτισης συζήτησης και έγκρισης του κρατικού Προϋπολογισμού, δεν κάνουμε τίποτε άλλο εδώ στη Βουλή παρά να υπηρετούμε τους στόχους μιας επιβεβλημένης "ελλειπτικής" τηλεοπτικής δημοκρατίας.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να απευθυνθώ στους λίγους συναδέλφους που είναι στην Αίθουσα της Βουλής αυτήν τη στιγμή και στους φίλους και φίλες τηλεθεατές, γιατί αυτοί είναι περισσότεροι! Όμως, πρέπει επιτέλους να κατανοήσουμε όλοι ότι είναι απαραίτητο να καταστεί κάποτε ο κρατικός Προϋπολογισμός το νομοθετικό απαύγασμα της θεσμικής συνεργασίας ανάμεσα στη κυβέρνηση, το Κοινοβούλιο και τους συλλογικούς φορείς της Κοινωνίας των Πολιτών. Μόνο τότε, μόνο αν είναι δηλαδή θετική η εξέλιξη των προσπαθειών μας θα αισθανθούμε ότι συμβάλλουμε στην ανάκτηση της αξιοπιστίας της πολιτικής, ως θεσμικής λειτουργίας του πολιτεύματος και ως δυναμικό παράγοντα διαμόρφωσης της λειτουργίας της εθνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πωλ Βαλερί στα "Δοκίμιά" του τονίζει με ιδιαίτερη έμφαση ότι: "Η ενότητα ενός έθνους πραγματοποιείται στον τομέα της δράσης, όταν εκείνος που σκέφτεται συμφωνεί με εκείνον που αισθάνεται, εκείνος που προβλέπει με εκείνον που βλέπει, εκείνος που ξοδεύει με εκείνον που πληρώνει και εκείνος που πηγαίνει να σκοτωθεί με εκείνον που τον στέλνει να σκοτωθεί".

Η συζήτηση του κρατικού Προϋπολογισμού 1999 καταδεικνύει για ακόμα μια φορά, ιδιαίτερα από τη στάση του κυρίου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας ότι η πολιτική ηγεσία του τόπου, όλοι εμείς -χρησιμοποιώ πληθυντικό γενίκευσης και αναφέρομαι ανάλογα με την όποια ευθύνη έχει ο καθένας μας, σε συνδυασμό και με τον τρόπο που ο ίδιος ή η παράταξή του άσκησε την εξουσία σε αυτόν τον τόπο- ευθυνόμαστε γιατί έχει διαταραχθεί, έχει πληγεί καίρια η ενότητα στη δράση και της κοινωνίας και του έθνους μας.

Αποδείχθηκε από την ομιλία του κυρίου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, ότι προτάσσεται από το κόμμα του το βραχυπρόθεσμο ίδιο και κομματικό συμφέρον και όφελος. Και αγνοούνται, αν δεν υπονομεύονται, τα μακροπρόθεσμα συλλογικά, κοινωνικά και εθνικά συμφέροντα.

Εδώ μέσα -στη Βουλή- ταυτόχρονα ή όχι, κατά περίπτωση θρηγνύμε τάχα για τις αξίες που υπονομεύονται, τις αρχές που ποδοπατούνται, τις προοπτικές που ακυρώνονται, τις ευκαιρίες που χάνονται, τα όνειρα που εξατμίζονται. Ο πολιτικός μας λόγος είναι κυρίως -και αναφέρομαι στη Νέα Δημοκρατία- θρηνητικός, πολεμικός, σκοπτικός, αυτάρεσκος, αυταρχικός, υποκριτικός, βεβαιωτικός, δογματικός, πλάγιος, υπαινικτικός, δηλαδή ουσιαστικά κενός! Δεν είναι ευθύς πολιτικός λόγος.

Εδώ πριν λίγο, παραλίγο να πιστέψουμε πως το ελληνικό κράτος το ίδρυσε το ΠΑΣΟΚ το 1993, πως δεν υπήρχε τίποτε

πριν το 1993, πως δεν υπάρχει προηγούμενη θητεία της Ν.Δ. για να συγκριθεί με τα πολιτικά και οικονομικά επιτεύγματα της πενταετίας 1993-1998.

Είναι εν μέρει ορθό να εκφράζονται αμφισβητήσεις, αλλά δεν είναι δεοντολογικά και πολιτικά επιτρεπτό να μηδενίζεται η όποια προσπάθεια της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν υποδεικνύονται βελτιώσεις, αλλά γίνεται μια απαράδεκτη προσπάθεια ισοπέδωσης των πάντων.

Δεν πρόκειται για πολιτικό λόγο. Δεν πρόκειται για αντιπολιτευτικό λόγο. Πρόκειται για άλογο λόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο πολιτικός λόγος της Ν.Δ. δεν πλουτίζει. Ακίνητοποιεί και δεν συγκινεί τη σκέψη και την ψυχή των Ελλήνων, των συμπολιτών μας, ιδιαίτερα των νέων μας. Μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα -φορτισμένο και φορτωμένο- από ανούσιες εντάσεις και ενοχές, με την πλάτη στραμμένη στο μέλλον και τα μάτια κλειστά, η Νέα Δημοκρατία θέλει να πείσει το λαό ότι συμβαδίζει με τη σύγχρονη "πλανητική σκέψη" που πρέπει να διέπει τους πολιτικούς για να αντιμετωπίσουν τα περίπλοκα προβλήματα της εθνικής οικονομίας και της κοινωνίας, στη φράση της παγκοσμιοποίησης τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κρατικός Προϋπολογισμός του 1999, αποτυπώνει και εκφράζει με συνέπεια την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως αυτή εκφράστηκε με ενάργεια και σαφήνεια από τον Πρωθυπουργό στις Προγραμματικές Δηλώσεις του, μετά τις εκλογές του 1996. Αυτή η οικονομική πολιτική βασίστηκε κύρια στην αντίληψη Σημίτη, ότι η πολιτική δεν είναι "τεχνική της εξουσίας". Αυτή η οικονομική πολιτική επέτυχε σε μέγιστο βαθμό τους στόχους της και είναι -το θέλετε δεν το θέλετε- ο Κώστας Σημίτης ο πολιτικός ηγέτης που πραγματοποιεί τον εθνικό στόχο της ένταξης της χώρας στην ΟΝΕ. Εθνικό στόχο, που την επίτευξή του χαιρέκακα αμφισβήτησε ο κύριος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Ομίλησε ως ένας ξένος προς την προσπάθεια, τη συλλογική προσπάθεια της κοινωνίας και του λαού μας. Και αντί να χαιρετίσει με γενναιότητα και αυτογνωσία τις μέχρι σήμερα επιτυχίες αλλά και να κρίνει, όπως δικαιούται, τις απογοητεύσεις από την πολιτική που ασκήσαμε -που όμως όλες μαζί συνθέτουν το μέγα επιτεύγμα που επιτεύχθηκε και αναγνωρίζεται από όλους, ότι η χώρα είναι προ των πυλών της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης- ισοπεδώνει τα πάντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σημειώσω ότι θα πρέπει στην εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 1999 να δώσουμε μεγαλύτερο βάρος από όσο δώσαμε κατά την κατάρτισή του, στην αύξηση των δαπανών εκείνων, που οι οικονομολόγοι της "ενδογενούς ανάπτυξης", ονομάζουν δαπάνες για το μέλλον. Αναφέρομαι στην ανάγκη να υιοθετήσουμε μία διαδικασία αυστηρής αξιολόγησης των δαπανών, για να εξασφαλίσουμε περισσότερους πόρους που θα υπηρέτησουν και θα ενισχύσουν την προσπάθεια βελτίωσης της συνολικής ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης.

Πρέπει να υπενθυμίσω ότι οι "δαπάνες για το μέλλον" δεν συμπίπτουν πάντα ή εξ ολοκλήρου με τις δαπάνες για επενδύσεις στην υλικοτεχνική υποδομή. Αναφέρθηκε ο Υπουργός Παιδείας στην Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση. Θα μπορούσα να σημειώσω ότι αυτή η Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση έχει τα χαρακτηριστικά μιας μαζικής ανάπτυξης, επέκτασης του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας με ό,τι αυτό συνεπάγεται και προϋποθέτει για το μέλλον των νέων μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον ελάχιστο χρόνο που μου απομένει, θα ήθελα να στρέψω την προσοχή σας σε ένα σημείο, πως πρέπει δηλαδή, επιτέλους, να πούμε στους νέους μας κάποιες αλήθειες. Πως ότι δεν είναι δυνατόν στον οικονομικά ενεργό βίο τους να έχουν μία και μόνη απασχόληση - εργασία, μπορεί να αλλάξουν εργασία τέσσερις και πέντε. Πως πρέπει συνεχώς να κατάρτιζονται και να εκπαιδεύονται και πως πρέπει κάποια στιγμή να σκεφθούν πως θα παραστεί ίσως ανάγκη να στραφούν στο οικονομικό περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής για να βρουν εργασία.

Αυτές τις αλήθειες πρέπει να τις πούμε απ'αυτό το Βήμα.

Τελειώνοντας θα ήθελα να σας καλέσω να υπερψηφίσετε τον Προϋπολογισμό, γιατί με αυτόν τον Προϋπολογισμό ουσιαστικά η χώρα κατακτά "το μέλλον του μέλλοντός της", να ενταχθεί δηλαδή στην ΟΝΕ. Έτσι μόνο θα ανοίξουν εκείνοι ορίζοντες της Ελλάδας και του Ελληνισμού και θα δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για τον ελληνικό λαό "να φτιάξει ημέρες και εποχές στο μπόι των ονείρων του", στο μπόι των ονείρων των παιδιών μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος, Βουλευτής Φθιώτιδας, έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω πραγματικά εάν σε κάποιους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρέπει να ανεβαίνει τόσο πολύ η πίεση για να μας αναγκάσουν και εμάς να ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό. Σας δηλώσαμε εμείς και όλες οι πτέρυγες της αντιπολίτευσης ότι δεν πρόκειται να ψηφίσουμε αυτό τον Προϋπολογισμό, ο οποίος αποτελεί μία φαρσοκωμωδία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχετε κανένα πιεσόμετρο, ως γιατρός, οραματικό;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η τέταρτη ημέρα σήμερα συζήτησης του Προϋπολογισμού. Μήπως νομίζετε ότι είμαστε όλοι ευτυχές, ή και ο ελληνικός λαός που μας παρακολουθεί, γι' αυτά που συμβαίνουν εδώ μέσα; Καίτοι είναι η αποκορύφωση και η μεγαλύτερη κοινοβουλευτική λειτουργία η ψήφιση του Προϋπολογισμού, εν τούτοις όμως έχει καταντήσει μία επέτειος, η οποία μπαίνει σε πολύ αριθμητικά δεδομένα.

Μήπως νομίζετε ότι είναι κανείς έτοιμος να παρακολουθήσει όλους αυτούς τους δείκτες που αναφέρουμε, αυτά τα νούμερα, αυτά τα οποία η επιχειρηματολογία ένθεν και ένθεν φέρνει για να αποδείξει και να κάνει το μαύρο-άσπρο; Μην έχετε την αυταπάτη αυτή. Τούλάχιστον εγώ ομολογώ προσωπικά, η ταπεινότητά μου, αδυναμία. Και αυτήν την αδυναμία την έχει ο ελληνικός λαός.

Ο ελληνικός λαός, κύριοι Υπουργοί του οικονομικού επιτελείου, απαιτεί και ζητάει άλλα πράγματα. Ζητάει να λυθούν βιοτικές ανάγκες, ζητάει να βρει πως θα πάνε τα παιδιά του στο σχολείο, τι θα γίνει αύριο με τις καταλήψεις. Τέσσερις μήνες είναι εκτός θρανίων.

Η πίεση του εκσυγχρονισμού η οποία ασκείται προς όλους, με όλην την επιχειρηματολογία που θέλει ο κύριος Υπουργός Παιδείας να μας προσφέρει, που θα οδηγήσει τον τόπο; Έχετε αντιληφθεί αυτό το κατρίσιο του Υπουργού που θα φθάσει αύριο, μετά τις γιορτές, τα Ελληνόπουλα;

Ο Έλληνας ζητάει αυτήν τη στιγμή να ξέρει το παιδί του τι θα γίνει, όταν θα πάει στρατιώτης να ξέρει τι ακριβώς θα συμβεί. Όχι να έχει την αγωνία αυτή να απολυθεί μετά από είκοσι τέσσερις μήνες από τον Έβρο και τα παιδιά των δικών μας να είναι μέσα στα επιτελεία.

Αυτές είναι οι αγωνίες του Έλληνα. Έχει αγωνία για τις συγκοινωνίες, έχει αγωνία για το πού θα νοσηλευθεί, πού θα θεραπευθεί, που θα γίνει αποκατάσταση ενός μειονεκτικού ατόμου, τα άτομα με ειδικές ανάγκες που θα πάνε, τι θα γίνουν, έχει αγωνία για τους βρεφονηπιακούς σταθμούς. Και ευτυχώς που βρέθηκε ο μακαριότατος, ο Αρχιεπίσκοπος και είπε ότι θα γίνουν πενήντα τέσσερις βρεφονηπιακοί σταθμοί για να συμπληρώσει αυτό το προνοιακό έλλειμμα που υπάρχει. Και είναι αυτό ακριβώς που μας λέτε εσείς συνέχεια ότι δηλαδή δίνετε και δίνετε και ότι χρήματα υπάρχουν και πως ο Προϋπολογισμός βρίσκεται σε ανοδική πορεία. Δεν είναι ψέμα αυτό, κύριοι Υπουργοί του οικονομικού επιτελείου; Μήπως νομίζετε ότι ο ελληνικός λαός μπορεί αυτήν τη στιγμή να αντιληφθεί όλα αυτά τα οικονομικά μεγέθη;

Και φθάνω στον πειρασμό να πω και κάτι άλλο. Μήπως είναι ατυχές ακόμα το ότι παρουσιαζόμαστε από την ΕΡΤ τη στιγμή που δεν μπορούμε ειλικρινά να μιλήσουμε στον ελληνικό λαό; Και χρησιμοποιείται το κανάλι το υπερχρεωμένο, η ΕΡΤ -διότι υπάρχει αποστροφή του ελληνικού κοινού με τη

δυνατότητα του telepilot, κάνει το zapping αμέσως και φεύγει, τα νούμερα δεν τα καταλαβαίνει- που ζημιώνεται, χάνει, τη στιγμή που κάποιες διαφημίσεις θα έπαιζαν ενδεχομένως σε ένα πιο προσφιλή σήριαλ, πράγμα το οποίο εμείς δεν μπορούμε να το δώσουμε στον ελληνικό λαό.

'Εφθασε ο Υπουργός Πολιτισμού και έκανε την αναφορά ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Μη μιλάτε, κύριοι συνάδελφοι. Ακούστε. Δεν παθαίνετε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, όχι διακοπές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: 'Εφθασε ο Υπουργός Πολιτισμού να μας αναπτύξει τη θεωρία του ωρίμου ή σεσηπτός φρούτου. Ε, λοιπόν, εμείς απαντάμε ότι εμείς δεν είμαστε φρούτα.

Η Νέα Δημοκρατία είναι ένα επίσημο κόμμα, είναι ένα κόμμα το οποίο πραγματικά θα βγάλει την πατρίδα μας από τη μιζέρια και την αθλιότητα που εσείς την έχετε οδηγήσει. Θα πρέπει να ομολογήσω όμως στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι έχετε μία ικανότητα, κύριοι συνάδελφοι, την οποία δεν έχουμε εμείς. 'Εχετε την ικανότητα το μαύρο να το κάνετε άσπρο.

Με αυτήν τη δυνατότητα που έχετε σεις να ωραιοποιείτε όλες τις καταστάσεις, είμαι υποχρεωμένος να σας ξεναγήσω λιγάκι και νοερά να βρεθείτε στο χώρο της υγείας.

Υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό. Στον Προϋπολογισμό που έχετε καταθέσει οι δαπάνες είναι λιγότερες κατά 33,3% για το προσωπικό των νοσοκομείων, το οποίο εσείς επαγγέλλεσθε ότι θα διορίσετε, ή διορίσατε.

Υστερείται η χώρα μας ιατρικού προσωπικού. Ειδικά τα κέντρα υγείας των μεθοριακών και των υποβαθμισμένων περιοχών βρίσκονται σε κατάσταση στελεχειακής αναιμίας. Για εκεί τι έχετε να μας πείτε;

Θα σας πω και κάτι άλλο το οποίο άπτεται του Οικονομικού Υπουργείου. Ξέρετε ότι κατά τη χομεινική περίοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. του 1985-1986 που έγιναν οι μαζικές κρίσεις, μπήκαν στο σύστημα συνάδελφοι -λუπάμαι που το λέω αυτό- οι οποίοι δεν είχαν επαρκή βιογραφικά σημειώματα; Ξέρετε ότι υπάρχουν σε νοσοκομεία διευθυντές, οι οποίοι δεν χειρουργούν και τους πληρώνει το ελληνικό δημόσιο; Το ξέρετε αυτό, κύριοι του οικονομικού επιτελείου; Ζητήσατε ποτέ πεπραγμένα από συναδέλφους ή από νοσοκομεία, να δείτε γιατί υπάρχει η εσωτερική μετανάστευση του πληθυσμού αυτού, που συνεπάγεται δισεκατομμύρια στην εθνική οικονομία; Είστε όλοι από επαρχίες και γνωρίζετε πολύ καλά το τι συμβαίνει στα νοσοκομεία και δεν έχετε μπει ποτέ στη λογική να εξετάσετε, να δείτε τι μπορείτε να κάνετε και να βελτιώσετε την υφιστάμενη κατάσταση.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι συμφωνώ με τη μονιμότητα, αλλά κάποιος συνάδελφος που θα έπρεπε να έχουν επανακριθεί, μπορούν να μπουν σε άλλες υπηρεσίες, (να θεωρούν π.χ. βιβλιάρια δημοσίου) και να στελεχωθούν τα νοσοκομεία από γιατρούς που έχουν επισημονική επάρκεια, για να έχετε έτσι οικονομία στους πόρους. Αυτό δεν σας έχει απασχολήσει καθόλου.

Με το νοσηλευτικό προσωπικό έχετε ασχοληθεί καθόλου; Δεν γνωρίζω το θέμα κανείς, διότι πολλοί Υπουργοί που πέρασαν από το Υπουργείο Υγείας έχουν πάρει διαζύγιο με την ιατρική. 'Αρα, λοιπόν, δεν είναι δυνατόν να υιοθετήσουν συγκεκριμένες απόψεις. 'Εχετε μείνει στη λογική της αποκλειστικής νοσηλεύτριας, την οποία πληρώνει το ελληνικό δημόσιο και στοιχίζει τριάντα χιλιάδες (30.000) και δεν μπαίνετε στη λογική ότι πρέπει να διορίσετε νοσηλεύτριες, νοσηλευτικό προσωπικό.

Σας έχουν παρουσιάσει οι ασφαλιστικοί οργανισμοί πόσα δισεκατομμύρια πληρώνουν για τις αποκλειστικές νοσηλεύτριες; Τίποτε δεν ξέρετε απ' αυτά.

Για τα νοσοκομεία αυτόρεσκα μας λέτε ότι λειτουργούν, ότι θα λειτουργήσουν, ότι χτίζονται ή δεν χτίζονται. Να σας τα πω, λοιπόν, εγώ, για να δείτε ακριβώς τι γίνεται.

Τα τρία πανεπιστημιακά νοσοκομεία, στο Ηράκλειο, στα Γιάννενα και στην Πάτρα υπολειτουργούν. Το Θριάσιο υπολειτουργεί. Το νοσοκομείο "Παπαγεωργίου" δεν έχει λειτουργήσει. Της Λειβαδιάς υπολειτουργεί. Της 'Αρτας έχει γίνει σαν της 'Αρτας το γεφύρι, δεν

λειτουργεί. Για τα δεκατέσσερα καινούρια, τα οποία μας λέτε και αυτόρεσκα εμφανίζεσθε ότι θα λειτουργήσουν, δεν μπορείτε να μας προσδιορίσετε το χρόνο.

Να σας πω εγώ για την ιδιαίτερα πατρίδα μου, τη Λαμία; Μία εταιρεία χαμηλής πιστοληπτικής επιφάνειας ανέλαβε ένα νοσοκομείο της τάξεως των τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000) και αμφιβάλλω εάν την προσεχή δεκαετία θα έχει ολοκληρωθεί.

Για τις εντατικές μονάδες, τι έχετε να μας πείτε; Το Λαϊκό βρίσκεται σε απαξίωση εξοπλισμού. Στον Ευαγγελισμό δεν λειτουργούν δέκα κρεβάτια εντατικής μονάδας. Το Κρατικό λειτουργεί με τέσσερα κρεβάτια λιγότερα. Το Ασκληπιείο Βούλας το ίδιο. Το Θριάσιο έχει μονάδα, αλλά δεν λειτουργεί. Της 'Αρτας δεν λειτουργεί. Της Κέρκυρας δεν λειτουργεί. 'Εγινε μία μονάδα τότε που έγινε η Συνδιάσκεψη της Ευρώπης και έκλεισε. Οι γιατροί το ξέρουν πολύ καλά αυτό. Λειτουργεί;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όχι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί δεν λειτουργεί; Πείτε τα λοιπόν.

Τα άλλα επαρχιακά νοσοκομεία, στα οποία θρηνούμε κάθε μέρα άτομα, λειτουργούν έστω μονάδες ηυξημένης φροντίδας;

Για την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας ξέρετε τι ψέματα έχετε πει στον ελληνικό λαό; Για τον οικογενειακό γιατρό προβλέπετε κανένα κονδύλι στον Προϋπολογισμό; Τα πρωτοβάθμια δίκτυα υγείας λειτούργησαν; Τι τα λέτε στον ελληνικό λαό;

Πείτε, λοιπόν, στον ελληνικό λαό ότι μπορούμε να κάνουμε αυτά τα λίγα, δεν μπορούμε να τα κάνουμε όλα.

Εγώ πραγματικά ως γιατρός βλέπω τις αδυναμίες, τις γνωρίζω. Δεν μπορούμε όμως πια να ανεχθούμε αυτήν την ψευδολογία.

Ο εξοπλισμός των νοσοκομείων που είναι; Μπορείτε να μας πείτε για τις δημόσιες επενδύσεις τι γίνεται;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εξαγγέλλετε συνέχεια απόκλιση 54% στα χρόνια 1994-1998. Λέτε ότι κάνετε έργα, λέτε ότι έχετε βγάλει κονδύλια και δεν εκπληρώνονται ούτε τα έργα ούτε οι εξοπλισμοί αυτοί, τους οποίους εσείς έχετε περιγράψει.

Ξέρετε τι συμβαίνει, κύριοι Υπουργοί, και πρέπει να σας απασχολήσει ιδιαίτερα; Ο δημόσιος τομέας της υγείας χρηματοδοτεί τον ιδιωτικό τομέα της υγείας και δεν γνωρίζετε ακριβώς που βρίσκονται τα οικονομικά μεγέθη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ολοκληρώστε, παρακαλώ!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Να συστήσετε μία επιτροπή ΣΔΟΕ των νοσοκομείων για να δείτε την οικονομική αθλιότητα, το τι συμβαίνει. Η συναλλαγή, η ρεμούλα, η κλοπή, η αδιαφάνεια, αυτά δεν σας έχουν απασχολήσει; Και βρήκατε μόνο στους γιατρούς να περικόψετε τους μισθούς αντί να στελεχώσετε τα νοσοκομεία με προσωπικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Γιαννόπουλε, δεν έχετε άλλο χρόνο. Παίρνετε χρόνο άλλου συναδέλφου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να σας απασχολήσει ιδιαίτερα το θέμα και να δείτε ακριβώς πού βρίσκεται.

Ε, λοιπόν, μην περιμένετε παρά τις κορώνες και την πίεση του κ. Ζαφειρόπουλου να ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κοκκίνης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας φαίνεται πια καθαρά ότι μέχρι τέλους του 1999 θα έχει πετύχει όλα τα κριτήρια που χρειάζονται για την ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. 'Εχουμε πετύχει τα τέσσερα από τα πέντε κριτήρια. Το πέμπτο κριτήριο, όπως είναι γνωστό είναι ο πληθωρισμός, ο οποίος κινείται και αυτός προς τη σωστή κατεύθυνση.

Οι δείκτες και οι αριθμοί βελτιώνονται ταχύτατα σε σχέση με τους στόχους και αυτό πρέπει να το αναγνωρίσουμε στην Κυβέρνηση και ιδιαίτερα στην ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

Είναι ακόμη αλήθεια ότι καμία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν πέτυχε τόσο θεαματικά αποτελέσματα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Είναι η τρίτη συνεχής χρονιά, κύριοι συνάδελφοι, που η Ελλάδα σε ποσοστά έχει την υψηλότερη ανάπτυξη από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι, όμως, η ανάπτυξη ή η επιτάχυνση της ανάπτυξης και η βελτίωση της κοινωνικής προστασίας θέμα μόνο δεικτών και αριθμών;

Υπάρχουν κατά τη γνώμη μου και άλλοι πολύ σημαντικοί και ιδιαίτερα κρίσιμοι παράμετροι, που αφορούν πολιτικές επιλογές και πολιτικές προοπτικές θεμελιώδους σημασίας. Δεν αμφιβάλλει κανείς σε αυτήν την Αίθουσα ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ιστορικά, πολιτικά, και τολμών να πω, και πολιτισμικά, έχει συνδέσει την παρουσία του με την αυτοδιοίκηση, το δημοκρατικό προγραμματισμό, τον κοινωνικό διάλογο, την περιφερειακή συγκρότηση της χώρας, την αποκέντρωση.

Όμως, η αποκέντρωση, κύριοι συνάδελφοι, παρά τα βήματα, παραμένει ακόμη μία πολιτική προσπάθεια όχι πλήρης, που φαίνεται να έχει δρόμο ακόμα πολύ να διανύσει.

Και αν η προσέγγιση των οικονομικών δεικτών, ή η οικονομική πολιτική γενικά έχει κάποιο κόστος -και έχει κόστος- η αποκέντρωση δεν έχει κανένα κόστος. Χρειάζεται μόνο πολιτική βούληση και χρειάζεται μόνο πολιτική απόφαση και πρέπει να τολμήσουμε, κύριοι Υπουργοί.

Θέλω να πω κάποια παραδείγματα τα οποία ίσως είναι γνωστά σε όλους σας. Γνωρίζετε ότι για μια οποιαδήποτε αθλητική τεχνική παρέμβαση σε ένα γυμναστήριο ή για τη δημιουργία μιας αθλητικής εγκατάστασης σε κάποιο νομό ή στην περιφέρεια πρέπει να αποφασίσει κυρίαρχα η Αθήνα, το Υπουργείο Αθλητισμού. Θα πρέπει αν αυτό συμβεί, αν δηλαδή συμφωνήσει στη δημιουργία μιας αθλητικής εγκατάστασης, να εγκριθεί από εδώ η σκοπιμότητα του έργου, να δοθεί εντολή από εδώ για τη μελέτη του έργου και αφού εγκριθεί η μελέτη να βρεθεί η πίστωση. Και αφού βρεθεί η πίστωση να εγγραφεί στον Προϋπολογισμό και εν συνεχεία να υπάρξει απόφαση για τη διάθεση της πίστωσης.

Τελευταία δε, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας -μία που είστε εδώ- παρατηρείται και μια άλλη συγκέντρωση που έχει συμβεί σε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα που αφορά το νομό μου. Είχα κάνει μια ερώτηση εδώ στην Αίθουσα για το κλειστό γυμναστήριο Αγίου Νικολάου. Αφού είχαν συμβεί όλα τα προηγούμενα ο αρμόδιος Υπουργός Αθλητισμού μου είπε "κάνε και μια ερώτηση στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας για να βρεθούν τα χρήματα".

Θέλω να πω κάποια πράγματα για το Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. σε σχέση με την αποκέντρωση, να ασχοληθεί επιτέλους μόνο με έργα εθνικής κλίμακας και εθνικής σημασίας, να αφήσει και να αποκεντρώσει έργα που έχουν δημοτική εμβέλεια, που έχουν τοπική εμβέλεια, νομαρχιακή και περιφερειακή, στους κατά τόπους εκλεγμένους, στις νομαρχίες, στην περιφέρεια, στο δήμο. Επιτέλους ας ακουμπήσουμε -και πρέπει να το κάνουμε με γενναιότητα, με εμπιστοσύνη- στους εκλεγμένους αντιπροσώπους της αυτοδιοίκησης. Ας τους δώσουμε τη δυνατότητα να σχεδιάσουν να αποφασίσουν και να εκτελέσουν τα έργα που τους αφορούν.

Διερωτάμαι συχνά μήπως έχει αναπτυχθεί πολιτικά ένας ιδιότυπος ρατσισμός ανάμεσα στο κέντρο και στην ελληνική περιφέρεια και θέλω να σας διαβεβαιώσω -το γνωρίζετε- ότι υπάρχουν πολίτες στην ελληνική επαρχία που υπηρετούν την πολιτική, που υπηρετούν τα μαζικά κινήματα, που υπηρετούν την επιστήμη, τεχνοκράτες πανάξιοι που μπορούν αν όχι καλύτερα αλλά ισάξια με τους συναδέλφους των Αθηνών. Και θα έχουμε προσεγγίσει το στόχο της πολιτικής αποκέντρωσης που εμείς πιστεύουμε όταν οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι των τοπικών κοινωνιών καλούν τους Υπουργούς στα εγκαίνια και όχι οι Υπουργοί τους εκλεγμένους εκπροσώπους.

Θα ήθελα να πω δύο λόγια για τον τουρισμό που αφορά και

ιδιαίτερα το νομό μου. Εδώ επικρατεί η ίδια γραφειοκρατία και ο ίδιος συγκεντρωτισμός. Έχει πεδίο λαμπρής δράσης η Γενική Γραμματεία Τουρισμού για να ασχοληθεί με τη γενική πολιτική, να ασχοληθεί με άλλες μορφές τουρισμού, συνεδριακό, πολιτισμικό, θεραπευτικό, χειμερινό, να ασχοληθεί με την εκπαίδευση. Αλλά δεν μπορεί να ασχολείται με το παραμικρό τουριστικό θεματάκι που αφορά το δήμο ή το νομό στην ελληνική επαρχία. Σαφέστατα -και κατανοώ ότι υπάρχουν δυσκολίες, δεν είμαι από εκείνους που πιστεύω ότι γίνονται όλα μονομιάς- υπάρχει Δημόσια Διοίκηση με μια δεδομένη δομή που έχει μια συντηρητική και συγκεντρωτική θεώρηση για τα πράγματα. Υπάρχουν αγκυλώσεις και συμπεριφορές και πρακτικές χρόνων. Υπάρχουν μηχανισμοί. Υπάρχει όμως και πολιτική. Και υπάρχει επιτέλους -και πιστεύω πως υπάρχει- πολιτική βούληση. Ε, ας υπάρξει και πολιτική απόφαση για την αποκέντρωση. Το χρυσάφι αυτό.

Κύριε Πρόεδρε, πέρα από την αποκέντρωση και πάντα σε σχέση με την ανάπτυξη οφείλουμε να ενθαρρύνουμε -και χαίρομαι τελευταία που το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας το κάνει- τη δημιουργία υγιών επιχειρήσεων, να συνδέσουμε την αμοιβή με την παραγωγικότητα να ανταμείψουμε την επιτυχία, να ενισχύσουμε τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην παραγωγή, να υπάρξουν μέτρα κατάρτισης και εκπαίδευσης, να συναντήσουμε τις νέες τεχνολογίες στην πληροφορική, στην έρευνα, στην τεχνολογία.

Τώρα, κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφέστατο σε όλους ότι δομικό στοιχείο της ανάπτυξης είναι το κοινωνικό κράτος. Μιλάμε όλοι για κοινωνικό κράτος. Το μέλλον του κοινωνικού κράτους, κατά τη γνώμη μου, εξαρτάται από δύο παράγοντες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Ο πρώτος παράγοντας είναι να περιορίσουμε τη δαπάνη στο δημόσιο τομέα, αν θέλουμε να έχει κάποιο μέλλον το κοινωνικό κράτος. Σπατάλη υπάρχει και το γνωρίζουμε όλοι. Έχει να κάνει με τον τρόπο που διατίθενται τα χρήματα, με τους στόχους και τις πολιτικές που επιδιώκονται. Υπάρχει σπατάλη στις κατανομές από τα Υπουργεία, στα φάρμακα, στη λειτουργία των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αλλού.

Ο δεύτερος παράγοντας και πολύ σημαντικός είναι η αξιοποίηση προγραμμάτων σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο για την ενίσχυση οικονομικά ασθενέστερων, ανέργων, προγράμματα που αφορούν την ποιότητα ζωής, την εργασία, τους νέους, την τρίτη ηλικία, τον ελεύθερο χρόνο.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω δυο λόγια για τον πολιτισμό και την παιδεία. Θέλω να ευχηθώ αυτός ο Προϋπολογισμός να είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός που διαθέτει τόσα λίγα χρήματα για τον πολιτισμό, γιατί ο πολιτισμός είναι η ιστορία μας, η παρουσία μας, το παρόν και το αύριο της εθνικής μας ταυτότητας. Είναι η τέχνη και η κουλτούρα μας, αλλά κυρίως είναι η αισθητική προσέγγιση των πραγμάτων, των λόγων και των πράξεών μας.

Είναι αλήθεια ότι πραγματοποιείται μία μεγάλη και αναγκαία εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η οποία χρειάζεται και τόλη και όραμα και βούληση. Δεν μπορεί παρά να στηρίξει κανείς αυτή την προσπάθεια. Είναι, όμως, εξ ίσου αλήθεια ότι σήμερα τρεις μήνες μετά την έναρξη του σχολικού έτους βρισκόμαστε μπροστά σε μια πραγματικότητα που δεν μπορούμε να την αγνοήσουμε. Οι μαθητές είναι στους δρόμους. Η εκπαιδευτική κοινότητα φαίνεται να μην έχει πεισθεί, από το διάλογο που έκανε ο κύριος Υπουργός. Οι γονείς ανησυχούν και η κοινωνία είναι προβληματισμένη.

Εκείνο που μας ενδιαφέρει τώρα πάνω απ' όλα είναι να υπάρξουν εκ μέρους του Υπουργείου διορθωτικές παρεμβάσεις σε σχέση με τη φετινή χρονιά μια και είναι η πρώτη χρονιά εφαρμογής των νέων μέτρων. Πρέπει να συζητήσουμε και να ξανασυζητήσουμε. Αυτό απαιτεί η δημοκρατία και η πολιτική ευθύνη απέναντι στην εκπαιδευτική κοινότητα. Είμαστε υπέρ της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, αλλά πρέπει σωστά να πορευθούμε στο Νέο Αίωνα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολιδής): Ο κ. Κουναλάκης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό μας δίνει την ευκαιρία να μιλήσουμε για το μεγάλο θέμα της παιδείας με αφορμή και τα κονδύλια που διατίθενται σε αυτόν τον τομέα. Η μεγάλη αναταραχή και οι κινητοποιήσεις μαθητών και φοιτητών, εκπαιδευτικών και γονέων που εκδηλώνονται αυτήν την περίοδο θέτουν ορθά την επιδίωξη της αναστολής, της εφαρμογής της κυβερνητικής εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Είναι μία μεταρρύθμιση βαθύτατα λαθεμένη που ψηφίστηκε και εφαρμόζεται πρόχειρα χωρίς διάλογο, χωρίς προετοιμασία και ενημέρωση, χωρίς να αναζητηθούν έγκαιρα ευρύτερες πολιτικές και κοινωνικές συναινέσεις. Ο κ. Αρσένης μίλησε σήμερα. Είναι κρίμα που δεν είναι εδώ για να απαντήσει. Τον άκουσα να αναφέρεται απόψε πάλι στο διάλογο. Όλα αυτά είναι για το θεαθήναι. Στην ουσία ο κ. Αρσένης και το Υπουργείο Παιδείας είναι τελείως αδιάλλακτοι. Έχουν αρνηθεί τελείως το διάλογο και απλώς τότε-τότε τον αναφέρουν για να καλύπτουν την πραγματικότητα.

Σας λέω μόνο ένα πράγμα. Ο μόνος θεσμός στον οποίο μπορούσε να λειτουργήσει συλλογικά ο διάλογος, το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, ουσιαστικά καταργήθηκε προχθές από τον κ. Αρσένη, όταν ο Πρόεδρός του ο κ. Πανάρετος τόλμησε να συγκαλέσει αυτό το όργανο για τα μέσα Ιανουαρίου. Ήλθε ο κ. Αρσένης στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και μας είπε ότι αυτό το όργανο δεν ισχύει πια και ότι θα το ανασυγκροτήσει και ότι αυτή η συνεδρίαση δεν πρόκειται να γίνει.

Και να σκεφθείτε ότι το ΕΖΙΠ είναι μία ανεξάρτητη διοικητική αρχή. Αυτή είναι η πραγματικότητα δυστυχώς. Και πρέπει επίσης ο κ. Αρσένης να γνωρίζει -δεν ξέρω αν διαβάσατε σήμερα "ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΙΑ"- ότι δεν υπάρχουν μόνο οι αντιδράσεις που ανέφερα, αλλά δεκάδες Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ θεωρούν ότι πρέπει να συζητήσουν ουσιαστικά προβλήματα που έχει αυτή η μεταρρύθμιση. Αυτή είναι η αλήθεια. Επίσης και ηγετικά στελέχη του κυβερνητικού κόμματος κατ' επανάληψη έχουν ασκήσει κριτική και δημόσια στη μεταρρύθμιση του κ. Αρσένη. Νομίζω ότι πίσω από τις αντιδράσεις για τη μεταρρύθμιση κρύβεται κάτι βαθύτερο, η αγανάκτηση ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας απέναντι στις μεγάλες καθυστερήσεις του συνόλου του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας απέναντι στην έλλειψη στοιχειωδών υποδομών. Αυτά κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμβαίνουν στο τέλος του 20ού αιώνα όταν έχει γίνει συνείδηση σε όλους ότι η μεγάλη προϋπόθεση για την οικονομική ανάπτυξη μιας χώρας είναι η παιδεία υψηλής στάθμης. Η γνώση όμως είναι και το εφόδιο των πολιτών, ιδιαίτερα των νέων προκειμένου να αντιμετωπίσουν την ανεργία και την περιθωριοποίηση, τη φτώχεια που ελλοχεύουν αμείλικτα στις συνθήκες της παγκοσμιοποίησης και των αλλεπάλληλων οικονομικών κρίσεων.

Είναι δυστυχώς αποκαρδιωτική η εικόνα της παιδείας στην Ελλάδα. Η έκθεση του ΟΟΣΑ που είδε πρόσφατα το φως της δημοσιότητας αποκαλύπτει με ανάγλυφο και ανατρίχνητο τρόπο την τραγική κατάσταση. Είμαστε σε όλους τους δείκτες σχεδόν τελευταίοι από τις τριάντα τέσσερις χώρες - μέλη του Οργανισμού. Η χώρα μας υστερεί σε όλους τους τομείς. Ξοδεύουμε πολύ πιο λίγα για την παιδεία 3,7% επί του ΑΕΠ όταν ο μέσος όρος στις χώρες του ΟΟΣΑ είναι 5,9%. Έχουμε κακοπληρωμένους καθηγητές, δεν συνδυάζουμε τις σπουδές με την απασχόληση, δεν φαίνεται πιθανή η ταχεία προσέγγιση των εκπαιδευτικών συστημάτων των προηγμένων χωρών.

Αυτή η θλιβερή εικόνα που εγκυμονεί μεγάλους κινδύνους για το μέλλον της χώρας και των πολιτών της δεν αφορά βέβαια -για να είμαι δίκαιος- μόνο την παρούσα Κυβέρνηση. Είναι μακροπρόθεσμη πολιτική υποβάθμισης και υποτίμησης της παιδείας. Οι ευθύνες βαρύνουν όλες τις κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών.

Θα περίμενε όμως κανείς ότι η κατάσταση αυτή θα άλλαζε ριζικά στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού που επαγγέλλεται η Κυβέρνηση, των συνεχών επισημάνσεων για την κρίσιμη σημασία που έχουν η παιδεία και η γνώση στα πλαίσια της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Ποια είναι όμως η εικόνα σήμερα; Το ποσοστό που αφιερώνει ο

Προϋπολογισμός στις τρέχουσες δαπάνες και στις δαπάνες επενδύσεων για την παιδεία βαίνει τα τελευταία τρία χρόνια μειούμενο. Είναι μια μελέτη που έκανε ο Μανώλης ο Δρεττάκης. Το 1997 ήταν 3,56% επί του ΑΕΠ. Το 1998 ήταν 3,52% ενώ ο φετινός Προϋπολογισμός προβλέπει 3,44%. Κάθε χρόνο δηλαδή και λιγότερα. Έτσι θα προσεγγίσουμε τις προηγμένες χώρες; Έτσι θα πραγματοποιηθεί η όποια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση;

Η Κυβέρνηση επιμένει ότι η χώρα συνολικά ξοδεύει διπλάσια για την παιδεία. Αυτό είναι αλήθεια. Τα τεράστια όμως επιπλέον ποσά βγαίνουν από το ισχύον βαλάντιο των γονέων για τα φροντιστήρια, τα ιδιωτικά σχολεία, την εκμάθηση ξένων γλωσσών και τις σπουδές στο εξωτερικό δεκάδων χιλιάδων νέων που δεν μπόρεσαν να βρουν μια θέση στα ελληνικά ΑΕΙ και ΤΕΙ. Αυτή η εικόνα να έχουμε χαμηλότερες δημόσιες δαπάνες απ' όλες τις άλλες χώρες πλην της Τουρκίας και πολλαπλάσια υψηλότερες ιδιωτικές δαπάνες απ' όλες τις άλλες χώρες, ισοδυναμεί ουσιαστικά με την κατάργηση της συνταγματικής επιταγής για την παροχή δημόσιας και δωρεάν παιδείας.

Ακούστε τι συμβαίνει στην πραγματικότητα στη χώρα μας. Στους μαθητές του νηπιαγωγείου και του δημοτικού δημόσιες δαπάνες ανά μαθητή αναλογούν στο 56,7% των συνολικών δαπανών και ιδιωτικές δαπάνες στο 43,3%. Στο γυμνάσιο οι δημόσιες δαπάνες ανέρχονται στο 40,5% των συνολικών δαπανών και οι ιδιωτικές στο 59,5%, ενώ στα λύκεια μόνο το 27,5% είναι δημόσιες δαπάνες και το 72,5% ιδιωτικές. Στην ουσία εδώ έχουμε κατάργηση της δημόσιας παιδείας. Όλα τα υπόλοιπα χρήματα ξοδεύονται από τα βαλάντια και τους μισθούς των γονέων. Αυτή είναι η πραγματικότητα που δεν αλλάζει ούτε κατά κεραία από το φετινό Προϋπολογισμό.

Η κατάσταση αντιθέτως θα επιδεινωθεί, αφού ήδη με τη σύγχυση που έχει προκαλέσει η κυβερνητική μεταρρύθμιση έχουμε νέα άνθιση της φροντιστηριακής παιδείας που προσεγγίζει το 30%. Η ίδια η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας παραδέχθηκε ότι αυτό ισχύει.

Τίθεται επομένως το ερώτημα, με ποιους πόρους θα οικοδομηθούν τα νέα σχολεία προκειμένου να σταματήσουν οι διπλές βάρδιες και να λειτουργήσουν οι θεσμοί του ολοήμερου νηπιαγωγείου, του δημοτικού σχολείου και η ενισχυτική διδασκαλία στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που τόσο πολύ ανέλυσε πριν και διαφήμισε ο κ. Αρσένης;

Έρευνα που έγινε στη Νομαρχία του Πειραιά αποκαλύπτει ότι μόνο για την περιοχή αυτή απαιτείται η οικοδόμηση εκατόν εβδομήντα τριών σχολείων, προκειμένου να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα που προανέφερα, να καταργηθούν δηλαδή οι διπλές βάρδιες. Εκατόν εβδομήντα τρία σχολεία χρειάζονται στη Νομαρχία του Πειραιά.

Με ποιους πόρους θα καλυφθούν τα σημαντικά κενά σε δασκάλους και καθηγητές; Με ποιους πόρους θα εξασφαλίσουν τα ΤΕΕ τις απαραίτητες τεχνικές και κτιριακές υποδομές;

Άκουσα πριν τον κ. Κοκκίνη που είναι από το Νομό Λασηθίου. Σας πληροφορώ ότι εκατοντάδες παιδιά έχουν εγγραφεί εκεί στο ΤΕΕ, το οποίο δεν έχει λειτουργήσει ακόμα και κατ' ομολογία του κ. Ανθόπουλου σαράντα χιλιάδες νέες και νέοι έχουν εγγραφεί στα ΤΕΕ όλης της Ελλάδας και είναι ελάχιστα εκείνα τα οποία λειτουργούν. Αυτή είναι η κατάσταση.

Με ποιους πόρους θα αναπτυχθούν σε κτίρια και εκπαιδευτικό προσωπικό τα ΑΕΙ και ΤΕΙ, προκειμένου να υποδεχθούν τις δεκάδες χιλιάδες νέους φοιτητές που υπόσχεται η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ότι θα έχουν τη δυνατότητα να σπουδάσουν σε λίγα χρόνια στα ελληνικά ανώτατα και ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα;

Είναι σαφές ότι με τις δαπάνες που προβλέπει ο Προϋπολογισμός για την παιδεία, παρά τις απορροφήσεις των κοινωνικών κονδυλίων στο βαθμό που αυτές θα πραγματοποιηθούν -γιατί πρέπει να πούμε ότι και εδώ έχουμε σημαντικές καθυστερήσεις- δεν πρόκειται να υλοποιηθούν ακόμα και οι θετικές ή ανεκτές διατάξεις του ν. 2525/97.

Μήπως, παραδείγματος χάρη, το Υπουργείο Παιδείας σκέφτεται να εξασφαλίσει τους πόρους για τις μεταπτυχιακές σπουδές, όπως κάνει με τα τμήματα Οικονομικής Επιστήμης του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών και του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών;

Διάβασα από την Εφημερίδα της Κυβέρνησης -ακούστε καταπληκτικό- για τις μεταπτυχιακές σπουδές. Όσον αφορά τα πιθανά έσοδα, λέει: Χορηγίες συνεργαζομένων πανεπιστημίων τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές, χορηγίες από άλλους φορείς δέκα πέντε εκατομμύρια (15.000.000) δραχμές, διδάκτρα εκατόν είκοσι πέντε εκατομμύρια (125.000.000) δραχμές. Δηλαδή ουσιαστικά εδώ πρόκειται για ιδιωτικές σπουδές, για χρήματα τα οποία θα πληρώνουν οι ίδιοι οι φοιτητές. Και ξέρουμε πάρα πολύ καλά πώς είναι οι μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό, όπου και δωρεάν είναι στις περισσότερες χώρες αλλά και οι μεταπτυχιακοί φοιτητές συνήθως παίρνουν και υποτροφίες. Πολλοί από εδώ μέσα έτσι σπούδασαν στο εξωτερικό.

Θέλω να πω λίγα λόγια για τη μετανάστευση, γιατί είναι το δεύτερο θέμα.

Πρέπει να σας πω ότι είμαι πολύ απογοητευμένος από τα κονδύλια που διατίθενται φέτος πρώτον για τους απόδημους Έλληνες. Υπάρχει στασιμότητα στα κονδύλια της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού. Και όμως τα προβλήματα είναι πολύ πιο έντονα και από τις προηγούμενες χρονιές.

Δεύτερον, δίδονται τα μισά χρήματα από αυτά που απέκτησε το ΕΙΥΑΠΟΕ για να πραγματοποιήσει τις δράσεις και τα προγράμματά στο εξωτερικό και εδώ όσον αφορά τους παλιννοστούντες. Δυστυχώς, δεν είδα καθόλου, κύριοι Υπουργοί, να διατίθενται κονδύλια για τους εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες που ζουν εδώ. Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για πολιτισμικές κοινωνίες, για εντάξεις δημιουργικές στην ελληνική κοινωνία των ξένων μεταναστών και να μην υπάρχει πουθενά ούτε μία δεκάρα για την ανάπτυξη των πολιτιστικών, των εκπαιδευτικών και των θρησκευτικών τους δραστηριοτήτων.

Αυτή δυστυχώς είναι μία απαράδεκτη εικόνα, η οποία πρέπει ταχύτατα να αλλάξει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κουλούρης έχει το λόγο.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο κατώφλι της νέας χιλιετιδας και στο κατώφλι της ένταξης της χώρας μας στο EURO συζητάμε τον Προϋπολογισμό του 1999. Φοβάμαι πως και φέτος η κάθε πλευρά στην Εθνική Αντιπροσωπεία προσεγγίζει τα μεγάλα ζητήματα και τις μεγάλες πολιτικές που περιγράφει ο νέος Προϋπολογισμός με το συνήθη μάλλον άγονο τρόπο. Πανηγυρικά η μία πλευρά, στενόκορδη κινδυνολογία από την άλλη.

Έτσι τα μεγάλα προβλήματα, φοβάμαι, πως δεν αναδεικνύονται επί της ουσίας και δεν αντιμετωπίζονται με τις πράξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πως ο Προϋπολογισμός του 1999 υπηρετεί πράγματι το στόχο ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ. Δεν υπάρχει επίσης καμία αμφιβολία πως για μας η επιλογή αυτή είναι κεντρική, είναι στρατηγικής εμβέλειας. Και ακόμη πως σήμερα περισσότερο από ποτέ άλλοτε, βρισκόμαστε στις πύλες της ΟΝΕ. Η υιοθέτηση του EURO το 2001 θα αποτελεί μια πραγματικότητα και ένα επίτευγμα όλων των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Συγχρόνως, όμως, πρέπει να συμφωνήσουμε πως αυτή η πορεία προς την ΟΝΕ, συσσωρεύει ένα μεγάλο κοινωνικό και οικονομικό κόστος. Και το πρώτο μεγάλο ερώτημα για μένα είναι: Πώς αλήθεια κατανεμήθηκε αυτό το κόστος; Πλήρωσαν πράγματι οι έχοντες ή πλήρωσαν τα μόνιμα υποζύγια, δηλαδή οι Έλληνες εργαζόμενοι, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι μικρομεσαίοι και οι επαγγελματίες; Η εισοδηματική πολιτική που ακολουθήθηκε και κυρίως η φορολογική πολιτική -και το υπογραμμίζω- που εφαρμόστηκε, έκλεισε τις εισοδηματικές ανισότητες μεταξύ των εχόντων και των μη προνομιούχων;

Και κάτι ακόμα. Η περιοριστική δημοσιονομική και νομισματική

διαχείριση αύξησε ή μείωσε το ποσοστό των ανέργων, ιδιαίτερα των νέων που βρίσκονται σήμερα σε μεγάλη αγωνία για το μέλλον τους για να μην πω σε απόγνωση;

Το δράμα με τα κριτήρια του Μάαστριχτ ήταν πως αυτά δεν συνδέθηκαν από τις τότε συντηρητικές κυβερνήσεις της Ενωμένης Ευρώπης προφανώς κάτω από την πίεση των κεντρικών τραπεζών, με την κοινωνική ευαισθησία όπως θα ώφειλαν εκείνες να το πράξουν. Και δεν θα έλεγα πως είναι τυχαίο πως σήμερα που η μεγάλη πλειοψηφία των κυβερνήσεων της Ενωμένης Ευρώπης δεν είναι συντηρητική, αυτές οι κυβερνήσεις βλέπουν σήμερα την ανάγκη να αναθεωρήσουν πολλές από τις μέχρι τώρα ασκούμενες πολιτικές.

Βλέπουν δηλαδή την ανάγκη να παρθούν μέτρα φορολογικά υπέρ των ασθενεστερών τάξεων, να προχωρήσουν στη μείωση των κοινωνικών εισφορών, να πάρουν μέτρα υπέρ των ανέργων και να πιέζουν τις κεντρικές τράπεζες για δραστική μείωση των επιτοκίων.

Βλέπουν την ανάγκη προώθησης συμφώνων για την απασχόληση. Και αυτά είναι μέρος μόνο από τις σημαντικές αποφάσεις που επιτέλους δέχτηκαν να πάρουν πολλές κυβερνήσεις της Ενωμένης Ευρώπης, όπως αυτές της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Γερμανίας και άλλες.

Στο μέτωπο του πληθωρισμού δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πως αυτός υποχώρησε δραστικά ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια. Και ασφαλώς θα ήταν πολύ σημαντικό -και αυτό πιστεύω- αν αυτή η πτώση είχε αποφασιστικά συνδεθεί με την ανασυγκρότηση και επέκταση της παραγωγικής μας βάσης. Τότε, θα ήταν πιο στέρεη αυτή η αποκλιμάκωση. Αν είχε συνδεθεί δηλαδή πιο αποφασιστικά με μια καινούρια, με μια άλλη φορολογική πολιτική, η οποία να ευνοεί την παραγωγή και να αναδιανέμει δίκαια το εθνικό προϊόν και με κοινωνική ευαισθησία.

Μου είναι, πρέπει να σας ομολογήσω, βαθύτατα ενοχλητικό, θα έλεγα οδυνηρό, πως η μείωση του πληθωρισμού συνδυάστηκε με μια σημαντική αύξηση των κερδών των τραπεζών, των κερδών του μεγάλου κεφαλαίου ιδιαίτερα σ'αυτούς τους τομείς που υπάρχει μονοπωλιακή και ολιγοπωλιακή κατάσταση.

Δεν έχει παρά να δει κανείς τα αποτελέσματα των επιχειρήσεων όλου του φάσματος των τροφίμων, της κινητής τηλεφωνίας, της βιομηχανίας των φαρμάκων, πολλών υπηρεσιών και βεβαίως του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου. Η μείωση των επιτοκίων, η οποία πράγματι είναι σημαντική και αναμένεται να είναι σημαντικότερη το 1999 και κυρίως μετά την ένταξή μας στη ζώνη EURO, θέλω να πιστεύω πως αυτό θα είχε συμβεί νωρίτερα και μάλιστα με γρηγορότερους ρυθμούς αν οι τράπεζες δεν είχαν ως κύριο στόχο τους την αύξηση των κερδών τους κατά διψήφιο και πολλές φορές κατά τριψήφιο ποσοστό. Ακόμη και στο θέμα των διαρθρωτικών αλλαγών και ιδιαίτερα σε κρίσιμους για το μέλλον της χώρας μας τομείς, είναι ανάγκη και θα το πω έντονα απόψε εδώ ξανά, να επιταχύνουμε τους βηματισμούς μας για ουσιαστικές διαρθρωτικές αλλαγές. Γιατί πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως μετά το 2001 θα ενταθεί ακόμα σκληρότερα ο ανταγωνισμός και θα απειληθούν σοβαρά σημαντικοί κλάδοι και επιχειρήσεις που λειτουργούν σήμερα στην ελληνική οικονομία.

Για να γίνω απόλυτα κατανοητός και να μη συνθηματολογώ, θα έλεγα -και να πάρουμε όλοι μαζί το απλό παράδειγμα του ΟΤΕ και της Ολυμπιακής- ότι είναι εδώ ανάγκη να γίνουν άμεσες σοβαρές διαρθρωτικές αλλαγές. Αλήθεια, ποιες στρατηγικές συμμαχίες έχουν συνάψει αυτές οι εταιρείες με ξένες επιχειρήσεις; Πώς ενίσχυσαν το στρατηγικό τους σχέδιο για το μέλλον; Είναι σε όλους γνωστό ότι όλες σχεδόν οι μεγάλες και μικρές ευρωπαϊκές, κι όχι μόνο, αεροπορικές εταιρείες έχουν αποφασίσει να συνασπιστούν μεταξύ τους, προκειμένου να ανταποκριθούν καλύτερα στην επερχόμενη απελευθέρωση της αγοράς, όπως έκανε η "SABENA", η "SWISSAIR", η "AUSTRIA AIRLINES".

Το ίδιο συμβαίνει και με τους οργανισμούς τηλεπικοινωνιών. Γνωρίζουμε το συνασπισμό μεταξύ της "DEUTCH TELECOM" και της "FRANCE TELECOM". Ποιες είναι αλήθεια οι αντίστοιχες πρωτοβουλίες και συμφωνίες της Ολυμπιακής και του ΟΤΕ; Και για να μην υπάρχει καμία παρεξήγηση γι' αυτά που

λέω, όταν μιλάω για διαρθρωτικές αλλαγές, δεν εννοώ σε καμιά περίπτωση ιδιωτικοποιήσεις. Πρέπει να σας πω ότι ούτε η "SABENA", ούτε η Φρανς Τελεκομ ιδιωτικοποιήθηκαν για να αντιμετωπίσουν καλύτερα την όξυνση του ανταγωνισμού. Στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεις οφείλουν να διαρθρωθούν να ενισχύσουν την κεφαλαιακή τους σύνθεση, να συνασπιστούν μεταξύ τους, χωρίς υποχρεωτικά να ιδιωτικοποιηθούν, για να ανταποκριθούν καλύτερα στο νέο ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζητούμενο σήμερα είναι πώς θα αποφύγουμε την παραπέρα επιδείνωση της θέσης των εργαζομένων μετά το 2001. Θα έλεγα ότι είναι η τελευταία μας ευκαιρία για να εντείνουμε τις προσπάθειές μας για την προετοιμασία μας προς τη μετά ΟΝΕ εποχή, με στόχο την ενίσχυση της παραγωγικής βάσης, την ενίσχυση των εργαζομένων και ιδιαίτερα των νέων, των συνταξιούχων, των εργαζομένων, των μισθωτών σ' αυτή τη χώρα.

Βασική κατεύθυνση της νέας πολιτικής μας, κατά την ταπεινή μου άποψη, θα έπρεπε να είναι οι εξής άξονες:

Πρώτον, ριζική αλλαγή του φορολογικού συστήματος, ώστε να καταστεί δικαιότερο και αποτελεσματικότερο. Θα πρέπει να σταματήσει να πληττει την παραγωγή και να καταργηθούν μια σειρά αντιπαραγωγικοί φόροι όπως π.χ. ο ΕΦΤΕ.

Δεύτερον, διαρθρωτικές αλλαγές σε επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας του δημόσιου τομέα -ανέφερα πριν τον ΟΤΕ, την Ολυμπιακή, υπάρχουν και άλλες- ώστε να αντιμετωπίσουν τον επερχόμενο ανταγωνισμό μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ.

Τρίτον, στήριξη του διαθέσιμου εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων και της εσωτερικής ζήτησης. Είναι αυτό κεντρικό ζήτημα.

Τέταρτον, προώθηση, χωρίς άλλες καθυστερήσεις, ενός σύγχρονου προγράμματος για την αντιμετώπιση της ανεργίας.

Πέμπτον, αποτελεσματική διαχείριση των επενδυτικών πόρων του δημοσίου, ώστε να σταματήσουν οι σπατάλες, οι καθυστερήσεις και οι κακοτεχνίες στα δημόσια έργα. Γιατί, για μένα, η πραγματική σύγκλιση με την Ευρώπη, πέρα από αριθμούς, θα υπάρχει όταν οι υποδομές των δημοσίων έργων θα θωρακίσουν τη χώρα και δεν θα πλουτίζουν οι μεγαλεργολάβοι. Οι πολίτες θα κυκλοφορούν στους δρόμους και θα κοιμούνται στο σπίτι τους με ασφάλεια, χωρίς φόβο.

Η πολιτική για την απασχόληση θα είναι απόρροια συγκεκριμένου σχεδιασμού και δεν θα περιορίζεται στα επιδόματα και στην πολιτική του ΟΑΕΔ.

Η υγεία: Να προχωρήσει επιτέλους η αναβάθμισή της.

Η παιδεία: Να μην είναι πεδίο μάχης ανάμεσα στην πολιτεία και την εκπαιδευτική και μαθητική κοινότητα, αλλά πεδίο εθνικής συνεργασίας για την αναβάθμισή του μέλλοντός μας.

'Όλα αυτά είμαστε έτοιμοι να τα αποφασίσουμε και να δώσουμε νικηφόρες μάχες, γιατί πιστεύω πως όλοι εμείς στο ΠΑΣΟΚ είμαστε σταθερά αποφασισμένοι, όχι μόνο να εγγυηθούμε την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ, αλλά να τη χρησιμοποιήσουμε σαν εφαλτήριο για την οικονομική πρόοδο του τόπου και του λαού μας. Και είναι σίγουρο πως εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτό μπορούμε και θα το κάνουμε, γιατί έχουμε γνώση, έχουμε πείρα, έχουμε ευαισθησία, γιατί είμαστε Κυβέρνηση σήμερα και να είστε σίγουροι ότι αν ακολουθηθεί αυτή η πολιτική που ανέλυσα, θα είμαστε Κυβέρνηση και μετά το 2000 και μετά το 2004. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Λυμπερακίδης έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι είναι υποχρέωση του κάθε ομιλούντος για τον Προϋπολογισμό στην Αίθουσα αυτή, να αποφεύγει τις επίμονες και στενές τοπικιστικές αναφορές σε ανάγκες της εκλογικής του περιφέρειας.

Πιστεύω ότι θα πρέπει να εξετάζει τα πράγματα με μία πανεθνική, πανελληνική θα έλεγα -αν είναι δόκιμος ο όρος- και όχι απλά πανελλαδική ευρύτητα. Η δε κριτική που θα ασκήσει ή η πρόταση

που θα κάνει θα πρέπει να είναι τέτοια, ώστε να αντξει σε μία ανάλυση γενικών συμφερόντων και εθνικού οφέλους.

Πρέπει όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να παραδεχθούμε ότι τα προβλήματα ορισμένων περιοχών και νομών ξεπέρασαν τον εαυτό τους. Βγήκαν έξω από τα όριά τους και γενικεύτηκαν. Έγιναν γενικές ανάγκες και προβλήματα που καίνε εθνικά. Μην δυσανασχετείτε, έτσι είναι.

Δεν μπορούμε να πούμε λόγω χάρη ότι αυτά που συμβαίνουν στο ανατολικό αιγαίο, στην 'Ηπειρο, στη Θράκη είναι προβλήματα ρουτίνας τοπικά ούτε μπορούμε να ισχυρισθούμε επίσης, κυρίως εμείς εδώ μέσα ότι όλα αυτά περί περιφερειακής ανασφάλειας, περί λαθρομεταναστών και δημογραφικού, περί αμφισβήτησης περιοχών και νήσων, περί γκρίζων θαλασσών και γκρίζων λύκων, είναι ανάγκες σειράς και θα αυτοξεπεραστούν.

Αν πιστεύουμε αυτό, γελιόμαστε οικτρά και χρονοτριβούμε άδικα και επικίνδυνα. Γιατί, ποιος μας διαβεβαιώνει ότι η καθυστέρηση αντιμετώπισης των προβλημάτων που προανέφερα δεν προκαλεί με τον καιρό τη μετάπτωση αυτών σε χρονίζουσα μορφή, η οποία υποβροθεύει καμιά φορά και από τις ανίκανες αντιμετώπισεις πιθανόν να εμφανίζει συμπτώματα σήψης και δυστυχώς υποψίες επερχόμενης περιοχικής γάγγραινας; Και ξέρουμε όλοι ποια είναι τα επακόλουθα της γάγγραινας.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το πρόβλημα δεν είναι απλό. Θεωρώ ότι ο Ελληνισμός βρίσκεται σε κρίσιμο σκόπιο, βάλλεται, δοκιμάζεται και ίσως κινδυνεύει.

Σίγουρα, θα λέτε μέσα σας τώρα όσοι παρακολουθείτε "Τι μας λέει ο συνάδελφος; Η συζήτηση είναι για τον Προϋπολογισμό και αυτός μας το γύρισε στα εθνικά. Αυτά είναι για άλλη ώρα". Όχι, αγαπητοί μου. Όταν χαράσσεται κάποιος προϋπολογισμός για τα επόμενα, σίγουρα προηγείται ένας απολογισμός για τα παλιά και ένας ισολογισμός για τα σημερινά.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι όταν εξετάζεται η διαχείριση των οικονομικών και αριθμητικών μεγεθών σαν πρόβλεψη και σαν αποτέλεσμα δεν πρέπει να αρκούμαστε στα στενά και στεγνά όρια του υλικού πλούτου και αυτόν να αποτιμούμε μόνο, αλλά κύρια να καταμετρούμε και να υπολογίζουμε τα κοινωνικά και εθνικά ωφέλη και ζημιές που προκύπτουν από τις πολιτικές και τους χειρισμούς μας.

Πρωταρχικό μέλημα, λοιπόν, κάθε κυβερνητικού σχήματος πρέπει να είναι το εθνικό κόστος και όφελος. Γιατί τι να το κάνω εγώ ο Εβρίτης, αν πλουτίζει η Αττική όταν τα εθνικά μου όρια στην 'Ηπειρο, στη Θράκη, στο Αιγαίο ξεθωριάζουν;

Εδώ, λοιπόν, για μένα είναι το ζήτημα και από εδώ αναβλύζει το καυτό μου ερώτημα. Στους τομείς αυτούς με ποια μεγέθη, κύριοι Κυβερνήτες, για χθες, σήμερα και αύριο ήρθατε να παρουσιάσετε τον Προϋπολογισμό σας; Ποια τελικά είναι τα κοινωνικά και εθνικά σας ωφέλη και γι'αυτή την ετήσια παραμονή σας στην εξουσία; Να σας πω εγώ. Αρνητικά έως τίποτα. Ζημιά, τεράστια ζημιά και ακαταλόγιστο κόστος. Γιατί πώς θα μπορούσε να ονομάσει ένας πρόγονός μας ή να το χαρακτηρίσει απόγονός μας το γεγονός ότι επιτρέπουμε εμείς οι Έλληνες να φοβίζουμε, να λεηλατούν, να βιάζουν και να δολοφονούν εν ψυχρώ τους λίγους εναπομείναντες κατοίκους της ακριτικής μας περιφέρειας οι Αλβανοί, οι λαθρομετανάστες και οι σπείρες χωρίς να παίρνουμε σαν εξουσία δρακόντια μέτρα;

Πώς θα μπορούσαν να ονομάσουν οι Έλληνες εργαζόμενοι το γεγονός ότι πλέον του ενός εκατομμυρίου εργατικά χέρια, παρανόμως εισαχθέντα, χαιρούν του στοργικού ενδιαφέροντος του σημερινού κράτους, ενώ οι γνήσιοι Έλληνες, από γεννησεώς τους, φορολογούμενοι άμεσα και έμμεσα, ηλικίας άνω των σαράντα πέντε ετών, αδυνατούν να βρουν μεροκάματο, να κολλήσουν ένσημο, ώστε να συμπληρώσουν το δικαίωμα της ασφάλισής τους;

Πώς άραγε θα χαρακτηριζε ένας πατριώτης της περιφέρειας την πολιτική αυτή για τη γεωργία, με το κόστος παραγωγής στα ύψη, το κόστος ζωής ψηλότερα, τις τιμές των αγροτικών προϊόντων μηδαμινές, την ενημέρωση απύσχα, το μέλλον αβέβαιο, αν όχι Γολγοθά του αγρότη, με σκόπιμη προσπάθεια

εκτροπής του από τον πρωτογενή τομέα και εξώθησης του ακριτικού πληθυσμού στο ξεσπίτωμα, στην περιπέτεια, στη μετανάστευση;

Πώς θα ονόμαζε κανείς το μεγάλο ζήλο, με τον οποίο δολοφονήθηκε το ζωϊκό κεφάλαιο του Έβρου, εξαιτίας του αφθώδους πυρετού και της ευλογιάς, για να αφήσει (ο ζήλος) και από τον τομέα αυτόν αναπασχόμενους τους χιλιάδες κτηνοτρόφους του Νομού μου έτσι, ώστε ευκολότερα να βρουν το δρόμο της ξενιτιάς;

Μη μου πείτε το γνωστό ρεφραίν "φταίει η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι οδηγίες της", γιατί θα σας πω ότι στις διαπραγματεύσεις της Ένωσης οι άλλες χώρες έχουν τα μάτια τους ανοιχτά και φεύγουν από εκεί με τα χέρια γεμάτα και εν πάση περιπτώσει, με περισσότερα απ' όσα πήγαν, πάντως όχι ζημιωμένοι όπως εμείς και κάθε φορά με παραχωρήσεις χωρίς αντάλλαγμα... βαμβάκι ούτε με το σκληρό σιτάρι τη φέτα και τα κρασιά ούτε να σας φέρω στο νου τώρα τι μπορούσαμε να πετύχουμε σαν χώρα, όταν γινόντουσαν οι συζητήσεις για την τελωνιακή σύνδεση της Τουρκίας με την Ευρώπη ή για την αντίληψη του διεθνούς εμπορίου και τις συμφωνίες της GATT, ή για την ανάγκη προστασίας των παραγωγών, ιδίως των ανατολικών παραμεθωρίων περιοχών, οι οποίες αποτελούν και τα σύνορα της Ευρώπης;

Τι να απαντήσω, λοιπόν, στον άνεργο πολίτη, που προκύπτει από την πιο πάνω πολιτική; Να του πω ότι η ανεργία είναι στο 13%; Μα, αφού άλλα βλέπει και ξέρει. Τι βλέπει; Τα 4/5 των νέων ανδρών και γυναικών εγκατέλειψαν το χωριό του και κατοικούν, τα μισά στις πόλεις του νομού, ξεχειμωνιάζοντας και ψάχνοντας για κανένα ψιλομεροδούλι, ενώ τα υπόλοιπα 2/5 έφυγαν στη Γερμανία. Σημασία έχει ότι καμία από τις δύο ομάδες δεν δηλώνεται στον ΟΑΕΔ και δεν συνυπολογίζεται στο δείκτη, που μας λέτε.

Θα ήθελα να σημειώσω εδώ ότι στην εκλογική μου περιφέρεια ανθίζει το παράξενο φαινόμενο -και μπορεί να καυχάται, αν έχει το θράσος και η πολιτεία γι' αυτό- ότι πλέον του 1/3 του ενεργού της πληθυσμού είναι εργαζόμενοι ευρωπαϊκά και άνεργοι ελληνικά. Τώρα ποιος είναι κερδισμένος από την πραγματικότητα αυτή, ποιος είναι ικανοποιημένος και ποιος τελικά θα πληρώσει το κόστος, θα μας το γράψει σύντομα η ιστορία.

Δηλωμένοι άνεργοι στον ΟΑΕΔ είναι μόνο οι παλιννοστούντες, οι νεοπρόσφυγες, όπως τους λέει ο κ. Κηπουρός, από τα πρώην κομμουνιστικά καθεστώτα, οι Αλβανοί και οι λαθρομετανάστες, οι οποίοι τελευταία απόκτησαν και πράσινη κάρτα. Οι παραδοσιακοί κάτοικοι της Ελλάδας δεν χωρούν πια στον τόπο τους, είναι Ευρωπαίοι. Και όσων τα κόστια βαστούν ακόμη, βγήκαν και ψάχνουν δουλειά στη Γερμανία. Τους χάσαμε κι εμείς και περιμένουμε μήπως με καμιά εικονική επιστράτευση το ελληνικό φιλότιμο τους οδηγήσει πάλι εδώ.

Υπό αυτές τις συνθήκες, τι να απαντήσετε στο μετανάστη από την πατρίδα μου στη Δυτική Γερμανία, ο οποίος με αγωνία με ρωτά κάθε φορά που με βλέπει, αν έστρωσαν τα πράγματα στην Ελλάδα, ή αν δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για την επιστροφή του, αφού όλα γίνονται λάθος;

Να του πω για τις επενδύσεις στη Θράκη, το μεγαλεπήβολο πρόγραμμα με τις ευλογίες της Βουλής, τη μεγαλοψυχία της Ευρώπης και τις μεγάλες οικονομικές δυνατότητες, που θα τολμήσω να πω ότι ξεγέλασε και τους εμπνευστές του ακόμη και πάγωσε τελείως το λαό της Θράκης;

Λάθος επιλογές, λάθος πρόσωπα, λάθος χώροι, λάθος επενδύσεις, λάθος έλεγχοι, λάθος αποτέλεσμα. Στον Έβρο λένε το εξής, σε ό, τι αφορά τις επενδύσεις, ότι με πολλά λεφτά σε λίγο χρόνο αποκτήσαμε πολλούς επενδυτές, λιγότερους εργάτες και καθόλου ελπίδα.

Επιτέλους, κύριοι Υπουργοί της Οικονομίας, μαθαίνω ότι πειστήκατε για το μεγάλο φαγοπότη στις επενδύσεις της Θράκης. Όμως, σας προειδοποιώ ότι βρίσκασθε μόνο στην αρχή και πιθανόν εκτός ορθής πορείας. Θέλω να σας πω επίσης ότι δεν γίνεται κάθαρση με το βελόνι, έτσι για να βουλώσουμε τα μάτια ούτε μπορούμε να χειρουργούμε στο νύχι, όταν ο καρκίνος είναι στο κεφάλι.

Και θέλω τελικά να σας πω ότι δεν αντιδρώ και δεν οργίζομαι έτσι μόνο γιατί με τσούζει το οικονομικό έλλειμμα. Όχι, αρρωσταίνω όμως και πονώ, γιατί καθημερινά μετρώ, ζυγίζω και υπολογίζω το δυσαναπλήρωτο εθνικό πληθυσμιακό έλλειμμα της περιοχής μου που αναφανδόν από τους κακούς χειρισμούς, χειροτερεύει.

Για όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι και για πολλά άλλα που θα μπορούσε κανείς να πει, αν είχε το χρόνο, καταψηφίζω απόλυτα ενσυνείδητα αυτόν τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Λωτίδης έχει το λόγο.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε χρόνο τις ίδιες μέρες, τις μέρες συζήτησης του Προϋπολογισμού του επόμενου έτους, κινούμαστε όλοι στους ίδιους γνώριμους ρυθμούς, επαναλαμβανόμενοι μονότονα. Οι μεν συμπολιτευόμενοι στηρίζουν και υπερθεματίζουν συνολικά και άκριτα πολλές φορές τις επιλογές της Κυβέρνησης, οι δε αντιπολιτευόμενοι απορρίπτουν συλλήβδην τον Προϋπολογισμό, χρησιμοποιώντας μάλιστα τις ίδιες στερεότυπες εκφράσεις, όπως αντιλαϊκές, ανειλικρινείς, αναποτελεσματικές, αντιαναπτυξιακές, ανάληγτος κ.ο.κ.

Έτσι το μόνο που επιτυγχάνουμε είναι να προκαλούμε σύγχυση στον ελληνικό λαό και να επιτείνουμε έτι περαιτέρω την αναξιοπιστία και αφερεγγυότητα του πολιτικού μας λόγου και του πολιτικού μας συστήματος.

Πρέπει να προσεγγίσουμε το θέμα χωρίς κορώνες, χωρίς υπερβολές, με ψυχραιμία και νηφαλιότητα. Ο έντονα συγκρουσιακός και αντιπαραθετικός λόγος που αναπτύσσεται σ' αυτήν την Αίθουσα, πρέπει να δώσει τη θέση του σε ένα λόγο υπεύθυνο, σοβαρό, με διαφωνίες, προτάσεις και συνθέσεις, γιατί ο ρόλος του Κοινοβουλίου είναι ο έλεγχος, ο δημιουργικός διάλογος, οι προτάσεις, η επιχειρηματολογία, η αναγνώριση των επιτευχίων του "αντιπάλου" και η επισήμανση των λαθών του.

Βεβαίως, υπάρχει ένα έλλειμμα στην οργάνωση της συζήτησης του Προϋπολογισμού. Παράλληλοι μονόλογοι, χωρίς κανέναν είτε συμπολιτευόμενο είτε αντιπολιτευόμενο, να μπορεί να επηρεάσει και να αλλάξει προσανατολισμούς και κινδύλια.

Ακόμη και η σωστότερη και η σοφότερη θα έλεγα πρόταση, έτσι όπως γίνεται η συζήτηση δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή από την Κυβέρνηση και αν ακόμα αυτή το θέλει. Είναι ένα πρόβλημα που κάθε χρόνο τονίζεται από πολλούς συναδελφους, απ' όλες τις πτέρυγες και χωρίς να απορρίπτεται ευθέως δεν γίνεται αποδεκτό.

Πώς μπορεί, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να είναι αξιόπιστος ο λόγος σας, όταν παρά το ότι καταρρίφθηκαν ένα προς ένα τα επιχειρήματά σας και οι θέσεις σας, εσείς συνεχίζετε να επιμένετε σ' αυτά; Τι χρεία άλλων αποδείξεων έχουμε, όταν πριν ένα χρόνο αυτό που υπερτονίζατε περί αναποτελεσματικότητας και αδιεξόδου της πολιτικής μας, διαφεύδεται σήμερα από τα πράγματα;

Λέγατε ότι με την πολιτική που ακολουθούμε, η ένταξη στην ΟΝΕ είναι μακρινό όνειρο, γιατί δεν θα επιτύχουμε τα κριτήρια που έθετε η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Σήμερα προεξοφλώντας τη βέβαιη ένταξή μας στην ΟΝΕ, δεν έχετε το στοιχειώδες πολιτικό θάρρος να αναγνωρίσετε τουλάχιστον το λάθος στις εκτιμήσεις και στις προβλέψεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, η πραγματικότητα πολλές φορές είναι αμείλικτη και δεν βολεύεται ούτε σε ρητορικές κορώνες ούτε σε ισοπεδωτικούς χαρακτηρισμούς και λογικές.

Ο Προϋπολογισμός αντανάκλασε την οικονομική φιλοσοφία της Κυβέρνησης και τις ευρύτερες πολιτικές της στοχεύσεις και επιδιώξεις. Συνεπώς δεν είναι μια σειρά αριθμών και δεν σκοπεύω να συμβάλω σ' αυτήν τη συζήτηση, παραθέτοντας αριθμούς.

Ο φεινός Προϋπολογισμός είναι από τους πιο σημαντικούς στην ιστορία του τόπου. Είναι το επιστέγασμα μιας μακράς, επίπονης και δύσκολης πορείας με τεράστια εμπόδια, που

ξεκίνησε το 1994 και ολοκληρώνεται το 1999.

Τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας είναι θετικά, γιατί αυτός ο Προϋπολογισμός επιτυγχάνει τη σύγκλιση. Ο λαός δικαιούται να μιλάει για δικαίωση των επιλογών του, για ευόδωση της προσπάθειας που έχει καταβάλει, για συνευθύνη στην επιτυχία, μέσω της συναίνεσης που έδειχνε και δείχνει και που ήταν θεμελιώδης προϋπόθεση για την επιτυχία.

Ουδείς μπορεί σήμερα να αμφισβητήσει την επιτυχία της Κυβέρνησης και κανένας δεν μπορεί να μην αποδεχθεί την άκρως ικανοποιητική εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού του 1997. Ουδείς εκτός κοντόφθαλμων και πολιτικά μικρόψυχων που δυστυχώς, είναι ένα είδος που ευδοκίμει και σε αυτήν την Αίθουσα.

Οι προσεκτικοί χειρισμοί, η σοβαρή αντιμετώπιση των προβλημάτων, η συνέπεια απέναντι στις δεσμεύσεις μας, είναι συστατικά αυτής της πορείας. Βάσει των εκτιμήσεων των αρμοδίων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων διεθνών έγκυρων οργανισμών βαδίζουμε σταθερά και εκτός εξαιρετικού απροόπτου, επιτυγχάνουμε τη σύγκρουση.

Μοναδικός ανεκπλήρωτος στόχος παραμένει η μείωση του πληθωρισμού που γίνεται στόχος ύψιστης προτεραιότητας και θα τον πετύχουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι συνδεδεμένο ιστορικά με μεγάλες επιλογές και μεγάλες αλλαγές από το 1974 μέχρι και σήμερα στον τόπο. Με τον φειτό Προϋπολογισμό μπαινουμε στην ΟΝΕ. Όμως, είναι επιτακτική ανάγκη να κάνουμε ορατά τα αποτελέσματα αυτής της επιλογής στον ελληνικό λαό. Να απαντήσουμε σε αυτό που ρωτάει ο πολίτης. Μετά την ΟΝΕ τι; Ποια θα είναι τα οφέλη για το λαό; Οι θυσίες του θα έχουν αντίκρισμα; Οι πολίτες περιμένουν ανταμοιβή για την υπομονή και επιμονή που επέδειξαν, περιμένουν να δουν προτάσεις που να προσβλέπουν στην άνοδο του βιοτικού τους επιπέδου σε εισοδηματική και φορολογική σταθερότητα. Η θέση τους στις νέες συνθήκες διαμορφώνεται στο καινούριο ευρωπαϊκό περιβάλλον. Πρέπει να προετοιμαζόμαστε για να υλοποιήσουμε δομικές αλλαγές μεγάλου βάθους με δικαιοτέρα κατανομή στα φορολογικά βάρη, διεύρυνση της φορολογικής βάσης, κλείσιμο της ψαλίδας, μεγαλύτερη ακόμη ανατροπή της αναλογίας άμεσης και έμμεσης φορολογίας, υπέρ της πτωχής βεβαίως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι νέες αναπτυξιακές συνθήκες που διαμορφώθηκαν με την επιτυχία στην υλοποίηση του στόχου της ΟΝΕ, μας αναγκάζουν να σχεδιάσουμε ένα νέο φορολογικό σύστημα δικαιοτέρα, αποτελεσματικότερο, προοδευτικότερο, χωρίς πολυπλοκότητα, αγκυλώσεις, απαρχαιωμένα συστήματα και πολυνομίες.

Το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης δεν πρέπει να αναπαυθεί στις δάφνες της επιτυχίας. Με γνώμονα τη συνθήκη ότι "ο εχθρός το καλού είναι το καλύτερο", πρέπει να προχωρήσει σε ριζοσπαστικές παρεμβάσεις και σχεδιασμό για το μέλλον για ταχύτερους ρυθμούς ανάπτυξης. Οι πολίτες περιμένουν να δουν το 2000 πιο καθαρά το κοινωνικό μας πρόσωπο. Με προγραμματισμό και σύνεση πρέπει να θέσουμε minimum κοινωνικούς στόχους ανταποκρινόμενοι θετικά στο αίτημα των χαμηλόμισθων των συνταξιούχων, των ελεύθερων επαγγελματιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει η Κυβέρνηση από τώρα να δει τις δυνατότητες που υπάρχουν στους αμέσως επόμενους προϋπολογισμούς για μέτρα που θα ανακουφίσουν, όπως η αύξηση του αφορολόγητου, η τιμариθοποίηση της φορολογικής κλίμακας στα πρώτα κλίμακα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήδη παίρνει μεγάλες πολιτικές και κοινωνικές πρωτοβουλίες διαβλέποντας ότι οι άνεργοι και οι νεόπρωτοι αποτελούν βραδυφλεγή βόμβα στα θεμέλια της χώρας, ανακοίνωσε διά στόματος Πρωθυπουργού σειρά μέτρων που θα ανακουφίσουν αυτές τις κατηγορίες πολιτών.

Παράλληλα, όμως, πρέπει να δώσουμε τη μάχη της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας, να αυξήσουμε ακόμα περισσότερο την απορροφητικότητα των κοινοτικών πόρων, να σχεδιάσουμε την ανάπτυξη της περιφέρειας.

Βεβαίως, οι τελευταίες εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τις θέσεις της Γερμανίας, ίσως μας υποχρεώσουν να επαναπροσδιορίσουμε τις συμμαχίες μας, ώστε να προλάβουμε να ισχυροποιήσουμε τη θέση μας στη διαφαινόμενη σύγκρουση Βορρά-Νότου.

Ο χρόνος περνάει, αγαπητοί συνάδελφοι, και έχω να πω αρκετά ακόμα.

Δuo κουβέντες για τον αγροτικό τομέα. Όλοι οι αγρότες διακατέχονται από μεγάλη αγωνία για το μέλλον. Όλοι οι αγρότες είναι υποψιασμένοι, δεν είναι όμως κατάλληλα ενημερωμένοι και πληροφορημένοι για το πού πάει η κατάσταση.

Οι εξελίξεις που φαίνεται ότι έρχονται από τις Βρυξέλλες, μόνο ευχάριστες δεν είναι. Η αγροτική οικονομία αρχίζει να απομακρύνεται από τις συνθήκες του θερμοκηπίου και του προστατευτισμού που ήταν με την Κοινή Αγροτική Πολιτική.

Οφείλουμε, λοιπόν, με ιδιαίτερη προσοχή, επιμέλεια και επιμονή να προστατεύσουμε τον αγροτικό κόσμο, να τον ενισχύσουμε για να ξέρει πού και πώς πορεύεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να δώσουμε τη μάχη στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να μην είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση μόνο ένας ενιαίος οικονομικός χώρος, να μην είναι μόνο εσωτερική αγορά, αλλά για να γίνει ενιαίος κοινωνικός χώρος.

Πολλές φορές το να φθάσεις στην κορυφή είναι ευκολότερο από το να καταφέρεις να διατηρηθείς σ' αυτήν. Έτσι ο μονόδρομος του να μπούμε στην ΟΝΕ, πρέπει να γίνει μονόδρομος, να μείνουμε στους ισχυρούς της Ευρώπης. Και για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος χρειάζεται ισχυρή ελληνική παρουσία παντού, αφύπνιση και ενότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερο βάρος - και δίνουμε βάρος - για να φτιάξουμε την Ελλάδα ισχυρή. Να δώσουμε ιδιαίτερο βάρος στην ισχυρή κοινωνία και όχι όπως η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει στην κοινωνία των ισχυρών συνθλίβοντας τους αδύνατους.

Πρέπει και μπορούμε να δώσουμε ελπίδα και προοπτική στον ελληνικό λαό σ' αυτόν τον τόπο, στο ελληνικό έθνος. Πρέπει και μπορούμε ψηφίζοντας αυτό τον Προϋπολογισμό και ακολουθώντας την πολιτική που προηγούμενων ανέφερα όχι μόνο εγώ, αλλά και πολλοί άλλοι συνάδελφοι, να οδηγήσουμε τη χώρα με συνέπεια στο 2000 και ακόμη παραπέρα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Καλαντζής έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, τέτοιες στιγμές είναι ιδιαίτερα έντονο το αίσθημα της μοναξιάς που νοιώθουμε εμείς οι πολιτικοί, όταν θέλοντας να επιτελέσουμε το καθήκον μας, βρισκόμαστε εδώ, καθώς η νύχτα τρέχει είναι περασμένα μεσάνυχτα, κι ενώ όλοι μας θα θέλαμε να είμαστε σε ανθρώπους αγαπημένων κοντά, αλλά καλή τη τύχη αντικατέστησα στο Βήμα ένα φίλο Βουλευτή και στρέφοντας το βλέμμα βλέπω φίλους συναδέλφους να βρίσκονται μέσα στην Αίθουσα. Είμαστε λίγοι, θα έπρεπε να ήμασταν περισσότεροι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Λίγοι, αλλά καλοί, κύριε Καλαντζή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Μέ λίγους η Ελλάδα έγινε μεγάλη και χαίρομαι που μπορώ να πω ότι η μοναξιά φαίνεται από το αποτέλεσμα και μεταφράζεται σε έργο και αυτό θα προσπαθήσω να κάνω σήμερα.

Θα προσπαθήσω να το κάνω, όχι χρησιμοποιώντας νούμερα, γιατί θεωρώ ότι τέτοιες στιγμές τα νούμερα είναι κρύα πράγματα. Θα προσπαθήσω να μιλήσω και να αποδείξω ότι την πραγματικότητα σήμερα τη γνωρίζει καλύτερα από όλους μας ο ελληνικός λαός, κι αυτό είναι κάτι το οποίο δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε.

Και αλήθεια τι χρειάζονται τα νούμερα; Χρειάζεται να πούμε εμείς αυτά και εσείς εκείνα, όταν ο Έλληνας και η Ελληνίδα με το χέρι στην τσέπη γνωρίζει καλύτερα από μας αν οι δείκτες είναι πραγματικοί, αν ευημερεί, αν περνάει καλύτερα ή αν έχει προοπτική αύριο να περάσει καλύτερα από ό, τι περνάει σήμερα;

Όμως πέρα και πάνω από όλα αυτά -όλοι μας λέμε και όταν κατατίθεται ο προϋπολογισμός το λέει πρώτα η Κυβέρνηση- πρέπει ο προϋπολογισμός, λέτε και λέγαμε και εμείς όταν ήμασταν κυβέρνηση, να είναι ισολογισμένος. Αλήθεια, πως ώρέπει να είναι ισολογισμένος; Ως προς τα νούμερα και πάλι;

Η άποψή μου είναι κατ' αρχήν ότι ο Προϋπολογισμός θα πρέπει να είναι ισολογισμένος ως προς το αίσθημα δικαίου, θα πρέπει να είναι ισολογισμένος προς την κατεύθυνση του δικαίου, ώστε να ξέρει ο κάθε Έλληνας και η κάθε Ελληνίδα, να αισθάνεται μέσα του ότι ο φτωχός και ο πλούσιος έχει το μεριδίό του, ο πλούσιος πληρώνει αυτά που πρέπει να πληρώσει και ο φτωχός αυτά που τον αναλογούν. Δεν γίνεται όμως κάτι τέτοιο. Γι' αυτό και από αυτόν τον Προϋπολογισμό λείπει το αίσθημα δικαίου και λείπει και το αίσθημα εμπιστοσύνης.

Οι Κυβερνήσεις Καραμανλή κάποτε πετύχαιναν τους στόχους τους και πολύ περισσότερους από αυτούς που έβηταν όταν γινόταν συζήτηση στον προϋπολογισμό, γιατί ενέπνεαν αίσθημα εμπιστοσύνης. Ήξερε ο ελληνικός λαός ότι αυτές οι κυβερνήσεις και αυτός ο Πρωθυπουργός θα φέρουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Και πάνω σ' αυτό το αίσθημα, σ' αυτή την προοπτική επένδυναν και επένδυε ο ελληνικός λαός και μεταφορικά και πραγματικά. Έτσι στήθηκε και έτσι δημιουργήθηκε η μεγάλη Ελλάδα. Δημιουργήθηκε από το αίσθημα εμπιστοσύνης, από το αίσθημα του νοικοκυριού.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Να σταματήσει αυτός ο διακομματικός θόρυβος, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Αν υπήρχε πάντοτε διακομματική πορεία, κύριε Πρόεδρε, είναι βέβαιο ότι και η πορεία της Ελλάδας, θα ήταν καλύτερη και σήμερα είναι καλό που υπάρχει αυτή η διακομματική ζεστή συντροφιά, η οποία μπορεί να συζητάει, αλλά αυτό δεν πρέπει να είναι μονόπλευρο, κύριε Πρόεδρε. Θα πρέπει να είναι αμφίδρομη η σχέση από όλους.

Κύριε Υπουργέ, η οικονομία και τα οικονομικά μεγέθη, για να φέρουν αποτέλεσμα, πρέπει κατ' αρχήν να υπάρχει η προνοητικότητα και η πρόβλεψη. Εάν δεν προβλέψουμε, δεν αισθανθούμε το κλίμα που επικρατεί στην αγορά, είναι βέβαιο ότι δεν θα φέρουμε ποτέ τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα. Και εσείς, είναι γεγονός ότι δεν προβλέψατε, παρά τις προειδοποιήσεις μας από τον Ιούνιο του 1997 ότι επέρχεται διεθνής κρίση, που θα βρει τη δραχμή εξασθενημένη, λόγω της πολιτικής της σκληρής δραχμής που η Κυβέρνηση ακολουθούσε και ακολουθεί. Εσείς κωφεύατε.

Είναι χαρακτηριστικό ότι πέρασ στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού δεν έγινε καμία αναφορά, εάν θέλετε καμία σημειολογία, πάνω στη διεθνή οικονομική κατάσταση. Αντίθετα, ο κ. Παπαντωνίου πέρσι, κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού έλεγε και επέμενε ότι ο ακρογωνιαίος λίθος της πολιτικής είναι η πολιτική της σκληρής δραχμής. Και μόνο το Μάρτιο κατάλαβε η Κυβέρνηση, κάτω από την πίεση των διεθνών εξελίξεων, το σφάλμα της και υποτίμησε, όπως ενθυμίστηκε, τη δραχμή κατά 14%. Και τότε με περισσό θράσος μετονόμασε την αποτυχία της σε επιτυχία. Και σήμερα, βλέποντας ότι δεν μπορεί να ελέγξει τον πληθωρισμό - έπρεπε να ακολουθήσει άλλη στράτα και άλλη ρότα- αλλάζει πορεία, ανατιμώντας τη δραχμή, με αποτέλεσμα να βρισκόμαστε σήμερα μπροστά σε οξύμωρα γεγονότα. Να έχουμε δηλαδή κάνει υποτίμηση και η δραχμή να βρίσκεται στην ίδια ισοτιμία με τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά και διεθνή νομίσματα, που ήταν πριν.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια όλων μας είναι -και αυτό το αναγνωρίζει η Κυβέρνηση- τέτοια ώστε να επιτευχθεί η ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ. Ήμασταν η μόνη χώρα, ήμασταν η μόνη Κυβέρνηση που δεν μπόρεσε, ενώ ήθελε, να βάλει τη χώρα στην ΟΝΕ. Είμαστε η μόνη χώρα που έμεινε απέξω, ενώ το επιζητούσαμε με όλες μας τις δυνάμεις. Δεν πέτυχε η προσπάθειά μας αυτή, διότι επιδιώξαμε να πετύχουμε τους στόχους με αλχημείες και τεχνάσματα. Αυτά μπορούμε να τα λέμε στον ελληνικό λαό, πλην όμως στους Ευρωπαίους θα πρέπει να παρουσιάζουμε όλα τα στοιχεία τεκμηριωμένα.

Για μας οι προϋποθέσεις εντάξεως της χώρας μας στην ΟΝΕ ήταν τέσσερις. Μια προϋπόθεση είναι ότι το έλλειμμα πρέπει να είναι κάτω από το 3% του ΑΕΠ. Για να μειωθεί το έλλειμμα από το 5,8% του ΑΕΠ στο 1,9%, προβαίνετε σε λογιστικές αλχημείες της τάξεως του ενός τρισεκατομμυρίου διακοσίων δισεκατομμυρίων (1.200.000.000.000) δραχμών. Η Κυβέρνηση πρώτα μειώνει τις δαπάνες των επενδύσεων κατά εξακόσια είκοσι δισεκατομμύρια (620.000.000.000) αυξάνοντας αντίστοιχα τα κεφάλαια των ΔΕΚΟ. Επιπλέον αφαιρεί οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) δραχμές από το έλλειμμα, με το αιτιολογικό ότι το ποσό αυτό αποτελεί ταμειακά διαθέσιμα των ασφαλιστικών ταμείων.

Η Κυβέρνηση δεν θέλει να αντιληφθεί ότι οι συνεχείς αλλαγές του φορολογικού συστήματος προξενούν μεγάλο κακό στην οικονομία και δημιουργούν κλίμα αβεβαιότητας.

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι το δημόσιο χρέος. Από το 110% του ΑΕΠ θα έπρεπε να πέσει στο 60%. Βέβαια από την ώρα που έγινε δεκτό το Βέλγιο με δημόσιο χρέος 127% του ΑΕΠ και η Ιταλία με 122%, πιστεύω ότι η Ευρώπη θα δει με κατανόηση την προσπάθειά σας και θα είναι ένα από τα στοιχεία που θα βοηθήσουν στην ένταξή μας.

Η τρίτη προϋπόθεση είναι -και δεν πιστεύω σ' αυτό να διαφωνείτε- ότι ο μέσος προϋπολογισμός στην Ελλάδα δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερος του 1,5%. Βέβαια αυτόν το στόχο προσπαθείτε με όλα αυτά τα μέσα να τον πετύχετε. Όταν τον πετύχετε, θα δούμε τι αποτελέσματα θα έχει.

Και η τέταρτη προϋπόθεση είναι το επιτόκιο, κατά την άποψή μας, των δεκαετών ομολόγων να μην είναι μεγαλύτερο του 2% του επιτοκίου των δεκαετών ομολόγων των τριών χωρών με το μικρότερο επιτόκιο. Όλα αυτά τα μέτρα είναι αυτά τα οποία θα πρέπει να πετύχετε και θα πρέπει προς αυτή την κατεύθυνση να καταβάλετε μεγάλη προσπάθεια. Βέβαια, θα πρέπει να στηριχθείτε και στην κατανόηση και στη μεγάλη καρδιά, αν θέλετε, των Ευρωπαίων εταίρων μας, προκειμένου να δεχθούν όλα τα στοιχεία τα οποία θα τους παρουσιάσετε.

Βεβαίως, θα μου πείτε, ποιος ευθύνεται για το γεγονός ότι εμείς ζητούσαμε επιμόνως να μπούμε και δεν μπαίναμε; Μα, ποιος άλλος από τις αντίστοιχες δικές σας κυβερνήσεις της δεκαετίας του '80, όπου με την αλλοτρίωτη πολιτική σας, την πολιτική με την οποία δεν γνωρίζατε τι θέλετε, με το ότι έπρεπε σήμερα να κάνουμε αυτό και αύριο εκείνο και με την αλόγιστη γενικότερα πολιτική, χάσαμε το τρένο και δεν μπορέσαμε να ενταχθούμε ισότιμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως το θέλαμε, όπως το ζητούσαμε, όπως ήθελε ο ελληνικός λαός. Ακολουθείτε σήμερα έναν τέτοιο δρόμο, αλλά αυτόν το δρόμο τον ακολουθείτε όχι γιατί τον πιστεύετε, αλλά τον ακολουθείτε εξ ανάγκης. Είναι ένας δρόμος που σας υποχρεώσαν να τον ακολουθήσετε. Δεν είναι ένας δρόμος που τον πιστεύετε.

Και αλήθεια σήμερα άκουσα να μιλάνε για την αγροτική πολιτική. Μήπως εμείς ήμασταν αυτοί οι οποίοι λέγαμε ότι δεν θέλουμε τιμές Βρυξελλών, αλλά τιμές Αθηνών; Δεν είπατε την αλήθεια. Σήμερα γιατί δεν δίνετε τιμές Αθηνών στα προϊόντα μας, τα οποία καθημερινά φθίνουν, στους αγρότες μας που καθημερινά ξεσηκώνονται; Μπορείτε;

Δεν είπατε, λοιπόν, την αλήθεια. Και αυτήν την αλήθεια και αυτήν την υποκρισία σήμερα, δυστυχώς, πληρώνουμε όλοι μας.

Μας λέγατε και μας λέτε ότι είσατε μία Κυβέρνηση με κοινωνική ευαισθησία. Εγώ δεν θα σταθώ σε πολλά σημεία. Σε ένα θα σταθώ. Οι συνταξιούχοι, οι οποίοι είναι οι μόνοι που ωφελήθηκαν και ιδιαίτερα οι μικροσυνταξιούχοι από το ΕΚΑΣ, πήραν κάποια χρήματα της τάξεως των έντεκα χιλιάδων τετρακοσίων (11.400) δραχμών, κατά μέσο όρο το μήνα. Και ήρθε στο τέλος του χρόνου η ίδια η Κυβέρνηση να τους πάρει εξήντα χιλιάδες (60.000) από αυτό το νούμερο. Τους πήρε τα μισά πίσω.

Για την παιδεία. Τα νούμερα σας τα παρουσίασαν όλοι οι προηγούμενοι συνάδελφοι. Είναι βέβαιο ότι αν όλα αυτά που λέγατε είναι αλήθεια, σήμερα δεν θα ήταν ξεσηκωμένη ολόκληρη η εκπαιδευτική κοινότητα, δεν θα ήταν ξεσηκωμένος

ολάκερος ο κόσμος και δεν θα διεκδικούσε αυτό που διεκδικούσατε και εσείς, κύριε Υπουργέ, όταν τη δεκαετία του 70 βρισκόμασταν πιθανόν μαζί στο ίδιο μετερίζι, να φωνάζουμε και να διεκδικούμε πράγματα για την παιδεία, τα οποία ούτε σήμερα έχουν επιτευχθεί.

Αυτήν την ελπίδα, λοιπόν, δεν μπορείτε να τη δώσετε. Ένα είναι βέβαιο, ένα γνωρίζουμε όλοι μας. Ότι είμαστε σε μία εποχή που τελειώνει το μέτριο, τελειώνει η ισοπέδωση. Τελειώνει το ότι όλοι είμαστε ίδιοι. Ε, όχι, δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Υπάρχουν οι καλοί, υπάρχουν και οι κακοί.

Είναι βέβαιο, λοιπόν, ότι ξεκινάει η αναγέννηση. Ο 21ος αιώνας δεν θα είναι ο αιώνας του μέτριου, δεν θα είναι ο αιώνας του μικρού, του λίγου. Θα είναι ο αιώνας, όπου οι νέοι και οι νέες μας, όλοι αυτοί οι οποίοι ελπίζουμε και προσδοκούμε και προσβλέπουμε, είναι βέβαιο ότι θα μπουν με καλύτερες προϋποθέσεις.

Ένα θέλω να πω και με αυτό κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Ότι αυτή την ανηφόρα, την ανηφόρα της ισότιμης ένταξης της πατρίδας μας στην Ο.Ν.Ε. πρέπει να την ανεβούμε όλοι μαζί και εκεί στην κορυφή η σημαία που θα στήσουμε δεν πρέπει να έχει χρώματα γαλάζιο ή πράσινο ή κόκκινο. Ένα χρώμα πρέπει να έχει, το χρώμα της Ελλάδας. Και αυτό για να το πετύχουμε και αυτήν τη σημαία για να τη στήσουμε θα πρέπει να ξεκινήσουμε και να ακολουθήσουμε αυτήν τη ρότα να προσπαθήσουμε όλοι μαζί. Οι διαχωριστικές γραμμές έπεσαν. Ας βρούμε επιτέλους αυτά που μας ενώνουν. Και αυτά που μας ενώνουν είναι πολύ περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ, κύριε Καλαντζή.

Χειροκροτήθηκε και διακομιατικά ο κ. Καλαντζής.

Ο συνάδελφος Αντιπρόεδρος κ. Κατσαρός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με δύο παρατηρήσεις. Παρακολούθησα από την Έδρα ή από τα έδρανα της Βουλής όλες σχεδόν τις ομιλίες των Υπουργών, αλλά και πολλών Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είδα να επιτίθενται όλοι, χωρίς σχεδόν καμία εξαίρεση, εναντίον του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας. Η εξήγηση είναι πάρα πολύ απλή και πάρα πολύ εύκολη. Φαίνεται ότι εκείνα τα οποία είπε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας σας ενόχλησαν και σας πόνεσαν ιδιαίτερα. Φαίνεται ότι οι αλήθειες τις οποίες χθες εξέθεσε προς το Σώμα και οι διαπιστώσεις για την ανικανότητά σας να κυβερνήσετε τον τόπο "σας περιόρισαν μέχρι το μεδούλι", για να θυμηθώ και μία θεσσαλική φράση.

Είναι η πρώτη παρατήρηση, την οποία θέλω να κάνω, προσθέτοντας ότι δεν με εξέπληξε αυτό το γεγονός. Ο λαός μας λέει ότι "οι κεραυνοί κτυπούν τις κορυφές από τα έλατα και όχι τις φτέρες". Επιληθεύεται φαίνεται αυτή η ρήση του λαού μας και σε αυτήν την περίπτωση.

Η δεύτερη παρατήρηση την οποία θέλω να κάνω: Είπε ο κ. Παπαντωνίου, αναφερόμενος στα αγροτικά θέματα, ότι δημαγωγούσε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ισχυριζόμενος ότι δεν επεδείχθη από την πλευρά της Κυβερνήσεως του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το ανάλογο ενδιαφέρον και δεν επελύθησαν τα προβλήματα του αγροτικού κόσμου. Και για να αντικρούσει και να θεμελιώσει αυτό τον ισχυρισμό του για δημαγωγία, ανέφερε τρία επιχειρήματα: Άδικο μας κατηγορεί ο κ. Καραμανλής, γιατί εμείς λύσαμε τα προβλήματα των αγρωτών. Μειώσαμε την τιμή του πετρελαίου θέρμανσης. Ρυθμίσαμε το θέμα της ασφάλισης των αγρωτών.

Η γεωργία είναι ο πρωταθλητής, είπε ο κ. Παπαντωνίου, στον τομέα της απορρόφησης κοινοτικών κονδυλίων από το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Για το πόση σοβαρότητα έχουν αυτά τα επιχειρήματα, σας παρακαλώ, κύριοι Υπουργοί, να με προσέξετε.

Ξέρετε τι σημαίνει μείωση του πετρελαίου θέρμανσης; Στο ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές κατανάλωση ο αγρότης παίρνει πίσω και μάλιστα με πάρα πολύ μεγάλη καθυστέρηση, δυόμισι

χιλιάδες (2.500) δραχμές έως τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές. Αυτή είναι η σημαντική μείωση για τον κ. Παπαντωνίου.

Ξέρετε πως ρυθμίσατε το θέμα των συντάξεων του Ο.Γ.Α.; Ενώ με το παλιό σύστημα η πρώτη ασφαλιστική κλάση πλήρωνε ογδόντα έξι χιλιάδες (86.000) δραχμές ετησίως εισφορά και σε δέκα χρόνια όταν έβγαине στη σύνταξη ο ασφαλισμένος, θα έπαιρνε σύνταξη εξήντα εννέα χιλιάδες (69.000) δραχμές, τώρα με τις επτά ασφαλιστικές κλάσεις η τρίτη ασφαλιστική κλάση που είναι η αντίστοιχη της πρώτης του παλιού συστήματος, πληρώνει ογδόντα χιλιάδες (80.000) δραχμές για ασφάλιστρα και δεκαεπτά χιλιάδες (17.000) δραχμές για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σύνολο ενενήντα επτά χιλιάδες (97.000) δραχμές και πάλι σε δέκα χρόνια θα πάρει σαράντα έξι χιλιάδες (46.000) δραχμές. Πληρώνει, δηλαδή, πολύ περισσότερα και θα πάρει λιγότερα. Και αυτό είναι η επιτυχία για τον κ. Παπαντωνίου.

Ως προς δε το πρωτάθλημα της γεωργίας στην απορρόφηση κοινοτικών κονδυλίων, του χαρίζω του κ. Παπαντωνίου αυτό το έπαθλο. Ποιο είναι, όμως, το έπαθλο για τους αγρότες; Τι εισέπραξαν; Εισέπραξαν 3,8% μείωση του αγροτικού εισοδήματος. Και νομίζω ότι δεν μπορεί να υπάρξει κανένας απολύτως αντίλογος. Το δέχθηκε και ο Υπουργός Γεωργίας.

Κάνω την εξής σκέψη, κύριοι Υπουργοί: Αν όλα τα επιχειρήματα τα οποία μας εξέθεσε ο κ. Παπαντωνίου για να μας αποδείξει την καλή πορεία της ελληνικής οικονομίας, έχουν τη βαρύτητα αυτών των τριών επιχειρημάτων που ανέφερε για τους αγρότες, τότε αλίμονο στην ελληνική οικονομία και τρις αλίμονο για τους Έλληνες πολίτες.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, τόσο ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, όσο και οι Βουλευτές, οι οποίοι αναφέρθηκαν σε αγροτικά κυρίως θέματα, αλλά και σε άλλα θέματα, μου στέρξαν τη δυνατότητα να πω εκείνα τα οποία είχα σκεφθεί. Και αυτό για να μην επαναλάβω πράγματα τα οποία ελέγχθησαν γιατί πάντοτε με ενοχλεί η επανάληψη. Γι'αυτό θα κάνω πέντε επισημάνσεις με την ελπίδα πάντοτε ότι και με αυτόν τον τρόπο θα είμαι χρήσιμος στον ελληνικό λαό.

Η πρώτη επισημάνση την οποία θέλω να κάνω είναι η εξής: Συζητούμε τον Προϋπολογισμό του 1999 και τον Απολογισμό του 1998. Θα παρακολουθήσατε όλοι σας ότι όλοι μιλούν για τον Προϋπολογισμό του 1999. Δεν αναφέρεται κανείς σχεδόν, εκτός από τους εισηγητές, με κάποιες γενικές αναφορές, στον Απολογισμό του 1998. Και όχι όλοι. Οι περισσότεροι δεν αναφέρονται. Και όσοι αναφέρονται ελάχιστα λένουν.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι δεν μπορούμε να αλλάξουμε τίποτα από τον Προϋπολογισμό. Όπως κατατίθεται, έτσι και θα εκτελεστεί. Μάλιστα, θα καυχάται η Κυβέρνηση σε περίπτωση που επιτύχει την πιστή εκτέλεση του Προϋπολογισμού.

Για τον Απολογισμό δεν λέγεται απολύτως τίποτα. Η προσωπική μου άποψη είναι πως είναι πάρα πολύ μεγάλη υπόθεση η συζήτηση του Απολογισμού. Ίσως είναι και σοβαρότερη ακόμη της συζήτησης του Προϋπολογισμού, διότι μπορούν να διαπιστωθούν κατά τη συζήτηση ορισμένα λάθη τα οποία έγιναν, θα τονιστεί η πορεία της εκτέλεσης του Προϋπολογισμού, θα δούμε που κάναμε λάθη, που είχαμε επιτυχίες και τι πρέπει να γίνει στον καινούριο Προϋπολογισμό. Να μεταφερθεί δηλαδή το κλίμα και τα συμπεράσματα του εκτελεσθέντος Προϋπολογισμού στον καινούριο.

Δυστυχώς δεν γίνεται τίποτα προς αυτήν την κατεύθυνση και όλα αυτά, γιατί ο Κανονισμός της Βουλής επέβαλε την από κοινού συζήτηση. Δεν είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα η από κοινού συζήτηση Προϋπολογισμού και Απολογισμού. Το άρθρο 79 παράγραφος 7 του Συντάγματος κάνει τη διάκριση. Για τον Απολογισμό λέει ότι εξετάζεται από ειδική επιτροπή Βουλευτών, ενώ ο Προϋπολογισμός εξετάζεται από την κοινοβουλευτική επιτροπή και εννοεί τη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων.

Κάνω πρόταση συγκεκριμένη: Τροποποίηση του Κανονισμού, διαχωρισμός των δύο συζητήσεων. Ο απολογισμός να συζητείται δύο τουλάχιστον μήνες προς της κατάθεσης του προϋπολογισμού, εις τρόπον ώστε τα πορίσματα και οι

συζητήσεις επί του απολογισμού να λαμβάνονται υπόψη κατά τη σύνταξη και να αποφεύγονται μοιραία λάθη, αφού τίποτα δεν μπορούμε να αλλάξουμε στον προϋπολογισμό.

Ένα δεύτερο ζήτημα το οποίο θέλω να θίξω αφορά την πολυνομία και την κυβερνητική βουλιμία παραγωγής νομοθετικού έργου.

Τα τρία τελευταία χρόνια ψηφίσαμε τριακόσιους νόμους και είχαμε τετρακόσιες οκτώ ημέρες νομοθετικής εργασίας. Δηλαδή κάθε μία ημέρα και δύο ώρες παρήγαγε η Βουλή και ένα νόμο. Και ένα μεγάλο μέρος από αυτούς είναι οι φορολογικοί νόμοι.

Πρέπει να περιορίσουμε αυτή την πολυνομία, διότι πέρα από τα προβλήματα τα οποία δημιουργεί στους εφαρμοστές των νόμων, δημιουργεί και πάρα πολλά άλλα προβλήματα. Ιδιαίτερα οι φορολογικοί νόμοι δημιουργούν ανασφάλεια δικαίου. Δεν ξέρει ο πολίτης τι ισχύει σε κάθε δεδομένη στιγμή. Πέφτει θύμα επιτηδείων, οι οποίοι του λένε τι ισχύει. Και αντί οπωσδήποτε γενναίων αμοιβών γίνονται παρεμβάσεις, συνεπεία αυτής της πολυνομίας, γιατί κανένας δεν ξέρει τίποτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Νικολάου Κατσαρού)

Πρέπει, λοιπόν, να περιορίσουμε την πολυνομία και ιδιαίτερα στους φορολογικούς νόμους.

Ένα τρίτο θέμα το οποίο θέλω να τονίσω με δύο λέξεις, γιατί δυστυχώς ο χρόνος είναι αμερίκτος είναι το εξής: η χώρα μας κατάφερε από ελλειμματική που ήταν σε γεωργικά προϊόντα να γίνει αυτάρκης. Και αυτό οφείλεται βεβαίως και στις τεχνολογικές εξελίξεις, στα λιπάσματα κλπ., αλλά οφείλεται και στην ευφυΐα του Έλληνα αγρότη, ο οποίος αρπάζει πάρα πολύ εύκολα τις καινούριες ιδέες, τις υποδείξεις της επιστήμης. Και πράγματι απέδειξε ότι έχει πάρα πολλές ικανότητες προσαρμογής στις νέες καλλιέργειες. Αύξησε την παραγωγή, περισσεύει η παραγωγή. Πρέπει να εξαχθεί.

Κύριοι Υπουργοί, δεν υπάρχει απολύτως καμία υπηρεσία που να βοηθά τον Έλληνα αγρότη, για να μπορέσει να βρει στο εξωτερικό τόπους τοποθέτησης των προϊόντων του. Επιχειρήθηκε αυτό να λυθεί με τους γεωργικούς ακολούθους επί Νέας Δημοκρατίας σε ορισμένες πρεσβείες και προξενεία που καταλήγουν εκεί τα ελληνικά προϊόντα και δυστυχώς τους καταργήσατε. Εδώ πρέπει οπωσδήποτε να ληφθεί η απαραίτητη μέριμνα, διότι όπως εξελίσσονται τα πράγματα θα παράγουμε ξοδεύοντας, θα εγγίζει το κόστος καμιά φορά και την αξία των αγροτικών προϊόντων και δυστυχώς θα μένουν στις αποθήκες, όπως πάρα πολλά από αυτά μένουν τώρα.

Ένα τέταρτο θέμα είναι η αναδιάρθρωση των καλλιεργειών. Μιλάει η Κυβέρνηση για αναδιάρθρωση. Λέγει ότι έχουμε πλεονασματικό σιτάρι, βαμβάκι κλπ., αλλά δεν είπε σε κανέναν αγρότη, περιόρισε το προϊόν αυτό, και θα καλλιεργήσεις κάποιο άλλο αντ'αυτού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τίποτα απολύτως, καμμία υπόδειξη. Υπάρχουν, όμως, δυνατότητες να ξανοιχτούμε προς την παραγωγή νέων προϊόντων. Η σποροκαλλιέργεια επί παραδείγματι προσφέρεται. Θα μπορούσαμε να είμαστε το σπορόκεντρο της Ευρώπης και το φυτώριο εξαγωγής φυτών προς την Ευρώπη. Τίποτα δεν γίνεται προς αυτήν την κατεύθυνση.

Το τελευταίο το οποίο θέλω να πω είναι ότι δεν λύσατε το πρόβλημα των πανωτοκίων με το άρθρο 12 του αναπτυξιακού νομοσχεδίου. Δυστυχώς καταστήσατε χειρόνα τη θέση των δανειοληπτών, διότι νομιμοποιήσατε όλα τα πανωτόκια από το 1981 μέχρι το 1998 και βάλατε σαν χρόνο εκτοκισμού των τόκων το εξάμηνο, που είναι η εξαίρεση στον Αστικό Κώδικα, ενώ ο κανόνας είναι το έτος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής: Δυστυχώς φοβούμαι ότι αυτές οι προτάσεις μου δεν θα προσεχθούν, όπως και πάρα πολλές άλλες που γίνονται εδώ μέσα και δεν τις προσέχει κανένας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Οικονόμου έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τέσσερις μέρες τώρα τον Προϋπολογισμό του 1999, έναν προϋπολογισμό που φέρεται σαν ενταξιακός της χώρας μας στην Ευρώπη, στην ενοποιημένη οικονομικά και νομισματικά Ευρώπη. Τα στοιχεία αυτά του Προϋπολογισμού δίνουν απαντήσεις προς πολλές κατευθύνσεις.

Στους πρώτους που δίνουν απάντηση, είναι σ' αυτούς, στις Κασσάνδρες, που από το 1993 μας έλεγαν ότι τα μέτρα που παίρνουμε για την οικονομία -μέτρα τα οποία συμβιβάζονταν με τις αρχές μας, μέτρα για τα οποία έπρεπε να ρωτήσουμε τους εργαζόμενους- δεν είναι ικανά και γρήγορα να μας πάνε στην ΟΝΕ.

Δίνουν απάντηση, λοιπόν, ότι με αυτά τα μέτρα που έλαβε το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου στην αρχή και κυρίως η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη, σήμερα είμαστε δύο βήματα μπροστά από την ενοποιημένη νομισματικά και οικονομικά Ευρώπη. Δίνουν και μια άλλη απάντηση. Δίνουν κυρίως απάντηση στο Συνασπισμό, που ο Πρόεδρος του ζήτηγε από τον Πρόεδρό μας τον περασμένο Γενάρη να υποβάλει αίτηση στην Κομισιόν να μπούμε στην κοινότητα με πολιτικούς όρους. Και απάντησε τότε ο Κώστας ο Σημίτης ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει από μένα, αυτό δεν μπορεί να γίνει από τη χώρα μας, γιατί αυτό θα το βρούμε μπροστά μας. Και είπε ότι με αυτήν την πολιτική που κάνουμε, θα πάμε στην ΟΝΕ. Και έτσι έγινε.

Ακόμη, κύριοι Υπουργοί και κύριε Πρόεδρε, δίνουν απάντηση σε πολλούς διανοητές, σε πολλούς φιλοσόφους που λένε ότι ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να μονιάσει, να ομονοήσει και να αγωνιστεί για ένα σκοπό. Στην Ελλάδα λένε -και έτσι είναι- που γεννήθηκε ο Σωκράτης και υπερτιμήθηκε το άτομο σε βάρος του συνόλου ότι επικρατεί ο ελληνικός τρόπος σκέψης και παραγωγής, που έχει πρωταγωνιστή το άτομο, ενώ ο ανατολικός τρόπος παραγωγής και σκέψης έχει πρωταγωνιστή την ομάδα. Έλα ντε που ο Σημίτης είπε ότι όταν αυτός ο λαός πεισθεί ότι οι θυσίες του δεν πάνε χαμένες, ακούνε την Κυβέρνησή του. Και σήμερα έχουμε τον ελληνικό λαό με την Κυβέρνησή του, να είναι μπροστά ένα δύο βήματα από την Ενοποιημένη Ευρώπη.

Βεβαίως, δεν πρέπει να εφησυχάζουμε. Ο πατριώτης μου ο Κονδύλης έλεγε ότι οι Έλληνες σκοντάφτουν στο τελευταίο σκαλί...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Εξ ιδίων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ακριβώς εξ ιδίων είπα.

Αν σκοντάψεις στο τελευταίο σκαλί θα πέσεις και θα πάθεις κάταγμα. Χρειάζεται επαγρύπνηση.

Υπάρχουν εδώ με τον Προϋπολογισμό του 1999 μερικά ερωτήματα, τα οποία πρέπει να απαντήσουμε. Το πρώτο που μου έρχεται στο μυαλό είναι το εξής: Αν δεν υπήρχαν οι δείκτες του Μάαστριχτ, η Ελλάδα θα έκανε αυτή την πολιτική; Και βέβαια θα έκανε αυτή την πολιτική.

Δεν μπορείς να κάνεις κοινωνικό κράτος -το είπε και ο Υπουργός και το σημείωσα- χωρίς εξυγίανση του οικονομικού συστήματος. Ήμασταν υποχρεωμένοι να ακολουθήσουμε αυτόν το δρόμο. Και ας τα αφήσουν πολλοί -και μερικοί δικοί μας- να λένε ότι φταίει η Κοινότητα. Γιατί φταίει η Κοινότητα; Μας αναγκάζει, μας παίρνει απ' το αυτί για να εξυγιάνουμε την οικονομία μας; Για όνομα του Θεού!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Γιατί υπάρχουν τα κριτήρια, αφού ούτως ή άλλως θα τα κάνετε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τα κριτήρια μπαίνουν ώστε, αν δεν τα ακολουθήσεις, να μην μπεις. Δεν επαφίενται, όπως στο άρθρο 114 του Συντάγματος, στο λαό. Η Κοινότητα είναι οικονομική αυτήν τη στιγμή. Ελπίζουμε να γίνει και πολιτική. Αυτό θα είναι το πλέον σημαντικό.

Υπάρχει και ένα άλλο ερώτημα, αν η ΟΝΕ είναι πανάκεια. Όχι βέβαια. Ποιος το είπε; Θα συνεχισθεί βέβαια η σωστή

οικονομική πολιτική όταν μπορούμε στην Κοινότητα. Η Κοινότητα όμως σου δίνει μερικά συγκριτικά πλεονεκτήματα, σου δίνει μία οικονομία σταθερή, σου δίνει χαμηλά επιτόκια για την ανάπτυξη, σου δίνει -και αυτό είναι το σημαντικότερο- τη δυνατότητα να μην κλυδωνίζεσαι στην παγκοσμιοποιημένη σήμερα οικονομία. Ο παραμικρός κλυδωνισμός στην Νοτιοανατολική Ασία έφερε την καταστροφή. Τι έδειξαν οι δείκτες τελικά; Ότι μόνο ισχυρά νομίσματα σταματάνε. Μόνο το δολάριο και το μάρκο δεν είχαν δονήσεις. Όλοι οι άλλοι πήγαν να κρυφθούν, ακόμη και το γαλλικό φράγκο. Αυτά σου δίνει η ΟΝΕ.

Επιπλέον όμως, έστω και αν δεν γίνει πολιτική ενοποίηση της Κοινότητας, όταν τα οικονομικά σύνορά της είναι και δικά σου σύνορα, προστατεύονται τα σύνορά σου. Γι' αυτό λέω και επισημαίνω ότι η πολιτική Σημίτη που έλεγε ότι πρώτος εθνικός στόχος είναι να μπορούμε στην ΟΝΕ γιατί έτσι στηρίζουμε και τα σύνορά μας προς ανατολάς, είναι πάρα, πάρα πολύ σωστή. Καμία επίθεση δεν μπορούμε να υποστούμε γιατί ξέρουν τι σημαίνει σύνορα Ευρωπαϊκής Ένωσης έστω οικονομικής. Αλλά η Ευρώπη δεν έγινε μόνο για Νομισματική και Οικονομική οντότητα. Είναι για πολιτική οντότητα γι' αυτούς που την οραματίστηκαν. Και κυρίως εμείς, το ΠΑΣΟΚ που πήγαμε εκεί, θα αγωνιστούμε για να υπάρξει και πολιτική ένωση. Δηλαδή τα σύνορα της Ευρώπης, που πρέπει να είναι και σύνορα ελληνικά, θα είναι και σύνορα της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Αγγλίας.

Θέλω να πω δυο κουβέντες ακόμη για την ταμπакέρα, για τα στοιχεία του Προϋπολογισμού. Αναφέρει ο Προϋπολογισμός ότι είμαστε μπροστά στην είσοδο στην ΟΝΕ. Είναι έτσι τα πράγματα; Ας πάρουμε το πρώτο στοιχείο, το έλλειμμα του δημόσιου τομέα, το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης. Το παραλάβαμε 12%, το πήγαμε 2,4% δηλαδή κάτω από τα κριτήρια του Μάαστριχτ που είναι 3%.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Το πήγαμε 2,2%.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

Παραλάβαμε τον πληθωρισμό πάνω από 13%. Με αυτή την πολιτική του Σημίτη που είναι περιοριστική -δεν μπορούμε να την πούμε μονεταριστική- δεν μπορώ να ακούω τις φωνές που μιλάνε για σκληρή συντηρητική πολιτική. Είναι σίγουρα περιοριστική. Σήμερα στο τέλος του έτους ελπίζουμε να είναι γύρω στο 4%. Και αναγκάζονται όλοι οι Ευρωπαίοι να ομιλούν για ελληνικό θαύμα. Και έτσι είναι.

Να πούμε για το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης. Και αυτό βαίνει καλά. Αυτήν τη στιγμή είναι στο 105 του ΑΕΠ, πηγαίνει de greido έχει όλα τα στοιχεία εκείνα που δείχνουν πως του χρόνου θα είμαστε στη μονάδα, θα είμαστε στο 100. Και αυτό είναι σημαντικό, άσχετα αν άλλες χώρες με 122 και 125 του ΑΕΠ μπήκαν στην ΟΝΕ. Και θέλω τώρα να κάνω μία πρόταση για την ανεργία που είναι η μεγαλύτερη πληγή για τις κοινωνίες μας. Κύριε Υπουργέ της Εργασίας στο εθνικό πρόγραμμα της ανεργίας πράξτε αυτό που κάνει σήμερα η Αυστρία και κάνει από πολλού η Ελβετία. Άνεργοι πάνω από 45 ετών να γυρίζουν στα χωριά τους και κάνουν κάθε εργασία εκεί να παίρνουν 120 χιλ. μηνιαίως και την ασφάλισή τους. Αυτό αργά ή γρήγορα θα το κάνουμε, ας το κάνουμε σήμερα.

Θέλω να πω δυο κουβέντες για την περιοχή μου, οι οποίες αφορούν τη Θεσσαλία. Δυστυχώς, είμαστε Βουλευτές όχι νομού αλλά περιφέρειας. Όποιος δεν το κατάλαβε αυτό, είναι εκτός πραγματικότητας. Οι Βουλευτές νομού έπαψαν να υπάρχουν. Ο Βουλευτής στηρίζει την κεντρική κυβέρνηση. Δεν υπάρχει θεσμός στο νομό με τον οποίο να αναφέρεται στην κυβέρνηση.

Μόνο στην περιφέρεια υπάρχει θεσμός με τον οποίο μπορούμε να συνηγορούμε και να δράσουμε. Η δυτική Θεσσαλία, λοιπόν, είναι στο περιθώριο. Πρέπει να φύγει από την απομόνωση. Η Ε-65, που υποσχέθηκε ο κ. Λαλιώτης ότι θα μπει στο τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, είναι θεμελιώδους σημασίας για μας.

Δεύτερον, πρέπει το γρηγορότερο να τεθεί σε λειτουργία το υδροηλεκτρικό εργοστάσιο Μεσοχώρας. Έχουμε δαπανήσει εκεί εκατόν είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (125.000.000.000) δραχμές

αλλά κάθονται. Το γρηγορότερο, η δυναμική Υπουργός Ανάπτυξης πρέπει να βάλει χέρι στις αποζημιώσεις. Εμείς, είμαστε στο πλευρό της για να μπορέσουμε να το δώσουμε στην εθνική οικονομία χωρίς όμως να βλαβούν τα συμφέροντα του Λαού της περιοχής.

Το τρίτο και κυριότερο, αφορά τον αγροτικό τομέα. Πάσχουμε στον αγροτικό τομέα. Είναι ένα καζάνι που βράζει. Πρέπει το γρηγορότερο να δράσουμε, από το λεγόμενο πακέτο Σημίτη. Ένα μεγάλο τμήμα του πρέπει να διατεθεί για τους αγρότες σε υποδομές και σε αποζημιώσεις. Είναι πράγματα που μπορούν να γίνουν. Υπάρχουν αποφάσεις που λιμνάζουν στο Υπουργείο Γεωργίας επί έξι μήνες. Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα. Τα εξέθεσε ο κ. Κατσαρός και έχει δίκιο. Ελάχιστα ευνοούνται από τις ρυθμίσεις που κάναμε οι αγρότες. Προτείνω να μπουν οι αγρότες στο Ε.Κ.Α.Σ. Αυτό είναι, μία λύσηικανοποιητική και είμαι βέβαιος θα γίνει αποδεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Αράπη έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τέλος του 1998 βρίσκει την Κυβέρνηση αντιμέτωπη με ισχυρές κοινωνικές πιέσεις εξ αιτίας της ασφάλειας των πολιτικών επιλογών της και της εξόφθαλμης επιπολαιότητας που επέδειξαν οι Υπουργοί της.

Δεν θα μιλήσω για την αύξηση των φόρων κατά πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) που θα τα φορτωθούν στις πλάτες τους οι ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι εργάτες, οι συνταξιούχοι, οι μικρομεσαίοι και οι συνταξιούχοι. Σ'αυτά αναφέρθηκε και ο Πρόεδρός μας ο κ. Τσοβόλας.

Εγώ θα σταθώ στο χώρο της παιδείας που έχω την τιμή να τον εκπροσωπώ στο Κοινοβούλιο διότι μέχρι πριν από δύο χρόνια ήμουν στο χώρο της μαχόμενης παιδείας. Ποιος μπορεί να έχει βιώσει καλύτερα τα εκπαιδευτικά θέματα, περισσότερο από μένα που έχω περάσει είκοσι δύο χρόνια ως καθηγήτρια;

Κύριοι Υπουργοί, ψηφίζοντας τον ν.2525, ο Υπουργός Παιδείας ο κ. Αρσένης στο Θερινό Τμήμα, δεν γνώριζε φυσικά τις αντιδράσεις που θα έφερνε αυτός ο νόμος κατά την εφαρμογή του, όταν θα άρχιζαν πλέον τα σχολεία. Φυσικά, πριν από δύο μήνες, όταν ξεκίνησαν τα σχολεία, άρχισαν οι καταλήψεις. Γιατί συνέβη αυτό; Μήπως οι μαθητές, ανίδεοι όσον αφορά το νόμο, δεν τον κατάλαβαν, δεν τον εμπέδωσαν και αυτή τη στιγμή βρίσκονται σε έξαρση οι καταλήψεις των σχολείων σε όλη την Ελλάδα;

Όμως, για να μη ρίχνουμε όλες τις ευθύνες στα παιδιά και για να μην αδικούμε τους αγώνες των παιδιών που δικαιολογημένα ίσως αγωνίζονται αυτήν τη στιγμή, καλό θα είναι να αυξήσουμε τις δαπάνες για την παιδεία στο 5% και φυσικά να δώσουμε κονδύλια για την αύξηση του προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, για την κατασκευή αιθουσών, για να μειώνεται σταδιακά το μεγάλο ποσοστό των σχολείων που δουλεύουν με διπλή βάρδια. Κατά τα άλλα θέλουμε εκσυγχρονισμό. Επίσης πρέπει να διατεθούν κονδύλια. Για την πρόσληψη γραμματέων, επιστατών, φυλάκων. Υπάρχουν σχολεία στο κέντρο της Αθήνας, που δεν έχουν ούτε επιστάτες ούτε φύλακες. Μπορεί παραδείγματος χάριν να μπει ο εξωσχολικός, να πάρει τη μαθήτριά με το μαχαίρι και να την οδηγήσει έξω από το σχολείο, διότι δεν υπάρχει ένας φύλακας. Επιπλέον, έξω από το σχολείο, δεν υπάρχει ούτε ένα φως σε χώρο όπου τα παιδιά τελειώνουν το μάθημα στις επτά-οκτώ η ώρα, σε μια περιοχή όπου μένουν πάρα πολλοί ξένοι.

Για το διορισμό ψυχολόγου, κοινωνιολόγου και θεατρολόγου σε κάθε σχολική μονάδα, εάν θέλουμε να εκσυγχρονίσουμε το σχολείο. Για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων, μια και ξέρουμε ότι πολλά σχολεία δεν έχουν να πληρώσουν ΔΕΗ και ΕΥΔΑΠ. Για την ανάπτυξη του κέντρου εκπαιδευτικής πολιτικής, κέντρου στήριξης εκπαιδευτικού έργου και κέντρου επιμόρφωσης, κάτι που εμείς εδώ δεν το υπολογίζουμε. Μην ξεχνάμε ότι επιμορφωνόμαστε την τελευταία στιγμή με ταχύρυθμα σεμινάρια για τα πάντα. Φυσικά, για να επιμορφωθεί ένα καθηγητής με τα μέχρι τώρα δεδομένα χρειάζεται κάθε χρόνο αίτηση -αυτό έκανα και εγώ επί είκοσι δύο χρόνια- και δεν κληρωνόμουν ποτέ. Έτσι

λειτουργεί η παιδεία μέχρι σήμερα.

Ακόμα, για την αύξηση των θέσεων συμβούλων με αυξημένα προσόντα. Για τη λειτουργία κέντρων επαγγελματικού προσανατολισμού. Για την έρευνα, χωρίς να συνυπολογίζονται τα κονδύλια για τις δαπάνες στα πανεπιστήμια, γιατί τα περισσότερα ερευνητικά κέντρα κινδυνεύουν να κλείσουν, όπως είναι το εθνικό κέντρο έρευνας.

Κύριε Υπουργέ, να διορίσετε περισσότερους δασκάλους στα σχολεία για να λειτουργήσουν καλύτερα, γιατί ακούσαμε τον πρόεδρο της ΔΟΕ στην επιτροπή ότι φέτος διορίστηκαν δύο χιλιάδες λιγότεροι δάσκαλοι στα σχολεία.

Πρέπει να ετοιμαστούν ακόμα τα βιβλία και να μην αλλάζουν τα εξώφυλλα των βιβλίων, όπως έγινε με τη μαθήτριά σε τηλεοπτικό κανάλι με τον Υπουργό, όπου διάβαζε το ίδιο βιβλίο με άλλο εξώφυλλο της Β' Λυκείου και ήταν ίδιο με της Γ' Λυκείου. Βέβαια ο Υπουργός προσπαθούσε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Πρέπει να σας πω ότι συνάντησα μια καθηγήτρια πεπειραμένη με είκοσι δύο χρόνια υπηρεσία και μου είπε ότι για να διαβάσει μια διδακτική ώρα και να βρει διδακτικό τρόπο μετάδοσης της ύλης, χρειάζεται τρεις με τέσσερις ώρες. Από κει και πέρα, καταλαβαίνετε πόσο χρειάζεται ένας μαθητής, που δεν είναι τόσο καλά κατατοπισμένος, ούτως ώστε να μπορέσει να απορροφήσει την ύλη.

Είναι πάρα πολύ δύσκολο να μπορέσουμε να εφαρμόσουμε μόνο στις εξετάσεις ένα εκπαιδευτικό σύστημα που έχει σχέση με τη μεταρρύθμιση. Επίσης, καθηγητές άλλης ειδικότητας, όπως είπε ο κ. Ανθόπουλος, όπου φιλόλογοι, θεολόγοι και γυμναστές κάνουν μαθήματα πληροφορικής, ενώ υπάρχουν καθηγητές ειδικευμένοι και είναι αυτήν τη στιγμή αδιόριστοι. Φυσικά δεν είναι μόνο ζήτημα της σημερινής Κυβέρνησης, ήταν και άλλων κυβερνήσεων, αλλά μια τώρα και μιλάμε για την Ευρωπαϊκή Ένωση, βλέπουμε καθαρά την αδυναμία της Κυβέρνησης να απορροφήσει τον πακτωλό των χρημάτων που έρχονται. Και αυτό, για να στηριχθεί η παιδεία μας.

Οι δαπάνες για την παιδεία είναι στο 3,4% σε σύγκριση με το μέσο όρο που είναι 5,2% της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και φυσικά η χώρα μας στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση δίνει μόνο το 2,8% του ΑΕΠ, ενώ για την τριτοβάθμια δίνει μόνο 0,8%. Και αυτό πάει με πτωτική τάση, στα άλλα κράτη του ΟΟΣΑ, όπως είναι η Ισπανία, που διαθέτει 20% από το 1990 και μετά η Ιρλανδία με 30%.

Πάντως για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις των καθηγητών που έχουν πολύ χαμηλούς μισθούς, καλό θα ήταν ο Υπουργός να κοιτάξει ειδικότητες που χρειάζονται αυξημένες γνώσεις και να δώσει κάποια κονδύλια για να μπορέσουν να αγοράζουν βιβλία οι καθηγητές.

Ένα μεγάλο θέμα που καίει την παιδεία μας είναι η επαγγελματική εκπαίδευση. Έχουμε τα λεγόμενα ΤΕΕ. Έχουμε την εντύπωση ότι το θέμα δεν αντιμετωπίζεται με σοβαρότητα. Ήδη μπαίνουμε σε καινούριο χρόνο και ακόμη τα μισά ΤΕΕ δεν έχουν ιδρυθεί, διότι δεν έχει δημοσιευθεί η προβλεπόμενη από το νόμο υπουργική απόφαση. Αυτό αποτελεί παγκόσμιο ρεκόρ και θα πρέπει να γραφτεί στο βιβλίο Γκίνες, να λειτουργούν δηλαδή σχολεία ανύπαρκτα. Έχετε καταστήσει πρόσφυγες τους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι πάνε από το ένα σχολείο στο άλλο. Τα ΤΕΕ είναι σχολεία-τούνελ χωρίς διέξοδο, εμπαίζοντας τους μαθητές, τους γονείς και τους καθηγητές, θα έλεγε κανείς, λες και είναι παιδιά ενός κατώτερου θεού τα παιδιά των ΤΕΕ, λόγω της κοινωνικής και οικονομικής τους προέλευσης. Βλέπουμε ότι οι δαπάνες για τα ΤΕΕ δεν υπογράφηκαν ακόμα από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Φυσικά, είναι περιττό να συζητήσουμε για ωρολόγια προγράμματα, βιβλία και διατάγματα, διότι υπάρχει εκεί ένα αλαλούμ. Και φυσικά, τα παιδιά που τελειώνουν από τα ΤΕΕ, τα οποία είναι η πλειονότητα των παιδιών αυτήν τη στιγμή, στερούνται από το να μπαίνουν στην ανώτατη εκπαίδευση και μπαίνουν μόνο στα ΙΕΚ. Έτσι, ζητάμε από τα παιδιά αυτά μία προϋπόθεση, δεκαοκτάμηνη προϋπηρεσία σε ένα επάγγελμα. Και καλά η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη και τα μεγάλα αστικά κέντρα που μπορούν να απορροφήσουν τους μαθητές, τους αποφοίτους των ΤΕΕ να κάνουν αυτήν την εξάσκηση για να

μπορέσουν να μπουν μετά στο ενιαίο λύκειο για να περάσουν στο πανεπιστήμιο, όπως είπε ο κύριος Υπουργός, στη Ζάκυνθο όμως ή στην Άρτα ή σε κάποιο άλλο μέρος που πολλοί γνωρίζουμε ότι υπάρχει μεγάλη ανεργία και δεν υπάρχουν θέσεις εργασίας, εκεί τι θα γίνει;

Επίσης, ένα άλλο θέμα πολύ σπουδαίο είναι η ειδική αγωγή.

Είπε ο κύριος Υπουργός ότι θα φέρει το νομοσχέδιο για την ειδική αγωγή, όμως ακόμα είναι στα συρτάρια των Υπουργείων και είναι ένα σοβαρό θέμα.

Επίσης, όσον αφορά την ενισχυτική διδασκαλία, γιατί τα κονδύλια που παίρνουμε από την ΕΟΚ να μην εφαρμόζονται από την αρχή του έτους; Να οργανωθεί η ενισχυτική διδασκαλία διότι έχουν περάσει τρεις μήνες και δεν έχει εφαρμοσθεί ακόμη τίποτα. Η Κυβέρνηση έχει πάρει είκοσι δύο δισεκατομμύρια (22.000.000.000) δραχμές από τα προγράμματα της ΕΟΚ για την ενισχυτική διδασκαλία. Ακόμη δεν έχει γίνει. Φυσικά έτσι στερούνται τα παιδιά μέσα στο σχολείο την ενισχυτική διδασκαλία.

Όσον αφορά τη νυκτερινή εκπαίδευση, εκεί είχαμε προβλήματα. Θα πρέπει οι ανάγκες και η κοινωνία μας να επιβάλουν τη λειτουργία των νυκτερινών σχολείων.

Επίσης, εκείνο που θέλω να τονίσω, κύριε Πρόεδρε, είναι να δημιουργήσουμε έναν οργανισμό προστασίας των πτυχιούχων και των ειδικευμένων νέων που αυτήν τη στιγμή αναζητούν εργασία και ένα εθνικό σχεδιασμό εργασίας.

Θα πρέπει να δώσουμε πολύ μεγάλη σημασία στα παιδιά του εξωτερικού, γιατί αντιμετωπίζουν φοβερά προβλήματα και με τους δασκάλους και με τα κτίρια κλπ. Και αναγκάζονται τα παιδιά να πηγαίνουν σε ξενόγλωσσα σχολεία.

Άρα -καταλήγω- θα πρέπει να απαλλάξουμε την παιδεία από τις μικροκομματικές μας σκοπιμότητες και τα μικροκομματικά ωφέλη, διότι είναι εθνικό το θέμα. Να ανοίξουμε την πόρτα του σχολείου στην κοινωνία, να μιλήσουμε με όλη τη σχολική κοινότητα για τις ανάγκες και την προοπτική της, άρα έτσι να δώσουμε ελπίδα στους νέους για να σέβονται τα οράματα και τις επιδιώξεις τους.

Φυσικά, δεν πρόλαβα, κύριε Πρόεδρε, να πω για την ανώτατη παιδεία!

Καταθέτω αυτό το δημοσίευμα εφημερίδας για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής, κ. Αράπη-Καραγιάννη, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 7 Δεκεμβρίου 1998 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 7 Δεκεμβρίου 1998 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.45', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Δευτέρα 21 Δεκεμβρίου 1998 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Α) Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Οργανωτική και λειτουργική αναδιάρθρωση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις".

Β) Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1999.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.